

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Th. 1370a.

ESTORIS

Nouariensis vocabula suis locis: & sedm Alphabe

ti ordinem collocata/ suscipe lector suauissim

me: ab omni penitus cōfusione alienas

adeo vt vno intuitu iā melius

quā voles/inuenire possis

q̄ prius toto volue

mine reuolu

to

Argent. 1507

Collegii. Soc. Jesu Padiborn.

YII

18

AD LECTOREM

Habes peritissime lector/ Nestorem tuum anti-
quum/ decrepi dū/ moribundū: iamiamq; ad in-
teritū properantē: opera/industria & exactiori
diligentiā Ioannis Tacuini iuuenem nunc/ flo-
rentiq; ætate conspicuū: & a mortis falce vincu-
lisq; liberū & exortem. Habes formosissimā &
speciosissimā imaginem renouati & reformati huius operis: om-
niq; labe penitus expurgatam: & decēti nitore fulgentē. Errores
em̄ eliminauimus omes: confusionē preterea: quæ plurima inerat
ab auctore hoc vtili & necessario exclusimus: Quo nostro labore
quibus nostris accuratissimis vigilijs exactis/ & continuis lucu-
brationibus: diligēti & assiduo studio/ impulsu pariter & impen-
sa eiusdem Tacuini: ordinatissimas iam dictiones omnes/ & suis
locis accuratissime collocatas intuenies: quod alio in opere non da-
batur: nec nisi multo labore & inextricabili inquisitione fieri pote-
rat: adeo vt existimare possis iā te ex inextricabilis labyrinthi tor-
tuosis & finuosis anfractibus: ex arc̄ta & sentibus plena semita in
amplam/ rectam & spaciosam viam deductū: Ex tenebris etiā &
portentosis caternis in lucem clarissimā/amcenissimosq; cam-
pos delatum. Vale.

Lib. Coll. Soc.^{is} Iesu Paderborn. a. 1610.

Ad eundem Lectorem

Quī fueram plenīs olim peritūrus ab annis
Viuo iterum dono nunc Tacuine tuo
Nestor & antiquus fueram: iuuenemq; nontūq;
Me facis: & senio liber ad astra volo.

Nestoris Dionysij Nouariensis: ordinis
Minorum Liber primus foeliciter incipit.

Abax huius abacis antiqui
ores nostr. (teste Priscia.)
daclinabāt: a cuius græcō
grō *Του αβακος* Post
hic abacus dixerūt. Est au
tē abacus mensa: sup̄ qua
comedere consuevit: vñ
(vñ alijs magis placet) sup̄
q̄ potoria vasa locant. Inde etiā hæ quadræ in
quibus concisæ carnes disponunt: abaci voca
ti sunt. Plinius lib. xxxvij. Ampli tudine nunq̄
paruos excedunt abacos. Tabella item: super
qua decuplationes fiunt: abacus dicta est: quin
etiā ipsa decuplatio. Nā inde etiā cū calculi q̄
dam fiunt: abaculi vocant. Plinius lib. p̄faro.
Veluti est calculi fitt: quos quidā abaculos ap
pellāt. Abacus cū primā corripit: cū vnico b
scribit. Persius saty. ij. Nec qui abaci numeros
Iuue. Vre oli sex. Ornamenta abaci. Ausoni.
Atq; abaci famio sæpe onera felle luto.
Abbas abbat s cū duplicato b scribit: syrum est
Hierō. teste: & pater interpretat. Abas huius
abantis propriū viri nomē: cū vnico b: prima
correpta. Vir. ænei. i. Et quā vētus abas. Sta.
ij. the. Et bellator abas: indignatusq; tonantē.
Abātes est vnico b populi quidā sunt lonū in
ter achiuos: teste Herodoro lib. histori. i. Alios
eodē nomine dixit in argonautica Orpheus cē
iuxta pontū. Rursum & alios scribit Arista
rchus sup̄. ij. ilados esse insulæ eubææ. Aba
tos cū vnico b. insula est circa extrema ægypti
in memphitica palude. Simili cognomine loc⁹
quidā vñtra ægyptū: & æthiōpas ab antiquis
vocabat: vbi primū Nilus magno fragore de
scendit: de quo Luca. lib. x. Hinc abatos quam
nostra vocat venerāda vetustas: Terra potēs
primos sensit percussā tumultus.
Abactor. Require in dictione Abiges.
Abaculus. Requi. in. dic. Abax. Abacus. Ibidē
Abas. Requi. in. dic. Abbas. Abantes. Ibidē.
Abacos. Ibidē. Abatis. Requi. in. dic. Abextis
Abacidenibus. Require Ibidem.
Abextis ab Vgutione: Mamotreto: Britōe Ca
tholico in dedi. & cō s gen. esse tradit: ita vt ex
ponatur abextis: qui vel quæ extra aspiciunt. Sili
quoq; modo abatis: q̄ vñ quæ mēsuris præest
vel annonā mensuris diuidit. Ab accidenibus
qui vel quæ scribit vel notat accidentia. A cō
mētarijs vel a cōmētariensibus (vñq; em cō
peritur) cancellarius vel cancellaria. A calculis
qui vel quæ præst calculis vel poculis custo
diendis. A responsis qui vel quæ dat reponsa.
A secretis vel secretaria: quæ loquēdi modū in

facra scriptura frequētē iuenies. Ego autē duas
esse dictiones cōtenderim: præpositionē sc̄z &
nomen: quod hac etiā auctoritate comproba
mus. Cice. ad Atticū. Nec vllam aliā ob causā
seruū a pedibus meis Romā misi. Nā si vnica
dictio (vt isti volūt) a pedibus accusariū hic ca
sus esset: dixisse debuerat Cicero meū: nō meis
vt adiectiuū cū substantiō cōcordaret: cū vñq; cō
grue sic loqui potuisset: seruū meū a pedib; Ro
mā misi. Placet ergo: vt duæ dictiones sint: &
sub duplici accentu pronuncient: et ubi substanti
uiū nō ponit: subaudiatur seruus sc̄z vel mi
nister: serui vel ministri: seruo vñ ministro: put
expostulare ipsum verbū a quo regeur. Ape
dibus is dicit: qui ad iter pedes mittit. Martialis.
Cur non mensa tibi ponit a pedibus. Suetoni.
in domitiano. Epaphroditū a libellis capitali
poena cōdemnabit. Is a libellis vocat: qui libel
lorū qui a supplicio dant: curā gerit. Et in Ne
rone ait: Nec dispensatorib; aut amanuensibus
exceptis recepit. Amanuensibus sue amanib;
is appellat: qui litteras excipit vñ describit. Qui
etiā p̄ ablitū nu. sin. loq; cōsueuerūt. Idē Suetō.
in Augusto: Talis amanu q̄ p̄ epla prodita
denarios quingentos accepisset: crura effregit.
Hierō. i. ij. Regū. ca. xxij. Fecit etiā sibi dauidq;
auriculariū a secreto. i. auriculariū secretariū.
Abiges: Abigeus: Abactor in vno scato accipi
pnt. Trib; em̄ his vocabulis pecuariorū aialitū
fures appellati sunt. Proprie Abigeus est q̄ peccō
ra a pascuis & armēis subducit. ff. de abigis:
vbi habet. Qui pecudē vnā aberrantē. vñ q̄s
de solitudine adduxerit: nō est abigeus: sed fur
quia abigeus pprie gregē abigit. Vñ Claudi⁹
fur ab abigeo discernit dicit: Nā q̄ vnā suem
surripuerit: vt fur coercetū, qui vero gregem
vñ Abigeus.

Abigeus. Requi. in dictione Abiges.

Abiugo. as primæ cōi. & Abiungo. gis. tertiæ
in vno scato accipi possunt: vt scribit Nonius.
Simili mō dici potest: Disiugo Disiungo: Siu
go Siungo: Coniugo Coniungo: Adiugo Ad
iungo. Vñū mediā corripit syllabā: alterum
illam positione producit.

Abiungo. Require in dictione Abiugo.

Abnuo abnuis ter. cōiuga. & abnuo abnuis se
cunda declinari pōt: teste Diome. Ennū inducē
te dicentē. viij. annaliū. Certare abnuo metuo
legonibus labem.

Abnuo. Requi. in dictione Abnuo.

Abominor ex ab & ominor: absq; aspiratione
ante o scribit: deponēs qdē (vt nōnulli volūt)
p̄bū: qdē tñ Prisc. & Proby cōe esse tradiderūt.
Abortior deponēs verbū est: qn & abortio re
perit: Hierō. in Iob. i. Bos eoz p̄cepit: & nō ab
ortiuit. Ponit nōnūq; (teste Marcel) aborior p̄
A ij.

Abortior. Vnde hic Abortus huius abortus: & hoc abortiu in vno scato. Festus. Abortiu mulieris dicitur: quod non sit tempestiue ortu. Abortus idem sit quod & aborlus: nisi quod (ut tradit Nonius) aborlus est in primis mensibus. Abortus autem prope tempus est pariendi.

Abortio. Require in dictione Abortior.

Aborior. Ibidem

Abortus. Ibidem.

Aborlus. Ibidem.

Abortum. Ibidem.

Abrotoniu: & haec abrotonia declinari potest: propriu fuit mulieris nomen. & cum exili scribitur Abrotonus etiam ex exili scilicet gen. & abrotonu neu. declinat. Lucr. lib. iij. Abrotonique graues & tristis centaurea. Serenus. Pulleiu abrotonu nitida cum malice coctum: genus est herbe.

Abrotonia. Require in dictione Abrotonium:

Abrotonus. Ibidem. Abrotonum. Ibidem.

Abscendo. is. facit in pro abscodi & abscodidi:

in supino absconfu & absconditu: teste Prisci.

Abstineo regit accm vel abltm a vel ab mediare

& nonnunquam gram: ut est apud Horati. in. iij. car.

Mox ubi luxit satis: abstineret dixit irarum.

Abundo ex ab & vndo coponi manifestu est. et

iungit ablatiuo: & nonnunquam gram. Nicolaus in

Homero. lib. iliados. iij. Ingenio valet acris: &

fraudis abundat. Lucilius saty. vi. Quarum &

abundemus rerum: & quarum indigemus.

A ante C

Acanthus cum cexili & th aspirato scribitur. Quidam

fuit puer: conuersus (ut dicunt) in flore sui no-

minis. De quo flore intellexit Virg. aenei. i. cum

ait: Et circumtextu croceo velamē acantho. Ser.

yo dixit esse nomen herbarum quae in assyria nascit

Plinius. Acanthos est topiaria & urbana her-

ba: elato longoque folio: crepidines marginum

assurgentiūque palmarum teros vestiens. Duo aut

sunt eius genera: quorum alterum quidam Melam-

phylum: alij Pederonem vocant. Verum idem Ser. in

pollione: Acanthum dixit esse arborem in aegypto

semper frondentem: de qua Vir. ipse meminit geor-

gi. ij. Et baccas semper frondētis acanthi. Est etiam

Acanthus eadem scriptura: non autem cum th aspirato

& textili: hac videlicet scriptura Achanus (ut scri-

bi praecipit Gasparinus) oppidum in Macedonia

ut Prole. ostendit. Acanthon eadem scriptura: urbs

est Lybiae post Memphin: Testibus Strabone

& Ptolemaeo. Acanthus eadem scriptura: & cum i la-

tino: auis est quae & carduelis dicitur. Vocata est

autem acanthus: eo quod inter dumos vel spinas pas-

scatur. Nam ακανθας graece: latine spina trans-

fertur. Quod confirmare videtur Virg. geor. iij.

dicēs. Littoraque alcyonē resonant: at acanthida

dum: ubi Ser. legi praecipit acanthida ab acan-

tha spina. Sed aralanunda: ab ea quae est in recto

aralanis legēdū tradidit Probus super praefatu

Virgilij locū: latinūque dicit esse vocabulū. Sed

falleris Valeri Probe: aut cum omni Aralanis graecū est vocabulū: aut si latinū est (ut asseris) accm graecū aralanida formare non potest. Placet ergo: ut acanthida legatur: non aralanida: quod nusquam reperitur. Vnde etiam Calphurn. eglog. vi. ait: Hastule credibile est ut vincat acanthida cornix

Acaliculis. Require in dictione Abextus.

Acathon. Reg. i. dic. Acathus. Acathis. Ibidem

Accerso. sis. tertiae coniuga. & Accersio. sis. quae

declinari potest. Luca. lib. viij. Nil opus est votis:

iam factū accersite ferro. Silius lib. iij. Et fidos cer-

tant obices accersere silua. & in apostolicis acti-

bus legitur. ca. x. Mitte Iopen: & accersi Simonē.

Et tam accerso quod accersio facit in pro accersui: in

sup. accersui. Ho. ser. xij. Quod reditur non accer-

sit: & heres. ē aut accersere aduocare adducere

Accersio. Require in dictione Accerso.

Accipiter facit in pro accipitris ut accipitrus: teste

Acer. Requi. in dic. Acus. (Prisci. auis est nota.

Acerbitudo & acerbitas in vno significato acci-

pi possunt: teste Gellio lib. xij. notum atticarū.

Acerbitas. Require in dictione Acerbitudo.

Acernus. a. um. Require in dictione Acus.

Achaia cum th aspirato scribitur: & est tetrasyllaba

dictio. Nam apud graecos iota semper est vocalis:

ut est apud Virg. in initio. aenei. Arma virūque

cano Troiae. Teste etiam Ser. tertius pes dactylus

est. Proper. Et quot Troia tulit vetus: & quot

Achaia format. Oui. her. Ah quotiens dies quod

paup achaea nostra est. Apud latinos tamen quod

p synheredim iota sit consona: ut est illud Oui.

Hero. Vix Priamus tanti: totaque Troia fuit. &

Virg. Vt bello egregias idem disceat vrbes.

Troiaque Oechaliaque. Achaia regio ē Graeciae:

quod (teste Hiero. li. hist. i.) Peloponnesus: postea

Danaa: a quo Danij appellati sunt: Deinde achaea

dicta fuit: quae & aegialis (ut hoc videbimus li-

bro) & Achais vocatur. Ouid. meta. v. Pars ego

nympharū quae sunt in achaida dixit. Potest etiam

declinari haec achaida ab acco graeco formata

sicut persis & persida: Thebais thebaida: Pto-

lomaia protomaia: de quibus suis locis videbimus

Ab achaea achaiici: & achui dicti sunt. Oui. me-

ta. xij. Nec phryges exiguo quod achaea dextera

posuit sanguine senserunt. Virg. aenei. i. Antenor

potuit medijs elapsus achuius. Ho. in epi. Quis

quod delirant reges plebsque achui. hi & achei vo-

cati sunt. Luca. li. viij. Ibi sanguis fluxit acher. Iu.

Non possunt ferre grites Graecā urbem: quis quora

portio facit Achae. Sunt etiam achai alij quod po-

puli Sarmatiae: ut scribit Ptole. i. cosmographia

Achais. Re. i. di. Achaea. Achaiici. i. di. Achaea

Achaida. Ibidem. Achaei. Ibidem.

Achui. Ibidem. Achates. Reg. in dicti. Agricola

Achilles cum th aspirato: & i latino: & dupli-

cato. i. scribitur: & facit in geniuo Achillia

vel achilli tertiae & secundae declinationis. Vir. li. aenei. i. Troas reliqas Danaū: atq; immitis achilli. In vñ autē facit achilles vel achille: teste Prisci. hic & achilleus: qñq; dictus ē. Vnde Lucan. lib. x. Terribilē visu transēgit Achillea ferro. Accusatiuus græcus est Achilus cū ch aspirato & i latino: & vnico l scribit. componitq; ex α & χ ε ι λ ο σ labrum. Et is dicitur qui sine labris degit.

Achilleus. Require in dictione Achilles.

Acidalia cū exili & i latio scribit: et ven⁹ vocat **Acidalius** eadē scriptura fōs est in Orchomeno Boetiae ciuitate: Veneri ipsi sacer.

Acieris. Require in dictione Acus.

Acis cū exili scribit: & i latio. & facit i grō acis vel acidis. Filius fuit Fauni: cui⁹ meminit Oui. metamor. xij. Acin amas: præsersq; meis amplexibus acin. Hic (teste Ouidio lib. præsato) in fontē sui nois cōuersus est: quē herbosū idē Oui. ostēdit: cū ait lib. iij. Fastog: Et ripas hær biferaci tuas. Est autē hic fluius in Sicilia. **Acidia** eadē scriptura græcū vocabulū ē: & apud nos tædium: molestias: curas indicat.

Acidia. Requi. in dic. **Acis** **Acicula.** Re. i di. **Ac⁹**

Acolythus cū exili: & y græco: & th aspirato scribit: nō autē cū ch aspirato: & t exili. Hac videlicet scriptura acholythus: vt scribendū p̄cipit Casparinus. Et ab α κ ο λ ο υ θ ω qd est se quor: deducit: quasi obsequens vel ministrans acolythus dicitur.

Acragas cū exili scribit. Mons ē teste Ser. sup. lib. iij. aenei. in Sicilia muro cinctus: cui⁹ meminit Virgi. lib. præsato dicens: Ardu⁹ inde acragas ostentat maxime longe. Hoc oppidū (teste Plinio lib. iij. natu. histo.) nostri deinde agrigē iū vocauerunt: sicut quidē: vt scribit Pomponius Mela: inter pachinū & Mylibeum.

Acrā. Require in dicti. **Acus.** **Acre.** Ibidem.

Acredula. Ibidem. **Acrus.** Ibidem.

Acritas. Ibidem. **Acritudo.** Ibidem.

Acreus. Requi. in dicti. **Acri⁹.** **Acræon.** Ibidem.

Acrius cū exilibus scribit. Mons est: a quo fit

Acrius adiectiuū: & **Acriacus.** Virgi. iij. aenei.

Acriaq; Iliacis celebramus littora palmis. Idē

aenei. viij. **Acrius** hęc cernens arcū intendebat

apollo. Sappho ad phaonē: Cur non acriacas

miserā me mittis ad oras. **Acrium** eadē scriptu

ra oppidū est: teste Ptole. in sinu ambracæ: &

eiusdē nois promontoriū Cygni insulæ: vt idē

Ptole. ostēdit. **Acræus** cū exilibus: & æ diph

thongo in media syllaba scribit: & dici pōt lit

toralis. Nā α κ ο τ υ græce latine lit⁹ dicit. Oui

dus. li. i. meta. Separat Aonios acrias Phocis

ab aruis: hoc est arheniensibus. **Acræon** eadē

scriptura: aristæi filius fuit: a Diana in ceruum

cōuersus: & a suis canibus dilacerat⁹: teste Oui.

ij. metamor. Et pducit in recto mediā syllabā & penultimā in obliquis corripit. Oui. lib. p̄fato: Acræon ego sum: dñm cognoscite vestrū. Idem in eodē. Ignari instigant: oculisq; acrio

na quærent.

Acriacus. Require in dicti. **Acrius:**

Acrium. Ibidem. **Aculeus.** Requi. in dic. **Ac⁹**

Acus quarti ordinis mal. & fœ. ge. est. teste Prisc.

Græcū est: qd apd illos facit grō α κ ο υ ν ρ ο σ.

Nec ab acio acuis descendit: vt cū Catholico

Vgutio somniauit. & format p diminutionē

Aculeus: teste Probo. Ea etiā pars militū quæ

ad hostē vulnerādū acumine telorū vit: acus

appellat. **Acicula** teste Ser. ea acus est qua ca

pilli discriminant: quæ & acus vocat. **Marria.**

Figat ac⁹ tortas sustineatq; comas. Secūdi autē

ordinis acus genus est piscis: mal. tm ge. qui cō

fractō ventre ex multitudine parere dicit. De h

Marti. cū ait: Et sati⁹ tenues ducere credis acos.

At vero **Acus** hui⁹ aceris tertij ordinis neu. ge.

est. Varro reg. rusticarū lib. iij. acus substernē

dū gallinis parturientibus: purgamentū tritici

vocat. **Acer** arbor fœ. ge. facit in grō aceri: teste

Seruio. qd tamē Priscia. improbat: dicens debe

re declinari acer grō aceris. & recte qdē: cū nul

la reperiatur dictio fœ. gen. in er: quæ secundæ

possit esse decli. **Acer** format p materiato acer

nus. Proper. Stypes acernus eram properantē

falce dolatus. Hora. acernā gausapa purpureo

menfā præterlit. Hęc acieris securis erat arear

qua in sacrificijs sacerdotes utebant: vt scribit

Festus. **Acer.** cra. crū (testib: Capro & Probo)

declinari potest: & acer acris acre: & hic & hęc

acris & hoc acre: teste Priscia. Ennius lib. xij. sō

nus repēte In campo passim mollissimus pecu

lit acris. Deditnat non unq; hic & hęc acer: teste

eodē Priscia. Vnde idem Ennius. Aestatē post

autumnus: post acer hyems sit. Est autē acris

velox & celer. Virgi. geor. iij. calidūq; animis

& cursibus acré. **Acre** austerū acerbū asperū.

Varro i parmeno. Dimittis acri pectore curas

Acreus seu ærū. Tulli⁹ offi. lib. i. Suū igi qsq;

noscat igeniū: acréq; se & bonorū & malorū: sū

orū iudicē pbeat. **Acre:** forte. Virgi. aenei. viij.

Aut acré dubitās plia poscere turnū. **Acer:** ve

hemēs: sæuū. Tulli⁹ in hortētio: Aut Philippo

brevius: aut Theopompo acrius. Vir. **Acrēq;**

molossū Pasce fero pingui. Idē. v. aenei. **Acrior**

ad pugnā redit: ac vim suscitāt ira. **Acre** prou

dū diligēs. Idē geor. ij. Iam tū acer curas veni

entē extendit in annū Rusticus. Ab eo quod est

acer: acritas descendit. & acritudo: quæ idē sūt

teste Gellio. xij. notūū atticarū. **Acredula** gñs

est auis: quæ als Luscinia vocat: De qua Cice.

in pnosticis: Et matutinos exercet acredula cā

tus. Hęc & Aedon vocatur trissyllaba quidē

A iij

dictio. Calphurni⁹ egloga. vi. Vocalē superet
si turpis ædona bubo. Aedon itē insula est in
ægyptio pelago: teste Ptolæmeo.

A ante D

Adeps & adipēs in recto declinari pōt: teste Pri
sci. Varro rerū rusticarū li. v. adipēs pro adeps
dixit. & tam fœ. q̄ ma. ge. est: testibus Capro &
probo. Marfus adipis pōdo viginti vetustæ.

Adipes. Require in dictione Adeps.

Adeptus. vt supra in dictione Apiscor.

Adipiscor. Ibidem.

Adyticulum. vt infra in dictione Adytum.

Adytum neutri generis cū. y. græco scribit. Cō
poniturq; ex αὐτῶν ingrediōr: teste Seruio:
nō autē ex hac & eo is it: vt somniauit Vgutio.
& format p̄ diminutionē adyticulū. Vnde Fe
stus ait. Adyticulū parū adytū. Locus est tē
pli secretior: ad quē non nisi sacerdoti dabatur
accessus. Virgi. Iſq; adytis hæc tristia dicta re
portat. Luca. in. v. Impulit illa pauēs adyti pe
netrale remoti. Aditus ab adeundo maf. ge. &
quarti ordinis: cū. i. latino scribit. Virgi. ænei.
ix. Lustrat æquo muros: aditumq; p̄ auiā q̄rit
i. accessum: siue ingressum.

Adytus. vt supra.

Adiugo. Require in dictione Abiugo.

Adiungo. Ibidem.

Adiuto & adiutor deponēs (vt scribit Noni⁹)
veteres protulerunt. Pacuius in Chryside. adiu
ramini & defendite. Aphranus in milite: Hoc
obsecro igit: agite me adiutemini. Teren. in an
dria. Pamphilū ne adiutem: aut auscultē senie.

Adiutor. Require in dictione Adiuto.

Admetus. Require in dictione Admetes.

Admetes hui⁹ admetis vſadmetes: cū. t. exili scri
bitur. Fuit oceanī & Theryos filia: teste Hesio
do in theogonia. Admetus eadē scriptura pro
priū fuit nomen Thessaliæ regis: cuius memi
nit Oui. de arte dicēs: Cynthi⁹ Admeti vacas
pauisse phæas Ferē: & in pua delituisse casa.

Adminiculo. as. Requi. in dicti. Adminiculor.

Admirabilitas. Requi. in dictione Admiratio.

Admiratio & admirabilitas in vno significato
accipi possūt. Tullius officiorū libro. iij. Erga
hæc ai despiciētia admirabilitatē magnā facit.

Adonis facit in ḡō adonis vſadonidis. Proper
tius: Tefis qui niueū quondā percussit adonē
Hiero. in Ezechiele. viij. Et ecce ibi mulieres se
debant plangentes adonidem. Propriū fuit pa
storis nomen: de quo Vir. in buc. Et formosus
oues ad flumina pavit adonis. Est eodem noīe

fluuius phœnicū: teste Plinio lib. v. natu. histo.
Ador a nōnullis indeclinabile traditur: ego 2 sit
declinabile inuenio: quod etiā Prisci. annotauit

Vnde Vgannius. Emicat in nubes nidonibus
ador adoris. Idem. Illā spē fates adoris stra

uisse manipulos. Vbi prima & secunda syllabā
in obliquis indifferētē ponit. Aufonius. Mox
q; ador atq; adoris de pollie pulificū far. dedi
natur nōnunq; & hoc adoreū. Plinius. Far qd
adoreum veteres vocauerunt. Inde & Adorea sa
crificia: dicente Virgi. Et adorea liba per herbā
Subijciunt epulis. Vbi etiā do syllabā Vrgi.
ipse produxit. Annona hæc (vt scribit Festus)
ab antiquis etiā Ador vocabatur.

Adoreum. Require supra in dictione Ador.

Adorior deponēs est verbū: quod tamē Prisci.
tradit esse cōmune: inducēs Aureliū dicentē. ab
his gallos esse adortos. Veteres etiā actiua vo
ce adorio protulerūt: vt dicit Noni⁹. Vnde &
Næuiū refert dixisse. Hectore proficiscente tūc
iplos adorian. i. aggrediantur.

Adorio. Requi. supra in dictione Adorior.

Adramis & Adramin in recto declinari pōt: te
ste Priscia. propriū fuit herois nomen.

Adramin: vt supra in dicti. Adramis.

Adra. Require in dictione Adria.

Adria scemi. ge. fuit (teste Iustino lib. xx.) græca
vrbs Illirico proxima pelago: quæ (vt ait) adri
atico mari nomen induit. Ac vero Liuius li. v
ab vrbe cōdita Tuscorū illā fuisse Coloniam
dixit: quorū vtrumq; pro temporū varietate
fieri potuit. Ptolemus autē adriā etiā Picenoz
vrbe mediterraneā posuit. Ab Adria sit Adri
acus Adriaticus Adrianus Adriēsis. Nonnūq;
Adria pro ip̄o mari adriatico ponit: vt est ap̄
Quidiū deſtibus: Scribenē medijs Adria
vidit aquis. Franciscus Petrar. in ep̄a ad Zeno
biū Floren. Atq; Adriē imperitans aliterq; Ve
netia mundus. Qui cū pro pelago accipit ma.
ge. est: dicēte Lucano li. v. Sonat Ionio vagus
Adria ponto. Acron autē sup̄ illud Horatij in
ij. car. adria diuisus obiecto remittas: dicit pos
se declinari hoc adria neu. ge. vnde ait. Adria
gens septentrionalis. Mare em̄ prospiciēs figu
rare adria neutro ge. protulit. Hæc ille. Verum
sup̄ illud. iij. car. dux iniqui turbidus Adriæ
Idē Acron maf. dixit esse gene. Adria nomē du
arū est vrbium: teste Ptole. in cosmographiæ
quarū vna est in Syria: alia in Petræa arabia.
Adron villa est & petræa arabia (teste eodem
Ptole.) & eiusdē nominis insula deserta iuxta
occidentale Iberniæ pelagus: vt idē Ptole. ondit.

Adriacus. vt supra in dicti. Adria.

Adriaticus. Ibidem.

Adriensis. Ibidem.

Adron. Ibidem.

Adros. Ibidem.

Adubanus & Adubanū declinari pōt. Fluuius
est: qui & Iſter & danubi⁹ siue danubiū vocat.
Festus. Adubanum danubiū.

Adubanum. Requi. supra in dicti. Adubanus.

Aduentus huius aduentus vel aduenti declinari
pōt. Ter. in Phor. vbi ei⁹ aduēti venit in mētē.

Aduersor & auersor hoc distat: q̄ aduersor idē fecit qd̄ oppono: & dīō iungit: vt iste aduersat illi parti. Aduersor autē regit accm̄. Oui. in Fas. Officio q̄ leuē nō aneratus honorē: hoc ē detestatus: designatus.

Aduersum. Requi. in dictione Auertor.

Aduersus. Ibidem.

Aduorsum. Ibidem.

Aduorsus. Ibidem.

Aduertor. Ibidem.

Adulor & adulo vsurpant auctores. Valerius ma. Si Dionisium adulares: ista nō esset. Si ista esse velles: Dionisium nō adulares. Et teste Prisc. tam dīō q̄ accō iungitur. Et producit du syllā. Iuue. Quid q̄ adulandi gens prudētissima laudat Sermonē indocti. Oui. metamor. xiiij. Nostraq̄ adulantes comitant vestigia: donec. Lucretius. v. Longe alio pacto gānitu vocis adulant. Est autē adulari assentando blandiri. Hinc Aetius (referēte Nonio) ait in prometheo. Volans pennata cauda nostrū sanguinem adulat. Nam & ad irrationabilia verbū hoc trāsserri potest. Prisci. tamē dicit adulor verbū esse cōe.

Adulo. Requi. supra in dicti. Adulor.

Adulter huius adulteri: & adultero huius adulteronis (q̄ videlicet vocabulo: Nonio referēte: Laberius vsus est) in vno scato accipi possunt Vnde Adulteror & adultero. Hiero. in Math. cap. v. Et qui dimissam duxerit: adulterat. Adultero. Requi. supra in dicti. Adulter.

Adulteror. Ibidem.

A ante E

Aeas cū æ diphthong. scribit: teste Apuleio. Fluuius est Epiri fluens ad occasū in pelagus Adriaticū Apolloniā versus: teste Strabone lib. vi. & vij. quē tū in Ioniū fluere scripsit Luca. cū dixit. li. vi. Pur⁹ in occasus pui⁹ gurgis. Aeas Ioniū fuit inde mari. Et facit in gō Aeantis.

Aedes cū æ diphthong. & cū e in secūda syllaba: testib⁹ Apuleio & Ser. in recto declinat: ac etiā ædis cū i: vt Nonius: Domedes & Festus attestantur. Dicta est autē ædes vel ædis (teste Varone) de lingua latina ab aditu: q̄ sc̄ plano pede adibat: Vnde etiā primā diphthongi vocalē accepit. Seruius vero ab edo deriuatū tradidit: eo q̄ in illa sacrificātes edere consueuerint. Nā (vt ait sup̄ secundū geor.) quædā sunt noia: q̄ in initio diphthogant: eisi a verbo nō diphthogato descendunt. vt ædes & æsculus: quæ cū æ diphthongo scribunt. & ab edo verbo: cuius prima syllaba brevis est: & absq̄ diphthongo scribitur: deriuant Hæc ille. At Festus ait: ædes domiciliū in edito possum simplex atq̄ vnius aditus: siue vt pergit: id ædis dicit q̄ in ea æuū degatur. Vnde ædificare. cū sit proprie (vt sub dii) ædē facere: ponit tamē abusiue in oī gene

re constructionis. Id quoq̄ notādū est: q̄ ædes in singulari nu. de sacra: hoc est de templo tm̄ dicitur. In plī vero aliæ non sacre ædes intelliguntur: vt scripsit Laurentius lib. elegan. Quin etiā in plī pro templo ædes accipim⁹: vt testat Ser. sup. ij. ænei. Quare minus erudite illud singulari a Romulo dictū est. Rusticus vrbānum murē suscipit æde. Vnde venit æditimus (teste Gellio lib. xij. noctū atticarū) quasi ædis intimus: vt dicit Festus. qui & ædituus cū u in penultima syllaba (teste eodem Festo) ferri & scribi pōt. Hic & æditus & ædituens vocat: q̄li ædē tuēs. Hora. Sed tū est operæ precii cognoscere quales Aedituos habeat: hoc est custodes ædē tuentes. Lucretius lib. vi. Hospitibus loca quæ cōplerant ædituēs. Hinc etiā ædilis dicit qui & pro magistratu ponitur: & producit di. Persius. Fregerit heminas arreti ædilis iniquas. At vero edulis edule adiectiuum ab edo. absq̄ diphthong. scribit. & primā corripit. Hora. ser. xiiij. Vineā summittit capreas nō semp̄ edules Aedituus. Requi. supra in dictione Aedes.

Aedis. Ibidem.

Aeditimus. Ibidem.

Aedituens. Ibidem.

Aedilis. Ibidem.

Aedon. Requi. in dictione Acus.

Aegæa cū æ diph. in prima & media syl. nomen est duarū vrbū (vt scribit Ptolemæus) quarū vna est in Emathia: alia in Mauritania Cæsariensi. Aegæa plurali nu. cū æ diph. in vtraq̄ syllaba. Vel Aegæ huius æges vrbs fuit Macedonia: teste Herodoto. Ptole. dicit Aegæa vrbs esse Ciliciæ extremā: & eiusdē nominis insulā i mari ægeo: de vrbe ciliciæ (vt puto) intellexit Luca. lib. iij. Malos & extremæ resonant naua libus Aegæ. Et si de insula illū intellexisse dixerit cōmentator. Aegæa etiā vocata fuit Amazonū quædam regina.

Aegeus cū æ diphthong. in prima: & eu diphthong. secūda syllaba: dissyllaba dictio. Thesei pater fuit: de quo Catullus. Linquentē gnatū ventis cū crederet Aegeus. Ab hoc Aegeo Ageū mare quidā cognominatū dicit. Quod si verū est Ageus ægea ægeum: cū æ diphthong. in prima dūtaxat syllaba scribi debet. Plinius vero a scopulo quodā inter Tenedon & Chion insulas confurgente: atq̄ capræ effigiem detinēte: quā græci οἶα vocāt: nomen assumpsisse asserit. Alij (vt Eest⁹ scribit) ab Aege regina Amazonū: quæ in illo perit: cognominari volūt. Et sic siue οἶα capra: siue ab Aege regina dicat: cū æ diphthong. in prima & secūda syllaba Aegæus scribi pōt. Luca. lib. i. Ioniū Aegeo frangat mare. Hora. in epi. Idcirco nauē trans Aegæū mare vendas.

Aegæon cū æ diphthong. in prima & secūda syl. nomen fuit propriū gigantis: qui a poetis cen

A iij

nam habuisse brachia describit: dicente Virg. *Æneid.* x. *Ægæon* qualis dicitur cū brachia centū *Ægæ.* Requi. in dicti. *Ægea.* *Ægæ.* Ibidē *Æger* & *egrotus* cū æ diphthongo scribitur: ut tradit *Apuleius.* Nam (ut ait) ab *ago agis* cā taphrasim deducit: eo q̄ *egrotus* sit actione vacare: vel potius q̄ *ager* acius agit ex infirmitate. At vero *Pompeius ægrum* inquit ex *græco* *ἀγρῦς*: qui est *segnis* derivatur: a quibūdā aut (ut subdit) putat a voce doloris appellatū: quod est *αἶ.* Nec ab *ego* descendit: quia scilicet *ager* viris egeat: & *lætitia*: ut *Vgutio* somniavit. Et tradit *Seruius* & *corpe* & *animo* *ager* dici potest. Virg. *iii.* *georg.* Ipse caua solans ægrum testudine amorē: hoc est *mæstis*. Idem *Æneid.* *iii.* Esto *agrā* nulli quōdā flexere mariti. Simili quoq̄ mō *ægrotus* & *animo* & *corpe* dicitur. Vnde *Aulus*: referente *Marcello* in dictione conto pro contor: ait in *Alphesibœa*, *Ægrotos* curant animo sufferre laborē. *Hora.* *ser.* *xiii.* Me ægrotare putes animi vicio. Idē in episto. Nec qua longinquis armentū ægrotat in agris.

Egeria cū æ diphthong. scribit a *Tortel.* At *yo.* *Pompeius* ab egerendo derivari velle videt: ait enim *Egeria* nymphæ sacrificabāt pręgnantes: q̄ cā putadāt facile conceptū alio egerere. Q̄ si ab *egero* *egeria* dicta est: absq̄ æ diphthong. scribi debet. *Vxor* fuit *Numæ Pompilij*: conversa postea in fontē sui nominis: teste *Oui.* *meta.* *xv.* & *Fastor.* *ii.* ubi ait: *Egeria* ē quæ præbet aquas dea grata camentis. Illa *Numæ* coniunx consiliumq̄ fuit. *Ægira* cū æ diphthong. vrbs fuit *Argiuorū*: teste *Herodoro* *lib. historiæ.* *i.* quā *Plinius* dixit esse littoralē. vrbs in *achaia*: cū⁹ meminit *Priscia*. in *perhegesi* dicens: *Ægira*q̄ inde *Cithera*: *Calania* duas colonis.

Ægiale huius *ægiales*: & *ægialia* huius *ægialie* declinari pōt. & cū æ diphthong. & i *lano* scribit. *Stati.* *li.* *siluag.* *iii.* Quæstā est *ægiale*: quæstā est *Melibœ* relinqui. *Priscia*. in *perhegesi*. Coniugis incestu p̄ fraudes *ægialie*. *Vxor* fuit *Dionædis*: teste *Homero* *li. i.* *liados.* *v.* *Ægialeus* eadē scriptura frater fuit *Medæ*: alis *Abfyrius* vocat⁹ ab *abfyro* fluuio: in quē (ut dicitur *poe* tæ) cōuersus fuit: dicente *Cicerone* *lib. ii.* de natura deorū. Quid de *Abfyro* fratre *Medæ*: q̄ apud *Pacuiū* *ægialeus* scribit: *Ægialeus* eadē scriptura dici pōt litus: quo nomine (teste *Plin.* *lib. iii.* *naturalis histo.* dicta est *Achaia*: propter vrbes (ut dixit) in litore per ordinē dispositas. *Agilla* cū gemino l vrbs est *Tusciæ*: teste *Strabone*: alis *Cærere* vacatū. de qua *Syllius* mentinir *lib. v.* dicens. Litore correptum stagnis demisit *Agillæ*.

Ægialea. Requi. i. dic. *Ægiale.* *Ægialeus.* Ibidē

Ægialus. Requi. Ibidē. & in dictione *Achaia*. *Ægina* cum æ diphthong. & i *latino* scribit. *Filra* fuit *Æsopi* regis *Boetiæ* a *Ioue* in specie ignis grauidata: teste *Oui.* *lib. metamor.* *vi.* De qua *Stati.* *lib. thæbaidos.* *vii.* meminit dicens: Si mō placauit *foelix* *Ægina* tonāre. Est etiā *Ægina* insula *Pelloponēso* adiacēs (teste *Prole.*) & eius dē nominis vrbs in ea ab *Ægina* *Æsopi* filia cognominata: quæ antea *Enopia* vocabat: dicente *Onidio.* *metamor.* *vii.* *Enopiam* veteres appellauerunt: sed ipse *Æacus* *Æginā* genitricis nomine dixit. *Agina* est qua inferit *scapus* *trurinae*. i. in quo foramine *trutina* se vertit: ut scribit *Pōpeius*. *Angina* fauciū dolor: siue inflatio dicitur: teste eodē *Festo*. Mece de viribus herbarū. Subuenit *anginae* meli vinoq̄ iugare. Hæc a *græcis* *συνῶν* *XX* dicit: *laune* *lynanche* transfertur.

Ægis huius *ægidis* vel *ægidos* cū æ diphthong. proprie est: teste *Seruius* *sup. viii.* *lib. æneid.* Munimentū pectoris æreū: habens in medio *Gorgonis* caput. Quod munimentū si in pectore nūminis fuerit: *ægis* vocatur. Si vero in pectore hominis: sicut in antiquis imperatorū statuis conspici potest: *lorica* dicit. Quod sane sensisse videtur *Virg.* cū ait. *Ægidæq̄* horrida turbaræ *pallados* arma: Certat in squamis serpētem auroq̄ polibant. Cōnexos angustis ipsaq̄ in pectore diuæ. *Gorgona* de seculo vertenti lūmina collo. Quod qdē apertius declarat *Mar.* in initio *li. ii.* *Ægramaton*: dicens: Accipe beligeræ crudū thorachia mineræ. Ipsa *Medusa* quo tūmet ira deæ. Dū vacat hæc *Cæsar* poterit *lorica* vocari. Pectore cū sacro sedent: *ægis* erit. *Ægides* cū æ diphthong. nomen est patronymicū: ab *ægeo* *Thesopatre*: media tū mē producta syllaba. *Ouidi.* *Heroidum*: *Peisidus* *ægides* ducentia fila secutus.

Ægides. Requi. in dicti. *Ægis.*

Ægira. Requi. in dictione. *Ægeria.*

Ægoceros huius *ægoceros* cū æ diphthong. & c exili scribit. *Aial* est alis *capricornus*: qui a nō nullis *ægoceron* huius *ægoceronis* declinat. *Ægon* cum æ diphthong. in prima: nomen fuit propriū pastoris: teste *Theocrito*: quo videlicet noie *Virg.* *ysus* est dicens. Non vero *ægōnis*: nup̄ mihi tradidit *ægōn*. Est etiā *Ægon* eadē scriptura: *Lemni* insulæ promontoriū: ut dicit *Lactan.* *gramma.* *Era* *Papinio* pro mari *ægō* ponit: cū ait *lib. thæbaidos.* *v.* quas spu miser assilit *Ægon*.

Ægos cū æ diphthong. fluuius est *Thraciæ* *Egos* absq̄ diphthong. pronomen est *græcum* linguæ cōmunis: quo etiā verbo nos vīmur. Quod quidē ab *atticis* *egoge*: a *doricis* autem *egon* dicitur: & *Egone*.

Aegroto. Requi. in dic. Aeger. Aegrotus. Ibidem
Aemulor (teste Probo) cōe verbū est: dicim⁹ em
Aemulor te: & aemulor abs te. Vñ Aemul⁹ iā
passiue q̄ actiue ponit. Hora. in epi. Rupit hiar
bitā Timagenis: aemula lingua: pro aemulata.
Vir. aenei. v. aemula needū temp⁹ b̄ geminis ca
nebat sparsa senectus. i. inuida. Nōnunq̄ aemu
lus in bonā ptē accipit. Tullius p Marcello.
Illo aemulo atq̄ imitatore studio: meo: ac la
bor: i. sectatore. Aemulor (teste Apu.) ab amo
descendit: a q̄ verbo (vt ait) primā diphthongi
vocalē accepit.

Aemulus. Requi. in dictione. Aemulor.

Aeneas & aenea in recto declinari pōt: teste Qui
tiliano: & cū a diphthong. scribit: fuit p̄priū vi
ri Troiani nomē: de quo plura Virg. Aenea
eadē scriptura: vrbs fuit in regione Cressā: te
ste Herodo. de q̄ Liui⁹ li. xl. meminit dicēs: Pro
ficiunt a Thessalonica aenea ad statuitū sacrī
ficiū. Aenus vrbs est Thraciā: teste Ptole. & eo
dē noīe flui⁹ Galliā: vt idē Pto. ostēdit. Aenū
genus est vas: als cacabus vocatū: cui⁹ dimi
nutiuū est Aenulū: vt scribit Festus. Et nōnunq̄
diphthong. ipsa p̄ diphthong. diuidit: & tūc (vt
Gell⁹ testat⁹ & Ser.) antiquo: more aspiratio
interponit. Vir. geor. i. Et solis vnda tepidi de
spumar aheni. Horat. Sub noctē gelidā lignis
calefacta ahenū. Idē obseruat⁹ i adiectiuo ahe
nus siue aheneus: vt tūc em cōponit: qñ sc̄ (vt
dixim⁹) diphthongus i f̄a diuidit. Hora. in epi.
Si recte facies hic murus aheneus esto. Virg.
aenei. v. Ossa: lecta cado texit Corynaeus ahe
no. Quod sane Ser. minus erudite exposuit: cū
dixit: lecta. i. electa: cū potius hoc i loco dixisse
debuisset: lecta. i. collecta. Nō em eligebāt cada
uerū cōbustorū ossa: sed colligebant. Aeneus g
Aenus: Aereus in vno scato accipi p̄nt. Aeni
insula est iuxta arabicū sinum: foelici adiacens
arabiā: teste Ptolemaeo.

Aenea vrbs. Require in dictione Aeneas.

Aena vrbs. Ibidem.

Aenus vrbs. Ibidem.

Aenū vas. Ibidem.

Aenulū vas. Ibidem.

Aequalis. Require in dictione Aequus.

Aequus cū a diphthong. in prima & secunda
syl. & aequalis (teste Marcello) n vno scato ac
cipi p̄nt. Virg. aenei. vi. Ast illū fidi aequales. i.
aequāui. Terent. in Eunu. patris cognatū atq̄
aequalē archimēnidem noscunt id est aequāuū.
Aequalis item similis: & ex a quo dicitur.

Aequor cū a diphthong. & cū o in secunda syl.
scribit: quinctū aequor cū u. teste Probo: sicut
ebur. Et pro mari: p̄ terra vel campo planicie:
pro aere ponit. Vir. aenei. v. Precipit q̄ Daren
ardens agit aequore toto. i. tota siadh planicie.
Idē. Aspice bislenos volitantes aequore cygnos
id est aere. Catullus. Caelula verrētes abigenis

aequora palmis. hoc est: maria:

Aequor. Require in dictione Aequor.

Aer mediū est spaciū inter cōlū & terrā. Virg.
aenei. v. Aera dimouit tenebrosū & dispulit
ymbras. Nōnunq̄ aer p̄ altitudine ponit. Vir.
geor. ij. Vbi aera vincere sūmū Arboris haud
villo iactu potuere sagittā. Aer itē sonus vocat⁹
Var. in andabitis: Aia vt cōclusa in vesica qñ
ē arte ligata: si p̄culeris aera reddet. Aer gr̄cū
est vocabulū. Nā apd illos αἶρ scribit. nec ab
εἶρ quā est lis delcēdit: quasi sit sine lite p̄ cō
trarium: vt Vgutio somniauit.

Aereus. Requi. in dicti. Aereas.

Aerūna cū a diph. scribit. nā ab αἶρ εἶν: qd̄ se
tolerare deriuat. Neq̄ ex e & Rumē cōponit:
vt cū Catholico ridiculus somniauit Vgutio.
As cū diph. scribit: teste Apuleio. & vt qdā vo
lūt: ab auri similitudine cognominatū ē. alij a gr̄c
co αἶρ: quā est terra: d̄cū putāt. Var. autē ab
esse denotatū tradidit. Vgut. o ab aere: v̄ fab eē
infinitū deriuatū dixit: & in vraq̄ deriuatione
somniauit. Aes totū plē habuit: testat⁹ Pōpeio &
Prisci. Cato in oratiōe q̄ in senatu suauit: vt plu
ra aera equestria fierēt. Nūc autē arbitror opte
re restitui: quominus duob⁹ milib⁹ ducentis sic
aerū equestriū. Idē in eadē ora. De aribuseque
strib⁹: vel duob⁹ milibus acriū. Lucre. li. ij. Ar
mati in nume tū pullarent aribus aera.

Aesculus cū a diph. scribit: vt placet Ser. sup. ij.
geor. nomē est arboris notae. Aesculū oppidū ē
picēni: (teste Sira.) qd̄ Pto. dicit ēē mediteranēū
Aeschylus cū a diph. & ch aspirato & y gr̄co
& vnico l. p̄priū fuit nomē poetae tragici: de q̄
Hor. i ar. poe. Post hūc p̄sona palla q̄ reprob
honestae Aeschilus & modic⁹ instrauit pulpita
rignis.

Aesopus cū a diph. fuit: teste Gellio li. ij. ne d̄cū
atticarū. quidā e phrygia fabulator. cui⁹ in pre
a Remulo quodā in latinū traductio: a pueris
legit. alius eodē noīe histrio fuit famosus: de q̄
meminit Cice. cū ait ep̄la. i. li. vij. Deliciae vero
tuae noster aesop⁹ cuiusmōdi fuit. De hoc etiā Ho.
Qua grauis aesopus: quā de d̄us Roscius egit
Nec de fabulatore phrygio intellexi Hora. vt
sup hūc Horatū locū inepte Acriō exponit: hoc
aesopū genus est monilis: & corripit mediā syl
labā. Ouidi. de arte. Et fluere in tepidos aesopa
lapsa sinus. Aesopus est fluuius Troiā: de quo
meminit in perihegesi Prisci. cū ait: atq̄ malos
lemures: & qd̄ pellet munus aesopi.

Aesopum. Require in dictione Aesopus

Aestimatio. as. verbū cum a diphthong. sequente f
scribit: non autē cū x: vt scribi p̄cipit Vgutio
Sed nec ab ex p̄positiōe deducitur: vt idē
Vgutio somniauit: Sed componitur ex as: &
τιμωω apprecio. & tam geniūuo q̄ ablauiuo

iūgit. Vale. max. Magno vbiq; p̄cio virt⁹ aesti
maf. Catul. Vivam⁹ mea lesbia: atq; amemus
Rumoresq; senum feueriorū. Oēs vnius aesti
mem⁹ assis. Ab ex & aestimo pponit ex: timo
Aestus cū æ diphthō. scribit: vt Apuleio placet
Et tam secūda q̄ q̄rta declinatione veteres p̄tu
lerunt: teste Marcello: Pacuuiū r̄rferē: dicentē
in Chryside: Aesti forte ex arido. aestus tā ma
ris q̄ solis ac aestiui t̄pis flagratia dici. Nā ma
rinū impetū vel cōmōtionē aestū Lucretius ap
pellauit: dicēs. lib. iij. Frigus vt a pluuijs: calor
ab sole: aestus ab vndis. Inde aestuo. as. verbū.
Est aut̄ aestuare feruere flagrare ardere. æstua
re aut̄ dicim⁹: sicut hyemare autūnare. Aestiu
namq; (vt dicit Ser.) loca sunt vmbrosā in q̄b
p̄ æstiat calor vitæ solis. Statius: Et vmbrosi
patuere aestiua Lycei. Nōnunq; p̄ ipsis gregib
in aestiuis moratib; aestiua ponunt: dicēte Vir
geor. iij. Nec singula morbi Corpora corripit:
sed tota aestiua repente. Aestiuū itē adiectiuū ē.
Calphur. eglo. v. Frigidus aestiuas impellit no
ctifer horas. Aestiuā itē vrbs est Germaniæ: te
ste Prole. aestas cum æ diphthō. etiā scribit: vt
idem tradit Apuleius.

Aestuo. as. Requi. in dic. Aestus. Aestas. Ibidē
Aestiuo. as. Ibidē. Aestiuā loca. Ibidē
Aetas. Requi. in dicti. Aeuū. Aeternus. Ibidē
Aether cū æ diphthō. & th aspirato scribit. hic
(teste Lactantio Firmiano lib. i.) fuit creditus a
cleante & Marimone laudans phisicis: sūm⁹
deus. Quod etiā Virg. tetigit: cū dixit geor. ij.
Tū pater omnipotēs scēdis imbrib; æther Cō
iugis in gremiū læthe descendit. Prohāpides yō
poeta græcus dixit illū fuisse Dæmogorgonis
filiū: quē Chaos eius vxor tūc genuit: cū ignita
exhalauit suspira. Quare Anaxagoras: & poe
ta nostri illū secuti pro elemento ignis æthera
ipsum posuerūt: vt Oui. metamor. i. Hæc sup
imposuit liquidū & gravitate carentē Aethera
nec quicq; terrenæ fecis habēt. At yō Aristo.
in libris quos de cælo composuit: dixit æthera
pro cælo ponendū esse: ita vt dicat vocabulū
ipsū ex osē: quod est semp: & ὅςω qd̄ ē curro
cōponi: q̄si p̄petuā volubilitatē indicet. Iuxta
qd̄ etiā Oui. ait ad Cæsare: Sic habites terras:
& te desideret æther: hoc est. cælum

Aethra cū æ diphthō. & th aspirato scribit. Nā
ab æthere derivat: & apud nos fulgorē æther;
hoc est: cæli indicat. Vir. ænei. iij. Nā neq; erat
astro: ignes: nec lucidus æthra. Sydereā pol⁹
fuit & Thesei mater. Aliā eodē nomine scribit
Tortellius filiā fuisse Pithei: Comitē & cōsiliū
Helenæ. & induci Oui. in epla ad Parim dicen
tem: Cætera p̄ socias Clymenēq; Aetrāq; loq;
mur. Quæ mihi sunt comites consiliūq; duæ.
Verū Tortel. falsū: nec Homerū in. iij. Iliados

quē etiā in hui⁹ rei testimoniū inducit: recte in
telligit. Nā Aethra Pithei filia: eadē est quæ &
mater Thesei. Vñ Ariadne apud Oui. Theseo
obiecit dicens. Nec pater Aegeus est: nec tu es
pitheidos æthere filius.

Aethiops cū æ diphthō. & th aspirato & i lati.
scribit. Fuit (teste Plin. lib. vi. natu. histo.) Vul
cani filius: a se æthiopiā omnē cui p̄fuit deno
minās. Et ab Aethiopia sit Aethiops & Aethi
opus: teste Ser. sup lib. vij. ænei. Cōperit & in
scæ. ge. Aethiopsilla: Nec a Chus filio Cam: qd̄
habraice æthiops interpretat: Aethiops deducit
vt Vgutio somniauit: sed ab ἰθώ qd̄ ē cremo:
& ὤσ aspectus descendit. Duæ aut̄ sunt Aethio
piæ: teste Ser. vna circa ortū solis: alia circa so
lis occasum in Mauritania.

Aethiopus. Require in dictione Aethiops.

Aethiopsilla. Ibidem.

Aetolia cū æ diphthō. & t exili scribit: regio est
cōigua acarnaniæ: phocidq; & socris: de qua
Oui. lib. iij. de sine turulo: Nectanti calydon nec
tota ætolia tanti.

Aethalia cū æ diphthō. & th aspirato sequēte
a. insula in mari ligustico: vt ostendit Prolo.

Aeuū cū æ diphthō. scribit: nec ab esse infinito
deducit: vt Vgutio somniauit: sed ab oī y v au
dore Apuleio: v littera interiecta hiatus causa.
Inde æuitas & æuiternus. teste Prisci. qd̄ & per
syncopā ætas dici: & æternus. Varro in pleu
dena: Per æternā hominū donū tellurē p̄
pero gradū. Placet hoc loco quorundā errorē
refellere: qui hūc eundē Apuleiū putāt magiā
scripsisse. Falsi cū sunt: Nā qui magiā scripsit:
hac l̄atura Apulegius vocat. Et hic fuit scrip
tor Prisciano anterior. Vnde idē Priscia. tracta
t: de p̄teritis & supinis hui⁹ Apulegij in Her
magora: exemplū affert in p̄terito posui p̄
posui. Alter autē hac scriptura Apuleius: scri
ptor fuit Prisciano posterior: qui de aspiratiōe
& diphthongo differuit. Hic Apuleius in dicti
one plebs: an cū æ diphthō. scribi debeat Pri
scianū inducit: cuius regulā in ipsa dictiōe nos
etiam recitabimus.

Æuitas. Requi. in dic. Aeuū. Aeuiter⁹. Ibidē.

A ante F

Affectus & affectio i vno significato accipi p̄nt:
tam in malam q̄ in bonam partem.

Affecto as. actiuū est verbū: quinetiā & affector
deponens Varro protulit. cū (referēte Diome
de) ait. Affectatus est regnum bello.

Affectio. Require in dictione Affectus.

Affector. Require in dictione Affecto.

A ante G

Aganippe huius Aganippes: & aganippis hu
ius aganippidis vel aganippidos declinari p̄t
luue. saty. vij. Cū descitis aganippes Vallibus

Oui. lib. vi. fastorū. Dicite quæ fontes aganipidos Hippocrenes. Fons est i aonia musis sacer: & cū i latino & duplicato p scribit.

Aganippus. Require in dictione Aganippe.

Agia cum vnico g scribit: via est in nauī dicta: auctore Pompeio: q̄ in ea maxime quæq; res agi soleant. Ennius. Multa foro ponēs ageaq; longa replet. Agyia cū vnico g & y græco in secunda syllaba: sequente i latino scribitur: & apud nos via transferit: & ab Agyia Agyeus Apollo cognominatus est: quia in vijs publicis Apollini sacrificare p̄sueuerat: vt ab Actō & Porphyrio scribit sup. iij. li. carminū Horatij. Hora. li. prefato. Daunie defende decus camenæ Lewis Agieū.

Ager. Req. i. dicti. Agricola. Agerculus. Ibidē

Agellus. Ibidem.

Aggia. Requi. in dicti. Agea. Aggieus. Ibidē

Agides. Require in dictione Agis.

Agina. Require in dicti. Aegina.

Agis huius agis vel agidis dedinari pōt. Lacedæmoniorū rex fuit: teste Hero. lib. histo. i. qui & Agides a nonnullis ex nostris vocat. Alius eodē noīe fuit vir licius: dicte Vir. ænei. x. & Icydus processerat Agis.

Agnus apud antiquos cōmunis generis fuit: testibus Capro & Pro. quin & p epiceno (vt Festus refert) iñdem veteres p̄tulere. Nūc autē femina Agna vocat: dicte Iuvenale saty. xij. Niueā reginæ cædimus agnā. Agnas a Ptole. fluuius ponit: cuius hostiū dicit esse in mauritania Tingitana.

Agna. Requi. in dicti. Agnus. Agnas. Ibidē.

Agonia a nostris ludi dicunt: quos (vt ait Ouidius lib. fasto. i. Et primus antiquus dicebat agonia sermo. Hæc & agonalia: horū agonalium vel agonaliorū appellant. Hæc Agonia sceminini generis timorē fecit. Vnde in euangelio Lucæ capi. xxij. legi. Et factus in agonia prolixius orabat. Agonia itē apud antiquos hostia vocabat: vt scribit Pompeius. Agoni⁹ (teste Festo) dicebat dies: quo rex hostiā imolabat. Agoni⁹ itē deus esse putabat: qui p̄sideret reb; agēdis: vt idē Festus attestat. Agon hui⁹ agonis: locus est certaminis: vt idē testis est Pompe. quin & p ipso certamine nōnunq; ponit: vt in cōplurib; martyriū legendis inuenies: quod & Agonisma dicit. Vñ in legenda sancti Anastasij habet. Suū agonisma gratanter suscepit. Agonisma cōis gene. est. & is dicit qui in agone contendit.

Agonotheta cū th aspirato i penultima: & exili in vltima syllaba scribit: nec ab ago agis deducit: vt Vgu. somniauit: sed cōposita dictio est ex αγοοσ. i. certaminis: et θητ. i. disposito: & dici pōt numerarius. Et corripit penul

timā syllabā.

Agonizo neutrale verbū est: quin & deponēs agonizor p̄tulit Hiero. cū dixit i ecclesiastico capi. iij. Pro iusticia agonizare: p̄ anima tua: id est dimica: decerta: contende.

Agonius. Req. i. dic. Agonia. Agon. Ibidē

Agonisma. Ibidem. Agonista. Ibidem

Agonizor. Requi. in dicti. Agonizo.

Agolū neu. gen. est. Vñ Pompei. ait. Agolū pastoraliale baculū quo pecudes agunt. Vgu. declinat hic agolus.

Agolus. Require in dictione Agolum.

Agricola. Require in dicti. Agricola

Agricola cōis gen. cū i latino scribit. Quidā tñ quia græcū putāt esse vocabulū: & ab αγοοσ translātū: qui rusticus interpretat: hoc ē ΕΡ ΤΩ ΑΓΡΩ id est in agro: vt dicūt: οἱ κωρ habitans vel degens. Vñ cū apud illos diphthongū habeat oi: nos abiecta o littera solū i retinem⁹: quanq̄ in rectissima scriptura agricolā cū ce diphthongo etiā apud nostros: illi iñdē scribendū velint. Verū apud me minus efficax horū ratio videt. Nā cū agricola secū dā: vt patebit: syllabā corripit: nullo pacto cū ce diphthongon. agricolā scribi poterit. Virgeor. i. Agricola scuruo terrā molitus aratro Hora. serm. i. Agricolā laudat iuris legūq; peritus. Quare ex eo qui est ager & colo cōpositū vocabulū dicimus: q̄ proprie agricultor dicat: siue ruricola. Ager hui⁹ agri cū vnico g scribit. & vt dicit Varro de lingua latina: ab agendo dictus est: quod scilicet in eo aliquid agatur. Quintilianus illū derisit: græcūq; esse vocabulū dixit. Nam græce αγοοσ appellat Nec tamē hac in pte deridere Varronē Quintilianus debuit: cū etiā ago græcū sit verbum nec inepta Varronis etymologia videatur. Ager (teste Vlpiano) locus est sine villa: quæ laune nōnulli fundum interpretati sunt. Vñ idē Vlpianus ait. Plærūq; fundū sine villa accipim⁹: quasi id esse quod ager intelligere voluerit. At vero Florentinus iuriscōsultus: Vlpiano cōtradicere videt. Ait em̄ de verborū significatione. Fundi appellatione om̄e ædificiū & oīs ager cōtinet: sed in vsu vrbana ædificia ædes rustica villæ dicunt. Locus q̄ sine ædificio in vrbe area: rure autē ager appellat: idēq; ager cū ædificio fundus dī. Hæc ille. Et si prorsus diuersē iurecōsultorū vident esse de agro siue fundo sentētiæ. Qd̄ em̄ Vlpian⁹ ait plærūq; fundū sine villa. i. sine ædificio accipit Florentinus inq̄: ager sine ædificio fundus vocat. Verū (vt puto) hic latius fundi vocabulū Var. ille strict⁹ accepit: hinc de ling. lati. scdm Vlpiani snia; locut⁹ videt: cū ait. Fūd⁹ dicit q̄ videbat pecudis aut pecunig fundamentū:

ita ut proprium hoc fundi significatum existi-
mem. Scdm vero latiore Florentini accepti-
onem locutus est Ser. sup. ij. geor. dices. Fun-
dus ab eo dicitur: quod sit omnium rerum fundamen-
tum. Et Modestinus de verborum significatiōe ait.
Fundus est omne quicquid solo continetur: ager vero est
species fundi: quæ ad usum hominis paratur. Hec ille
Nonnulli tamen Vlpiani sententiā improbant
dicens: non simpliciter agrum esse fundum sine
villa: cum sæpe legatur. Erant in agris senatores
& vixerunt multi nobilissimi philosophi in
agris. Vnde Columella li. i. de agricultura in-
quit. Illis temporibus proceres civitatis mora-
bantur in agris: nec existimandum est sine villa aut
habitatione. Rursum alij contra Modestinum di-
cunt. Fundus est species agri siue ruris. At Pom-
peius ait. Fundus dicitur ager: quod planus sit ad simi-
litudinem fundi vasorum. Ego autem puto αργος
græce: latine rus dici: & continere fundum: vel
contineri ab illo. Vnde proprie ager est circum-
iectum urbi territorium: ut ager Campanus: ager
Leontinus: ager Phaliscus. Ager formatur per di-
minutionem Agerulus & Agellus: sicut pueru-
lus dicimus a puellus. Agellus autem ab eo fit:
qui esset in recto agrus: quod græci dicunt. Ag-
ger huius aggeris cum duplicato g: dici potest
cuiuslibet rei coaceruatio: sed proprie (ut scri-
bit Seruius) mediæ viæ est eminentia: coagge-
ratus lapidibus strata: dicente Virg. li. ænei. v.
Qualis sæpe viæ depressus in aggere serpens.
Achates cum th. aspirato & exili scribit. Fuit
proprius viri nomen Aeneæ comitis. Vñ Vir-
gilius. ij. ænei. Cui fidus Achates It comes. Est
etiam Achates eadē scriptura: fluuius Siciliæ: teste
Solino: necnon & lapidis preciosi nomen: teste
Plinio lib. xxvij. natura. histori. quæ Sicilia in
ripis Achatidis fluminis dedit primū: in alijs de
inde locis etiam compertum. Quin & Pyrrum:
qui cum Romanis bella gessit: ut lapidē in annu-
lo habuisse scribit: deueniēte non artificiosas:
sed naturales novæ musarum effigies: & Apol-
linem ipsum cum Lyra: ita discurrentibus ma-
culis: ut musis quoque singulis sua redderent
insignia. Achates tertiæ & primæ est declina-
tionis: dicente Virg. lib. ænei. i. Iam validam
Ilionei naum: iam fortis Achatae.
Agrippa cum duplicato p scribitur consuetudine
magis quam ratione. Testibus tamen Solino: Plinio:
Nonio: ab agro partu agrippa dicitur. Quin
etiam (ut scribit Marcellus) omnes qui anteduo-
rum pedibus oriuntur: agrippæ vocantur. Ho-
ratiu sermone. xij. Scilicet ut plausus quæ
fert agrippa feras tu. Fuit etiam agrippa cogno-
men regis: qui Iudæam tenuit palestina: ut
Iosephus & Hieronimus attestant.

A ante L

Ala cum vnico l scribitur: & primam producit
syllabam: & si a verbo alo primam corripiente
syllabam deriuetur. Ouidius lib. metamor. viij.
Et modo factus auis fuluis haliaetus in alis.
Ala format per diminutionem Ascella. Hiero.
in prouerbijs capi. xix. Abscondit piger manum
suam sub ascella. Facit autem ala (ut Prisciano
placet) axilla. Ala item equitum ordo dicitur: te-
ste Seruio: ut est apud Virgilium lib. ænei. iij.
Dum trepidant alæ: saltusque indagine cingunt.
Alas quom velox interpretatur: ut alite planta
Comunis generis est: quom vero pro aue ac-
cipitur tam masculini quam feminini generis est. Et
(ut dicit Lactantius) gramaticus super lib. iij.
thæbai. quando feminino genere profertur
malum protendit augurium: ut est apud Hora.
Mala soluta naus exit alie: quom autem genere
masculino bonum demonstrat. Virgil. Namque
volans fuluus Iouis ales in æthra. & facit in ge-
nitio plurali alitum & alitum: teste Prisci. Mar-
tialis. Inter sapes fertur alitum primus Ioni-
carum gustus attagenarum. Lucretius libro. v.
Principio genum alitum variaque volucres. Vir-
gilius li. ænei. xi. Alitum pecudumque genus so-
por altus habebat.

Alabastr masculino genere: & alabastrum neu-
tro declinari potest. Cicero academicorum. ij.
Quibus etiam alabastr plenus vnguenti pute-
scere videtur. Martialis. Quod Cosmi redolent
alabastra: fonsque deorum. Genus est vasis vn-
guentarij: ex alabaistro marmore: quod (teste
Plinio lib. xxxi. & xxxv. natura. histo.) perlu-
cidum est & colorum varietate distinctum. Nec
ab alce deducitur: ut Vgu. somniauit. Alaba-
strum item vrbs est ægypti: teste Ptolemæo.

Alabastrum. Require in dictis. Alabastr
Alacer masculini: alacris feminini: alacre neu-
generis: & hic & hæc alacris & hoc alacre de-
clinari potest: teste Prisciano: dicente Virgilio
ænei. v. Ergo alacris scilicet Dares cunctosque
putans excedere pugna. Quinetiam hic & hæc
alacer: teste Seruio super li. vi. ænei. declinaue-
re. Inde alacritas & alacrimonia in vno signi-
ficato accipi possunt.

Albo albas actiuum verbum est. Albeo albes neu-
trum est verbum: vnde Albesco: pro quo non
nunquam & Albico albicas ponitur. Horatius. i.
carminum. Nec prata canis albicant pruinis.
Verrius tamen (ut refert Marcellus) albicor
deponens protulit. Virgilius lib. xi. æneidos.
Campique ingentes ossibus albeant.

Albeo albes. Require in dictis. Albo. as.

Albesco albesco. Ibidem.

Albico albicas. Ibidem.

Albicor albicaris. Ibidem.

Albion. Require in dictis. Albor.

Albor & hoc albu: albicies: albedo: albitudo: qd Plaut⁹ pult⁹ in trinū in vno significato accipi possunt. Albus tabula erat gyplata in qua iudices notari solebāt: pratorū iura ascribi. & format diminutiue albiolus penultima corre. luue. sary. ij. Cuius & albiolos et lenā pignerat Atreus. Alba vrbs ē in latio: a qua sit albanus vt est apud Vir. Albanic⁹ patres. Alia eodē nomine est ad lacū fucintū: a qua albēses appellati sunt: teste Varrone li. i. de analogia. Est & alia eiusdē nois in Hispania Vardulog⁹ mediterranea: teste Prolo. Albia item camisia sacerdotalis vocatur. Albis fluuius est Germaniæ: vt scribit Prolo. cuius meminit Luca. lib. ij. dicens: Fundat ab extremo flauos aquilone sueuos: Albis & indomitū Rheni capit omniū hostes. Albulu fluuius est: qui a Tyberis vel tybris vocat⁹ Dicte Oui. lib. fastog. ij. Albulu quē tyberim merlus tyberinus in vndis Reddidit hybernus forte tumebat aquis. Virg. Amisit verū vetus albulu nomen. Dicitur est autē albulu ab albo aquæ: auctore Pompeio. Albulæ pluralis tm numeri: aquæ quædā sūt in agro Tyburtino: quib⁹ maxime vulnerib⁹ medent⁹: testib⁹ Sira. & Plin. quæ & hæc albulu singulari numero cōperit. Vñ Martia. Quod sicca redoler palus la cunæ. Crudarū nebulæ quod albulæ. Idem. Canaq⁹ sulphureis albulu fumat aquis. Albiō huius albionis insula est Britanniæ: que a Prole. aluion scribit⁹. Albanus vrbs est in mediterranea Macedonia: teste Prole. Alina eodē nomine est in Armenia maiori: in qua sanctus Bartholomæus a Barbaris viuus decoratus est. Alban⁹ itē fluui⁹ est albanicæ: teste Prole. Albana vrbs est felicitis arabicæ: vt idem Prole. ostendit.

Album. bi. Require in dictione Albor.

Albicies. ei. Ibidē	Albedo. inis. Ibidem
Albitudo. dinis. Ibidē.	Albus. bi. Ibidem.
Albiolus. li. Ibidem.	Albenes. Ibidem.
Albis. flu. Ibidē.	Albulu. flu. Ibidem
Albanus. Ibidem.	Albana vrbs. Ibidē.
Albani. nos. Ibidem.	Alba. bæ. Ibidē.

Alcedo. Require in dictione Alcyone.

Alcyone cū cexili & y græco scribitur: & (vt tradit Georgius) in initio nequaq⁹ aspirationē accipit: & si cum aspiratione principij a Tortellio scribi præcipiatur. Fuit Ceycis vxor: quæ viso cadauere mariti in litus eiectū se deiecit in mare: iussuq⁹ Amphitrites ambo in aues cōuersi sūt. Altera eodem nomine fuit Eueni fluminis filia quæ postea Marpissā (teste Home. ilia. ix.) vocata est. & vt sup⁹ Homerū scribit Eustachius p⁹ aue hæc alcion: pro muliere vero hæc alcyone declinari debet. At vñ Lactan. grāmāti. super lib. ix. thæbaidos: pro muliere hæc alcyone pro aue hic & hæc alcyonis declinari præcipit.

Idem tradit Ser. sup⁹ lib. i. geor. & Pacuuiū inducit dicentē: alcyonis ritu litus peruulgās furor. Sed infirmū est pro seruio qd affert exemplū. Nā hic genitiū⁹ alcyonis ita ab alcyon recto (vt vult Eustachius) sicut ab alcyonis formari potest. Ego autē etiā pro aue hæc alcyone positū inuenio. Stati. lib. thæbaidos. ix. Alcyone deserta gemit cū pignora sæuus. Ouidi. lib. metamor. ix. Incubat alcyone pendētib⁹ æq⁹ renidis. Auis est genus: quæ (teste Plin. lib. v. na. histo.) paulo maior est passere: habetq⁹ maiore ex pte pennas purpureas candidis admixtas: collo gracili ac procero: quā videri contingit raro: quia nunq⁹ nisi circa solsticia: & in bruma in aqua oua deponit: apparet. Nā tunc quoq⁹ medio fere hyemis in mari ipso nidificat: quo tempore si potus vndosus fuerit ipsi ouis mā suelcit: caduntq⁹ procellæ omnes: donec posita oua foueat. De hac Virg. Littoraq⁹ alcyonem resonāt: ac achæthida dumi. Hæc & alcedo vocatur: vt Varro testatur & Festus. & latinū est (Priscia. teste) vocabulū: de qua Plautus in pœnulo. Q⁹ mare dulce est: quō ibi alcedo pullos educit suos.

Alcyon. Req. in dic. Alcyone. Alcyonis. Ibidē Alea cum vnico. l. scribitur: & primā producit syllabā. Hora. in episto. Quem clamosa venus quē præcepit alea nudat: Ludus est. Hinc deducitur aleator: & hic aleo: vt scribit Festus. Aleo vel aleator is dicitur qui assidue alea ludit. Neuius. Pessimorū pessime audax ganeo: lustro: aleo. Alia cū vnico l. scribit⁹: teste Seruio. Nā & primā corripit syllabā: vt est apud Lucanum. Quas aliæ clades. At vñ Vir. primā produxit cū ænei. vij. ait. Quosq⁹ secās infaustū interluit allia nomē: vbi Serui. aliud l. dixit esse interpositum metri gratia. Fluuius est: teste Liui. lib. v. ab vrbe condita in tyberim defluens: qui a Gasparino cū aspiratione initij annotari præcipit. Allis cū duplicato l. primā pducit positiue. Virg. egloga. ij. Allia serpillumq⁹ herbas contundit olentes. Serenus. Allia præcipit Tici sententia necit: hoc est sententia physicorū sapiensium. Horatius in Epodo. Edat cicutis allium nocentius.

Aleator. Require in dictione Alea.

Aleo. Ibidem	Alia. flu. Ibidem.
Allia. flu. Ibidem.	Allium. Ibidem.

Alexander & Alexandrus in recto declinari potest: sicut Euander Euandrus: Terfander Terfandrus: Menander Menandrus. Fuit Philippi macedonis filius. Alexandria cū i in penul. & Alexandrea cū e (teste Priscia.) & scribi & efferripotest. Hora. li. iij. carmi. Nam tibi quo die portus alexandrea supplex: & vacuā patefecit aulam. Proper. Noxia alexandria dolis aptiss

ma tellus. Fuit triū vrbiū nomē ab alexandro
 constructū: testibus Curtio & Iustino: quare
 vna fuit in ægypto non longe a nili hostio: vt
 dixit Solinus: Alia in asia: alia in Scythia super
 Tanaim. Alias plures vrbes: eiusdē noī apud
 Ptolomæū inueni: quare vna est in Syria iuxta
 Iffum fluuiū: alia in carmania. Duplex in Sog
 diana prouincia: alia in aria: alia in ægæo pela
 go phrygiæ minoris: alia i arachosia. Quædā
 etiā insula perſidi adiacens: alexandria est voca
 ta: vt idem Ptolemæus scribit: quæ (vt ait) etiā
 Aracia cognominata est. Alia eodē noīe vrbs
 est in Lyguria sub ditione Mediolanensis prin
 cipis. Et ab Alexādrīa fit Alexādrin⁹: ab alexā
 drea ꝑo alexādreus formāt: vel forte alexādre
 nus: sicut a Nicea nice⁹: antiochea antiochen⁹
 Alexandrus. Requi. in dictione Alexander.
 Alexandria. Ibidē. Alexandrea. Ibidem
 Alexandrinus. Ibidem Alexandreus. Ibidem
 Alexandrenus. Ibidem.
 Alexis propriū viri nomē facit in grō alexis vī
 alexidis. Vir. in buc. Coridon ardebat alexim
 Cicero ad Atticū. Alexidis manum amabam.
 Algor & algus quart⁹ (teste Priscia.) ordinis: in
 vno scato accipi pnt. Plau. in rudēte. Vel suda
 vel peri algi: vel enā ægrota: vel valer. Decl.
 nōnunq̃ & secūda declinatione: vt scribit Mar
 cellus. Vnde & Accium inducit dicentē: Sexo:
 senio: pudore: algoq; & fame. & Lucre. lib. iij.
 ait. Sollicite euolitant morbis: algoq; fameq;
 Alga herba quædā est marina. Vir. ænei. vñ.
 Lateriq; illisa refunditur alga.
 Alga. Require in dicti. Algor. Algi. Ibidē
 Alias. Requi. in dic. Alius. Alio. Ibidem
 Alienigena cōis gen. est: quin & alienigenus alie
 nigena alienigenum declinari pōt. Vale. maxi.
 lib. i. Adhūc nostris duo eiusdē generis alieni
 gena exempla nō absurde pnt. i. alieni generis.
 Sūt tñ qui declināt hic & hæc & hoc alienigena
 & hic & hec & hoc aduena: qd̃ & ipse Pro. dicit
 Alienigenus. Requi. in dic. Alienigena.
 Alipres cū vnico l. & i latino scribit: & dici pōt
 vnctōr. Is em erat cuius curæ tradebant qui in
 sacris certaminib; purgarent: dictus αἰπὸ τοῦ
 αλεῖν ἵπῳ: id est ab vngendo: non autē ab alo
 alis: vt somniauit Vgutio. Iuue. saty. iij. Grā
 maticus. rhætor geometra pictor alipres. Nec
 hoc in loco dici pōt geometres: vt legendū pu
 rat Georgius: Non em tertius pes dactylus est:
 vt scādī ipse Georgius: neq; quartus spōdeus:
 sed torgæ spōdeus ē: ometra dactylus. Nā apd
 græcos cū ē in prima: & cā magno in secūda
 syllaba scribit: siue cū αἰ diphthongo in prima.
 Est apud Homerū in. xi. odyssæa εἰς ἴον κοῖ
 τῖ τῶν γαῖα εἰς ἰκὺς εὐοσίου. Theocri
 tus edyllio. i. εἰς τὸ κατὰν τῆς τῶν τοῦ γῆ

ω λὸ φονδῆ ἔκ ὑπὶ καὶ. Vñ apud Iuue. ge
 ometra legendū est: cū ē diphthongon. in prima.
 Aliquādo tria tenet: tpa: p̄sens p̄teritū & futurū
 sicut olim: & q̄ndā: vt in Caprū tradit Agren⁹
 Aliter. Require in dictione Alter
 Alius alia aliud facit in grō alius. li p̄ducta syl:
 dō alij: quinetiā (vt testat Prisci.) grō alij alie
 alij: dō alio alie alio. Cice. Si res tota totæ ali
 rei necesse est similiter sit. Et Marb. viij. legit: dī
 co huic: vade: & vadit: & alio veni & venit: &
 seruo meo: fac hoc & facit. & in euāgelio Lucę
 Deinde alio dixit: Tu ꝑo q̄rū debes: q̄ ait: cētū
 coros tritici. & Festus ait. Alj rei dixit Plau. ꝑ
 alie rei. Cœlius lib. i. Neq; ipsi eos alij modi eē
 atq; hamilcar dixit: oñdere pnt aliter. Quinetiā
 alij grm fœ. ge. quæadmodū & Plau. ita & Cœ
 lius ipse pulit: quō p̄fato lib. ait. Anteq̃ barca
 pierat alie rei causa in aphricā missus. qd̃ certe
 Prisci. dicit mirū videt. Et notandū q̄ antiq; (vt
 Diome. scribit) alis ꝑ alius in recto. prulerunt.
 Alio fr ad locū. Alias aduerbiū ipis est. i. alio
 tpe. Alias itē ꝑ aliter ponit: & tñc aduerbiū est
 qualitatis. & (vt scripsit Festus) veteres ꝑ alias
 aliuta dicebāt. Hinc & illd̃ in legib; Numæ Pō
 pilij: Si quisq; aliuta faxit: ipse lous facer est.
 Aliuta. Require in dictione Alius.
 Allophylus cū duplicato l & y græco sequente
 vnico l scribit: & dici pōt alienigena: nā cōpo
 nit ex α λ λ ο: qd̃ ē ali & φ υ λ ο v gen⁹. Neq;
 a philosophis quī est alicuius descēdit: vt Vgutio sō
 niauit. φ λ ο cū cū i latio: cū amicu fr apud
 græcos scribit: q̄ tñ lfa ab illis iota dicit: & hæ
 bet primā correptā. vt Pamphi. φ λ ο v aut ge
 nus cū y græco scribit. & primā pducit: vt Pā
 phylia. Memini tñ certo apud quēdā auctorē
 metrijcū nō magne auctoritatis legere Allophy
 lus phy syllaba correpta: & (vt puto) ipse ē pe
 trus Riga in aurora sic dicens: Crine q̄ allophy
 lis hostibus ille datur.
 Alludio. dias. pri. cōiu. ex ad & ludius cōponit:
 q̄ ioculator dī. Quinetiā & Alludior deponēs
 Plau. vsurpauit. Alludo. dis. ter. cōiuga. est.
 Alludior. Requi. i dic. Alludio. Alludis. Ibidē
 Alluues huius alluuiet: & alluuiū hui⁹ alluuij.
 & alluuiū hui⁹ alluuiōis in vno fto accipi pnt.
 Cōsumptio terræ dicit ex aqua: inundatione
 Alluuiū. Reg. i dic. Alluuiet. Alluuiū. Ibidē
 Alo alis facit in supino alitū vel altū Inde ꝑba
 lia Alitor vel altor: Alitrix vel alitrix. Ab eo al
 tilis descēdit: quæ (vt Alexander tradit) in sin.
 nu. fœ. ge. est: in plu. ꝑo. neu. Sed magis ꝑprie
 adiectiue declinari debet: hic & hæc altilis & f
 altile. Nā et altilis piscis: altilis auis: altilis q̄dru
 pes dī: qui sagina altus vel saginatus est. Non
 nunq̃ altile ꝑ eo q̄ est opulentū ponit: teste No
 nio. Vñ Plaur⁹ in distellaria ait: Prohibet diu

tijs maximis dote altiti atq; opima. Halo. as cū aspiratione in initio scribit: teste Apuleio: vt scz alo alis differat: & pducit primā. Vir. in geor. quæ tenuē exhalat nebulā fumosofq; volucres Alo alis primā corripit. Vir. Bis venit ad mulctram: binos alit vberē foetus.

Alpes p p (auctore Pompeio) scribit: at v̄o Pri. αλπεις inquit: cū ēi diphtron. apud græcos scribit: quā quidā ex nostris in i cōuertit: & di cūc alpis. Neq; ab eo q; est altū: alpes dictæ sūt quasi alta petētes: vt somniauit Vgutio: sed vt tradit Festus. alpes vocatæ: qā sūt ppetuis fere niuib; albescūt. Nā αλφοσ græce: latine macula alba: siue impetigō transfertur.

Alpis. Require in dictione Alpes.

Alter. ra. rum facit in grō alterius vel alteri alteræ alteri: dīō alteri vel altero alteræ altero: teste Priscia. Hiero. in Iobele ca. i. Filij eor; narra bāt generationi alteræ. Tere. in heautō. Hoc ipsum alteræ dum narrat forte audiui. Alteras antiqui p aliter dicebāt: teste Pompeio. Altero alteras verbū: te syllabā corripit. Qui. in fastis Ille suā faciē transformat & alterat arte. Alter malcu. ge. facit in grō alteris: te syllaba pducta & est cōtra regulā Alexandri: Ter p tris forma Martialis. Quid pereit stultq; fortes alteri lacerat: Massa erat ex plumbo: quā ad exercēda corpora in gymnasijs vrebant. Nec ē latina dictio vt Vgutio soniauit: sed græca dicta ab ολλομαι: qd est salio. Vnde Iulius pollux gymnasiorū instrumēta enumerās ait: Κολλο πῆμα σπυρις καὶ αλτρηστροχοι καὶ λισκοι βῆμα puluer; spūla: & alteres trochi & disci Alteruter facit in grō alterutrius: vel alteriusutrius: teste Priscia. Ciceronē: Asclionē: Pacuuium: Catonem inducente.

Altero. Require in dictione Alter:

Alteras. Ibidem.

Altis. Requi. in dicti. Alo. lis. Altor. Ibidē.

Altrix. Ibidem.

Alumnus cū vnico l scribit: & is dici pōt qui ab aliquo altus est: & qui aliquem aluit: vt scribit Seruius sup lib. vi. ænei. & Marcellus. Quorū qrtū ad secundū scātū sententiā: Laurētius lib. elegantiar; improbat. Alumnus nōnūq; & p filio ponit. Vir. ænei. vñ. Necnō & Tiryū terræ omnipotentis alumnū.

Aluion. Require in dictione Albor.

Aluus foemi. ge. est: teste Festo: quinetiā mascu. teste Priscia. lib. vi. Vnde Cato ad filiū: ex aluo lavando dixit. Accius annaliū. i. Maia nemus retinens gravidō cōcepit in aluo. Pulex in epithio hermaphroditi. Cū mea me genitrix gravido gestaret in aluo. Quid pareret ferē consu luisse deos. Mās ē phœbus ait: Mars foemina: Iunoq; neutriū: Cūq; forem natus hermaphro

ditus eram. Querenti Icerū sic Iuno ait: occidet armis: Mars cruce: phœbus aquis: fors rata quæq; fuit. Arbor obumbrat aquas ascēdo decidit ensis. Quē tulerat casu: labor & ipse super. Pes hēsit ramo: caput incidit amne: tulicq; Foemina vir: neutrum: flumina tela crucem. Proprie foemina venter aluus est: nec ab ablucēdo deductū vt Vgutio somniat: sed ab alendo: auctore Pōpeio. Abusue tñ aluus dici pōt receptaculum oīm sordiū. & format p diminutionē Aluul; Alueus fossa est fluminis: & (teste Ser.) cuiuslibet rei inaiatæ vēter appellari pōt: formatq; diminutiue Alueolus. Declinat nōnūq; & hoc Alueum. Festus: Naustabulū alueū est: ad nauis similitudinē factū: cui; diminutiū est Alueolū penultima correpta. Festus. alueolum tabula est aleatoria. Iuuen. sary. v. Laterna: illud em nostris dat alueolis: q; hæc tabula alueolū alij nō: by pyrgus: simū: fritulus vocat. Est etiā alueū vel alueus vasis genus: cui; diminutiū vsus est Hiero. cū ait in li. Danielis. Abacuc intriterat panes in alueolo: vt ferret messoribus. Alueare: & p apocopen aluear & alueariū: locus vocatur: in quo apes delitescūt: & nōnūq; pro alueo ponuntur.

Aluulus. Requi. in dicti. Alu;. Alueus. Ibidē.

Alueolus. Ibidem.

Alueum. Ibidem.

Alueolum. Ibidem.

Aluear. Ibidem.

Alueare. Ibidem.

Aluearium. Ibidē.

A ante M

A manibus. Require in dictione Abextis

A manuensibus. Ibidē.

A manu. Ibidē.

Amaritudo & amaror in vno scato accipi pnt.

Virgi. geor. ij. Tristia tentatū sensu torquebit amaror. Lucre. li. iij. Quom tuimur miseri ab scintilla: tangit amaror.

Amaror. Require in dictione Amaritudo.

Amasis huius amasis vel amasidis fuit (teste Hero. lib histo. ij.) ægypti rex: cuius tumulus fuit vna pyramidū: dicēte Luca. lib. ix. Non mihi pyramidū tumulis euulsus amasi. Amasius & qui amat & qui amat dici pōt: hic & amasio p eo qui amat: vocat. Prudentius in hym. amasi onū comprimunt fraudib;. Sili quoq; mō: & quæ amat: & quæ amat amasia dicit. Amasius fluuius est vltimor; priuernarū. Aliū eodē mōte esse in Sicilia fluuiū ostēdit Qui. quom ait li. mera. xv. Necnō sicaniā voluēs amasē are nas. Nūc fluit interdū supplis fontib; aret.

Amasius. Req. in dic. Amasis. Amasio. Ibidē.

Amasia. Ibidem.

Amasenus. Ibidem.

Amatio. Requi. in dicti. Amor.

Ambages & ambago in vno scato accipi pnt.

Dici pōt circuitus: vel dubia seu pfusa locutio Luca. lib. i. Multaq; tegens ambage canebat.

Ambago. Require in dictione Ambages.

Ambo ambæ ambo: accō ambos vñ ambo ambas. Ambo declinare possumus (teste phoca.) sicut dicim⁹ duos vel duo duas duo: vt in ipsa dictione docebimus.

Amecus. Require in dictione Amicus.

Amellus. Require in dictione Amella.

Amella cū duplicato ll scribit. Fluit⁹ est Gallie teste Ser. sup. iij. geor. Amellus etiā cū duplicato l flos quidā est prope eundē fluuiū nascēs de quo Virgi. lib. p̄fato inquit: Est etiā flos in pratis: cui nomē amello.

Amentis ex a & mens pponit: & dici pōt sine mēte. Antiqui tñ (teste Priscia.) amentis in recto p̄tulerūt. Nec mirū ē: cū eius quocq; simplex hæc mentis apud illos declinaret. Vnde Ennius ait in epimacho. Terra corpus est: at mētis ignis ē.

Amentis huius amentis Requi. in dicti. Amentis.

Amyclas. Requi. in dictione Amyclæ.

Amyclæ pluralis tñ numeri: cum y græco & c exili scribitur. Vrbs fuit laconicæ: de qua lib. i. achilleidos meminit Stati. dicēs: Soluerat œbalio classē de litore pastor Dardanus: incautas blande popularus amyclas. Alia hoc noīe vocata fuit in Italia vrbs inter Gaetā & Tharachinam constituta: quæ (teste Seruio sup lib. x. ænei.) a laconibus: qui comites Castoris fuerant & Polucis: constructa fuit. Quæ deinde tacendo perijt: vt dixit Lucretius & Virgi. tetigit libro prefato: quom dixit: Tacitis regnauit amyclis. Quod sane p̄ hūc modū fuisse fert: ciues eius vrbs cū pythagoream sectam a cæde animalium obseruarent: & ex vicinis paludibus natos serpentes occidere nefas putaret: ab eis dē interempti sunt. Quam sententiā Plinius lib. v. natu. histo. his verbis cōfirmare videt: quom ait: Iuxta Tharachynā fuere amyclæ a serpentibus deletæ. Sed tacitas dixit amyclas. Virgi. hoc est pythagoreas: quia taciturnitatē pythagoras primū discipulis per quinquennū indicabat. Alij y o exponūt. Cū em aiunt frequēter nunciarent hostes: & inani terrore ciuitas quasaretur: lata lege cautum est: ne quis vnq; hostis nunciaret aduentū. Postea y o cū hostis: nullo nunciante veniret: ex improviso ciuitas capta est. Vnde tacitæ dicte sunt: quia silentio pierit.

Hinc est q̄ ait Lucilius: Mihi necesse est loqui: nā scio Amyclas tacendo perisse. Amyclas eadē scriptura: nauta fuit pauperrimus in epiro: cuius meminit Luca. lib. v. Et facit in grō amyclatis vel amyclæ. Amydon etiā y græco: ciuitas fuit pæoniæ: seu Macedoniæ.

Amydon. Require in dictione Amyclæ.

Amico facit in p̄terito amicitui & amixi: qd̄ Acius protulit. Nā & a p̄terito amixi format supinū amictū: cū ab alio p̄terito amicitui scdm analogiā dici deberet amictū. Amicio mi syl.

corripit. Persius. Iā reliqua ex amicis patruelis Hora. in epistolis. Et piper & quicquid charus amicitur imperis.

Amicor amicar. Require in dictione Amicus.

Amicus & amecus in vno scato antiqui protulerūt: vt testat Pompe. Inde venit amico verbum & actiuū amicor deponēs: diuerso tñ scato: vt si dixeris: amico illū tibi. i. facio illū amicū tibi & iste amicitur illi. i. amicus illi efficit. Amyc cū y græco p̄priū fuit viri nomen Neptuni filij. & mediā corripit syllabā: dicente Vir. ænei. ix. Vastatorē amycū: q̄ nō velocior alter: Vn gere tela manu. Est & eodem noīe insula iuxta æthiopiā: post insulas quæ aromata appellantur teste Ptolemæo.

Amycus p̄priū nomen. Req. in. dic. Amicus.

Amygdala cū y græco scribit: & a nostris nuxlōga dicit: teste Ser. sup. i. geor. fructus arboris Ab Vgutione amygdalus masculi: amygdala fœmini: amygdalum neu. ge. d̄r. Arbor aut hæc amygdalus declinat. Vñ Hiero. in ecclesiaste. ca. xij. ait amygdalus florebit: impingua b̄i locusta: dissipabit capparitis: p̄ fructu. Idem Hiero. in lib. numeroꝝ. ca. xvij. Qui folijs dilatatatis in amygdalas deformati sunt.

Amygdalus. Requi. in dictione Amygdala.

Amygdalum. Ibidem.

Aminiculus deponēs verbum est: qd̄ tñ Prisci. tradit esse cōe: Varronē inducens dicentē: Tribunitio auxilio adminiculati. Cato tñ de liberis educadis a miniculo prulit: quom dixit: Quo ad potuit adminiculati tuā volūtate in scribendo. Est aut adminiculari auxiliari administrare Amnis tā fœ. q̄ mascul. ge. apd̄ antiquos fuit: testis Pōpe. in dic. corius p̄ coriū. Ser. sup. ænei. ix. Capro: Probo: Prisci. Neq; ab eo q̄ ē amœnus: deducit: vt Vgu. somniat: sed ab ambio q̄ est descēdo: auctore Varrone: vel ab αμφι: qd̄ est circū: & nare fluere: vt scripsit Pompeius.

Amœnitas & amœnitus in vno scato accipi p̄nt. & scribit cū ce diph. in secūda sylla. Cōponit em (vt tradit Ser. ex α & mœnio: qd̄ est mur nio. Varro aut & Festus: ab amando amœnū dictū voluerūt. Qd̄ si verū est: cū ce diph. pot q̄ cū ce amœnus scribi deberet.

Amor & amatio in vno scato accipi p̄nt: teste Marcello. Vñ & Plautus in rudente ait. Nimis poene inepra atq; odiosa eius amatio est.

Amœnitus. Require in dicti. Amœnitas

Amphitrite cū i latio vtrobicq; & t exili in vtra syllaba scribit. cōponitq; ex αμφι qd̄ est circū & τριπ̄ terrere. Mare em circū se nauigantes p̄eundi terrore insequit. Nec a tritus. ita. um de riuat: vt Vgu. somniauit & Catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponit p̄ mari: qd̄ vniuersum cōplectis orbē. Oul. nacta. i. nec brachia longo

Margiae terrarū porregerat amphitrite. Clau-
dius de rapto proserpinæ: Etia Nereia Glauco
Neptunū gremio complectitur amphitrite.
Amphimacer. Require in dicti. Amphimachus.
Amphibracus. Requi. in dic. Amphimachus:
Amphimacer & amphimacer declinari in re-
cto pōt. & cū i latīo: & cexili scribī. Pes est tribus
syllabis cōstās: prima & vltima longis: media
breui: vt est apud Iuuenalē: Magnaq; debetur
violato poena caduceo.

Amphimachus cū i latīno & ch aspirato: filius
fuit Amphiarai vatis. Amphibrachus cū i lati-
no: & ch aspirato: pes est tribus constans sylla-
bis: prima & vltima breuib; media longa
Amplexor deponēs est verbū: qd' tñ Priscia. tra-
dit esse cōe: Lucilliū inducēs dicens. Quin am-
plexer qui velut. ego nō sinam me amplectier.
Cicero tamē amplexo protulit: quom p Clu-
entio ait: auctoritatē censorum amplexa.

Amplexo. Require in dictione Amplexor
Amplustre cū in ante p scribī: teste Priscia. dicē
te Iuue. videret; trirēmis amplustre. Dicta sunt
amplustria (auctore Pompeio) quasi amplius
sint q̄ necessaria vsu euenirent. Scribī nōnunq̄
aplustre absq; m: cū primā corripit syllabam
qd' græcū quidā voluit esse vocabulū: cōpo-
nitq; ex α & π λέω nauigō: ac si nauigationi
necessaria non sint. Nā nauis ornāmēta sunt:
quæ vltra indigentia nauigationis nauis adhi-
benī. Nec ab appello apellis deducit: vt Vgu.
tio somniauit. Et facit in ntō plurali. accō: vrō:
aplustra & aplustria. Germanic⁹ Cæsar in Ara-
to. Fulgēt aragoē stellis aplustria puppis. Mar-
cus Manilius lib. i. Incipit arguāq; ratē p aplu-
stria sūma. Cæsar in arato. Puppiū absumptis
fluitantia quærere aplustra. Syllius libro. x. Et
transstra: & mali: laceroq; aplustria velo.

A ante N

Anapius cū i post p tetrasyllaba dictio a solino
ponit: fluuius est Siciliæ: qui ab Oui. Anapus
scribī: ait em li. ij. de pōto. Quaq; suis Cyanen
miscet anapus aquis. Idē lib. fastor. iij. Præte-
rit & Cyanē & fontes lenis anapi. Hic etiā ana-
pis qñq; vocat. Vñ Cyane proserpinæ comes
apud eundē Oui. loquēdo plutoni lib. v. meta.
ait: Et me dilexit anapis. Exorata tñ nec vt hæc
exterrita nupli. & facit in grō anapidis.

Anapis. Reg. in dic. Anapius. Anapus. Ibidē
Anas. atis. Require in dictione Annus
Anchises & anchisa in recto declinari pōt: teste
Seruio sup lib. iij. ænei. fuit pater Aeneæ. & cū
ch aspirato & i latīno scribī.

Anchisa. Require in dictione Anchises.
Ancyle cum y græco scribī. Huius em nominis
etymologia luba in monumentis (vt in Pom-
piliij vita scribit Plutarchus) a græco deducit.

Alij cū i latīno ancile scriptū: latīnūq; volūt
esse vocabulū: dictū q̄si ancilū: eo q̄ ex vtroq;
latere recū sicut erat: vt etiā hoc disticho Oui
di. testat: Atq; ancile vocat qd' ab oī pte recū sicut
Quaq; oculis spectes angulus oīs abest. Virg.
li. ænei. vij. Succinctus trabea læuaq; ancile ge-
rebat. Et ponit qñq; adiectiue: vt est apd Iuue.
saty. ij. clypeis ancilib; Declinat nōnunq̄ & hoc
ancilū scd in analogiā: dicēte Ho. in. ij. car. An-
ciliortū noīs & togæ: de quo tñ latius dicemus
lib. vij. Ancilla cū i latīno & duplicato l scribī
Ancillæ (inquit Festus) dictæ ab anco Martio.
q̄ is bello magnū scēminarū numerū cepert:
siue vt idē pgr adeo sic appellant: q̄ antiq an-
culare dicebāt p ministrare. Ex q̄ dñ quoq; ac
deæ ferunt col: quib; nōia sūt ancili & ancilæ
Ancilæ cū i latīno. Requi. in dicti. Ancyle.

Ancilum. Ibidem. Ancilla. Ibidem.

Ancona. Require in dictione Ancon
Ancon hui⁹ anconis cū cexili scribī: vrbs est pi-
ceni sup adriatico mari posita: de qua Plin. lib.
iij. na. hist. a siculis (inquit) Ancon colonia p
mōtorio Cimmerico apposita est in ipso flētē
tis se oræ cubito. Ancon em apud nos cubitū
indicat. Solinus. Ancon quis ignorat a siculis
cōditā Et cū apud Siciliā plures fuerint doriē-
sū colonizæ: a quib; ædificari poruit. Dixisse vi-
deī Iuue. saty. iij. Ante domū veneris quā do-
rica sustinet ancon. Nā venus hui⁹ vrbs olim
patrona fuit: ad quā Catullus ait. O quæ ceru-
leo creata ponto. Quæ sanctū in daliū: Thuri-
osq; aptos. Quæq; ancona: Gnidūq; arenosa
colis. Et ab α γ α ω v accō græco: nostri postea
hæc ancona huius anconæ declinauerunt.

Anculare. Require in dictione Ancyle.

Anculæ. Ibidem. Anculi. Ibidem.

Andron. Require in dictione Andros.

Andros insula ē vicina Samo: quæ aliæ adiacet
ex opposito ad ephesū: de qua meminit Iuue.
saty. iij. quom ait. Hic Andro. ille Samo. Oui.
metamor. xij. Et totidē natis andros fraterna
posita est. Andron oppidū est inferioris regio-
nis Nili: vt Ptolemæus ostendit.

Anger genus est serpentis. & cruciator siue spar-
tharius dī. est & eodē noīe fluuius Illyricus.

Angiportum. Requi. in dictione Angiportus.

Angina. Require in dictione Aegina

Ango. gis facit in supino anctū: ac etiā vt quidā
volūt anxum. Nā (teste Prisci.) anxus pncipiū
p auctus nōnulli ptulerūt. Anxietas & anxitu-
do in vno fæto accipi pñt: vt scribit Marcellus
Tullius derepub. li. ij. Quartaq; anxitudo pna
ad ludum: & moerens semp ipsa se sollicitans.
Angiportus qrti ordinis: & hoc angiportū: de-
clinari pōt: testib; Plini. li. i. artis grāmaticæ: &
Ser. Teren. in adel. Id quidē angiportū non est

B iij

peruii. Idē in phor. Sed hinc cōcedā vos tran-
sire in angiportū hunc proximū. Iter est cōpen-
diarium in oppido: vt scribit Festus.

Anguis mascul. gen. est: teste Prisci. dicēte Virgi.
Frigidus o pueri fugite hinc latet anguis in her-
ba. Quinetiā sce. ge. compit. Valerius Ma. li. i.
Lucius Sylla cōsul sociali bello cū in agro No-
lano ante pretoriū imolaret: subito ab vna pre-
arā prolapsā anguē pspexit: qua visa posthu-
mū haruspiciū hortatur: cōtinuo exercitū in ex-
peditionē eduxit: ac fortissima castra: Samniciū
cepit. Anguis format p diminutionē anguicu-
lus. Nā (vt dicit Prisci.) Anguilla diminutiū
nō est: est formā diminutiū habere videatur.
Tullius de finibz bonorū & malorū lib. v. Ser-
pere anguiculus: natate anaticulos: volare me-
rulas: cornibz vti videmus boues: apes aculeis.
suā deniq; cuiq; naturā esse ad viuendū ducē.
Aquatū pprie angues sunt: vt scribit Seruius
Anguiculus. Require in dictione Anguis.

Anguilla. Ibidem.

Anyger & anygrus in recto dedinari pōt. & cū
y græco scribit. fluuius est Thessaliæ: cui me-
minit Oui. lib. metamor. xv. Nūc quas contin-
gerenolis: Fundit amygrus aquas.

Anygrus. Req. in dic. Aniger.

Anima. Require. in dicti. Animus.

Animus est (vt tradit Marcel.) quo sapim⁹: aīa
y o qua viuimus. Vñ Accius in epigone. Sapi-
mus aīo: fruimur aīa. Nōnunq̄ & p corpe aīa
ponit: vt est apud Virg. ænei. ix. Egregias aīas
que sanguine nobis Hanc patriā peperere suo.
In quo etiā nouū: q patriā posuit pro regione
vel terra vrbs aparentū sit. Qñq; etiā p habitu
vel odore aīa accipit. Virg. geor. ij. animas &
olentia Medi Ora fauēt illo: & senibz medicant
anhelis. Plau. i. asinaria. An feret aīa tue vxorie
Aīa itē aqua intelligit. Plau. in amphi. Ni ego
illi puteo si occipso animā oēm intertraxero.
Rursus aīa & p vento capit. Lucre. x. Auratū
q; leues aīe calidiq; vapores. Plau. in aulularia
Necquid animæ emittat dormiēs. Aīa & pro
aere vsurpat. Vir. in bucco. Nāq; canebat vti
magnū p inane coacta. Semina terrarūq; aīeq;
marisq; fuissent. Aīa (teste Vale. Probo) facit i
dō pti & abtō animabz. Vñ Hiero. in li. Iosue
ca. xiiij. Timuim⁹ ergo valde & puidim⁹ ani-
mabz nostris: vestro terrore cōpulsis. Laurētius
aut lib. elegantiæ. i. dicit q facit animis. Nā &
Cice. ad vxorē & filiā scribēs: duabz animis su-
is dixit. & (vt tradit in eptione Priscia.) cū ani-
mus cōposita: secūda & ter. decli. declinari pōt
vt Magnanimus: Inanimus: vnanimus: æquis-
nimus: Longanimus.

Anien. Require in dictione Anio.

Anio & anien in recto declinari pōt: teste Prisci.

Hora. i. car. Et pceptis anio atq; Taburni lucus
& vnda. Cato. Nō min⁹ qndecim ab vrbe mi-
libus annien abest fluui⁹. Anius ppriū fuit re-
gis nomē in Delo: cui⁹ meminit Virg. ænei. iij.
Rex Anius: rex idē hominū Phœbiq; sacerdos
Anius. Requi. in dicti. Anio.

Anaticulus. Require in dictione Annus

Anatinus. Ibidem.

Anellus. Ibidem.

Anhelus. Ibidem

Annicilla. Ibidem

Anicula. Ibidem.

Annus cū duplicato n scribit: nec ab αμ pposi-
tione format: vt Vgu. voluit: sed (auctore Pō-
peio) ex græco trahit: qd illi εϑϑ ou dicit. Vel
(vt tradit Ser.) annus dictus est: q in se redeat:
quasi anulus: dicēte etiā Vir. Atq; in se sua per-
vestigia vertit annus. Anulus in alio scato cū
vnico n ab omnibz scribit: cui⁹ diminutiū est
anellus. Hora. ser. xvij. saepe notatus: Cū tribz
anellis modo leua prisc⁹ inani. At y o anhelus
adiectiū cū aspiratiōe in media syllā. & vnico
l scribit. Nā ab halo. las descēdit: qd (vt Apul.
placet) cū aspiratione annotat. Virg. geor. ij. Et
olentia medi Ora fouēt illo: & senibz medicant
anhelis. Hec anus hui⁹ anus cū vnico n scribit
cū primā corripiat. Antiqui tñ (testibz Non. &
Priscia.) hæc anus hui⁹ anus: huic anui declina-
bāt. Vñ Cato de liberis educandis ait: Eā nutri-
cē oportet esse adulescētē. Anuis em vt sanguis
deterior: sic & lac. dicta est aut anus (auctore Fe-
sto) vel annorū multitudine: vel ex α & vo u o
sensus velēter hui⁹: quasi sine sensu sit anus.
Et format p diminutionē Anicula & Anicilla:
teste Varrone lib. ij. de analogia. anus hui⁹ ani-
mascul. ge. est primā pducit: cū vnico tñ n scri-
bit: & p nate ponit vel secessu. Est etiā An⁹ flu-
uius Calaicorū Bracariorū: vt ostendit Prole.
Anas hui⁹ anatis cū vnico n auis est nota. Mar-
tia. Est anatis habens uropygiū macræ. & for-
mat diminutiue anaticulus. Cice. de finibz li. ij.
Serpere anguiculus: natate anaticulos: volare
merulas: cornibz vti videm⁹ boues. Vgu. autē
anatis pullū anatinū vocat. Est etiā anas hispa-
niæ fluui⁹: teste Prole. Anatem etiā (vt scripsit
Pompeius) morbu anuū dicebāt: sicut senium
morbu senum.

Anser apud antiq̄s tā ma. q. sce. ge. fuit ocha dī
Antica media pducta: pars est prioris spaci in
augurio suspicēdo: teste Ser. posterior aut ps-
postica vocat. Teste em Fe. in dictiōe. Posticū:
dextera antica: sinistra y o postica dī. Sic etiam
(vt subdit) ea celi pars qua sole illustrat ad me-
ridiē: antica vtiq; nōiā. Quæ aut ad septentri-
onē est: postica appellat. Et (vt idē pgit) quæ di-
uidit in duas ptes: orientē atq; occidētē antica
& postica vocant. Anticū hostiū dī in antero-
ri parte ædiū. Deniq; ingt idē Festus: quæ ante

vos antica: & quæ post nos sūt postica dicunt.
 Anticum. Requi. in dictione Antica.
 Antidotū neu. ge. & antidotus fce. declinari pōt
 Gellii li. xiiij. noctū atticarū de anathibz loquēs
 ait: Huius regis antidotus celebratissima est: q̄
 mithridates vocat. Optimū est cōtra venenum
 remediū. Et dici potest, ex contrario datū. Nam
 contraria contrarijs curantur.
 Antidotus. Require in dictione Antidotū
 Antiochea. Requi. in dicti. Antiochia
 Antiochenus. Ibidem. Antiochenus. Ibidem
 Antiochia cū t exili & i latino & ch aspirato: se/
 quēte etiā i latino: & antiochea cū e in penult.
 teste Prisci. & scribi & efferrī pōt: sicut alexan/
 dria alexandrea: de q̄ vidimus. & Nicia & Ni/
 cea: de qua in ipsa dictione differem⁹. Nomen
 fuit duarū vrbū: quare vna est iuxta persicū si/
 nū: alia in Syria: teste Plin. lib. vi. natura. histo.
 Aliā ponit Ptole. vrbē in cilicia. Ab antiochia
 fit antiochenus & antiochenus.
 Antipater huius antipatris vī antipatri tertia &
 secun. decli. declinari pōt. Hiero. in plogo sup
 Abdiā pphē. Hāc Herodes rex antipatris fili⁹:
 in honore Augusti Cæsaris græco noīe voca/
 uit Augustā. Petrus Riga in lib. Machabeorū:
 Antipatro Cæsar arma mouere iubet. Cū t exi/
 li: & i latino scribitur.
 Antiphates cū i latino & t exili scribit. & facit in
 grō antiphatis vel antiphagē: & penultimā cor/
 ripit. Silli⁹ li. xiiij. post durū antiphata sceptrū
 & cyclopea saxa. Vir. ænei. viij. pri. ū anti/
 phatē: is em̄ primus agebat. ppriū fuit viri no/
 mē: q̄ Antiphateus (teste Prisci.) vocatus est.
 Antiprosis cū i latino vtrobiq; & t exili scribit.
 Figura est quom scs casus p casu ponit: vt est
 apud Virg. Vrbē quā statuo vestra est.
 Antiphesis cū i latino vtrobiq; & th aspirato: fi/
 gura est qn lra p littera ponit: vt olli pro illi.
 Antistes cōis ge. est: & si scēm. habeat Antistita.
 Quidi. meta. xiiij. Combiberat tractaq; comis
 antistita phœbi. i. sacerdos vel sacrificula.
 Antistita. Requi. in dicti. Antistes.
 Anulus. Requi. in. dic. Annus.
 Anuis. Ibidem.
 Anus. Ibidem.
 Anxietas. Requi. in. dic. Anxo.
 Anxirudo. Ibidem.
 Anxurus. Requi. in. dic. Anxur.
 Anxur hui⁹ anxuris tā maf. q̄ neu. ge. est. Mar/
 Siue saluiferis candidus anxur aquis. Enni⁹ &
 Volsus pdidit anxur. Hor. ser. v. Milia quom
 pransi tria repimus: atq; subimus Impositum
 saxis late cadentibz anxur. Vrbis est: quæ (vt di/
 cit Livius) nūc Tarachynæ sunt: cur⁹ meminit
 Luca. li. iij. Iaq; & præcipites supauerat anxu/
 ris arces. Anxyrus cū y græco scribit. cōponit

q; ex ἀνξυρ: qd ē sine: & ὑποράδο: q̄si absq;
 rasura sit & imberbis. A cāpanis lupperer vo/
 cat. Et corripit mediā. Vir. ænei. viij. Quis lup/
 piter anxyrus aruis Præsider.

A ante P

Apamea cū vnico p & e in penultima scribit. In
 sula est: teste Plin. a Tygri fluuio circūfusa: cui
 antiochus id nomē a suæ matris nomine: quæ
 Apamea vocabatur: imposuit.
 Apamia cū vnico p & i latino: nomen est duarū
 vrbium: teste prole. quarū vna est in Bithynia
 Asiæ minoris prouincia: quæ & Cælene appel/
 lata sunt. Altera aut Apamia in parthia est.
 Aperio cū vnico p scribitur: cū primā corripiat
 syllabā. Virg. geor. i. Candidus auratis aperit
 quom cornibus annū Taurus. Aperio facit in
 futuro indicatiui aperiam & aperibo: teste No/
 nio: Pomponiū inducente dicentem. Aperibo:
 non possum pati.
 Aperula. Require in dictione Apex.
 A pedibus. Requi. in dictione Abextis.
 Apes. Ibidem.
 Apelles cū vnico p & duplicato l scribit. ppriū
 fuit nomen pictoris eximij. Et facit in grō apel/
 lis vel appelleis: teste Priscia. de quo Ouidius de
 arte. Si venerē couis nunq̄ pinxisset Apelles.
 Apella similiter cū vnico p & duplicato l dici po/
 test sine pelle: quo nomine iudei circumcisi ap/
 pellati sunt: dicente Horatio sermone. v. credat
 iudæus apella.
 Apex pprie (teste Ser.) dicitur in summo flāmē
 pileo virga: in cuius extremitate modica lana
 est: & interdū summitas pilei intelligitur. Vir.
 libro. ij. æneidos. Ecce leuis summo de vertice
 visus Iuli. Fundere lumen apex: Ab apice fit di/
 minutie Apiculum: dicente Pompe. Apiculū
 filum: quo flamines velatum apicem gerunt.
 Vgutio dicit: q̄ apex format diminutue Api/
 culus. Apices item pro litteris ponuntur. Apes
 & apis in recto: teste Prisciano declinari potest:
 Ouidius libro. iij. metamor. Non apis inde tu/
 lit collectos sedula flores. Nam si apes dixisset:
 versus stare non posset. & facit in genitiuo plu/
 rali apum ac etiā apium. Iuuenalis: Examenq;
 apium longa confederit vna. Ouidi. lib. meta.
 xv. Melliferarum apium sine membris corpa
 nasci. Apes vel apis in recto: per diminutionē
 format apicula. Vgutio aut vult: q̄ ab ea quæ
 est apes in recto: formetur apacula: quod nūq;
 legit ab apis apicula: Nec tamē intelligit Vgu.
 q̄ etiā a terminatis in es fiat in aliquibus dicti/
 onibus diminutiū in icula: in aliquibus sedm
 regulā in ecula: vt apes apicula: Sedes sedicula:
 cædes cædicula: ædes ædicula. fides fidicula: de
 q̄b duobz postremis alibi differem⁹: nubes nu/
 becula: vulpes vulpecula. Terminata i is scēm

nina: formāt diminiutū in icula vt: cratis-crati-
cula: cutis-cuticula: securis-securicula. Apis ma-
sculi. ge. dici lingua ægyptia bos. Et producit
primā syllabā. Lusa. Et facit in cineres magni
maclabū apīs. & facit in genitō apīs vel apidis
Apherāsis cū ph sequēte æ diphthō. scribit: nec a
phares qd̄ hebraice: teste Hiero. interpretat diui-
dēs seu diuisus deducit: vt ridiculus somniauit
Vgu. sed græca dictio est: & ab a φσπίω qd̄ ē
aufero deriuat: & dici pōt ablatio. Nā figura ē
q̄ a principio dictiōis syllabā seu lram aufert
Apher. Requi. in dic. Apricus Aphrica. Ibidē
Aphricanus. Ibidem Aphricus. Ibidem
Apia. Require in dictiōe Apium.
Apiū cū vnico p scribit: nā primā corripit. Co-
lumella li. xi. Nū apio viridi crispet florida tel-
lus. Genus est herbæ. Apia cū vnico. p. dicitur
a Scytis terra: teste Hero. lib. iiii.
Apicula. Requi. in dic. Apex. Apiculū. Ibidē.
Apiculus. Ibidem. Apis. Ibidem.
Apiscor & adipiscor in vno scato vsurpāt au-
tores: vt Festus testat: & Nonius Manilius lib.
iij. Reby apiscēdis labor est qui cōtinet oēs Vo-
torū effect⁹. Lucre. lib. i. Nec rōne animi q̄ qsq̄
posset apisci. Lucllius lib. xxvi. vt ego estugrā
qd̄ te in primis cupe apisci itelligo. Apiscor fa-
cit i supio aptū: adipiscor adeptū. Fest⁹. Aptus
cū in ppria scatiōe intelligat: poni tñ solet pro
adeptus: vt apisci p adipisci. Hæc ille. Aptū itē
scat necessariā. Tull⁹ de finib⁹ lib. iij. Itaq; na-
tura sumus apti ad totū cōsilia ciuitatis. Rursū
aptū cōnexū dī & colligatū. Virg: geor. iij. Ip-
sos e torquib⁹ aptos lunge pares. Aptū cōpo-
sitiū & paratū. Vir. ænei. iij. Interea classē velis
aprare iubebat Anchises. Idē ænei. x. Proiecto
dū pede læuo: Aptat se pugnx. Priscia. tñ dicit
ad piscor verbū cōe esse.
Apocryphus cū vnico p & c exili: & i græco scri-
bit: nec a crisis descēdit: vt Vgutio somniauit:
sed cōponit ex απὸ prapositione: quæ rē exag-
gerat: & κρυπτω abscondo. Vñ apocryphus
absconditus dici potest: vel additus.
Apollo hui⁹ apollinis: & apollos huius apollo
ter. decli. Attica declinari pōt. Vñ in ep̄a ad co-
rinthios. i. ca. i. legi: Ego qd̄ sū Pauli: ego a sū
Apollo. vbi apollo gti casus ē. & in eadē ep̄a.
ca. vlti. De apollo aūt fratre notū vobis facio
abliū quidē casus Attici apollo est. & in ep̄a ad
Titū. ca. vii. Zenā legisperitū: & apollo: solli-
cite præmitte: vt nihil illis desit. Accūs Atticus
tertia decli. Apollo est: qd̄ tñ Mammotrectus
græcæ declinatiōis ignarus: dixit esse indeclina-
bile. & cum p vnico & i duplicato scribitur.
Apollus Require in dicti. Apollo.
Appetitus & appetētia in vno scato accipi pñt.
Macrobius i sarnalib⁹: Hinc Socrates suade-

re solitus erat illos cibos potiusve vitādos: qui
vltia sūm famēve sedādā pducūt appetentiā.
Appetentia. Require in dictiōe Appetitus.
Apricatio. Require in dictiōe Apricus.
Aprici homines. Ibidem.
Apricor. aris. Ibidē. Apricitas. Ibidē
Apricus cū vnico p & i latino: & c exili scribit.
cōponit ex α & φσπίω frigus: q̄ si sine frigo-
re vel horrore. Et dici pōt solanus: vel sole gau-
dens. Autores sūt Festus & Ser. & pducit pri.
Vir. geor. iij. Mitis in apricis coquit vindemia
saxis. Inde Aphrica dicta est: vt nōnullis placet
Et Pompeius refert. & si Vgu. ab aphro: qui ex
posteris abraæ fuit cognominat⁹ dixerit: quā
ille (vt idē asserit) icoluit. Ab aphrica sit apher:
aphricus. aphricanus. Ab eo q̄ est apricus for-
mat⁹ apricitas: teste Marcell. idē significas q̄ est
apricatio ab apricor. aris. Cice. de senectū. Vbi
em pōt illa ætas aut calefcere apricatione meli⁹
vel igni. Aprici etiā hoies dici pñt: vt est apud
Persiū. Aprici meminisse senes.
Aptum. Require in dictiōe Apiscor.

A ante Q

Aqualiculus. Require in dicti. Aqualis.
Aqualis mascu. gene. nā & a masculino fit p di-
minutiōē aqualiculus. Varro de lingua laria
ab aqua aqualis dictus est. Persi. Pinguis aqua
liculus ppenso sexquipedē extat. Vgutio dicit
posse declinari scemi. gene. genus est valis: de q̄
Plau. Date istū sellā vt sedeat: & aqualim cū aq̄
Aquarius morbus. Require in dicti. Arcus.
Aquila scēminini generis est: apud antiquos tñ
masculini generis fuit: testib⁹ Capro & Probo.
Aquila item vrbs est brutiorū in Italia.
Aquilus color fuscus est: & subniger: vt scribit
Pompeius. Aquilo ventus quidam est.
Aquilo. Require in dictiōe Aquilus.

A ante R

Arabia. Require in dicti. Arabus.
Arabicus. Ibidem. Arabis. Ibidem.
Arabius. Ibidem. Arabs. Ibidem.
Arabus cū vnico. r. scribit: fuit apollinis filius:
teste Plin. i. natu. histo. Arabia cū vnico r. tri-
plex est (vt Pro. ostēdit) Vna scēlix: alia petræa
alia deserta. Et ab arabia sit arabs & arabus: te-
ste Ser. sup lib. vii. ænei. ac etiā arabicus & ara-
bius. Vir. lib. p̄fato. Hircanisve arabisve parat
Priscia. in perihgesi. Nō arabis siles opulētis
scilicet æqua. Nōnūq̄ arabia cū duplicato r scri-
bit: vt prima positione pducī possit. Priscia. in
perihgesi. Arabiæ populi celebres: hi noie cla-
ro. Idē i eadē. Arabi cernēs extremi littora pō-
ri. Proper. Nec si q̄ arabio lucet bombyce puel-
la. Idē. Et domus intactæ te tremæ arabiæ. Ara-
bis cū vnico r fluuius est prouinciæ drangiang
qui & per Gedrosiā fluit: vt ostendit Ptole.

Arar. Require in dictione Araris.
 Ara. Require in dictione Arrhabo
 Araris in recto declinatur: teste Prisciano: quin
 etiam & hic arar huius araris. Syllius libro. iij.
 Mixtus arar quem gurgitibus complexus an-
 helis. Cunctantē immergit pello. Lucanus.
 lib. vi. Rhodanūq; moratē pręcipitauit. Arar
 fluuius est Gallię Narbonensis. Ararus fluui-
 us est Scythię: teste Herodoto libro historiarū
 quarto.

Ararus. Require in dictione Araris.
 Arachne. Require in dictione Araneus.
 Aranea. Ibidem. Araneolus. Ibidem.
 Araneus p puulo illo aiali masculo. ge. est. Catul-
 lus. Furi q neq; seruus est: neq; arca: nec cimex:
 neq; araneus: neq; ignis. Serenus. Scorpis aut
 grauis ē: & araneus: hoc male semp. Et format
 p diminutionē araneolus penultima correpta.
 Virgi. in culice. Atq; ut araneoli tenuē forma
 bimus orsum. Pro tēla autē hęc aranea vocat.
 Oui. meta. iij. Stamina nō summo quę pēdet
 aranea tigno. Quinetiā p aiali hęc aranea dī.
 Vir. geor. iij. Laxos in forib; suspēdet aranea
 casses. Oui. meta. vi. Stamen & antiquas exer-
 cet aranea telas. Verū (vt dicit Ser.) hęc aranea
 pro aiali a Vir. p mū vlurpatū est. Hic vermis
 etiā arachne cū ch aspi. dī. ē etiā arachne vrbs
 thessalię: teste Liui. li. ij. de bello Macedonico
 Aratha cū th aspirato: oppidū est Margianę p
 uincię: teste Pto. Arathos insulā ē in sinu plico
 foelici arabię adiacēs: vt idē Procl. ostendit.

Arathos. Require in dictione Aratha.
 Arbilla. Requi. in dic. Aruina.
 Arbitr secūdi ordinis est: vt est apud Salustiu. p
 cul arbitris oib; amotis. Sed & tertia declinati.
 declinari pōt: teste Priscia. Et habet fce. arbitra.
 Ho. in epō. o reo reb; meis nō ifideles arbitri.
 Arbitra. Requi. in dic. Arbitr.
 Arbitro. Requi. in dicti. Arbitror.
 Arboretum. Requi. in dic. Arbustum.
 Arbitror verbū deponēs est: qd tñ Prisc. tradit
 esse cōe: Coeliū nihilominus inducēs dicētē: Ex
 scriptis eor; qui veri arbitrant. Veteres etiā (te-
 ste No.) arbitro pūlere. Vñ Plau. in sticho ait:
 Probiores nō arbitrabūt: si probis narraueris.
 Arbor & arbor in recto declinari pōt. Virgi. in
 georgi. Herculeaq; arbos vmbrosa coronę.
 Idē in bucolicis. Et nūc omnis ager: nūc omīs
 parturit arbos. Arbor & arbos hoc distat: q
 (vt tradit agētiū in caprū) arbor omē lignū ē
 arbos nō nisi fructifera. Arbos format p dimi-
 nutionē arbuscula. Vgutio dicit: q facit arbu-
 cula absq; f. Arbustū arbor est nouella: qd &
 arboreū dī: teste Gellio. lib. xij. noctiū atticę
 Arbutus fce. ge. arboris est genus: de qua Vir.
 in bucco. Humor dulcesatis: depulsis arbutus

hædis. Huius fructus arbutū dicit. Sunt autē ar-
 buta rubra poma siluestria: vt scribit Ser. Vir.
 geor. i. Cum iā glandes atq; arbuta sacre Defi-
 cerent siluę. Phocas p arbore declinat sin. nu.
 hæc arbutus: plurali pō hæc arbura: neu. gen.
 Qd tñ Hora: fce. ge. protulit: cū dixit in. i. car.
 Impune tutū p nem? arbutos Quærūt latētes.

Arbos. Requi. in dic. Arbor
 Arbucula. Ibidem. Arbuscula. Ibidem
 Arbutum. Require in dictione Arbutus.
 Arcatus. Requi. in dic. Arcus. Arca. Ibidem.
 Arcella. Ibidem. Arcellus. Ibidem.
 Architector. Require in dictione Architectus.
 Architectus & architector in recto declinari pōt
 nec a tēgo regis deducit: vt Vgutio somniauit:
 sed gręcū est vocabulū: compositumq; est ex
 αρχος: qui est princeps: & τέκτων faber &
 dici pōt principalis faber. & scribit cū ch aspi-
 rato in secūda syllaba. & i latino: & texili in pe-
 nultima: & cū nō aspiratus in vltima.

Arcicula. Require in dicti. Arcus.
 Archonides huius archonidis vel archonidi ter-
 tia & secūda declinatione declinari pōt. Vñ. Te-
 ren. Archonidi filiā: p archonidis dixit. ppriū
 fuit viri nomē: & cū ch aspi. & i latino scribit.
 Arcuatus. Require in dictione Arcus.

Arcula. Ibidem. Arculus. Ibidem.
 Arcus cū c nō aspirato: latina dictio est quartę
 q declinationis: teste Priscia. ac etiā secunde: vt
 tradit Nonius. Antiqui tamē: teste Prisc. cū q.
 arquus scribebāt: Vñ Arquites arcu pręliātes
 sagitarij appellānt: vt scribit Pom. Ac pō Mar-
 cellus: arcus (inquit) & arquus hoc distat: q ar-
 cus omnis suspensus appellat fornix: arquus
 non nisi in celo: quē irim poëtę dixerunt. Lu-
 cretius lib. vi. Tū color in nigris existit nubib;
 arqui. Verū hæc in scribendo differentia: non
 semp etiā apud antiquos obseruata fuit. Vnde
 Cicero: eodē Marcello referent: ait li. iij. de na-
 tura deorū. Cur autē arcus species nō in deorum
 numero reponat. Quinetiā tam secunda decli-
 natione q quarta in vtroq; scato autores pū-
 lerāt. Hiero. in Hezechiele ca. i. Vidi velut aspe-
 ctū arcus cū fuerit in nube in die pluuię. Var.
 lib. de vita patrū. iij. Quod arcus quos sūmo pe-
 fecerat fessi pōdere: diu facti celeriter corruissēt.
 Arcus tā fce. q masculo. g. n. est: testibus Caprot.
 Probo: Seruio sup librū. v. xxi. Nam & fce/
 minino gen. protulit Catullus: & Ennius. xv.
 annaliū: quom dixit: Arcus vbi accipiūt mor-
 talibus quę perhibent. Et facit in dīo & ablō
 pluralibus arcubus: vt scilicet differat ab arx:
 qd facit arcibus. Arcus format p diminutionē
 arculus: teste Festo. Arculus etiā & arcellus: vt
 idē autor scribit: de? esse putabāt: q tutelā gerē-
 ret arcarū. Quinetiā eodem teste: arculus apud

labatur circulus: quē capiti imponebant ad sustinenda comodius vasa: quæ ad sacra publica capite portabant. Arca cū cexali etiā latina dicta est: & format diminutiua arcula & arcella ut idem tradit Festus. Quinetiā eodē teste: Arcula auis dicebat: quæ in auspicijs aliqd fieri verabat. Arx facit diminutiū arcicula. Ab arcu h̄t adiectiū arcuatus: ab arquo arquatus: ab arco arcatus. Ouidius meamor. xi. Iris & arca ro celsū curuamine signas. Arcuatus dicit in arcus modū curuatus. Arquatus aut is dicit: cui color & oculi virent: ac colore videlicet arqui cælestis: ut scribit Marcellus. Quē morbi (ut dicit Acron sup artem poeticā Horatij) quidā Dæmoniacū: nōnulli comitabile: aliq̄ aquariū vocāt. Quē morbi Apuleius & Celsus aurigū nem & auridinosum hominē dicit. Plin⁹: Horatius: Varro Regium appellat: aliq̄ ætheron & iethericū hominē: ut Macer & Iuuenalis sary. vi. Consultit iethericæ lēto de funere matris. Est aut ietheros (auctore Paulo) morbi: quom p totū corp⁹ bilis suffundit: quæ interdū nigra: interdū flaua est. Et dicit ietheros ab iethero aue: quā latine galbelam Plin. appellari eximat: de qua meminit Martialis: quom ait: Galbula decipit calamis: & rætib⁹ ales. Turget adhuc viridi quom leuis uua mero. Nec p̄rminēt dū est: q̄ arquus: hircus: equus: reliquus: obliquus: alius loquus: aliaq̄ huiusmodi dictiōes: cū geminatio u post q̄ testib⁹ Victorino & Priscia. scribendæ sunt. At yō Quinti. li. i. cū vnico u scribi præcipit. Papy. euā lib. iij. cū vnico u scribi voluit. Ait em omnino id fieri nō posse: ut cū duplicato u scribi debeāt: ne scilicet duæ litteræ eiusdē in se soni & vocis: tā inuicē q̄ cū terminatiōe soni ipsius q̄ collidant. Vtrum feceris: magnis autoribus tutus eris.

A responsis. Require in dicti. Abextis.

Aretalogus. Require in dicti. Areta.

Areta huius aretæ: & arete hui⁹ aretes declinari pōt: & cū vnico r & t exili scribit. Fuit filia superioris Dionisij ex Aristomache. Alia eodē noie fuit vxor alcinoi Phæaci regis. & pducit primā & secundā syl. Vñ appolloni⁹ argonauticorū. i. ait. ὄφρ' ἵκηται τὰς αὐτὲς ὤσες καὶ σὺ κ' ἐν ἑωῇ σθαί. Ho. ody. vii. τ' ὄφρ' ἵκηται οὐ γὰρ πρὲς ἄνθρωπον αὐτίθ' ἐοίκοι. Nec corripit arete re syl. ut Toriel. tradit: allegādo Iuuenalis exemplū in hæc verba: attonito cū tale sup cenā facin⁹ narraret Vlysses Alcinoi bilē: aut risum fortasse qbusdā Mouerat: ut mendax aretæ logos: id est (ut idem exponit) velut mandax esset logos. i. sermo q̄ arete vxori alcinoi dirigebat. Vbi haud dubiū Torie. ineptia loquit. aretalogus em vna dictio est: non duæ: componitq̄ ex ὄφρ' εἰς σ qui est placitus & lo

gos sermo: nō aut ex ὄφρ' εἰς quæ est virt⁹. ut inerudite tradit Dominus. Home. lib. odysseæ. viij. οὐκ ἄρ' εἰς ἀκαῆρος: & dici potest aretalogus: placita loquēs. Sueto. in augusto: Triuales ex circo ludos interponebat ac frequētius aretalogos. Nec ab ὄφρ' εἰς quæ est virtus arete deducit: ut idē Toriel. tradit: quia tūc me diā corripet. Aretes p̄p̄riū fuit nomē regis: cuius meminit Paulus in ep̄la ad corinthios. x. dicēs: Damasci præpositus gentis aretæ regis.

Aretes. Require in dictiōe. Areta.

Aretudo. Require in dictiōe Aridum.

Aretes. Ibidem.

Ardeo. des. secūda cōiuga. & Ardo ardis tercia declinari pōt. Hiero. in Iohanne. ca. xv. Si quis in me nō manserit: mittet foras sicut palmes: et arefcent: & colliget eū: & in ignē mittet: & ardet pro ardebit. Est aut ardere ignescere cōcremare Virgi. lib. ænei. v. Nāq̄ volans liquidis in nubibus arsit harundo. ardere festinare. Virgi. i. ænei. Instant ardētes Tirij: pars ducere muros id est festinantes: ut dicit Marcel. qd̄ & prudentes nōnulli exponūt. Ardere fulgorē seu splendoremittere. Virg. ænei. iij. Tyroq̄ ardebat murice lena. ardere dolere: irasci. Virg. ænei. x. Proxima quæq̄ metit gladio: lasūq̄ p̄ agmen. Ardens limitē agit ferro: te Turne supbū. Cædenoua querens. Ardere ardēter amare. Vir. in bucco. Corydon ardebat Alexim: vbi placet q̄ in vno fēto ardeo abltō iungit: i alio accō Qd̄ & Ser. tradit sup lib. primū æneidos.

Arga. Require in dictiōe Argæus.

Ardo. Require in dictiōe Ardeo.

Ardus. Requi. in dictiōe Aridus.

Argæus. Require in dicti. Argos.

Argæus cū æ diph. mons est ab vna pte Cappadociæ cingens: teste Ptole. Argia vxor fuit Polyneicis: quæ apud Statiū pducit habet penulmā: ait em lib. Thæbaidos. xii. Quærit inops argia vias. Est etiā argia achaiæ regio: ut Pto. ostēdit: a qua (ut nōnulli volūt) argiui: siue argæi. i. græci cognominati sunt. At yō Augusti nus ab argo argos: ab argis argiuos dictos: tradit. ait em li. xviij. de ciuitate dei. ca. xi. Apis aut rex nō ægyptiorū: sed ærgiuorū mortuus ē in ægypto. Huius filius argus successit in regnū: ex cui⁹ noie argi: & ex hoc argiui appellati sūt. Argiæ pluralis tū nu. oppidū est Laconia: teste Ptole. argi scyriæ erāt effigies: quæ p virgines vestales singulis annis iaciebant in Tyberim: ut Festus scribit. & Varro de lingua latina. arga villa est sceltis arabia: ut Pto. ostēdit Argiripa cū i latino vtrobiq̄: & vnico p scribit cū vltimam corripit syllabā. Virgilius libro æneidos tercio. Ille vrbem agiripam patriæ cognomine gentis. Oppidum est apulix. Quod

(ut scribit Serui⁹) antea argoripū vocabatur. Quin & argos Hippitū (teste eodē Ser. sup. lib. xi. ænei.) qđ corrupto vocabulo arpos rursū dictū est: necnō & arpi pñ tñ numero. Vir. x. ænei. qđ causa attraxerit arpos. Idē li. pñato: atqđ iterū in Teucros ætolis surget ab arpis. Idē in xi. Non erit auxilio nobis ætolus & arpi.

Argia. Require in dictione Argæus.

Argoripū. Requi. in dicti. Argiripa.

Argos hippium. Ibidem.

Argos in lin. nu. neutri gen. est: quin & in pñ & masculini repit. Hora. Apriū dicit equis argos dicitqđ Nycenas. Virg. ænei. x. Herculis antho rē comitē qui missus ab argis. Nomē est trium vrbiū: quarū vna est in atica nō longe ab athe nis: alia in Thessalia a phoroneo condita: teste Plinio lib. vii. natu. histo. Huius meminit Lu ca. lib. vii. cū dixit: vbinobile quodā. Nūc sup. argos arāt. Alia est (teste Plin. li. iiii. in achaia) Hippitū cognominatū. Fuit etiā argos fœ. ge. argonautarū nauis. Ab argos achaiæ vrbe ar gius formā: qđ apđ græcos cū ēi. & diphthō. & p̄yēio scribit: quā in i nostrū cōmutamus addētes insup v litterā cōsonantē: loco æolici di gāme: qđ antiqđ æoles ponebāt inter diphtho gum & sequē vocalē. At p̄o Hora. diphthō gū ipsā in e cōuertit: nec v cōsonantē lram ad didit: cū dixit lib. iiii. car. Tybur argeo positū colono. Argis aduer. est in loco: teste Ser. sup. lib. ij. ænei. Plinius circa finē libri. xvi. natu. hi. Argis etiā olea durare dī. Argus p̄p̄iū fuit vi ri nomē oculis pleni: ut scribit Pompeius.

Argæi. Requi. in dic. Argæus. Argæ. Ibidē

Argi. Requi. in dicti. Argos. Argis. Ibidem

Argiuus. Ibidem. Argus. Ibidem.

Arguo facit in supino argutū. participiū tñ fu

turi t̄pis Crispus in iturus ptulit: cū lib. histo:

ij. dixit: Quos aduersū multi ex Bithynia volē

tes occurrere: falsū filiū arguituri: qđ etiā Prif.

ipse annotauit. Nā quædā cōperiunt verba in

utum supinū formantia: quorū p̄cipia futuri

t̄pis in iturus desinunt: verbaliaqđ in itio termi

nant: ut Argutū arguitur⁹ argutio: Tutū tui

turus tuitio: Sputū spuiturus spuitio: Plutum

pluiturus pluitio. Argutum fcat maliciosum:

Vñ argutæ dictæ sunt. Argutū itē canorū stri

dulū vel sonorū. Virg. in bucco. Forte sub ar

gura confederat ilice daphnis. Idem. vii. ænei.

Arguto tenuis p̄currens pectine tælas. Rursus

argutū breue. Virg. georgi. iij. Argutūqđ ca

put: breuis alius: obelacqđ terga. Probus super

iij. eglogam Virgilij dicit qđ argutus ab argo

naue: quæ a celeritate dicta est: deducit: ut argu

ta hirundo & arguti homines: qui multū & ce

leriter loquunt. Ab argutū supino fit argutor

deponēs verbū: teste Nonio Noniū inducente

dicentē: Quando ad ludos venit: alij cū tacerē torū diem argutatur quasi cicada: id est loqua citer proloquit. Et fortassis in hoc fcatō ab eo qđ est argutum ab argo naue: argutor forma. Est etiā argutari subilire: ut interpretat idē No nius illud Titinij. Terra hæc ē noua qua tu so litus argutari pedibz cretā dum compescis: ve stimenta qđ leuas. Vgutio dedinat etiā argutō argutas argumen & argumentū in vno fcatō accipi pñt. Inde argumentor forma deponēs verbū: qđ tamē Prisci. dicit esse cōmune.

Arguturus. Require in dictione Arguo.

Argutio. Ibidē.

Argutæ. Ibidē.

Argutus. Ibidem.

Argutor. Ibidem.

Arguto. Ibidem.

Argumen. Ibidem.

Argumentor. Ibidem:

Argumentū. Ibidem

Ariditas. Require in dictione Aridum.

Aridus & per synopam arduus (teste Marcello) enunciari pōt: vnde & Luciliū refert dixisse li. xxvi. arduū miserrimū atqđ infelix signū sam buci vocant. Aridū p̄p̄ie (ut scribit Festus) ē quod naturalē humore amittit. Virgili. ænei. i. atqđ arida circū Nutrimenta dedit. Aridū itē purum & lucidum dicit (ut est apud Plautū in rudente) argento arido: Marcello interpretate. Rursus aridū horrificū siue acutū fcat. Virgi. geor. i. Et aridus altis montibus audiri fragor. Inde deriuat ariditas: idem significas qđ & ar tido: teste Nonio. Varro de lingua latina. Qđ per hos natura frigori miscet calorem: atqđ hu morum aretudinē.

Aris & Arin in recto declinari potest: teste Pri sciano. proprium nomen viri fuit.

Arisba huius arisbæ. & arisbæ huius arisbes de clinari potest: ciuitas est Troiæ: teste Strabone. Alia eiusdē nominis vrbs fuit in les bo. Arisbæ fluui⁹ est Thraciæ: & cū i latino vtrūqđ scribit

Arisbe. Requi. in dic. Arisba.

Arisbus. fluuius. Ibidem.

Aristophorum cū i latino scribitur: nec ab areo ares deducit. ut Vgutio somniauit: sed compo nitur ex ἀρίστος: qđ prandiū indicat: & φῶς porto. & dici potest discus.

Arma. Require in dictione Armus.

Ambrosia. Require in dictione Artemisius.

Armenta. Require in dictione Armentum.

Armentum pecus est (ut scribit Festus) indonē ad opus armorū: & hæc armēta fœminino ge nere. Ennius eodē noīe (referēte Festo) ptulit.

Armilla fœminini generis cū duplicato i scribit ornamentū quoddā est ex auro: qđ viri mili tares ab imperatoribus donati gerebāt. Dicta est aut armilla (ut existimat Festus) ab armo qđ scilicet antiqui humeros cū brachijs armos vo cabant. Hoc armillum etiā cū duplicato i gen⁹ est valis vinarij: ab armo deductum.

Armillum. Require in dictione. Armilla.
 Armus humerus cum brachio appellat. Arma
 pluralis tñ numeri ab armo dicta sunt: autore
 Pompeio: vel ab arcendo: q̄ sc̄z armis hostem
 arceam: vt tradit Varro de lingua latina. Cū
 arma composita secunda & terna dedinatione
 declinari possunt: vt inermis exermus.
 Arpi. Requi. in dicti. Argirippa. Arpos. Ibidē
 Arquatus. Req. in dic. Arcus Arquires. Ibidē
 Arquus. Ibidem.
 Arabia. Require in dictione. Arabus.
 Arrabicus. Ibidē. Arrabius. Ibidem.
 Arrha. Require in dictione Arrhabo.
 Arrhabo cū duplicato r. secundo aspirato scri-
 bitur. Varro de lingua latina. Arrhabo sic di-
 ctā: vt reliquū reddat. hoc verbū a græco ἄρ-
 ρησιν. Hæcille. Teren. comœ. iij. Ea relicta
 arrhaboni est. Hæc arrha a nōnullis dicitur: quæ
 (vt puto) ab arrhabone dicta est: & ideo cū as-
 piratione post secundū r. ipse scripserim. Ara
 pro altari. cū vnico r. scribitur. Neq̄ ab aro. as.
 v. ardeo deriuat: vt somniabundus tradit Vgu-
 tio. sed ab ansa: mutatis litteris (testibz Varro.
 rerū diuinarū lib. v. & Macrobio) dicta est. At
 yō Ser. græcū vult esse vocabulū: precemq̄ si-
 gnificare. Vnde K&T & ὄ. imprecatio dicit. Est
 etiā Ara ciuitas foelcis arabie regiae: teste Pro.
 & eiusdē nois insula eidem arabie adiacens: vt
 idem Ptole. ostēdit. Hara autē pro porcorū sta-
 bulo cū aspiratione iuntū (teste Apule.) scribit.
 vt scilicet ab ara pro altari discernat. Hara itē
 eadē scriptura: genus est auis: a q̄ haruspes (te-
 ste Ser.) & hartiolus descendit: vt in dictionibus
 in initio aspiratis differemus. Idēq̄ norandū est
 q̄ ara altare primā producit syl. hara yō auis
 siue porcorū stabulū primā corripit.
 Artanes cū r. antē exili: fluuiū est Scythiæ thra-
 ciæ in Istrum defluens: vt idem scribit Herodo-
 tus lib. historiārū. iij.
 Ars artis. Requi. in dictione Artus.
 Artemisia. Require in dictione Artemisius.
 Artemisia. Ibidem. Artemisium. Ibidē.
 Artemisius cum t. exili: & i. lat. vtrobique. & vni-
 co s. scribitur. Mons est arcadiæ: teste Plin. lib.
 iij. natura. hisio. Artemisium (vt ostendit De-
 mosthenes in oratione pro Ctesiphone) promō-
 toriū est Eubotæ. Artemisium item Hiperides
 simulachrū appellat: quin & apud Macedonē
 mens maius artemisius dicit. Artemisia vxor
 fuit Mausoli: teste Herodoto lib. historia. vij.
 Artemesia item herba quædā est: quā Plini-
 esse Ambrosiā credit. Idē videt sentire Dialeo-
 rides: cū ait. Ambrosia: quā multi artemesiam
 dicunt: plurimas in fructu detinet virgas pal-
 mis tribus. De hac Oui. li. i. de pon. Nectar &
 ambrosiam lauces epulasq̄ deorum: De mihi

formosa grata iuuenca manu.
 Artemis. Requi. in dicti. Artemis.
 Artemo. onis. Ibidem.
 Artemū & hic artemo declinari pōt. Vñ in apo-
 stolicis actibus. ca. xxvij. legi. Et leuato arte-
 mone sedm auræ flatū tendebant ad litus: hoc
 est leuato velo. Artemis eadem scriptura: hoc ē
 cū t. exili: Diana vocatur.
 Articula. Req. in dic. Artus. Articulus. Ibidē
 Artifex triū generū est: teste Priscia. Nā & in ab-
 latiuo singulari facit artifice & arutici. Statius.
 lib. Achilleidos. i. Qualiter artifice victuræ pos-
 sūt licæ cæcæ. Sifi modo dicimus duplicē vel du-
 plici: triplice vel triplici: supplicē supplici. Est
 ab eo qd̄ est artifex alia sit compositio. Idē Sta-
 tius. libro thebaïdos. xi. Incipe: an expectas vt
 pronus supplicē dextra?
 Artocrea. Require in dictione Artocreas.
 Artocreas huius artocreae mascu. ge. cū t. & c. exi-
 libus scribit. genus est edulij insubribus nouissi-
 mū. Per. sary. vi. artocreasq̄ popello Largior.
 Sūt tñ q̄ & hæc artocrea fœ. g. declinari volūt
 Artua. Require in dictione Artus.
 Artus mascu. ge. & hæc artua neu. declinari pōt
 Teste Prisci. cuius singulare raro in vsu habet:
 qd̄ in protulit Luca. cū dixit lib. vi. Tunc oīs
 palpirat artus. Plau. in menæ. Ego huius mem-
 bra: atq̄ ossa: atq̄ a tua cōminuā. Et facit in da-
 tiuo & ablat. pluralibus artubus: vt scilicet dis-
 ferat ab ars: qd̄ facit artibz. Artus format p. di-
 minutionē articulus: q̄ etiā & p. digito ponit.
 Oui. ij. de pōto. At reditus iā quisq̄ suos amat
 & sibi quid sit vtile sollicitis supputat articulis
 Articulus etiā dicitur quo genus discernit: ac etiā
 momentū & rēptiua rerū efficiendā hora:
 teste Ser. Vnde Hieroni. in gen. ait. In articulo
 diei illius ingressus est Noe in arcam. Ars for-
 mat diminutiue Articula
 Aruina pingue est inter cutē & viscus: vt scribit
 Sueto. & producit mediā syllā. Vir. xnei. vñ.
 Pars leues dypeos: & spicula lucida tergūt Ar-
 uina pingui. Hæc & arbilla cū duplicato l. (au-
 tore Pompeio) vocatur.
 Arx arcis. Require in dictione Arcus
 A ante S
 Ascia cū c. post s. instrumentū est carpentariorū.
 Asia cū vnico s. sequente i. latino: regio duplex
 est: maior scilicet & minor. Fuit etiā asia oce-
 ani & Theryos filia: a qua (teste Hesio. in theo-
 gonio) minor asia cognominata est. Maior au-
 tem asia a minore nomē traxit. Asia item eadē
 scriptura: palus quædā est Myfiæ prope Cay-
 strū fluuiū: teste Ser. sup. lib. vñ. xnei. cui-
 pri-
 ma syl. producit. dicente Virgi. sonat amnis et
 asia longe. Et ab hac asia fit alius adiectiuū: sive
 prima producta. Virgi. geor. i. iam varias pe-

lagi volucres: & quæ alia circum. Dulcibus in stagnis rimatur prata Caystri. Est & eodē nomine vrbs Susiæ: teste Ptole. Asius propriū viri nomen fuit hecubæ fratris.

Asculum. Regre in dictione Aesculus.

Asepus. Require in dictione Aescopus.

Asecretis. Require in dictione Abextis.

Asecreto. Ibidē.

Asia. Regre in dic. **Ascia**

Asius. Require ibidem

Asilas. Require in dictione Asilum

Asylum cū vnico l & vnico l & y greco scribit: locus erat p̄fugij. Luca. li. i. Tūcerat exiguum dominos cōmisit asylū. Vir. li. vii. Hinc lucū ingentē: quē Romulus acer asylū. Asylus cum vnico l & vnico l & i latino a Tortel. scribi p̄cipit. Sūt tñ q cū duplicato l scribi volūt. Vo- latile parū est: qd alijs noibus cestrus: taban- musco vocat. Virg. geor. iij. Plurimus albur- nū volitās cui nomē asilo. Asilas eadē scripu- ra a Tortel. scribit: p̄p̄iū fuit mlieris nomen: cui⁹ meminit Virg. li. enei. iij. dicēs. Coryneū sternit asilas. Idem li. x. Princeps turmas indu- cit asilas. Axylus cū y greco & vnico l scribit: fuit vir Phrygi⁹: a Diomede ī bello Troiano

Asilus. Req. in dic. Asylū. (occisus.

Asina. Require in dictione Asinus

Asine oppidum. Require ibidem.

Asinus habet scēmi. asina: q in dtō p̄fali et abltō asinabus facit. testibus Prisc. & Phoca. At vero Beda sup̄ donati artē: & Laur. iij. lib. elegan- tiar. i. dicit q facit asinis. Quod etiā auctori- te Hierony. cōprobari potest in li. i. Regū. cap. ix. sic dicētis. Et de asinis quas nudius tertius p- didisti ne sollicit⁹ sis: quia inuētē sunt. Asine hu- ius asines: oppidū est in Achaia: teste Pl. li. iij. natu. hist. qd Homerus dixit reducto admodū sinu positū esse. cui⁹ meminit Luc. li. viij. dicēs. Quas asine cautes: & qs Chios asperat vndas.

Asopis. Require in dictione Asopus.

Asopus cū vnico l scribit: fluuius est Achaie ab asopo cōgine patre cognominat⁹. de q Ouidi. de sine titulo meminit: dicēs. Quid referā Aso- pon: quē cepit Martia thæbe. hic & asopis hu- ius asopidis dī. Nicolaus in Home. li. iij. Ilia. At postq herboſi venere asopidos vndas

Asparagus: duplicis ē herbe genus: vni⁹ in totū sp̄ie alterius illius sili. Mar. Mollis ī equorea quē creuit spina Rauēna. Non erit incultis gra- tior asparagis. Pl. Est & aliud genus incultius asparago: mitius corrudo: passim & montib⁹ nascēs: refartis sup̄ioris Germanie cāpis: nō in faceto Tyberij Cēlaris dicto. herbā ibi quādā nasci dicit simillimam asparago: torto sceno.

Asparagus teste Var. de ling. lati. latinū est vo- cabulū: dictū (vt ait) q ex asperis virgultis le- gat. Ibidē testat Festus dicēs. asparagus herba

dicta q in aspero virgulto nascat. At yō Iuli⁹ Polux grecū esse oñdit: cū ait. καὶ τὸ ἄκαπο- τοῦ ἀποφύου μέρους βλαστὴν ἀσπασφα

Aspectus huius aspectus vel (p̄p̄oσ. aspecti teste Marcello declinari potest. Vnde & Acciū inducit in asya nacte dicentē. Miseritu- dine cōmunit animū excelsa aspecti dignitas.

Aspergo apud veteres tā mascul. q̄ fce. gñis fuit: vt Caper testat & Probo. Est autē p̄p̄ie aspergo vt dicit Lactānius grāmati.) gutta terre cruore p̄mixta: dicēte Statio li. Thebai. vij. diraq̄ as- pergine latos. Mutat agros. Lucre. lib. vi. Ad- uersus suffulſit nimborum aspergine contra.

Assentio & assentior deponens declinari potest. & tam actō q̄ dtō iungit: teste Prisci. Assentor assentaris etiā pro assentior ponit. p̄p̄ie ta- men assentari in malam partem accipitur.

Assentior. Require in dictione Assentio

Assentor. Require in dictione Assentio.

Assertrix. Require in dictione Assertrix.

Assertrix verbale scēminū est ab assessor: au- ctore Marcello. Aphrani⁹. Fratris dimittit ase- stricem: me sibi adesse vocat. Hiero. lib. Sapie. cap. ix. Da mihi sedium tuarū assetricē sapien- tiam. In cuius deriuatiōe ignorās extitit Gaspa- rinus: Brito: Vgutio: Māmotrectus: Catholi- con errauerūt. Nā Gasparinus vnde assetricis descēdat prorsus ignorauit. alij autē ab assisten- do seu assereō deduci voluerūt: cū tñ ab asse- rendo Assertrix formet: nō assetricis. ab altero autē cū careat sup̄ino qñ. f. naturale est: verbale formari nō potest. quādo yō trāsitiuū est: po- tius asstitutrix fm analogiā: q̄ assetricis forma- re necesse est. Vē: vt dicit Prisci. qdam deficiūt in cōsonantia. vt siuelimus ab eo qd est cursor scēmi. facere fm analogiam mutatōe or in rix absonū sit incongruumq̄ naturę literarū. Vñ Cicero volēs ab eo qd est expulſor p̄ferre scē mininū: f in r mutato: expultrix formauit cum dixit. Verrinag. v. O virtut⁹ indagatrix: expul- trix viciorū. Quādoq̄ etiā remanēte f interpo- nitur t. vt ab assessor assetricis. a possessor pos- setricis. a tonsor tonsatrix. Mar. Tōstrix suburg faucib⁹. sed & p̄mis. Cice. li. p̄fato. Regie y gies vt trōstriculæ tōdebāt barbā: & capillū patris

Assyriū cū duplicato l sequēte y greco scribitur: populi sunt qui & Syri dicunt: testib⁹ Iustino li. i. & Porphyriōne sup̄ secundū carminū Ho- ratij. Apud alios tñ (vt videbim⁹ in dictione Sy- ria) quadripartita est facta diuisio: in Syrios vi- delicet assyrios: Leucosyrios. Coele syrios.

Astages. Require in dictione Astyages.

Astavrbs. Require in dictione Astu

Astea insula. Require ibidem.

Aster huius asteris: iubar vel stellā significat. A quo fit per diminutionē Asteriscus. Et ab aster

masculino forma scemi. asteris. Vnde Papini. li. silua. iij. ait. Asteris antepedes nocte asteris: asteris ortu. Astertia huius astertig. & astrie huius astries: declinari potest. Fuit Latonæ soror. Asterion fluuius est Achaia in Nemea silua placide fluens vt Lactantius testis est grāmaticus: cuius meminit Statius li. Thebai. iij. cū dixit. Et equus fluctibus asterion. Fuit etiā asterion nomē vrbs: vt ostendit Homerus libro Iliad. ij.

Asteriscus. Require in dictione Aster

Asteris. Ibidem.

Asteria. Ibidem.

Asterie. Ibidem.

Asterion. Ibidem

Astyages cum y greco scribitur: proprium fuit nomen assyriorum & Medorum regis. Astygia cū y greco: vrbs est in Hispania: teste Ptolem. astages fluuius est in pontum defluens: teste Plinio lib. ij. natu. histo.

Astygis. Require in dictione Astyages

Astipale. Require in dictione Astipalæ.

Astypalæa cum y greco scribitur: Insula est in mari ægeo. de qua Ouidi. lib. ij. de arte. Cinctaq; piscosis astypalæa vadis. Astypale huius astypales cum y greco: vrbs est.

Astræa. Require in dictione Astræus.

Astrum. Require in dictione Astræus

Astræus cū æ diphthongo scribitur. vt in Theogonia habet Hesiodi. Apud Ouidi. tamē cū ei diphthongo legitur. Ait em li. Meta. v. Occidit enceladus Mendelius. occidit Astræus. Vnde fuit teste Seruio sup lib. i. ænei. de Titanibus: qui contra deos arma sumptere. Astræa cū æ diphthongo: fuit Astræi ex aurora filia: teste Arato: quā ob hominum scelera ad cælum euolasse dixit. Quod etiam confirmat Iuue. saty. vi. dicēs. Paulatim exinde ad superos astræa recessit. Et ponit p iusticia. hanc autē scripsit in theogonia Hesiodus Iouis & Themidos fuisse filiā. Nonnulli Icarī filiā dixerūt: q Erigone vocabat. Vnde Manilius. li. iij. ait. Erigone surgēs q rexit seclā prisca. Iusticia: rursusq; eadē labentia fugit. Alta p imperium tribuit fastigia summū. Astrū teste Macro. sup somnū Scipionis: Sydus apud nos dicitur: qd p prie ex pluribus stellis cōstare voluit: ita vt stella vnica sit. Quæ sane differētia ab auctoribus quādoq; cōfunditur. qnimmo ait Laurentius hęc Macrobiū differētia nusquā reperit obseruata fuisse. Vnde Cice. de natu. deorū. lib. ij. ait. Nā cū duo sunt genera syderū: alterū spatij immurabilis ob ortu ad occasum cōmeans: nulum vnūq; cursu sui vestigiū flectit. alterū autē cōtinuans cōuersiones duas hīsdem spatij cursibusq; cōficiat. Quint. in Mathema. Quid hęc fulgentium syderum venerāda facies: q quædam velut infixæ ac coherēna perpetua semelq; capta sede collucēt. alia rota sparsa cælo vagos cursus certis emetiunt errorib. stella autē

nunq; pro tauro: ariete: perseo: andromeda: vt similibus poni solet: sed sydus.

Astus. Require in dictione Astu

Astu indeclinabile neu. gene. & hic astus huius astus declinari potest: teste Phoca. huius origo auctoribus Pediano: Festo: donato: ab ἄστυ grece vrbe deducitur: in qua qui assidue versati sunt: cauti atq; astuti esse videntur. Terētius. An i astu venit. id est in vrbem. ἄστυ grece: vrbs latine. Papini. in achileide. Tandē detecti timide ne reidos astus. A poetis ponit pro astutia. Asta vrbs est Tuditanorū in Hispania: teste Ptolemo. Aliam eodem nomine scribit Ptolemus esse vrbe dragianæ puinciæ. Aliam liguriæ in Italia. Astæa insula est Gedrosiæ adiacēs vt idem Ptolemus ostendit

A ante T

Atarnes cum t non aspirato scribitur: frater fuit Darij regis Persarū. a quo locū quidam Mysiæ contra Lesbū eodē nomine vocatus est: teste Herodo. lib. Historiarū. vij.

Athix. Require in dictione Atrys.

Atrys huius atrys cum vnico t exili & y greco scribitur. Fuit vir phrygiæ: de quo Catullus. Sup alta vectus atrys celeri rate maria. alius eodem noie fuit Croci Lydonis regis filius: q teste Herodo. li. i. ab adraſto venando sortitu interfecit est. Athrys huius athrys cum th aspirato & y greco scribitur: fluuius est Thraciæ in Istrum defluens: teste Herodo. lib. histo. iij. athax huius athaxis cū th aspirato: fluuius est ex Pyrenæo monte scaturiens: & prope Narbonā fluens: teste Ptole. de quo Luca. meminit lib. v. dicēs. Mitis athax latias: gaudes non ferre carinas. Atrax huius atraxis cū t exili: fluuius est Aetoliæ a quo atraces populi cognominati sunt: teste Plinio lib. iij. natura. historia. Atrax item vrbs est Pelasgiorum in Macedonia: vt Ptole. ostendit. Athon huius athonis tercia. s. declin. teste Seruio declinat. Ad quod probandū inducit Virg. lib. xij. ænei. dicentē. Quantus athon aut quātus Eryx. Nam (vt ait) si athos dixisset Virgilius: versus stare nō posset. Sed fallit Seruius: neq; Virgiliū textū defendit: sed poti⁹ corumpit. Omnes enim Virgiliū codices hoc modo scriptū habent. Quantus athos: aut quant⁹ eryp: & optime stat versus. neq; em thos syllaba brevis est (vt putat Seruius) sed longa: cum apud grecos cū ω magno: quæ lra producta efficit syllabā ἄστυ scribat. Vnde apud omnes Athos scriptū legi: pterq; apud vnū Ciceronē: vt infra dicemus. Seneca in Medea. Hemonias ille contulit pestes athos. Valerius Flaccus lib. ij. Congeminat qua primus athos: & pontus: & ingens. Iuue. Velificatus athos. et facit i grō atho tercia qdē declin. æqualium: quæ atica

est. Vnde adīm atho. prulit ipse Vir. cū dixit ge
orgi. i. aut Atho aut Rhodopen. Nec hic athon
legi potest hoc mō: aut athō aut rhodopen. qā
(vt dixim⁹) αθω σ̄ cū ω magno scribit: ip̄am
pducēte syllabā. Sed atho adīm articū prulit:
vt etiam lib. enei. xi. ait. In foribz lērum andro
geo: qui actūs attic⁹ est. Quod aut dicēdo atho
tho syllaba vbi ω mego ē corripit: b̄ procedit
propter sequentē vocalē: vt est alibi apud eun/
dem Virg. sub illo alto: vbi vltima abli syllā
ba ppter sequentē vocalem breuiat: q̄ abs lon/
ga est. Genitiuū atho posuit Apollonius: cū ar
gonauticoz. i. dixit. θιος γειος ο μείνοισιν
αθω σ̄ αρεφ̄ αινέ Κο λ̄ ᾱ vi. id est mane autem
pficiētibz atho videbat vertex. Similem gō
adīm atho prulit in thalyfijs Theocritus. Re/
gulari autē adō Athon vsus est Ouid. cum ait
lib. Meta. xi. Nec leuis q̄ si quis athon pindum
q̄ reuulsos: mons est Macedonias: teste Prole.
& cum th aspirato scribitur. Comperit tamen
athonis gr̄s: qui ab eo qui est Athon in recto
nō Athos (vt inepte putat Prisci. li. vi.) forma/
tur. Vñ Tullius lib. iij. de republica ait. Quid
ergo illa sibi vult absurda exceptio: nisi quis
athonē pro monumēto vult funditus efficere.
Atlas huius astantis cū t non aspirato scribitur:
propriū fuit nomen gigantis: qui a poetis cēlū
humis sustinere fingit: dicēte Virgi. lib. enei.
iij. Vltimus Aetiopum locus est vbi maxim⁹
Atlas: axem humero torquet. tr̄s aut fuerunt
eodē nomine vocati: vt scribit Seruius sup. viij
lib. enei. Atlas item p̄ imagine ponit hois susti/
nētis colūnas aedium: aut edificium: ad similitudi/
nem videlicet adantis: cēlū (vt dicūt) hume/
ro torquetis: vt notat Vidruuius. Et hi adātes
plerūq; gibbosi sūt. aut gibbosos imitant: q̄
onera sustinēt: q̄ interdum cōpares sunt. inter/
dum auersi. interdū se inuicem spectant. q̄s p̄
tereuntes monstrare solēt risus gratia. Qd̄ teri/
git Mar. dicēns. Nō aliter ridet atlas cū cōpare
gibbo. Est autē hec sup̄ p̄fatum Martialis lo/
cū georgij expositio: quē certe mihi magis pla/
cet: q̄ illa Domitij interpretatio hac i parte nep/
tias loquētis. Atlas item fluui⁹ est in istrum ca/
dens: teste Herodo. lib. histo. iij. ac etiam Mau/
ritaniæ mons: vt idem Herodot⁹ ostēdit. Prole/
m̄us autem scribit duos Mauritanie montes
hoc noīe vocatos: quorū vnus maior atlas: al/
ter minor dici. Atlanta cum t exali vtrobiq; fi/
lia fuit Iasi: cuius meminit Ouid. in epistolis cū
ait. Arct̄ & Oenides in Menalia Athalanta.
Athon. Require in dictione Atys.
Athos. Require ibidem.
Atrax. Ibidē. Athris. Ibidem
Attriplex scēmi. ge. & hoc attriplexū declari po/
test: teste Pōpeio: genus est herbæ contra poda

gram calidā valētis: dicente Macro. de herbaz
viribus: attriplicem tritā cū nitro molle & ace/
to dicunt appositam calidam sedare podagrā.
Attages huius attagis. & attagen huius attage/
nis mas. ge. & hec attagena huius attagenæ de/
clinari potest. Hiero. in epistola ad ascellam de
fictis amicis. Tu attagem ructas: & de come/
sto ansere egregie gloriaris. Horati⁹ in epodo.
Nō attagen. Ionicus iocūdior. Mar. inter sapo/
res fertur alitū primus ionicas: gustus attage/
narum. genus est auis: & cū duplicato t scribit
Attagen. Require in dictione Attages.
Attagina. Require Ibidem.
Attingo & attingo absq; n̄ efferrī & scribi potest:
testibz Diome. & Nonio. sicut & simplex t̄ago
enūciari potest & rago: teste Pomp. Vñ Plaut⁹
in mustellaria ait. Abscedite t̄elis ne attigant

A ante V

Auaritia & auarities in vno significato declina/
ri potest. Lucretius lib. iij. Deniq; auarities &
honorum cæca cupido.

Aucha cum ch aspirato scribitur: quæ & Ocha
nōnunq; affertur. vt in dictionibz ab o incipien/
tibus plenius differemus.

Auctor cum t̄ exilibz scribit: & cōis ge. est: testi/
bus Probo: Phoca: Prisci. et si Isidorus mas. tm̄
gñis eē tradiderit. nec ab augeo (vt scribit Pro/
bus) deduci. et si a verbo p̄fato deriuari idem
dicat Isidorus: sed teste super donati artem Ser/
uio: a se auctor nascit: nō ab augeo descendit.
Aliud est enim augere. aliud auctorem esse. Er/
rant etiam qui absq; c̄ auctor scribunt. Neq; em̄
c̄ π ο τ ο υ αὐθ̄ ε υ τ ο υ trahit: vt Vgutio som/
nauit. De quo (paulisper digrediar) non satis
admirari nequeo: q̄ cum latinarū litterarū me/
diocrem haud quāq; sciētia: Græcay. v̄o prope
nullam habuerit vocabulis gr̄cis. non latinis
modo nō inepte: dicam aut inerudite: sed a ve/
ro prorsus verisimiliq; abhorrētes interpreta/
tiones: etymologias: cōpositiōes: deriuatiōes:
p̄ra approbatissimoz: t̄a gr̄coz: q̄ latioz: au/
ctōritates innectere ausus sit: cui⁹ & Isidori: a q̄
maxima ex parte Vgutio ipse errores accepit.
Catholiciq; quod & ip̄um omniū Vgutionis
error: siluā hausit. necnō Mamotrecti ac Bri/
tonis si vellem errata colligere: haud paruum
q̄dem opus cōpilarem. quippe cum tantū bar/
bariei q̄ latinis habere credātur. Sed non est
huius temporis aut loci om̄ia horū errata cor/
rigere: cum antio sedeat magis nostra tradēdo
differere: q̄ alioz aperiēdis erroribz inferuire.
Vñ tamē postremo dixerim i om̄ibz Catho/
licon errasse: q̄bus pro opportunitate castigan/
dus a nobis inducet Vgutio. Nunc autē ad p̄/
positū redeamus. Auctor et actor hoc distant:
q̄ actor d̄r orator: q̄ causam agit: quiq; gestū
C ij

vultus & corporis agit. Vnde tum ipsa pronun-
ciatio. tum oratio quæ habet. tum oratio scri-
pta: actio est appellata. Itē Comædus & Tra-
goedus. id est histrio qui agit gestus in scena: &
mimus omnis actor vocari potest. Auctor autē
est (vt sic dicam) factor. Vnde poetas ceterosq;
opes: cōditores: auctores vocamus. Et illū qui
fecit aliquod opus. qui egit bellū: egit pacē. au-
ctorem operis: auctore belli: auctore pacis di-
cimus. Quinetiā non tm̄ qui aliquid faciūt: sed
qui principes sunt. & primi iubēt: auctores ap-
pellantur. Nā & hominē in quo est potestas &
dignitas: auctore vocamus. vnde auctoritas di-
cta est: vt est apud Luliu. Deceuerūt em̄: vt cū
populus regē iussissent: sic ratum esset: si pa-
tres auctores fierēt: hoc est auctoritatē (vt aiūt)
suam & decretū inponerēt: ratum haberent
atq; ratificari sue comprobarēt. Et alibi. Ma-
iores nostri nullā ne priuatā qdem rem. agere
sœmias sine auctore voluerūt. Auctores item
pupillos: vocant hi: in quos administratione
ætas infirma: resq; sunt. Ideo filios regum pu-
pillos sub auctoribus fuisse legimus. Vñ Pau-
lus Iuriscōsultus ait. Etiam si nō interrogatus
tutor auctor fiat: valet auctoritas eius: cum se
probare dicit id quod agit. Pōponius. Etsi plu-
ribus datis tutorib; vnius auctoritas sufficiat:
tamen si tutor auctore. Quare auctores alicui⁹
sententię & consilij vocatur hi: quos sententiā
cōsiliūmq; secuti sumus. Hinc etiā (vt dixim⁹)
qui iubent et primi sunt militū duces: auctores
appellant. Vnde Auctoritas: verbum actiuum.
est autē auctorare ad militiā eligere. Nā & ipe-
rator tunc milites auctorat: cum eos ad militiā
ascribit. Sueto. li. iij. delegēdo vel auctorando
milite. Horat. xviij. sermone. Auctoratus eas:
an turpi clausus in archa. Male igit̄ legūt qdaz
illud August. in sermone Natiuitatis virginis
Marię. Auctrix peccati Eva: auctrix meriti Ma-
ria. Nam auctor dici debet: nō auctrix. Rursus
male legūt illud Apli. Quāto tēpore heres par-
uulus est: nihil differt a seruo: cū sit dñs oīum.
sed sub tutorib; & auctorib; est vsq; ad p̄finitū
tēpus a patre: cum p̄ au diptuonq; scribi au-
ctoribus & legi debeat. Fateor tamē ab augeo
formare posse verbalia Auctor: & auctrix. sed
aliud significant. Auctor gr̄m casum regit: nō
nunq; etiā abluū. vt est apud Terentiū in adel-
phis. His rebus auctor qs est. Sic em̄ per abluū
exponit Donatus. Actor pprie etiam viri no-
men fuit. & corripit in obliquis penultimā syl-
labam. Virg. lib. gnei. xij. Actoris arunci spoli-
um: quassatq; trementē. Iuue. saty. ij. Actoris
arunci spoliū quo se ille videbat. Alius fuit eo-
dem noīe Paf Astyoches: teste Home. li. Iliad. ij.
Actus & actū in vno scato accipi p̄nt. Lucan⁹

Licet ingētes obruperit actus. Cice. Sed tm̄mo-
do dictis acta Celsaris firma erūt: q̄ ille in aēs i-
cidit. At Festus ait. Actus fecit mō i comædijs
& tragædijs certa spacia canticos: mō iter intra
vicinos quatuor pedū latum. Mō in Geometria
minore partē iugeri. i. centi & viginti pedum.
Mō etiā motū corporis: vt Histriōnū & Saltato-
rū. Actio etiā idē qd actus significare habet: ni-
si qd dicimus actionē causare: non actū. & actū
comœdiarū: siue tragœdiarū: non actionem.
Auctoritas. Regre in dictiōe Auctor
Auctoro. Require ibidem
Auiceps. Require in dictiōe Aucupes
Aucupes (inq̄ probus) in recto: nō auiceps dici
debet. Nā (vt ait) q auiceps dicit̄ errāt. Non er-
rant q̄ vti aucupes ita auiceps enunciant. Sed tu
Valerij falsus es: nec meministi illi⁹ versus: quē
(vt puto) nō semel legisti. Fistula dulce canit vo-
lucrum dum decipit auceps. Et cōis generis est.
Aucupor depon. est ybū. Plau. tñ actiua voce
ptulit: cū ait i truculēto. Lepide e castor aucu-
Aucupo. Require in dictiōe Aucupor. (pau.)
Audacter aduerbiū per syncopā: teste Prisci. of-
fertur: quinetiā audacter dicitur. Nam (vt Ca-
per ait) Audacter latinū est: audaciter melius.
Vnde Cice. inquit pro Roscio. Multa scelerate
multa audaciter: multa improbe fecisti.
Audaciter. Require in dictiōe Audacter.
Audeo facit in p̄terito ausus sum: teste Prisci. Ac
etiā ausus. Catp celsorius in oratiōe p L. Anto-
nio. Ex illo die nō ausi reculare. Catul. i epitha-
lamo Iulie & Manlij. Quis huic deo ppararier
ausit. Quid. lib. Meta. vi. Fē nihil est quod non
inopino cap⁹ amore. Ausit: nec capiūt iclusas
pectore scāmas. Inde hęc ausio. hic ausus hui⁹
ausus. & ausum in vno scato accipi possunt.
Mart. Hoc tibi p̄meritis: & talib; imp̄cor au-
sis. Ausum: vrbs est Mauritanie Celsariensis:
mediterranea: teste Prole. Ausa vrbs est Ante-
ranorū: vt idē Prole. scribit. Est autē in hispania
Audio audis actū casum exposcular: sed cū obe-
dire vel obtemperare fecit: dñm regit. Plaut⁹ in
captiuis. Dicto haud audiebat. Cice. in Philip.
Et audiēs esset huic ordini. Et facit i futuro indi-
catiui modi audiam & audibo: teste Marcello.
Talem em̄ regulā tradit Donat⁹ in editione se-
cunda dices. Altera est species tercię cōiug. quę
in p̄ducta enūciatur. quā nōnulli quartā coniu-
gationē putāt: eo qd futuri tēpus i dicatiui mo-
di in am & in bo syllabā mittant. Idem tradit
Proby & Seruius sup Donati artē. Cęcilius in
Chryside. Audibis male si male dices mihi. En-
nius in Telamone. Quo nūc me ducis ybi mō-
larium strepitū audibis. Ponitur nōnunq; in au-
dio p̄ obedio. vt idē scribit Marcellus: Aphra-
nium inducens dicentē in diuortio. Nouis di-

Ais quæſo ne ille inaudiat
Auerſor. Require in diſtione **Auerſor**
Auerſus. Require in diſtione **Auerſor**.
Auernus in ſingu. nume. maſ. geñ. eſt. in plu. ve
 ro neu. ab auibz ſic cognominat: dicte Lucre.
 lib. vi. Principio q̄ auernavocant noie. i. ab re
 impoſitum eſt: quia ſunt auibz cōtraria cūctis:
 Mons eſt & lacus Campanie
Auerto. Regre in diſtione **Auerto**
Auerto deponēs & auerto: teſte Seruio. ſup. li.
 .i. gnei. in vno ſcato declinari pōt. Boetius cir
 ca principiū opis de ſolatioe. Heu q̄ ſurda mi
 ſeros auertit aure. i. ſpernit: deteſtat: dedignat.
 Eſt etiā auertere: amouere: expellere. Vir. Non
 poſſe italia Teucroq; auertere regē. **Auerto** p̄
 prie. vt auerto oculos aut mentē. id eſt alicun
 de oculos aut mentē cōuerto. **Auerto** tñ. vt
 aduerto oculos mentēue. i. aliquo oculos men
 temq; cōuerto. **Auerſus** & **aduerſus** ſi diſtant.
 q̄ **auerſus** terga oſtēdēs dī. **aduerſus** aut oppo
 ſitus: veluti oppoſito peſtore atq; obiecto. Vñ
 illud Tullia. Et **aduerſus** & **auerſus** ipudicēs.
Aduerſus: vel more antiquo **auerſus**: ſcat au
 tore pompe. cōtra: aut idē qd' erga: qd' & ad
 uerſum ſiue **aduorſum** dici pōt. Terē. in Adel
 phis. Nec ſeruuloq; quiſq; **aduorſum** ierant:
 id eſt cōtra. Idē in andria. Et id gratū fuiſſe ad
 uorſum te habeo grām. i. apud: vt interpretatur
 Marcellus. Cice. li. iij. de ſiniibz. Hęc vero pietas
aduorſum deos: ne qua iſta gratia debeat: ſine
 expiatioe naturę intelligi poteſt
Auger. Require in diſtione **Augur**
Augur huius auguris. cōis ge. & **auger** huius au
 geris: teſtibz Papyriano & Priſ. declinari pōt: ſi
augur huius auguris: vel **augurum** (vt ſcribit
 Marcel.) & ſi **auguriū** in vno ſcato accipi pōt.
Auguriū. Require in diſtione **Augur**.
Augurum. Require ibidem.
Auguror depo. eſt ybum: qd tñ Priſ. tradit eſſe
 cōmune: q̄ etiā Luciu inducit ita dicentē. Certe
 quę res augurant. Oui. li. Met. iij. lāq; dies ad
 erat: quā nō pcul auguror eſſe. Cōperiť etiā
 auguro auguras. vñ Vir. li. gnei. vi. ait. Et reor
 eſſi qd veri mens augurat opto. **Auguro** & au
 guror hoc diſtāt: autoribz Pli. & Seruio: q̄ au
 guro dicimus: cū pſagio mentis futura colligi
 mus: auguror yō cū futura veris captam? au
 gurijs. Ab eo qd eſt **auguriū** Hiero. etiā augu
 rior formauit: cum ait in Gene. cap. xliij. Scy
 phus quem furati eſtis: ipſe eſt in quo bibit do
 minus meus: & in quo augurari ſolet.
Auguro. Require in diſtione **Auguror**
Augurior. Require ibidem.
Auicella. Require in diſtione **Auis**.
Auicula. Require ibidem.
Auis fœ. ge. eſt: quin & maſ. gñe: teſtibz Capro

& Probo veteres ptulere. Et facit in abltō ſin
 gulari: aue: vel aui. vt in regula tradit Priſ. Vñ
 Hora. in. i. carminū ait. Proteus ſara mala du
 cis aui domū. Nam ſi dixiſſet aue: verſus ſtare
 nō poſſet. **Auis** format per diminutionē auicu
 la & auicella: teſte Var. de lingua latina
Aula atrium vocat: cuius diminutiū eſt **aulu**
 la. **Aula** itē apud antiquos ea dicebāt: quā nūc
 ollam vocamus. Plau. in Amphitry. Optimo
 iure infringat aula cineris in caput. Idē in aulu
 laria. Quadrilibrem aulā: auro honuſtam ego
 habeo. Et format diminutiue auxilla. teſte Pōp.
Auladis vrbs eſt Meſopotamie: teſte Ptole. **Au**
 læum cū æ diphthongo ſcribit: velamē eſt: teſ
 ſe Seruio picturis intextū. Virg. geor. iij. Pur
 purea intexti tollāt aulę Britanni. Quidā de
 clinant hęc aulęa huius aulę. **Aulon**: mons ē
 in Calabria: in quo oppidum fuit eiufdē: teſte
 Igino de vrbibz Italicis: quod a Virg. Caulon
 appellat: cū ait li. iij. gnei. Cauloniſq; arces: &
 naufragū Silaceū. hic ab Horat. amota clite
 ra: **aulon** dictus eſt. Ait em in odis. Et amicus
aulon fertilis Bæcho. Et Martia. ait. Nobilis et
 lanis & ſœli vrbibz **aulon**. Eſt etiā **aulon** vrbs
 Taulantiōrū in Macedonia. vi in coſmogra
 phia Ptolemęus oſtendit. aliam eodē nomine
 ſcribit Plinius eſſe vrbem Cilicie.
Aulęa. Require in diſtione **Aulis**.
Auleum. Require ibidem.
Aulis. huius aulis vel aulidis: nō eſt inſula: vt Ser
 uius ſup. iij. li. gnei. & Laſtātius grāma. ſuper
 li. vij. Thebai. putauerūt. ſed teſte Sira. regiu
 cula eſt Boetie petroſa: & ciuitas eiufdē nois:
 vt ſcripſit Ptole. iuxta quā portus eſt q̄ngentaz
 nauū capax. quod etiā Pōponi? Mela. & Pli.
 li. iij. na. hiſ. pfirmarūt. Oui. li. Met. xij. Bocera
 qz tellus. **Aulide** piſcoſa puppes tenuiſſet ituras.
 Vir. li. gnei. iij. Nō ego cū Danais Troianum
 excindere gentē: aulide iuravi. Luca. li. v. Calci
 dicas pupes ad iniquā claſſibus **aulim**
Aulon. Require in diſtione **Aulus**.
Aulula. Require in diſtione **Aula**.
Aura. Require in diſtione **Aurum**.
Auras flu. Require ibidem.
Aurata: genus eſt piſcis: ab auri colore cogno
 minatus. de quo Martia. Nō omnis laudē: p̄ci
 umq; aurata meretur. alij mutates au diphthō
 gū in o dicūt Orata: vt ſcribit Pōpeius. Ruſtici
 ei (vt ait) augurum dicebāt: auriculas oriclas
Aureę. Require in diſtione **Aurum**
Aureax. Require in diſtione **Aurigo**.
Aurichalcū cū ch aſpirato in penultima: & c exi
 li in vluma ſyl. ſcribit cōponitq; (vt dicunt) ex
 auium: & Χαλκοσ æs: quaſi ſit æs aureum.
 hac em ſcriptura vt dicit Seruius: aurichalcum
 ſcribebāt: enūciabātq;. Vñ Hiero. in Apocal.
 Cij

cap. ii. ait. Et pedes eius siles aurichalco. At yō Festus: aurichalcū (inquit) vel oricalcū qdā putant compositū ex aere & auro: siue q̄ colorem habeat aureū. Orichalcū sane dicūt. q̄ in montuosis locis inueniūt. & p̄ ō em̄ grece: mons latine. Hecille. Alij dicūt au diphthongum in o breuem mutaram esse. Nam apud poetas orichalcum primā corripit syllabam: vt in ip̄a dictione videbimus. Antiqui em̄ rustici vt testat Festus: aurū orum dicebāt: auriculas oriculas.

Auricula. Require in dictione **Aurigo**

Auriginosus homo. Requirit in dictione **Arcus**

Aurigo morbo est: q̄ als regius: arquat̄: dēmoniacus: comitabilis: aq̄rius: istericus dī. vt vidimus in dictione **Arcus**. aurigo p̄ quadā corrupta aura: seu segetes corrūp̄te ponit̄. Vnde Hiero. in amos. cap. iij. ait. Percussit vos in ventrē & in aurigine. Auriga cōis ge. ē testibz Prisci. & Phoca: is dī q̄ currū agit: & p̄ducit rī syllabā. Syllius li. viij. Auriga in docilis totas effudit habenas. Nōnunq̄ etiā p̄ curru auriga ponit̄ scēmi tū gñis. Et ab auriga fit Aurigor depo. ybū. Varro i modio. Quo natura auriga: nō necessitudo. At yō Domit̄ in Iuena le. aurigabat p̄ aurigabat̄ prulit. Est aut̄ aurigari: moderari & regere: vt probe interpretat̄ Marcel. Aureax etiā p̄ auriga: ē est curā: agen te vsurpat̄: auctore Pōpe. Requirit in dictione **Arcus**.

Aurigor. Require in dictione **Aurigo**

Auris. Regre in dictione **Aurum**

Auritus. Require Ibidem.

Aurum qdā grecū purat̄ esse vocabulū. Hipocrates medicus ab eius inuēto: q̄ (vt refert Festus) & p̄ p̄ vocatus est: cognōiatū existi mat. Alij (vt idē scribit Festus) a Sabinis deducit̄ volūt: qd̄ illi aurum dicebāt in r̄ postea litera cōmutata. Nōnulli yō aurū dictum volūt: eo q̄ mentes hoīm auertat. Alij a similitudine aurore nomē traxisse asserūt. Quidam (vt scribit Serui⁹ sup li. vi. gnei.) ab aura: ē est splendore deriuatū tradūt: dicēte Virg. discolor vnde aurī p̄ ramos aura refulsit. i. splēdor: vt etiā apd̄ Hora. Tua ne tarder aura maritos. ē est splēdor. Aura itē ventus leuis vocat̄. Vir. li. geor. iij. Dulcis cōpositis spirabat crinibz aura. Rursus aura fauor dī. Vnde Luca. ait. Popularibz auris. Impellit: plaususq̄ sui. i. fauoribz. Auris notū est qd̄ fecit. Inde auritus adiectiuū maioris habēs aures. Virg. geor. i. Auritusq̄ sequi leuiores. Auritus itē is dicūt: q̄ sensum audiendi habet: testibz Pomp. & Serui⁹: vt est apud Hora. Doctus & auritas fidibus canoris: ducere quercus. Auras fluuius est ab hēmo descēdēs: & in līstrū defluēs: teste Hero. li. hist. iij. Auree frēni vocāt: q̄ circa aures eq̄s: religant̄: vt scribit Festus. Sed cū po- (bit Festus) nī p̄ obedio: obsequor vel obtempero dīm po

stulat: vt est apud Teren. i andria: Phamphilus ne adiutem aut auscultem seni. Ponit̄ nōnunq̄ ausculto p̄ spectro vel video: vt apud Aphranium interpretat̄ Marcellus in Priuigno dicens. Videt ludos huic auscultanti procul

Aufon. Require in dictione **Aufonia**.

Aufonia: ea pars Italię est in q̄ beneuentū est opidū. A q̄ sit Aufonis. Vñ Ouid. li. Fastor. ij. ait. Captaq̄ erat lyricis aufonis ora sonis. hęc & qñq̄ p̄ tota Italia: q̄ Apennino finit̄: ab aufonibz ponit̄: dicēte Vir. li. gneid. viij. Tū manus aufonis: & gentes venere Siccanę: Aufon fuit Vlixis filius & Calypsus. A quo vt Pompeius scribit: aufonia ipla cognominata est.

Aufonis. Regre in dictione **Aufonia**

Auspex cōis ge. est: et ab antiq̄s is dicebat̄ q̄ nūc paranympus vocat̄ & p̄nubz. Luca. p̄tentiq̄ auspice bruto. & luue. ait. veniet cū signatori⁹. **Auspicior depo.** est ybū. Plau. tñ. (bus auspex ego auspicauī: pro auspicatus sum protulit. **Auster mal. gen.** vetus est. hoc austrum radi⁹ rotē dicitur. Lucretius in li. v. Vt fluuios verfare rotas atq̄ austrā. Vgutio declinat etiā hęc austrā huius austrē.

Austra. Require in dictione **Auster**.

Austrum. Require Ibidem.

Auxilior deponēs est ybum: qd̄ tñ Prisc. & Probus tradunt esse cōe. Veteres etiā teste Diomedē: auxiliō auxilias prulere. Vñ & Gracchum inducit dīgētē aduersus Furiū. quibz cum ego primus eū auxiliem. Et vt dicit Prisc. tā actō q̄ drō iungitur: quinetiam gtō. Hierony. in Eisaia cap. xlix. In tempore placito exaudiui te: & in die salutis auxiliatus sum tui.

Auxilio. Require in dictione **Auxilior**.

Auxilla. Require in dictione **Aula**.

Axis a greco trahit̄: qd̄ illi ἄξος dicūt. Ea p̄prie linea est: q̄ ab vno mūdi polo in altē ten dit. ad cuius similitudinē: semipes ille teres: circa quē rota currus vertit̄: axis vocat̄. Virg. geor. iij. Post valido nitens sub pōdere phagin⁹ axis. Nōnunq̄ & p̄ tota rhēda vel curru ponit̄. luue. Dignus aricinos q̄ medicaret ad axes. i. ad currus. ariciam vel ad aricina nemora adeuntes. Aliqñ & p̄ septētrionali pte celi: teste Festo accipit̄. Virg. geor. ij. quē terga obuertit axi. i. septētrioni. quin & p̄ ipso cālo idē poeta posuit: cū dixit lib. gnei. iij. Vltim⁹ æthiopū locus ē: vbi maxim⁹ atlas: Axem humero torquet. i. cāelum sustinet. Axis itē tabula scētilis appellat̄: vt scribit Pōpe. Axos vrbs ē Chersonesi Thraciæ: teste Prole. Axius fluuius est: q̄ teste Herod. li. hist. viij. p̄ Mygdoniā pfluēs: iuxta chalestrā vrbs in mare ægeū cadit. Axistū vrbs est in Mysia inferiori: teste Prolem.

Axium. Regre in dictione **Axis**

Axius. Ibidem.

Axos. Ibidem.

B ante A

Baccha cū duplicato c exi
li: generale nomen est fru
ctuum omniū agrestiu ar
borū: acetiā nomen gem
mæ. de qua Horatius in
Epo. Honusta baccis am
bulet. Inde Bacchar: bac
chara: baccharū. Syll. li.
viij. Hec Phrygiā vestem

& baccharū induta monile

Require in dictiōe Bacchanale

Bacchanale: vel p apocopen Bacchanal eadem
scriptura: locus erat in q bacchi festa celebrabā
tur. Plau. in aulularia. Neq ego nunq nisi ho
die ad bacchas accessi in bacchanal conquina
rum. Quinetiā ipsa bacchi festa & Bacchanalia
dicta sunt. Iuue. Qui curios simulat: & baccha
nalia viuūt. Bacchis huius bacchidis eadē scri
ptura: bacchi sacrificula vocat: quē & baccha
dicit. Plaut. in Amphitryone. Bacche bacchan
si si aduersari velis ex insana infaniorē facies
Ouid. li. Meta. ix. Ismarig celebrat repetita trien
nia bacche. Est etiam Bacchis villa qdam circa
meridiem: teste Ptole. hoc bacchar huius bac
charis eadē scriptura producta in obliquis cha
syllaba. Sicut Calcar huius calcaris: gen^o est va
lis: teste Festo. quod & Baccharū dici potest.

Bacchanalia. Require in dictiōe Bacchanale

Bacchar hui^o bacchar: cū duplicato c cūli secun
da syll. in obliq correpta scemi. gñis est. Er si
Vgutio neur. gñe declinarit: genus est herbar: q
(vt dictū) fasciū pellit. de qua Vir. in Bucco
licis. bacchare: fronte cingite: ne vari noceat ma
la lingua futuro. Idē Eglo. iij. Errantes hederas
passim cū bacchare tell^o. Reg. i dic. Bacchanale

Baccharus. a. um. Require in dictiōe Baccha.

Bacchanal. Require in dictiōe Bacchanale.

Bacchariū. Require in dictiōe Bacchanale.

Bacchus. idis. Require ibidem.

Baccheus. a. um. Regre in dictiōe Bacchus

Baccheius. a. um. Require ibidem.

Bacchicus. a. um. Require ibidem.

Bacchium. Require ibidem.

Bacchus cū c exili: sequēte ch aspirato scribitur:
fuit Iouis filius: & vini de^o appellatus est: nec
nō & pro ipso vino ponit. Et a baccho fit Bac
che^o: bacchei^o: bacchi^o. Stati^o achileide Tū li
bare dapes: baccheaq: munera chiron. Seren^o
Vel pelagi latites: sis & baccheia dona. Boeti^o.
Nec bacchica munera norat. bacchus eadē scri
ptura: pes est triū cōstans syllabis. vna qdem
lōga: reliquis duabus breuib. bacchiū eadem
scriptura: genus erat vrcei: quo vtebāt in festo
bacchi ad vinum tenendum.

Bacchilus. Require in dictiōe Bacculus

Baccha neu. ge. pñalis tm nu. cū & exiliū scribit.
Prouincia est Scithiæ: quē ab Vgu. hēc bacch^o
declinari pñipit cōtra Virgilij auhoritatē. lib.
geor. ij. dictis. Neq baccha neq Indi: laudib
Italix certēt. Bacchū vel bacchus eadē scriptura
opidū est bacchog: qd antea zarlastes vocaba
tur: vt scribit Plini^o. bacchus eadem scriptura:
fluuius est Scythag. Braçtea cū ch aspirato &
exili a Tortel. scribi pñcipitur. qd a βραχ^o
q non minus tenue q breue designat deriuatū
tradit. Alij braçtea cum & exiliū dicūt esse scri
bendū. Aiunt em græca rōne fieri non posse: vt
ch aspiratū cum tūngat. est aut braçtea tenuis
lamina & sua spōte plicabilis. Lamina aut qd
crassius est: ex qua armatura confici. qua etiā
incensa olim hoies torquebant. Nec cōpressa
aut agitata crepitat vt braçtea dicēte Virg. lib.
gned. vi. Illice sic leni crepitabat braçtea vento.
Nā laminam tā ferreā: æream: plūbeam: stan
ncam q aureā: argenteā: helectreā: orichalceā
dicim^o. Braçtea vero ex his posterioribz est. &
format diminutiue braçteola penultima corre
pta syllaba. Iuue. saty. xij. Neptuni q braçteo
lā de castore ducat. Braçtea vt tradit Vgutio: ā
singulari nu. scemi. gñis est. in pñali vero neu.
Ego etiā in pñali nume. scemi. gñe nō semel le
gi. Vnde Hiero. in Exodo. cap. xxxviij. ait. In
ciditqz braçteas aureas: & extenuauit in filā.

Bacchus. Require in dic. Baccha.

Bacchū. Ibidem.

Bacchus. Ibidem.

Baculus cū vnico c & hoc baculū declinari pñ.
Festus in dictiōe agolū. Agolum (inq) pasto
rale: baculū est q pecudes agunt. Syllus li. iij.
Pastorale deo baculū pellisqz sinistrū. Ouid. li.
Meta. xij. Esse solet baculūqz tenēs agreste fini
stra. Bacillū aliud inflexū & icuruatū. aliud ita
natū. Isido. aut & Vgutio: a mascu. formāt di
minutiue bacill^o. qd etiā Alexāder pfrater me^o
vsurpauit cū dixit. Cera iugū limus anim^o col
lus arma bacill^o. Cōposita cū bacchulus: vt im
becillus: imbecillis: vt in ipsa dictiōe auēte pba

Baculū. Regre in dictiōe Baculus. bimus.

Baculus autore Festo operarius dicit. hoc baiu
lum pro freno ab Vgutione ponitur

Balbo balbas: & balbutio balbutis in vno signi
ficato accipi pñt: teste Marcel. & producit bu
syllabā. Hora. sermone. iij. Balbutit: scaus pra
uis fultū maletalis. Est autem balbutire quadā
linguē hesitatiōe & cōfusione trepidare.

Balbutio. Require in dictiōe Balbo

Balæna cū vnico l & æ diphthōgo in media syl
la. scribit: nēna βαλας descendit vt Vgu. som
niauit: sed græcū est auctore Pōpe. vocabulū:
quā illi φαλαγρον vocāt: φ in b lra cōmura
ta: belua est marina. de qua Iuue. sat. iij. quant
tum delphinis balæna braxanica maior.

C iij

Balneolum. Require in dictiōe Balneum.

Balneum in singu. nume. neu. gñis est. In plura. vero. neutri & scemi. testib; Diomedes: Dona- to: Seruio: & format diminutive balneolū pe- nultima syllaba correpta. Iuue. saty. viij. Bal- neolum gabij; Romæ cōducere furnos. ab eo quod est balneū venit balneator cōis gñ. teste Seruio super lib. xij. gneidos. Petronius tamen etiam scē. gene. balneatricem protulit: & Pro- bus ait. balneatrix scemi. generis est: & si a ver- bo non veniat.

Balsamū neu. gñis: est arbor viti q̄ myrto simi- lior: vt dixit Plinius lib. xij. natu. histo. Virgi. georgico. ij. Quid tibi odorato referā sudan- tia ligno. Balsamag; & baccas senap; frondētis acanthi. Vbi dicit Seruius: balsamū est arbor: opobalsamum succus. carpobalsamū fructus xylobalsamū arboris lignū. Hierony. tamē ar- boris succum etiam balsamū appellauit: cū di- xit in Ecclesiastico. capi. xxiiij. & quasi balsamū non mixtum odor meus. At vero Vgutio hęc balsamus pro arbore declinari p̄cipit

Balsamus. Require in dictiōe Balsamum

Baltrum. Regre in dictiōe Balteus

Baltrum. Regre in dictiōe Balteus
Balteus cum t exili: & baltrum declinari potest. Iuue. saty. vltima. Ast illi quos arma tegūt: & balteus ambit. Idem saty. ix. Quotiens rumo- ribus vlciscunt baltea: nec deerit qui te p com- pita querat Festus i dictiōe Succingulū. Succin- gulum inquit est balteū. Et teste Seruio sup li. v. gnet. Non tū id quo cingimur balteus indi- cat: sed etiam a quo arma dependēt

Baptisma tis: baptism; baptismū declinari pōt. Vnde Marci cap. xi. legitur. baptismū Ioannis de celo erat: an ex hominibus? Et Ambrosius in sermōe octauē Epiphanię ait. Q; mirari nō debemus cur hoc baptismum ipsius dominus fecerit & magister

Baptismū. Require in dictiōe Baptisma.

Baptismus. Require ibidem.

Barba inqt Caper: Seruius: Vgutio: Catholicō: & nōnulli alij hois ē. Barbę yō q̄drupedū. S; constat etiam barbā esse quadrupedū. Horat. Vtq; lupi barbā varię cum dente colubę: ab- diderint furtim terrę. Plinius lib. xxxiiij. Rabi- em hyrcorum si mulceat barba mitiorem. Ea vero p̄cisa nō abire eos in alienū gregē. Sunt & alior; barbę: quā quadrupedū Plinius lib. xxx. Quom geminos sol transit crisus & auri bus etvnguib; gallinacion; si luna rasis barbis eor;. Cū barba cōposita secūda & tertia dedi- declinari p̄nt: testib; Marcel. & Acronē sup ar- tem poeticā Horatij. vt imberbus: imberbis.

Barbæ. Require in dictiōe Barba

Barbaria: regio est barbaror;. barbaries yō ad imitationē pertinet. At yō Lucanus: p̄ barba-

ria barbariem posuisse videt: cum ait li. viij. aut mixte dissona turbę barbaries: nisi forte veli- mus dicere Lucanū barbariei vocabulo: bar- barā multitudinē intelligere voluisse. Barbaria more latino penultimā corripit. Hora. i episto- lis. Græcia barbariæ lento collisa duello. Oui. li. iij. tristitiū. Inter inhumane noia barbarie. Est etiā barbaria insula gāgetis Indię fluuij. vt scri- bit Ptole. Barbari (inqt Vgutio & Catholicō) olim gētes dictę sunt: exceptis dūtaxat gręcis et Latinis. At yō Ilidor; & Nico. de Lyra super illud Apli. Gręcis ac barbaris debitor sū. P̄p- ter gręcos inquit: Hebręos & latinos oēs: alij barbari appellant: cū tū auctore Pōpicio maxi- me auctoritatis scriptore: etiā latini quondam barbari vocitati sint. Vñ Plau. Neuiū latinum virū doctissimū barba; dixit. b̄ est latinū. q̄re forte vt idē auctor pergit Aplus noster gręcis & barbaris se debitorē esse fatei. i. gręcis & lati- nis. vel gręcis & barbaris ideo se esse debitorē dicit. hoc est gręcis & alijs oibus gentib; q̄ p̄p- ter gręciā barbaro nomie olim appellate sunt. Strabo aut arbitrat ab initio cōfecto noie eos barbaros vocatos: q̄ difficulter: aspere atq; du- riter loquerent: quos blafos balbosq; dicim;.

Barbaries. Require in dictiōe Barbaria

Barbitum. Require in dictiōe Barbitus.

Barbitus cū i latino et t exili scribit: & tam ma- scu. q̄ scemi. gñis est: quin & hoc barbitū dedi- nari potest: vt enā testat Acron sup illud Ho- ratij in pmo carminū: Lesboum refugit tende- re barbiton: quod nihilomin; & nos auctori- tibus cōprobamus. Et q̄dem mas. gñe p̄tulit. Hora. cum ait. Agite dic latinū barbite carmē. Lesbio primum modularē ciui. scemi. aut gñe Sapho ad phaeonē. Nec facit ad lachrimas bar- bitos vlla meas. Vbi Tortel. corrupto Oui. ter- xtu decept; ineptias loq̄tur. Neutro yō ge. Au- soni. b̄ gñe & chordas & plectra & barbata cō- de. Est aut barbitō: vt Helychi; gręcor; yō bon; interpretes: docet gen; citharę lyricę: vel ipsa ly- ra. At yō Iuli; Polux inter instrumēta q̄ manu- pulsan;: barbitō locat. q̄d tñ Sira. barba; di- cit esse vocabulū. Nā q̄ heliconā musis p̄secre- rūt: Thraces fuere. Et antiq̄ vates: Ephor;: Or- pheus: muscus: Thamiras: q̄ baccho itē asiam p̄secrauerē: i Indiā vsq; barbari fuere. Vñ nō- nulla musica instrumēta barbaris noibus de- signant. vt Nablia: Sābucā: magades: bathir;. Bassaria. Reg in dic. Bassaris Bassare;. Ibidē Bassaris huius bassaris vel bassaridis: cū dupli- cato i scribitur. Bacchi; sacrificula dicitur. Et etiam Bassaris: gen; est vestis baccha; vsq; ad pedes demisse: dicta vt scribit Acron sup. i. can- minum. hora. a bassara Lybie loco vbi fiebat. A q̄ vestis genere: bacchus ipse Bassare; cognō

minatus est dicte Hora. lib. p̄fato. Non ego te
candide bassares. bassaris itē vacca appellatur
mulsaria. Vñ Persi. ait. Et raptū vitulo caput
ablatura supbo: bassaris. Nam vacca mulsaria
vel lactans nōnunq̄ vitulū morder: & ferit dū
aviditate suggēdi hubera nimitū iportunus est
Finxisse cū videt Persi⁹ Agauen ablaturā caput
Penteco: tanq̄ vitulo supbo & fastidiēti sacra
bacchi. Sūt tñ qui istū hoc Persi loco bassarim
bacchi sacrificulam interptati sunt. Sed nostra
nobis magis placet expositio. Nā & adiectiuo
hoc est supbo aptius cōuenire videtur
Bathyll⁹ cū th aspirato & y gr̄co & duplicato l
scribit: qđ & b bathyllum declinari pōt: ignis
quoddā est receptaculū. Vñ in legēda sc̄i Lau
rentij habet Et allai sūt bathilli cū prunis. Hie
rony. in lib. Numerorū. cap. iij. Id est ignis re
ceptacula: fuscitulas: ac tridentes: vncinos: &
bathylla. Hora. Pretextā laticlauū prunæq̄ ba
thyllum. Sunt tñ q virgam ferreā bathyllum
interpretant. Fuit enā bathyllum eadē scriptura
propriū adolescentis nomē ab Anacreonte plu
rimū amari dicte Hora. in Epodo. Non aliter
Samio dicit arsisse bathyllo: anacreonta Teiū
bathylli eadem scriptura: populi quidam sunt
septentrionales: vt scribit Ptolem⁹
Bathyllum. Require in dictione Bathyllum.
Bathylli. Require ibidem.
Batrach⁹. Require in dictione Batrachus.
Batrach⁹ cū t exili & ch aspirato scribit: & apud
nos rana transferit: quod corrupto vocabulo
Vgutio & Catholicon declinat hęc batracha.
Est etiā batrachus Cyrenaice siue Marmaricæ
provincie portus: teste Ptole. Batrache plu. tñ
nu. vrbs est iuxta Tefarim Sarmatarū: amnem
vt idem Ptolem⁹ ostendit.

B ante E

Bello las et bellor depo. vsurpat. Vir. li. gnei. xij
Pulsant & p̄ctis: bellantur amazones armis.
Bellona. Require in dictione Belon.
Bellum. Ibidem. Belus. Ibidem.
Belon hui⁹ belonis cū vnico l scribit: vrbs est &
fluui⁹ Hispaniæ: teste Ptole. Belus cū vnico l p
priū fuit viri nomē. bellus cū duplicato l dimi
nutiuū est: teste Prif. a bonus: bellū cū duplica
to l scribit. de quo in dictione duellū differem⁹
Bellona cum duplicato l: bellorū dea vocatur.
Belus. Require in dictione Belon
Beryll⁹ cum y gr̄co & duplicato l scribit. etsi a
Tortel cū i latio scribi p̄cipiat. & (vt tradit Be
da sup Donati artē) fœmi. tñ ge. est. Ego autē
mascu. etiā gñe. platū inuenio. Vñ Syll⁹. li. ij.
ait. Et solitū digito beryllon aderat ignis. Pri
cianus in perihegesi. berylli gemmas glaucini
tidumq̄ adamantas: Lapis est preciosus
Bergomū oppidū est Genomanorū: teste Ptole.

a gallis senonib⁹ breanni militib⁹: teste Polycra
te: cōditū dictio est nec gr̄ca nec latina: sed bar
bara. h est Gallorū senonū: quorū lingua p id
vocabulū: mōrana vrbs designat. At y Per
gamū oppidū fuit nobilissimū i minori Asia.
Belli cū duplicato l scribit: populi sunt Thracū:
teste Solino. de gbus Ouid. meminit lib. iij. tri
stium: cum ait. Inter bellosq̄: Gerasq̄. Legi tñ
apud gr̄cos βηλ: q̄ eorū vrbe cum vnico l.
Bulli enā cū duplicato l: populi sūt Medorū
Beta cū t exili scribit: herba est: q̄ & hic betarius
dicitur: Probo et Prif. qñ et b betariū: vt nō
nulli aliq̄ volūt. Sūt tñ qui betarius adiectiuū di
cunt. Beta format diminutiue betaculus: teste
Seruio in Donatū. Batis cū æ diphthongo &
t exili & i latino a gr̄cis scribit: fluui⁹ est Hispani
æ: a q̄ Hispaniæ regio enā betis cognita est:
dicte Seneca i Medea. Nomenq̄ terris q̄ dedit
betis suis Hesperia pulsans maria: lāguetū Va
do. Luca. lib. ij. Qui ferit hesperius post omnia
flumina betis. Hic a Tortel. absq̄ diphthongo:
& cum th aspirato & y gr̄co: hac videlicet scri
ptura: bethys scribi p̄cipit. quod nomē: vt ait.
a βηθυρ: quod apud nos pfundū indicat de
riuat. Quo fit: vt si vera est deriuatio: etiā vera
sit de ipsa dictione quā Tortelli tradit scriptura.
Sed q̄ verā etymologiā tradiderit: ipse viderit.
Betacius. Require in dictione Beta.
Betatium. Require ibidem.
Betaculus. Regre ibidem.
Batis. Require ibidem.
Bethsura hui⁹ bethsurē & bethsuræ plu. tñ nu.
declinari pōt. Hierony. in lib. ij Machabgor.
ca. xij. Et bethsurē: quod erat iudgorū munitū
psidiū: castra admonebat. Et in eodē cap. Iterū
rex sermonem habuit cum his q̄ erāt in bethsu
ris. Mediam huius dictionis syllabā produxit:
Petrus Riga cum dixit lib. p̄fato. Bethsurāq̄
capit: Hierusalemq̄ petit.
Bethsuræ. Require in dictione Bethsura.

B ante

Bibliopola cū i latino vtrobiq̄ & vnico l scribi
tur: nec a polio polis deducit: vt Vgu. somnia
uit: maxime cū Polio primā corripit syllabā.
bibliopola aut po syllabā pducit. Vñ Vir. li.
gnei. viij. ait. Certatim squamis serpentē auro
q̄ polibāt: p poliebāt. Martia. Nō habeo: sed
habet bibliopola Triphon. Idē in apophore
tis de Luca. ait. Sunt qdam q me dicūt nō esse
poetam: Sed q me vendit bibliopola putat. id
est librarius: qui. s. libros vendicat. Et compo
nitur ex βιβλίον: q est liber. & πωλὺν: q
Sic etiā pharmacopolam: po syllabā produ
cit: dicte Hora. sermone. ij. Ambubaiaq̄ colle
gia. Pharmacopolæ dici potest vnguētari⁹: vt
vivulgus appellat: Herborarius: q̄ pharmaca

hoc est venenavel medicinas vëdicat. Nā com
ponitur ex φαρμακον: quod est venenū. &
Biennis. Reg. in dic. Bimus (μολο vendo
Big. Require in dictione Bijuga.

Bijugavel p syncopā biga: currus est duobz eqs
vesti. Simili modo trijuga vel triga tribz aē.
quadrjuga vel quadriga quatuor tractus. Ra
ro tamen singulare inuenies.

Bimus & biennis duorum annorū dicitur. sicut
trimus & triennis: trium annorū.

Biothanatos cū i latino & th aspirato in antepe
nultima & t exili in vltima syllaba scribit: com
poniturq; ex βία q̄ est violētia: & θάνατος
mors: h̄ ē violēter mortu: vt olim morti mar
tyres dabant: nec a bis deducit: vt Isidor: Bri
to: Vgutio: Mamotrect: Papias: Catholicon
voluerūt: q̄ si bis mortu: biothanatus dicat.

Bipennis cū i latino vtrobiz & vnico p & du
plicato n scribit: gen^o est securis. fce. ge. Et non
nūq̄ adiectiue h̄ & hęc bipēnis & h̄ bipēne teste
Pris. declinat: dicere Vir. li. gnei. vi. Ferro sonat
alta bipēni Fraxinus. h̄ est ferro vtrinq; acuto
Byrrhum. Require in dictiōe Bura.

Biston. Require in dictione Bistonium.

Bistones. Ibidē.

Bistonis. Ibidē.

Bistonius. Ibidem

Bisto nū cū i latino vtrobiz & t exili scribit: sta
gnū est in Thracia Abderę vrbis p̄pinquū: q̄ a
Prole. pal^o bistonis appellat. & a bistonī Thra
cia ipsa (vt qdā volū) Bistonis cognōiata est.
Atyō Lactan. grāma. sup li. ij. thebai. & itag
nū & puincia a Bistone rege nomen affūpisse
esset. Inde fit Bistonis dicente Oui. Heroi. i. Et
tuta a bello Bistonis ora fuit. Itē a bistonis fit
Bistonis & Bistonis adiectim. sicut ab Ionis Io
nius & Ionicus. Oui. li. p̄fato. Fessaq; bistonis:
membra lauabis aqua. Hinc & Thraces Bisto
nes dicunt: teste Solino. Vnde Syllius lib. ij. ait
Et Rhēsi domus & lunaris bistones armis.
Bistonius. Require in dictiōe Bistonium.

Bithinia cū i latino in p̄ma & th aspirato & y in
secūda syl. scribit. etli Parmenides & Gaspari.
illū secur^o cū y grēco tā in p̄ria syl. q̄ in secūda
hac videlicet scriptura bythynia p̄cipit: puin
cia est minor: asic: q̄ testibz Solino & Laetio
grāmati. sup li. ij. Thebai. Et Seruio sup li. v.
ænei. primū Bebricia: qd̄ cū y grēco i secūda
syl. scribit: postea Mygdonia cū y grēco i p̄ri
ma syl. dende Bithynia dicta fuit. At yō Dio
nysius & Eustachi^o Bebrices alios a Bythinis
pp̄pos esse voluerūt. Salustii. aut Bebriciā maio
rē esse phrygiā dixit. A bithynia fit Bithynus:
& Bithynicus. A bebricia yō Bebrix forma
& Bebrycius. Iuue. saty. viij. Quāq; & capado
ces faciāt eq̄tesq; bithyni. Mar. iam terē factā
bithynicā credis habere. Valeri. flaccus lib. iij.

procul effera virtus. Bebrycis & Scythici p̄cul
indemētia faxi. Luca. lib. vi. Pinguis bebrycio
discessit vomere sulcus.

Bythrotus cū y grēco sequēte th aspirato scribi
tur. etli a Tortel. cū t exili vtrobiz scribi p̄ci
piat: vrbs fuit Chaonia: de q̄ Oui. li. meta. xij.
Regnataq; vati. Bythrotos Phrygio simulata
q; Troia teneret. Qñq; y grēcū in u n̄m ver
tentes: nōnulli Bythrotos enūciāt: vt est apud
Vir. li. gnei. iij. Celsam bythroti ascēdim^o vrbē

B ante L

Blādiior depo. est ybū: qd̄ tñ Pris. tradit esse cōe
Verriū inducēs dicentē. Blādiq; labor mollī
curabit arte. Et tam adūm regit q̄ dūm: Quintil.
Blandiar paulsp̄ iudices calamitatibus meis.
Blādicia & blādicies in vno f̄cato accipi possūt.
Blandicies. Require in dictione Blandicia.

Blātero ras cū c & t exilito scribit a Tortel. et a
βλαξ qd̄ apud nos iactās seu iactāria dici p̄t
Pōpeio auctore descendit. Ego aut absq; c Bla
tero scribendū dixerim: cū primā corripit syl
la. Vñ Hora. sermo. xvij. ait. Audit quom ma
gno blateras damore furisq;. Apud Ouid. iij.
q de philomela inscribit: prima hui^o ybi syllā.
pducit. Ait em. Blaterat hinc aries: et pia balā
ouis. Est aut blaterare: teste Festo: stulte & p̄ci
pide loq. vel (vt scribit Noni^o) blaterare est in
cōdite & inaniter loq: vel p̄ mēdacia p̄ingere.
Nā hoies in yba. p̄iectos n̄i veteres: teste Gel
lio. locut. leos & blaterones: & linguaces dixe
rūt. pp̄rie tñ Blāterare cameloz est: cū voces
edūt. Mures etiā (vt testis ē Festus) blaterare di
cunt. necnō & arietes: vt p̄fato Oui. ex p̄lo ma
nifestū est. Repit etiā Blatio tis: id f̄cans qd̄ &
blatero: teste Marcel. Plautū inducēte dicentē i
Atraphi. Qui malū intelligere q̄q̄ poris est: ita
Blatio. Reg. in dic. Blātero (nugis blatis.

B ante O

Bombilius. Regre in dictione Bombix.

Bombix cum y grēco scribit: nec a bom̄b deri
uat: vt Vgu. somniauit: gen^o est vermis: q̄ pri
mū Bōbilius: deinde Necidal^o: demū bombix
appellat^o est. Et est apud Aethiopas: Indos: &
Seres: q̄ & sericū nascit: q̄ etiā bōbix vocat: &
pducit by syllabā in obligis. Properti. Nec si q̄
Arrabio lucet bōbice puella. Bombice hui^o bō
bices: etiā cū y grēco apud Theocritū: pp̄riū
est mulieris nomē: qd̄ a Tortel. bōbix scribit.
Bootes facit in grō bootis: booni: bootē: tertiz
secunde: primq; declina. teste Priscia. Tullius
in orato. Sub pedibus profert finita booti. Iu
ue. saty. v. Frigida circumagunt p̄gri sarraca
bootē. hunc Arcada Calistonis filium fuisse di
cunt. Sed Aratus ideo bootem illum dixit: q̄ a
arcton quē plautū vocata est agitare videt: q̄
etiā arctophilax appellat. Vñ Luca. li. viij. ait.

ait. Archophylax, ppriorq; mari Cynosura fe
 Boa. Require in dictione Bos. (retur.
 Boas. Ibidem. Boæ. Ibidem.
 Boia. Ibidem. Boica. Ibidem.
 Boicus. Ibidem. Boij. Ibidem.
 Boium. Ibidem. Bouillus. Ibidem
 Bouinus. Require ibidem
 Bos cōis gen. est. & facit in dō pñali & abltō fm
 analogiā bouibz. Vñ & Pacui⁹ referēte Mar/
 cello: barbaricā (ingr) pestē bouibz nris obtulit
 Vex de vsu bobz p. syncopā dicim⁹ & nōnūq;
 more antiquorū bubus: q̄q; Vgutio dicat bubz
 nūq; esse cōpertū. a boue fuit adiectiā Bouin⁹:
 bucer⁹: & diminutiue teste Prif. Bouillus. Oui.
 lib. vi. met. Lanigerosq; greges armētāq; buce
 rapauit. Lucre. li. ij. Buceriaq; greges sub eodē
 tegmine celi. Boas & Boa (vtroq; em mō de/
 clinat) gen⁹ est serpētis aquatilis: a q̄ iēt obtur
 gescunt. Quinetiā crurū tumor viē labore col
 lectus: ob similitudinem Boa appellatur: auctore
 Pōp. Boæ plu. tm nu. opidū est Laconia: teste
 Ptolem. Boium: villa qdam & ab occidentali
 parte niti: vt idem Ptolem⁹ ostēdit. Boa vel
 boica (vtroq; enim comperitur) genus est vin
 culidicēte Plauto in aulula. Neruos: cathenas:
 numellas: pedēcas: boicas. Boij: populi qdam
 sunt galloz: quoz ager i gallia cisalpina fuit.
 qui & boicus appellatus est: vt scribit Festus.
 Bosla cū duplicato s: vrbs est Sardinia: mediter
 ranea: vt i cosmographia Ptolem. ostēdit.
 B ante R
 Braetæa. Require in dictione Baetra
 Braetola: Require ibidem.
 Brysea cū y græco & vnico scribit: vrbs fuit La
 conia: vt scribit Porphyri⁹ super lib. ij. Illia, a
 quo Bacchus bryseus cognominatus est
 Brixia cū i latino vrbibz scribit: vrbs est Ce/
 nomanorū in Venetia: teste Ptole. quē a germa
 nis trāseuntibz ad Italiā duce ciconio exstructa
 est: teste Liuius lib. v. ab vrbe condita: quorum
 lingua apud nos speculā designat. Vnde Catul
 lus ait. Brisia china suppositum specula
 Bruchus cū ch aspirato scribit. nec a βραχῦ:
 qd breue idicar descēdit: vt Vgu. somniauit: s;
 a βραχῶ quod est rodo: genus est vermis.
 B ante V
 Bubalus cōis gen. est. sicut & camelus. Vñ foeta
 bubalus dicit. Martia. Illi cessit atrox bubalus
 atq; bifon: animal est boui simile.
 Bubino nas. et bulbito ras hoc distant: q; (vt tra
 dit Festus) bubinare est menstruo mulier: san/
 guine ingnari. bulbitare autē puerili stercore:
 Vnde Licinius (referente Nonio) inquit. Hæc
 imbubinat: ac cōtra te imbulbitat.
 Bubo maf. & fœ. ge. est: teste Prif. Oui. li. Meta.
 v. Ignauus bubo dirū mortalibus omen. Vir

gi. lib. ænei. iij. Sola ferali carmine bubo.
 Bucca cum duplicato c scribit. nec a boo boas
 deducit: vt Vgutio somniauit. sed a bucco cas
 ybo: qd est inflo. Dicit aut pprie bucca: os: s;
 est ipsa cōcauitas: vnde vox procedit. Iuue. sa/
 ty. iij. Noreq; per oppida buccę. Et format per
 diminutionē buccula. Est etiam bucula cū vñ/
 co c diminutium a boue.
 Buccina cū duplicato c & i latino scribit: instru/
 mentum est quo datur in hostes signum ad pu
 gnandū: sic a soni similitudine vocitatū. & corri
 pit mediā syl. Virgi. lib. ænei. vij. Qua buccina
 signum dira dedit. Syluis lib. v. Buccina lym
 phatas agit certamina mentes. Hoc buccinum
 sonus est buccinæ: teste Seruio: qui & hic bucci
 nus declinari potest: vt Caper tradit
 Buccinum. Require in dictione Buccina.
 Buccinus. Require Ibidem.
 Buccula. Require in dictione Bucca:
 Bucula. Require ibidem.
 Bulbito. Require in dictione Bubino.
 Bura cum vnico r scribit: vrbs est mediterranea
 Achaia: teste Ptole. q ab Oui. buris declinatur.
 Ait em li. Metam. xv. Si qras Helicen & burin
 Achaidas vrbes. Burū: opidū est caldaicorū: vt
 Ptole. ostēdit. Buris curuamētū est aratri. Vir/
 ge. i. Cōtinuo in siluīs magna vi flexa domat:
 In burin. Byrrhū cū y græco & duplicato r se/
 cūdo h aspirato ruffum apud nos transfertur:
 quod a græcis πυρρον scribit. Alij verrentes
 y græcū in u burrhū enūciant. Vñ teste Fe/
 sto: burrhū is dī: qui ex potōe cito fit rubēs:
 quin etiam vt idem subdit: burrhū vocabatur:
 bucula: quē rostrum ruffum habebat.
 Bucar. Require in dictione Burhanica.
 Burcar. Require in dictione Burrahanica
 Burgūdia puincia est Gallia: cui⁹ ppñ burgūdi
 & burgūdiones vocati sunt. Hiero. in ep̄la ad
 Aggeruncā de monogamia. Innūerabiles &
 ferocissimę natōes vniuersas gallias occuparūt
 q̄s subdēdo explicat dicēs. Sasones. burgūdio
 nes. Alemāni &c. Hi & Bituri dñr. Vñ Luca.
 li. i. ait. Et bituri lōgisq; leues sasones in armis.
 Burgundi. Require in dictione Burgundia
 Aurgundiones. Require Ibidem.
 Buris. Require in dictione Bura.
 Burrhū. Requi. ibidem. & in dictione Burhanica.
 Burum. Require Ibidem.
 Burrahanica cū duplicato r sectūdo haspirato scri
 bitur: genus est potionis: vt scribit Festus: a ru
 fo colore deductū: quē burrhū vocāt. Burra
 ni cū eadē scriptura: genus est vestis: teste eodē
 Festo: quod ab Vgutio. bucar appellatur
 Burrahanicum. Require in dictione Burrahanica.
 Bustris cū vnico s & i latino vrbibz scribit. Fu
 it Neptuni filius: & lini deus appellat⁹ est. & p

ducit si syllabā. Oui. heroidū. Si te vidisset cul-
tu busiris in isto. Apud tamē Statiū: media syl-
la. corripit. li. thebai. xij. ita dicentē. Nō trucibz
monstris busirim infandūq; dedisti Cerciona.
Et facit in grō Busiris vel busiridis. Virgi. Aut
illaudati nescit busiridis aras. Fuit busiris etiā i
ægypto vrbs: in q̄ teste Hero. li. hist. i. templū
fuit Isidis magnū. quā vrbē a busiride conditā
fuisse scribit Diodor⁹ li. hist. ij. ab Aegyptiisq;
solis vrbē. a grecis vero Thæbas vocatas esse.
Busi. Require in dictione Bessi.

Busti & hic bustus huius bustus declinari pōt:
& p sepulcro ponit. Busti i declinabile: rus est:
vel villa i agro Mediolanēsi in Insubria Italiæ
Bussolū. Require in dictiōe Bussus. (puincia.
Buxum. Require ibidem

Buxus fœ. gen. & buxū neutro: teste Seruio sup
li. ij. ge. p arbore declinari pōt. Claudia. de ra-
ptu pserpinæ li. ij. Fluctuat hic denso. crispata
cacumie buxus. Enni⁹ li. vij. lōgeq; cupssi Stāt
rectis folijs: & amaro corpe buxū. Scribit autē
apud grecos Πόντος: nostri vō Latini p in
b: & y grecū in u nostrū vertētes dicūt buxus.
Quinetiā plerūq; nostri ξ in duplicatū smuta-
re cōsueuerūt. Quare a nōnullis bussus cū du-
plicato s scribit: nūciaturq;. Quod et patere po-
test: ideo q̄a Bussulū gen⁹ vasis ex busso cū du-
plicato s scribere cōsueuim⁹. Et qñq; vocabulo
ipso greco vtimur. Iuue. saty. ij. in cōdita pyxi
de Lyde. Ouid. de remedio. Pyxidas inuenies:
& res mille colores. Arborz lignū: hec buxus
& b buxū declinari pōt: teste Seruio sup li. viij
eneid. dicēte Virg. Tympana nos buxusq; vo-
cat. Mar. Multitudo buxus quē tibi dente dat.
Vir. ge. ij. Nec tilia leues: nec torno rasile bu-
xum. Quinetiā & buxus p ligno mas. ge. de
clinari pōt auctoritate diui Hiero. in lib. iij. Es-
dre. cap. xiiij. sic dicentis. Tu autē prepara tibi
buxos multos. i. calamos ex buxo ad scriben-
dum Bibliæ: quē Esdra cū Nemīa in quattuor
distingunt libros: p̄dictum capitulū p. xiiij.
libri quartū notatum habent.

C ante A

Achinnor deponēs ē ver-
bū. & cachinno neu. Lu-
cre. li. iij. Quā famulē lō-
ge fugiāt: furtimq; cachin-
nāt. Et scribit cū exili in
initio & ch in secūda syl.
Nec pponit ex con et cy-
nus: eo q̄ risu cachinan-
tes albere videāt: vt som-
niabūdus dixit Vgutio. sed teste Porphy. sup
artē poeticā Horati⁹: a sono risus fictū vocabu-
lū est. vel melius a Κάγχαζομαι vō greco
deducit: quod latine fcat solute ridere. Quare

cachinnus solutus risus dī. Persius. Ingeminat
tremulos naso crispate cachinnos. Iuue. Sed fa-
cilis cuius rigidi cēsura cachinni. Horatius i ar-
te poetica: Romani tollent equites: pediteq; ca-
chinnū. Et teste Marcello: nōnūq; de sono vō
hemētiore cachinnari vetustas dici voluit: Ac-
cium nihilominus inducēte ita in fūdis dicentē
Strepitu clangentes cachinnāt

Cachinno. Require in dictione Cachinnor.

Cachinnus. Require ibidem.

Cacula cū exili vtrobiz scribit: nec a calco cal-
cas deducit: vt Vgutio sōnauit: sed a Κάκο
auctore Pompeio. Plautus. Video caculā mili-
tarem. Caculæ militū: serui erāt fustibz clauis-
q; ligneis armati ad turelam dominorum.

Cadellus. Require in dictiōe Cadus

Cadiolus. Require ibidem.

Cado cadis facit in p̄terito cecidi: cū syllaba cor-
repta. in supino calum cum vnico s. Boetius.

Qui cecidit stabili non erat ille gradu

Cadula. Require in dictiōe Cadus.

Cadulus. Require ibidem

Cadus mas. ge. cū vnico d scribit: cū primā cor-
ripit syl. Tibul. li. ij. Cōsulis & chio solu te vin-
cula cado. Mar. In vaticanis cōdita musta ca-
dis. Ollaq; lecta cado texit coryreus ahenō. Et
format p diminutionē Cadulus: cadell⁹: cadio-
lus: & genus est vasis. Cadula vocant gutta: q̄
e pingui cadit carne quādo assat.

Cadurcū. Require in dictiōe Cadurci

Cadurcus. Ibidē.

Caducum. Ibidem.

Caduceus. Ibidem

Caduceū. Ibidē.

Caduceptor. Require Ibidem.

Cadurci cū exili vtrobiz scribit: ppli sūt Gal-
liæ: teste Plī. li. xx. natu. hist. hoc cadurcū eadē
striptura tentoriū siue culcitra appellat. Nec a
cado cadis deducit: vt Vgu. somniauit: addēs
declinari posse hic cadurcus mas. gen. Sed teste
Plinio a Cadurcis Galliæ populis dicit: Apud
nos (vt ait) lini pstantia palmā obrinet in culci-
tris. de quo Iuue. saty. viij. Insitor hyberne re-
getis: niueiq; cadurci. hoc caducū dicit lege Pa-
pia sub p̄ditione relictum. Quidā caducū ideo
dictum existimāt: q̄ a primis heredibus ad se-
cundos nō cadat: hoc est possessorē nō habeat:
sed vclut vacuū & cadens excipiat. Vnde Cice-
ro de oratore ait. Inquā hoīes quasi caducū m-
atq; vacuā: abūdantes ocio nobis occupat: im-
molauerūt. Iuue. saty. ix. Legatū omne capis:
nec nō & dulce caducū. Caducus adiectiū: nō
tū q̄ facile cadat significare habet: sed etiam q̄
cadere faciat. Vnde morbum caducū dicim⁹:
als comitalem vocāt. Quin etiā caducus mor-
tuus dicitur: vt interpretatur Seruius illud Virg.
lib. eneid. vi. belloq; caduci. Dardanidæ. id est
mortui. Caduceus masculini generis vt scribit

Marcel⁹. virga erat Mercurij: qua pax signaba-
tur. dicente Varro nelib. de vita patrū. ij. Ver-
benatus ferebat verbenam. Id erat caduceus pa-
cis signū. Acron autē ¶ Caduceū declinari pos-
se ostēdit. quom aut sup primū carminū Hora-
tij. Virgā dicit caduceū: quod primo Apollo
habuit. & donauit Mercurio: lyra sibi tradita.
Iuue. saty. vi. Magnaq; debet violatio pæna
caduceo: pes est amphimacrus: tribu cōstās syl-
labis. Prima. f. & vltia lōgis: media ¶ o breui:
vt ē apud Vir. Depēdent lychni laquearib; au-
reis. Et a caduceo format Caduceator: q legat⁹
dicitur pacē petēs: auctore Pompe. Vñ Car-
Caduceatori (inquit) nemo homo nocet.
Caici populi. Require in dictione Caicus.
Caicus cū exili virobiz & in latino scribitur:
fuit ppiū viri Troiani nomē Aeneæ socij. Est
eodē noīe fluuius Phrygiæ: teste Luitio li. vi. de
bello Macedonico. de q Luca. meminit lib. iij.
dicēs. Et gelido tellus p̄fusa Caico. Iuxta hunc
fluuiū ppli habitātes Caici vocati sūt: dicēte
eodem Luca. lib. i. Et nos crinigeros bellis ar-
Cayster huius stri: cū c & exili (cere Caicos
bus & y græco: fluuius est asiæ. teste Plī. lib. v.
natu. hist. hec Cayster eadē scriptura: vrbs ē
Ciliciæ mediterranea: teste Ptolomæo.
Cayster. Require in dictione Cayster.
Calaber maf. ge. calabra fce. calabrū neu. necnō
& hic calaber hęc calabris & hoc calabre: a Ca-
labrya Italiciæ regiōe dediari pōt. & cū exili &
vnico l scribi. Oui. li. iij. de arte. Ennius eme-
ruit Calabris ī mōribus hortos. Persius saty.
ij. Hęc calabrū coxit vitato murice vell⁹. Ma-
cro. lib. i. fatu. Et ipsi curiæ ad quā vocaban-
tur Calabre nomē datum est: q; classis: & om-
nis in eam populus vocaretur.
Cala. Require in dictione Calon.
Calam⁹ & culmus in vno significato accipi pos-
sunt dicēte Virg. geor. ij. A foetu pecorū: aut ce-
realis mergite culmi Calam⁹. item arūdo ē ma-
gis minuta: hñs internodia lōga & recta: ex q
sagittæ apud diuersas gētes fiebāt. Quod Vir.
tetigit: quom ī damoceta ait. Daphnidis arcum
Fregisti & calamos. Nā (vt scribit li. xvi. natu-
ra. histo. Plinius) populi orientis calamis bella
conficiūt: & spicula illis addūt irreuocabili ha-
mo. Est etiā calamus virga cui hamus filo lon-
go ligat ad capiēdos pisces: quin etiam ad ca-
piēdas aues calamus visco lini. Vnde Mar. ait
Galbula decipit calamis: & rētib; ales. Tur-
get adhuc viridi quō leuis vira mero. Calam⁹
penna scriptoris dicitur. Nec a caleo cales cala-
mus deducitur: vt Vgutio somniauit.
Calcaneum. Require in dictione Calx.
Calcaneus: Ibidem. Calx. Ibidem.
Calchas cū exili in initio & ch aspirato ī secun-

da syllaba filius fuit Troiani Testoris. & facit
in grō calchātis vel calchæ. teste Prisciano dicē-
te etiā in menæchmis. Plauto: Nosti illū. noui
em calcha sū. Calchæ. p̄falis tm nūeri: oppidū
est cāpaniæ: teste Prole. quod alias cales vocat.
Calceus & calceariū in vno significato accipi-
pūt. Calchos græce latine dicit æs. et cū ch aspi-
rato ī prima. & c exili in secūda syllaba scribit.
Calcæ. Require in dictione Calchas.
Calceus. Ibidem. Calceariū. Ibidem.
Calceo calces cum e in secūda syllaba. & calcio
cum i teste Prif. & scribi & efferri potest: qn &
calceor deponēs Varro p̄tulit quom Nonio
referente ait. Nemo se exalciet p̄ exalciet.
Calcio as. Regre in dictione Calceo
Calcior aris. Require Ibidem.
Calcidū. Require in dictione Chalcis.
Calcis cū ch aspirato in prima syllaba vrbs est
metropolitana ī Eubœea: teste Luitio li. viij. de
secūdo bello punico. Alia est eodē noīe ī chal-
cidica regione Syriæ. teste Prole. alia in ætolia:
teste Strab. lib. x. Et a Chalcide Calcidū: qdifi-
cū genus dictū est. vt testat Festus. Nec a calco
calcas descendit: vt Vgutio somniauit
Calcenū cū exili & vnico l & æ diphthōgo scri-
bit p̄ponitq; ex K & λ o σ. qd ē bonū & oī p̄ o σ
vinū. alij dicūt calcenū vinū a Cale oppido cā-
paniæ vbi nascit dictū esse. Nec scribit carentū
a careo cares: vt ridiculus somniauit Vgutio.
Iuue. sat. i. Occurrit matrona potens: q̄ molle
calcenū. Porrectura viro misceat sitiēte rubetā.
Caledon insula est. Require in dictione Calydon.
Cales oppidum. Require in dictione Calchas.
Caleo cales cū vnico l scribit. Nā primā corri-
pit syllabā dicēte Virg. lib. ænei. xij. Recalcant
nostro tyberina fluēta. a cales format caleſco.
quod apud antiquos habuit p̄teritū caleſci: te-
ſte Nonio. Vnde Carō de bello carthagenensi
inquit. Aures nobis caleſcerūt ad iniurias. Et
a caleo deriuat calidus. & p̄ syncopam caldus.
quod vt scribit Quinti. primū Augustus Cæ-
sar surpauit. Mar. Frigida nō deerit: nō deerit
calda petēti. At in alio significato Calleo ver-
bū cū duplicato l scribit: & primā p̄ducit po-
ſitione syllabā. Persius dicēda tacēda q; calles.
id est callid⁹ es in dicēdis tacēdisq; a q̄bo cal-
lidus etiā cū duplicato l descendit. Veres etiā
vt testis est caper: calceor deponēs protulerūt.
Calleo item cū geminato l verbū aliud cōperit.
Vnde qui callosus est callere dicitur. Plautus in
perſa. Plus calleo: q̄ primum callum caller.
Caleſco. Require in dictione Caleo.
Calidus. Ibidem. Callidus. Ibidem
Callis. Require in dictione Calon.
Calleo es. Ibidem. Calleor. Ibidem
Calles. Require in dictione Calon.

Callor. Regre ibidē.

Callum. Ibidem.

Calydonia. Require in dictione Calydon.

Callix. Require in dictione Calon.

Calydon cū vnico l & y græco scribitur. ciuitas est etolorum: teste Sira. lib. x. quā fluius secat Euenus noīe dicēte Luca. li. vi. Euenus Calidona secat: hęc & Calidonia dī. Caledon cū vnico l sequēte e: insula est Britāniæ: vt refert Pli. li. iiii. natu. histo. Lucanus libro p̄fato. Vnda caledonios: fallit turbata Britannos.

Calix. Require in dictione Calon.

Calliopea. Require in dictione Calliope.

Calliope huius pes. & Collioepa in recto dedinari pōt: & cū exili & i latino: & duplicato l scribit. Virg. lib. gnei. x. Vos o Calliope: p̄cor aspirate canenti. Ouidius in Fastis. Prima sui coepit caliope chori. Vna fuit musarum. Calon cū exili & vnico l scribit: & lignū interpretat. Inde cala descendit. Est autē Calā fustis siue claua lignea. Vñ Lucil. ait. Scinde calam: vt caleas. b̄ est sonde lignū: & focū accēde vt te calefacias. Calo i eadē scriptura scribit: Calones vt Pōpeius scribit & Seruius. militū serui erāt: qui calas: b̄ est clauas ligneas vel fustes gerebāt. Hora. Hūc permixerunt calones atq; caballi. Calones item teste Festo: calcei quidam ex ligno facti dicunt. Calā etiā vrbs est Indię: teste Prole. calon propriū fuit viri nomen: q̄ vt scribit Quintili. statuarius fuit. Caulon mons est: teste Seruio in calabrya: cuius meminit Virg. lib. gneid. iij. dicēs. caulonifq; arces: & nauifragū Scylaceū. In b̄ monte: teste Igino de vrbib; Italicis: olim oppidū fuit: quod ab Horatio et Mar. aulon dictū est: vt in dictōe aula. differui mus. Caula ouille dicit. callis cū duplicato l pe cor: semita est callo p̄durata: teste Serui. mas. qdē ge. auctore Prif. sed et scē. vt Caper testatur & Probus. Callus & callū cum duplicato l declinari potest. Nā mas. gen. callus Marfus p̄tulit: neu. Plau. cū ait in Persa. plus calleo q̄ primū callum caller. Cales oppidū est i gallia: teste Serui. sup. lib. viij. gneid. Aliud est eo noīe oppidū in Cāpania: a q̄ Cales p̄p̄i sunt vocitāt: vt idem Serui. scribit. de gbus Vir. li. p̄fato. equo ra quicq; cales linguūt. Quod oppidū vt docet Prole. etiam Calē dicit: calē p̄falis tū nu. vrbs est Indię: alia a cala. de qua dictum est: vt Prole. ostēdit. Calis cū i latino græcū est vocabulū: teste Macrobi. q̄ apud græcos Κῶ λῖς scribitur cū y græco in prima syllaba: quā literā Latini mutātes i a dicūt calix. At y/o Festus latinam dictionē esse voluit. Ait em: calix dicit: q̄ i eo calidū bibat. Quod etiā lōge ante Festū Varro de ling. lat. tradidit: dicens. Calixa caldo: q̄ in eo Calda puls apponebat: & caldum

Calē. Ibidem.

Callus. Ibidem.

eo bibebāt. genus est populi. Calix cū y græco folliculus est quo arboris fructus cooperit. et a Κῶ λῶ πῶ τῶ: quod est cooperio deducit. Et cum c exili & vnico l omnes p̄fatē dictiōes scribende sunt: p̄ter q̄ callis & callus que cum duplicato l scribuntur.

Calor & mas. ge. est & neu. dicēte Plau. Neq; frigus neq; calor metuo: neq; ventū neq; grādīnē.

Calor itē fluius qdā est prope cannuſum.

Calo. Require in dictione Calon.

Caluo calues secūda. & caluo caluis tertia cōiuga. teste Prif. declinari potest: qn & caluor depōnens Plau. p̄tulit: cum ait in Cassiana. Nā vbi domi sola sum foror manus caluitur. i. decipit a Cavillo cauillas & cauillor depōnēs: teste Prif. declinari potest: quod y b̄ū (vt ait) a caluo caluis format l f̄a abieſta. Inde venit cauillatio: cauilla cauillū. Festus. Cauillatio: iocosa calumnatio. Idem. cauillū cauillatio. id ē irrisio. Plau. Pone hoc sit: aufer cauillā. i. cauillationē: vt probe interpretatus est Nonius. Cauillatio p̄prie ē subdolaratio: quā nos cōſcī nobis mēdaci; vincēdi tū causa p̄ferim: & nōnunq; p̄ quodā facetiā; genere ponit. Cice. de oratore. Et cū duo sint ḡnā facetiā; Alter; q̄ liter i omni sermone ſolum. Alter; p̄utūm & breue: ſupior Cauillatio: altera Dicacitas noiata ē.

Caluor. Require in dictione Caluo.

Caluo caluas prime cōiuga. Vnde Decaluo as: ex caluo as. nōtam habent ſignificationem.

Calx cū x in fine tam ſcē. q̄ mas. ge. est: testibus Capto & Probo. Vnde Noni? calces (inquit) a calcādo dicitur sunt. Virg. Cornipedē q̄ citum ferrata calce faticat. Idē est qd & calcaneus vel calcaneum. Neuro enim ge. ſicut & mas. declinari potest. Vir. in Moreto. Cōtinuis rimis cal canea ſoſſa rigebāt. At vero in alio ſignificato Cales cum es ſcribitur: teste Diomede. & fomi. tū generis est: teste Prifciano.

Camelus cū exili & e abſq; diphthongo & vnico l ſcribit: & ſi Raudenſis cōfrater me? & Gaſparinus cū geminato l ſcribi p̄cipiāt. & cōis gene. est. Vnde Hierony. in Geneſi: cap. xxxij. ait. Separauit camelos ſcēras cū pullis ſuis trigita. At y/o p̄ ſune nautico camelus mas. tū ge. est. Chamelæa cū ch aspirato & æ diphthongo in ſecūda & penultima ſyllaba & vnico l ſcribit: etſi a Tortel. cū e exili & æ diphthongo i ſecūda dūtaxat ſyllaba ſcribendū tradat: genus est herbe. Camæleon cum ch aspirato (nō cum e exili vt vult Tortellius) & æ diphthongo ſolū ſecūda ſyllaba & vnico l: animal est qd drupes.

Camelæa. Require in dictione Camelus.

Camæleon. Require ibidem.

Cameng cū e exili ab antiqs carmenē vel caſmenē: teste Var. de lingua latina dicitur sunt. Nunc

autem abiecta re vel sra camene vocant. Bog
tius. Ecce mihi lacere dicat scribenda camene.
Camera cum cexili scribitur et interpretatur fornix
siue testudo. Camurus adiectiuu: obrortus di
citur vel curuatus. Virg. in geor. Pes etiam et
camuris hirre sub cornibus aures

Camilla cu cexili & i latino & geminato l: filia
fuit Metabi regis priuerni Volscorum vrbs:
dicte Virg. lib. eneid. vii. Volca de gente Ca
milla. Sane teste Statio Tuliano: lib. i. de voca
libus rex: camilli vocabulo Tusci: pministrum
deor: significat. Vn & Mercurii camillum di
cunt factu esse: vt scribit Macro. Quin etia Ro
mani: teste eode Macro. pueros: puellasq: no
biles & iuuenes camillos: & camillas appella
bat. Quare camillus pprie auctore Festo puer
ingenuus dicitur. Quoddam etiam vasis genus:
quod opertum in nuptiis ferebat: in quo erant
nubetis utensilia. Camillum vocabat: qd alio
(vt ait) nomine cumera dicebatur

Camilla. Require in dictione Camilla

Camiroi cu cexili & i latino: vrbs fuit in regio
ne Dorica: vt ostendit Herodotus li. hist. i. Alia
eodem noie fuit in phodo: testibus Pompeio:
Mela & Homero lib. Illiados. ij.

Cammarus cu cexili & duplicato m: gen^o est pi
scis. de quo Mar. Cocolor in nostra cammare
lance rubes. Iuue. Dimidio ponat cammarus
ouo. Camara vrbs est Cretae a latere orientali:
teste Ptolemaeo.

Cammata vrbs. Require in dictione Cammarus.

Campester mas. campestris femi. capestre neu.
gen. & hic & hec capestris & hoc capestre: teste
Priscl. declinari potest. Cato in originib. Agru
quem Volsci habuerunt: campestris fuit.

Canale. Regre in dictione Canalis.

Canalis cum vnico n scribitur: cu prima corripit
syllaba. Vir. in ge. Currente iligneis potare ca
nalibz vndam. Et teste Seruio sup. ij. geor. sce.
melius q masculino ge. pferit. sed & mas. gnus
coperit. Vn Festus ait. Illices canales: in quos
aq confluit in vns lapide stratis. Et Calphurni^o
Eglo. iij. ingt. Hos poti^o calamos: magis hos
sectare canales. Sed & b canale declinari potest
Stati. li. fil. i. Flumina diuerso trahit intemerata
canali. Na a neu. genere ablatiui hic casus est.

Cacer huius caci mas. ge. cum c exili vtrobiz
scribitur: neca cocha descendit: vt Vgutio som
niauit: signu est caeleste: q as carcinus cu cexili
vtrobiz: & i latino vocat. Et corripit mediam
syllaba. Lucan^o li. xiiij. Par geminis chiron: &
idem qd carcin^o ardēs. Cancer item gen^o est pi
scis: qui alio nomie testibz Festo & Nonio gan
græna cu æ diphthogo i media syllaba appella
tur: dicte etia Lucil. satyrar. i. li. Cerpere vri
gægræna malo: atq: hec pestica posset. Cancer

eadem scriptura: neu. est ge. p morbo: teste Pri
scia. & facit in grō canceris.

Canistrū cu vnico n scribitur: cu prima syl. cor
ripiatur. Hora. sermone. xvi. Que pcul extru
ctis inerāt hesternā canistris. Iuue. saty. v. Au
dax cōiuiā canistris: cista est: vñ calathus: nec a
canha deducit. vt Vgutio somniauit. secū: au
ctoribus tñ Varro. de ling. lati. & Pompe. græ
ca dictio est: apud q̄s Κῆρυς τρῶς scribitur:
quod latini a i i vertētes: canistrum dicūt

Canicula. Require in dictione Canis.

Caniculus. Require ibidem.

Canis p canes i recto veteres ptulere: teste Var.
de lingua lati. Ennium inducente dicētem. Tan
tum idem quasi frera canes sine dētibus latrat.
Canis cōis ge. est: & format diminutiue canicu
la: testibus Diome. et Prisci. Persius. Hem quid
agis: siccas i sana canicula messes. Vgutio dicit
q a canis format diminutiui etia canicul^o: cu
tamen p masculino catulus potius dicat: & ca
tellus. Vñ in euāge. Matthei legi. Nā et catelli
edūt de micis que cadūt de mēsa dominorum
suorum. Vir. Sic canibz catulos siles. sic marri
bus hēdos. Catulus eadē litteratura genus est
vinculi: teste Pompe. necnō propriū viri nomē
de quo Lucan^o. li. ij. Vt catulo iacuit Lepidus.
Quēdā etia Romę familia catulor: familia fu
it: de qbus intellexit Iuue. cum dixit. Et catulis:
pauliq: minoribus: & Fabijs: & omnibus ad
podiu spectantibus. Catullus cu duplicato l q
dam fuit Poeta veronēsis: qui ab oibus doctus
habitus est. de quo Ouidi. meminit dicēs. Man
tua Virgilio gaudet: Verona catullo. Pelignæ
gētis gloria dicar ego. Et Tibullus ait. Sic cecini
nit p te doctus Minoi catullus. Marti. Verona
docti syllabas amat vatis. Cāna cu duplicato
n scribitur: neca cano canis deriuatur: vt Vgutio
somniauit: sed hebreū est Hiero. auctore voca
bulū: dicte i alphabeto. Norandū itaq: est: q
nostrum latinū cāna: a lingua hebreā sumptū
est. Cāne plalis tñ nu. etiam cu duplicato n: vi
cus est i Apulia: romana clade nobilis: de quo
meminit Iuue. saty. ij. dicēs. Quid Cremerē le
gio. Cānis cōsumpta iuuetus. Luca. li. ij. Tem
pora cānarum fumus: Trebieq: iuuetus. Can
na vrbs est Lycaonia: teste Ptolemaeo

Cannabis cum cexili & duplicato n: ea est: qua
nauium chordæ fiūt. Persius. Tum mare tran
siliat tibi: tota cānabe fulto

Cannæ. Require in dictione Canna.

Cano facit in pterito cecini. in supino cantum:
Participiū tamē futuris in iturus terminat Vñ
Hierony. in Apocal. cap. viij. ait. Qui erāt tu
ba canituri. Cum cano cōposita formāt pteri
tum in ui: vi pino præcinui. concino cōcinui.
Occino aut vt Probus tradit: occini facit: quin

D ij

etiam occinui, necnō & occinui: teste Prif. Salu-
stium inducere dicentē lib. histo. i. Iussu Metelli
cornicines occinere tubis. a cantu supino for-
matur hic cārus huius cantus. et hęc catio. Vñ
Psalmographus ait. Quia illic interrogauerūt
nos: qui captiuos duxerūt nos: verba cationū
Canor etiā p cantu ponit. Lucre. li. iij. Paruus
vt est cygni: melior canor ille gruum q. Oui. li.
bro Metamor. v. Nec tamē ille canor mulcen-
das natus ad aures. Cantes fistulæ dicūtur or-
ganor. Canthus cū exili et th aspirato: grēcū
est vocabulū. Persi. 9. Vertentē sese frustra lecta-
bere canthū. Et est secūde decli. Hierony. in lib.
iij. Regum. capi. viij. Et axes earum: radij & can-
thi: & modiolī: omīa fusilia. Et est circūferētia:
qua rota vertitur.

Canobus cum c exili & vnico n & b scribi con-
sueuerat: teste Seruio. Verum (vt ait sup li. xi.
gnei.) b in p postea mutatu fuit. Quod Quinti.
prius notauerat a Tullio dictū. Cano Picarū
exercitū: cum p nō cum b scriptum: fuit nauis
Menelai gubernator. Est etiā Canopus Nili i-
sula & ciuitas in eadē: quā teste Seruio sup. iij.
geor. Alexander instar ciuitatis sue Macedoni-
cæ: q Pella vocabat: cōdidit. Quare li. pfato di-
xit Virg. Nam qua pellæ gens fortunata Ca-
nopi. Hęc Vgutio etiā Canopam appellat.
Canor. Require in dictione Cano

Cantes. Require ibidem.

Cantia. Ibidem

Canthus. Ibidem.

Cātus. Ibidem.

Cantharis huius ridis cū c exili & th aspirato: et
hec cātharida ab actō græco formata: declina-
ri in recto potest. gen⁹ est vermis terre. Oui. in
Ibim. Cantharidū succos dāte parente bibas.
Cantharus eadē scriptura: genus est vasis. de q
Virg. in Sileno. Et grauis atrita pēdebat can-
tharus ansa. Canthari etiā vocantur: per quos
aque salūt: teste Vlpiano de legatis primo.

Cantharus. Require in dictione Cantharis.

Caper & caprus in recto declinari potest: testibz
Probo & Beda super Donati artē: & habet foe-
mi. capra: q (vt idem Probus tradit) in dō plu-
ra. & abltō facit caprabus. Sunt tamē q capris
q caprabus malūt esse dicēdum. Caprus itē flu-
uius est Assyrię in Tigrim fluēs: teste Prolem.
Caprea siluestris est capra. Virg. li. gnei. x. Cō-
spexit capream: & surgentē in cornua taurū. Et
a caprea fit diminutiue Capreolus: penul. syllā-
ba correpta. Vir. eglo. ij. Capreoli sparsis: etiā
nūc pellibus albo. Caprę pfalli tm nu. declinā-
tur: dicte Iuue. Et grandis epistola venit. A ca-
preis: insula est in Tyrreno mari: teste Ptole-
Capello facit in pterito capelli: testibz Diomede:
& Charisio. in supino capellū. Alij dicunt q
facit in pterito capelliui. in supino capellū. Qd
etiam Alexāder tradidit: quo ad supinū: cum

dixit. So si tumq; facit: sed deme capello. Q; si
sumq; facit: Ego aut duplex inuenio habere p-
teritum: & cōsequenter duplex supinū. capelli
scilicet: quo fit capellum. et capelliui. a quo for-
matur capellitum. Vñ Augustinus li. ij. de ci-
ui. dei cap. xi. Sunt autē Cice. verba lib. de rep.
ait. Aeschines ciuis Atheniēsis vir eloquentissi-
mus: cū adolefēs tragœdias aditasset: remp.
capelliuit. Salusti. lib. histo. ij. Diuersa vti solet
rebus p ditis capelliuit

Capio capis facit in pterito cepi. At vō Cœpio
cœpis: quod apud antiquos totā declinationē
habuit: cum cē diphthōgo scribitur. Vñ Cato
ait. Cœpiam seditiosa verba loqui. Plau. i Me-
næchmis. Nec pugnās velitis cœpio. Teren.
in Adelphis. Sex totis mensibus olfecisse: q ille
quicq; cœperet. Nūc autē pterito huius vbi cœ-
pio: quod cepi p presenti vīmur tempore: &
nōnunq; per diuersim diphthōgos ipsa diuidi-
tur. vt est apud ipm Lucretiū lib. iij. Si qs for-
te manū premere ac ficare cœpit. Est autē cœpe-
re quod Pōpeius ptulit: incipere: inchoare. Ca-
pio vero plura apud Marcellū habet significa-
ta: hoc nihilominus in loco annotāda. Capere
inquit Marcellus: est implicare: ipedire. Virgi.
georgi. i. i. Aut oculis capri fodere cubilia talpę.
Capti: ppiari. Lucre. li. ij. Nec bene pro meri-
tis capiti: nec tangit ira. Capere: facere. Terē. in
andria: Nō si capidōs mihi scio esse inimicos
omēs homines. Capere: ppeti. Teren. in heau-
ton. Dñm ad te absum: omīs mihi labores q
cepi: leues. Capere: tollere: tenere. Vir. geor. ij.
Cape saxa manu: cape robora pastor. Capere
eligere. Teren. in ecyra. Cum illū generū cepi-
mus. Vir. georgi. i. ij. Ante locū capies ocu-
lis. Capere: delectare. Virg. lib. gnei. viij. Aene-
as capiturq; locis. Tullius i prima philip. Nō
possum adduci & suscipe pecunię captū. id est
delectationē. Cape: sustinere: habere Vir. li. gnei
dos. viij. Hęc illum regia cepit. Terē. in heau-
ton. Dñ boni: qd turbæ est: gdes nostrę vix ca-
pit. Capere: circūuenire. Virg. lib. gneid. ij. Ca-
ptiq; dolis: lachrymisq; coacti. Tullius i Hor-
tensio. Captū me fortasse tu putas. & id quod
nollem: cōfiteri coactū. Capere: occupare. deti-
nere. Virg. lib. gnei. ij. Certatq; illudere capto.
Tullius i verrem. Nauē piratę: pręda refertā
nō ceperunt: sed adduxerūt. Cape: satiare. Vir-
gi. lib. gneid. iij. Tanta meq; sit ceperūt tædia
laudis. Capere: accipere. Virg. lib. gnei. ij. Tu ge-
nitor cape sacra manu: patriosq; penates. Ca-
pere: cōplecti. Varro i Marciatore. Propontis
vnda q liquēt cerula natantē pfundit cape Ca-
pere: inuenire. Tullius i Verrem. Reiecti a che-
lidone capiūt cōsiliū necessariū. Hęc omnia
Marcel. Verū Laurētī nōnulla hui⁹ bi expo

sita a Marcello significata improbat. Ait enim: Quis credit auctores vni dictiōi tot significata & qdem pro se quēq; noua dare voluisse: tanq̃ linguā ipsam cōfundere cuperēt. Cur igitur ita locuti sunt. Nempe q̃ nihil interest inter has feciōes: capio hostem. capio generum. capio saxum. Præterea dūc proprietates in hoc verbo notandæ sunt. Vna q̃ habet reciproci quendā vsū: vt idem sit. cepi voluptatem. et cepit me voluptas. Cicero. Magnam cepi ex litteris tuis voluptatem. Quintil. Nec me tāta capiebat voluptas: q̃ fluentia caris mella cōderem. Altera q̃ capere significat sponre vel nō sponre accipere: sumere tantum spōte. atq; hinc est illud. cepi labores. cepi molestiam. cepi dolorem. cepi vī suscepi inimicitias. suscepi curas. suscepi sūptus accepi calamitatē. accepi dadem. accepi damni accepi iniuriam. accepi cōtumeliam. accepi repellam. accepi vulnus. Vale. Maximus ita plane horum verborū proprietatē distinxit: vt hāc differentiam pene pōpere videatur. Ait enī de Censorio loquēs. Vt nō coactus ensem accipe sed sua sponte sumere videretur.

Capidula. Require in dictiōe Capis

Capidulum. Regre ibidē.

Capys huius capis cum y græco scribitur: proprium fuit viri nomē: qui Capuam campaniæ urbem cōdidit: dicere Virgi. lib. 6. Enid. x. Et capys nomē Capuaniæ dicitur vrbis. Liuius autē a camporum planicie: capuam cognominatā tradit. Plinius a quadragesimo capuam dictā putat. Strabo: q̃ sit. xij. vrbium caput: dictā asseruit. Capis cum i latino mascul. ge. Tuscū est vocabulū: teste Seruio: & apud nos falco dicitur. Capis huius capidis cum i latino foemi. ge. est: teste Prisci. græcumq; (vt ait) vocabulū: illud apud Lucillū asserens exemplū. Capidis q; repertas. Nam si capis latina dictio esset: aculatiū græcum capidas nō protulisset. Lucillus: sed latinum capides. Festus tamen latinam vult esse dictiōem. Ait enī: capis poculi gen⁹ dictū a capiēdo. Et format per diminutiōē capidula: teste Prisci. Hoc capidulū vt scribit Pompeius: genus est vestimenti quo caput tegatur. Capus & Capo in recto casu declinari potest: teste Seruio. et hoc differt a gallo: q̃ capo testes ablati sunt: gallo minime.

Capital. Require in dictiōe Capitale.

Capitale: & per apocopen capital: tam p pecunia q̃ pro facinore: quod capitis pena luitur: declinari potest. Plau. in Mench. Nunq̃ Hercule effugiet tamen si capital fecerit. Est etiā capital vt scribit Festus: lineum quoddam quo in sacrificijs utebatur.

Capo caponis. Require in dictiōe Capis

Capus pi. Require ibidem

Capsa. Require in dictiōe Capsus.

Capsula. Ibidē.

Capsella. Ibidē.

Capsus carruca dicitur vndiq; testā. Capse non venit a capio. vt sōniauit Vgutio: sed teste Pōpeto a ΚΑΨΤΩ: quod est curuo. Et format per diminutiōē capsula & capsella. Est etiam capsula vrbs Aphricæ: teste ptolemo.

Capre. Require in dictiōe Caper

Capreolus. Ibidem.

Caprea. Ibidem

Capricornus. Require in dictiōe Aegoceron.

Caprea. Require in dictiōe Caper

Caprus. Require ibidem.

Capronæ. Require in dictiōe Caupo.

Capula. Regre in dictiōe Capullus.

Capulum. Require ibidem.

Capulus & capulū declinari potest. & cū vnico p scribit. Nā & primā corripit syllabā: dicente Vir. 6. eni. xij. Vt capulū ignotū: dextramq; aspexit incrimem. Capulū (inquit Festus) & manubrium gladij vocatur: & id quo mortui effertur. Lucanus. Excussit cristas galeis: capulū solq; solutis. Perfugit gladijs. Marcellus. capulum dicitur quicquid aliquā rem intra se capit. Capula foemi. ge. genus est vestis.

Carbalus foemi. ge. est: teste Prisci. at vero Phocas. mas. esse ge. tradidit. Probus autem & caper mas. & fo. ge. sing. nu. esse dixerūt. Plurali vero nu. neu. ge. est. Seruius scribit carbasum esse genus lini: & abusiue pro velo poni. Vale. Maximus lib. i. Qua adorante cum carbasum quem optimum habebat: foculo imposuisset: subito ignis emicuit.

Carcer mas. ge. est: quin & neu. ge. teste Prisci. veteres protulerūt. Sed infirmū est quod priscianus asserit exemplum

Cardiacus mortis (vt scribit Cornelius. celsus) ex nimia ibecillitate corporis: & lāguēte stōacho sudore nimio nascit. Vex (vt pgit) ibecillitati vino succurrit: q̃ nō sit austerū sed meracum. Nā (vt ait) vino i stomacho pteno calor continetur. Scribit aut cor cū c non aspirato: & format diminutiue corculū: auctore Hierony.

Cardo mas. & foemi. ge. est: testib; Capro: Probo: Prisci. Gracchus in talēto. Ograta cardo: regium ingressum indicās. Virgi. Haud tanto cessabit cardine rerum.

Careo cares facit in pterito carui: et cassus sum cum geminato s: in supino caritum & cassum: teste Priscia. Antiqui tamē: vt testis est Caper: careor deponēs protulerunt. Et tam grō q̃ ablatiuo iūgitur: teste Gellio in noctibus atticis: Nonium referente dicentē. Carendum tui est. Quin etiam cum actō veteres construebant: vt testis est Marcellus: Turpilium & ipse inducens ita scribentem. Meos parentes careo.

Careor. Require in dictiōe Careo.

D iij

Carex. cum ein recto effertur: teste Prif. Ifidor⁹ autem cum i carix enūciari p̄cipit: herba est spi-
nosa fœmi. ge. dicere Virg. Et carice pastus acu-
ta. Carica cū exili vtrobiq; & y gr̄co: genus
est ficuum a loco sic dicta: teste Iulio Polluce:
nō autē a copia: vel Χοπίο. que est gr̄a: vt cū
Catholico somniauit Vgutio. Oui. li. Met. viij
Hic nux. hic mixta rugosus caryca palmis.
Caryca. Require in dictione Carex.
Cariota huius carior̄. & Carioris huius cario-
tidis declinari potest: & cū c & t exilib; & i lati
no scribit̄. & a Κάρια. quod est caput deducit̄:
species est palmarū: testibus Plinio & Stra. lib.
vlti. Mar. Aurea porrigit lani cariora calēdis.
Idem. Hoc linitur sputo: lani cariora calēdis.
Idem. Hinc & multiplices struit tabellas. Et no-
tas cariorhides theatris. Papi. in siluis. Et latēte
palma p̄grandes cariorides cadebant.
Carioris. Require in dictione Cariota.
Caryste huius carystes. & carystos huius cary-
sti declinari potest. sicut Samos & Same. Mico-
nos. Mycone. Strongylos: Strōgyle. Cyrnos:
Cyrene. & cum c & t exilib; & y gr̄co scribit̄:
insula est vna ex cycladib; Euboico mari sita:
imo (vt qdam ferunt) cū Euboico mari cōiun-
cta varij qdem marmoris ferax: dicente Senes-
ca in Troade. An ferax varij lapidis carystos.
Et Lucanus lib. v. Qua maris angustiat fauces
laxosa carystos. Et Silius li. Thebai. vij. Nō
te laxosa caryste. Et a caryste fit carystus adie-
ctiuum cum æ diphthongo in penultima syl-
laba. Vñ & carystum marmor dictū est: non
autem a Χάρπις gratia: vt Vgutio somniauit
Ouid. lib. iij. Fastor̄. Quaq; carysteis frāgitur
vnda vadis. A carystos autē fit Carystius. Ti-
bulus. Ardēs aut vnda carystia campis.
Carystus. Require in dictione Cariste.
Carystos. Require ibidem.
Charistia neu. ge. plu. tm̄ nu. cū ch aspirato i la-
tino vtrobiq; scribit̄: q̄ antiq̄ diem festū voca-
bant: q̄ cognati cōueniebāt: & munera mutuo
mittebāt. Oui. in Fastis. Proxima cognati dixe-
re charistia chari. Et a Χάρπις q̄ ē gr̄a deriuat̄.
Caritas & caritudo i vno significato accipi pos-
sunt. Liuius lib. ij. ab vrbe cōdita. Caritas pri-
mū erat annonæ: & cum c & t exilib; & i lati-
no scribitur. Nā a careo cares descendit. Vnde
etiā Carus in ea significatiōe scribi debet cum c
exili. Caritas cū ch aspirato & i latino & t exi-
li: amor est species. Vñ amor ad oīa: charitas
ad hoīes. habet inde Char⁹: gratus. vel amore
deuictus: cū ch aspirato fm̄ orthographiæ ra-
tionē annotat̄ Charites eadē scriptura dici p̄nt
gratiæ: quas Antimach⁹ Solis & Aeglæ filias
fuisse dixit. Orpheus aut̄ tres Iouis filias fuisse
tradit: q̄s & vno versu comprehendit: cum ait.

αὐλὶα θὰ λὶα τὲ καὶ ἑοφδὸς ὄρχη πολυ-
ο λβος. Auso. Tris charites: tria fata: triplex
vox: trina elemēta. Caritos cū c exili et i latino
& th aspirato: insula est vna ex cycladibus
Carithes. Require in dictione Charitas.
Charithos. Ibidem
Caritudo. Ibidem.
Carix. Require in dictione Carex.
Carmenta: latina dictio est nō gr̄ca: nec tm̄ a car-
po carpis descēdit: vt Vgutio somniauit. hanc
teste Prolem̄. in vita Romuli: nōnulli Arcadia
Euādri fuisse matrē arbitrātur: res vt ait: futu-
rā admonitricē: q̄ Phœbo dedicatā carminib;
orac̄ta significabat. vnde dicta est carmēta. Nā
gr̄ce Nicostrate ei nomē fuit. Quod autē Ar-
cadis mater fuerit: confirmat Oui. dicēs li. Fa-
stor̄. i. Hec quoq; ab Euādri dicta parēte reor
Alij vt scribit Seruius: Carmentā dictā putār:
quasi careat mēte. Alij teste eodē Seruio. non a
carminib; Carmentā: sed a carmēta Carmina
esse dicta voluerūt. Hec & carmētis vocatur.
Carmentis. Require in dictione Carmēta.
Carnicula. Require in dictione Caro.
Carnis. Require Ibidem.
Caro & carnis in recto declinari pōt. qd etiā pa-
tet p̄ gm̄ carnis. Nam ab eo quod est caro: fit
gm̄ fm̄ analogiam caronis: quod tm̄ nusq̄ le-
ctum est. Vñ Liuius lib. xxvi. ab vrbe condita
inquit. Laurētib; carnis: q̄ dari debet: data nō
fuerat. Carnis teste Prif. format diminutiue car-
nicula. Cato vero carūcula. Varro in andabijs
Sed quū potius o homo q̄ carūcula nostra.
Carpentū gr̄cum nō est (vt qdam putār) voca-
bulū: sed latinū. nec tamē a carpo carpis dedu-
cit̄: vt Vgutio somniauit: sed a carmēta Euan-
dri matrē dictū est: ica vt carpentū dicat̄: quasi
carmentū: m in p̄ mutato. quod etiam p̄firmat
Cui. lib. fastor̄. i. sic dicēs. Nā prius Ausonias
matres carpēta vehebāt. Hec quoq; ab Euan-
dri dicta parente reor. genus est vehiculi.
Carres. Require in dictione Carruca
Carræ. Require Ibidem.
Carriculum. Require Ibidem.
Carruca cū duplicato r scribit̄. Marti. Aurea q̄
fundi p̄cio carruca parat̄. i. currus. Carrū cum
duplicato r neu. ge. est. etsi Vgutio mas. ge. hic
carrus declinari p̄cipiat. Hierony. in Eldra. Et
dederūt carra Sidonij & Tyrijs: et format di-
minutiue carriculū. Carres cū duplicato r po-
puli qdam fuerūt insulani: teste Thucydide li.
iij. de bello peloponnesiaco: quorum meminit
Virg. viij. lib. enei. cum ait. Hinc Lelegas car-
rasq;. Carrē cum duplicato r plu. nu. tm̄: vrbs
est Mesopotamiæ: teste Prole. Caras cū vnico
r: rex fuit Carię regionis: q̄ ex auibus prim⁹ au-
guria comperit Plinius lib. vij. natu. histo. Ca-
res: Cariæ populi sunt: de gbus Mar. meminit

dicens. Aere nec in vacuo pēdentia mausolea.
Laudibz immodicis cares in astra ferant. & scri-
bit cū vnico r. Est etiā Caria vrbs litoralis Li-
cia: teste Prole. Caries dicitur vetustas siue putri-
lago. Aufonius. I tinea: carieq; pati te charta
necesse ē. Hæc aut oēs dictōes cū cexili scribēde
Carrū. Regre in dictiōe Carruca. (sunt.
Charta cū ch aspirato & t exili scribit: & pro eo
apud grecos ponit: quē nos librū vocamus.
Quod etiā obseruauit Ouid. li. iij. tristis dices.
Nullus in hac charta versus amare docet. Alij
chartā p omni folio sup quo scribit accipe con-
sueuerūt. aut p papyro: siue mēbrana: siue p
gameno. Nōnulli vero p sola papyro chartā
accipit: & a mēbrana distinguūt: quale ē: Eos
libros nō in mēbranis: sed i chartis trascriptos
regi tradidit. Nec a careo cares: aut carpo car-
pis charta descēdit: vt sōniabūdus tradit Vgu-
rio: sed a χαρτις: qd teste Varro. de ling. lati.
mal. ge. apud grecos pferit. deriuat. Quo etiā
gñe videlicet mal. antiq latini: testibz Capro &
Probo charta pūlere. Carta mal. ge. cū c & t
exilibz: ppritiū fuit viri nomē ex Darj ducibz: vt
scribit Herod. li. hist. iij. Charta cū cexili & th
aspirato: vrbs fuit inter Tyron et Beryton: tes-
te Herodo. li. hist. vij. a q auctore Seruio: Car-
thago ciuitas nomē assūpsit. Tū qā apud gre-
cos Καρχεδον scribit: ita vt illud ch aspiratū
in media syl. in th apud nos conuersum fuerit:
Vñ teste Liuiō Carthago vocabulū punici ē:
qd apud nos nouā ciuitatē designat. Alij tamē
sensit Cice. Ait em li. ij. de natu. deor. Quart^o
Hercules Iouis filius fuit: & Asteries soror: la-
tione: q Carthaginē filiā genuit: a q Byrsa: quā
Dido cōdidit: Carthago dicta est. Nec ab ago
agis Carthago deducit: vt Vgurio somniauit.
Carthea vrbs est in Cæa insula: teste Prole.
Carthea. Require in dictiōe Carta
Carthago. Require ibidem.
Casale neu. ge. & casalis mal. dedinari p: q vide-
licet gñe: ē est masculinovsus est Philelphus in
psolatoria dices apud Casalē cognomēto ma-
Casalis. Require in dictiōe Casale. (iorem.
Casia. Require in dictiōe Casius.
Casium. Require ibidem
Casius cū cexili & vnico scribit: mons est in si-
nibus ægyptij iuxta Serbonidem paludē: teste
Herodo. hist. ij. quē Plinius ob ppinquitatē di-
xit esse in Arabia: nō lōge a Pelusio Nili ostio
A q fit etiā Casi^o adiectiuū dicēte Lucano li. x.
Lucifer a Casia pspexit rupe. Ptolemus autē
duos scribit huius noīs montes: vnū in Syria:
aliū in Mesopotamia. Casia eadē scriptura fru-
tex est: q teste Plinio li. xij. natu. hist. iuxta Cin-
nami campos nascit. Et primā vti Casius sylla-
bam corripit. Persius saty. iij. Hæc sibi corru-

pro Casiam dissoluit oliuo. Casium: locus est
in Caliodite: teste Ptolemo.

Cassandra. Regre in dictiōe Cassander.

Cassandria. Require ibidem.

Cassander in recto & cassandrus dedinari pōt
& cū cexili & duplicato s scribitur. & si a Gas-
parino cū vnico s scribi picipiatur: propriū
fuit viri nomē. de quo Ouidius lib. ij. de Pon-
to meminit: cum ait. Non tibi cassandrus ve pa-
ter durusve caphare^o. Cassandra eadē scriptu-
ra fuit Priami regis filia. Cassandria etiā cū du-
plicato s: vrbs est Paraxiorum in Macedonia:
vt in cosmographia Ptolemus ostendit

Cassandrus. Require in dictiōe Cassander

Cassiepea. Require in dictiōe Cassiepe.

Cassiepe huius cassiepes. & Cassiepea i recto de-
dinari pōt: & cū cexili & duplicato s & i latino
scribit. Oui. li. Metamor. iij. Cassiepe: cepheus
q pater. Mar. Manili^o lib. i. Ex sili dictū Cephe-
susq; & Cassiepea vxor fuit tephēi æthiopum
regis. Est etiā Cassiepe p montoriū & vrbs in
Corcyra insula: teste Prole. & eodē noie port^o
Epiri. Cassiepe eadem scriptura cū æ diphthō
go in vltima syllaba plu. tm nu. vrbs est Cal-
siopæorum. vt idem Ptolemæus ostendit.

Cassis huius cassidis fœmi. ge. est: teste Prif. qui
& mal. gen. veteres protulerūt: vt Caper testat
& Probus. Comperit etiam primē decliū. hec
Cassida. Virgi. lib. gneidos. xi. Aurea vati cassi-
da. & Propertius ait. Aurea cui postq nudauit
cassida fronte. id est galea. & scribitur cū du-
plicato s. nec a careo cares: nec a capite. ideo qā
caput tegat: cassis deducitur. vt somniabūdus
tradit Vgurio. Nam & sibi ipsi cōtradicit Vgu-
rio cum ait. Cassis huius cassidis: facit in actō
cassiden vel cassida. Quo fit aut latinū oīuno
non esse vocabulum. aut actū grecum casside
non habere. Est etiam cassida vrbs Indig: teste
Ptolemo. Cassis huius cassis: etiam cum gemi-
nato s mascu. gene. est: dicēte Ouid. Decidit in
casses præda petita meos. hoc est rætia. Et for-
mat diminutiue neu. ge. Cassiculum. Vñ Pom-
peius ait. Cassiculum reticulum a cassibus per
diminutionē dictum. Vgurio dicit: q format
diminutiuum fœmi. ge. cassicula.

Castanea cū c & t exilibz scribitur: nec a castro
castras descēdit vt Vgurio somniauit: sed gre-
cum mag^o est vocabulū: quod apud illos neu.
gene. καστανάων profertur.

Castitas & castitudo in vno fcato accipi pnt: vt
scribit Nonius Accium inducēs ita dicentē. Ibi
fas: ibi contam antiquā castitudinē

Castitudo. Require in dictiōe Castitas

Castor huius castoris cū c & t exilibz scribitur
& corripit in obliquis sto syllabā. sicut Hec-
toris. Nestoris. Actoris. Alcanoris. Anteo-
ris.

D iij

noris. Protenoris. Agenoris. Nicanoris. Bianoris. & cetera græca ppe plurima. Hora. i. epistolis. Romulus & liber pater: & cum Castore Polux. fuit Gemellus pollucis frater. Est etiam Castor aial brutū græcū. pculdubio vocabulū. Et si Serui? Vgutio: Catholicō a castris dictū tradāt. Ideoq; latinū esse Iuue. sary. xij. Imitat^r castora qui se: Eunucū ipse facit cupiēs euadere dāno. Testicolog: adeo meditatū intelligit in guen. Nā cū nulla sit dictio latina in obligis oibus vna syllaba crescens: quæ formet actm singularē in a: sequit^r græcam dictiōem omīno esse castora: nō latnam. Vnde quod græci Κοστος: latini fibros ponticos appellant.

Catāchresis. Require in dictiōe Catāchresis. Catāchresis cū exili vtrobiq; & t nō aspirato & i latino in vtraq; syl. scribit^r. & dici pōt p dēnatio seu dñudicatio. Catāchresis cū exili i initio & t nō aspirato in secūda: & ch aspirato in tertia syl. & e antef dici pōt abusio seu vurspatio. Catāpocus & catāscopium declinari potest: & tūc c & t exilibz scribit^r: gen⁹ est nauiculæ.

Cathedra cum c exili. & th aspirato scribit^r: in qua dictiōe Brito. Mamotrectus: Catholicō erauerūt dicentes. Cathedra a cathecis doctrina descendit. Nā cōponit^r ex catha ppositiōe græca: & hedra: q̄ est sella. Et licet catha cū c exili scribat^r: tñ quia cōponit^r cū dictiōe aspiratū initii habēte ad hōi: & t exili in th aspiratū cōuertit^r. Simili modo methodus cū th aspirato scribit^r. Nā licet meta pposito cū t exili scribat^r: tamen quia cū hodos coniungit^r. quod q̄dem cū aspiratōe principij annotat^r t exile a lra detracta in th aspiratū cōmutat^r. Est aut^m methodus via: cū scilicet p ratione via accipit^r. Sic em Corne. cel sus. lib. i. de arte medicinæ apud nos interpretatus est. Vnde Virg. georg. i. ait. Ignarosq; vig mecum miseratus agrestes. id est rationis. Idem libro gneidos xi. Si qua viā dederit fortuna Latino. S. est rationē. Eodē modo cōposita ex epi ppositione & d. ctōe annotatū aspiratōe initii habēte i lra collisa p in ph cōuertit^r. vt Epheb⁹: qui pubes interpretat^r. & ex epi & ebe: que est puertas cōponit^r. Ephor⁹ supinspector: ex epi et horo aspicio. Ephemera diurnal^{is}: & epi ex he mera dies. Ephippia: equorū ornamēta: ex epi & hippos equus. Sili quoq; modo Hypo ppositio si cū verbo aspiratōe in initio annotato cōiungitur o littera pressa o in ph cōmutat^r. vt hypen subunio. ex hypo sub: & hen vnum. Quod tūc esse dicitur: cum plures dictiōes sub vno accentu proferūt^r. vt enim uero: quādo quidem: simulac. Similiter si anti ppositio cum dictiōe in principio aspirata cōmittitur i littera intercepta t exili in th aspiratum cōuertitur. vt Anihypatus proconsul.

Catillum. Require in dictiōe Catinus.

Catillus. Require Ibidem.

Catina. Require in dictiōe Catinus

Catine. Ibidem.

Catinū. Ibidem

Catinus & catinū declinari potest. & cum c & t exilibz scribit^r: genus est vasis. Catina eadē scriptura: vrbs est Sicilię: teste Sira. q̄ & catine huius catines declinari potest. & corripit mediā syllabā: quā catinū pducit. Syllius li. xiiij. Tū Catine nimum ardētū vicina Typhoeo. Iuue. sary. xi. Ponebāt igitur tusco farrata catino. Et a catino fit diminutiue maf. quidem genere catillus. neutro vero catillum. Macrobius in saturnaliibus. Proprie autē catilones dicebāt^r: qui catillos liguriebant.

Catta. Require in dictiōe Catta.

Catte cum c nō aspirato & duplicato t exili scribitur populi sunt germani: testibz Sira. et Ptolemęo. Catta eadē scriptura: gen⁹ est piscis. de quo Mar. Pānonicas nobis nūq̄ dedit vmbria cattas. Cattus etiam cū geminato t scribitur a Torrel. & Gasparino: & ακαυτοσ græce: quod latine incēsum significat dictus est. Nam ardētes: prudētes dicim⁹. sicut ecōtra segnes ignauos: quasi sine igne imprudētes appellam⁹. Vnde Virg. lib. gneid. i. ait. Instant ardētes Tyrī. id est prudētes. q̄d Non⁹ exgonit festinantes. Carus cara carū cū vnico t scribit^r. Nā primā corripit syl Auso. Doct⁹ hylas cæstu: phægas carus arte palęstrę. i. prudēs vel sapiēs.

Cattus. Require in dictiōe Catte.

Catus. Require Ibidem.

Cauda & coda efferri pōt: teste Marcello: qui & Varronē refert scripsisse. Sed vt canis sine coda Caudex & codex: vtroq; enim modo effertur: teste Seruio sup. i. geor. liber & truncus vocatur: vt est apud Vir. Caudicibus sectis. Lactantius firmianus. Caudice defecto lachrimat sua gaudia palmes. Nōnunq̄ et pro duro sedili ponitur. Vde Iuue. sat. ij. ait. Horrida q̄ ualle facit residens in codice pellex.

Cauco ues secūda. & cauo uis tertia cōiug. declinari potest. Proper. Tu caue ne tristi cupias pugnare puella. Horat⁹ sermōe. xiiij. Tu caue ne minuas: tu ne mai⁹ facias. Ibidē. Vade: vale: caue ne titubēs: mādātq; frāgas. Vbiue syllaba ex nte breui: impatiui modi. caue terti cōiugatiōis esse necesse est. Nā a cauco secūde cōiugatiōis: caue ue syllabā pducit. Cauo uas in alio significato primę cōiug. est. Oui. Meta. ij. Est locus in geminos vbi brachia cōcauat arcus

Cauerna. Require in dictiōe Cauus.

Cauo. Require in dictiōe Cauco.

Caupona. Require in dictiōe Caupo.

Caurus. Require in dictiōe Corus

Caupo & copo i recto dici potest. Simili modo

caupona & copona. Et rectius q̄dem copona: q̄ caupona (vt scribit Festus) esset. Et (vt tradit Priscian⁹) caupo cōis ge. est: q̄q̄ habet fœmini- nū caupona tā p tabernaria q̄ p taberna. Ca- pronæ iube vel comē dicunt deuexē: s̄ est ante frontē: auctorib⁹ Marcel. & Pōpe. quo capillo rum ornatur: oculis q̄dem venusto: sed libidinis indice: mulierculę in subres se decorare cōsue- uerūt. Lucil. satyra. xviij. Aprati caput atq; co- mas fluuitate capronas. hoc est a capite p̄nas. Cautes & cotes in recto: teste Prisc. dici p̄r. & fœ. ge. ē. Vir. li. gneid. vi. Quā si dura filex: aut stet Marpesia cautēs. id est lapidis: vel petra: vlt̄ sco- pulus. Cotes item est p̄montoriū Mauritanie Tingitanæ: teste Prole. Cōtis cū duplicato t apud Ptolemē scriptū legi: & ab eodē vrbs i- dię ponit. Cos hui⁹ cōtis: gen⁹ est lapidis: quo ferg: acuit: dicēte Hora. Ardētēs acuēs sagittas core cructa. Cos itē vrbs est Dorica Ptolemēus dicit. Con esse insulā i Myrtoō pelago. Et facit in grō co: declinatōne attica. Nam actm̄ gr̄cū Kwv̄ pulit. Home. li. Iliad. ij. Corys cū e & t exili & v gr̄co: p̄p̄riū fuit viri nomē. de q̄ sepe Plutarchus meminit. Cutis notū est vocabulū Vñ & Boetius ait. Et tremis effœto corpe lassa cutis. Et cū e & t nō aspiratē scribit. nā a σκῦ Toσ gr̄ce: auctore Pompeio descendit

Cautela. Require in dictione Cautio.

Cautio: vel more antiq̄ cautio: vt Pōpe. scribit cautela vocat: teste Marcel. Cicero li. i. de Ora. Neq; mihi illa cautio & timiditas in oculis p̄p̄t instantem prudētiā Crassi negligēda est.

Cautio. Require in dictione Cautio.

Cauus & cauerna in vno significato accipi pos- sunt. Horat. in fine sermonis. xvi. Me silua: ca- uuscq; Tutus ab insidijs tenui solabit̄ eruo. Fe- stus a chaos chauū tractum tradit. Quod si verū dicit: cū ch aspirato scribēdum est: cui ta- men orthographiæ: vsus arte potētior aduer- sat: vt. f. cum cexili cauus scribat: eo maxime q̄ (vt alij volūt) a cauo as deriuat: quod y bñ cum c nō aspirato ab omib⁹ scribitur.

C ante E

Cedo cedis format p̄teritū cecidi: ei syllā. pdu- sta. supinū cēsum cū vnico l. Iuue. saty. iij. Ebri- us ac petulās q̄ nullū forte cecidit. Luca. lib. v. Terga fuga donec vetuerūt castra cecidit. Cē- do teste Apuleio cū æ diphthōgo scribit: vt. f. differat ab alio verbo cedo: quod in p̄terito fa- cit cēssi cum geminato s. in supino cēsum. Est autem cedere cum æ diphthōgo verberib⁹ de- dere. Terentius in an andria. Verberib⁹ cēsum te in pristinum daue dedam. Cedere: excidere. Virgi. georgicorū. i. Ceditur & tilia ante iugo. Cedere: occidere: mactare: vlt̄ immolare. Virg. lib. iij. gneid. Cēdē quinas de more bidentes.

Idem in geor. Nō aliam ob causam Bacco Ca- per omib⁹ aris Cedit. Cedere: frāgere. Vir. geor. iij. Cēduntq; securibus humida vina. Cē- dere: cōmiscere. Lucil. li. xxx. Lanæ op⁹ omne perit: pallor timor omnia cēdunt.

Cedo absq; diphthongo facit in p̄terito cessi: vt diximus. i supino cēsum cū duplicato s. Est au- tem cedere locum dare: vt est apud Vir. gneid. v. Cede deo. Cedere: succedere. Vir. gnei. x. Cē- ferit Aufonio si fors victoria Turno. Cedere: dare. Virgi. lib. gneidos. xi. Hęc omnis regio & celsi plaga pinea mōtis. Cēdat amicitie Teu- crorum. Cedere: obsequi. Virg. gneidos. ij. Ce- do equidem: nec ante tibi comes ire recuso. Ce- dere: euitare. Virgi. gneidos. v. Celeri quoq; la- plus corpore cessit. Cedere: incedere. Plau. i au- lularia. In hosce absolut⁹ cēdas. Cedo pro dic- etiā absq; æ diphthongo scribitur: & primam corripit syllabam. Iuuenā. Post mitior est: cre- das aliam cedo si breue parui. Sortita est laterē spaciū breuiorq; videtur.

Celebs. Require in dictione Celum

Celeno cum cexili & vnico l & æ diphthōgo in media syllaba: attū significat seu tenebrosū. Vna fuit ex harpyis. Virgi. Hos mihi p̄dixit luctus nō dira celeno.

Celena. Require in dictione Celena

Celena pluralis tm̄ nume. cum cexili & vnico l & æ diphthongo in penultima & vltima sylla- ba: vrbs fuit Phrygię: teste Liui li. vi. de bel- lo Macē. de qua meminit Luca. lib. iij. cum di- xit. Lugent damnatę phœbo victore Celene. declinat̄ nōnunq̄ & singulari numero Celē- na huius celene. Virgi. gnei. vij. Quicq; Rhipas Betulūq; tenet: atq; arua celene. Cyllene hu- ius cyllenes cum cexili & y gr̄co & duplicato l: mōis est in Archadia: cuius meminit Ouid. Fasto. v. dicēs. Hęc enixa iugo cupressi fergyl- lenes. Et Virg. lib. gnei. viij. Cyllene cōceptum vertice fudit.

Celer cū vnico l mascul. ge. celeris fœ. celere neu- tri: teste Prisci. declinari potest. & hic & hęc cele- ris & hoc celere: quin etiā hic & hęc celer. Cato de re militari. Satis celer sis in rēpore. Liui⁹ in odyssea. Vt celer hasta volans prupit pēctora ferro. celer format suplatiū celerrimus & ce- lerissimus: teste Prisc. Virgi. lib. gneid. x. Et qua- facta celerrima crudū. GN. M. in Iliade. celerissi- mus aduolat hēctor. Ennius i annalibus. Ex in- per terras postq̄ celerissimus rumor.

Cæles. Require in dictione Celum

Celonis. Require in dictione Celox.

Celicola. Require in dictione Celum.

Celox huius celocis fœmi. (teste Phoca) generis & hęc celonis in vno fœcato accipi p̄nt. Et absq; æ diphthongo & cum vnico l scribitur: cum

primā corripiat syllabā. Enni⁹. Labi⁹ vnā ca
rina p⁹ equorūq; alta celonis. Var. i. mācipote.
Naute remiūgā mouēt celonē: gen⁹ ē naui.
Cello cellis. Require in dictione Cello.

Celleo es. Require Ibidem.

Cælo las quādo p⁹ sculpo poni⁹ cū æ diphthon
go: teste Apule. scribit⁹. vi. f. differat ab alio ver
bo cælo p⁹ abscondo: quod absq; diphthongo
scriptant. Virūq; tamē verbū absq; diphthō
go Gasparinus scribēdū p⁹ cipit. Sed Apulei au
toritas & vsus p⁹ ualet arte potēior: ut cum æ
diphthōgo cælo p⁹ sculpo annotet. Cælo p⁹ ab
do vel abscondo duos actūs post se regit diuer
sos. & nōnunq; post actū dīm. aliqñ ablatiū
cū p⁹positiōe a vel ab vel de. ut cælo illū. vel illi
hāc rem. & cælo te de hac re: & cælo hoc a te vel
ab illo. Celleo celles secūda. & cello cellis tertia
cōiug. declinari potest: & cū duplicato l scribit⁹
Et facit in p⁹terito cellui & ceculi: teste Prif.

Cælum in singulari nume. neu. gene. est: in plu
rali vero maf. teste Probo. Dictūq; est cælū:
eo q⁹ sit cælū. hoc est syderibus sculptum: au
ctore Apuleio. Quod ideo cum æ diphthōgo
annotari p⁹cepit. Varro autem de lingua lati
na cælum scribit dictum a cauo. Quam deriua
tionem si a græco quod est Κο λοφ⁹ intelligere
voluit: cum æ diphthōgo cælū scribēdū erit:
quæ orthographia a nōnullis obseruatur. He
lius tamē ut idem refert Varro: aliā ab his ery
mologiam tribuit. A cælo venit hic & hæc Cæ
lebs: castus vel cōtinens. & hic & hæc cæles hu
ius cælitis cælicola.

Celstas. Require in dictione Celstudo.

Celstudo & celstas in vna significatione accipi
p⁹nt: teste Nonio. Vñ Cice. lib. officiorū. iij. ait.
Et em magis est fm naturam excelstas animi.

Cœmiteriū cū c & t exilibus: & æ diphthongo
& i latino virobiz scribit⁹. & a Κοιμωμοι
verbo deducit⁹. qd est dormio. Et dici p⁹nt mor
tuorum dormitoriū. Neq; em multiplex de b⁹
vocabulo Vgutiois somnium silētio inuoluē
dum putauit. Ait em Vgutio. Cimiteriū: ex ci
mis græc⁹: quod dulcis interpretatur. & sterion
statio: componitur: quasi cimiteriū dica⁹. id est
dulcis statio animarum. vel dicitur cimiteriū:
quasi sinisteriū. quia ibi cinis teritur mortuo
rum. vel dicitur cimiteriū: a cis prepositione.
quia cis: id est ante ecclesiā fieri solet. vel dicitur
sic: quasi circū tritum pro fossis mortuorū ibi
factis. O somniabūdum hominem. Quid em
Nam & idem Catholicon cōfirmavit.

Cœno cum æ diphthongo scribitur. facit in p⁹
terito cœnauit & cœnatus sum: teste Prif.

Cœna cū æ diphthōgo scribit⁹: nō vespina d⁹.
qd tñ apud antiquos prandium vocabat⁹. Et a
Κοινοσ: quod est cōmunis deducit⁹. quia mul

ti in cōmune cœnare cōsueuerant. Cœnum cū
æ diphthōgo scribitur. nec tñ a cœno cœnas
deriuatur: ut somniauit Vgutio. sed Κοινω:
quod est iniquo auctore Prifcia.

Cœnobiū cū c exili & æ diphthōgo & i latino
scribit⁹: nec ab habito deducit⁹. ut Vgutio sōnia
uit. Sed græcū mag⁹ ē vocabulū: p⁹positūq; ex
Κοινοσ: qd est cōis: & βιοσ vita. Quare cœ
nobiū locus est in quo cōmunis vita ducitur.
Censeo cēses secūde cōiuga. facit in p⁹terito cen
sui. in supino censum. At vero cēsis cēsis quar
te: format p⁹teritū cēsiui. supinum cēsitum. Pru
dentius in p⁹ychomacia. Stirpe recensita sacra
de virgine nata. Ouidius. Presto recensitis euol
uere scula fastis. Est autem cēlere ut scribit Fe
stus: putare. suadere. discernere.

Censio. Require in dictione Censio

Cento cū c & t exilib⁹ scribitur. nec a cētum de
scendit: ut Vgutio somniauit. sed græcū magis
est vocabulū. & a Κερω: qd est pungo deri
uatur auctore Eustachio. Fit aut cento ex diuer
forum colorū pānis vel lanis in vnū cōdensat⁹
atq; cōsutus. luue. saty. iij. Intrauit calidū veteri
cētone lupanar. Hinc Homero cētones. & Vir
gilio cētones dicti sunt: quales fecit Proba Fal
conia. Et Aufoni⁹ nō inflectiuus poeta de Vir
gilij versibus nuptialem cētona cōcinnauit: &
qd sit huiusmodi cento sic diffinit dicēs ad Pau
lum. Et si pateris ut doceā docēdus ipse. Cēto
qd sit absoluā varijs de locis. sensibusq; diuer
tis qdāq; strūctura solidat⁹ in vnum versum ut
cōcant: aut celi duo: aut vnus & sequēs cū me
dio. Nā duos iuncti locare ineptū est. Cētonas
& cilicia in vsu castroꝝ accipit. Marcellus ex
verbis Sisennæ. li. hist. iij. hæc scribētis. Propi⁹
aceto madefactis cētonibus integitur: q⁹ sup⁹
perpetua classi suspēsa ciclicia obtendūtur. Ca
to autē in re rustica: dū nouos fieri cētonas p⁹
cipit. Et alibi. Emēdos cētonas. & sculponeas di
cit significare rusticū vestimētum videt⁹. Simi
liter & Macro. dum scrofam sub cētonis iace
re scribit rusticam esse vestem cētona demōrat
Et a centone fit per diminutionē Cētunculus.
Cētona vjla est felicitis Arabiæ: teste Ptole.

Centos. Require in dictione Cento.

Centūculus. Require in dictione Cento

Cœnum. Require in dictione Cœna.

Cæpa. Require in dictione Cæpe

Cæpe indeclinabile neu. gene. cum æ diphthon
go: teste Apuleio annotatur. Nam ut ait: a ca
pitis magnitudie dicitur. Nam & primā diph
thongi vocalem assumpsit. declinauit nōnunq;
foemi. ge. hæc cæpa. Oui. Cedēda est hortis eru
ta cæpa meis. Nartialis. capparin & putri cæ
pas halece natantes. potest etiam declinari p⁹ cæ
pa hic cæpicus & hoc cæpicium: testib⁹ Capro

& Prif. Cepus absq; diphthōgo animal est: faciem habēs satyro similem: cetera inter canem atq; vrsū. Et nascit i ethiopia: qd & Babilonij q sūt iuxta Memphim colūt: vt scribit Strabo Cepiciū. Require in dictione Cēpe.

Cepus. Ibidē
Cerasium. Require in dictione Cerasus.

Cerasus e cū exili & vnico r scribit. Nā primam corripit syllabā. Calphurnius i Bucolicis. Dic age iā cerasi tua cornice yba notabo. Oui. q de nuce iscribit. Audiat hęc cerasus: stipes inanis erit. Virg. geor. ij. Vt cerasi vlmisq; arbor est nota. cuius fructus teste Seruio: cerasiū dī. Fuit etiā Cerasus eadē litteratura vrbs pōti: testib; Ptolemo & Plinio: quā cū deiecit Lucullus gen^o pomi inde adduxerit. qd (vt Probus scribit & Serui^o) a ciuitate cerasiū appellauit. Verū cū Seruio Probus fallit. Nā cerasiū vocabulū grēcū est magis quā ex institutione Luculli: vt testis est Aeschylus tragic^o: q lōge aī Lucullū fuit: cum ait τῶν ὁδῶν τῶν καὶ κῆρ αὐτῶν φῶτλ. Fortassis tñ & a Cerasunte oppido: b cū modo declinat. sicut Ammatus hui^o ammathūis Aeschylus ipse κῆρ αὐτῶν appellauit Cerasus cū exili et e absq; diphthōgo & vnico r scribit. & facit in grō cerasus vel cerasit: dicte Luca. spinac; vagi torquēte cerasit: gen^o est serpētis: qui teste Plī. lib. viij. natu. hist. quadri gemina pferit cornicula: dictus a κῆρ αὐτῶν: qd ē cornu. de quo Statius lib. Thebaeos. crinale attollit longo stridore cerasit.

Cera cū æ diphthongo scribit. Nā licet a grēco qd est κῆρ αὐτῶν qd absq; diphthōgo scribit de riuēt: teste Apuleio: & fm regulā illud x in no strū est pductū absq; diphthōgo trāferri conlueuerit. placuit tñ nostris: vt idē tradit Apuleius in aliquibus dictiōibus p æ diphthongū b ipsum descripsisse. sūt tñ q latinū volūt esse vocabulū: a careo cares deductū: eo q cera mellis perfusione careat. Vñ etiā primā diphthongi vocalē assumpsisse dicunt. A cera fit adiectiuū Cērus. & cēruleus. Silius lib. xvi. Cērus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Caull^o. cērulea verrētes abiegnis quora palmis. Proper. cēruleus cucumis tumidoq; cucurbita vētre. Marz. cērule^o nos liris amar: quem silua Maricę. ptegit. Cōposita cū cera secūda & ter na declinat. declinari pñt: vt syncrus: syncris Ceres hui^o cereris absq; diphthōgo: a creando frumētī dea dicta ē: teste Festo. Et a cerere fit ceritus cū duplicato r: qsi cererit^o. b est cereris ira vexatus. Vnde & primā syllabam positioē pducit. Hora. ser. xij. ceritus fuit aut commotē crimine mētis. id est infanus: furiosus.

Cerete cū c & exilib; & æ diphthōgo scribit & neutri gñis est: ciuitas fuit Tusq; alās Agilla

vocata: teste Strab. Nā auctore Seruio sup lib. viij. gneid. cū Romani eūtes p Tusciā: Agillinos q vocaret ciuitas interrogaret: illi vipote Grēcū: qd audirēt ignorātes: & optimū duce rēt si pri^o eos salutarēt: dixerunt Χερῆτε: qd cū ch aspirato & æ diphthōgo apud illos anota: & fcat saluete: vt est etiā apud Persium: Quis expediuit Pliraco suū chere. hāc igit salutationē Roma. nomē vrbs esse putātes: detrahta postea aspiratiōe: illud Cērete noiauerūt: vt etiā testat Iginus de vrbib; italicis. declinat nōnunq; Ceres hui^o ceritis ri syllaba correpta: teste Prif. dicēte etiā Vir. li. gnaī. viij. Est ingens gelidū luc^o. ppe ceritis amnē. At pō Liui^o li. i. ab vrbe cōdita: hoc cēre declinauit. Sili quoq; modo & Pompe. quom dixit. Cerimoniarum causam alij ab opido cēre dictā existimāt. Nō mē ab hoc patriū est hic & hęc cēres hui^o cēretis: re syllaba pducta. Vir. lib. gnei. x. Qui cēre re domo q sunt Minionis in aruis. Potest etiā declinari pro noīe patrio. hic & hęc cēretis: media syllaba pducta. & hic & hęc cēreris ri syllaba correpta: vt Caper & Priscianus tradiderūt Cerrus cum duplicato r genus ē arboris

Cære. Require in dictione Cērete

Cēritus. Ibidē. Ceres tis. Regre Ibidem:

Cerinthe huius cerinthes. & cerinthea (qd ptu lit Plī. lib. xxi. natu. histo.) in recto declari potest. & cū exili & vnico r: & in latino & th aspirato scribit: herba est. de qua Virgi. georgi. iij. Et cerinthe ignobile gramē.

Cerintus eadē scriptura opidū est in Euboea: testib; Ptolemo & Homero lib. Illia. ij.

Cerinthea. Require in dictione Cerinte.

Cerintus. Require ibidem.

Ceroma huius ceromatis: & b ceromatū declinari p. Iuue. foemineū ceroma. Quis nescit. Mar. Plura de hac parte nō sum dicturus. Nō Hercule magis q decere vsu. In ceromatis pro ceromantib; vnguēti est genus: & eo modo q cera cum æ diphthongo scribit.

Ceromatum. Require in dictione Ceroma.

Cerrus. Require in dictione Cērete.

Cēruleus. Regre i dic. Cera. Cērus. Ibidē.

Ceruical. Require in dictione Ceruix

Certo certas & certor deponens a veterib; vsurpatum est: vt scribit Marcellus

Ceruix. formi. gen. est: gn & masculino ge. veteres ptuleret: testibus Capro & Probo: pars dicitur colli posterior. Et a ceruice venit Ceruical. & per apocopen ceruical uī syllabā producta. Iuuenalis sary. vi. conducit comites sellam ceruical amicas. Martialis. Cinge caput nardi folio: ceruical olebit.

Cæspes huius cæspitis cū æ diphthongo scribit: cum a cēdo cēdis auctore Pompeio deriuetur.

Neca celeberrimo deducit: ut somniauit Vgutio: pars tre ē: cū viridi herba auulsa mas. gener. Cæstus cū æ diphthongo scribit: cū a cædo cædia deriuat. Cestus arma sūt pugilū quartę qdem decli. dicte Vir. Seu crudo fudit pugnam cōmittere cæstu. quin & secūda decli. declinari potest: teste Marcello Varronē referēte dicentē Si aduersarius in cæstis supercilia discobinarit Cestus huius cæsti secūde tm decli. absq; diphthōgo: fœ. ge. est: teste Lactātio grāmatico sup li. brum quintū thebaidos. qd Prif. & Alexāder omisit. Sed & masculini cōperit. Vnde Marf. ait. Sūme citheriaco medicatū nectare ceston. Apud grēcos etiā adiectiue declinat: ut ē apud Home. li. Iliados. xij. κκ αἰ ποστ ἡδε σφί. vε λυ σσ ατο κέ σ τ ο ν ἰ μ α ν τ α. Glofa Porphirij. τ ε σ σ ο p non est nomē cinguli: sed variū significat. quod pprie apud nos dici pōt acu pi sum: ut est apud Virg. Pictus acu clamydē: & ferugine clarus Ibero. Cingulū Veneris dicebatur. quod teste Seruio singu. tm nu. est. Ceston (inquit Lactātiū grāmaticus) vocat: q copulæ ex mīmonio ius est. ideoq; ut ait: adultero perpetratur incesta. Cestus inquit Festus vocantur: & hi quibus pugiles dimicant: & gen^o quoddam ornatus mulieris: quod ut diximus absq; æ diphthongo scribitur.

Cetra cum c & t exilibus scribit: non autē cū sin initio hac videlicet scriptura scetra: ut scribendū tradit Vgutio. Vir. Leuā cetra regit. i. scutū Cætus cū c & t exilibus & æ diphthōgo: ut Apuleo placet: scribit. Ait em cæte a græcis accipimus æ diphthōgo p x littera pducta posita. At y^o Torrellius & Gasparin^o absq; æ diphthongo scribendū tradit: teste tñ Seruio sup lib. v. æneidos. cætus i recto nusq; lectū est: & si p alios casus decline. Vñ Mathei cap. xij. legi. Si cur fuit Ionas in vētre ceti tribus dieb; & trib; noctib;. Et Pompe. in dictiōe balæna ait. Ipsam dicūt esse pistrice: ipsam esse & cetū. Sed & cetus legit. Vñ Rufus Festus in arato. Distante andromedā p lyxi tramite mūdi. Perterret cetus. Declinat etiā hęc Cete neutro gñe: per oēs casus plalis nūeri. Hieronym^o in geneli. Creauit deus cete grandia. Verū in alio significato Coetus cū cæ diphthōgo scribit. & quartę declina. est: & cōuentus dicitur siue congregatio.

C ante H
Chalybs cum ch aspirato & vnico l & y græco scribit: nō autē cū i latino hac videlicet scriptura chalib; ut scribendū pcepit Gasparinus: fluuius est Hispaniæ: iuxta quē ppli inhabitāt calybes vocati: ut dixit Iustinus. li. xliij. q & ferum nudi effodiūt: dicte Virg. georgi. i. India mittit ebur molles sua thura Sabæi. At chalybs nudi ferū. Nec a caleo cales Chalibes dicti

sunt. quia. s. metallū hoc fodiētes caleāt: ut ridiculus somniauit Vgutio. alij eodē nōse cognominati sūt populi: iuxta Paphalagoniā i ponro: & amazonibus cōtermini. ut Orpheus i argonautico ostēdit. Hos iuxta Thermoodontē fluuiū habitare dixerūt Strabo: Eustachius: Dionysius: Plinius. Ponit nōnunq; chalybs p ipsa ferri massa. Vnde Oui. li. Fastorū ait. Aes erat i p̄cio: chalybs iam massa placebat. Qñq; capiū chalybs p instrumēto ex ipso cōfectio. ut est apud Vir. Vulnificusq; chalybs. Et Lucanus libro. vi. inquit. Exiuit primus chalyben: frenosq; momordit.

Chaos cū ch aspirato scribit: & neutri ge. est: indeclinabile tm. Fuit teste Hesiodo in theogonia confusa qdam ab initio vnitas. quā principiū esse dixit pductiōis omniū rerū. Quod etiā cōfirmavit Ouidi. cū ait. Vnus erat toto naturæ vultus in orbe. quē dixere chaos. Cōperit nōnunq; Chaos secūda declinatiōe declinabile: teste Prif. Ouid. lib. Meta. xij. Et nō ē nōcūsq; deos hereboq; chaoq; Cōuocat. Fuit etiā chaos demo gorgonis vxor. teste Pronapide poe Chaus. Regre in dictiōe Chaos. (ra græco. Chelæ cū ch aspirato & vnico l scribit: scorpionū pprie sunt & cancrorū brachia. Et che syllabam pducit. Vir. in geor. Qua locus erigonē inter chelæsq; sequētes. Chelys cū ch aspirato & vnico l & y græco: instrumentū est musicū: ce corr̄pitur m̄a syllabā. Papinius in achillei de. Elcit extremo chelin & solantia curas.

Chelidonia. Require in dictiōe Chelido. Chelidros. Require in dictiōe Chersydrus. Chelido cū ch aspirato & vnico l & i latino scribit. a græcis autē χελιδων. & apud nos hirūdō trāsfert: a qua chelidonia herba cognominata est: quā teste Plin. lib. xxv. natu. hist. Visui saluberrimā hirūdinē mōstrauere: dū vexaris pullos: oculis illa medenī. Macer de virib; herbarū. Indeq; nomē habet chelidonia. nāq; chelidon: dicit hęc volucris græcorū more vocari. Nec ab eo qd est celi chelido deriuat. ut ridiculus somniauit Vgutio. Est etiā chelidonia: eadē litteratura isula qdā Lyciæ adiacēs: teste Prole. Chelys. Require in dictiōe Chelæ.

Cherronesus cū ch aspirato et duplicato r secundo aspirato & vnico l scribit: componitq; ex χερσος. quod apud antiquos terrā dicit. & p̄xσος insula. Vñ cherrhonesus: terra est fere vndiq; mari cinctā. Cherrhonesus cū ch aspirato & vnico l i penultima syllaba: idē significat qd et cherrhonesus. Nam componit ex χερσος: quod similiter terram apud nos iudicat. & p̄xσος que insula

Chersydrus cū h aspirato & y græco scribit. cōponitq; ex χερσος: qd apud nos terrā dicit

& οὐ σαρ: quæ est aq̃. Nā serpētis ē genus: ter-
ram & aquā incolētis. Chelydros cū ch aspira-
to: & y græco: idē est serpēs: qui & Chersydros
& corripit mediā. Silius lib. viij. Et bellare ma-
nu & chelydri cantare soporē. Cylydros cū c
exili: & y græco in vtraq̃ syllaba: aliud genus
est serpēs. Et componit ex Κυ λῖω qd̃ est vol-
uo: & οὐ σαρ: serpens: quasi volubilis sit ser-
pens: & ambulādo sēpissime se cōuoluat. Qd̃
tetigit Virg. geor. iij. quom ait. Squamea cō-
uoluēs sublato pectore terga. Et hoc quia par-
sup dixerat ad pastorem: Galbanosq̃ agitare
grauēs nidore cylydros. Vbi Ser. dicit legendū
esse chelydros & exponit q̃si chersydros. Verū
differētes ego species dixerim: quod etiā hac
Lucani auctoritate cōprobari pōt. Ait em̃ Lu-
can⁹. Natus & ambiguæ coleret qui Syrtidos
arua Chersydros: tractuq̃ via fumate cylydri
Cylindrus cū c exili sequēte y græco & i latino
in secunda syllaba sequēte n. lapis est preciosus
tereq̃ & oblongus coloris varij. luue. saty. ij.
Donāt arcana cylindros: Vbi Domitius p cy-
lindros elenchos vult intelligi: qui sunt ex gene-
re vnionū fastigiata & oblonga figura. Plin⁹.
Cylindros quidā facere malit q̃ gemmas: qm̃
est summa cōmēdatio in longitudine. Nam &
cylindri lapilli omnes dici pnt fastigiata longi-
tudine in specie cylindri. i. columnellæ formati
Solinus. Indici reges hoc genus gēmarū in lon-
gissimos cylindros amāt fingere. Vnde & mō
simili: ex columna lapidea: quæ ad cōsequēdā
arcam ab agricolis assūmitur cylindrus vocat̃
dicente Virg. geor. i. Area tum primū est ingē-
ti æquanda cylindro. Georgius aut̃ Merula in
quibusdā cōmentarijs suis luliū (vt ait) polucē
secutus: qui & brachij alia ornamenta οφεί-
v appellari scribit: hoc ornatus genus chelydros
nō cylindros dici præcepit: quasi simile esset spi-
ris serpentis: quos chelydros vocāt: cū potius
Cylydrus q̃ Chelydrus genus illud serpentū:
a frequentissima reuolutione dicat̃: vt etiā au-
thoritate Lucani supra monstrauimus.
Chersonesus. Require in dictione Cherronesus.
Cherub & cherubim cū m in fine dici potest: &
tam neu. q̃ mascu. ge. est. Vnde Hiero. ad Pam-
machij de morte Paulinæ ait. Additur comes
Pammachius verum Hiezechielis cherubin co-
gnatus gener maritus: immo frater amantissi-
mus: quia facta cōsortia spiritus vocabula nō
tenent nuptiarū. Cherubin cū n in fine p̃ illorū
angelorū choro neu. gen. est: numēri tm̃ plura-
lis. Græci tamē plurale cū m in fine
Χερουβιμ & σεραφιμ scriptitant.
Cherubim. Require in dictione Cherub.
Cherubin. Ibidem.
Chydorus. Requi. in dicti. Citaris

Chimæra cū ch aspirato & i latino & æ diphthō.
scribit̃. Mons est in Lycia: teste Ser. sup lib. vi.
ænei. qui flāmā ad modū ænæ in sicilia eructa-
re videtur. Qz vtiq̃ causam dedit fabulæ: quæ
illū dixit monstrū esse chimæra. Hæc designās
Hesiod. in theogonia tria habere capita descri-
psit: vnū leonis: aliud ipsius chimæra: aliud dra-
conis. Quod etiā cōfirmavit Lucre. quom lib.
v. dixit. Prima leo: postrema draco: media ipsa
chimera. Et Ouidi. metamor. vi. inquit: Quoq̃
chimera iugo medijs in partibus hircū. Pectus
& ora leæ: caudā serpentis habebat. Addit He-
sio. illā p̃ singula capita ignem efflare: qd̃ & te-
tigit Virg. ænei. vi. dicens. Flammisq̃ armata
chimæra. Chimærinus est ch aspirato & i latino
vtrubiq̃ absq̃ æ diphthō. in secunda syllaba
vnus est cæli circulus: qui capricornū cōtingit:
in quo cū sol est dies habemus breuissimos: &
hyemalis interpretat̃. Martia. Si daret autu-
nus mihi nomē operinos esse. Horrida si bruz-
mæ sydera chimærinos.

Chimerinos. Require in dictione Chimera.
Chione. Require in dictione Cyane.
Chios. Require in dictione Cius.
Chirographum. Requi. in dicti Chirographus.
Chirographus & chirographū declinari pōt: &
cū ch aspirato: & i latino scribit̃. Hoc aut̃ inter
syngraphas & cetera chirographia interesse tra-
dit Pédianus: q̃ in chirographis tm̃ quæ gesta
sunt scribi solent: in syngraphis vō etiā contra
fidem veritatis pactio venit: & non numerata:
quocq̃ pecunia: aut non integre numerata pro
temporaria hominū voluntate scribi consue-
uit. luuena. saty. vi. Vana superuacui dicēs chi-
rographa ligni.

Chironomus huius chironomi: & chironomō
huius chironomontis cōmuni vtrūq̃ gen. de-
clinari pōt. Nec declinatur i recto chironomas:
huius chironomantis: vt Vgutio: Catholicon:
Tortellius tradiderūt. Et scribit̃ cū ch aspirato
& i latino. & dici pōt gesticularor vel gesticula-
trix. Nam interpretante Quinti. Chironomia
lex est gestus: cōpositūq̃ vocabulū est ex χεῖρ
quæ est manus: & mouec. luue. Chiro-
nomon Ledā moli saltante baryllo. Idē. Saltan-
tem spectas & chironomōta volanti Cultello.

Chironomon. Require in dictione Chironomus.
Chirurgia cū ch aspirato & i latino vtrubiq̃ scri-
bit̃: nec ab ago agis deducit̃: vt Vgutio somni-
auit: sed componit̃ ex χεῖρ quæ est manus: &
εὐροπος: eo q̃ manib: hæc ars exerceat̃. Et a
chirurgia fit chirurgicus & chirurgus. Marti.
Chirurgus fuerat nunc est vespillo Diaulus.
Chirurgicus. Require in dicti. Chirurgia.
Chirurgus. Ibidem.
Chytropoda. Requi. in dic. Chytropus

Chytropus huius chydripidis: sicut Oedipus. Melampus: Tripus format grm. Et cū ch aspirato: & i græco & t exili scribit. componitq; ex ΧΥΤΡΟΥ quæ est olla: & ΠΟΥ pes. Hesiod. ΜΥΣΑΠΟΥ ΤΟΣΩΝ. i. neq; ex chytropodibus Olla est pedes habens: quod corrupto vocabulo ab Vgutū. hac scitropes scriptura appellatur. Et ab accō græco ΧΥΤΡΑΠΟΔΩ. Mōnulli hęc chytropoda declinari posse voluerūt: sicut hic tripus dicit: & ab accusatō græco ΤΡΙΠΟΔΩ: hæc tripoda huius tripodæ.

Chius. Requi. in dictione Cius.

Chlæna cū ch aspirato & æ diphthon. scribitur. Genus est vestis. Vnde Pharchenius de Lucillo ait. Chlænā desup fecit. Hanc Virg. lænā: nō chlænā appellauit: quom dixit: ardebat murice læna. & Persius inquit: Hic aliquis cui circum humeros & hianthina læna est.

Cholera cū ch aspirato & vnico l scribitur. nec a colupensio descendit: vt Vgutio somniauit: sed a ΧΟΛΗ qd græci dicūt: & a nris bilis vocat.

Chorda cū ch aspirato scribit: nec a corde descendit: vt Vgu. somniauit: sed græcū a Iulio polyluce vocabulū ponit. Est eodē noīe vrbs Elgouarū: vt Ptole. oñdit. Cū g aut Corda vrbs est felicitis Arabiæ: teste eodē Prole.

Chorea. Req. in dic. Chorus. Ibidem Chremes cū ch aspirato scribit. Propriū viri nomen fuit. & facit in grō chremis: vel chremitis: teste Prisciano.

Christus & christus cū ch aspirato: & i latīo scribitur: neq; a ΧΡΥΣΟΣ: qd est aurū: deducitur vt Vgu. somniauit. Sed a ΧΡΙΣ quod est vnigo descendit. Vñ christina vnctio: Christus x̄o vnctus interpretatur.

Chrysoprasus cū ch aspirato & y græco & vni co sin vtraq; syllaba: & r post p scribit: nō aut cū duplicato l absq; r post p: hac videlicet scriptura chrysoprasus: vt scribi præcipit Tortelli. Neq; em a ΠΡΑΣΟ qd est spargo deriuat: q̄si lapis auro dicat aspersus: vt idē Tortel. tradidit: quia tūc penultima syllaba positione pduceret: quæ tñ (vt pbabimus) correpta est. Sed nec a passum lupino deducit: vt ridiculus cum Catholico somniauit Vgutio. Sed chrisoprasus ex ΧΡΥΣΟΣ quod est aurū: & ΠΡΑΣΟΝ porrū componit: eo q̄ lapis auro sit admixt: & porri viriditate imitans. Vnde & a Martia. prasinus pro viridi ponit: quom ait. De nostra Prasinā synthelis empta toga. Et quia (vt diximus) ΠΡΑΣΟΝ primā corripit: et sic chrisoprasus penultimā Home in batrachomyonachia inquit: οὐδ' ἐπ' ἄσπερον Χλωμόν επ' ἴβ' ἐσ Κόμ' αἰ. i. neq; porris viribus alor. Prudentius in psychomachia. Chrysoprase & sydus faxis fulgentibus addit. Petrus Riga in Hester, Solē

chrysoprasus luna complexa smaragdus. Christus. Require in dictione Christma.

C ante I

Cyane huius cyanes cū c exili & y græco scribit. Nympha fuit Sicula proserpinæ socia: quæ (teste Oui. lib. metamor. v.) in fontē sui noīs conuersa est. Qui fons Anapo fluuiū postea cōmiseretur: dicente Oui. lib. ij. de ponto. Quaq; suis Cyanē miscet Anapus aquis. Altera eiusdē nominis fuit mæandri fluuij filia. Et nōnunq̄ media syllaba vti brevis: ita & producta a poetis ponit. Vnde idē Oui. lib. metamor. ix. ait. Cognita Cyane præstati corpe nymp̄ha. Cyaneq; eadē scriptura: & cū æ diphthon. in vltima syllaba: insulae sūt in pōto: seu magis scopuli sub Tracio Bosphoro: vt scribit Ptol. mille quidē & quingentis passibus ab Europa distantes: teste Pōmpon. Mella. Quos duos scopulos etiā olim cōcurrissē Pindarus & Theocritus finxerē. Quod & Iuue. confirmauit dedinās singu. nu. pro his cautibus. hæc Cyane hui⁹ Cyanes: secūda quidē syllaba producta: quæ apd alios correpta ponit. Ait em saty. xv. Nā cin⁹ scyllā vel cōcurrentia saxa. Cyanes plenos & tempestatib⁹ vtres. Luca. lib. ij. Vt pagasæa ratis peteret quom phasidos vndas Cyaneas tellus emisit in æquora cautes. Has instabiles fuisse oñdit Oui. quom lib. i. tristū dixit. Transeat instabiles sirenua Cyaneas. Dicūt aut Cyaneæ nigræ Nam ΚΥΑΝΑ græce latine nigrū interpretat Chione huius chiones cū ch aspirato & i latīo p̄priū fuit mulieris nomē: cui⁹ meminit Iuue. saty. iij. Et dubiras atra chionē deducere sella.

Cyaneræ. Require in dictione Cyanæ

Cichesus. Require in dictione Cytisus.

Cybus cū y græco tā quartæ q̄ secundæ decli. est teste Prisci. nec a capio. pis deducit: vt Vgu. & Catholicon somniarūt: sed a ΚΥΒΙΣ: quæ ē pera: eo q̄ pera cybū feramus: vt scribit Festus Cybariū etiā p cybo nōnūq̄ ponit. Cyboriū genus est pomorū alexandrinorū. Hora. Obliuiosa leuia Massico cyboria. Vbi Acron ait: Cyboria alexadrina poma: quæ habēt similia colocasīs folia: in quorū similitudinē facta pocula eodē noīe appellant: aut certe p cybis posuit: tanq̄ cybū poculis compensare. Hæc ille. Cybus item eadē scriptura tessela quadrata: s̄ est taxillus vocat: quē nōnulli y græcū in uostrū mutantes cubū dicunt. Cybiū cū y græco ideo dictū est: teste Festo: quia eius mediū æque patet in oēs ptes: qd genus (vt ait) a geometris ΚΥΒΟΣ appellat. Cybius eadē scriptura gen⁹ est piscis: teste Pompe. ex quo cybiū edulj gñs dictū est: qd (vt scribit Plin.) ex Pelamyde cōcisa ouis & ruta cōfici: quare pellamydē cybiū vocatū puto: dicte etiā Martia. Diuisis cybiū

laretur ouis. Cymbiū cū ygræco genus est poculi in similitudinē cymbæ nauiculæ: De quo Vir. ænei. iij. Inferimus tepido spumantia cymbia lacte. Vnde a cymba deductū est: teste in saturna. Macrobio. Alij autē (vt refert Eratosthenes) a cissimbio dictū putant p sineopā. Est autē Cissimbium ligneū poculū ex hedera cisso: sed tunc cū i latino scribi cimbū oportet.

Cybariū. Req. in dic. Cybus. Cybius. Ibidē.

Cyborium. Ibidem. Cibium. Ibidem.

Cyclas cū c exili vtrobique: & y græco scribitur: infula est in Aegeo pelago: de qua Iuue. meminit quom dixit lat. vi. Sed qui pene perit: cui vix in Cyclada mitti Contigit. Cyclades insulæ (vt scribit Solinus) ideo dictæ sunt: quia in morē cycli: hoc est rotundi disponunt. Huic cōtradice re videt Ser. sup lib. iij. ænei. dicē. Cyclades id dicunt: quia in rotunditate sunt. sed q longo ordine circūire eas necesse est: vt (vt lubdit) ppter promontoria: vel (vt pgi) quia naturale est: vt concitatoria sint maria vicinitate terrarū: qd si verū esset: non cū y græco sed cū i latino cyclas scribi deberet. sed cum nec a græcis: nec a latinis id obseruet: vt scz cū i latino scribat: Solini sententiā iudicio meo veriorē dixerim. Est eadem scriptura Cyclas vestis gñs: sic a rotunditate dicta. Iuue. sa. p dicta. Hæc sunt quæ tenui sudant in cyclade. Cyclas eadē scriptura dicit rotundū.

Cyclius cū c exili vtrobique: & y græco in priā: & i latino in secūda syllaba: ppiū suū nomen pictoris eximij: a quo tabulā: in qua erāt argo nauæ pictæ: talentis. xliij. Horten. orator mer catus est: vt scribit Plin. lib. xxxv. natu. histo.

Ciclius. Req. in dic. Cyclas Cyclus. Ibidē.

Ciconia cū c exili vtrobique: & i latio in prima & penultima syl. scribit: cuius est alia quidē ab ibi de vt in ipsa dictione videbim. Iuue. Serpēte ciconia pullos Nutrit: & inuenta p deuia rura la cerra. Ciconia itē eadē scriptura: apd hispanos lignū vocat rostratū: quo e puteis seu fontibus hauriri aqua solet: qd nōnulli hoc ciconiū ap pellat. Ciconius ppiū suū ducis nomen: quo auctore a germanis Brixia venetiæ vrbs extructa est: vt testat Liui. li. v. ab vrbe cōdita. Cicones eadē scriptura populi sūt Thraci iuxta he brū fluiū inhabitantes: testibus Pompo. Mel la & Solino. & corripit co syllā. Tibul. Nā ci conumq: manis aduersis reppulit vndis. Sil. li. xi. Odire ciconū matres: Geticiq: furores.

Cicones. Require in dictione Ciconia.

Ciconium. Ibidem Ciconius. Ibidem

Cicorea. soc. gen. & cichoreū neu. declinari pōr: & cū c exili in initio: & i latio. & ch aspirato in secūda syllā. scribit. Hora. i. car. Me cichoreæ leuesq: maluæ. Plin. lib. xxi. natu. hist. Proxima auctoritas cichoreo est: qd intubū diximus er

ratū. Idē lib. xx. Cichoreū refrigerat in cybo sumptum.

Cicoreum. Require in dictione Cichorea.

Cydarum. Require in dicti. Citaris.

Cydones. Req. i dicti. Cydon. Cydonia. Ibidē

Cynus. Req. in dicti. Cygnus. Cydna. Ibidē

Cydnus. Ibidem Cico. Requi. in dic. Cio.

Cydon cū y græco scribit: vrbs fuit in creta: te ste Hero. lib. histo. iij. In cuius agro arundinea spicula incresecbāt. Vñ Vir. æglo. vlti. inquit. Liber partho torquere cydonia cornu Spicula Hinc cydonia mala dixerunt græci: teste Plin. lib. xv. natura. histo. Quæ nos (vt ait) Cotho nia vocamus: hinc etiā Cydones populi sunt. Luca. lib. viij. Illud & Libiæ Numidas: & Cre ta Cydonas. Fuit etiā Cydon eadē lra: ppiū viri nomen: cui meminit Sta. cū ait. Hæc regi promissa Cydon.

Cygn. vñ more græco cynus cū y græco: seqn te g vel c scribit: græcū vocabulū ē: nec a pio ce cini deriuat: vt Vgu. sōniauit. Auis est als Ho lor vocatus. Vir. ænei. xi. Strimoniaq: gruem aut albū deiecit holore. Oui. Ad vada Meadri cōcinat albus holor. Cydnus cum y græco se quente d scribit. fluuius est Ciliciæ: testibus So lino & Ptolomeo: qui (vt scribit Iustinus li. xi) Tarsum Ciliciæ: apostoli Pauli urbē diuidit. Huius fluminis aquā contra podagras valere dixit Plin. lib. xxxi. natu. histo. Placet hoc loco Vgutionis sōniū referre: ait em. Item a cygnus dictū est eodē noie Cyngus: amnis quidā Cili ciæ: tū quia mirā habeat aquarū suauitatē: tū quia in autūno & æstate: qñ niues solunt: tu mescit: quandā em: vt pgi lingua qd candi dum est: cygn. dr. O ridiculū & somniabūdū hominē: quid emenā & idē Catholicon confir mauit. Cydna vrbs est Lyciæ: teste Ptole.

Cylidros. Re. i. dic. Chersidros. Cylidr. Ibidē

Cyllenæ. Requi. in dictione Celænæ.

Cymba cū y græco scribit: genus est nauis: dic te Iuue. Atq: vna transire vadū tot milia cym ba. Alij vertētes y græcū in u nostrū dicūt cū ba. Comba vrbs est mediterranea Liciæ circa montē Cograntem: teste Ptole.

Cymbrium. Require in dictione Cybus

Cimbra. Requi. in dicti. Cimmetium.

Cimbri. Ibidē. Cimmerij. Ibidē.

Cimmerium cū c exili: & i latio & duplicato m. vrbs mediterranea Tauricæ chersonesi: teste Ptole. & eodē noie pmtoriū Sarmatiæ: vt idem Ptole. ostendit. Cimmerij eadē scriptura protuli. scribunt ab Hero. lib. histo. iij. In asia amazonibz pxiimi: q̄s olim inundans ocean. fugauit. qui cū romanorū fines inuaderent: & magna clade romanos primū affecissent: tādē incredibili cæde a Mario in Italia: campo i Rau

dio deleti sunt: testib; Plini. de vi. il. & Floro. li. histo. iij. Hi populi etiā Cimbri vocati sunt: vt scribit Diodo. Alij eodē noīe Cimbri ppli qdā sunt Germanorū: qui als Flamini appellantur. Cimbri itē lingua gallica latrones (Pom. teste) vocant. Cimbria vrbs est Lycie mediterranea circa montē Cogrante: vt Prole. ostēdit. Rursū Cymmerij dicunt hoies qui frigorib; occupatas terras colūt: quales fuerūt iter Baias & Cumas: in ea regione in qua cōuallis satis eminēti iugo circūdata est: quæ neq; matutino: neq; vesperino tpe sole contegitur: vt scribit Festus. Cymini cū cexili: sequēte y græco: & vnico m scribit: apud græcos in malsu. gen. ΚΥΜΙΝΟ proferit. & pducit mediā syllabā. Persi. Et palentes grana cymini. Alij verētēs y græcū in u dicunt cuminū. Ciminus eadē scriptura Hetruriae lacus est monti suppositus: teste Abrano: & corripit mediā syllabā, Vir. ænei. vij. Et cymini cū monte lacum.

Cyminus. Require in dictione Cyminum.

Cymodoce huius, docēs: & cymodocia in recto declinari pōt: & cū y græco scribit. Vir. ænei. v Thaliarū: cymodoceq;. Idem. ænei. x. Quarū quæ fandī doctissima Cymodocea. Fuit (teste Hesio. in theogonia) Oceani & Terhyos filia. Cymodocea. Require in dictione Cymodoce.

Cynamomū cū cexili: & i latio: & vnico n. fru. rectū est in Aethiopia: qd (teste Solino) situ breui nascit: ramo humili ac depresso. Nec a cāna (qd̄ hebræū est: Hiero. auctore: vocabulū) deducit. vt Vgu. somniauit. Cinnamū cū i latio & gemino n. similis est arbuscula cū cinamomo vel eadē est: quæ & cinamomū: vt nonnulli volunt. Oui. lib. iij. Cinnama tū primū: capriuaq; tura dedisti. Vide in regula: Longa sit i sup n.

Cincinus cū cexili vtrobique: & i latio i prima & secūda syllā. & duplicato n. scribit. Cincini: vt testis est Festus: intortū: quia ad locū capiendū tendit: dictū sūt. Iuue. sat. vi. Altior hinc quare cinnus. Circinus cū cexili vtrobique: & i latino in prima & media syllā. & vnico n. scribit: quō penultimā corripit syllabā. Gualfredus in ar. poetica. Preformet capiti naturæ circinus orbē hoc est circulus siue rotunditas. Simili mō Circino. nas. verbū ci syllabā corripit. Oui. meta. ij. Inclinat cursus: & easdē circinat auras.

Cinædus cum cexili: & i latino & vnico n. & ædiphthong. in media syllā. scribit: nec a ΚΩΩ: qui est canis deducit. vt Vgu. somniauit: quia tūc cū y græco scribi oporteret: qd̄ apud græcos latinofq; minime obseruat. Verū cinædus ex Κίνο qd̄ est moueo: & αἰσῶν verēda cōponit: vt Horos tradit Melesius. Et is puer dī: qui ætate & forma ad patiendū aptus est. Maria. Vendisti Labiane tres agellos. Emisti Labi

ane tres cinædos. Pedicas labianæ tres agellos. Iuue. sat. ij. Inter socraticos notissima fama cinædos.

Ciner. Require in dictione Cinis.

Cingo. gis. & clingo. gis. qd̄ (vt tradit Festus) e græco tractū est: in vno scato dici potest.

Cingulū neu. gñe dicimus: quom p hoim cinctorio accipim: quom x o p iumetorū vinculo ponit: cingula scemi. gñe: auctore Ser. declinat. Vñ Calphurni. æglo. vij. ait. Alterna vitreas lateralis cingula bullas. Oui. de re. Et noua velocē cingula ledat equū. Cingulus (vt scribit Pōpe.) is dī: q vbi cingi solet satis tenuis ē.

Cingula. Reg. in dic. Cingulū. Cingulus. Ibidē

Cinyphus. Require in dicti. Cinnypis.

Cinnamū. Requī. in dicti. Cinamomū.

Cinis & ciner i recto declinari pōt: testib; Prisci.

Ser. & tā fœ. q̄ māl. ge: vt Cap testat & Pro.

Cinnypis cū cexili: sequēte i latio: & duplicato n

& y græco in secūda syl. scribit. & si a Tortel.

cū vnico n. scribi p̄cipiat. fluuī est Caramanctē

teste Hero. histo. lib. iij. a q̄ cinnyphei hirci ap

pellati sūt: dicēte Vir. geor. iij. Nec min⁹ interea

barbas incanaq; mēta Cinnyphei tondēt hirci

Cynocephalia cū cexili: & y græco scribit. her

ba est canis caput representans: quā Apion grā

maticus (vt refert Plī. li. xxx. na. histo.) dixit ab

ægyptijs Osiriū vocari: diuināq; esse cōtra oīa

veneficia: sed (vt ait) si tota erueret: statim is q̄

illā erūisset moreret. Cynocephali eadē scriptu

ra bestiarū qd̄ sūt ex simiari gñe in oib; pter

q̄ in capite: qd̄ caninū habēt: humanā speciē de

ferētēs: suntq; (teste Solino) in p̄tib; æthiopiæ.

Cynophali. Requī. in dicti. Cynocapalea.

Cynthia. Reg. in dic. Cynthus. Cinthus. Ibidē

Cynthus cū cexili: & y græco: & th aspirato scri

bit. mōs est in Delo insula: tantæ quidē cellitu

dinis (teste Ser.) vt vmbra sua totū insulæ am

bitū tegat: a q̄ & apollo Cynthi: & diana cyn

thia cognominati sunt. Oui. lib. i. de arte. Cyn

thius Admeti vacas pauisse pheræas Feri: & i

parua delituisse casa. Hora. iij. car. Tu curua re

cines lyra Latona: & celeris spicula Cynthiæ: ad

cui⁹ similitudinē & Proptius amasiā suā Cyn

thiā vocauit: quæ pprio noīe Hostilia dicebat

Ait em̄ in. i. sui opis carmie. Cynthia prima su

is miserū me cepit ocellis. Cōtactū nllis anre

cupidinib;. Sili mō & Cynthi⁹ figurate a Vir.

p Octauiano ponit: cū ait i Sileno. Cū canerē

reges & plia Cynthi⁹ aurē Velit. i. Octavianus

Cio cis quarta: & cio dies secūda coniu. declinari

pōt: teste Priscia. Sra. thæbaidos. iij. Suus excit

in arma Antiquā Tyrintha deus. Virg. Cælit

terrāq; ciebo. Vtrūq; aut verbū format in p̄o

ciui: in supio citū. Aduertēdū tñ q̄ citū supirū

a quarte cōiuga. verbo ci syllabā pducit: quā

a verbo secundæ corripit. Vir. lib. ænei. iij. At genus e siluis cyclopū & montibz altis. Excitū ruit ad portus: & littora cōplet. Sta. i achilleide Nec tm excitū bimali q̄s Ilinara vallo. Arator. Comperit accitus quæ sit sua visio petrus. Tibul. Quom memor accitus semp dolor admo net annos. Syl. li. xv. Accitū donat victorū mī seratus in ætū. Oui. lib. i. tristitū. Accitus toties in genus omne ioci. Vale. Flaccus li. v. Ipse aut tantis cōcita furoribz arma. Sta. li. theba. x. Ecce ad dirceas iunxit dux cōcitus alas. Oui. meta. ij. Nec fruit somno vigilantibus excita curis.

Cyparissia. Require in dicti. Cyparissus.

Cyparissia. Ibidem

Cyparissus cū cexili & y græco & vnico p & duplicato scribit: p̄priū fuit pueri nomē: postea in sui nominis arbore cōuersi: teste Oui. li. me tamor. x. Et pro arbore: testibz Capro & Pro. tam mactu q̄ fce gen. apud antiquos fuit. Hæc arbore postea latini Cupressum vocauere. Vñ in Ecclēsiasti. ca. xxiiij. Hiero. ait. Quasi cedrus exaltata sum in Libano: & quasi cypressus in monte Syon. Plæriq; tñ y græcū in u nostrum mutantes: cupressum dicūt: qd̄ & Virg. obser uauit: quomā. geor. ingt. Et tenerā a radice ferens Siluane cupressum. Sed & cyparissus pro arbore vsutpat. Vnde Virgi. ænei. iij. ær Aerig quercus & coniferæ cyparissi. Marti. Daphnæ as platanos: & æreos cyparissos. Fuit etiā Cyparissus eadē scriptura: vrbs achaia: teste Plin. lib. iij. natu. hist. quā Prole. dicit esse Messenæ in Achaia. Est & eodē noīe & litteratura insula quæ dā Boetiæ: alis Anticyra cognominata: vt scribit Pausanias. Alia aut Anticyra est ad sinū Maliacū: & Oetam montē. Cyparissum eadē scriptura: promotoriū est Messenæ: vt Prole. ostendit. Cyparissia eadē orthographia: igne quæ dicit faces dicunt: quæ noctu apparere solēt ad similitudinē cupssii: vt testatur Festus.

Cypressus. Require in dictione Cyparissus

Cyprianus. Require in dictione Cyprus.

Cyprius. Ibidem.

Cyprus cū cexili & y græco scribit. insula est in mari Carpathio: a qua hūc adiectiua Cyprius & Cyprianus.

Circa. Require in dictione Circiter.

Circe. Require in dicti. Circei.

Circei plurali nu. declinant: sicut Volsini. Oppidū fuit Cāpaniæ sup monte: qui teste in odif sea Home. Circeus vocat: sitū: qd̄ etiā hoc Circeum p oppido intelligas (vt ostēdit Liuius) declinari pōt: cui⁹ oppidani etiā Circei dicti sūt Hora. Ostrea Circeis Masseno oriunt echini. Iuuen. Qui Circeis nata foret: an Lucrinū ad Saxū. Pristi. in perihēgesi. Post hoc Circei iuxta quos Euxinus alius. Et cū c exili vtrobiq;

& i latino: & æ diphthō. scribit. Circe cū c exili vtrobiq; & i latino: Solis & Persæ nimphæ filia fuit: a qua Circeū oppidū denominatū est. Circeis cū c exili vtrobiq; & c in prima & media syllaba absq; æ diphthō. fuit oceanii & The thyos filia: teste Hesiodo in theogonia.

Ciræum. Reg. in dicti. Circei Ciræus Ibidē.

Circino. Reg. i dicti. Cincinus Circinus Ibidē.

Circum. Require in dictione Circiter.

Circiter circū circa (vt Caper tradit) hoc distat: qd̄ circiter ad numerū: circū ad locū: circa ad tēpus referit: sed & ad tempus nōnunq; circiter refertur: vt circiter calēdas. Quinctiā ad locū. Cassius Hemina. Lapidē fuisse quadratū circiter i medio arcæ iunctū candelis quoq; versum.

Cyrene. Regi. in dicti. Cyrenæ.

Cyrenensis. Ibidem

Cyrene huius Cyrenes: & Cyrenæ pli tm nu. declinari pōt: dicēte Luca. lib. ix. Aphrica Cyrenis etiā tūc bruma rigebar. Oppidū est Liby es: a quo Libye ipsa Cyrenæa vocata est. & a Cyrene fit Cyrenæus cū æ diph. in penul. syl. & Cyrenensis. Vñ Marci ca. xv. legit. Et angariauerūt p̄tereuntē Simōnē quēpiā Cyrenæū. Et Actū. vi. ca. habet. Surrexerūt aut quidam de synagoga: qui appellabant Libertinorū: & Cyrenensiu: & Alexandrinorū. & scribit Cyrene cū c exili & y græco: & vnico r. Fuit etiā eadē scriptura Cyrene filia Penei regis Archadiæ: filia Penei fluuij: vt poetæ dicunt.

Cyrna. Regi. in dic. Cyrenos.

Cyrneus. Ibidem.

Cyrnus. Ibidem

Cyrenos cū cexili & y græco scribit: hac em scriptura apud Strabonē: Diony. Eustachi. Prole. legit: quæ a Tortel. Cyrene huius cyrenes declinari præcipit. a qua fit Cyrnæus cū æ diphthō. in media silla. Vir. Sictua cyrneas fugiāt examina taxos. Insula est in mari Ligustico: nunc Corlica cognominata. Cirnus eadē scriptura: rex fuit Cyrenæe insulæ. Cyrna eadē scriptura mons est in Aphrica: teste Prole.

Cyrius. Reg. in dic. Cyrus.

Cirra. Ibidē

Cyrrus. Ibidem Cirtilcus Reg. in dic. Cytilus Cyrus cū c exili & y græco & vnico r scribit: p̄priū fuit nomē regis Persarū. Est eodē noīe fluuius in Albania: teste Prole. Rursū aliū eiusdē noīs ponit idē Prole. fluuiū i Media. Cyrius ab eodē Prole. vrbs ponit Emathia. Cirra cū c. exili: & i latino: & duplicato r: secūdo aspirato. iugū est Parnasi montis Boetiæ: de q̄ Martialis Quid tibi cū Cirra: qd̄ cū p̄messidos vnda: Cirrus eadē scriptura absq; vlla aspiratiōe scribit. Iuue. Cæsariē & madido torquēt cornua Cirro. Cirri dicunt capilli dependentes ac perinde crispati.

Cis ceter citra p̄ponēs idē scāt: nisi qd̄ locis & flu

minibus cis vt plurimū iungit: vt cis alpes: cis padū. Citra v̄o qñq locale: qñq tpale est. Pōnitur nōnunq̄ cis p̄ vltra: vt scribit Noni⁹: vñ Salusti. ait. Cis Rhenū: atq; inter mare nostrū & oceanū. Var. lib. rheto. xx. Eo die cis Tyberim redeundū est. i. vltra tyberim: vltra rhenū. Cissa. Require in dicti. Cissus. Cisseus. Ibidem. Cissum. Ibidem. Cissimbium. Require in dictione Cybus. Cissus; cū c exili: & i latino: & duplicato scribit̄ & si cū y græco a Tortel. scribi præcipiā. Genus est hederæ: quæ (teste Plin. lib. xvi. natura. histori.) sola oīm generū sine adminiculo stat. Est etiā eodē noīe fluui⁹: cuius ostiū est circa pōtum Capadocē: teste Ptole. Cissa eadē scriptura vrbs est Mauritanie Cæsariensis: vt idē Ptole. ostēdit. Cisseus eadē scriptura: & cū eu diphtō. rex fuit Thracie: dicte Vir. ænei. v. Quē thraius olim. Anchisē genitorī in magno murmure Cisseus. Ferre sui dederat monumentū & pi gnus amotis. Cissum eadē scriptura: genus est vehiculi epirotici: vt auctor est Marcellus. Cista cū c exili: & i latino scribit̄. vasis est genus: & format p̄ diminutionē cistula & cistella: teste Var. lib. i. de analogia. Neq; a costa descendit: vt cū Catholico Vgu. somniauit: sed græcū est vocabulū: quod apud illos ἱστῆρ scribit̄. Cistella. Requi. in dicti. Cista Cistula. Ibidem. Cithara. Requi. i dic. Citaris Citharedus. Ibidē Citaris cū c & t exilib; & i latino scribit̄. Pileus dici: vel mitra pōtificialis. Cithara cū c exili: & th aspirato: instrumentū est musicū: als lyra vocata. & ex cithara: cōponit citharæcedus cū æ diphton. in penultima. Hiero. in apoca. Et voce quā audiui sicut citharedorū citharizātium in citharis suis. Iuue. saty. vi. Accipis vxorē. de qua citharæcedus Echion. A cithara etiā m venit fce. ge. cithar. istria: sicut a cymbalo cymbalistria: a tympano tympanistria. Cythera cū c exili: & y græco: & th aspirato: pluralis tm̄ nūme. & neu. ge. ciuitas Cypri fuit: teste Hesio. in theogonia. Dionysius autē lybicus & Strabo insulā dixerūt esse cōtra cretā: & pducit mediā. Virg. ænei. x. Est Paphos Idaliūq; mihi: sūt alta cythera. Idē ænei. i. Hunc ego sopitū sōno sup̄ alta cythera. Vgu. dicit: q; mōs in quo ciuitas sita est: Cytherus vocat̄. A ciuitatis autē noīe Venus Cytherea cognominata est: testib; Festo & Ser. Vir. lib. ænei. i. Parce metu cytherea manent immota tuos. Fata tibi: vbi thesylvabā corripuit: quā tm̄ in dictione Cithera pduxit. Cytherea item eadē scriptura: insula est Cydadū vltima: quā Laertius Laconie insulā cē dixit: quē prius Porphiris appellata est. Cytheris cū c exili sequēte y græco: & th aspirato: & i latino in vltima syll. p̄priū fuit Libertæ no-

men: quā poeta Gallus amauit: quæ a Vir. Ly coris noīata est: quom ait æglo. penult. Pauca meo Gallo: sed quæ lestat ipsa Lycoris. Citharon cū c exili: & i latino: & th aspirato & æ dip. lugū est Parnasi montis Boetie ciuitate: dicte Proper. Saxa cithæronis Thæbas agitata per artē. Dicitur autē Cithæron a cithara: eo q; cātu citharæ sup̄ ipso frequēter Orpheus psonaret: vt lib. i. Laetan. existimat Firmianus. Qd̄ confirmasse videt̄ Ouidi. quom dixit lib. meta. iij. Vadit vbi Festus faciendā ad sacra Cithæron. Cātibus & clara baccantū voce sonabat. Quidā autē cōmentator sup̄ Hesio. Lysimachū: nihilominus & ipse inducēs Cyrenæū in. i. de poetis dicit. Helicōna & Cythærona mōtes denominatos fuisse ab Helicōne & Cithærone fratrib;: qui illic singulari certamine pugnaverūt. Cytorus cū c & t exilib; & y græco: mons est minoris Asiæ in Paphlagonia: teste Soli. Proby autē: & Ptole. oppidū dixerūt esse ponticū: de q; Virg. geor. ij. Et iuuat vndantē buxo spectare Cytorū. Chidorus cū ch aspirato & i latino: sequēte d: fluui⁹ est: q; in Axii Mygdonie fluuiū intrat: teste Hero. lib. histo. vij. Cydarū cū c exili & y græco sequēte d: genus est nauiculæ. Citharistria. Reg. i dic. Citaris Cythera. Ibidē Cytherea. Ibidem. Cytheris. Ibidem. Cithæron. Ibidem. Cytherus. Ibidē. Citer. Require in dicti. Cis. Cytisus cū c exili in initio: sequēte y græco: & t. nō aspirato sequente i latino: & vnico scribit̄: Insula est: a qua & cytisus herba nomē traxit: testibus Plin. lib. xij. natu. histo. & Ser. sup. ij. geor. & corripit primā & secundā syl. Virg. in Corydone. Florentem cytisum sequi lasciuia capella. Cichesus cū c exili in initio & i latio: & ch aspirato in secūda syllaba: sequente e & vni co s. fluuius ponit ab Home. in hymno Apollinis. Citiscus cū c exili vtrobiq; & t nō aspirato: & i latino in prima & secūda syll. fluuius est Scythiæ: teste Hero. Cyzicus cū c exili vtrobiq; & y græco in prima: & i latino in media syll. vrbs fuit Asiæ: teste Floro lib. iij. cui⁹ me minit Syl. li. xij. dicēs. Infestū bello quateret cū Cizicus Argos. Et Ouidi. lib. i. tristisū. Hincq; propontiacis hærentē Cyzicon oris. Cytorus. Require in dicti. Citaris. Ciuius. Require in dictione Ciuis. Ciuilis. Ibidem. Citra. Requi. in dictione Cis. Ciuis cōmunis gen. format adiectiui ciuile & ciuicū. Luca. versu. i. Bella per emathios plusq; ciuilia campos. Hora. in initio libri. ij. car. Motū ex Metello consule ciuicū. Cius cū c exili: & i latio scribit̄. fluuius est Thraciæ: qui (teste Hero. lib. iij. histo.) in istrū fluit.

Chios cū ch aspirato & i latio: insula est in mari Aegeo: in qua sola mastix nascit: de qua Lucan. lib. viij. meminit dicens. Quas Aline cautes & quas chios asperat vndas. Et a chio fit chius chia chium. chi syllā. pducta. Hora. in. ser. Cæcuba vina ferens Alconchium maris expers. Tibullus li. iij. Nec mihi fumosos veteris proferre phalernos. Consulis: e chio soluite vincta cado. Mar. Acrior hoc chius nō erat Ausidius Cyzicus. Requi. in dicti. Cytillus.

C ante L

Clam præpositio tā accō q̄ abltō deseruit: aucto-ribus Donato: & in Donatū Sergio & Seruio At p̄o Prisci. & Dona. cognōmēto minor: ablatiō tū seruire tradiderūt. Clam a clauib; dictum est: q̄ his quē celare volumus claudim⁹: vt testatur Festus.

Clamor & clamos in recto (teste Quin.) dixerūt Inde fit clamosus: non clamorosus: vt indocti enunciant. Papinius. lib. siluarū. iij. Aut inerāt sensus clamosi turba theatri. Martia. Cum tu forsitan ingetus eras Clamosa iuuentus in Sura. Iuue. Securus iubeant clamoso insistere circo. Idem satyra. xiiij. Clamosus iuuenem pater excitat. Syl. lib. iij. Sidonius drepani: atq; vndæ clamosus helorus. Luca. Venator tenet ora leuis clamosa molossi.

Clamos. Require in dicti. Clamor.

Clamosus. Ibidem.

Clango clangis facit in p̄terito clangi: teste Prisc. quinetū clangui: diuī auctoritate Hiero. in lib. Nume. ca. x. sic dictis. Si semel clāgueris veniet ad te princeps. Clāgere pprie est tuba canere.

Clanis. Requi. in dicti. Clanius.

Clanius & clanis in recto declinari potest: & cū exili & i latino scribit. Fluuius est Campaniæ als Acerras cognominatus: dicente Vir. geor. iij. Nola iugo & vacuis clanius: nō æqu⁹ acerras. Syl. lib. viij. Et clanis & rubico & Senonū de nomine Sæne.

Clarā. Require in dictiōne Claros.

Claritas. Ibidem.

Claredo. Require in dictiōne Claritudo.

Clarius. Require in dictiōne Claros.

Clarum. Ibidem.

Claritudo & Claritas in vno significato accipi possunt: aucto-ribus Pompeo & Nonio: quin & Claredo pro claritudine ponit.

Claros cum c exili scribitur. Insula est vna ex cy cladibus: de qua Oui. meta. i. Et claros & Tenedos parareaq; regia seruit. Claria cum c exili. vrbs est in Claro insula. Clarius cū c non aspirato: cognomen est Apollinis. Oui. fastorū. i. Et clario missa legenda deo. Clarium cū c exili oppidum est in confinio Colophorniorū: teste Seruio sup lib. iij. ænei.

Claudeo. Require in dicti. Claudio.

Claudico. Ibidem.

Claudo claudis & cludo cludis: teste Priscia. dici potest: qd̄ verbū quom sit actiuū: apud Crispū tū neutrale compertū est: quom Prisci. referent lib. iij. histo. dixit. Cōiuratione claudit: hoc est claudet a claudio: quod & Cæcilius protulit in Epichæro dicens At vbi vos sitis: ibi consilium claudet: id est claudicer.

Claustrū & clostrum: teste Diomede: efferrī pōt: & in singulari nume. neu. tū gen. est: in plurā li p̄o tam mascu. q̄ neutri.

Classici. Require in dictiōne Classis.

Classicum. Ibidem.

Classis cū c exili & duplicato scribit. & dicitur nauium collecta multitudo: & nōnunq̄ p vna tū naui ponitur: vt est apud Virgilū li. ænei. vi. Lyciæ ductorē classis Orontem. Vbi dicit Seruius. Apertum exemplum classem etiā dici vnam nauem: & hoc quia vnus solius nauis Orontes ductor fuit. Aliquādo classes instructi exercitus: vel turmæ appellantur: testibus Marcello & Seruio. Vnde Virg. libro. ænei. iij. ait. Scio me Danais e classibus vnū. Idem li. ænei. ij. Classibus hic locus est. Classis facit in ablatō singulari classe vel classi. Vir. Aduētū Aeneā classi. Nisi forte velimus dicere dariū pro ablatiō positū esse. A classe classici dicebant: teste Gellio. lib. vij. noctū articularū. Hi erant tū primæ classis homines: qui. cxxv. æris ampliusve censuerant. Classici item (vt scribit Pompeius) appellabantur testes: qui signandis testimonijs adhibebant. Classicum (teste Petronio) cornū vocatur vel tuba: quæ conuocandi causā facta erant. & non tuba solum: sed etiā sonum tubæ classicum significare habet: teste Ser. sup lib. viij. ænei. Vir. lib. p̄faro. Classica namq; sonant.

Claua. Require in dictiōne Clauis.

Clauis notū est quid significet. Claua genus erat tæli: quæ Hercules vtebat: vt scribit Festus. Ouidi. heroidū. Ossa mei fratris claua perfracta tri nodi. Clauus notā habet significationē: sed & pro nauis gubernaculo: hoc est remone ponit: dicente Virg. lib. ænei. v. Clauumq; ad littora torquent. Nec a chalybe clauus deducitur: vt Vgu. somniauit. Etiam clauus q̄ clauis & claua cū c exili scribitur. Conclauis fœminino ge. & conclaue neutro declinari potest. & producit clā syllabā. Hora. ferm. xvi. Currere p totū pauidi conclaue magisq; Conclauia (auctore Pompeo) dicunt loca: quæ vna clauē claudunt Nonnunq̄ & pro cœnatione conclaue ponit: teste Cicero. vt etiā apud Martia. Et conclaui omnibus solebas Me. f. Martiālē quærere: hoc est cœnationibus.

Clauus. Require in dictiōne Clauis.

E iij

Cleopater cū c & t exilibus scribit̃. & facit in grō tris. v. l. tri: sicut Antipater huius antipatris: vñ antipatri. propriū fuit viri nomen. Cleopatra eadem scriptura: p̃p̃riū fuit mulieris nomē: ab Antonio amatae. & corripit naturaliter pa syl. Petrus Rigia in lib. Machabeorū. Quē iā Cleo patra la serat intus amor.

Cleopatra. Requi. in dictione Cleopater. Cliens huius clientis cū c exili & i latino scribit̃: & cois ge. est: comperit tñ scē. ge. clienta: quod Plautus ipse vsurpauit.

Clienta. Require in dictione Cliens.

Clingo. Require in dictione Cingo.

Clypea. Requi. in dīo. Clypeus Clypeū. Ibidē Clypeus mascu. ge. & clypeū neu. declinari pōt: testibz Capro & Ser. sup li. ix. xnei. dicēte Vir. lib. ix. Et clypeū sup intonat ingēs: & cū c exili: & y græco scribit̃. Neq; a de po depis descēdit: vt Vgu. somniauit: sed nec a duo cluis: vt non nulli grāmatici voluerūt. sed teste Plin. li. xxxv natu. hist. a γ λυ φ ω verbo: qd̃ est sculpo de nuat: ita vt dicat clydeus: quasi λ λ υ π τ ο σ: hoc ē sculptus. g in c mutato. Verba Plinij hęc sunt. Scutis em qualibz apud Troiā pugnatū ē cōtinebāt imagines: vñ & nomē habuerūt cly peorū: nō vt puerla grāmaticorū subtilitas vo luit a cluendo deduci. Hęc ille. Clypea vrbs est Aphrica: teste Ptole. Luca. lib. iij. Et clypeā te nuit stationis littora notā.

Clyster huius clysteris mascu. gen. & clysterium neu. declinari pōt: & cū c & t exilibus & y græ co scribit̃: & a κ λ υ σ ω: qd̃ ē lauo deriuat. Nā clystere aluū ægrotātiū lauare siue repurgare medici cōsueuerūt. & pducit clyster sie syl. in obliquis: sicut crater: quia apud græcos cū κ in secūda syllaba κ λ ι σ τ η ρ scribit̃: & κ ρ α τ η ρ quæ apud illos pducta est. Macer tñ de viribz hær. sie syl. p̃ter naturā corripuit: quom ait. Appositis digitis: aut intus clystere sulsus. Et ite rum. Hoc vnguen: vel clysterio si fundit̃ intus.

Clysterium. Require in dictione Clyster.

Cliuus qñ cōponit̃ secūda & tertia declina. est: vt accluis: decliuus: pcliuus. Sili quoq; mō se cūda & tertia decli. declinari pōt: acclinis: reclinis: pclinis. Hoc aut distat inter accliuū & accli nū: q; accliuē in ascensu lauare siue repurgare medici cōsueuerūt. & pducit clyster sie syl. in obliquis: sicut crater: quia apud græcos cū κ in secūda syllaba κ λ ι σ τ η ρ scribit̃: & κ ρ α τ η ρ quæ apud illos pducta est. Macer tñ de viribz hær. sie syl. p̃ter naturā corripuit: quom ait. Appositis digitis: aut intus clystere sulsus. Et ite rum. Hoc vnguen: vel clysterio si fundit̃ intus.

Clostrum. Require in dictione Castrum.

Cludo. Require in dictione Claudio.

Clunis mascu. & scē. ge. est: teste Priscia. Plaurus quasi lupus ab æmis valeo: clunes inflatos ge

ro. Iuuen. Tremulo descendit clunæ puellæ. Hora. ser. ij. Q pulchræ clunes. breue q; caput ardua ceruix.

C ante N

Cnosus cum c exili scribit̃: vrbs fuit Cretæ: teste Ptole. quæ a nōnullis pro Gnosus. p̃pter con sonantū ipsam litterarū cū g Gnosus scribit̃.

C ante OC

Coccinus Require in dicti. Coccus.

Coccinum. Ibidem

Coccineus. Ibidem.

Coccus cū duplicato c: & coccinū in vno scato accipi pñt. Hora. serm. xvi. In locuplete domo vestigia rubro vbi cocco. Hiero. in lib. ij. regū cap. i. Filia israel sup Saul flete: q; vestiebat vos cocco in delicijs. i. purpura. Nā KoKo σ græ celatine granū dicit̃. Vñ coccinus & coccineus grano (vt dicunt) infectus. Iuue. sary. iij. Atq; mero seruēs cauet hūc quē coccyra lana. Mar tia. Coccyra famose donas & ianthina mech Hiero. in canticis. ca. iij. Sicut vidia coccina la bia tua. Cocus cū vnico c scribit̃: quom primā corripit. Martia. Qui p̃pter cenā rustice ca do cocū. Sunt tñ qui cū q; coquus scriptitant. Nā & a coquo coquis deriuat. Coculū etiā cū vnico c vas est ænē: cōtōnibus aptū. Plau. Aeneis coculis excocta est mihi omis materia. Hoc & p̃p̃ulare: vñ p̃ apocope coquular vo cat. Alij (vt scribit Pompe.) cocula dicit̃ esse li gna minuta: quibus facile decoquant̃ obsonia. Cocytus cū c exili vtrobiq; & y græco & nō al pirato scribit̃: & si Gasparinus cū geminato c. hac videlicet scriptura cocytus scribendū tra d̃t: fluuius est infernalis. & pducit mediā. Vir gi. lib. xnei. vi. Cocytusq; sinu labēs circūuenit atro. Cocytus etiā eadē litteratura: olim Lucri nus campaniæ lacus vocabat̃. Syll. in. xi. Ast hic Lucrino mansisse vocabula quondā Cocy ti memorant. Cocyto cum c exili vtrobiq; & y græco: ceres olim cognominata fuit: cuius pri ma syl. a Iuue. correpta ponit̃: quom ait sary ra. ij. Cecropiā iussu bap̃ræ lassare cocyto. Co cyto igit̃ a cocyto inferno: fluuiū dicta est: vt quidā volūt. Alij a loco: vbi p̃cipue dea co leref. Qd̃ innuere videt̃ Virgi. in priapea dinu merans loca: in quibus varia numina colerent̃. Aut em. Raptam cocytos ostreosa diuam: Vbi pro loco in qua dea colitur: scēminini generis cocytos est. Hęc scripsere Domitius: Georgius Merula: & Sabinus. Verum vt ego a Georgio Valla: viro nostræ ætatis eruditissimo accepit̃: & in vetustissimo Iuuenalis codice: penes eū dē Georgiū existēte: p̃p̃rijs oculis cōspexi: Corito scri ptū est: non Cocyto. cui & astipulai Preb: Iuue. interpretēs hęc iniquiens. Eupolis priscus apud græcos comicus: comœdiā scripsit: cuius

iudex fuit Baptes: in qua impudici describebant
Ibi coryto meretrix improbat: & multitudo iu
uentu passim ad eā cōfluētiū venustate mulieris
seducta. et qm mltis facibz noctu illā petebāt: et
ab atheniēsi bz cereris sacra noctu fiebāt: iō Iuue.
q illa impudicissima apd romanos celebratē
dixit. Talia secreta coluerūt orgia rēda. Cecro
piā iussi baptē lassire coryto. Et hēc chaudiu
bium vera est Iuuenalis interpretatio.

Cocytos. Require in dicti. Cocytus
Cochon. Requirit in dicti. Ceton. Cochona. Ibidē
Cochlea. Requirit in dicti. Cochla. Cochla. Ibidē
Cochliar. Ibidem. Cochliare. Ibidem
Cochliarium. Ibidem Cochliarius. Ibidem.
Coculi. Requirit in dicti. Cocus. Cocus. Ibidē
Coda. Require in dictione Cauda.

C ante OL

Colaphum. Requirit in dictione Colaphus.
Colaphus maf. gñe: & colaphū (vt qdā volūt)
neu. declinari pōr. nec cū duplicato l scribit: vt
scribi praecepit Gasparinus: sed potius cū vnico:
quom primā corripit. Nec ab eo q est collū
descēdit: vt cū Catholico Vgu. somniauit. Qui
nec ab eo qui est colaphus: colapho verbum
format: vt Gasparinus ipse tradidit: sed potius
a Κολάφις: qd est alapa incurio: colaphus
deriuat. Teren. Plus quingētos colaphos infre
git mihi. Sedul. Et colaphis pulsare caput: v
cēdere palmis. Iuue. Nos colaphū incurimus
lambenti crustula seruo. Colaphū itē locū dī.
Coleus cū vnico l scribit: quom primā corripit.
Home. Iliados. i. ΕΛΚΕΤΟ ΔΙΕΚΚΟ ΛΕΟΙΟ
ΜΕΥΑΙΦΟΣ ΚΑΛΟΣ ΔΙΣΘΩΡ. Nonnunq in
græci mutato o in u dicit ΚΟΥ ΛΕΟΣ: & tunc
prima apud illos syl. producit: ea scz rōne quā
sup regulā L curtā facit o: libro vltimo clarius
edocebimus. Qd etiā obseruauit Home. libro
Iliados præfatio: quom dixit: αψίλεσ ΚΟΥ
ΛΕΟΥ ΑΣΕΜΕ ΕΥΡΕΙΦΟΣ ΟΥΔΑΪΣΙ ΘΙΣΕ
Hunc imitatus est Iuue. dicens. Cuius supplicio
nō debuit vna parari Simia: nec serpens vnus:
nec culeus vnus. Simili mō ptulit Vir. quom
in priapea ait: Et qd nos culū. culeo ille vocat.
Scribit coleus vel culeus cū vnico l. & si Gaspa
rinus & Tortellius cū duplicato l scribi præci
pant. Nec a claudio. dis descēdit: vt cū Catholi
co Vgu. somniauit. Et apud nos vagina trans
feri. Sed & p testiculis coleos & culeos dicim?
Marta. Cū depilatos chreste culeos portas. Sz
apud Iuue. p quodā vtire: in quo scelestissimi
claudēbant cū simia serpente & gallo accipit: q
nihilominus & vagina dici poterat. Et format
culeus p diminutionē culeolus: qui etiā & culu
lus: teste Acrone sup artē poeticā Horatiij. Po
nit aut culullus p quodā poculo fictili. Hora.
arte. Reges dicunt multa vrgere culullis. hoc

culeolū etiā a culeo diminutiū esse videt. Vñ
Festus ai. Culeola cortices nucū viridiū sunt:
dicta similitudine culeorū: quibz vini siue olei
cōtineat. Hęc scēm. gñe Vgu. culeolas appellat
Hā & a culeo hęc culeola scēm. gñe Vgu. ipse
p diminutionē formari tradit.

Collis p montoriū siue monticulus: a colo collis
deriuat: teste Varrone in hęc verba dicere. Qd
primū ex agro fructus capiebāt: campus dictus
est: posteaq supiora loca colere cōperūt: a colē
do colles appellatū. Hęc ille. Verū quia colo
primā corripit: collis p o illā pducit metri grā
a poetis aliud interpositū est. Nec venit a collū
vt Vgutio somniat. Hic caulis & collis in vno
scato omnibz noto (teste Ser.) efferri pōr: dicte
etiā Hora. ser. xiiij. Colle suburbano: qui siccis
creuit i agris. Nōnunq & p vitis robore (teste
Nonio) caulis ponit: vt est apud Vir. ænei. xij.
Puberibz caulē folijs. Colus cū vnico l quartā
& secundā declin. est: teste Priscia. & tā mascu. q
scēm. gñis est: vt Caper testat & Proby: penū
dicti. Qui. li. meta. iij. Et colus & fusus digitis
ecidere remissis. Coli est vrbs i india: teste Pro
lemæo. Collū cū vnico l genus est puncti: qd sit
qñ clausula pfecta est: sic. Collū item cū vnico l
vas est vinariū: de quo Vir. Cola:q prelorū su
molis deride rectis: & a colo. las descēdit: Col
lum autē in alio scato cū duplicato l scribit: &
etiā collū cū duplicato l tormenti genus: quod
teste Festo: eūā mascu. gñe hic collus veteres p
tulerūt. Colla cū l geminato græcū est vocabu
lū: & gluten dī. Colla item vrbs est Syriæ: teste
Ptolemæo.

Coli. Requirit in dicti. Collis Colla. Ibidem
Collum. Ibidem. Collus. Ibidem.
Colobitū cū c exili & vnico l & i latino scribitur
nec ab eo q est collū descēdit: vt Vgu. somnia
uit: sed a Κόλοβω verbo: quod ē breuius for
mat: auctore Seruio: Genus est vestis.

Colocynta cū c & t exilibz & vnico l & y græco
scribit: agrestis est cucurbita: teste Dioscoride:
quæ & colocyntis huius tidos (vt Isidorus tra
dit & Papias) declinat: q etiā declinatiōe vsus ē
Hieronymus. in iij lib. Re. ca. v. quom dixit. Et colle
git ex ea colocyntidas agri: q græcus accūs plis
est. Vgu. autē dicit posse declinari: hęc colocyn
tida huius tidæ. qd si verū est: ab accō græco Κό
λοκύντις formari i recto colocyntida op
ret. Sūt itaq vertētes cin q & y græcū in u n m
insup & i lram iterponētes: Colocynta enūciat.
Colocyntida. Requirit in dicti. Colocynta.

Colocyntis. Ibidem.
Coloquinta. Ibidem.
Color & colos in recto (teste Seruio sup georg.
dici potest.
Colo colis tertiæ coniuga. primā corripit syllā.

primæ aut coniuga. colo. las. co. syl. p. duct.
Luca. lib. iij. Pene q. rura colūt. Marcus Mani-
lius. li. v. Et colare vagos inducūs ratiō amnis
Colos. Require in dicti. Color.
Colossus cū exili & vnico l: & duplicato s scri-
bitur: nec ex colo colis & os ossis cōponit: q̄ si
colens ossa colossus dicat: vt ridiculus somni-
auit Vgu. Verū (vt tradit Tortel.) a colon: qd̄
est membrū deriuat: quia (vt ait) p. membrofa
& alta statua colossus ponit. Neq̄ hęc mihi ety-
mologia placet. Ideo Festo magis crediderim:
qui a Colosso artifice: a q̄ primo colossus for-
matus est: colossus cognominatū dixit. Fuit
em̄ colossus apud Rhodū insulā statua solis al-
ta pedes cētū & quinq̄. At v̄o Simonides a la-
chite Lindiū. i. Rhodi colossū fabricatū asserit:
quom̄ ait: τοῦ ἐν ῥοδῷ κολλοσσὸς οὐδὲν
τὸ κίσθ' ἐστὶ λαχῆς ἐμὸς ἐπὶ πῆχεσσι
λίγυς. Si autē græca magis placet interpretæ-
ratio αὐτοῦ κολλοσσὸς τὸ κολλῶν. id est ab
hebetando aspectū colossus dictus est: quia sc̄z
statuā tā altā intuentes visu hebetant: vt etiam
apud illos Suidas interpretatus ē: & a p̄mo rho-
di colosso alia in diuersis orbis p̄bus statuæ
colossi dicti sunt. Vnde de imp̄atoris statua Ro-
mani Martia. ait. Hic vbi sydereus propius vi-
det astra colossus. Et Iuue. Et de marmoreo ci-
tharam suspende colosso.
Coluber huius colubri mascu. gen. habet sc̄mi-
ninū colubra. Hora. Vtq̄ lupi barbā variaz cū
dente colubraz. Serpētis genus est tortuosi.
Colubra. Require in dictione Coluber.
Columba. Requ. in dic. Columbus.
Columbus mascu. & sc̄mi. est: in plurali n̄ nu.
feminino potius q̄ mascu. gen. p. epiceno. p̄-
fert. Marti. Nec vires teneras p̄ duro dente co-
lumbas. Romul⁹. Accipitrē milui pulsū bel-
la columbæ Accipiunt regē. Virgilius. Præci-
pites atra ceu tempestare columbæ. Nec a co-
lore columba descendit: vt Rhabanus: Catholi-
cō & Vgu. voluerūt: sed (teste Var.) a columi-
ne dictæ sunt: q̄a sc̄z in altū colūbæ nidulant.
Columella. Reg. i. dic. Colūna. Columē. Ibidē
Columna cū vnico l scribit: nā primā corripit.
Iuue. Verrepauimentū & nitidas ostēde colū-
nas. & format p̄ diminutionē columnella: te-
ste Priscia. Vgutio dicit: q̄ facit etiā diminutue
columnella et columella absq̄ n. Columellę itē
dicti sunt apud veteres serui maiores domus:
teste Donato sup̄ illud Therē. in Phor. columē
v̄o familiæ: vbi ait: Columnen culmen dixit: an
columnen columnā. Vñ columellæ apud vete-
res serui maiores dom⁹. Lucil. Seruus neq̄ infi-
dus dñō: neq̄ inutilis: q̄q̄ Lucillij columellę hic
sunt. Tu v̄o hūc in animū: quorū columine ci-
uitas cōtinebat. Hora. cōtra: p̄ columine colū-

nam dixit. Ne pede (inquit) protuas stantē co-
lumnā. Ennius. Regni versatū summā v̄o co-
lumnā. Columnen v̄o fama est: sustentatio vel
decus: vñ columnæ dictæ. Hęc Donat. & Pō.
ait. Columnæ dictæ: q̄ culmina sustineant.
Columnella. Requ. in dicti. Columna.
Columnula. Ibidem.
Colum. Require in dicti. Collis
Colus. Ibidem.

C ante OM

Comata cū vnico m scribit: cognomē ē regiōis
Gallorū: vbi grandē illi defuerūt comā: de qua
Luca. lib. i. Crinib⁹ effusus toti prælata comatæ
Cometes etiā cū vnico m signū quoddā est sy-
deris: qd̄ ab Vgutione sc̄z. gen. hęc cometa de-
clinari tradit: de quo Luca. lib. i. Et terris mutā-
tem regna cometen.
Coma. Requ. in dic. Comus. Comani. Ibidē.
Comba. Require in dictione Cymba
Comedo. dis. it: & comedo comes comest vtro-
q̄ mō declinari pōt: teste Marcello: Varronē:
Titinū: Aphranū: Neuiū: Pomponiū: Lucil-
lium: Tullū: Plautū inducente: ex quib⁹ Plauti
im̄ exemplū asserre sufficiat. Ait em̄ in Trinū:
Quod ebibit: qd̄ comest: qd̄ facit sumpti. Co-
medo facit in supino comestū & comestū: teste
Priscia. Nec a comestū supino format comessā-
tio: vt Vgu. Brito: Mamorrestus: Catholicon
voluerūt. Sed nec ab infinito comesse p̄ come-
disse cōtēstio deducit: vt Ser. ipse tradidit: p̄-
fertim cū comedo p̄ oia tpa co. syl. corripit:
comessatio aut illā p̄ducit: dicere Martia. Nō
albana mihi sit comessatio tanti. Idē. Qui nec le-
no potes: nec comessor haberi. Quin nec cō-
menfor. faris: vt quidā formauerunt: ex cō &
menfa comessatio descendit: quia cōmenfor: si
cōpit: cū duplicato m & n ante scribit: comel-
satio v̄o cū vnico m & duplicato fab om̄ibus
scribi cōsuevit: quare (vt dixim⁹) nec a comestū
supino: qd̄ primā corripit: & cū vnico l scribit:
formari comessatio pōt: vt p̄fati somniauerūt
Verū vt ego puto: a comelor cōmessaris depo-
nenti verbo: qd̄ in supino comessatū facit: co-
messatio recta deriuatione format. qd̄ verbū
cū primā p̄ducit: a verbo græco deducit: qd̄ ē
κωμῶσα: qd̄ cōpotatiōis & ebrietatis ope-
rā dare fecit. Vñ Theocritus inquit: κωμῶσα
ἡ ποτὶ τὸν ἀνδρῶν ἀλίστα. Horatius in
quarto carminū. Pauli purpureis ales olorib⁹.
Comessabere maximi. qd̄ Aeron enarrās: Co-
messabere (inquit) cōuiuādo delectabere: Fest⁹
autē a vicis: quos græci κωμῶσες vocant co-
messationē dictā affirmāt. In his em̄ (vt ait) ha-
bitabant prius q̄ castra cōderent: quib⁹ in lo-
cis: alij alios cōuicius causa inuitabāt. Hęc ille
Quā etymologiā neq̄ improbam⁹. Ser. dicit

cōiuiū cū luxu factū comessationē appellari. Eū dicit Ciceronē pro Muræna dicentē. Non amor: nō comessatio: nō libido: non sumptus ostendit. At vō Sueto, id proprie comessatio nem vocat: quotiens post cœnā aliquid comeditur. Sic enī scribit de Vitellij luxuria. Epulas trifariam semp: interdū quadrifariā dispriebat in gentacula & pradia: cœnas & comessatiōes. Comedo huius onis. & comedus: me sylia. correpta in vno scato accipi potest: teste Festo. Et is dicitur qui bona sua edēdo cōsumit. At vō comedus cū ce diph. in media sylia. repræsentator actor q̄ comedix vocat. Iuue. saty. iij. Vxorē comedus agit. Comico vō is appellat qui comedix composuit. Fuere autē comici plures: inter quos q̄ palmā obtineat: his Vulcatu Sedigiti verlibo a Gellio in noctibus atticis recitatis clarere poterit. Ait enī.

Multos incertos certare hanc rem videmus. Palenam poetæ comico cui differant. Hunc meo iudicio errorem dissoluam tibi: Vt contra si quis sentiat: nihil sentiat. Cæcilio palmā statuo de comico. Plautus secundus facile exuperat cæteros. Deinde Neuius: qui feruet præcio in tertio. Si erit quoi quarto detur: dabitur Lycinio. Post insequi Lycinium facito Attillum. In sexto sequitur hos Terentius. Turpillus septimū: Trabea octauū obtinet. In nono loco esse facile facio Lucrum. Decimum addo antiquitatis causa Ennium. Comedus. Requirit in dictione Comedo. onis. Comenses. Requirit in dicti. Comum Comes cōis gen. est: apud vulgus tū hæc comitissa fœ. ge. vlrpat. at vō p̄tineris socio ma. tū gen. ab Vgu. tradit. Verū Vgu. fallitur: & more solito ineptias loquit: cū in vtroq̄ scato comes cōis ge. pferri possit. Vnde Boetius ait. Has saltē nullus potuit puincere terror. Ne nostrum comites psequerent iter. Oui. in ep̄a ad Parim. Cætera p̄ socias Clymenēq̄: Aetramq̄ loq̄mur. Quæ mihi sunt comites: cōsiliūq̄ duc Comessatio. Requirit in dictione Comedo Comessor. Ibidem. Comi. Requirit in dictione Comum: Comicus. Requirit in dicti. Comedo. onis. Comitor deponēs est verbū: & tā dō q̄ accō iūgitur: teste Ser. sup li. xij. ænei. Compit etiā comito. tas. Oui. lib. ij. de pōto. Quē pia nobiscū proles comitauit euntē. Idē lib. meta. xij. Nostraq̄ aduantes comitant vestigia donec. Comitissa. Requirit in dictione Comes. Comito. Requirit in dicti. Comitor. Comitabilis. Ibidem. Comma. Requirit in dictione Comum. Commentariū. Requirit in dicti. Cōmentarius

Cōmentarius cū duplicato m mascul. gen. & cōmentariū: neu. declinari pōt. Liu ius lib. lxvij. Q̄reri iussit ab eo quē de his rebus cōmentariū a patre accepisset. Gellius in noctibus atticis. Est adeo Probi grāmatici cōmentarius satis curiosus factus. Idē. nōnulli qui cōmentaria in Vir. composuerūt. Cic. in Bruto. Nō est oratio: sed capita rerū: & orationis cōmentariū paulo plenius. Cōmentarius vel cōmentariū scdm Prisci: est pluriū studio vel doctrina: mente habitōrū in vñ collectio: in alio autē significato auctorū enarratio: vel expositio: seu interpretatio dicitur. Cōmentarios nume. tū plurali libros dicimus. Cic. Sūt hi fundi Brute: q̄s tibi pater publicis cōmentarijs cōsignatos reliquit. Quin & singulari numero: si plures sunt primus & secundus cōmentarius: dici potest. Si vō singuli sunt: vtroq̄ genere cōmentarius: vel cōmentarium dixeris. Cōmentarius item is vocat: qui cōmentariū: hoc est cōmentū composuit. Nā pro cōmentario cōmentū a Nigidio ponit & Donato. Seruius super lib. i. georg. Supflum mouet quæstionē cōmentarij. Idem super. vij. ænei. dicit etiam quidā commentarius: cō uecta non conuexa legendū est.

Cōmentum. Requirit in dictione Cōmentarius. Cōmune cū duplicato m scribit. Et dici potest sic: Hoc est cōmune omnīū vel omnib⁹: & hoc est cōmune mihi tecū: vel cū cæteris.

Como comas primæ coniuga. græcū est verbū & primā corripit syllabā. Virg. georgico. iij. Cresceret in ventrem cucumis: nec sera comatē Como comis tertiæ: facit in præterito compli: & primā producit. Ouidi. lib. ij. de amore. Comere sed solas digna cypallū deas.

Compages Cōpago in vno scato declinari potest: cōiunctio dicit: seu conglutinatio vel compactio. Oui. lib. matamor. i. Atq̄ ita disparib⁹ calamis compagine cæræ. Luca. li. i. Nauitaq̄ & nondū sparsa compage carinæ.

Compago. Requirit in dictione Compages.

Comperio & Comperior deponens: vt Caper tradit & Diomedes vlrpatū est: dicente etiam in Iugurtha Crispo. Sed ego compior Boccū magis punica fide. Hoc autē inter, comperior distat & comperio: q̄ (vt scribit Diomedes) cōperiri est ex mea opinione colligere: & pro explorato compertum habere: comperire vō ab alio cognoscere.

Comperior. Requirit in dictione Comperio.

Compes huius compedis fœmi. gene. est. Iuue. Squalidus in magna fastidit compede fessor. Tibul. Spes etiā valida solat compede victū At vō Hiero. mas. ge. protulit: cū in Hieremia Thre. ca. iij. dixit. Adgrauauit compedē meū. Quod alibi enarrans idē Hiero. etiā masculio

vsus est gen. dicens. Cū aduersum se obsidiōe:
vallo: & aggeribus circū ædificatum cōspicit:
compedē suū aggrauatū asserit. Genus est vin-
culi: a compedio compedis: teste Marcel. deduc-
tum. Compes item compeditus vocat. Vnde
Pacuius in Hermonia ait. Lamentas & fletus
facere: compedi licet.

Complector deponēs est verbū: quod tñ Prisci:
tradit esse cōe. Et inducit Ciceronē p Roscio di-
centē: Quod vno maleficio scelera omnia com-
plexa videant. Antiqui tñ (vt scribit Nonius)
etiā complecto ptulerūt. Vnde (vt ipse refert)
Pomponius ait in fulonibus. Ergo quando cō
uenit complectite.

Comum vrbs est insubriæ: teste Ptole. a quo co-
menses & Comani appellati sunt. Coma vrbs
est Lyciæ circa montē Massiciē: vt Ptole. osten-
dit. Coma item iuba: vel capularia dicit. & pri-
mā corripit. Rursum coma vicū vel villā signi-
ficare habet: teste Festo: & tñ co syllaba produ-
citur. Comma huius cōmatis cū duplicato m.
punctū est cū virgula supius ducta sic: Comus
cū vnico m genus est herbæ. Ambrosius li. iij.
hexameron. ca. ix. Nec illud præterit: qd como
plærumq; furores libidinū marcuerunt. Kw
Ποσ græce latine festiuitas: & pccitas iocus
modestus. Comi populi quidā sunt Bactriang
provincia: teste Ptolemæo.

Comus. Require in dicti. Comum.

C ante ON

Concha cū cexili in prima: & ch aspirato in secū-
da syllaba scribit. genus est piscis ex cancrorū
genere carentis oculis: ut dixit Plin. lib. viij. na.
histo. Concha item vasis est genus: & nōnunq;
pro tuba ponit. Virg. ænei. vi. Sed tum forte
caua dū psonat æquora concha. i. tuba: quod
sane Ser. minus erudite exposuit: putans caua
neu: esse gen. nume. pluralis: acti casus: cū abli
casus sit: sin. nume. scemi. generis. Cūchis eadē
scriptura ab Apicio fabacia viridis interpræ-
tatur: qui apud græcos mas. genere Κογχος
proferit. Et est edulij genus: quod liquamine. s.
coriandro: cymino: porro cōciso: oleo cōditur
vbi si oleum abundans non fuerit: insipidi erit
saporis. De hoc edulio intellexit Marria. cū ait:
Et bene si cænas: conchis iuncta tibi est. Iuuen.
Cuius conche tumes. De qua dictione Torrel.
in verbo conche ineptias loquit. Conchus hu-
ius conchi eadē scriptura lapis quidā est: qui in
concha pisce comperit: teste Solio. quē als vnt
onē: margaritā: vel vt vulgus appellat: perulā
vocant. Conchyle & conchilliū declinari pōt.
& cū cexili in initio: & ch aspirato in secūda: se-
quente y græco: scribit. Et si Gasparinus cū i la-
tino vtrobiq; scribendū esse præcipiat. Genus
est piscis: quē als muricē & sarram appellant:

ex cuius intesa concha lachrimæ emanāt: quib;
inficit purpura. Cochlea cū cexili in prima: &
ch aspirato in secunda syllaba: testa est limacis:
& nōnunq; pro ipsa limace ponit. Marti. Quī
pinguis mihi turtur erit lactuca valebit: Et co-
chleas tibi habet: perdere nolo famē. Plin. li. xviij.
natu. histo. Nascunt in vicis: & aliqñ e terra co-
chleæ munitæ erodētes eam. Cochlea itē tur-
ris est rotunda: vel scala qua turrim ascendūt.
Nec a cyclo cochlea deducit: vt Vgutio somni
auit. Cochlace a codeis dicit: lapides quidā ex
flumine rotundi sunt ad cochlearū similitudinē:
vt scribit Festus: qui ab Vgutione mascu. gen.
cochlearij vocant. & scribit cū cexili in prima et
ultima syllaba: & cū ch aspirato in medio. Co-
chliare cochliar: p apocopē cochliariū declina-
ri pōt: genus est mensuræ: de qua Marria. Mit-
tere cū possis vel cochliare mihi. Idem. Nonus
aculeolos in cochliare tulit.

Conchile. Req. in dic. Concha Cōchiliū. Ibidē
Conchis. Ibidem. Conchus. Ibidem.

Concinno. as. cū duplicato n scribit: & scat apte
componere. Quare minores male illud psalmi
enūciāt: In iusticiis manus vestræ cōcināt: cū syl-
labā corripiendo: quasi sit impatiuū a concino
nis. qd ex cō & cano componit: cū ibi cōcināt
tpis p sentis sit indicatiui modi. Vñ in alio psal-
mo legit. Et lingua tua concinnabat dolos Nā
cōcino tertiæ cōiuga. est: cōcinno aut primæ.

Concino. Require in dictione Concinno.

Concio huius. onis. fce. gen. est: quin & mascu.
gen. veteres ptulerūt: vt scribit Pompe. dicta ē
concio (teste eodē Pompeio) quasi cōuocatio:
velut coagitatio. i. lōga eiusdem rei agitatio in
eadem morā cōsiliij explicadi. Teste aut Gellio:
auctoritate Verij Flacci cōcio tria fecit: locum
scz gestūq; vnde verba sunt: ceterū populi assis-
tentis: orationē ipsā: quæ ad populū dicitur.

Conclauē. Req. in dic. Clauis Cōclauis. Ibidē
Cōcordia & cōcorditas in vna scatiōe dici pñt:
teste No. Pacuiiū referēte dicentē. Cōcorditatē
hospitio adiunctā: ppetem pbitatē cōseruetis.
Concorditas. Require in dictione Concordia.

Concordor cōe est verbū: teste Probo. Compit
tamē etiā concordo concordas.

Concordo. das. Require in dicti. Concordor.

Concordis. Require in dictione Concors.

Concors & hic & hæc cōcordis: & hoc cōcorde
teste Priscia. declinauerūt. Vñ Cælius in Crati-
no. Modo sit obsequēs: hilaris comis cōmunis
cōcordis: dum id quod petit potitur.

Condaltum. Require in dictione Condulus.

Conditio. Req. in dic. Cōditio Cōditio. Ibidē

Conditio cū āta condico. cis. descēdit: & est in
diem certū rei: quæ agi denuntiatio: vt scribit
Festus. Sed & p pactione seu electione ponitur

ut est apud Terentiū. Amatores chrysidis tulerunt mulieri conditionē: si vellet eis morē gere-
re: se daturos illi pecuniā: liberalēq; mercedem
Ipsa vō accepit conditionē: hoc est pactionis
promissionēq; assensit. Conditio absq; c di syl.
corrupta: dicitur p prie fortuna vel fors. Cice. O
miserā conditionē administrandi consulatus.
Nā homo bonae cōditionis: nō is apud antiq; s
dictus est qui māsuetus & bonae naturae fuerit
cū illū potius vocaret māsueti ac boni ingenij.
Conditio absq; c di syllā. pducta: a condio de-
riva: & dicitur pōr cōdimentū. Posset etiā forma-
ri condicio cū c absq; t ex con & dicio. onis. &
tunc di syllā. corripit. Virg. aenei. i. Qui mare:
qui terras omni ditione tenerent.

Condulus anulus est. Condaliū anulū etiā est
genus: ut de vtroq; dicit Festus

Confiteor cōmune verbū est: testib; Gellio li. xv
noctū atticarū: & Priscia. Vnde in. xij. tabulis
scriptū est. Aeris confelli: rebusq; iudicatis tri-
ginta dies iusti. Et in legenda sancti Gorgonij le-
gitur. Ut quid in illo crimen induci: qd' a no-
bis omnibus confitetur.

Conflito. Requī in dictione Confligo.

Conflitor. Ibidem.

Confligo. gis facit in supino conflitū: a quo fit
conflito. ctas. & conflitor deponēs: ut est apud
Terentiū in Andria. Qui conflitaf. Idē in Eu-
nucho. Te redimas q̄ti queas: & ne te afflictes.

Confugela. Requī in dictione Confligium.

Confugium & cōfugela in vno significato dici
potest: auctore Pompeio.

Congredio. Requī in dictione Congredior.

Congredior deponēs est verbū: quinetiā con-
gredio veteres dixerūt: teste Marcel. Vñ Plau.
ait in epidico. Aut sic ita congregias: si hoc est.

Conger. Req. in dic. Congrus. Cōgius. Ibidē

Congrus & Conger in recto declinari potest: te-
ste Priscia. Genus est piscis. Congius cū i latino
post g: genus est mensura.

Coniueo. ues. secūda cōiuga. & coniueo. uis. ter.
declinari pōt. Per. Vel nisi coniues: hic secundae
cōiuga. est. Tertia autē prulit Caluus: quom di-
xit. Cū grauis ingēti coniungere pupula somno.
& facit i pōr cōiui & conixi: in supino autē co-
nitū: teste Prisc. & si Vgu. dicat carere supio. ver-
bū est: q̄ oculus illa pellicula claudi & apiri dī.

Conniueo. Requī in dictione Coniueo.

Coniunx cois gen. facit in grō cōiugis n lra ab-
iecta. Quidā tñ (ut Prisci. scribit & Phocas) cō-
iunx in recto absq; n dici debere putauerūt. Nā
& verūq; formari pōt: coniuux a cōiungo. gis.
qd' in grō scdm analogiā cōiugis facit. Et con-
iux absq; n a coniugo. gas. cuius genitiuus erit
(quo vīmur) coniugis.

Conopeum cū c exili & vnico n scribit: genus ē

tentorij: ex filo contexti: qd' ad euitandos culi-
ces: sup leatū explicari cōsuevit. Neq; ab eo qui
est conus vel conopus deducit: ut Vgu. somni-
auit. Sed ex græco: qd' est ΚωπωΨ trahit: testu-
bus Ser. & Acrone sup illud Hora. in epodo.
Sol afficit conopeū: in hęc verba dicere. Cono-
pes græce latine culices dicunt. Et quia in ægy-
pto multi sunt culices etiā habitacula: quae sibi
Aegyptij faciunt ad arcendā culicū molestiam
conopea appellant. Hęc ille. Et pducit penultī
mā. luue. saty. vi. Ut testudinea nbi Lērule co-
nopeo: vbi spondeus quintū locū detinet.

Conscia. Requī in dicti. Conscius.

Conscius. ia. ium. dicimus iuxta illud: Conscius
ipse sibi de se putat oīa dici. Veteres etiā ut Cap-
reiat & Proby: hic & hęc conscia cōi genere p-
tulerūt: sicut aduena: alienigena.

Consecro. cras. & cōsecror deponēs dici pōt: te-
ste Marcel. Vñ & Plau. ait i Persa. Si qs hic co-
nat' abulat magnifice cōsecrabor p cōsecrabo

Conspicio cōspicis & cōspicor cōspicaris decli-
nari pōt. Simili mō despicio despikor: pspicio
pspicor: suspicio suspicor. Nōnunq; & p vene-
ror suspicio ponit: ut est apud Hora. in episto.
Quos ego suspicio. Et oīa hęc verba spi syllā.
corripit Conspico. cas: primae cōiuga. & con-
spicor deponēs dici pōt: spi tñ pducta syl. Sif-
despicio despikor: inspicio inspikor. Vir. geor. ij.
Peruigilat ferroq; faces inspiciat acuto.

Cōspicor. Req. i dicti. Cōspicio Cōspico. Ibidē

Consternor. aris. deponēs est verbū: quinetiā &
cōsterno cōsternas compit: vnde passiuū. ptu-
lit Salusti. histo. i. dicens. Et qui sine rectoribus
exterriti aut saucij cōsternant. Ouidi. in fastis.
Quō consternatis diripereris equis. Catul. Ah
miserā assiduis quā luctibus exterminauit: vbi
spōdeus quintū locū detinet.

Consterno. nis. tertiæ cōiuga. facit in pōr. cōstra-
ui: & cōsternui: ut in verbo sterno dicemus.

Consuetio. Requī in dictione Consuetudo.

Consuetudo & cōsuetio: qd' Plau. prulit: in vno
significato accipi possunt: teste Festo.

Consilio. Req. in dic. Consulo. Cōsilior. Ibidē

Consilium. Ibidem.

Consulo consulis verbū: quom p eo: qd' est pe-
to vel interrogo ponit: duos post se regit accōs
diuerfos: ut consulo te vñ cōsiliū. Nōnunq;
post accm regit gīm: ut est apud Macro. Con-
sulo te boni. Quādo vō p eo qd' est cōsiliū do
consulo accipit: dō & accō iungit: ut consulo
tibi virtutē. Nōnunq; cū dō solū cōstruit. Qui.
heroi. At bene cōsuluist casto deus æquus amo-
ri. i. fauit vel prouidit. Consulo facit in supino
consultū. Vnde hic cōsultus huius consultus:
& hoc consultū in vno fecato. Valeri⁹. Antias
annaliū. vi. Hoc senatus consultū prior factū ē

vbi teste Prisci. prior neu. ge. est: antiquor. mo-
re: qui neu. gen. in or compatiua p. nunciabāt.
Hora. in episto. Qui consulta patrū: qui leges:
iuraq. seruat. Consultus quādoq. participiū ē:
vt cōsulti medici dixerūt eundē esse languorē.
Quādoq. nomē: & tūc is dicit qui prudens &
sciēs est: dignusq. vt ab eo cōsiliū petat. Liviū
lib. x. ab vrbe cōdita. Callidos sollertesq. iuris:
atq. eloquētiā cōsultos: vnde & iuris & iurecō-
sultus utroq. mō dicit: sicut iuris & iureperitus
Hora. in epi. Quā dā (si credis consultis) manci-
pat vsus. Cōsultus (inquit Ser. sup. lib. x. aene.)
is appellat qui consultit. Consultor yō qui con-
sultit. At cōtra Acron sup. sermonē. i. Hora
iij. Consultus (inquit) est qui docet: cōsultor yō
qui discit. Hi auctores lōge inter se cōtraria sen-
tire vident. Nos autē: & cū Seruio dicimus con-
sultū esse: qui cōsultit: & tūc esse p.icipiū: vt p.ē-
ractū est. & consultorē eū vocari qui alij cōsu-
lit: vt apud Salust. in Iugurtha. Simē ab eo pe-
rūt: vt fauor cōsultorq. addit. Rursū & cū acro-
ne tenemus: consultū ēq. eū appellari qui docet:
& tūc esse nomē: vt sup. ostēdim⁹: & cōsultorē
eū dicit qui discit: testate hoc Hora. ser. i. quom-
ait. Agricola laudat iuris legūq. peritus. Sub
galli cantu consultor vbi hostia pulsar. A cōsu-
lo consul deducit: teste Pompo. de origine iuris
Proconsul autē nō is est qui p. alio consule p.ēst
p. uincia: vt idōc⁹ tradit Vgu. s. q. s. cū p. iate cō-
sultari extra ordinē ad aliquā p. uincia ad mini-
strādū mittit: p. terq. q. nō duodeci fasces eū p.ē-
dūt q. p. aecedunt cōsulē: sed tm sex: vt eū p.ē-
torē & p. aedē. Simili mō p. p. rator vocat:
nō qui p. alio p. raturā: sed qui extraordinariā
gerit. Sic proquātor & siles. Lege Fenestellā.
A cōsulo quidā putāt cōsiliū dici. Qd si verū
esset: cōsiliū potiusq. cōsiliū scribi p. nunciari
& offerri deberet. Alij a cōciliando dictū existi-
māt: vt dicat cōsiliū quasi cōciliū: eo q. in vnā
sententiā pluriū mentes cōciliēt & conueniāt.
Nos autē cū Festo a consulendo cōsiliū tractū
putamus: quia vno cōsultente ceteri consileant.
Ab eo q. est cōsiliū format cōsiliū deponēs
verbū: vt est apud Psalmographū. In eo dum
conueniēt simul aduersū me: accipere animā
meam cōsiliatū sunt.

Consultor. Req. idic. Cōsulo Consultū. Ibidē
Consultus. Ibidem.

Contages. Require in dictione Contagio.

Contagio Contages Contagiū in vno f. cato ac-
cipi possunt: & si Festus contagionē tm dici de-
bere tradiderit: nō cōtagiū. Iuue. saty. ij. Critice
pelluces: dedit hanc cōtagio labē. Lucre. lib. iij.
Quæ contage sua palloribus omnia pingunt.
Gel. lib. xij. noctiū anti. periculū etiā & venenū
& cōtagiū nō vti nunc dicunt p. malis m. di-

cta esse. Marcel. Vastitas dicit horror: desertio
contagiū. Martia. Cū sit foeminini generis con-
tagia viter. Hora. in epi. Cū tu inter scabiē ran-
tam & contagia lucri: Nil parū sapias. Virg.
geor. iij. Dira p. incautū serpāt cōtagia vulgus.
Luca. Traxit iners celū fluidæ contagia pestis.
Qui. metamor. vij. dilapsa liquefcūt. Afflatuq.
nocent: & agunt contagia late.

Conta. Require in dictione Contus.

Contagium. Require in dictione Contagio.

Conto. Require in dicti. Contor.

Contor p. eo q. est moror vel dubito: cū uo: pro
eo yō q. est quæro: cū o contor scribi cōsuevit
Veteres etiā cunto: & conto p. tulerūt: testibus
Prisci. & Marcel. Acciū inducēte dicēte. Aegro-
to cuntant aio sufferre laborē. Et Næuius belli
punci lib. ij. ait. Blande & docte percontat.

Contus masculi. gene. declinat: nō contrū neu. vt
Gasparinus declinari voluit. Nec ab eo qui est
conus deriuat: vt Vgu. & Catholicon somni-
arūt: sed græcū est vocabulū: qd apud nos per-
ticā vel sudē designat. Vir. Et acuta cuspidē cō-
tos. Iuue. Nocte iter aggressus gladiū contūq.
timebis. Et scribit contus cū c & cexily. Cōtra
vrbs est Indi: teste Ptolemæo.

Contemplo. Require in dicti. Contemplor.

Contemplor deponēs est verbū. Veteres tm etiā
contemplo p. tulerūt: testib. Nonio: Prisci. Vñ
& Plau. ait in asinaria. Mecū caput cōtemples.
Sili mō p. tulerūt Ennius: cū referēte Varro. de lin-
gua latina dixit in Medea. Contempla: & tēplū
Cereris ad læuā aspice.

Conuenticulū. Requi. in dicti. Conuentus.

Cōuētus mas. ge. format p. diminutionē neu. ge.
cōuētū: in malā vt plimū partē sonās. Cō-
uētus auctore Pompo: quatuor modis intelli-
git. Vno mō: quō quemlibet hominē ab aliq.
cōuentū esse dicimus. Altero: cū significat mul-
tudo ex cōplurib. generib. hominū cōtracta
in vnū locū. Terrio cū a magistratib. iudiciū cā
populus congregat. Quarto: cū aliquē in locū
frequētia hominū supplicationis: aut gratula-
tionis causa colligit. Quinti. affi mat conuētū
latine esse: quæ græce panegyris appellat. Vñ
panegyricus ille sermo dicit: qui in conuenib.
agitur.

Conuortor. Require in dicti. Couertō.

Conuerto & cōuertor dici pōt. Plau. in Amphi.
Sed tamē fugā in se nemo cōuertit.

Conuiuor deponēs est verbū: sed & cōuiuo. as.
antiqui p. tulerūt: testib. Priscia. & Noni. Enniū
inducēte dicentē. Malo herde suo magno cōui-
uat sine modo.

Conuiuo. Require in dictione Conuiuor.

Conus cū vnico n. scribit: & p. summitate galeæ
ponit: sed & nucleus interpretat.

C ante OP & OQ

Cophinus cum c exili & i latino scribitur: nec ab hoc verbo cauo cauas deriuatur: vt Vgutio: Rhabanus: Catholicon somniarūt. Sed grēcū magis est vocabulū: qđ latine corbis transferi. Et corripit mediā. Iuena. sary. iij. Iudeis quorū cophinus plectū atq; suppellex.
 Copiosus. Require in dictione Cops.
 Cops & copiosus in vno significato dici pōt: vt Caper testat & Marcel. Vnde & Plaur. ait in Pfe dulo. Atq; ego nunc me: vt gloriosum faciam & copipectore.
 Copula cū sce. sit ge. ab Vgu. tñ tā neu. q. scem. in plurali numero declinari posse traditur.
 Copulo. las. actiuū est verbū: sed & copulor deponēs vsurpatū est: testibus Capro: Marcello: Priscia. dicente etiā in aulularia Plauto. Adeūt: constituit copulantur dextras.
 Copulor. Require in dictione Copulo.
 Coquina. Require in dictione Culina.
 Coquus. Requ. in dictione Coccus.
 Coquular. Ibidem. Coquulare. Ibidem
 C ante OR
 Corax cū c exili scribit. & grēcū est vocabulū: & a nostris corvus transferi. Quo tñ verbo videlicet græco: vsus est Cicero de oratore dicēs: Quare coracē vestrū istū patiamur. Est etiā Corax (vt ex Prole. colligere potui) Tauricę Cheronei promontoriū: ac eiusdē nōis mons Boetia: necnon mons & fluius Sarmatiae. Est & eodē noīe oppidū inter Volscos famosū: teste Sextio. Quo nomine etiā filius Cathylli: Amphiarai filij: fraterq; Tyburti & alteri Cathylli: teste eodē Sextio: vocatū est. De hoc meminit Vir. ænei. viij. dicēs. Cathyllusq; acerq; corax.
 Corbita. Require in dictione Corbis.
 Corbis mascul. generis: teste Priscia. quinetiā fœmi. teste Ser. sup. primū geor. Vñ Tul. Messoria se (inquit): corbe contexit. Et format p dimiutionē corbula: teste Var. de lingua latina. Et a corbe hæc corbita descēdit. Est aut corbita nauis oneraria: dicta (vt scribit Festus) qđ in malo eius sumo corbis suspēdi soleret. Corbulo p. priū fuit viri nomē: de qđ meminit Syl. lib. xiiij. cū ait: Irrūpit Cumana ratis qđ corbulo ductor
 Corbula. Requ. in dic. Corbis Corbulo. Ibidem
 Coreulū. Requ. in dic. Cor. Corde. Ibidem.
 Cor & corde in recto veteres ptulere: qđ pater p. gūm cordis. Nā scđm analogiā ab eo qđ ē cor: format gūm coris: qđ tñ nūq; lectū ē. Et a corde fit adiectiuū cordiacus: idē significans qđ & cardiacus: qđ scđ vocabulo vsus est Iuue. sary. v. cū ait. Cardiacō cyathū nō porrectur amico.
 Cordiacus. Require in dicti. Cor.
 Coræbus. Require in dicti. Corymbus.
 Cory cū c exili & i græco scribit. Promontoriū

est Indiæ: teste Prole. & eiusdē nōis insula i Argarico sinu: vt idē docet Prole.
 Corymbus. Requ. in dictione Corymbus.
 Corybantes cū c & t exilibus & y græco scribit nec a choro descendit: vt Vgu. somniauit. Populi quidā fuerunt in Creta. Martia. Et cybeles picto stat corybante tholus. Virgi. lib. ænei. iij. Hinc mater cultrix Cybeles Corybatiq; æra Qui. Hoc curetes agūt hoc Corybantes opus.
 Corydalla. Requ. in dicti. Corydallus.
 Corydallus cū c exili & y græco: & duplicato l. scribit: & si a Tortel. cum vnico l. scribi præcipiatur. Nā apud græcos hac scriptura Κορυδαλλος scribit. Ex quo patet græcū esse vocabulū: nō latinū: compositū ex cor & edo: vt cum Catholico ridiculus somniauit Vgu. Genus est auis: cui Theocritus meminit edyllio decimo. Cordalla eadē scriptura vrbs est Lyciæ circa montē Massicem: teste Prole.
 Corymbus cū c exili & y græco scribit: nec a corona deducit: vt Vgu. somniauit. Fructus hederæ est: & pro ipsa hedera ponit. Choriambū cū ch aspirato & i latino: pes est quatuor constans syllabis: prima & vltima longis: duabus yō intermedijs breuib; vt vrcoli: filioli: pileoli. Coræbus cū c exili & æ diphthō. scribit. & si a Tortel. cū ch aspirato: & absq; diph. scribi præcipiatur. Proprium fuit viri nomē: de quo Vir. lib. ænei. ij. meminit dicēs: Et lateri glomerant nostro: iuuenisq; corcebus.
 Corinthiacus. Require in dictione Corinthus.
 Corinthiensis. Ibidem.
 Corinthus. Ibidem.
 Corinthus cum c exili: & i latino & ch aspirato scribitur. Vrbs est Achaia: als Cercyra noīata a qua fit Corinthus: corinthiacus: corinthiensis Qui. lib. i. tristitū. Illa corinthiacis primū mihī cognita terris. Festus. Corinthiensis ex eo dici cœperūt: ex quo coloni corinthi sunt deducti: qui antea corinthij sunt dicti. Quā consuetudinē: vt subdit seruamus: quom Romanenses: & Hispanienses & Sicilienses negotiatores dicim: qui i alienis ciuitatib; negociant. Hæc ille. Fuit etiā Corinthus eadem scriptura: Orestis filius. Corytus cum c & t exilibus & y græco: græcū est vocabulū: quod apud illos Κορυτος scribitur: vbi a nostris g in c mutatu est. Nec a corio descendit: vt Vgu. & Catholicon somniarūt Forulus dici sagittarū: & producit mediā syl. Virgi. ænei. x. Corytiq; leues humeris: & lætifer arcus. Quod Nonius leue missile interpretatus est in sagittarū modū. Corithus cū c exili & y græco & th aspirato scribit. & si cū i latio & t exili a Tortel. scribi præcipiatur. Oppidū est Hetruria: teste Ser. super paruo colle eiusdem nominis positū: & a Corytho rege conditū. &

corripit mediā syllabā. Vir. ænei. vii. Hūc illū Corythi Tyrrhena a sede profectū. Idem lib. gnei. ix. Nec satis extremas Corythi penetrauit ad vrbes.

Coria. Require in dictione Corium.

Corium neu. genere: & masculino corius: teste Pompe. antiqui vsurparūt. Hinc Plau. Iam tibi inquit tuis meritis crassus corius redditus est. Est etiā corius fluuiū: cuius hostiū est in sinu Carmania: teste Ptole. Coria nomē est duarū vrbū vt Ptole. ostendit: quarum vna est Ibernica: alia Otadenorū etiā in Ibernica.

Corius. Require in dictione Corium.

Corna. Require in dictione Cornix.

Cornicula. Ibidem. Cornicor. Ibidem.

Cornix cū cexili & i latino scribit: & producit i obliquis ni syllabā. Proper. Aut si quis moras cornicis senserit alas. Iuue. saty. x. Exēplū vitæ fuit a cornice secundę. Auis est nota: & format p diminutionē cornicula. A cornice formatur verbū deponens Cornicor: ni syllaba pducta.

Per. Nescio quid rectū prauē cornicaris inepte: id est more cornicū garris. Cornus fœmi. gen. arbor est nota: & tam quarta q̄ secūda declina.

Priscia. teste: dedinari potest: cuius fructus & li gnū cornū vocat: quin & hæc cornus p ligno cōperit: dicēte Vir. ænei. vii. Coniecto sternit iaculo: volat itala cornus: hoc est tælū: vel iaculum ex cornū. Hoc cornū & hic cornus huius cornus dedinari potest: vt est apud Lucanū. li. vi. Cornus tibi cura sinistri. Cōperit etiā hoc cornū huius corni: qđ Oui. ipse prulit: quom dixit. Flexile cornum. Qđ etiā Prisci. ipse anno tauit. Est etiā Cornus vrbs Sardinie insulæ mediterranea: teste Ptole. Corna nomen est duarū vrbū: vt idem Ptole. ostendit: quarū vna est in Armenia minori penes Euphratem fluuiū: est autē præfectura. Alia est in Lycaonia.

Cornum. Require in dictione Cornix.

Cornu. Ibidem. Cornus. Ibidem.

Corolla. Require in dictione Corona.

Corona cū cexili ab omnibz scribit: cuius diminiutiuū est coronula & corolla. Proper. Mei uet externis positū languere corollis. Corone huius. nes. cū c nō aspirato vrbs est Achaia: teste Pli. lib. iiii. natura. histo. quā Ptole. dicit esse in sinu Messaniae Achaia: puincia. Coronis cū cexili filius fuit Phlegyæ & soror Ixionis: teste Ser. Coronis itē eadē scriptura: appellat qđ in fine addit. Vñ Home. rostratas naues coronidas vocat: quia rostra nauibz addita dicunt: quæ als appendices vocari pñt. Nā & sera coronide: hoc est sera appēdice ab Eustachio vsurpat: sup li. i. Iliados. Quo etiā vocabulo vsus est Martia. in initio lib. x. epigram. dicens. Si nimius videor seraq; coronide longus. Corona

Coronæ. Require in dictione Corona.

Coronæ. Ibidem. Coronula. Ibidem.

Coronis. Ibidem. Coronula. Ibidem.

Cortex masculu. & fœ. gen. est: testibz Diome. Do nato: Prisci. Vir. in buc. Musco circūdat amare Corticis. Oui. lib. meta. i. Sentit adhuc trepidare nouo sub cortice pectus.

Cortin. Require in dicti. Cortina.

Cortina cū c & t exilibz & i latino scribit: qđ nō nulli græcū volūt esse vocabulū. Alij y o lati nū dicunt a corijs tractū: ex quibz primo considebat: Loc^o est (teste Ser.) vñ oraculi præceptū datur: dicente etiā Vir. li. ænei. iij. Mons circū emugire adytis cortina reclusis. At y o Pli. lib. xxxiij. natu. hist. cortinā Apollinis tripodē ap pellauit. Ag^o em. Ex ære facta uere: & cortinas tripodū nōie delphicas: qm ludis maxime delphici apollinis dicabant: iuxta qđ dixisse videt Vir. ænei. vi. Neq; te Phœbi cortina fessellit. Di

cta est autē cortina: teste Ser. sup lib. iij. ænei. vi. qđ Apollinis tripus: corio Phytionis testus est: vel quia certa illic responsa tradunt: quasi certina: vñ (qđ est verius) quia cor illic vatis tendit. Nam cauerna quædā fuit in templo Apollinis Hæcille. Cortyna cū c & t exilibz. & y græco & Cortyn hui^o Cortynis: teste Eustachio i recto dedinari pōt. Vrbs est Cretæ: quæ a nonnullis græcorū more Cortyna scribit. Nā apud græcos cū g in initio y o p t u v x scribi cōsuevit.

Corus cū r exili ventus quidā est: & pducit primā. Iuue. Atq; habitas: coro semp rollēdus: & austro. Luca. lib. ij. Portus erat si nō violentos insula coros Excipet saxis. Nōnunq; teste Ser. mutamus o litterā in au diphthon. & dicimus caurus: vt est apud Virg. Semp hyems: semp spirantes frigore cauri. Chorus cū ch aspirato cho syllā. corripit. Vir. ænei. vi. Vescentes: lætumq; choro pæana canentes. Oui. in fastis. Pri

ma sui cœpit calliopea chori. Chorus in diuersis temporibz diuersus fuit: & in diuersis actibz varius. Et (vt tradit Festus) a corona chor^o ducit. qđ nunc ab oibz cū c nō aspirato scribit. Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

cū cexili & i latino: nomē est duarū vrbū: teste Ptole. quarū vna est Phiotidis in macedonia: Alia in Boetia. Coronæus cū c nō aspirato: & eu diphthō. ppriū fuit viri nomē: cuius meminit Oui. li. meta. ij. quom ait. Nā me phocaica clarus tellure Coronæus. Corynæus cū cexili: & y græco & æ diph. in penul. syllā. scribit: & si a Tortel. cū ch aspirato & i latino absq; æ dip. hac videlicet scriptura: chorineus scribi picipiat Propriū fuit viri nomē. de quo meminit Virg. ænei. v. dicens. Ossa q̄ lecta cado texit Corynæus ahenō. Et lib. ænei. ix. Emathiona Liger: Coryneum sternit Asilas.

Corone. Req. i dic. Corona Coronæus. Ibidem.

Corynæus. Ibidem. Coronaria. Ibidem.

Coronis. Ibidem. Coronula. Ibidem.

Cortex masculu. & fœ. gen. est: testibz Diome. Do nato: Prisci. Vir. in buc. Musco circūdat amare Corticis. Oui. lib. meta. i. Sentit adhuc trepidare nouo sub cortice pectus.

Cortin. Require in dicti. Cortina.

Cortina cū c & t exilibz & i latino scribit: qđ nō nulli græcū volūt esse vocabulū. Alij y o lati nū dicunt a corijs tractū: ex quibz primo considebat: Loc^o est (teste Ser.) vñ oraculi præceptū datur: dicente etiā Vir. li. ænei. iij. Mons circū emugire adytis cortina reclusis. At y o Pli. lib. xxxiij. natu. hist. cortinā Apollinis tripodē ap pellauit. Ag^o em. Ex ære facta uere: & cortinas tripodū nōie delphicas: qm ludis maxime delphici apollinis dicabant: iuxta qđ dixisse videt Vir. ænei. vi. Neq; te Phœbi cortina fessellit. Di

cta est autē cortina: teste Ser. sup lib. iij. ænei. vi. qđ Apollinis tripus: corio Phytionis testus est: vel quia certa illic responsa tradunt: quasi certina: vñ (qđ est verius) quia cor illic vatis tendit. Nam cauerna quædā fuit in templo Apollinis Hæcille. Cortyna cū c & t exilibz. & y græco & Cortyn hui^o Cortynis: teste Eustachio i recto dedinari pōt. Vrbs est Cretæ: quæ a nonnullis græcorū more Cortyna scribit. Nā apud græcos cū g in initio y o p t u v x scribi cōsuevit.

Corus cū r exili ventus quidā est: & pducit primā. Iuue. Atq; habitas: coro semp rollēdus: & austro. Luca. lib. ij. Portus erat si nō violentos insula coros Excipet saxis. Nōnunq; teste Ser. mutamus o litterā in au diphthon. & dicimus caurus: vt est apud Virg. Semp hyems: semp spirantes frigore cauri. Chorus cū ch aspirato cho syllā. corripit. Vir. ænei. vi. Vescentes: lætumq; choro pæana canentes. Oui. in fastis. Pri

ma sui cœpit calliopea chori. Chorus in diuersis temporibz diuersus fuit: & in diuersis actibz varius. Et (vt tradit Festus) a corona chor^o ducit. qđ nunc ab oibz cū c nō aspirato scribit. Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sed (vt ait) in deriuatiuo aspirationē assumit.

Sane auctore Quint. a nonnullis vetustioribus auctoritate potius quam ratione orthographiae chorona cum alio aspirato annotabatur: quod ex quibusdam inscriptionibus eius temporis apparere dicitur: quod si verum est Festus derivationem a corona tradidit: latinum esset chorus vocabulum: non graecum: cuius tamen oppositum apud graecos habetur: ideo Platoni magis credendum esse dixerim: qui graecam dictionem affirmat & a graeca derivatione deducta. Ait enim li. ij. de legibus. Chorus a quo est letitia nuncupatur. Corus item cum exili est mensurae genus: ut in Euangelio Lucae legitur: Tu pro quantum debes. quod ait: Certe coros tritici. Et a choro chorea absque diphthongo descendit: licet apud graecos sit et diphthongon. in media syllaba: quae apud nos in e modo productum: modo correptum conuersa est: ut etiam a Vir. & Proper. viroque modo positum fuit Vir. lib. aenei. ix. Desidia cordi iuuat indulgere choreis. Idem lib. aenei. vi. Pars pedibus claudunt choreas & carmina dicunt. Proper. Nec minus assiduus edonis fella choreis. Idem. Protinus & nuda choreas imitabere sura. Oui. meta. xiiij. Ad numerum motus pedibus duxere choreas. Tibullus. Hic choreas cantusque viget: passimque vagantes. Coruus. Requiritur in dictione Corax.

C ante OS

Cosmas. Require in dictione Cosmeta. Cosmeta cum c & t exilibus scribitur. Nec a como. is. deducitur si littera interposita: ut Vgurius. & Catholici somniantur: sed a κοσμων verbo graeco quod est orno. Vnde serui qui nobiles mulieres ornare consueverant: cosmetae vocati sunt: dicente Iuuenali. saty. vi. Ponunt cosmetae tunicas. Et a κοσμος cosmus dictus est: qui ornatus interpraetatur. Inde etiam mundus: quia ornatus est cosmus appellatur. Fuit etiam Cosmus viri proprium nomen: de quo meminit Martia. quom ait. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Cosmus scilicet. ge. a Ptole. vrbs iudeae ponitur ab orientali parte Iordanis. Cosmas proprium fuit nomen viri.

Cosmus. Require in dictione Cosmeta.

Cos. Require in dictione Cautus.

Cosa. Require in dictione Cossus.

Cosas. Ibidem.

Cosae. Ibidem.

Cossus cum duplicato scribitur: genus est vermis ligno editi: ad cuius similitudinem rugosi corporis homines: auctore Pape. cossi dicebantur. Cosae palatis tamen nomen. cum vnico scribitur: cum prima corripitur. Vir. aenei. x. Quique verbum liquere Cosas. Vrbs est Tusciae: testibus Ptole. & Ser. quod ut idem ait Ser. apud Salust. lingu. nu. Cosa legitur. Est etiam eodem nomine Cosa vrbs indiae: teste Ptole. Cossus insula est in Rhodiaco siue carpathico pelago: & eiusdem nominis ciuitas in ea: ut idem Ptole. ostendit. Cosas fluius est prope Frumiosum Italiae vrbe fluens: teste Strabone.

Cossus. Require in dictione Cossus.

Costa. Requiritur in dictione Costus.

Costus. Ibidem.

Costus scilicet. ge. & costum neu. declinari potest. Serenus. Iungiturque simul costus: polyionque piperque radix est eximij odoris: quae in Petale Gangetis fluminis insula foditur. Costa notum est quid fecit Virgi. in georg. Et pede pro subigit terram: fricat arbore costas.

C ante OT

Cotes. Requiritur in dictione Cautus.

Cotis. Ibidem.

Cotito. Require in dictione Cocytus.

Coton huius onis. portus est: ut Festus ait: in mari interior arte & manu factus: quod etiam Ser. super lib. viij. aenei. confirmat: addens insuper hoc cottonum posse neu. ge. declinari. Coston huius onis cum t exilibus post o vrbs est Syriae: a qua haec costona pluralis tamen nu. dicta sunt: & si Vgu. a coquo. quis. derivatum vocabulum somniet. Sunt autem costona ficus quaedam paruae: dicente Martia. Paruaeque cum canis venerunt costona prunis. Idem. Si maiora forent costona ficus erant. Plin. lib. xiiij. natura. histo. Syria in ficorum genere habet carycas: & minores eius generis quae costona vocantur. Iuue. Aduertit romam quae pruna & costona vetero. Coronum. Require in dictione Corone.

Cothonia. Require in dictione Cydon.

Cottis. Require in dictione Cautus.

C ante OX

Coxa & coxendix in vno scato ponitur. Lucilius Truncus sustinet a coxendicibus. Var. de re ru. lib. i. Lata fronte. simulato pectore: lassus coxendicibus: id est coxis: ut exponit Marcel. Serenus. Dilue praeterea glomeramina: quae gerit intus. Glasa acies: inter geminae coxendicis umbras. Alij dicunt coxendicem coxae vertebrae scari: quod graece dicitur: vnde ischiatici appellati sunt.

Coxendix. Require in dictione Coxa.

C ante RA & RE

Crapula cum c exili & vnico scribitur: nec ab eo quod est crudum derivatur: quasi cruda epula dicitur: ut somniauit Vgutius: sed a κραταια: quod graeci dicunt.

Crater cum c & t exilibus scribitur: & masculini generis est. Vir. lib. aenei. iij. Tum pater Anchises magnum cratera corona induit. & ab acco graeco κρατερ: nostri etiam cratera scilicet. ge. prulerunt: testibus Prisci. & Ser. super lib. i. aenei. Vnde Per. Crateram argenti dabit. Hora. ser. xiiij. Siue grauis veteri craterae limus adhæsit. Genus est potuli. Craterus proprium fuit medici nomen: de quo meminit Per. quom ait: Et quid opus Cratero magnos promittere motus. Cratera cum c exilibus genus est vasis: quod alii situla appellamus: ut Nonius scribit: & ab eo qui est crater (auctore Pompeij) descendit. Cateia cum c & t exilibus genus est igitur gallici: teste Ser. quo scilicet vocabulo

F iij

Vir. vsus est dicēs lib. ænei. vii. Teutonico ritu soliti intorquere Cateias. Crates cū e & t non aspiratis: p̄p̄riū viri nomen fuit: & facit in gr̄o Cratis vel Craretis: sicut hermes chremes.

Cratera. r̄e. Require in dictione Crater.

Craterus. Ibidem.

Crates. r̄is. Ibidē.

Cratis cū e & t exilibus scēmi. gen. notū vocabu lū est. Crathis cū e xili & th aspirato. fluuius ē achiuorū: teste Hero. lib. histo. i. Alius eiusde nominis est in Calabrya: cuius meminit Oui. in lib. metamor. xv. dicens. Crathis & hinc Sy baris nostris cōtermin⁹ oris. Et facit in gr̄o Cra tis: vel Crathidis. Oui. lib. fastor. iij. Et prope piscos lapidosi Crathidis amnes.

Crebritas. Require in dictione Crebritudo.

Crebritudo & Crebritas in vno f̄eatione accipi p̄nt: teste Marcel. Vñ & Sisennā refert dixisse li bro. iij. histo. Nā clandestina celeriter transigi crebretudine: apud notos cogitata dici debet: non explanari.

Credo. dis. & creduo: auctore Pom. veteres p̄tu lere. Vnde etiā Plau. ait. Ipsus nec amat: nec tu creduas: pro credas.

Creduo. Require in dictione Credo.

Crepida. Require in dicti. Crepido.

Crepido abrupta dicit saxi altitudo: teste Ser. & nōnunq̄ p̄ cauerna ponit. & producit p̄ syllā. dicente Iuue. Nulla crepido vacat. Crepida fuit teste Ser. Tusculū calciamentū: qd̄ corrigiis liga bat. & corripit mediā. Hora. in ser. Chrysipp⁹ dicat sapiēs: crepidas sibi nunq̄ aut soleas fecit. At p̄o Per. calciamentū innuit fuisse Gr̄acorū: ait em̄ saty. iij. Nō hic qui in crepidis Graiorū lu dere gestit. nec a crepo crepida deducit: vt Vgu tio soniauit: sed gr̄ecū est vocabulū: teste Gel. lib. xij. noct. att. Et format diminutiue Crepi dula. Vñ idē Gel. li. p̄sato ait. Omnia em̄ id ser me genus: quibz plātaz calces tm̄ in fine tegūt: cetera p̄pe nuda: & terrenbus habenis vineta sunt: soleas dixerūt. & nōnunq̄ gr̄eca voce cre pidulas. Et cū e xili & i latino crepido scribit.

Crepidula. Require in dicti. Crepido.

Cressa cū e xili & duplicato l̄ scribit: & a Kp̄ss̄ qd̄ est cretenis format: vbi apud gr̄ecos est k̄ absq̄ diphthong. Iuue. saty. x. Nec Sthenobcea minusq̄ Cressa excanduit: id est cretenis Phæ dra. Oui. heroidū. Mittit amazonio cressa puel la viro. Cressæa cum e xili & duplicato l̄: & æ diphthong. in media syl. regio est Macedoniæ lit toralis: teste Herodoto lib. histo. vii.

Cressæa. Require in dictione Cressa.

Creston cū e & t exilibus scribit: vrbs fuit Tyl̄e nobz. Crestona eadē scriptura: regio ē Macedo niæ: cōtermina Mydoniæ: teste Hero. li. hist. vii Creta huius cretæ: & crete huius cretes declinari potest: insula est: als masculi. gñe Candanx co

gnominata. Et a creta sit cretæus cū æ diphthong. in media syllā. & cretenis. Vir. li. xij. Dīctamū genitrix cretæa carpit ab Ida. Et Apostolus ait Cretenses semper mendaces.

Crete. Require in dictione Creta.

Cretensis. Ibidem.

Cretæus. Ibidē.

C ante RI & RO

Criminor cōmune verbū est: teste Pro. dicimus em̄ criminor te criminor abs te. Veteres tm̄ etiā crimino nas ptulerūt: testibz Prisci. & Marcel. Ennū inducente dicentē. Is nō bene tibi vult: q falso te criminat.

Crimino. Require in dicti. Criminor.

Crinis tam scēmi. q̄ mascul. veteres protulerunt: vt Caper testatur & Probus.

Crypra cū e & t exilibus & y gr̄eco scribit. Nec a crepo descēdit: vt Vgu. soniauit: sed a Kp̄v πτω verbo: quod est occulto: nam subterra nea cauerna crypra dicitur.

CrySTALLUM. Requi. in dicti. CrySTALLUS:

CrySTALLUS scēmi. gene. & crySTALLUM neutro de clinari potest. Psalmographus. Mittit crySTALLū suū sicut buccellas. Marua. Cum tibi Niliacus portet crySTALLa carapulus. At p̄o Isidorus & Pa pias crySTALLUS masculi. tradunt esse generis. Et cū e & t exilibus & y gr̄eco: & duplicato l̄ scri bit: componiturq̄ ex Kp̄v ὄσ: quod est gelus & a στελλω contraho: ita vt gelu concretū crySTALLUM f̄icatur.

Crocium. Require in dictione Crocus.

Cocromagon. Ibidem.

Crocum. Ibidem.

Crocus & crocum declinari potest: & cū e xili vtrobiz scrib. ē. Iuue. Spirantēq̄ crocos. Plin. lib. xxi. natura. histo. Est quoq̄ vis expressi vn guenti crocino: quod cocromagon appellant. Habet suas vilitates cōtra suffusiones oculorū: vrinas magis excalefacit q̄ croco ipsum opu mū. Virg. geor. iij. Et glaucas falices: casiamq̄ crocumq̄ rubentē. Crocinū mediam corripit syllabā. Propert. Et crocino nares murreus vngat onyx. Sunt tamē qui solū pro flore cro cum masculi. genere volunt declinari debere.

C ante RV

Cruciat⁹ crutiatio cruciamen cruciamētū: cru cium in vno significato accipi possunt. Festus.

Cruciū est quod cruciat. Quinetiā insuaue vi nū Lucilius crucium (Festo referēte) appellauit

Cruciatio. Reg. i dic. Cruciat⁹ Cruciamē. Ibidē

Cruciamētū. Ibidem Crucium. Ibidem.

Crusta scēmi. gen. & crustum neu. declinari pōt: verū vt Acron tradidit in Hora. & in Vir. Ser uius: inter crustā & crustū hoc distat: q̄ neutro genere crustū de re dicit̄ comestibili: vt est apud Vir. ænei. vii. Et violare manu malisq̄ audaci bus orbē Fatalis crustū. Quom p̄o crusta f̄e.

genere proferi de re: vt iſdem autē: intelligit nō comestibili: vt est crusta metalli: ligni: glaciei: dicente etiā geor. Virg. Concreſcūt ſubitæ cur- renti in flumine cruſtæ. Sed hæc traditio nō ſp obſeruata eſt. Vnde Varro de lingua latina ait Cruſtulum a cruſta pultis: eo q̄ vt coriū exuriſt cruſta dicta. Quare nihil diſſerre dixerim cru- ſtum ptuleris aut cruſtā: & ab his diminutiue cruſtulum aut cruſtulā. Hiero. in Exodo capi. xxix. Tolle panes azymos: & cruſtulam abſq̄ fermento. Hora. ſer. xiiij. Sunt quorū igneū no- na tñ cruſtula p̄mit. Idē Hora. i. Pueris olim dant cruſtula blandi Doctores. Iuue. Nos cola- phum incutimus lambenti cruſtula ſeruo.

Cruſtula. Require in diſtione Cruſta.

Cruſtulum. Ibidem.

Cruſtum. Ibidem.
Cruſtam maſcu. q̄ ſcemi. gen. eſt: teſtibz Capro: Probo: Pompeio. Vñ eſt illud Grachi. Dignus fuit q̄ malo cruce periret. Et Apoſtolus ad Ga- latas ait. Mihi autē abſit gloriari niſi in cruce do- mini noſtri Ieſu Chriſti: per quē. ſ. cruce: mihi mūdus crucifixus eſt: quod imperiti eccleſiaſtici putant eſſe relatiuū vbiſq̄ genitiui Ieſu Chriſti.

C ante VB VC & VD

Cuba lingua Tabinorū kētica vocat: a qua fit p̄ diminutionē cubiculū: auctore Pompe. quod Lau. lib. elegā. improbat: cū in cubiculo cuba locata ſit. Verū (vt puro) melius Var. ſenſit: cū in li. de lingua latina ait. A cubatione cubiculū eſt: a ſeſſione ſediculū nō eſt: qui a nōnullis ma- ſcu. ge. cubiculus dicit. Eſt etiā cuba vrbs Indig- reſte Ptolemæo.

Cubiculū. Reg. i. dic. Cuba Cubiculus. Ibidē
Cubiti p̄ cubiti meſura neu. gen. eſt. Hiero. iñ contra aliorū conſuetudinē maſcu. gen. ptulit: quom lib. regū. iij. ca. vi. ait. Domus autē quā edificauit rex Salomon domino: habebat ſexa- ginta cubitos in longitudine & viginti cubitos in latitudine & triginta cubitos in altitudine. Cu- bitus autē p̄ accubitu q̄ritā declina. eſt maſ. gen.

Cubitus. Require in diſtione Cubitum.

Cubo cubas primæ format præteritū cubaui & quidē ſcđm analogiā: ſupinū q̄o cubatū. Hiero. i. Hezechiele ca. xix. Quare mater tua legna inter leones cubauit.

Cubus. Require in diſtione Cybus.

Cucuma. Require in diſtione Cucumer.

Cucumer & cucumis i recto declinari pōt: & cū exili vtrobiq̄ ſcribi: mediāq̄ ſyllabā tā cucu- mer q̄ cucumis corripit: & ſi Alexāder p̄duxe- rit dicens: Sed deme cucumer. Nec ab eo q̄ eſt amarus cucumis deducit: vt ridiculus ſomnia- uit Vgu. ſed auctore Varro. de lingua latina: a cruore dictus eſt: ita vt dicantur cucumeres: q̄ſi curuicumeres. Vir. in geor. Creſceret in ventrē cucumis: nec ſera comantē. Propertii. Ceruleus

cucumis: tumidoq̄ cucurbita ventre. Cucuma eadē ſcriptura genus eſt vaſis ænei.

Cucumis. Require in diſtione Cucumer.

Cudo cudiſ facit in præterito cuſi: teſtibz Chariffo: & Diome. At q̄o Prifcia. ſm quorundā opini- onē dicit q̄ facit cudi. Quod & Iuſtineri pōt au- ſtoritate Vir. ænei. i. ita dicentis. Ac primū ſili- eis ſcintillā excudit Achates. Vbi excudit præter- ti t̄pis eſt nō p̄ntis: quia aliud præteritū ſubiunxit ſq̄ ſuſcepit. Hæc opinionē ſecutus eſt Alexāder in regula: In ſi do vertit. Cuſi ergo & cudi i p̄to dicere poſſum⁹. Eſt autē cudere: tūdere fabricare ſculpere polire. & a cēdo deſcēdit. auctore Pōp.

C ante VI & VL

Cuias & cuiatis in recto dici pōt: teſte Prifcia. qd̄ & veteres (vt ait) ptulerūt. Vñ etiā Plau. ait in Pœnulo. Quid ſi cuiatis: vnde ſir: ne parſeris. Cuius cuiā cuium accentū ſup̄ cu ſylla. detinet: teſte Sergio i Donatū. Vir. in bucco. Dic mihi Damocra cuium pecus an Melibœi.

Cuiatis. Requ. in dicti. Cuias Cuius. Ibidē.

Culeolus. Reg. in dic. Coleus Culeola. Ibidem.

Culeus. Ibidem Culeolū. Ibidē.

Culullus. Ibidem.

Culigna cū exili & vnico l ſcribi. Nec a culeo deducit: vt Vgu. ſomniauit: ſed ab eo q̄ græci Κωλικά dicunt: vt ſcribit Feſtus. Gen⁹ e vaſis Caro. Culignā i ſœnogræco ponit: vt bñ oleat Culina: popina: coquina in vno ſc̄ato ab aucto- ribz vſurpan. Iuue. ſary. iij. Sequit ſua quemq̄ culina. Hora. in epiſto. Quæ tu pulchra putas: fornix tibi: & cuncta popina.

Culmen. Require in dicti. Columna.

Cultellū. Reg. in dic. Culter Cultellus. Ibidem.

Culter huius tri. maſcu. gen. & cultrū neu. dedi- nari pōt. Vir. Supponit aliq̄ cultros. Feſtus clu- naculū cultrum eſt ſanguinariū. Culter format diminutiue cultellus: cultrū q̄o cultellum.

Cultrum. Require in diſtione Culter.

Culus cū vnico l ſcribi: & a Κωλο q̄ græci dicunt deriuat: nō autē ab eo qui eſt curruſ: quia ſcilicet per culū interiora diſcurrant: vt Pa- pias & Catholicon ſomniauerunt.

C ante VM & VN

Cuma. Require in diſtione Cumæ.

Cumanus. Ibidem.

Cumba. Require in diſtione Cymba.

Cumbo cumbis tertie coniuga. facit in præterito cubui: in ſupino cubitum.

Cumeus. Require in diſtione Cumæ.

Cumæ pluralis tñ nu. vrbs eſt Campanie: de q̄ Iuuen. meminit: quom ait: Laudo tñ vacuis q̄ ſedē ſigere: Cumis detinet: a q̄ ſit Cuman⁹ & cu- mæus cū æ diph. Vir. in buc. Vluma cumgi ve- nit iā carminis ætas. Cuma mæ vrbs ē Aeoliæ reſte Ptole. qua etā cumani vocati ſunt.

F iij

Cumera cū c exili scribit: vasis erat genus: teste Festo: qd' opertū in nuptijs ferebāt: in quo erāt nubent: vtenilia: quod alij Camikū appellabant. At vō Acron in Hora. Cumera inqt vas est ingens vimineū: in quo frumenta condunt: vē (vt pergit) cumeræ dicunt vasa sicilia: do/lij similia: vbi frumentū suum reponebāt agri colæ. Mō aut (vt idē auctor subdit) cumeræ dicunt vasa minora: quæ capiunt quinq; siue sex modios: quæ lingua Sabinorū trimodie vocāt Hora. Forte p angustā tenuis vulpecula rimā: Repserat in cumerā. Idē ser. i. Cur tua plus cumeris laudas granaria nostris. Hoc cumerum vas erat nuptiale sic dictū (vt scribit Festus) a similitudine cumeræ. Comerus cū c exili sequē te o: & vnico m arbutus est: & gen^o mori: teste Plinio lib. xv. natu. histo. Comata vrbs est Britannia: prouinciæ: teste Prole.

Cumeræ. Require in dictione Cumera.

Cuna. Require in dictione Cunnus.

Cumerum. Requ. in dicti. Cumera.

Cuminum. Require in dicti. Cyminum.

Cunabula. Require in dictione Cunnus

Cuni. Ibidem

Cunæ. Ibidem.

Cuniculum. Ibidem.

Cuniculus. Ibidem.

Cunnus cū geminato n notū est vocabulū: dicē te in Priapea Virgi. Mens erat in cunno Penelopea tuo: scilicet Vlissis. Cuniculus cum vnico n animal est lepori simile: cui subter fossa terra latere solitū est. Vnde Marti. in Apophoreis ait: Gaudet i effossis habitare cuniculus antris. Est etiā cuniculus foramen subterraneū: qd' & neutro ge. cuniculū declinari pōt. Festus. Cuniculū inquit foramē est sub terra occultū: & cū c exili oia hæc vocabula scribēda sunt. Cunæ & cunabula in vno fcaro accipi pnt: & cū vnico n scribūt. Cuna etiā cū vnico n paganorū dea vocat Cuni vrbs est Gedrosia: puinciæ: teste Prole. & cū c exili p̄fate oēs dictiones scribi debent.

Cunto. Req. in dic. Contor Cuntor. Ibidem.

C ante VP & VR

Cupiditas & cupido in vno fcaro accipi pnt nisi qd' cupiditas (vt Marcel. tradit) leuior est q̄ cupido: vñ p deo amoris Cupido mascu. gen. est. Cupio cupis tā quarta q̄ tertia cōiuga. declinari posse oñ dit Lucre. li. i. sic inquit: Naturæ primus terræ claustra cupiret. Nā & scdm q̄ritā cōiugati. format p̄m cupiui: supinū cupitū: p̄i syllā. p̄ducta. Qui. in Fastis. Mars videt hāc vi famq; cupit potiturq; cupita.

Cupressus. Require in dictione Cyparissus.

Cures. Require in dictione Curis.

Curetes. Ibidem.

Curis cū vnico r scribit. & lingua Sabinorū ha/ sia vocat: a qua Iuno Curitis cognominata est quia eandem hastā ferre putabant: auctoribus

Pompe. & Ser. Neca curro deriuat: vt Vgutio somniauit. Cures cū vnico r populi fuerunt fabinorū opulentissimi: de quibus meminit Vir. lib. ænei. ix. quom ait. Tatioq; seni: Curibusve feueris. Curetes cū vnico r populi fuerunt Cre/ tæ: quorū meminit Ouidi. lib. meta. iij. dicens. Largosq; satos Curetas ab imbri. Sunt & aliq eodem nomine populi Aetolis cōiugini: qui te ste Homero lib. Iliados. ix. cū ipsis Aetolis bel lum gessere. Alios scripsit Luca. feroces esse po pulos in Dalmatia: sic inquiens. Illic bellaci cō sisus gente Curetum. Quos alit Adriaco tellus circumflua ponto. Currus cū duplicato r car/ rum dicitur. & format p diminutionē curricu/ lus: testibus Festo & Prisciano: quinetiā neutri generis curriculum: vt est apud Curtiū libro. viij. dicentē. Aliorū turbati equi: non in voragines modo lacunasq; sed etiā in amnem præcipita/ uere curricula. Curriculum item neutri generis p paruo cursu ponitur: siue pro loco vbi curren/ di certamen exercetur: seu pro ipso tempore: vt scribit Seruius. Virgilius li. ænei. viij. Inde vbi prima quies medio iam noctis abactæ: Curri/ culo expulerant somnū: id est medio tempore. Declinat etiā hic curriculum pro paruo cursu: teste Marcello. Curriculum significat id qd' cur/ sim: auctore Pompeio. Vnde Plautus ait. Licet vos abiq; curriculo: id est cursim. Curule cum vnico r scribitur: neutri generis. & curulis fce/ minini: cum primā corripit syllabam. Hora. in episto. Cuiuslibet hic falces dabit eripietq; cu/ rule: hoc est currū. Curulis (vt tradit Gellius) sedes erat ex ebore: qua maiores magistratus vtebantur in curru. Curules etiā cum vnico r: equi dicunt quadrigales: vel magistratus: qui curulibus vehebant: testibus Festo & Ser. Lu/ ca. etiā primā syllabā corripuit: quom dixit li. iij. Prætor adest: vacuæq; loco cessere curules. Curula vrbs est India: teste Ptolemæo. Curru/ ca cū duplicato r auis est: quæ alienos pullos p prios putans nutrit & educat: de qua Iuue. la/ tyra. vi. Tu tibi tūc curruca places: & cū c exili omnes hæc dictiones scribuntur.

Curitis. Require in dictione Curis

Curriculum. Ibidem.

Curriculus. Ibidem.

Curriculo. Ibidem.

Curro facit in præterito cucurri: quod veteres cū curi dicebant. Composita cū curro quandoq; præteritū geminant: quādoq; non: teste Prisc. qd' etiā auctoritatibus comprobauit. Vir. lib. ænei. iij. Decurrere iugis aliq de parte patentes: Transmittunt cursu campos. Livi. lib. xxij. ab vrbe condita. Qua cuiq; proximū fuit decurre runt. Cato contra Caiū Pisonē. Video hac tem pestate concurrisse omnes aduersarios. Teren. in Ecyra. Vna illaz interea propere p̄cucurrit.

Plau. in Stich. Præcurri: vt nūciarē nunciū
exoptabilē. Ce. ad Vir. Excucurristi a neapoli.
Currus. Req. in dic. Curis. Curruca. Ibidē
Cursum. Ibidem. Curula. Ibidem
Curule. Ibidem. Curules. Ibidem.
Cutis. Requ. in dicti. Cautes.

D ante A

Dama cū vnico m scribit: nec ex de & man^o cōponit quasi de manibus effugiat ut ridiculus sōniauit Vgu. sed græcū δαμα est vocabulū: rā mascu. q̄ scēmi. apd nos ge. teste Ser. Vir. in bucco. Cū canibz timidi veni ent ad pocula damæ. Hora. in .i. car. Et si periecto pauidæ natarūt æquore damæ. & format p diminutionē Damula.
Damno. nas. ybū actm regit a pte post: & post accm: gum vel ablm: simili q̄q: mō oia yba ad damnationē: accusationē: reprehensionē: moniti onē p̄tinentia cū accō: & post cū grō siue abltō iūgunt: vt moneo te tui officiū vltuo. Moneo tamē etiā dāos accōs regit diuersos. Est aut dā nare (vt interpretat Marcel.) dāno afficere: exhæ redare: necessitate cōstringi: morti dare. Tul. in Verrē. Homo vita atq; factis oīm iā opinione dānatus. Vir. ænei. iij. Nōdū in flauū Proserpina vertice crinē Abstulerat: stigioq; caput dā nauerat orco. Damna reitem p liberare ponit. Vir. in bucco. Dānabis tu quoq; votis: id est li berabis. Cice. Tusculanar. i. Rerū naturā q̄ er rorē damnare maluimus nostrū. i. liberare.
Damon. Require in dictione Damon.
Damula. Require in dictione Dama.
Dano danis. p do das veteres dixerunt: testibus Pompe. & Marcel. vnde & Plau. ait in Pseudu lo. Cui seruitutē dñj danunt lenoniā.
Danubium. Require in dictione Danubius.
Danubius cū vnico n: & danubiū declinari pōt. Ser. Ister fluuius Schythiæ est: qui & danubius noiāt. Fe. Adubanū danubiū. Salust. Nomēq; danubiū habet: vt ad germanorū terras attingit
Dapes. Require in dictione Daps.
Daps scē. gñis est: nec a do das deducit: vt Vgu. & Catholi. somniarūt. Sed auctore Festo a gre co tractū est: qd apud illos δαψ scribit. Et (vt scribit Festus) apud antiquos daps dicebat res diuina: quæ fiebat aut hyberna semēi: aut ver na. Verū (vt tradit No.) nō tm opiperos appa ratus aut religiosos dapes signare habēt: s; etiā vitabiles qñq; & infames cybos: dicēte Virgi. Dapibus vinoq; sepultis. Idē in bucco. Quas il li philomena dapes: quæ dona parit. Vgu. de clinat hæc daps vel dapes in recto.

Dares p̄priū viri nomē: facit in grō daris vī da retis. Vir. ænei. v. Precipitēq; Daren ardēs agit æquore toto. Idem in eodē. Creber vtracq; ma nu pulsat: versatq; Dareta.

D ante E

Debilis notū est qd fcat. Enni^o tñ li. viij. etiā de bilo hō p debilis ptulit: vt refert Marcel.

Debile. Require in dicti. Debilis.

Decēber bris i recto veteres ptulerūt: teste Prisc.

Decembris. Require in dicti. December.

Deceo ces cū accō cōstruit. Oui. meta. vi. Admo uiq; preces: quaz me dedecet vsus. Idē in reme dio. Lude: decēt animos mollia regna tuos. De cet implonale a pte añ accm expostulat: & nō nunq; datiuū: vt est apud Terentiū. Facite ita vt vobis decet.

Decet. Require in dictione Deceo.

Decor. Require in dictione Decus.

Decoro. Ibidem

Decorus. Ibidem:

Decimus cū i: & decumus cū u enunciari potest.

Plau. in Amphi. Alter de decumo post mense nascet puer. Macro. i satur. luuenidicos veterē virorū edecumatos ex multis libris.

Decumus. Require in dictione Decimus.

Decudes. Req. i dic. Decuriones Decures. Ibidē

Decuriones: decures: decudes: qui scz decē p̄sunt

in vno scato accipi p̄nt: auctore Pompe. Var.

dicat decuriones esse singulares & decuriæ p̄ri

mos: ita vt a decuria decurio deriuēt: qd tñ li.

elegā. Lau. improbat. At vō Fronto decuri

onē turmæ p̄esse voluit. Sed domi qz decurio

dicat nomē quoddā p̄posituræ significās: di

cēte Suetonio in Domitiano. Satorius decurio

cubiculariorū. Et hoc, quidē apud Romanos:

in municipijs autē idē est decurio: qui Romæ se

nator. Nam qui in senatu & consilijs reipubli

cæ interesse poterant: decuriones erant. Vnde

Cice. p Sexto ait. Recita quæso Sexti qui decre

uerint Capuæ decuriones. Quid autē differentiæ

est inter decurionē Romanū & municipale ex

epistola quadā Plinij iunioris in primo lib. de

clarat ita dicentis. Esse autē tibi centūmiliū nū

mū censū satis indicat: qd apud nos decuriōes:

Igitur te: vt nō decurione solū: verū etiā equite

Romano p̄sruamur offēro tibi ad implendas

equites Romani facultates trecētamilia nūmū.

Illum etiā Romanū decurionē: qui scz decē p̄est

equitibus: longe p̄stare cæteris decurionibz:

quibus ipse etiā eques romanus p̄stet.

Decus neu. ge. est. & corripit in obliquis co syl.

Vir. ænei. v. Oblitus decorisq; sui: sociumq; sa

lutis. Similiter decorus. ra. rum. mediā corripit

& decoro. ras. verbū. Sta. in Thæ. Terrarū de

cora alta viri: decoriq; iugales. Hor. At bñ nū

matū decorat suadela venusq;. Ab eo q̄ ē dec^o

fit hic & hæc decor: teste Priscia. qd quidā triū

dicunt esse generū. Salusti. Equis & armis decoribus: & simili modo co syllabā corripit. Neuius in carmine belli punici. Magnāq; domū decorēq; ditem Vexarant: vbi corē pes iambus est: duabus cōstans syllabis: vna breui: altera longa. Decor mascu. gen. co syllabā in obliquis producit. Vir. lib. ænei. v. Et Dorycli coniunx diuini signa decoris. Pari modo decorus adiectiuū: & decoro verbū mediā produciunt syllabā. Hora. in sermo. Ne sit facies vt sæpe decora: Moli sulta pede.

Defero defers regit post se accm: i alio aut fcatō: dariuo iungit. Hiero. in Deutorono. ca. xxviii. Adducet sup te dominus gentē procacissimā: quæ nō deferat seni: nec misereat paruuli: id est honoret senem.

Deficio deficiis quādo neutrale est dariuū postular: vt pecunia mihi defecit: & nōnūq; absolute ponit: vt hic præ senedute deficiit. Quādo autē est trāsiuū accō iungit. Vir. geor. i. Nō ē len tus nō deficiit humor. i. defecit: seu derelinquit. Definire cū vnico f post e: est quasi finē dare: dis finire aut cū duplicato f post i: est hoc ab illo finiēdo ac partiēdo distinguere.

Defraudo & defrudo dici pōt: auctore Priscia. li. iiij. Defrudo. Require in dictione Defraudo.

Degener: teste Priscia. lib. v. cōis ge. est: qd tamē lib. viij. trium tradit esse generū. Nā in abltō singulari degenerare facit vel degeneri. Luca. Si me degeneri strauissent fata sub hostes. Is dicit qui maiorū suorū moribus non respondet.

Dego. gis. abltō iungit cū ppositione in vel sub & nōnūq; p agro ponit: & accm postulat: vt vltimā hic degit ætatē: Quādoq; etiā p minuo vsurpat: teste Nonio: & cū accō construit: dicē te Plau. in Aulularia. Nūc ego istū soror laborē degam tibi. i. minuā. Aliquādo dego fcat id qd detraho. vñ idē Plau. ait in Epidico. Degit corium detergo tuo: id est detrahit: vt Marcel. interpretatus est.

Dei & dii cum duplicato i: teste Priscia. dicit. Luca. lib. vi. Ovtrina cæliq; deis heribiq; liceret.

Deiphylus cum i latino in secunda: & y græco i penultima sylla. & vnico l scribit. Propriū fuit viri nomē Stheneli amici: teste Home. lib. Illiados. v. Delphylus cū i latio vtrobq; & vnico dici potest dei amic⁹. Iuue. saty. iij. Protogenes aliquis: vt Delphilus aut Erimantus. Dysphilus cū y græco in prima: & i latino in media syllaba: & vnico l dici potest malus amicus.

Delectat. Requi. in dicti. Delecto.

Delector. Ibidem.

Delecto delectas accō iungit: delector deponens cū abltō construit: mediante ppositione in vel de. Delectat impersonale regit a pte ante accusati uū: & post cū infinitiuo iungit.

Deleo deles verbū: facit in pto deleui & deliui: in supino deletū & delitū: teste Diome Var. inducente dicentē. Pecorina delitæ litteræ: q & caluū refert in prima epistola ad vxorem scripsisse in vna delita: pro deleta.

Delicia. Require in dictione Delicium.

Delicium in singulari nu. neutri ge. est: in plurali y o scemi. Plautus etiā foeminino gen. singu. numero protulit: quom dixit. Mea voluptas: mea delicia. Delicia item foemi. gen. tignū dicit quod ad regulas angulares infirmas versus sa fugiatū collocat: vt scribit Festus.

Delphin. Require in dictione Delphis.

Delphi. Ibidem.

Delphini. Ibidem.

Delphinus. Ibidem.

Delphis & delphin in recto declinari pōt: testib⁹ Priscia. & Ser. Delphi tam pro oppido q p op pidanis plurali tm nume. declinat: sicut Rubi: Volicini: Gabij. Leontini: Fundi: Thurij: Circcei: Sturni: Arpi: Argi: Pirgi: Puteoli: Calisoli: Scuppi: Phillippi: Stobi: Gomphi: Vobi: Simi sthi: Aparij: Cobi: Nicij: Omni: Mori: Adari: Aenei: Hirpini: Adani: Polybji: Malichi: Zeno bji: Cuni: Argari: Coli: Procuri: Quæ ferme omnia apud Ptolemæū inuenies. Delphin etiā delphinus in recto p pisce dici pōt. Luca. Nec placet ingert qui prouocat æquora delphin. Vir. Orpheus in siluis: inter delphinas Arion. Accusatiuus græcus pluralis est. Iuue. saty. iij. Quanto delphinis balæna britannica maior. Idē saty. vi. Consulit ante falax: delphinorūq; colūnas. Delphini populi quidā sunt Ligurij. Dæmon cum æ diphthongo: & hoc demonium declinari potest. Damon cū vnico m: propriū fuit philosophi nomen. & a Virgi. pro quodā pastore ponit: dicente in buccolicis. Nō ego te vidi damonis pessime: caprū Excipere insidijs multum latrante lycisca.

Demonium. Require in dictione Dæmon.

Demū significat post: quinetiā demus apud Liuium: referēte Festo lectum est. Alij (vt subdit) demum p dumtaxat posuerunt.

Denseo. Require in dicti. Denso.

Denso densas prima: & denso densis tertia coniugatione declinari potest. Varro in mysterijs. Sed tibi fortasse aliquis molit & densit. Lucan. lib. iij. Denfaturq; globus quantū pede prima relato. Denseo denses secundæ coniugationis: & neutrale trāsiuū est verbū. Virg. georgicorū pri. Et Iuppiter humidus austris Denset: erant quæ rara modo. Idē lib. æneidos. x. Postremi addensent acies. Quæ oia nihilominus & ipse Priscia. annotauit.

Descendo facit in præterito descendit: teste Priscia. accuā descendidi: teste Gel. lib. viij. noctuū auti.

Desipio desipis ablatiuo iungit: & nōnunq̄ grō
ut est apud Plau. in Epidico. Desipiebā menus:
quom illa scripra mitterem: pro mente.

Dextera & dextra i recto dici pōt: & facit in dō
plu. & abltō dextris: vel antiquoq; more dex-
trabus: ut scribit Nonius. Vnde & Laberiu re-
fert dixisse in Odissea. Deq; manib; dextrabus.

Dextra. Require in dictione Dextra.

Dextrouorsum. Require in dictione Dextrorsū.

Dextrorsum & dextrouorsum: p dextrouersū
dici potest: teste Priscia. Plautus in Rudente. Sed
dextrouorsum auersa est in malam crucem.

D ante I

Diabolus cū i latino scribit: Nec ex dia & bolus
componit: q̄si duos bolos capiens corpus. s. pe-
ctoris & aīam: ut cū Catholico ridiculus som-
nauit Vgu. Sed a δῖα & λω: qd̄ est crimi-
nor descendit: vnde & criminator dicit.

Diaconus. Reg. i dic. Diacon. Diaconiū. Ibidē
Diacon cū i latio & c exili: & diaconus i recto de-
clinari pōt: Sili mō subdiacon subdiacon: hy-
podiacon hypodiaconus: archidiacon archidi-
aconus. Diaconū p ordine vel dignitate diaco-
ni ponit: qui & diaconatus dicitur.

Diaconus. Require in dictione Diacon.

Diadema hui? tis cū i latio: & hęc diadema hui?
mæ. teste Prisc. declari pōt: ornamētū ē capitis.

Diana cū i latio scribit. & primā syl. indifferentē
haber. Vir. ænei. i. Exercet Diana choros. Idem
æneid. vii. Ipse deū antiquā genitor Callidona
Dianæ. Fuit Iouis filia: quæ a cretensib; lingua
græca dicta est. Dictynna cū i latio in prima &
æ exili: & y græco in media syl. & duplicato
n. Vñ Tibul. i elegia ad Priā. Perq; suas ipune
finit Dictyna sagittas. Quare & mons vbi sua
fuit Dictynæ ædes Dictynnus mō cōsili voca-
tus est. Dictynna vrbs est in ægypto: a qua nō
nulli Dianā dictā esse Dictynā volūt. Vñ Dio-
do. ait. Afferūt quoq; supior; Herculis operū
impēsiq; honoris in ægypto vestigia esse ab eo
cōditā ciuitatē Britomartē: quā dictynā dicūt.
Etpaulopost. Cōsuetudine Dianæ viebat: qd̄
causā p̄buit: ut quidā dictynnā Dianāq; eandē
esse existimarēt. Alij dixerūt Dictynnā lunā: vñ
Vir. ad Messallā. Alij q̄ notior esset: Dictynnā
dixere tuo de noīe lunā. Dianæa cū i latino: &
æ diphthō. dicit a nostris mens siue intellectus
Vñ etiā ab oratorib; p quadā figura ponit: q̄
sensum magisq; verba designat: dicēte Quin. li.
i. Figuras quæq; lexis: quæq; dianæas vocāt.
Dione hui? nes. cū i latino: fuit Oceani & Te-
thios filia: teste Hesio. in Theogonia. Ac Vene-
ris mater: ut Laſtan. grāmaticus testat: & Ser.
a qua Venus ipsa etiā Dione cognominata est
Claudi. de raptu Proserpinæ sic. Venerē quæ-
rat deserta Dione: p Veneris matre hic ponit.

Pro ipsa aut Venere Diones filia. Oui. lib. fast.
v. Hyppolite infelix velles coluisse Dionē: & ē
Venerē. Syl. li. xiiij. Numen erat celsæ puppis
vicina Dione. Dion cū i latio p̄priū viri nomē

Dianæa. Require in dictione Diana.

Diarium. Require in dictione Dies.

Diceo. Requi. in dicti. Dico.

Dico. cis. tertia: & diceo. ces. secūda cōiuga: teste
Marcel. veteres prulere: vnde & Neuiū inducit
dicentē. Primū qd̄ dicebo recte: secūdū qd̄ dice-
bo eo melius. & pducit primā. Ouidi. lib. iij. de
ponto. Hoc duce prædico varicinorq; deo. & a
dictū supio fit hoc dictū: qd̄ dicit: ut Vgutiois
verbis vtar: & hic dictus hui? dictus actio ipsa
vel passio dicēdi. Dico. cas. primæ cōiu. primā
cor. Vir. Cōiugio iūgā stabili p̄priāq; dicabo
Dictynna. Reg. i dic. Diana. Dictynnus. Ibidē
Dictū. Requi. in dic. Dico. Dictus. Ibidem.

Didyme hui? mes. cū i latino in prima: & y græ-
co in secūda syl. scribit. Insula est in mari Sicu-
lo: vna ex Acolijs: teste Prole. De qua meminit
Oui. lib. meta. vii. dicens. At non Olearos: di-
dymæq; Didymæ pluralis nu. eadē scriptura
& cū ædiph. in vltima syl. insulæ sunt Aphri-
cæ: & Aegypto adiacēt: ut idē Prole. ostendit.
Didymus eadē scriptura p̄priū fuit viri nomē
Didymi eadē scriptura: mōtes sunt scelicis Ara-
biæ: ut testis est Prole. Dindymus cū i latino in
prima syl. sequēte n: & y græco in secūda in sin-
gulari nu. mascu. gen. est: in plurali y o neu. &
si Tortel. plurali tm numero declinari p̄cipiat.
Oui. lib. fastoq; iij. Dindymon & Cybelen: &
amcēnā fontib; Idam. Properti. Dindymus &
sacra fabricata inuēta Cybele. Catul. Dea ma-
gna: dea Cybele: dea dñā dindymi. Virg. ænei.
ix. Ire per alta. Dindyma mons est Phrigiæ: te-
ste Seruio.

Didymi. Require in dictione Didyme.

Didymus. Ibidem.

Dicula. Require in dicti. Dies.

Diespiter cū i latino vtrobiq; scribitur: & Iuppi-
ter dictus est: quasi dei pater: & facit in genitio
diespiteris vel diespiteris: teste Priscia. Macrobi?
in saturna. Ipsi quoq; Romani diespitrē Iouē
appellabant.

Dies (ut tradit Probus) scem. tm generis est. Nā
(ut ait) nullū inuenitur nomen mascu. generis:
quod habeat ablatiuū singularē in c productū
Tam parua in re q̄ vehemēter Probus errauit
teste em Priscia. ceterisq; grāmaticis tam maf.
q̄ scemini. generis dies est. Luca. lib. ij. Pro fata
quis ille: quis fuit ille dies. Virg. li. ænei. iij. Ille
dies primus læti: primusq; malorū causa fuit.
Meridies tamē masculi. tm generis est: teste Pri-
sciano: Terenti. in Adelphis. Præterea meridie
ipso faciā: ut stypulā colligat: vbi Donatus ait

Meridie dixerunt veteres: quasi medidie: id est mediu die. Sed (ut scribit No. Varronis auctoritate fretus) non mediu die tunc: veru etia media noctem merides designare habet. Dies facit in gro diei: ac etia diei: teste Gel. lib. viij. noctiu attit. necno diei: teste Casare lib. de analogia: qui etia & dies: vt testis est Casellius: quae oia nihilominus exemplis coprobabim. Vir. Munera laetitiaeque diei p diei: vbi impitiores legunt dei. Salu. in Iugurtha. Vix decima p diei: p diei. Virg. Georg. i. Libra die sonique pares vbi fecerit horas Cicero pro Sextio. Equites non daturos illius dies poenas: hoc est illius diei poenas non passuros Ennius. xvi. annaliu. Postremae longinqua dies confecerat aetas: pro postremae diei. Dies facit i abito singu. die vel diu: teste Marcel. Vn Plau. in aulularia ait. Nec nocti nec diu quietus vnq era. Salu. Diu noctuque labora: qd in Ser. super i. georgicor: dicit esse aduerbiu. Dies format p diminutione dieculae: teste Prisc. Quod in pro puo tpe Asconius Pedia. & in Terentiu Dona tus intelligi voluit. Sane teste Gellio quida inter quos Iginus voluerunt: quom diem fecim. gne dicimus: tepus fecare: mascu. aut die ipsu: qbus nos Marcel. adherentes contradicim: na & fec. gen. dici posse p ipso die Marcel. affirmat: Vn & Pacuiiu inducit in Dolere die dicent. Gnara despodit nuptijs: hac dat die. & Vir. aenei. ij. ait Ergo dies infanda aderat mihi sacra parari. Itē Qui. lib. fastor. v. Nona dies aderat: quom tu iustissime Chiron Bis septē stellis corpe cinctus eras. Diariū victus dicit quondian. Hora. Cu seruis vrbane diaria rodere mauis. Marti. Sed lupus vltura: puerique diaria poscunt. Diariū ite librum vocabant: in quo res quotidianae continebantur: teste Gellio.

Differentia & differitas in vno scato accipi pnt: teste Nonio: dicente Lucre. li. iij. Tantaq in his rebus distatia differitalq est.

Differitas. Require in dictione Differentia.

Digno. Require in dictione Dignor.

Digestio. Reg. in dicti. Digeries Digestus. Ibidē Digeries: digestus: digestio in vno scato accipi pnt. Macro. in satur. Nec miru si digeries mor su reprehensionis euasit. Sta. lib. thae. iij. Iam credie vni sanctae digestus opum. i. hac in pre dispositio vel distributio.

Dignor coe est verbu: testis Gel. lib. xv. noctiu attit. & Prisci. Dicimus em dignor te & dignor abs te. Vir. aenei. iij. Cōiugio Anchisa Veneris dignate supbo. i. dignus habite. Idē lib. aenei. i. Haud equide tali me dignor honore. Tulli. in Oeconomico. Homo ex eo numero hoim: qui apud nos hoc noie dignant. i. digni habentur. Veru (vt Diome. scribit & Nonio) etia digno. nas. veteres ptulerunt: vnde & Pacuiiu referunt

dixisse in Hermiona. Cu neq aspicere & quales dignaret eius. Dignus abito iugit & gro. Plau. in trinu. No ego su dignus salutis. Virg. aenei. xi. Disceda magnor: haud vnq indigna uor. Valeri. Flaccus lib. viij. Solaq tantu virgo haud indigna viaru.

Diluuius. Requi. in dic. Diluuiū Diluuiū. Ibidē Diluuiū cu vnico l & diluuius in vno scato accipi pnt. Hora. lib. iij. car. Quom fera diluuius in quietos irritat amnes. Inde venit Diluuiū verbu. Lucre. li. v. Tantū suppediat amnes vltra q minant Oia diluuiare ex alto gurgite ponti. Dimico. cas. & dimicor depones coponit: vnde in legēda sanctor: Chriftanti & Dariā legitur. Quis em ista pugnā a diabolo excitatā vincere pualer: nisi tua p eo fuerit dextra dimicata.

Dimicor. Require in dictione Dimico.

Dindimus. Require in dicti. Didyme.

Dione. Reg. in dic. Diana. Dion. Ibidem.

Diora cu i latino & t exili scribit: genus est vasis vinarij: duas (teste Acrone) ansas habetis. Ho. in. i. car. O Thaliarche meru diora. Diara cu i latino & a diphtho. in media sylla. & t exili: lex victus dicit. Diara item locus quida domi vocatur: vbi in versamur nullo negocio: aut vsu & a dior & a: qd versari significat deriuat.

Dirimo facit in pro diremi & dirempli: teste Be da sup. Donati arte.

Discerniculum. Require in dictione Discrimen.

Dyscolus cu y greco & cno aspirato scribit: coponitque ex dys & col: qd in copositioe malu vel difficile facit: & κελομαι iubeo: ita vt dyscolus is dicat: cui difficulter iubei. Neq a schola: qd scribit cu ch aspirato deducit: vt Vgut. Brito: Mamotreus: Catholicon: Gasparinus voluerunt. At y o Tortel. ex dys & cho lo cho lera: vel ex dys & cho lo o iracundia compositum vocabulu tradit: quasi mala cholera: vel mala iracundia interpretat: quod si veru dicit cu ch aspirato scribi dyscolus oportere.

Discordia & discorditas i vno scato accipi pnt: teste Non. qui & Pacuiiu refert dixisse in Her. Quataq ex discorditate cladē impiet familiae.

Discorditas. Reg. in dicti. Discordia.

Discordis. Requi. i dic. Discors.

Discors: & hic & hac discordis & hoc discorde: teste Priscia. antiqui declinauerunt: vnde & Pomponiu refert protulisse. Blanda fallax superba impotens discordis.

Discus cu i latino & cexili graecu est vocabulu. & si Isidorus: Vgu. Catholico: alia nescio qua ethimologia fingant. Genus est vasis portadis ad mensa carnibus gaptissimu: vt docet Iulius polux. Fuit etia discus ludi genus: quo saxu vel massa plumbea laetabatur alura iuncta: in qua referenda & periculum erat: & ars apparebat: vt

Pindari interpretæ ostēdit. Martia. Splēdida cū volitēt Spartani pondera disci. Estē. pcul pueri. Dis ditis. Require in dictione Diues.
 Dispondeus cū i latino scribit: pes est quattuor syllabis productus constās. Dispōdius cū i latīno virobique: & vnico p: & hoc dispondiū declinari pōt: teste Var. lib. ij. de analogia: genus est quod a nōnullis etiā dupōdius & duopondiū ex duo. f. & pondo appellatur.
 Dispondium. Require in dictione Dispondeus. Dispondius. Ibidem.

Discrimen discriminale: discerniculū in vno fco accipi possunt: acus ea est: qua capilli discrimi-
 nant: nā a discrimine sit discrimino nas. Hiero. in Iudith ca. x. Et discriminauit crinē capitis sui Vir. ænei. xi. Ordine flāmarū & late discrimi-
 nat agros. Discrimen itē differentia dicit. Vir. ænei. vij. At nunc dura dedit nobis discrimina Pallas. Rursus discrimina periculū. Vir. ænei. i. Per tot discrimina rerū Tendimus in latū. Discriminē certamē. Vir. ænei. v. Post hos æquo discrimine pistris: Centaurusq; locū tendunt supere priorem.

Discriminale. Requi. in dictione Discrimen. Dissentio cū duplicato f & dissentior deponēs in vfu est. Gel. li. x. noct. atti. Cūq; dissentirent & pars tertio. Alij teriū scribendū contenderent. Dissentior. Require in dictione Dissentio.

Diteo. Require in dictione Dito. Dito ditas & diuito diuitas dici potest: Estē Mar-
 cel. Acciū inducente dicentē in Astyanacte. Nil credo auguriū qui aures verbis diuitiāt alienas suas vt locupletent domos. Diteo res. neutrale verbū est: vnde sit dītesco.

Diues vt Prisci. Vgu. Brito: Mamotrectus. Alex-
 xander: Catholicō tradidere: substantiuū est: & cōis gene. sed vt habeat accm singularē: diuitē & diues: pstat adiectiuū esse triū generū. Hiero. in epist. ad Neporianū de vita cle. Nemo mihi obijciat diues illud in Iudea templū. Oui. lib. i. de arte. Addidit externo marmore diues opus Hui⁹ cōpatiū gradus est diuitior & diuitius. Oui. lib. iij. de pōto. Textaq; fortunaq; diuitio ra sua. Martia. Romanū ppius diuitiusq; forū est. Diues grō & ablrō iungit. Tēte Priscia. hic & hęc dis & hoc dite idē fecit qd & diues: qd vt dicit Prif. b & hęc ditis & f. te. declari deberet. Diuiduū. Reg. in dic. Diuisus. Diuidus. Ibidē Diuisus & diuidus in vno fco dici pōt: teste No. Acciū inducente dicentē. Nosq; vt seorsum diuidos lero offers. Diuiduū & quod diuidit: & qd diuidit significare habet.

D ante O

Dogma hui⁹ dogmatis & hoc dogmatū: & hęc dogmæ declinari pōt: teste Priscia. Laberū inducere dicentē. Nec phirago reā dogmā doct⁹.

Neq; a docto dogma descendit: vt Vgu. & Ca-
 tholi. somnariū: sed a two kw: qd est sentio. Nulla cū latina comperit dictio terminata in a quæ neu. possit esse ge. terriæ declina. vt auctor est Prisci. quare nō latinū: sed græcū est dogma vocabulū. Sane nōnulli dogma disciplinā seu doctrinā interpretati sunt. Nos autē dogmata: sci-
 ta: decreta: placitaq; atq; cōsulta significare di-
 cimus. Vnde Cice. in Acadēmi. Philosophorū decreta cōquirēs: atq; expēdens dicit dogmata latine appellari decreta. Seneca in. xvij. episto. moraliū: quom differre docet decreta philoso-
 phorū a pceptis: dogmata interpretat latine de-
 creta: scita: cōsulta atq; placita. Vñ Plutar. græ-
 ce: quæ alij dogmata dicunt: ille τὰ περὶ Κο-
 μῆς: hoc ē latine placita dixit. Idē de dogma-
 te Platonis sentit: & interpretat Apuleius. Sic igit dogmata vniuscuiusq; decreta: quæ scdm
 Cice. sententiā: prodere scelus est nō minus q̄ pa-
 triā: & quibz nō stantibz philosophorū sectæ:
 nec vim nec locū seruāt: vnde Laer. dicit: sectā
 eā nō appellari quæ dogmata nō habet. Marti-
 alis ad Papilū. Tu qui sectarū vires & pondera
 nosti. Dic mihi præcidi Papile dogma quid est.
 Idem. Quod magni Thraseæ: cōsumatq; Ca-
 tonis. Dogmata sic quæris: viuis vt esse velis.

Dogmatum. Require in dictione Dogma.

Dolentia. Require in dictione Doleo.

Doleo doles hoc modo cōstruit: Dolet mihi ca-
 put: doleo ventrē: doleo tuā miserā. Terētiū. Dolet dictū adulescenti. Hiero. in lib. iij. Regū
 ca. iij. ait puer patri suo. Caput meū doleo. Sa-
 lusti. in Catili. Quasi dolens eius casum. Dolo
 dolas primæ cōiuga. facit in præterito dolauit:
 in supino dolatū: antiqui etiā dolo dolis. tertia
 coniuga. declinauere: cuius præteritū est doluit:
 idē qd a doleo: supinū dolitū. Vnde Var. refe-
 rente Nonio dixit in Agatone. Scyphus dolit⁹
 artē ostēdat mētoris. Et tā doleo q̄ dolo primā
 corripit syllabā. Proper. Stypes acruus erā p-
 peranti falce dolatus. Hor. Lumbosq; saligno
 Fuste dolat. Idē ser. i. Quis humana sibi doluit
 natura negatis. a doleo præteritū est. Dolor &
 dolentia in vno fco accipi possunt: teste Gel.
 in noct. atti. Dolon propriū fuit viri nomen:
 cuius meminit Oui. lib. xij. dicens. Cōferat his
 Ithacus Rhēsum imbellēq; dolona. Dolo gñs
 est tæli. Vir. ænei. vij. Pila manu sauosq; gerūt
 in bella dolones. Dolus vti malus: ita & bon⁹
 dictus est: testibz Pompe. & Gel. lib. xij. noctū
 atticarū. Vnde Plau. in Rudente. In dolo malo
 instipulatus sis.

Dolo. Reg. i dicti. Doleo.

Dolon. Ibidem.

Dolor. Ibidem.

Dolus. Ibidem.

Doma. Require in dictione Domus.

Domicula. Ibidem.

G

Domina facit in dō plurali & abltō dominabz: vt tradit Proby. Hiero. in episto. i. ad Demitria: dē circa finē. Incedentibz dominabz: ancilla virgo pcedat ornatio. Curtius tñ dominis p dominabus dixit: & sic dicendū esse tradit Laurē. Dominor. naris. inter cōmunia verba a Priscia. cōnumerat: vñ & Nigidii refert dixisse: Omne pecus indomitū habet quiddā in se ferū: sed tñ ea natura ē: vt cicurari & dominari possit. Cōstruit autē dominor cū dō gō: & mediante in prapositione cū accō & abltō. Virgi. Et victis dominabit Argis. Hiero. in Ecclesiasti. ca. xvij. Posuit timorē illius sup omnē carnē: & dominatus est bestiaz & uolatiliū. Ouid. lib. meta. i. Et q̄ dominari in cetera posset Narus homo. Vir. ænei. ij. Incensa Danaī dominant in vrbe.

Domuncula. Require in dictione Domus.

Domus secūda & q̄rta declina. declinari pōt: antiqui tñ domus hui⁹ domus hui⁹ domū declinare solebant: testibus Nigidio Gel. lib. iij. no. atticariū. Vnde Varro in Fanpheminippo ait. Prexit in interiores partes domus. & format per diminutionē domuncula. Vgu. dicit: q̄ diminutue etiā facit domicula. Hoc doma hui⁹ domatis græcū vocabulū est: sic & domus: testē Varr. de lingua latina: & p tecto seu domo ipsa ponitur. Hic Dumus spina vocat: inde fit dumetū: quod Vgu. etiā dumicetum appellat. Sta. lib. thæbaidos. i. Phœbe parens sente Lycia pataræa niuosis Exercent dumeta iugis.

Donec & donecū in vno feto dici pōt: teste Pri. Vnde & Plau. ait in captiuis. Asculatus sciens ego me amitti donecum ille huc redierit.

Donecum. Require in dictione Donec.

Dorcia. Require in dictione Dorcium.

Dorcium & dorcia propriū mulieris nomē: declinari pōt: nec a δὲ ὀρκία deducitur: vt Vgu. somniauit: sed a δὲ ὀρῶν: quasi dulce & amabile donum dicatur.

Dora. Require in dictione Dorus.

Dori. Ibidem.

Doris. Ibidem.

Dorius. Ibidem.

Dorso. Require in dicti. Dorsum.

Dorsuo. Ibidem.

Dorsum neutro gene. & hic dorsus hui⁹ dorsus declinari potest: testibz Capro & Probo: & nō tñ animantiū: sed etiā aquarū: teste Marcel. dorsum dicitur: vnde Virg. ænei. i. inquit. Dorsus immane mari summo. Dictū est autē dorsum: q̄ ea pars corporis deuexa sit deorsum: auctore Pompe. neq̄ a duro duras descēdit: vt Vgu. somniauit. Ab eo qd̄ est dorsum fit dorso. las. verbū. A Dorsus autē fit dorsuo dorsuas. Plautus in aulularia. Tū macerio congrū: muranā ex dorsua q̄tū potes. i. p̄fringe: vt dorso exime.

Dorsus. Require in dictione Dorsum.

Dorus Neptuni filius fuit: teste Ser. Doris cum i latino fuit Oceani & Thethios filia: teste Hesiodo in Theogonia. & a nonnullis interpretat̄ amaritudo: quæ Nereū: hoc est mare semp̄ cōsequit̄. Q̄zobrē nōnunq̄ a poetis Doris ipsa p mari ponit: vt est apud Vir. in Gallo dicentem Doris amara suam nō intermisceat vndā. Dora vrbs est Phœnices: teste Prole. Dory cum y græco nomē est vrbs ponticæ: neu. quidē ge. De q̄ Priscia. Dorius fluui⁹ est Indiæ: teste Pio.

D ante R

Draca. Req̄. in dic. Draco.

Dracæna. Ibidem.

Drachma cū ch aspirato scribit̄: nō aut cū c exili hac videlicet scriptura drachma: vt Vgu. scribi p̄cipit: genus est ponderis. Drachmon eadē scriptura fuit: teste Iulio Polluce: Atheniensū numisma. Hoc dragma hui⁹ dragmatis cū g: id apud græcos dicitur: qui apud nos manipulus. Hoc drama hui⁹ dramatis cum m immediate post a scribit̄: nō autē dragma cū g: vt scribi p̄cipit Vgu. Hiero. in Cantica. Drama etiā dicit̄ vt in scænis agi fabula solet: vbi diuersæ p̄sonæ introducuntur: & alijs accedentibz: alijs etiā discedentibz: a diuersis & ad diuersos textus narrationis expletur. Dona. in prologo super Terentiū. Protasis primus actus est: initiumq̄ dramatis. Vnde & canit ecclesia. Anteriorū hui⁹ virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis. Inde dramaticus stylus: testibz Diomedē & Seruio: is dicitur qui mixtus nō est: vbi poeta nūq̄ loquit̄: vt sunt comedie & tragedie. Probus super Bucco. Dramaticus stylus est: in quo personæ immodo loquunt̄: dihegmatic⁹ in quo solus poeta: mixtus vbi p̄miscue & poeta & persona.

Drachmon. Requi. in dicti. Drachma.

Draco cum c exili cōis generis ē: & si foemininū draca habeat: & dracæna cū æ diphthong. in media syllaba. Dictus est autē draco a δὲ ῥακῶν: quod est videre: nam clarissimā oculorū aciem habere perhibet̄. Draconē item appellat Plin⁹ lib. xvij. natura. histo. ex tortuositate similitudine palmitē: vt ait: emeritum pluribusq̄ induratum annis.

Dragma. Req̄. in dic. Drachma

D ante V

Dubito. Require in dictione Dubo.

Dubo dubas veteres (teste Festo) protulerunt: a quo fit: quo nūc vtimur verbū dubito. itas.

Ducatus hui⁹ ducatus regio ducis vñ dignitas apud vulgus dicitur: ducatus hui⁹ ducatu reus nummus ducalis vocatur.

Ducissa. Require in dictione Dux.

Duco ducis tertie coniuga. primā producit syl. & apud Marcellū plures detinet significatiōes: hoc in loco nihilominus annotandas. Ducere

pati significat. Vir. li. ænei. iij. Nate dea portes hoc sub casu ducere sōnos. Duci delectari: aucto car. Tul. lib. v. de finibus. Dantq; se ad ludendum fabellarūq; auditione ducunt. Ducere nudare: exercere. Vir. ænei. xij. Illetū dypeo obiecto cōuersus in hostē ibat: & auxilio ducto mucrone petebat. Ducere excitare. Tulli. in verrē. Quid si quē statuæ magnopere delectant: si quis earū honore: aut gloria ducit. Ducere illicere. Tul. lib. officior. ij. Postremo precio aut mercede ducunt. Ducere struere: erigere. Vir. ænei. i. Pars ducere muros. Molitūq; arcē: & manib; subuoluerē saxa. Ducere iudicare. Vir. Tanto me crimine dignū Duxisti. Ducere voluere per tractare. Vir. lib. ænei. vij. Sic equidē ducebam animo rebarq; futurū. Ducere trahere: differre. Tul. lib. offi. ij. Apud prætorē criminatus est balbum illud ducere. Idem ad Cæsarē iuniorē. Ne res ducere: fecimus vt Hercules Ancianus in aliū locū transferret. Ducere ppiū pro tēporibus seruare. Vir. in bucco. Et quo duceret aprieis in collib; vuas: Colerem. Ducere dimittere: descēdere. Plau. in Aulularia. Vbi ille abit: ego me duco seruandus arborē. Ducere gerere. Vir. lib. gnei. viij. Hi bellum assidue ducunt cū gēte latina. Ducere: quā proprie significationē habeat: patet hoc Virgilij exemplo li. ænei. xij. dicentis. Ducit infelix æuo confectus Alethes. Duco ducas primæ cōiuga. primā corripit syl labā. Vir. ænei. x. Quattuor hic iuuenēs: totidē quos educat Tūpheus.

Duellator Reg. i dicti. Duellū. Duellio. Ibidē Duellum. Ibidem. Duellus. Ibidem.

Duellū duellum: duellio hui⁹ duellionis in vno significatione accipi possunt. Dicit autē duellū duos: bellū: qd; scilicet duabus partib; de victoria contententibus dimicat: teste Festo. Et non nunq; pro bello ponit: vt est apud Iuue. sary. i. Galeatū sero dudli Pœniter. Nam & a duello bellū fit: dum abiecta d littera digāta in b cōuertitur: quod nonnulli diminutiue ab eo qd; est bonum p antiphrasim fieri volunt. Quintilia. li. i. Duellus quidē dicere bellos ausi sunt. Var. lib. iij. de lingua lati. Perduelles dicunt hostes. Placet ergo: vt a duello bellū fiat: quod tamen Festus a belluis dictū tradit. Duellio & duellio in vno significato accipi possunt: vñ perduellio & perduellis. Duellator is dicit qui duellū pergit. Plautus in captiuis. Domi belliq; duellatores optimi.

Dulcedo. Reg. i die. Dulcitas. Dulcitus: Ibidē Dulcitas & dulcitus: p eo qd; est dulcedo in vno scato accipi possunt: teste Non. Cæcilius in Syraculis. Tāta hinc inuasit in corda dulcitas. Ci. lib. iij. de natura deor. Quicq; dulcitudine pier cæteros sensus cōmouetur.

Dumetum. Require in dictione Domus.

Dumicetum. Ibidem. Dumus. Ibidem.

Duo duæ duo in accō: mascul. quidē ge. duos & duo: fœmi. duas: neu. duo: estib; Prisci. & Phoca. Vir. lib. ænei. ix. Si duo præterea tales Idæa tulisset Terra viuos. Hora. sermo. vij. Duo si discordia vexat inertes.

Dureo dures secundæ cōiuga. & neutrale verbū est transitiuū: teste eodē Prisci. Luca. lib. iij. Totosq; iuduruit artus. Virg. Sturiaq; impexis induruit horrida barbis.

Duricia & duricies in vno scato accipi possunt. Simili mō duritas & duritudo in eadē scatōe vsurpant: teste Gel. lib. x. nocti. atti. Caro. Qui illius imprudentiā: qui norat duritudinē.

Duricies. Require in dictione Duricia.

Duritas. Ibidem. Duritudo. Ibidem.

Duro duras prima: & duro. ris tertia cōiuga. declinari pōt: teste Prisci. Vir. Durate: & vosmet reby seruare secūdis. Idē geor. ij. Et vulnera durat. Luca. lib. v. Nā cætera damna Durata iam mēte malis: firmaq; tulerūt. Soli. de mirabilib; Lapis iste in aqua mollis est humo durat exempl⁹. Est autē durare p seuerare sustinere durescere.

Dux cōmunis gen. est: apud vulgus tñ p fœmina duce ducilla vsurpat.

E ante B

Brius & ebriacus in vno si gnificato accipi pñt. Vnde Plau. ait in Aulula. Homo ebriacus sōno sanari solet.

Ebor. Requi. in dicti. Ebur Eboreus. Ibidem. Eborā. Ibidem. Eburneus. Ibidem.

Ebur cū u: teste Probo efferrī debet: dicente Vir. India mittit ebur. At yō Phocas ebor p o enūciari pcepit: & utrūq; dici pōt: nā & equur cū u teste eodē Pro. scribit: & cū o æquor efferrī: vt in ipsa dictiōe vidimus. Ab ebore fit adiectiuū eboreus: eburneus: eburnus. Vlpianus de legatis. iij. Eboreā bibliotecā emit. Quint. li. vi. Cū in triumpho cæsaris eborea oppida essent trās lata. Hiero. in cāticis ca. xij. Collū tuū sicut turris eburnea. Qui. lib. meta. iij. Impubesq; genas eburnea colla decusq;. Vir. geo. iij. Hipodame q; humeroq; Pelops insignis eburno. Luca. li. ij. Legit timeq; faces: gradibusq; accliuus eburnis. Hora. ser. xvi. Tinēta sup lectos cāderet vestis eburnos. Iuue. sary. x. Da nūc & volucrē: scepro quæ surgit eburno. Prop. Siue lyre carmē digitis percussit eburnis. Tibul. Hanc primū veniēs plectro modular⁹ eburno. Eborā nomē est duarū vrbū in Hispania: teste Prole. quarū vna Turdubiorum est: alia Edetanorū. Eburā

G ij

vrbs est Lusitanorū mediterranea: teste eodem
Ptole. Eburum vrbs est Germaniæ: vt idē Pto-
lemæus in cosmographia ostendit.
Ebura. Require in dictione Ebur.
Eburnus. Ibidem

E ante C

Echneis huius. dis. vel echneidos: cū ch aspirato
sequēte scribitur: genus est pisciculi. Nec ab hæ-
reo hæres descendit: vt Isidorus tradit: & cum
Catholico Vgu. somniauit. sed ex $\epsilon\chi\omega$ teneo:
& $\rho\chi\alpha$ naui componit: nā (teste Pl.) ruant vē-
tilicet sēuāt procellæ: imperat furori: tantaq;
vires cōpescit & cogit stare nauigia. Quā etiā
ob causā amatoris quoq; veneficis infamis ē:
& iudicio: ac litū nōnunq; mora. Vnde quod
græce echneis: latine a nōnullis remora appel-
lat. Hæc Plinius. Et pducit echneis penultima
in recto syllabā. Nā apd græcos cū x in penul-
tima syllā. scribitur: quæ semp apud illos. pducta
est. Vnde Apianus lib. i. ait. $\theta\epsilon\upsilon\mu\epsilon\delta\iota\omicron\lambda\iota\sigma\tau\chi\upsilon\chi\epsilon\chi\epsilon\chi\iota\delta\iota\omicron\sigma\epsilon\nu\rho\epsilon\sigma\sigma\alpha\nu\tau\omicron$: quod
etiā obseruauit Lucan?: quom dixit: In medijs
echneis aquis. Vbi nōnulli legūt echneis: vēr-
cū echinus cū ch aspirato: & i latino: primā (vt
statistā patebit) corripit syllabā: Lucani metro
aduenire nequaq; pōt: quē tñ p echneide Isido.
Papias. Vgu. Catholicon: ac etiā Augusti. de ci-
uitate dei posuere: sed falsi sunt. Nā echinus: ali-
us quidā est pisciculus ex cancrorū gñe: spinas
habēs quib; p pedib; vti: de quo Martia. Cor-
tice deposito mollis echinus erit. Iuue. saty. iij.
Et semel aspectu litus dicebat echini. Hora. ser.
xiiij. Ostrea Circæis Misseno oriunt Echini. Est
etiā Echinus eadē litteratura villa Cyrenaicę p
uincia in Aphrica: & eodē noīe vrbs Macedo-
niæ: teste Ptole. Necnō & genus vasis ænei: in q
calices lauant: teste Acrone: qd aliq (vt ait) am-
pullā dicunt esse vitreā: de quo Hor. sermo. vi.
Pocula cū cyato duo sustiner: astat echin. Ech-
inas hui⁹ echinadis vel echinados: eadē scriptu-
ra scribit. Sunt aut echinades insulę in Maliaco
mari: teste Herodo. li. histo. ij. de quibus Luca.
meminit dicens: Crassus oblimat echinadas vn-
dis. Vgu. dicit posse declinari hæc echinada: qd
si compit ab accō græco $\epsilon\chi\iota\pi\sigma\delta\iota\alpha$ formet ne-
cesse est: sed & hæc echina hui⁹ echinæ declinari
pōt: dicēte Seneca in Troade. Quolibet ventro
faciles echinæ. Echidna cū ch aspirato & i latīo
sequēte dn vipera dicit. Vñ de ea quā Hercules
interfecit: inquit Oui. lib. v. fasto. Sanguine cen-
tauri Lerneę sanguis Echidnæ Mixtus: ad auxi-
liū tempora nulla dabit.

Echina. Require in dictione Echneis.

Echinas. Ibidem.

Echidna. Ibidem.

Edio cū ch aspirato scribit: nec ab $\epsilon\iota\kappa\alpha\upsilon$: quod

Echinada. Ibidem.

Echinus. Ibidem.

apud græcos cū $\epsilon\iota$ diphthō. & K scribit: & a
nostris effigies transferi: deriuat: vt cū Catholi-
co Vgu. soniauit: soni dicit vel uocis repulsio
Perlius. Reparabilis assonat echo. Qui. meta. iij.
Planxerunt dryades plangentib; assonat echo.
Edoga absq; æ diphthō. & cū c scribit: & ab $\epsilon\kappa$
 $\lambda\epsilon\gamma\omega$: qd est eligo: qd cōponit ab $\epsilon\epsilon$ & $\lambda\epsilon$
 $\gamma\omega$ descendit. Græci em solēt: qñ ex cōponit cū
dictione incipiente a cōsonāte mutare ξ in K: vt
eclipsis: edoga: vēr; qā inter c & g reciproca est
mutatio: facilec in g cōuerso in errorē inducī
sunt Guarinus & Torte. q cū æ diphthō. sequē-
te g: hac. i. scriptura ægloga scribi voluerunt:
maxime quia græci oēs dictiones vbi e est ante
g p æ diphthō. annotare cōsueuerūt: vt ægon:
ægaon: ægyptus. pter $\epsilon\gamma\omega$ pnomē: & $\epsilon\gamma\epsilon\upsilon$
 $\rho\omega$. i. erigo. Interpretat aut edoga exceptū: vt
lib. iij. epist. Plinius nepos: & li. iij. ecclesiasticę
hist. Eusebius attestat. Neq; sermonē de capris
fecit: vt cū Catholico somniauit Vgu. tunc em
potius ægloga dicit q ægloga.

Estasis cū c exili; scribit: & dici pōt productio:
Est em figura: qua syllaba naturaliter correpta
producit: quæ a nonnullis extasis dicit. Extasis
nē mētis excessus vocat. Ego eges verbū tam
grō q abltō iungi potest.

Ethilis cū c exili; & th aspirato & i latino vtro-
biq; scribit: & dici pōt expressio. Est em cæsura
qua m cū vocali elidit: vt est apd Vir. Mōstrū
horrendū ligens. Hæc a nōnullis ellipsis cū du-
licato l: ab alijs elleipsis dicitur.

E ante D

Edo es est græcū est verbū: qd apud antiq; teste
Prisci. edo edis edit declinari solebat: vt etiā ab
hoc compositū: comedo comedis comedit. Vñ
etiā Næui⁹ in carbonaria ait. Ille ipsi estat quā-
do edit. Et format edo duplex supinū: esum scz
& estum: teste Priscia.

E ante F

Efferro efferas primæ cōiuga. & efferor deponēs
vsurpat. Ambro. sup. Aegelpipū. Efferauerat
Herodes vniuersos. i. efferos effecerat. Stati. in
Achil. Eruptū supis Mars efferat aurū. Hiero.
in Dan. ca. viij. Cūq; appropinquasset ppe arietē
efferatus est in eū. i. desauit. Efferro efferis facit
piō extuli: qd a verbo tollo mutuat: in supino
elatu. Est aut efferre extollere. Tul. li. offi. ij. Ita
eos viros suscipiūt: maximisq; efferūt laudib;
Efferre edere pchere. Vir. geor. ij. Extulit hic
Decios: Marios. Efferre erigere leuare. Vir. lib.
ænei. v. Ostēdit dextrā insurgēs Entellus: & al-
te Extulit. Efferre ostēdere. Virg. ænei. viij. Vt
belli signum Laurenti Turnus ab arce Extulit
Efferre pferre. Virg. ænei. v. Tū satus Anchisa
cæsus pater extulit æquos. Idē æneid. ij. Mene
efferre pedē genitor. Efferre subdere. Lucil. lib.

xxvij. Depugnabunt pro te ipsi: & morientur: ac se vltro offerent. Eff. rre enūtiare: quale est: si dixeris: Cybele cū vnico l: & cū geminato l Cybele offerri potest.

Effror. Require in dictione Effero.

Effigia. Require in dictione Effigies.

Effigies & effigia in recto declinari pōt: teste Nonio. Iuue. saty. xv. Effigies fari nitet aurea cerco pytheci. Aphanus. Cuius resuscitat imago: cuius effigia.

E ante G

Egeo eges. Requi. in dictione Ectasis.

Egredior accō & ablō iungit: teste Ser. sup lib.

ñ. ænei. Salusti. Raro egressa fines suos. Horati.

Egressum magna me cepit Aricia Roma.

E ante L

Elegeia. Require in dictione Elegia.

Elegia cū vnico l & i latino scribit. & dici potest miseria. & pducit apud poetas penultimā syl. Sta. li. siluarū. i. Quas inter multū perulans elegia propinquat. Martia. Detineat cultis aut elegia comis. Antonius Panormita in epistola ad Lamolam. Induit ad vires vultus elegia deaz. Nonnunq pentasyllaba dictio elegia effert: & tunc penultima syllaba corripit. Oui. de remedio. Blanda pharetratos elegia nutrit amores. Idem lib. iij. de sine titulo. Venit odoratos elegia nexa capillos. Idē in epitaphio Tibulli. Flet bilis indignos elegia solue capillos. Qd Do mitius sup epistolā Sapphus nō pcepit. Nā cū apud poetas (vt Domitius) penultimā syllabā elegia dictio scz tetrasyllaba pductā habeat: in eadē Sapphus epistola: emendare (vt etiā alibi solet) elegia cōfor debuit: nō approbare: vt elegia legeret. Quod si apud Oui. tetrasyllaba dictio (vt idem legendū affirmat) elegia enuntiet: primā & secundā syllabā produci: necnō & penultimā corripere necesse est: cōtra omniū aliorū poetarū auctoritatē: immo etiā cōtra seipsum. Vnde & alibi idē Oui. inquit. Tantū se nobis elegi debere fatent. Et Tibull. ait. Nec profunt elegi: nec carminis auctor Apollo. Boetius. Et veris elegi fletibus ora rigant. Iuue. Impune ergo mihi recitauerit ille togatas Hic elegos. Hoc pari errore ductus etiā est Tortelli. in dictione elegia. Sunt qui ab elegia diminutive eligidion formari volunt. Persi. Non si qua elegidia crudi Dictarunt proceres.

Elephantus. Require in dictione Elephas.

Elephas cū vnico l cōmunis gen. est. Et a grō græco ελεφάντης: nostri etiā hic elephantus in recto dixerūt. Iuue. Quatinus hic nō sunt & venales elephāti. Hiero. in lib. i. Machabeos: ca. i. Et intrauit in ægyptū in multitudine graui in curribus: & elephātis & equitibus: & copiosa nauū multitudine. Et nonnunq pro eboze: hoc est:

pro ipsius elephantū dente ponit. Virg. in geor. In foribz pugna ex auro: solidosq elephāto. Elephas itē mōs est circa Nilū fluuiū: vt in cosmograpia Prole. ostendit.

Elleborū. Require in dictione Elleborus:

Elleborus absq aspiratione iniri: vt vult Georgius Merula: & cū duplicato l: & elleborū declinari pōt: qd tñ Apule. & Tortell. cū aspiratione hac videlicet scriptura helleborū annotari præcipiunt. Herba est purgatoria:

Eleusia. Requi. in dic. Eleusis. Eleusin. Ibidē

Eleusis cū vnico l & eleusin i recto declinari pōt: teste Ser. sup. i. geor. Sta. lib. thæba. xij. Hos Salamis populos illos cerealis Eleusin: vrbs est in Thera attica insula: teste Prol. a qua insula ipsa tota Eleusina cognominata est.

Elix. Require in dictione Elex.

Elumbis & elumbus tertia & secūda dedinatio declinari potest. Vnde Pompeius ait. Elumbū auulso lumbo.

Elumbus. Require in dictione Elumbis.

E ante M

Emio. Require in dictione Emo.

Emo tertie cōiuga. facit in pō emi: in supino emptū. Emio qrtæ format pūm emiui: supinū emiū: mi syllā. pducta: quoz nota est fectio.

Empyrū. Req. in dic. Emporiū Emporiæ. Ibidē Emporium locus est mercatus & nundinatiois: & latine dici pōt Emptoriū. Est & eodē nomie vrbs in Italia: alias Firmū nominatū: teste Strabone. Emporiæ pluralis tñ num. duo sunt opida: dicente Lurio: Emporia duo opida erāt muro diuisa. Vnū græci habebāt a Phocæa: alterū Hispani. De phocæicis meminit Syl. lib. iij. quō ait. Phocæicæ dāt Emporiæ: dat Tarraco pubē Empyrum cū y græco dici pōt ignitū: sicut dipyrum: bis ignitum. Martia. Quid tibi vis Dipyrum qui phætona facis?

Emptorium. Require in dictione Emporium

E ante N

Enormis & enormus tertia & secūda dedinatio declinari potest.

Enscula. Require in dictione Ensis.

Ensculus. Ibidem.

Ensis masculini generis est: & format per diminutionē ensculus ensacula: testibus Probo: Prisciano. Genus est gladij.

Enthymema huius enthymematis: & hoc enthymematū in recto declinari potest: & cū th aspirato & y græco scribit. Iuue. saty. vi. Torqueat enthymema: ne historias sciat omnes. Genus ē argumētū: ex vno assumpto cōcludēs. Quint. dixit enthymema esse omne qd mēte cōcipimus

Enthymematum. Require in dicti. Enthymema

E ante P

Epectasisicū & exilibus scribit: & dici pōt porre-

G iij

Atio. Est em figura: qua in medio dictionis littera vel syllaba interponitur: ut est apud Lucre. li. i. Inter se nexu minus aut magis indupetita: p impedita. Iuue. Quales tunc epulas ipsum gluti se putamus Induperatore: pro imperatorem. Epenthesi cum th aspirato dici potest interpositio: & est figura epenthesi ipsi similis: ut est apud Virg. Nondum Porfenna iubebar: ubi (teste Seruio) in unum metri gratia interpositum est. Nam apud alios poetas Porfenna media corripit syllabam. Vnde Syl. lib. viij. ait. Cernit effugiens ardentem porfenna dextram. Martia. Hanc spectare manu Porfenna non potuit.

Epenthesi. Require in dictione Epenthesi.

Ephebia. Require in dictione Ephebus.

Ephebus absque diphthongo scribitur: neque enim ex e & phœbus componitur: ut cum Catholico somniatur Vguri. sed potius ex epi: & hebe pubertas: ubi p abiecta i littera in ph conuertitur: ut lib. ij. in dictione cathedra plene docuimus: & dici potest ephebus pubes. & producit media syllaba. Iu uena. sary. ij. Armenius Zelotes cunctis narrat ephebis. Hora. in episto. Quo pacto partes tutetur amantis ephebi. Inde venit hæc ephebia: quæ (ut dicit Donatus super Andriam Terentij) prima ætas est adolescentiæ. Alexander autem nequam vult ephebi locum esse ubi ephebi prostituunt. Ait enim. Quo profant pueri locus est ephebia dictus: claudicat tamē hic versus in prima huius dictionis syllaba. Cuius nihilominus interpretationi consentire videtur Hieronymus. in. ij. lib. Machabeorum: capi. iij. sic inquires. Super hoc promittebat & alia talenta centum quinquaginta: si potestati eius concederet gymnasium: & ephebia sibi constituere. Et subdit. Etiam ausus est sub ipsa arce gymnasiū constituere: & optimos quosque ephebos in lupanaribus ponere.

Epigramma huius. atis. & hoc epigrammatum declinari potest: & cum i latino & duplicato m scribitur. Varro de lingua latina. Idem ostendit Papini epigrammatum: quod in adolescentē fecerat: dici potest superscriptio.

Epigrammatum. Require in dictione Epigramma.

Epilogus cum i latino: & epilogum in uno scato accipi possunt: dici potest peroratio.

Ephyra. Require in dictione Epirus.

Ephire. Ibidem.

Epirus cum i latino scribitur. & mediam producit syllabam. Luca. lib. ij. Primus in Epirum boreas agat. Regio est in Europa. Ephyris cum y graeco in media syllaba: & cum i latino in ultima: urbs fuit Laconiae: teste Herodo. Ephyra huius ephyra cum y graeco: & Ephyre huius Ephyres declinari potest: ubi est in Achaia: quæ nunc Corinthus vocatur: testibus Lactantio grammatico & Plinio li. iij. natu. histo. & tam Ephyris quam Ephyre

phy syllabam corripit. Papinius lib. thæbaidos. iij. It comes Iras Ephyre solata querelas. Luca. lib. vi. Aut Peloponnesus Ephyrem abrumperet regis. Ouid. heroidum. Hoc Ephyre bimarem Scythiam tenet ille inuolam. Fuit etiam Ephyre eadem litteratura Oceani & Tethios filia: cuius meminit Virg. georg. iij. quom ait: Atque Ephyre atque Opis: ac Asia Deiopeia.

Episynalæpha cum i latino in secunda: y graeco in tertia: & æ diphthongo. in penultima syllaba scribitur. Neque a lymphæ: quod cum y graeco scribitur descendit: ut cum Catholico Vguri. somniatur: sed ex epi & ω σ υ ν α λ ο ι φ η quæ est coniunctio: conponitur. Est enim figura qua duarum syllabarum fit in una conglutinatione: quod in diphthongo & sinheresi sæpissime fieri coniungitur: ut est apud Oui. lib. metamor. xij. Laertiadæque fuit tantæ fiducia laudis: nam Laertes patronymicum est: ab eo qui est Laertes triui videlicet syllabæ: ut est apud eundem lib. heroidum. Laerteque satus: per quos comitata redirem.

Epistola cum i latino scribitur. Titus autem Liuius quom apostolos suos fregit in senatu: pro epistolis apostolos dici posse ostendit.

Epithema. Require in dictione Epitome.

Epitome huius epitomes cum i latino: & exili scribitur. & dici potest breuiarium: & corripit penultimam syllabam. Epithema huius. matis. cum i latino: & th aspirato sequente: dici potest superimpositum: & panem in recto producit. Neque a thymo flore descendit: ut cum Catholico Vguri somniatur.

Epula. Require in dictione Epulum.

Epulo. Ibidem.

Epulonus. Ibidem.

Epulum in singulari numero. neutri generis. est: in plurali y o foemini. Veteres tamē etiam hæc epula singulari numero. protulerunt: teste Festo. Interest tamē inter epulum & epulas: nam epulæ (ut tradit Laertius) cybi sunt ministerio hominum: in nostrum comparati usum. Epulum autem selectiores quædam epulæ: & proprie publicum conuiuium. Iuue. sary. iij. Vnde epulum possis centum dare pythagoreis. Epulo & epulonus in recto: teste Festo: antiqui dedinauerunt.

E ante Q

Equester masculi. equestris foemini. equestre neutri generis. & hic & hæc equestris & hoc equestre declinari possunt. Vguri. declinat etiam h & hæc equester

Equa. Require in dictione Equus.

Eques. Ibidem.

Equiso. Ibidem.

Equitissa. Ibidem.

Equito. Ibidem.

Equula. Ibidem.

Equuleus. Ibidem.

Equus cum prima corripit syllabam: absque æ diphthongo scribitur: & habet foemininum equa: quorum diminutiva sunt equuleus & equula: testibus Pro-

Marcello: Priscia. Vnde Tullius ait Hortensio: Sed cybū etiam saepe subrahunt: vt debilitetur equuleorū nimis effrænata vis. Varro in lege Menia. Nemo est tam negligens: quin summa diligentia elligat asinū: qui suā saliat equulam. Aequuleus itē tormēti est genus. Eques cōis generis est: quin apud vulgus pro scēmina equite equitilla vsurpatur. Eques itē pro equo ponit: testibus Marcello & Seruio: dicente Vir. geor. iij. Atq; equitē docuere sub armis Insultare solo. Inde fit equito equitas verbū tam ad equū q̄ ad insidentē pertinens: teste in satyr. Macrobio. Vnde & Lucilli. de equo ait. Nempe hunc currere equū nos atq; equitare videm⁹. Equiso equitē: vel equorū magistrum designare habet Varro in eumenidibus. Neq; furentē equuleū damacrinum insanus equiso: eximēdis morbi fluctibus educet vnq;. Et (vt scribit Nonius) nō tm̄ equorū magistrū: sed etiā oīm rerū: quarū ei regimen conceditur equiso designat: quod & Varronis auctoritate comprobatur in Marcipore sic dicentis. Hic in ambuio nauem cōscendimus plaustrum: quā nautici equisones per viā conducent loco.

E ante R

Eratæ. Require in dictione Erate
Eratē huius erates cū t exili scribit. nympha fuit Oceani & Thetys filia: teste Hesio. in Theogonia. Eratæ cū æ diphthong. in vltima syllaba (plurali em̄ tm̄ numero declinat) vbi est Coti tanorū: teste Ptole. Erato etiā cū t exili: vna fuit musarū: quā tamē arcades vatē fuisse dicūt nō musam. Huius meminit Virg. ænei. vij. Nunc age qui reges Erato: quæ tempora rerū: Quis Latio antiquo fuerit status.

Erato. Require in dictione Erate
Erebus absq; aspiratione initij scribit: & si Gasparinus cū aspirato principio annotari præcipiat Neq; ab hæreo hæres descendit: vt idē Gasparinus: Vgu. Catholi. tradidere: & mediā corripit syl. dicēte Vir. Illius ergo Venim⁹: & magnos erebi tranauimus amnes. Ast alibi idem Virg. scribit: erebū quādā apud inferos obscuritatē esse: quom̄ ait. Imas erebi descendit ad vmbras Noctē etiā ab erebo natā esse dixit Varro.

Ergastulū (vt scribit Noni.) locus est carceris in occulto. luue. Nempe in Lucanos: vt Tusca ergastula mittas. Ponit nōnunq; ergastulū possicina vel taberna: vt est aquid eundē luue. Poscit q; maritū: Pastores: pueros oīes: ergastula tota. Ergastulus is dicit: qui in eo loco sc̄z ergastulorū opat: dicēte Plini. Sed nos miramur ergastulorū nō eadē emolumēta esse. Ergastulus item penalis loci custos vocat: teste Marcel. Lucilliū inducente dicentē lib. xv. Non ergastulus vnus & alius indicē apposuit: vt nemo sententiā libe

re q̄ ergastulus dicere possit.

Ergastulus. Require in dictione Ergastulum.

Erodio. Require in dictione Erodus.

Erodus absq; aspirato initio: & erodio in recto declinari pōt. Psalmographus. Erodij domus dux est eorū. Hiero. in Leuitico cap. xi. Hæc sūt quæ de auibus comedere nō debetis: & vitāda sūt vobis: aquilā: gryphē: halietū: miluū: vulturē iuxta genus suū: & omne coruini generis in similitudinē suā: struthionē: noctuā: larū: & accipitrē: iuxta gen⁹ suū: bubonē: mergiū: ibim: cygnū: onocrotalū: porphyronē: erodionē: charadriōn: iuxta genus suū: opopē quoq; & vespertilionē: genus est auis in quā cōuersā esse Pallada: quō Vlyssi faueret exploratori tradit Home. lib. Iliados. x.

Erratum. Require in dictione Erratus.

Errat⁹ hui⁹ tus. & hoc erratū i recto declinari pōt

E ante S

Esuries. Req. i dic. Esurio. Esurigo. Ibidem Esurio esuris facit in futuro indicatiui modi esuriā & esuribo: teste Marcel. Vnde Pomponius ait in Augure. Immo mane nō esuribis diutius Sunt tamē qui cū x hac scriptura exurio scripti tant: & ab ex & haurio cōpositū verbū dicunt. Esuries & esurigo in vno scato accipi pōt: teste Marcel. Varronē inducente dicentem. Esurigo fundebat costas.

E ante V

Euander & euandrus in recto declinari pōt. Virgi. ænei. viij. Tū rex Euandrus Romanæ cōditōr arcis. Rex fuit Arcadig: teste Iustino li. xliij.

Euandrus. Require in dictione Euander.

Euentum. Require in dictione Euentus.

Euentus huius. tus. & hoc euentū declinari pōt.

Vir. lib. vi. ænei. Cæcosq; volurat Euentus animo secū. Cice. ad Atticū. Semp̄ tm̄ causæ euentorū magis mouent q̄ ipsa euenta.

Euphratē. Require in dictione Euphrates.

Euphrates cū t exili scribit: & facit in grō euphratis & euphratē. Vgu. dicit posse declinari Euphrate huius euphrates: & producit mediā syl. Boetius. Tigris & Euphrates vno se fonte resoluūt. Luca. lib. ij. Euphratē Nilumq; moue. Fluuius est qui posteaq; longā egit viam: & Babylonē in duas ptes diuidit: in mare Rubrum tandem descendit.

Eumenēs ppriū fuit viri nomē Philippi & Alexandri amici: qui & Eumeneus dicit. Eumenis furia est infernalis. Papinius li. thæbaidos. vij. Eumenis in furias: animūq; redire priorem.

Eumeneus. Req. i dic. Eumenēs Eumenis. Ibidē Europa huius pæ. & Europe huius pes. declinari pōt. Filia fuit Agenoris quā Iuppiter rapuit: & ab ea tertiā partē mundi Europā nominauit & producit mediā syllabā. Virg. lib. ænei. vij.

G iij

Europæ atq; Asiæ fatis cōcurreret orbis. Alia fuit eodē nomine Oceani & Tethyos filia: teste Hesio. in Theogonia. Euripus cū i latino: & vnico p. pars quædā est maris inter phocidem & Euboeā insulā sita: teste Pompo. Mela lib. ii. sto. iij. & producit mediā syllabā. Luca. lib. v. Euripusq; trahit cursum mutantibus vndis. Europe. Req. i dicti. Europa Euripus. Ibidem Eustochia. Require in dictione Eustochium. Eustochiū propriū mulieris nomē: & Eustochia dedinari potest: & cum t exili: & ch aspirato: & i latino scribitur. Euthias & Euthia (vt etiā apud Messalam: teste Quinti. compertū est) declinari in recto potest: & cū th aspirato: & i latino scribit. Proprium fuit viri nomen.

Euthia. Require in dictione Euthias.

E ante X

Execro. cras. & execror deponēs dici potest: teste Nonio. Aphranus. Execrabāt se & suos. Vir. lib. x. neid. iij. Et terrā altricem sœui execramur Vlysi. Priscia. autē execror inter cōmunia verba cōnumerat. Vnde & Catonē inducit lib. originū. iij. ita dicentē. Duos exules lege publica execrari: vbi execrari passiue positum est.

Execror. Require in dictione Execro

Exemplar. Require in dictione Exemplare

Exemplare & p apocopē exemplar: & exemplariū: & exemplū in vno (vt probabimus) significato accipi possunt. At q̄o Pompei. Exemplū (inquit) est quod sequamur aut vitemus: exemplar autē ex quo simile faciamus. Istud (vt ait) animo æstimat: illud oculis cōspicit. Verū traditio hæc apud auctores nō semp̄ obseruata est Vnde Quinti. lib. x. ait. Sic literarū ductus: vt scribendi fiat vsus pueri sequunt: sic musici vocē docentū: pictores opera pictorū: rustici probatā experimento culturā in exemplū intuent. Hoc em̄ in loco exemplū est ex quo simile facimus. Idē Salust. litteras quas sibi noīe Catiling redditas dicebat. Exemplū (inquit) earū infra scriptū est: hoc est earū forma intra scripta est. Vñ Qui. de opere suo metamor. loquēs lib. tristiū i. ait. Pluribus exemplis facta fuisse reor: id est exemplaribus vel formis. Nā exemplū forma est. Paulus iuriscōsultus. Si legatū: inquit: perat: nō iubet prætor verba testamēti edere: ideo fortasse quia hæredes solent habere exemplū testamenti: id est formā. Hinc Cicer. ad Apū ait. Ex his literis: quārū ad me exemplū misisti: id est exemplar. Exemplare etiā: & exemplar animo æstimatur. Lucr. lib. ij. Parua pōt res exemplare dare: & vestigia noticiæ. Hor. Plautus ad exemplar Siculi pperare Epicharmi. Idē in arte poetica. Respicere exemplar vitæ: mortūq; iubebo Doctū imitatorē. Idem episto. lib. i. Rursus

quid virtus: & quid sapiētia possit: Vile ppo: fuit nobis exemplar. Luca. lib. ix. Quære quid est virtus: & quære exemplar honesti. Cicer. li. ij. de oratore. Illa oratio fuit mihi exemplar bene dicendi. Quinti. lib. x. Corneliū aut Severus: & si versificator q̄ poeta melior: si tamē (vt est dictū) ad exempla primi libri bellum Siculum perscripserit: vendicaret sibi secundū locū. Cic. pro Muræna. Domestici te habere dixisti exemplum ad imitadnm: est illud quidē exemplum tibi propositū domi: sed tamē naturæ similitudine: illud ad te magis qui ab illo ortus es: q̄ ad vnumquemq; nostrū pertinere potuit: ad imitandum q̄o tam mihi propositum exemplar q̄ tibi. Hæc ille. Comperitur etiā: vt diximus & hoc exemplariū. Plinius lib. vi. Iuba hæc omisit in hoc tractatu: nisi exemplarium virtuosum est. Exemplū item id dicitur quod adhibet rei: aut probandæ: aut ornandæ causæ: vnde pars probationis vocatur ab exemplis: & in dictione exemplū inter ornamenta numerat: pro quo exemplar nequaquā dixeris.

Exemplarium. Require in dictione Exemplare.

Exemplum. Ibidem.

Exeo exis & extro extras in vno significato accipi possunt: teste Nonio Aphranū inducente dicentē in actione. Simul limem intrabo: illi extra bunt illico. Nam sicut intrare ingredi: ita extra re egredi s̄cat.

Exercitus huius exercitus: vel antiquorū more: huius exercitus vel exerciti: teste Non. format genitiū. Varro lib. de vita patrū. ij. Q uotq; imperator propter exercitus salutē sœdis manibus deuorat. Accius. Considera: & quo reuocet summam exerciti.

Existimo. Requi. in dic. Aestimo.

Exodiū absq; æ diphthon. scribit: genus est cantus: teste Iulio Polluce: quē vt quidā volunt: cedentes de theatro cantare cōsueuerant. Et tunc habet secundā syllabā producā. Nā ab ωδῶ qui est cantus descendit. Exodium item erogationē apud nos designare habet: quom ab εἶς ὁ δῶ: quod erigo significat vel expēdo deducit: de quo intellexit Iuuen. saty. iij. dicens. Tandemq; redit ad pulpita notū Exodiū. Nā quædā erat consueta ac manifesta contributio: seu erogatio: quæ qd ex ludis dabat: dicente Suet. i tybe. Vñ vox Atellanico exodio: p̄ximis ludis: a sensu maximo excepta p̄crebruit: hircū capreis naturā liguriæ. Neq; hac in parte errauit apte Tortel. Iuuenalis exodiū: erogationē interpretatus: sed illius carptor falsus est Georgius. Nā intelligis bone vir: & si apud Iuue. exodiū cantū: vt asseris: significaret: secundam syllabā produci oporteret: nō corripī. Rursus exodium apud nos finem v̄ exitum significat:

ut erudite Festus & Marcell. interpretati sunt: quos & si carpat: errat tamē ipse Georgius: dū nil aliud præterq̃ cantū: exodiū significare existimat. Nā cū ab εξοδος dicitur quē est via exodii (ut præfati volunt auctores) cōponit: reſte finē vel exitū designare habet: quom scz secunda syllaba corripit. Vnde Varro: eodē refertē Marcel. ait. Ut cognoscere possem: q̃ seruitutis & libertatis ab origine ad exodiū ductæ. Et alibi. Quod cōperas modo in via narra: ut ad exodiū ducas. Vis ne tu: qui alias doctus habes exodum hoc in loco cantū interpretari: minime: sed finem.

Exors extra sortē: exos extra ossa: vel sine ossibz dicit. Lucre. lib. iij. Exos & exanguis tumidos perfluat artus.

Exos. Require in dictione Exors.

Expedio expedis facit in futuro indicatiui modi expediā expedibo: teste Nonio: dicente etiam Plauto in truculento. Ego expedibo rem.

Expergescio. Require in dictione Expergisor.

Expergisco. Ibidem.

Expergo. Ibidem.

Experior. Ibidem.

Expergisor deponens est verbū: veteres tamen etiā expergisco actiua voce prulere: teste Marcel. Pomponiū inducente dicentē in Agamen. Vt si quis dormitaret: expergisceret. Et facit in supino experreſtum. At q̃o Expergo expergis format supinū expergitū: auctoritatibus Diomedes: Pompeio: Priscia. Lucre. lib. iij. Conſeq̃ lēto: nec quicq̃ expergitus extat. Ponit autē expergo p̃ expergescio: teste Marcel. Experreſt⁹ (ut tradit Festus) is dicit qui p̃ se euigilare cōpit: expergitus q̃o ab alio excitatus: qui (ut ait) & expergesfactus dicit. Et Diomedes inquit. Expergitus excitatus somno sponte vigilat. Experrectus a quiete impeditus. expergesfactus p̃ alitū somno excitatus. Experior cōe verbū (Priscia. teste) facit in supino expertum.

Expers extra partem. expes extra spem: vel sine spe dicitur.

Expes. Require in dictione Expers.

Expleno. Require in dictione Expléo.

Expléo, ples. secunda: & expleno explenis tertia cōiugatione in vna significatione veteres vsurparunt: ut scribit Pompeius.

Exprobo. bas. dtō iungit & accō. Hiero. in parabolis. xviij. cap. Qui despiciat pauperē exprobat factori eius. Idem in lib. i. Regū ca. xviij. Quis ē enī phylisæus hic incircūsilus: qui exprobauit acies dei viuentis?

Exlex hui⁹ ex legis is dicit: qui sine lege vel extra legem degit: qui etiā illex huius illegis cū duplicato l dicit pōt. Plau. in Persa. Impure: inhoneste iniurie illex. Elix hui⁹ elicis cū vnico l sulcus vocat aquarius: per quē scilicet aqua e liris educit

Helix cū aspirato initio & vnico l: genus est herpæ. Helices hui⁹ helices vrsa maior dicit. Germanicus in Arato. Hic Iouis altrices Helice: cynosuraq̃ fulgēt. Fuit etiā eiusdē nominis vrbs Achiuorū: teste Igino: dicente Oui. li. meta. xv. Si quæras Helicen & Burin: Achaidas vrbes. Tortel. autē absq̃ aspirato initio scribi debere Helicen præcipit.

Extales. Require in dictione Extā.

Extāsis. Require in dictione Extāsis.

Extra pluralis tm̃ numeri: & extales in vno scato accipi pnt. Virg. Pinguiq̃ in verubus torrebimus extra columnis. Hiero. in. i. lib. Regū cap. v. Et computrescebāt prominentes extales eorū.

Exter. Require in dictione Externus.

Exterraneus. Ibidem

Externus externa externū: & exter externa exterū in vno significato accipi possunt. Stati. lib. thæbaidos. x. Sed quid apē tales qui nec sua pignora curæ Exter honos. Extra ppositio format superlatiū extremus & extimus: teste Prisciano. Plaut. in Rudente. Factus sum quasi extimus a vobis. Extrarius: q̃ extra focū sacramentū ius q̃ sit: teste Festo dicit. vel (ut scribit Marcellus) extrarius alienū significat. Aphranius in suspecta. Vt me esse in hac re ducat abs te extrarium. Extraneus is appellat qui ex altera terra est: qui etiā extraneus dicit: ut auctor est Pompeius.

Extimus. Require in dictione Externus.

Extraneus. Ibidem.

Extrarius. Ibidem.

Extra prepositio. Ibidem.

Extremus. Ibidem.

Extro extras. Require in dicti. Exeo exis.

F ante A

Abaris fabar in recto designari potest: sicut Araris & Arar. Fluius est qui p̃ Sidoniā transit: cuius meminit Virg. lib. ænei. viij. dicens. Qui Tyberim Fabarimq̃ bibunt. Hic alio nomine Farfarus vocatur teste Ser. sup lib Vir. præfato: quo eum nomine Oui. lib. meta. xiiij. nominauit: quom dixit: Narue tulit p̃ceps: & opacæ Farfarus vndæ.

Fabar. Require in dictione Fabaris.

Fabitor & fautor in vno significato antiqui protulerunt: teste Marcel. Vnde Lucilli. lib. xxi. ait. Fabitorem tibi me: amicū amatorē putes.

Fabrico & fabricor deponens vsurpat. Ouidi⁹ lib. metamor. xiiij. Craterem Aenæ: quem iā fabricauerat Alcon. Tullius lib. iij. de oratore. Capitoli fastigium illud: & cæterarū ædiū: nō venustas: sed necessitas fabricata est.

Fabricor. Require in dictione **Fabrico.**
Faceffo faceffis in prō faceffis: testibus Diome. & Charisio: in supino faceffitū: teste Priscia. Vgu. dicit q̄ facit in supino faceffum: qđ etiā Alexā der tradidit dicens: So hui sitūq̄ facit: sed deme capessō. Qđ si sumq̄ facit sic vilo sicq̄ faceffo. Qđ verbū (vt quidā volūt) desideratiū est. Seruius v̄o dicit esse verbū frequētiū. Fest⁹ autē & Non. p̄ facio poni volūt. Vir. ænei. v. Imperio læti parēt: ac iussa faceffunt. Faceffere item abire fecat vel discedere: testib⁹ Festo: No. Ser. vt est apud Teren. in Phormi. Hęc hinc faceffatiū molestus ne fias. Cic. passiū faceffor protulit: quom p̄ Cluentio ait. Sed hoc pollice or omnib⁹: si cui faceffitur negociū.
Faceffor. Require in dictione **Faceffo.**
Faces. Require in dictione **Fax.**
Facile. Require in dictione **Facul.**
Faciliter. Ibidem. **Facilitas.** Ibidem
Facio passiū facior apud antiquos habuit: testibus Marcel. & Priscia. Vnde Cice. ad Panfam ait. Nos quotidianis rumoribus calefacimur. Var. i Cynico. Si deorū cura nō faciī satis reip. pro fatiffacitur. Nigidius cōmentario. xxx. Id qđ huiusmodi est faciī. Ouid. lib. metamor. iij. Vadit vbi festus faciēda ad sacra Cithæron. A factū supino fit hic factus: qui (vt Vgu. verbis vtar) actus faciendi v̄ passio fiēdi dicit: & hoc factū: qđ. f. fit. Cōposita cū facio: quæ a litterā retinēt: vt fatiffacio: liquefacio calefacio tepesfacio madesfacio: & cetera huiusmodi: tā in secūda & tertia p̄sona q̄ in prima accentū sup̄ fa syl labā detinēt: teste Priscia. & si als syllabæ quantitas correpta sit. Aufonius. Diuerfa infelix & lambit & olfacit. Ennius Macer de virib⁹ hæc. Assatū & seruēs si sapius olfacit æger. Lucreti. lib. vi. Curāq̄ repente Conseruefacit & paruis quia facta minute Corporib⁹ vis est. Oui. in faffis. Quantū si culmos tiran incalfacit hudos. Martia. Calfaciunt villi pallia vestra mei.
Facior. Require in dictione **Facio.**
Factus. Ibidem. **Factum.** Ibidem.
Facul & **faculter** p̄ eo q̄ est facile: & **faciliter** v̄terēs dixerūt: testib⁹ Festo & No. Hinc Aphra-nius in actione inquit. Haud facul (vt ait Pacuuius) scēmina inueniēt bona. Huius cōtrariū ē difficul. Var. in bimarco. Qđ tantū sit magrū: aut parū: facile an difficul. Inde venit facultas & facilitas: quæ (vt tradit Pompe.) hoc distant: q̄ facultas rerū est: facilitas autē morū. Facilis format suplatiū facilimus: nā positiua quin-q̄ facit suplatiū in limus: teste Priscia. vt facilis facilimus: agilis agilimus: gracilis gracilimus: humilis humilimus: similis similimus. Docilis etiā (vt putat Lauren.) facit docilimus: Sic & fragilis (ū Vgu. credidit) fragilimus.

Facula. Require in dictione **Fæx.**
Facultas. Require in dictione **Facul.**
Faculter. Ibidem.
Fala. Requi. in dictione **Fallacia.**
Falcicula. Require in dictione **Fæx.**
Fallacia & **falla** cū duplicato l in vno significato accipi possunt: teste Nonio: qui & Neuiū refert dixisse in decumis. Me non vocabit ob eam rē: hanc feci fallam. i. fallaciā. Fala cū vnico l altū dicitur edificii: teste Pompe. vel: vt scribit No. falæ turres appellant lignæ: a falādo dictæ: q̄ apud Herulos cælū significat. Auctores sunt Nonius: Festus: Ser. Iuue. sary. vi. Consultit ante falas delphinorūq̄ columnas. Ennius li. xv. Malos diffundunt: fiūt tabulara falēq̄. Phala itē simulacrū vocat. Eusebius de ægyptiaca astrologia. Hinc græcos accepisse: vt Dionisi⁹ orgia & dies festi cū honore huius mēbris: hoc est p̄nis fierent: cuius simulacrū in mysterijs ferētes: Phalam vel Phafon appellant. Hęc ille.
Falla. Require in dictione **Fallacia.**
Fallo fallis facit in præterito fefelli: in supino fallum. Vnde fallus qui fallit & qui fallit. Salusti. Ambitio multos mortales falsos fieri coegit. Vir. geor. i. Solem quis dicere falsum Audeat. Hoc quidē actiue: passiuē autē: Carine fallus es (ait Teren.) id est deceptus.
Falsus. Require in dictione **Fallo.**
Falx. Require in dictione **Fæx.**
Fama. Require in dictione **Fames**
Famella. Require in dictione **Famulus.**
Fames huius famei recta declinatione format genitiū: teste Priscia. quod & p̄ abltm̄ in epros ducto patet: dicente Iuue. sary. vi. Progenies sti mulante fame. Lucre. lib. iij. Sollicite euolitant morbis algoq̄ fameq̄. Nunc astit fama huius famis dedinantes: tertia magis declinatione vti mur. Antiqui tamē hæc fames hui⁹ fami declinabant: testibus Casellio & Gel. lib. viij. noctū attī. Vnde Cato in oratione: quā de bello carthaginēsi composuit ait. Pueri atq̄ mulieres ex trudebant fami causa. Fama tam mala q̄ bona intelligi potest: teste Non. dicente etiā Virg. lib. æneid. iij. Neq̄ em̄ specie famave mouet. id est infamia. Fama opinio. Vir. lib. ænei. iij. Fama pulsum regnis cessisse paternis Idomenea ducē Fama format diminutiue famella: auctore Pō.
Famula. Require in dictione **Famulus.**
Famulus nō venit a famulor: vt Vgu. & Catholicon somniarūt: sed auctore Pompeio: famuli origo ab Olcis dependet: apud quos seruus famul nominabatur: quo etiam vocabulo vsus est Ennius: quom dixit lib. viij. Seruū mortalem summū fortuna repente Reddit: vt summō regno famul optim⁹ esset. Inde fit famulor deponens verbū. Famula facit in datiuo plurali: &

ablato famulis: sicut & famulus: vt tradit Lau.
lib. i. quinetā & famulabus: si ecclesiasticis cre-
ditur: apud quos hic datius famulabz frequēs
est. Famula format diminutue famella sicut &
fama: correpta tamen fa syllaba: quæ als in fa-
ma & famella longa est.

Famul. Require in dicti. Famulus.

Famulor. Ibidem.

Far huius farris cū duplicato r in obliquis scribi
tur: genus est annonæ: ex quo farratū farrei li-
bi genus conficitur. Iuue. saty. xi. Ponebāt igit
Tusco farrata catino. Rursum a farre hæc far-
rago dicta est: quod (vt scribit Festus) id appel-
latur: qd ex pluribus satis pabuli causa datur iu-
mentis: vnde & diuersarū rerum cōmixtio dici
potest. Iuue. saty. i. Quicquid agunt homines:
votum: timor: ira: voluptas: Gaudia discursus
nostri est farrago libelli. Persius. Tenui in far-
ragine mendax. A farre item farrina deriuatur
cuius prima syllaba: cū apud poetas correpta
sit: cum vnico r scribatur necesse est. Oui. de me-
dicamine faciei. Nāq; vbi pulueræ fuerint cō-
fusa farina. Vir. in moreto. Transfert inde ma-
nus infusas cribra farina. Marti. Pascit & dulci
facilis gallina farina.

Farcio facit in preterito farsit: in supino fartū: teste
Priscia. Vgu. dicit: qd facit in præterito etiā far-
ciui: in supino farcitum.

Farfarus flu. Require in dictiōe Farfarus.

Farina. Require in dictiōe Far.

Farrago. Ibidem

Farratum. Ibidem.

Fascino. Require in dictiōe Fascinus.

Fascinum. Ibidem.

Fascinus & fascinum dici potest: & mediā corri-
pit syllabā. Hora. in Epodo. Minusve languet
fascinum: id est incantatio. Inde fascino fascinas
Virg. ægloga. iij. Nescio quis teneros oculus
mihi fascinat hædos.

Fascia. Req. i dic. Fascis

Fasciale. Ibidem.

Fasciola. Ibidem

Fasciculus. Ibidem.

Fassis mascu. gene. onus vocat. Virg. in bucco.
Ego hoc te fassē leuabo. Fascis item a Virg. p
consule ponit: hac scilicet ex causa: qd fascēs in-
signia vel honores appellant: quibus consules
decorati erant. Ait em geor. ij. Iniusto sub fasce
viā dū carpit: id est sub consule. Idem in eodez
Illū non fasces populi: nō purpura regū Flexit:
hoc est insignia vel honores. Fascis format di-
minutue fasciculus. Hiero. in canticis ca. i. Fasci-
culus myrrhæ dilectus meus mihi. Fascia gñs
est ligaturæ: & nōnunq; p nube ponit: in modū
videlicet fasciæ cæli pcurrente: vt est apud Lu-
uena. saty. xiiij. Nil fascia nigra minar. Huius di-
minutiuū est fasciola: penul. correpta. Hor. ser.
xiiij. Fasciolas: cubitalis: focalia: pot: vt ille. Cō-
perit etiā hoc fasciale: id signans quod fascia.

Fasti & fastus secunda & tertia declina. declinari
potest. Oui. fastor. i. Quod tantū ex illis licuit
mihi dicere fastis. Luca. li. x. Nō meus Eudoxi
vincet fastibus annus. Quem & si Ser. impru-
denter carpat: poetæ tamē præualet auctoritas
quā etiā Priscia. cōfirmavit. Erant autē fasti an-
nales. Fastus huius, us. supbiā designare habet.

Fastus. Require in dictiōe Fasti.

Fateor. Require in dictiōe Fatigo.

Fatigo gas. cū f a modernioribus scribit: sicut &
fero fers. Est autē fatigare ad lassitudinē deduce-
re. Vir. ænei. v. Veloces iaculo ceruos: cursuq;
fatigat. Idē li. ænei. xi. Quo nulla fatigant plia.
Fatigare cōmouere pturbare. Vir. ænei. i. Que
mare nunc terrasq; metu: cœlumq; fatigat. Fa-
tigare comprimere cohibere. Tullii. lib. offi. iij.
Qui non verbis sunt: & disputatione philoso-
phorū: sed vinculis & carcere fatigandi. Fatiga-
re instigare: cogere. Vir. ænei. ix. Collecta fati-
gat Ex longo rabies: & siccæ sanguine fauces.
Fatigare excitare: hortari increpare. Vir. ænei.
iij. Sociosq; fatigat Præcipes vigilare viri. Fa-
tigare pcutere. Virg. Cornipedeq; citū serrata
calce fatigat. Idem lib. ænei. ix. Versaq; iuuecū
Terga fatigamus hasta. A fatigo fit fatisco: &
fatiscor deponēs: testibus Nonio & Prisciano.
Virg. lib. ænei. i. Accipiūt inimicū imbrē: rimis
q; fatiscunt. Varro rerū humanarū: Altera ira
altera vulneribz fatiscunt. Gellius autē lib. xix.
noctū att. a fateor fateris fatiscor deponēs ver-
bū formatū tradit. Accius. Haud fatiscar: quin-
tuā implorē fidē. Fator fataris a fatū descēdit:
supino huius verbi faris vel fare fatur. Et fcat
fatari multa loqui: auctore Pompeio.

Fatisco. Req. in dic. Fatigo. Fatiscor. Ibidem.

Fautor. Require in dictiōe Fabitor.

Fator. Ibidem.

Faux. Require in dictiōe Fæx.

Fax. Ibidem.

F ante E

Febricito & febricitor deponens dici potest. Cō-
perit etiā febricio febris quartæ cōiugati. Vnde
Macer de viribus hærbatū inquit. Hæc nōdū
tremulo potanda dabis febrienti.

Febricitor. Require in dictiōe Febricito.

Febrio. Ibidem.

Februa. Require in dictiōe Februi.

Februi manes dicti sunt. Februa autē appellant:
quæcūq; purgamēti causa adhibent: vt scribit
Pompeius. Ouid. Februa Romani dixerē pia-
mina patres.

Fœcula. Require in dictiōe Fex.

Fœmella. Requ. in dic. Femur. Femen. Ibidem.

Fœmina. Ibidem.

Fœminalia. Ibidem.

Fœminella. Ibidem.

Fœminula. Ibidem.

Femor. Ibidem.

Femoralia. Ibidem.

Femur p u in recto enuntiatur: necnō femor p o :
teste Phoca. Fœmen cū ce diphthō. scribit. Inter
femur aut & fœmen hoc distat: q̄ femur partē
illā exteriorē: fœmē y o interiorē signare habet
Livius lib. xxij. quosdā & iacentes viuos succi
sis fœminibz poplitibusqz iuenerūt. Inde femo
ralia & fœminalia i vno fœto accipi pnt. Fœ
mina cū ce diphthō. scribit: nec a phos descē
dit: vt Vgu. somniauit: sed a fœto fœtas: quod
est pario vel genero. & format p diminutionē
fœminula fœminella fœmella.

Fœnenerator. Require in dictione Fœnero.

Fœnero cū ce diphthō. & fœneror itā p dante q̄
pro accipiente ad vsurā: auctore Festo: dici pōt.
Neqz vlla est horū verborū differētia: & si Tor
tel. & Lauren. hoc distare tradiderūt: q̄ scz fœ
nerare sit ad vsurā dare: fœnerari y o ad vsurā
accipere. Vnde Hiero. in ecclesiastico cap. xxix.
in pncipio ait. Qui facit misericordiā fœnerat
proximo suo: & qui praeuallet manu mandata
seruat. Et subdit. Fœnerare proximo tuo in tē
pore necessitatis illius. Fœnenerator & qui dat &
qui ad vsurā accipit dicitur.

Fœneror. Require in dictione Fœnero.

Fenestra & fœstra in vno significato accipi pnt: te
ste Festo. Vnde Macro. in satur. ait. Fœstra qdē
est minusculū hostiū in sacrario.

Fœnum. Require in dictione Fœnus.

Fœnus huius fœnoris a quo fœnero deriuat: &
fœneror cū ce diphthō. scribit. Nā a fœtu: vt
lib. xxi. not. atti. Gel. refert: dictū Var. putauit
Quod etiā Non. tradidit & Festus. Fœnus ap
pellat naturalis terræ fœtus: ob quā causā &
nūmōz fœtus fœnus est vocatū: & de ea re le
ges fœnebres. Hecille. Differt aut fœnus a mu
tuo hoc pacto: & q̄ (vt tradit Nonius) mutuū
sine vsuris: fœnus cū vsuris sumit. Luca. Hinc
vsura vorax: auidūqz in tempore fœnus. Plau
tus in Asinaria. Nā si mutuo nō potero: certū
est accipiā summā fœnore. Fœnum cū ce diph
thō. scribit: nam & a fœtu deducit: dicēte Pom
pe. Fœnū quoqz pratorū hac causa a fœtu est
appellatū: quādo ipsum manēs quotannis no
uum parit. Vnde etiā (vt ait) fœstuca vocata ē.
Neqz a phos fœnū descendit: vt cū Catholico
ridiculus Vgutio somniauit.

Ferax & fertilis in vno significato accipi possūt.

Simili quoqz modo feracitas: & fertilitas.

Feracitas. Require in dicti. Ferax.

Ferbeo. Require in dictione Ferueo.

Ferbesco. Ibidem.

Ferior. Require in dictione Fero.

Ferio. Ibidem.

Feritas. Require in dictione Ferocia.

Fero fers fert facit in ptō ruli: quod quidē a rōllo
accepit. Est autē ferre cōsuetudinē portare. Vir.

ænei. v. Vix illā famuli phegeus: Sagarisqz se
rebant. Ferre ostentare. Virg. ænei. ix. Capti
uo siue vt se ferret & auro Venatrix. Ferre ha
bere. Vir. ænei. v. In magno murmure Cisseus
Ferre sui dederat monumentū & pignus amo
ris. Ferre pati. Vir. lib. ænei. ij. Miserere animi
non digna ferentis. Ferre cōferre. Vir. lib. ænei.
v. Quibz acer Eryx in praelia suetus Ferre ma
nū. Ferre disturbare. Vir. ænei. i. Quippe ferat
rapidi secū: verrantqz p auras. Idem li. ænei. ij.
Alj rapiūt incensa feruntqz Pergama. Ferre di
cere nominare. Vir. ænei. vij. Threiciāqz Samū
quæ nunc Samothracia fertur. Ferre dare ex
hibere. Virg. lib. ænei. iij. Sacra Dionææ matr
diuileqz ferebā. Ferre efferre. Vir. ænei. xi. Lega
ti responsa ferūt. Tulli. de supplicis. Prohibet
suis liberis cybū: vestitūqz ferre. Ferre dirigere:
ducere. Vir. lib. ænei. vi. Hinc via tartarei: quæ
fert Acherontis ad vndā. Ferio feris quartæ cō
iuga. facit in ptō pcussi: qd a pcutio pcutis acci
pit. Oui. Ipsaqz cæruleis Dia feret aquis. Ferio
ferias primæ cōiuga. & ferior deponēs dici po
test. Hiero. in lib. ij. Machabæoz cap. v. Qui cū
venisset Hierosolymā pacem simulans: quieuit
vsqz ad diē sanctū sabbati: & tunc feriatis Iudæ
is: arma capere suis præcepit.

Ferocia & ferocitas in vno significato accipi pnt
Pompe. Toruitas a ferocia tauroz est vocata:
quasi tauri ferbitas. Cice. lib. vi. de repu. Qui
cōperire ius vim: & effrenat illā ferociā. Hoc
aut iter feritatē & ferociā seu ferocitatē interest
No. auctore: q̄ feritas diri semp est animi: fero
citas y o sepe laudi habet: vt ē ferocitas militū.

Ferocio. Require in dictione Ferox.

Ferocitas. Require in dictione Ferocia.

Ferox & ferus hoc distant: q̄ (vt tradit Marcel
lus) ferox animus dicitur: ferus autē leo. Ab eo
quod est ferox fit verbū Ferocio ferocis: testibz
Marcello & Festo.

Fertilis. Require in dictione Ferax.

Fertilitas. Ibidem.

Ferueo ferues secunda: & seruo feruis tertia con
iugatione declinari potest. Virg. lib. ænei. i. Fer
uet opus redolentqz thymo fragrantia mella.
Idem georgicoz lib. iij. Stridere apes vtero &
ruptis efferuere costis. Propertius. Incipit & sic
co feruere terra cane. Et facit in præterito ferui
cum duplicato u: vno quidem consonante: alte
ro vocali: quod & per sincopam dicimus ferui
Comperitur etiam Ferbeo ferbes per b: quod
(teste Prisciano) format præteritum ferbui. A
quo fit Ferbesco: a ferueo autē Feruesco: a fer
uo. Feruisci. Antiqui etiam Feruor deponens
protulerunt: teste Nonio Aphranium inducen
te dicentem: Quoniam vociferatione seruimus
heu miseræ mihi.

Feruesco. Require in dictione Ferueo
 Feruisco. Ibidem. Feruo. Ibidem.
 Feruor. Require ibidem.
 Ferus. Require in dictione Ferox.
 Festra. Require in dictione Fenestra
 Fœstuca. Require in dictione Fœnus
 Fœnus cū æ diph. scribitur: secundūq; ordīs & q̄rti
 cōperiū: teste Marcel. vñ Actū? ait in Bacchidibz
 Vbi sctūs Cichæron frōder viridantibz fœtis.
 Fæx (vt Apuleio placet) cū æ diph. scribitur: & tā
 mal. q̄ fœmi. ge. apud antiquos fuit: vt Caper
 testat & Probo. Formatq; diminutiue Fæcula.
 Fax & faces in recto: teste Festo veteres ptulere
 Et format p diminutionē facula. Falx habet di
 minutū falicula. Fax scē. gñis est: & ex sub &
 faux sit suffoco. sic ex prę & faux pfoco pfocas
 teste Prif. vbi diphong⁹ in o longū cōuerfa ē.
 Vnde Oui. de Ibide ait. Pręfocent animę Gno/
 sia mellā viam. Arator. Excrāda forēt: ne suf/
 focata cruore. Calphurni. Egloga. iij. Nec p/
 focata malignum. Mellis habet lolium.

F ante I

Fiber huius fibri mal. gñis cū i latino scribitur:
 paruū est volatile vespæ sile. Est etiā fiber aial
 quē Gręci castora vocāt. Hęc fibra cū i latino
 vena dī: neq; ab eo q est phœbus deducit: vt ri
 dicul⁹ somniauit Vgu. sed a fibro auctore Pō
 pe. Fimbria cū i latino a fibro descēdit: nō autē
 a findo findis: vt Vgu. somniauit. Vñ Pōpe.
 ait. Fiber gen⁹ ē vespę & q̄druplex & fibras
 tecinetz et fimbrias vestimētōz dicim⁹. hęc ille
 Fibra. Regre in dictione Fiber
 Ficitas. Require in dictione Ficus
 Fictor. Require Ibidem.
 Ficus cū i latino scribitur. Nā a fecunditate dicta est
 auctoribz Var. & Quint. ne. s. gręcis oīa conce
 dere videamur. apud q̄s cū i in initio: & y grę
 co συκον scribitur: qd etiā antiq nostri ptulere
 teste Parthenio Neuiū referente dicentē. Hodie
 sychos mihi recēs fuit. Inde venit sycomoros.
 arbor. s. morus: silem moro fico fructū ferens
 teste Strab. Georgi⁹ in sermo. Aploz. Implet
 pastorē armentariū sycomoros vellitātē: &
 pphetā facit. Sicomor⁹ item ficus: fatua inter
 ptari pōt. Nā συκον (vt diximus) μωποσ
 fatuus interpretat. Ficus quartę decli. cū fœm.
 gñis est: fructū designat teste Prif. cū vero mal
 cu. morbi gen⁹. Et affert auctoritatē Marci. in
 hęc yba dicentis. Quom dixi ficus: rides quasi
 barbara yba. Et dicit ficos Cęciliane iubes. Di/
 cemus ficus Cęciliane tuos. ita vt in q̄libet horū
 versiculoz quartę decli. pterq̄ in secūdo. Et per
 hoc ostendit Mar. fm Prisciani sniam: morbū
 & fructū quartę esse declin. genere aut differre.
 At yō Tortel. & Larē. ficum morbū secundę
 esse decli. tradūt. sed & p fructū ficus tā secūda

decli. est: mal. qdem gñis: q̄ quartę fœmi. tūc
 gñis. qnenā p arbore tā q̄ntę q̄ secūde decli. fi
 cus cōperit fœmi. in vtrāq; gñis: vt auctori
 tibus cōprobabim⁹: p fructū mal. gñe secūda
 decli. ptulit. Pli. lib. xvi. natu. histo. cū ait. Fici
 mirabiles sūt & abortiui: q nunq̄ maturescūt
 Macro. Grossi appellant fici q nō maturescūt.
 Pli. iunior i ep̄la ad Octauū Ruffum: Que nūc
 cū fici et boleis certamē nondū habet. Hora.
 in fine sermo. Pinguibz & fici pastū iecur anse
 ris albi. Cice. de senectute. Ex tantulo grano fi
 ci. Fœmi. aut gñe. Iuue. Si vis aliā decerpere fi
 cum: qd (vt supius dixim⁹) quartę decli. est: p
 arbore vero quarta decli. ptulit Tullius cum
 dixit vxorē suā suspendisse se de ficu. secūda au
 tem Pli. lib. pfato. Quidā breuitate radicū: se
 nescere celeri arbores putāt: coarguit fici: q̄rū
 radices longissimæ sunt: & senectus ocyssima.
 Ficulnea: teste Festo: palustris dicitur ficulus. vñ
 Pli. eodē li. xvi. Quibus & ficulnea & ligna ex
 hedera traderent. At yō Hiero. Pro fico arbo
 re: ficulneā posuit: cū dixit in Luca. ca. xx. Vi
 dete ficulneā & omēs arbores. A fico fit p ma
 teriato Ficulnus. Martia. Olim trūcus eram fi
 culnus inutile lignū. Ficitas ficosz abūdātiavo
 cat: vel fertilitas. Fictor: ficuū amator vel col
 lector: teste Marcello Neuium inducēte dicēte.

Fictores omnes cupiunt ficitatem

Ficulnea. Require in dictione Ficus.

Ficulnus. Require Ibidem.

Fidena huius nā cū i latino. & Fidenæ p̄fali tm̄.
 nu. declinari pōt. teste Seruio sup lib. vi. gneid.
 Virg. lib. pfato. Hic tibi Nomentū & Gabios
 vrbeq; fidenam. Iuue. saty. vi. Viuat Fidenis
 & agello cede paterno: vrbs est latinorū medi
 terranea: teste Ptolemæo.

Fidenæ. Require in dictione Fidenæ

Fides p e p chorda efferri debet: auctoribz Pom
 pe. & Seruio. At yō Prisci. & Agreuius in Cap
 prum fidis: p i enūciari p̄cipiūt. Ait em Agre
 tius. Fides de fidelitate dī. fidis autē de chorda
 & format p diminutionē Fidicula. Suetō. i Ti
 berio. Veterz deligatis fidiculaz simul vri: ne
 q; tormēto distenderet: id est neruoz. Sūt etiā
 fidiculę instrumēta qdam tortoria. Marti. ex
 primere Ruffæ fidiculę licet cogant

Fidicula. Require in dictione Fides

Fidicula. Ibidem.

Fidis. Ibidem

Fido. Require in dictione Findo

Figo figis facit in p̄terito fixi. in supino fixū: te
 ste Prif. quinetiā & hētū: testibz Beda sup Do
 nati artē: & Diomede Scaurū referēte sic ptu
 lisse sagitta confictus. Fingo format p̄teritū
 finxi: supinum fictum

Filia facit in dīo p̄fali & abltō filiabz: teste Pro
 bo. Vñ Hiero. in Job. cap. i. ait. Filijs tuis & fi

H

liabus vescētibz & bibētibz vinū in domo
fratris sui primogeniti. Facit etiā & filijs: teste
prisci. Ennius. Filijs ppter te obiecta sum inno
cens Nerei: p filiabo. Itē Plau. in sticho ait. Ego
introibo & gratulabor vestrū aduētū filijs: p
Filiū cū latino & vnico l in singu. (filiabus
nume. neu. gen. est. in plali vero tā mal. q̄ neu.
teste Phoca. Phylum cum ph: & y grēco & du
plicato l apud nos solum trāfferiur

Fimbria. Regre in dictione Fiber

Fimū. Reg. in dic. Fimus. & in dic. Friullus.

Fimus cū latino latamen dē: & corripit si sylla
bā. Romulus. Dū rigido fodit ore fumū: dum
qugitat gscam. Hoc fimū etiā cū latino tabu
la vocat aleatoria: hoc est in q̄ tesserae vel tali
iaciant: teste Porphi. qd alio noie teste Pōpeio
auleolū appellat v̄l fritellus. vt scribit Porphi.
vel etiam Pyrgus.

Findo findis facit in pterito fidi: si syllaba corre
pra in supino fissū cā gemio s. Vir. li. gnei. viij
Liquēfacto rēpora plumbo Dissidit: & multa
porre & tū extēdit arena. Accius in annalibz. Fra
xin⁹ fissa feror: infixaq; scindit ossis. Alij (vt
scribit Prisci.) putauerūt debere dici fissi in pteri
to. Fido fidis: si syllabā pducit: & format in su
pino filum cū vnico s. Ouid. lib. Meta. xij. Me
probat: & socio semp cōfidit vlyse. Lucanus.
Illic bellaci cōfusus gente curetum.

Fingo. Regre in dictione Figo.

Finis tam fce. q̄ mal. ge. est. teste Diomede & Pri
sci. Luer. li. i. Porro si nulla est frangendis red
dita finis: corporibus

Fio fis verbū fciationē habet passiuā. & format
recta declina. in infinito fire. quod patet p com
positū suffire: cōfire. q̄ duo & si a ybo passiuā
habēre fciationē veniāt: actionē tñ teste Papy
riano: designare habēt: vt est apud Vir. georg.
iij. At suffire thymo: cerasq; recidere inanes.
Quis dubitet. Suffire dixit teste Seruio: p sūmi
nistrare v̄l suffimigare. Confio tñ nō in actiua
modo: verū etiā in passiuā fciationē vsurpat: vn
de Macrob. in Saturnalibz ait. Oportet diem q̄
ex quadrannibz confire: intercalare. Confire dixit
p cōfici: p̄ est effici: teste Prisc. Defit a Vir. neu
trale ponit: cū ait. Lac mihi nō gstate nouū: nō
frigore defit. i. deest vel deficit. Id quoq; notan
dum est: q̄ antiqui teste Prisc. Fior passiuā tam
voce q̄ fciationē protulerūt. Vnde & Cato Cen
sorius de Lucio ingt. Grēco ritu fiebant satur
nalia: quod verbū facit recta declinatione i in
finito firi. pro quo (vt tradit Priscia.) interpo
sita e littera dicimus de vsu fieri.

Fior. Require in dictione Fio

Firmitas & firmitudo in vno significato accipi
possunt: teste Nonio. Plaut. in Asmaria. Si istā
firmitudinem animi oblines: salui sumus

Firmitudo. Require in dictione Firmitas.

Fiscella. Regre in dictione Fiscina

Fiscellus. Require Ibidem

Fiscina gen⁹ est valis ex iunco: & corripit medi
am syl. dicēte Virg. Et facilis rubra contextitur
fiscina virga. & format p diminutionē fiscinu
la et fiscellus. Fiscellus mollis casei appetitor di
citur: vt scribit Fest⁹. Fuscina cū u post s̄ridēs:
vel ratiarij telum vocat: & corripit mediā syl
la. luue. sat. ij. Vicit & hoc monstrū tunica lu
cina Gracchi. & format diminutiue fuscinula.
Fiscinulla. Require in dictione Fuscina.

F ante L

Flama. Require in dictione Flamen

Flamen cū vnico m: cū neu. gñe p̄fertur: statum
fcat. cū vero masculino: quēvis sacerdotē. Fla
minius: p̄p̄riū viri nomē fuit: & a proprio vi
ri noie via Flaminia. arcus flaminus. forq; fla
minij cognosciata sunt. Flaminus itē p̄minister
dē sacrorū. & flaminia p̄ministra seu sacerdotula
Flama fm orthographiē rōnem: cum vnico m
scribit. Pleriq; tñ cū duplicato m scriptitāt. fla
mēū eadē scriptura q̄ flama: s̄ est cū vnico m:
regmen erat capitis rubrū: q̄ noua nuptravela
bat. Luca. Lutha demissos velarūt flameavul
tus. hui⁹ dinutiū ē flameolū penultia syl. cor
repta. luue. saty. x. Sedet illa parato: flameolo.

Flameolū. Require in dictione Flamen.

Flameum. Require ibidem.

Flaminia. Require in dictione Flamen.

Flaminus. Require ibidem.

Fligo gis tertij piug. facit in pterito fligi. in supi
no flicti. Fligo gas: primē. format p̄teritum
fligau. supinum fligatum

Fluctus secūda & quarta declina. declinari pōt.
Vnde Accius referēte Marcello ait in Clytem
nestra. Flucti immiserordes iacere

Flumen. Require in dictione Fluuius

Fluo fluīs facit in pterito fluxi: in supino fluxū:
& fluxū. Est autē fluere decurrere. Vir. georg. i.
Hec eadē argētū riuos: aerisq; metalla. Ostendit
venis: atq; auro plurima fluxit. Fluere: minui:
deficere. Vir. li. gneid. ij. Ex illo fluere: ac retro
sblapsa referri Spes Danaū. Fluere: lat⁹ & libe
rius excrecere. Vir. georgi. ij. Tū deniq; dura.
Exerce imperia: & ramos cōpescē fluentes

Fluuius & flumen in vna fciatione pro suo arbi
trio vsurpāt auctores: licet p̄prie flumē fluuij
aqua sit decurrēs. ab eo q̄ est fluui⁹ fit Fluuior
depo. verbū. Iosephus li. xvij. Nihil inter eos
an diues fluuiat: an paup defraudat. i. abūdā.

F ante O

Focillo & focillor depo. vsurpatur: teste Nonio
Varro de vita patrū lib. ij. Sed suum quisq; di
uerso cōmodum focillatur.

Focillor. Require in dictione Focillo

Foculum. Require in dictione **Focis**

Foculus. Require **Ibidem**.

Focus format p diminutionē **Focul⁹**: & **foculū**

Plau. in **Perfa.** Nā iam intus vētris fumāt **focu**

la. i. nutritiō: vt interpretat⁹ est **Marcel.** Alij di-

cūt **foculū** esse: in quo ignis p̄tinet. **Gelli⁹** in no-

stib⁹ **atticis.** Tū illa **foculū** corā eo cū igni ap-

posuit. **Vale.** **Maxim⁹.** li. i. Qua adorāte cū car-

basum: quē optimū habebat **foculo** iposuisse

subito ignis emicuit. **Iuue.** Et bacca **foculū** ex-

Fodico. Require in dic. **Fodio.** (citat.

Fodio dis **tertia**: & **fodo** das **prima** p̄iugat. teste

Festo declinari pōt: & **primā** corripit syllabā.

Vir. geor. iij. Aut lapidē bibulū. aut squalētes

in **fode** cōchas. Inde fit **Fodico** cas ybū. Vnde

Hora. ait. **Emam⁹** seruū qui **fodicer** latus

Fodo. Require in dictione **Fodio**.

Folliculū est corpus. **Lucil. lib. xxvi.** Et quo **fol-**

liculo: nūc sum indutus nō queo. i. corpore

Folliculus. Require in dictione **Follis**

Follis **mas. ge.** format p diminutionē **folliculus**

& **folliculū.** **Fest⁹.** Talia **folliculū** ē cepe. **Ponit**

nōnunq̄ **folliculū** p corpe. vnde **Marcell⁹** ait.

Fons hui⁹ **tis** tā **scē.** q̄ **mas. gñe** veteres p̄tulerūt

testib⁹ **Pōpe.** & **Pris.** Et format diminutiue **fon-**

ticulus. **fonticell⁹:** teste **Beda** sup donati artem.

Fonticellus. Require in dictione **Fons.**

Fonticulus. Require **ibidem.**

Forceps. Regre in dictione **Forfex.**

Forfex hui⁹ **forficipis.** & **forpex:** hui⁹ **forpicipis**

scē. tū sunt **gñis.** **Forceps** hui⁹ **forpicipis** tā **mas.**

q̄ **scē.** **gñis** est: teste **Pris.** neq̄ ab eo qd est **ferrū:**

forceps deducit: vt cum **Catholico** somniauit

Vgutio: sed ex eo quod est **formū:** qd est **cali-**

dū. & capio **pis** cōponit: teste **Ser.** sup **geor.** ita

vt dicat **forceps:** q̄li **forniceps.** Vñ & **Pōpe.** ait

Forcipes dñr: q̄ is forma. i. calida capiuntur.

Forica cum i launo & cexili foemi. **gñis:** loc⁹ est

in quē alui purgamēta deiciunt: quē alas cloa-

ca vel latryne appellant. **Iuue.** **sary. iij.** Condu-

cunt **foricas:** & cur omnia

Foras. Require in dictione **Foris**

Forae. **Ibidem.** **Foramen.** **Ibidem.**

Fori. **Ibidem.** **Fors.** **Ibidem.**

Foria. Require **Ibidem.**

Foris & **foras** aduerbia s̄ distant: q̄ **foras** ad lo-

cū **scat.** **foris** y o i loco vel de loco: nōnunq̄ **so-**

ras p̄positio est actō deferuēs. vt **foras** muros

foras mœnia. **foras** ciuitatē. **foras** portā: q̄ lo-

quendi modus apud ecclesiasticos frequens est

Comperit etiam **fore** p **foras.** vt est apud **Ho-**

ra. **sermo. ij.** **Excelsus** **fore** cū longaren⁹ **forei** i-

tus. qd tñ **Acron** p abltm exposuit: cui⁹ **exposi-**

tionē nequaq̄ improbamus. Nā **Triptote.** **for-**

me: **foris** **forem** **fore** legit. **Cice.** p **Corne.** **Ape-**

rui **forem** **scalaz.** **Quid.** **lib. i.** de amore. **Diffi-**

cilem moto cardine pande **forē.** Hui⁹ **diminuti**

uū est **forcula:** auctore **Pōpe.** in dictione **forum.**

Forum (**Inq̄t** **Pōpeius**) sex modis intelligit. Pri-

mo **negociatōis** locus. vt **forū** **flaminū.** **forū** **iur-**

lium: ab **eorū.** s. **noibus:** q̄ ea **fora** custodienda

curarūt. qd etiam **locis** priuatis: & in **vñs** & in

agris fieri solet. **Alio:** in q̄ **iudicia** fieri cū popu-

lo **agi** cōtiones haberi solēt. **Tertio:** cū is q̄ p̄-

uincit **pest** **forum** **agere** dñ: cū **ciuitates** vocat.

& de **controuersijs** **eorū** cognoscit. **Quarto:** cū

id **forū** **antiqui** appellabāt: qd nūc **vestibulum**

sepulchri dicari solet. **Quinto:** **loc⁹** in **naui:** sed

tūc **mas. gñis** est & **p̄fals** **nu.** **Sexto** **fori** **scant:**

& **Circentia** **spectacula:** ex qbus etiā **minores**

forulos dicim⁹. Inde **forare:** **foras** **dare.** et **fores**

& **forculæ.** i. **hostiola** dicunt. **hecille.** **Vult** **igif**

Pōpeius: **forū** in omī **scato** **neu.** esse **gñis:** p̄ter q̄

pro **Circē** **lib** **spectaculis:** & p **loco** **inani.** **Ego**

aut etiā p **loco** **inani** **singulari** **nu.** **platū** **iuenio**

apud **Enniū:** cuius **exēplū:** & si in dictione **Agcā:**

Pōpeius ipse **recitauerit:** b̄ tamē in **loco** **vbi** **ma-**

gis **necessariū** erat: **minime** **memoriē** **cōmēda-**

uit. **Aut** em **Enni.** **Multa** **foro** **ponēs:** **agea** **q̄** **lō**

ga **replei.** **Proby:** **forū** (**inq̄t**) in **singula.** **nu.** **neu.**

gñis est. in **p̄fali** **vero** **neutri** & **mas.** & **Marcel-**

lus ait. **Fora** & **fori:** vt **genere:** ita & **sensib⁹** **dis-**

ferunt. Nā **neu.** **gñe** **iudicio:** & **litū** **loca** **sunt.**

masculino **spatia** in **manib⁹** **apertiora** vt apud

Vir. **li. enei. vi.** **Deturbat:** **laxatq̄** **foros.** Vñ &

gladiatores **foros** **facere** dicunt: cū **lōgo** **circui-**

tu **sectant.** **Forū** format p diminutionē **forulū**

Fori y o **foruli.** **Foruli** item **cōditoria** appellari

p̄nt. **Iuue.** **sary. iij.** **Hic** **libros** **ferat:** **hic** **fortulos.**

Suet. **Quob⁹** **forulis** **p̄didit** **auratis.** **Foramē** q̄si

diminutiue a **forib⁹** **dictū:** auctore **Marcel.** **Ho-**

ra. in **arte** **poeti.** **Sed** **tenuis** **simplexq̄** **foramine**

pauco. **Pro** q̄ & **hic** **foro** hui⁹ **foronis:** **rude** q̄

dem **vocabulū** ab **Vgu.** **ponit.** **Foria:** **stercora**

appellant **liquidiora:** vt scribit **Mar.**

Foro. Require in dictione **Forus.**

Foruli. Require **ibidem.**

Forulū. Reg. in dic. **Foris** **Forū.** **Ibidem**

Fornacis. Regre in dictione **Fornax**

Fornax tā **mascul.** **gñe** q̄ **scē.** **veteres** **p̄tulerūt:** vt

Capertestā & **Proby.** **Fornacis** **vrbs** est **Tudi-**

tannoz: in **hispania:** teste **Prole.** & (vt **mea** **fert**

opinio) **mediā** **corripit** **sylla.** Nā **p̄pria** in **acis**

terminata **noia.** vt **Salmacis:** **Atracis:** **Cādacis**

penultimā **syll.** **correp.** **habēt.** Vñ **Oui. li. Me-**

ta. xv. **ait.** **Cui** **nō** **audita** est **oblātē** **salmacis** **vn-**

da. **Idē** **li. i.** de amore. **Athraxis** **ambiguos** **ira-**

xit i **arma** **viros.** **hoc** est **hippodamia** ab **athra-**

cia. **Iuue.** **Cādacis** **æthiopū** dicāt **arcana.** **For-**

nix **mascul.** **gñis** **arcus** dñ **triūphalis:** & nōnunq̄

p **lupanari** **ponit:** & **corripit** in **oblis** **ni** **syll.**

Iuue. **Lenonū** **pueri** **q̄cunq̄** in **fornicē** **nati.**

Hij

Fornix. Require in dictione Fornax.

Fors. forte. forsan. forsita. fortassis. fortasse. for sit: dubitative pferunt. Hora. i. sermo. Dissimi le hoc illo est: qd nō vī forsit honorē: iure mihi inuideat quiuis. Vir. Fors & vota facit cumu latq; altaria donis. Idē in Bucoli. Forte sub ar guta pederat ilice daphnis. Prif. Fors (inqr) & forte euctus sunt: vt fortuitu vel fortuito: abla tius p aduerbio fortassis yō & fortasse teme ritatis. Forsit. forsan. forsitan: dubitādi sūt ad uerbia. hēc ille. At yō Serui⁹ sup li. i. gnei. For san air. Forsitan. fortassis. fortasse. fors: vnum fēant. sed varie p metri necessitate ponūt. Mar cellus aut fors: inquit: casus est tpalis. Fortuna vero ipsa dea. vēr vt scripsit Donat⁹ super Eu nuchū Terēij. Fors. hui⁹ fortis: fortuna dicit.

Forsan. Require in dictione Fors

Forsitan. Ibidē.

Forsit. Ibidem

Fortasse. Require Ibidem.

Fortassis. Reg. in dic. Fors.

Forte. Ibidem.

Fossa. Require in dictione Fouea

Fouea & fossa in vno fēato accipi pnt: nisi qd fo uea aut nōnulli volunt: naturalis est. fossa ve ro artificio facta: quam tamē differentiam pro suo arbitrio auctores cōfundunt.

F ante R

Fraudulēs & fraudulētus in vno fēato dici pnt.

Fraudulētus. Require in dictione Fraudulēs.

Fremitus & fremor in vno fēato accipi possunt nisi qd fremit⁹ pprie (vt in Caprū tradit Agræ tius) serarē est. fremor autē hominum

Fremor. Require in dictione Fremit⁹.

Frenū (vt placet Apu.) cū æ diph. scribit: qd vt ait: a frango deriuat. & testibz Diome. & Pho ca: in singu. nu. neu. gñis est. in plali yō tā ma scu. q neu. cū eo qd est frenū. cōposita secunda & tertia decli. declinari possunt: teste Ser. super lib. x. gneid. vt Effrenus. Infrenis.

Frēdeo. des secūda: acetia frēdo. dis tertia piug. declinari pnt. Hiero. in Esaia. ca. v. Rugiet vt ca tuli leonū: & frēdet & tenebit pda: p frēdebit.

Frendo. Require in dictione Frendeo

Fretū. & hic fretus hui⁹ fretus declinari pnt: testi bus Capro: Prisci. Probo. vnde Lucre. li. i. ait. Augustoq; fretu rapidum mare diuidit vndis.

Fretus. Require in dictione Fretum

Frico cas prima. & frico cis tertia piuga. veteres declinauerunt: teste Prisci. vñ fm tertia facit in p terito fricui. in supino frictū. Nam fm primā: vt etiam vltanalogia. format pteritum frica ui. supinū fricatū. Macer de viribz herbarum. Vrtice folijs reuocat vulua fricata

Frigeo ges secūda. & frigo gis tertia piug. decli nari pnt. & facit in pterito frigui & frixi. in su pino frictum & frixū. Iuue. Et si pfrixit cantat bene. Corne. Cellus. Tū res eadē magis alit iu

rulenta q assa. magis q friza. Hieron. in Hiere mia. Cōtrixa sunt ossa mea tanq in frizorio

Frigo. Require in dictione Frigeo.

Frigor. Require in dictione Frigus.

Frigus & frigore in vno fēato accipi pnt. Vñ go syllabā in obliqs corripit. alre: illā pducit Vir. Semp hyems semp spirātes frigore cauri Macer de viribus herbarum. Pellet frigorem: reuocabit & ipsa calorem

Fritillum. Regre in dictione Fritillus

Fritillus cū i latino vtrobiq; & dupli. l. scribit: ta bula est aleatoria: teste Porphi. qd alijs (vt dixi m⁹) noibz aluelū & simū vocat. Iuue. sat. xiiij Paruoq; eadē mouet arma fritillo. Mar. Hecē mihi charta fritill⁹. Vgu. neu. fritillū gñe dedi nat fritilli: vt scribit Pōp. ff i capetvilli fordidi Frondis: Regre in dictione Frons.

Frons hui⁹ nis: tā maf. q fce. gñis est: auctoribus Probo: Capro: Festo: Prif. qn & teste Gellio li. xv. noitiū attica. maf. rectius q fce. gñe pferi. Vñ etiā Cēclū inducit dicentē. Nā hi sūt ini mici pessimi. frōte hilaro corde tristi. Frons hu ius dis fce. tm gñis est. Virg. geor. ij. Frons te nera: iprudēq; laboz. vbi dicit Ser. q etiā hēc frōdis in recto declinat. qd & Seren⁹ prulit: cū dixit. Prodest pteea cū bacco plica frōdis.

Fructa. Require in dictione Fructus.

Fructus secūda et quarta decli. declinari pnt. Te ren. in adelphis. Nūc exacta etate hoc fructi p labore illis fero. Antiqui etiā hēc fructa fce. m. gñe teste Festo prulerūt. cui⁹ loco hēc fruges: vel hēc frux dī: teste Prisci. vñ Aulo. ait. Ante eqdem cāpis: q spīcea suppeteret frux. Frugi in declinabile: significat bonum vel vtile: vt tradit Donatus: & necessarium.

Fruges. Regre in dictione Fructus.

Frugi. Ibidē.

Fruux. Require ibidem.

Fruiscor. Require in dictione Fruor.

Fruor & fruiscor i vna fēatione vsurpant: testibz Marcel. & Gel. lib. xix. noitiū atti. & tā actō q abltō iūgit: teste Capro. Coeli⁹ li. ij. Domos su as quēq; ire iubet: & sua oīa fruiscei. Fruor du plex hz: teste Prisci. supinū fruitū. f. & fructum.

Frustror. Require in dictione Frustor.

Frustor depo. est ybum: vt est apud Psalmogra phū. Iurauit dñs dauid yitate & nō frustrabit eū. At yō Prif. verbū tradit esse cōmune: vnde & passue Fenestella prulit: cū ait. Frustrat⁹ igit a spe: deuict⁹ in castra se recepit. Cōperit etiam Frustror frustras actiū: teste Diomede Cēsare inducēte ad milites ita dicentem. Nō frustrabo vos milites. Et Hierony. in Ecclastico. ca. xxiij ait. Vir multū iurās replebit iniquitate: & non discedet de domo illi⁹ plaga. et si frustrauerit fra trem: delictū illius sup ipsum erit. i. decepit.

Frutex tā fce. q maf. gñe veteres prulerūt: vt Ca

per testat & Probus. frutex est qui ad magnitudinem arboris non assurgit: et statura multis similis est herbis.

Frutico & fruticor depo. vsurpat verbū quidem ab eo quod est frutex formatū. Cice. ad atticū. Excisa est enim arbor non euulsā: ita quod fruticeſ vides.

F ante V

Fuga & effugium in vno significato accipi pnt: teste Seruio sap lib. ij. gneidos.

Fulmē. Reg. in dic. fulgur Fulmino. Ibidē.

Fulgeo ges secūda. & fulgo gis tercia piug. declinari pnt. Hiero. in li. sapien. cap. iij. Fulgebūt iusti: & tāq̃ scintille in arūdineto discurrēt. Vir. li. bro gnei. vi. Illę etiā paribz quas fugere cernis in armis. Idem confirmant Seruius & Prif. & faciunt pterito fulsi. supino fulsum.

Fulgur huius guriſ neu. gnis. & fulgus huius goris. sicut tergus tergoris. vel ut nonnulli volūt: fulgus huius fulgeris. sicut munus. funus. scelus. pondus declinari pnt: & a fulgeo descēdit. Vñ Feslus ait. Fugere prisca pferre dicebant. Inde (ut subdit) fulgus dictū est: quod obliquis quis modo declinaueris: penultimā corripit syl. Fulgor huius fulgoris masculi. gnis go syllabā in obliquis pducit. Ab eo quod est fulgur sic fulguro ras. ab eo autē quod est fulgus sic fulgoro vel fulgero ras: gu go ge correpta syl. Cōperit etiā fulgurio guriſ quare piug. teste Marcel. Neuiū inducēte dicentem. Sane a suo sonitu claro fulguruit. Papi. i. fulgure afflauit. Hoc autē inter fulgur distat. et fulmē: quod fulgur proprie ipsa coruscatio. Fulmē vero iaculū vel id est fulguris: quod a fulgore flamę dicitur: auctore Festo. a quo sit verbū fulmino fulminas.

Fulgero. Require in dictione fulgur

Fulgo. Require in dictione fulgeo

Fulgor. Require in dictione fulgur.

Fulgoro Ibidem

Fulgurio. Ibidem

Fulgitro. Ibidem.

Fulgus. Ibidem.

Fulex. Require in dictione Fulica.

Fulica cū vnico l & i latino & c exili scribitur: & mediā corripit syllabā. Vir. geor. i. In sicco coludūt fulicę: genus est auis: quod & hec fulix huius fulicis declinatur. Rursus i Ara. Fulexto. & cū parua fulix trepido petit arua volatu.

Fullo cum duplicato l scribitur: cōmunisqz gnis: teste Seruio super. xij. gneid.

Funda. Reg. in dic. fundus.

Fundi. Ibidem.

Fundibulus. Ibidē

Fūdicula. Ibidē.

Funditor. Require Ibidem.

Fundo das primę piug. est: & fecit fundamentū iacere. Fūdo dis tercie piug. facit in pterito fundi. in supino fufum. Est autē fundere: pſternere Vir. lib. gnei. i. Qui septē ingētia victor: corpora fundat humo. Cice. in philip. Sceleratissimorū hostiū exercitū fufum: cęsumqz cognoui. fundere: dare. Virg. in Bucol. Ipsa tibi blādos fundēt cunabula flores. Cice. Tuscu. v. Ut aut flores: aut fundas tu baccas. fundere: dicere. Vir. li. gnei. iij. Talia fūdebat lachrymās. fundere: sugare. Vir. li. gnei. ij. Illi etiā si q̃s obscura nocte p vmbra. fudim⁹ insidijs: rotaqz agitantur vrbe. fundere: dimittere. Idē. Ruūtqz effusi carcere currus. Idē. Tristisqz e vertice flama: fundit.

Fundula. Require in dic. fundus. Fundū. Ibidē

Fundus masculi. gnis est: cuius scationē dixim⁹ in dictione agricola. Fundus item dicitur proprius rei quam alienat. hoc est auctor: ut scribit Pōper⁹. si fundū maris est: stagni: nauiſ: dolij: & similiū. pro quo etiā hic fundus nonnulli dici volūt. Hęc funda: reticulū est cū chorda baculo alligata: quod rotati lapides iaciunt: dicēte Cice. in quodā ioculari libello: fundū vero vocat: quod possit mittere funda. Ni lapis exciderit: quod caua funda patet. Vir. geor. i. Stupea torquentē balearis verberare fundę. Inde fūditor: quod funda dimicat: teste Nonio. Sallustius. in Iugurtha. Bello ipse cū expeditis cohortibus. dehinc funditor: & sagittariorum delecta manu apud primos erat. Huius diminutiū est fundibulus: teste Beda sup Donati arē. Vgurtio dicit: quod funda facit p diminutionē fundulā & fundicula. funda item genus est retis piscatorio. Virg. geor. i. Atqz alius late funda iam verberat amnem. Fundi nomen tamen pluralis: vrbs est latiorum mediterranea: teste Ptolemęo.

Fungo. Require in dictione fungor

Fūgor depo. ybū tā actō q̃ abltō iūgi. Plaur. in Menech. Nā palitus octo hoim mun⁹ facile fūgitur. Terē. in Adel. Aeschin⁹ tuus neqz boni: neqz liberalis fund⁹ est officiū viri. Plaur. etiā fungo ptulit: cū in Trinū ait. Ut mun⁹ fungas. Funiculus. Require in dictione funis. (tuū. Funis tam scemi. quod masculi. gnis est: testibz Capro & Probo. Lucre. li. ij. Aurea de cœlo demisit i arua. & format diminutiue funiculus. Hieron. in lib. v. Moyſi. c. xxxij. Pars autem dñi populus eius Iacob: funiculus hereditatis eius.

Fur cōis est gnis: teste Prif. formatqz diminutiue furcul⁹: furcul⁹: ut idē Prif. attestat. Fures nō tñ q furant: sed etiā quicqz serui appellati sunt: ut interpret⁹ est Marcel. illud Virgilij. i Bucol. Quid dñi faciēt: audēt cū talia fures: si ē serui.

Furcul⁹. Regre in dic. fur. Furculus. Ibidem Furio ris facit in pterito fm analogiā furui. si cut sero serui: tero terui: ut etiā in ipsa dictione videbim⁹. Vñ & Sedul⁹ ait. Nec min⁹ & Darj furuerūt iussa tyrāni. de vsu tñ facit in pterito infaniui: quod quidem ab infanio infanis accepit. Furens abltō iungit & grō. ut est apud Vir. li. gnei. v. Furēs animi. Furio furias primę piug. est. Papi. lib. thebai. xi. Er armatas furiaēt orgia matres. id est cum furore concitarent.

Hiij

Furio furis quartę cōiug. primā pducit syllabā
Hōra. in arte poetica. Effutire leuis idigna tra
gg. lia versus. & fecit effundere. hoc est tacenda
non posse tacere. Futuo futuis tertie: primam
corripit syllabam. Mar. Quid faciat duo sunt:
irrinat aut futuit: norum est quid fecit.

G ante A

Albanū. Reg. i di. galban^o
Galbanus fœmi. & galba
nū neu. gñe declinari pōt.
Serui^o sup. geor. Cū iā hic
pcesserit morbo galbanus
incēdenda est. Hiero. i Ec/
clesiastico. cap. xxiij. Et qñ
Stirax & galban^o & vngu
la & gutta. Luca. li. ix. Hic
ebulū stridet: pegrinacq; galbana sudāt: lachry
ma est: teste Dioscoride. hgrbæ cuiuspiā silis fe
rulæ: quę ab ipso frutice in æstate prupit: q &
apud Plī. frutex est. galbanū item gen^o est vesti
menti: dicente Iuue. sary. ij. Cerulea indut^o scu
tulata & galbana rafa.

Galea. Require in dictione galia.

Galerium. Require in dictione galeus

Galerū. Require in dictiōe galeus.

Galerus cum vnico l scribit. Nā primā corripit
syl. Vir. gnei. li. viij. Fuluosq; lupi de pelle gale/
ros: pileus est & clypei gen^o: teste Seruio: qd &
hoc galerum declinari potest: auctore Fronti.
Vgutio declinat etiam hoc galeroum.

Galla. Reg. in dic. gallia.

Galea. Ibidem.

Gallia cū duplicato l scribit: & est triplex. Tōsa:
Comata: Brachata. idē venit gall^o: gallic^o: nec
nō et galli^o: teste Nonio Salustiu iducēte dicen
tē li. hist. iij. Dug gallię mlieres puentū vitātes
ad mēstrua soluēda montē ascēdūt. Gallus &
gallina nota sūt vocabula. gallus itē pprium
fuit viri nomē: q & Cornel^o dict^o est: cui^o me/
minit Vir. in Bucō. cū ait. Pauca meo gallo s;
quę legat ipsa Lycoris. & Ouid. in gr. Quis po
tuit lectō rotus discedere gallo. Est & eodē noīe
fluui^o Phrygię dicēte Oui. li. Fastor. iij. Inter
ait viridē cybelen: altāsq; celenas. Amnis: id in
sana noīe gallus aqua. galla ppriū fuit mulie/
ris nomen. de q meminit Iuue. cū dixit. Profer
galla caput. Est & eiusdē noīs medig vrbs: teste
Prole. galla item quercuū fruct^o dī. Cerdonū
etiam quoddam instrumentū galla appellat.

Galea cum vnico l cassis vocat: quod Vgutio
etiam hoc galea dici posse affirmat

Gallican^o. Reg. in dic. gallia. Gallicus. Ibidem.

Gallius. Require ibidem. Gallus. Ibidem

Ganea. Require in dictiōe Ganeum

Ganeo. Require ibidem.

Ganeū neut. & ganea fœ. gñe declinari pōt: & cū
vnico n scribit. neq; a gannio nis deducit vī cū

Catholico somniat Vgutio: sed ἀπότῃς
γῖς: qd. s. ipsum sit i terra: nō vt coenacula su
peri^o: teste Donato sup. tertiā comēdiā Terē.
Nā teste Pōpe. locus abdit^o est: & velut subter/
rane^o: q (vt scribit Marcel.) vinolētiæ: ac libidi
ni apt^o est. Vñ idē Donat^o. Meretricū tabernā
appellatā dixit. Teren. in Adel. Vbi ego illū
querā credo abductū in ganeū. Columel. in p/
logo rei rusticę. Mox deinde vt apti veniamus
ad ganeas: qñdianā Laconicis cruditatē exco
quim^o: & exusto sudore sūm qñimus. Plī. vbi
de porco loquit. Neq; ex alio ingr. aīali nume/
rosior materia ganeę. Et a ganea venit hic ga
neo: teste Pōpe. Et is dī: q lustra frequētat. Cice
ro in Catilinā. Quis ganeo. q; adulter: q mlier
infamis. q; corruptor iuuentutis. Iuue. sary. xi.
Sed laudem siliquis occultus ganeo pulter

Gange. Require in dictiōe ganges.

Ganges fluui^o est Indig: teste Prole. & facit in gñ
gāgis vel gāgeri. Oui. li. Meta. iij. Decolor ex
tremo q cingit India gāge. Gāge hui^o ganges:
vrbs est Indiæ regia. vt idem Prole. ostendit.

Gargan^o in sing. nu. mas. gñis est: in plu. vō neu
tri. mōs ē in lapygia: teste Ser. & pducit mediā
syl. Luca. li. v. Apul^o adriacas exit garganus in

Gargares. Regre in dictiōe gargarus. (vndas

Gargar^o in sing. nu. mas. gñis est: i plu. vō neu.
teste Phoca dicēte Oui. li. de arte amādī. Garga
ra q; segetes q; habet methymna racemos. Ca
cumina sūt mōis Ida dicta: ο ποτοῦ γαρ
γάρπιδι τας πικρῶς. id est ab amittendis
fontib; vñ est illud Ouidij i Meta. Creberrima
fontib; Ida. vbi nōnulli legūt celeberrima. Ve
rū legēdo creberrima magis etymologiæ pue
nit. Nā & Home. πο λιπιδῶν κακῶν. i. multe rū
fontiū vocat. Seru^o aut sup. li. viij. gneid. vult
vt dicta sint: qñ Kαρῶ καρῶς. hoc ē caput ca
pitis. i. altitudinis altitudo. & ideo tā cū i ini/
tio gargara: q cū g scribi debere. sed nā a magis
placet deriuatio. Est & eiusdē nominis oppidū
sub ipso monte. a quo gargares oppidani sunt
dicti: teste Macro. in Saturnalibus

Gaudeo facit in pterito gauisi & gauisus sūt: teste
Prisci. Liuiū referēte dicentē in Odyssēa. quo/
niam audiui pacem gauisi. & Lucius Hemina
annaliū. ij. ait. Id qd admiratum gauisi.

Gaulus: genus est nauigij: teste Festo. Gaurus cū
r fœmi. gñis: insula est de q Statius. Gaurus na
ualib; apta. Mascu. aut gñis gaurus: mons est
æthiopie: teste Prole. Alius eodē noīe mons est
Campaniæ: teste Verbio. de quo Iuue. Suspe
ctumq; iugum cumis & gaurus inanis.

Gaurus. Require in dictiōe gaulus.

Gaufapa. Require in dictiōe gaufapes

Gaufape. Require ibidem.

Gaufapes mascu. gaufapa fœmi. & gaufape neu

tro: & gausapū: teste Prif. declinari pōt. Cakus ad Mœcenatem. Gausapo purpureo salutat⁹. Hora. li. ij. sermo. Gausape purpureo mensam perterfit. Nā hic ablati⁹ gausape nō venit ab eo qd est gausape neu. gñis: sed ab eo q est gausapes mas. q. f. gñe apud gr̃cos γαυσαπες. p̃feri: teste Var. de ling. lati. gausape em facit i ablati⁹ gausapi. et si Prisci. & Alexander aliter sentiat. Persius. Tū cū maxillis balantiū gausape pectis. Idem. Iā chlamides regū: iam linea gausapa capris. Oui. de arte. Gausapa si sup̃lit: gausapa sup̃ra p̃ba. Inde hęc gausapina penul. cor repta. Martia. Mense vel augusto sumere gausapinas: genus est vestis.

Gausapina. Reg. in dic. gausapes.

Gausapum. Require ibidem.

G ante E

Gela. Require in dictione gelon

Gelon cū vnico l: tyrān⁹ fuit siculus: cui Hiero. successit: teste Plutarcho. Gelon⁹ cū vnico l: fili⁹ fuit Hercuf. a q gelones: vel geloni ppli Scytici (vtrubi⁹ em mō dici p̃t) cognōiati sūt: teste Herodoto li. hist. iij. Neq a gelu dicti sūt: vt cum Catholico Vgu. somniauit. Horati. in. iij. car. Visā pharetratos gelones. Vir. geor. ij. Eoasq domos Arabū: pictosq gelonos. Luca. li. iij. Massageres q fugit: equo fortisq geloni. Gela cū vnico l: vrbs est Siciliæ: teste Prole. a gela flu uio cognōiata: dicte Vir. li. gnei. iij. Immanis/ qz gela fluuij cognōie dicta: Syl. li. xiiij. Venit ab amne trahens nomē gela: venit & Hēsa. De b fluuiio Sicilię meminit Oui. Fasto. iij. dicens Ette voritico nō adeūde gela. Gela cū vnico l: & b gelū: teste Marcel. declinari pōt: qnetiā hic gelus hui⁹ gelus q̃rta decli. teste Prif. Aētius in Prometheo. Profusus hyberno flumie gelus. Lucre. li. vi. Demittit q̃s spē gelū qd p̃inet i se Idē li. v. Assiduosq geli calys mortalibz aufert Gelones. Reg. i dic. gelon.

Gelon. Ibidem.

Gelonus. Ibidem.

Gelum. Ibidem.

Gemeo gemes secūda: & gemo mis tertia piuga riōe declinari pōt: teste Beda sup Donati arē. Gemit⁹ quarta & secūda decli. declinari p̃t: teste Marcel. Vnde Plau. in Aulula. Tantū geniti et mestici mihi hic dies obtulit.

Gemo. Require in dictione gemeo.

Gena. Require in dictione Cenæ

Genæ p̃fali tū nu. p̃prie oculoꝝ palpebrę dicū tur: teste Seruio. Vñ Vir. li. gnei. vi. Effulqz genis lachrymę. Teren. tñ sing. nu. p̃rilit: cum dixit. Godie nō cōpressi genā genā. Nōnunq ge nę ponunt pro eo loco vbi nascunt pili. vt est apud Hora. in vlti. car. Vel eur his animis ieo lumes nō redeūt genæ. Vir. Tū mihi prima ge nas vestibat flore iuuetus. Malę aut infra ocu

los sunt: & ibi maxime ostēdi ē pudor: vt dixit pli. li. xi. natu. histo. p qbus qñq & genæ po nunt. Vñ Oui. de Lucretia oppressa ait i fastis Et matronales genę erubere. Romul⁹ de mu sca loquēs. Regiņ tener⁹ oscula figo genis. Ge nua vrbs ē Ligurię: quā nra ætas lanuā appel lat. b genū & hoc gen⁹ hui⁹ geni. sicut vulg⁹ pe lagus. & b genu et hic genus huius genus: teste Prif. in recto declinari pōt. neq a gena deriuat quia. f. sit i vtero m̃is genis oppositiū. vt Vgu tio & Catholico somniarūt. sed a γονύ. quod gr̃ci dicūt. Cice. i Arato. Tertia sub cauda ge nus ipum ad lumina pandit. Idē in eodē. Atqz interflexū gen⁹: & caput alitis hęsit. Genus hu ius ris: generatio: p̃dicabile: maneries: accidens partiū oratiōis: qualitas substantialis intelligit. Gener huius generi secūde decli. est: sed & tertie comperit. Vnde Aētius recitāte Nonio: inquit in Alcmena. Cum te viderit socer generibus tantā esse impietate. Dictus est aut gener aucto re Seruio: q̃ haud agendū genus adhibebat.

Gener. Require in dictione genæ

Genua. Ibidem.

Genum. Ibidem.

Geno. Regre in dictione gigno.

Gerrha. Require in dictione gerhus.

Gerrhę. Ibidem.

Gerrho. Require ibidem

Gerrhus cū duplicato r secūdo aspirato scribit.

Apud tñ Valeriū Flaccū cū vnico r gerus scri ptū est: vbi primā corripit syllabā: fluuius est Scythiæ: teste Herodo. li. histo. iij. quē Prole. Sarmatæ esse testat. Gerrhæ eadē scriptura et cū æ diphthogo in secūda syllaba crates appel lantur vimineæ. vnde gerrhæ: nuge. & gerrho nugator dicit: auctoribz Varrone de lingua la tina: & Pōpeio in hęc verba dicere. Cū Atheni enses Syracusas obsiderent: & crebro gerrhas poscerent: irridētes Siculi gerrhas clamitabāt. Inde factū est vt gerrhæ p̃ nugis ex cōtempu dicant. Et alibi idem Pōponius. gerrhones in qu r leues & inepti a cratibus dīti: q. f. Siculi aduersus Atheniēses cratibz p̃stratis sunt: nisi quas gr̃ci gerrhas vocāt. Neq a gero ris ger rho dīscēdit. vt Vgu. somniauit: qn nec a gar rio ris: vt Ser. tradidit scriptor Var. & Pōpe. posterior. Plau. i Persa. Iā pol ille hic aderit: cre do: p̃gerrho mēs. Gerrhę itē ab icolis Maxi i fulę dñr: q̃ aliq fascina appellāt. gerrhes eadem scriptura: gen⁹ est locustarę: vt scribit Pli. Mar. Teq iuuāt gerrhes. gerrha eadē scriptura: no men est triū vrbiū: vt ex Prole. colligere potui. quas vna ē penes Euphratē fluuiū Syriæ. Alia p̃pe Traconitas arabas. Alia in foelici arabia. Gerus. Require in dictione Gerrhus

Geryon hui⁹ geryonis in recto dici debere qdaz

Huij

voluerūt: vt refert Var. de analogia. lib. ij. qd tamē (vt ait) nōnulli rephendunt. Seruius autē Geryonē hui⁹ gerionē declinari p̄cipit. Vnde Virg. li. gnei. viij. ait. Tergemini nece gerionē. Sed & geryones hui⁹ gerionis declinari p̄r. et si Serui⁹ negat. Macrob. in Saturna. Quia Herculi (cū boues geryonis p̄ Italia agros duceret) sitienti respōdit mulier aquā se nō posse p̄stare. Hinc & geryoneus: teste Prif. dici pōt: et cum y grēco scribit: p̄p̄riū fuit viri Hispani nomen Geryones. Require in dictione Geryon.

Geryoneus. Require ibidem.
Gesta neu. gñe acta dicunt. Gestus autē mas. qb indicat. quque gerant: auctore Pōpe. appellari Gestus. Require in dictione Gesta. (possunt. Gere cū t exili ppli sunt Thracie: teste Plī. li. iij. natu. hist. de qb Oui. li. ij. de Pōto meminit: dicens. Nulla getis toto gens est truculētiore orbe Apian⁹ autē eos dixit esse p̄p̄os: q̄s aīas Dacos vocāt. Alij eos esse affirmāt: q̄ alio nōie gothi cū th aspirato appellāt. de qb Auso. Huc possem victos inde referre gothos. Apud grēcos tñ gothia cū primo t exili: secundo th aspirato scribit: vt li. vlt. sup regulā. p̄ subeūte breuis o fit: videbim⁹. Ar y o Salusti⁹ & Serui⁹ sup lib. vij. gnei. Illos myllios eē dixerūt a Lucullo superatos. Vgutio vult geras getulos esse: q̄ qui de Africe ppli sunt: quā Plī. li. v. nat. hist. dixit haētē⁹ fuisse æroloz parrē: s; pulsi postea i colo p̄p̄riā (vt ait) fecere gentē versu æthio pas Geruli. Require in dictione Getæ.

G ante I

Gyrus. Require in dictione Gyrus
Cyber. Regre in dictione Gibbus
Gibbus cum i latino & duplicato b: & gibber b distāt: q̄ gibbus tumor est in dorso. gibber vero is dicitur quis gibbum habet
Gigas huius gantis cum i latino scribit: cōisq; si Vgutioni credit gñis est. Sunt autē dicti a poetis gigātes terre filij sine patre. Gyges cū y grēco: p̄p̄riū fuit viri nomē: q̄ teste Hesiodo in Theogonia Celi & terre filij fuit: hic centū man⁹ habuisse describit: dicēte Oui. li. tristitū. Centimanūq; gygem. Ali⁹ eodē nōie pastor fuit regis Lydię: q̄ postea rege occiso: rex Lydię effec⁹ ē teste Plato. Alius qdē eiusdem nois puer fuit gnidius: cui⁹ meminit Hora. in. ij. carmi. dicēs. vtp̄ta nocturno renidet luna mari: gnidiū sue gyges. Est & eodē nōie fluuius Lydię: qui ab Home. li. lliā. xx. Gygeus cū æ diph. ponit: vñ Proper. ait. Lidia gygeo tinēta puella lacu Gigno nis. & geno genis (quod teste Prif. veteres p̄tulerūt) cōperit. Vñ Lucre. li. iij. ait. Tanto magis inficiendū totum posse extra corpus durare geni: pro gigni.
Gyges. Require in dic. gigas Gygeus. Ibidem

Gyneciū cū y grēco & æ diph. & c exili scēnte i latino scribit: loc⁹ est in edib: solis mulierib⁹ datus ad habitādū. Nā a mulierib⁹ dictū est: quas grēci γυναικας vocāt. Teren. in Phormio. Vbi i gyneciū ire occēpio: puer ad me occurrit. hęc & gynēconitis appellat. vñ Aemilius: Probi i p̄mio de excellētib⁹ ducib⁹ ait. Nec sedet nisi in interiori pte edii: q̄ gynēconitis dī. Gynēconitis. Require in dictione gynēcium.
Gyrum. Require in dictione gyrus
Gyrus cū y grēco scribit: dici pōt circul⁹ vel ambitus. qd Vgutio etiā hoc gyrū declinari posse tradidit. gyarus cū y grēco: infula parua ē vna ex cydadib⁹. de qua Vir. li. gnei. iij. Mycone: gyaroq; reuinxit. Et Oui. li. Mera. vi. Et gyar⁹ nitidq; ferax p̄parethus oliuē. Iuue. p̄fali nu. declinauit: cum dixit fary. i. Aude aliquid breuius gyaris & carcere dignum.

G ante L

Gladium. Require in dictione gladius
Gladius & gladium in recto declinari potest: teste Varro. lib. ij. de Analogia.
Glandis. Require in dictione glans.
Glandiū. Ibidem Glandula. Require ibidē:
Glans & glādis in recto declinari pōt. Plī. li. xvi. nat. hist. Dulcissima est oīm glans phagi. Vir. Et de cussa tantū pluit ilice glādis. Ponit nō nunq; p̄ plūbo i modū glādis informato. Ouidi. li. Meta. xiiij. Vt lata plūbea fūda. Missa folet in medio glans incādescente celo. Salusti⁹ in Iugurthā. Pars emin⁹ glāde: aut lapidib⁹ pugnare. Marcel. Glandis est plūbū in modū glādis informatū. Hoc glandiū: pars qdam est infestinos: interprete Prif. Alij volūt partem esse apri iuxta ceruicē. iuxta illud qd legi in legib⁹ sumptuarijs: vbi sic haēt. Quē glandia fūcipitiaverrina mēsis intercidūt. glandiū vt idem tradit Prifci. format p̄ dimu. glādula: vt ē etiā apud Mar. Patit apri glandulas palefritis.
Glaucoma huius matis. & hoc glaucomatū. & hęc glaucoma hui⁹ glaucomē: teste Prif. declinari potest. Plau. i milite. glaucomā oculis obijciemus. i. q̄ obducit oculos vel velamē illud est: quod oculi pupillam obtenebrat
Glaucomatum. Require in dictione glaucoma.
Glycera. Require in dictione glyceriū
Glyceria. Requirit ibidem
Glyceriū cū y grēco. & glyceria p̄p̄riū nomen mlieris declinari p̄r: gñeā & glycera. Hora. i. i. car. Vrit me glycerē nitor. Mar. p̄ferri gly Glis hui⁹ glis cū dupli. (cerā fecmā nlla p̄t i: fce. gñis est: & terra argilosa vocat. glis hui⁹ glitis fce. etiā gñis cardu⁹ dī: mascu. aut gñis aīal est muri sile: & tūc in ris format gum. Vñ versus. Terra tenax glis formabit glis gñō. Ris q̄ drupes: glitūq; dabit tibi carduus idem.

Glisco & gliscor deponēs antiqui ptulerūt: teste Marcello Sempronius inducē. e dicentē. Vt maior inuidia lepide glisceret. id est glisceret. Significat etiam crescere: desiderare.

Gliscor. Require in dictōe Glisco.

Globus masculinus gnis est: dicēte Vir. Lucenēq; globum lung: quod & hoc globus huius globi. sic ut vulgus: pelagus: testibus Capro & Probo: declinari potest. Glomus masculinus gnis est: ut est apud Hora. in Epi. Vt vinosa glomus furtiuæ Pyrrhia lunæ: quod & hoc glomus huius glomeris auctore Prif. declinari potest.

Glomus. Require in dictōe Globus.

Gluten neu. gnis. & hoc glutinum: teste Nonio: declinari in recto potest.

Glutinum. Require in dictōe Gluten.

G ante N

Gnat⁹ p eo g est nat⁹. & Gnosco p nosco dici potest.

Gnosco. Require in dictōe Gnat⁹

Gnosus vrbs fuit Cretæ: teste Ptole. q a nonnullis

Gnosus cū cexili scribit. ut in ipsa dic. vidim⁹.

G ante O

Gobio. Require in dictōe Gobius

Gobius cū i latino. & gobio i recto declinari potest.

Marf. Principiū genæ gobius esse solet. Iuven. Cū sit tibi gobio in oculis: genus est piscis.

Gomorra fœm. & gomorrū neu. ge. declinari potest. Hierony. in Genesi. ca. xiiij. itaq; rex Sodomorū: & rex Gomorre terga verterūt: ceciderūtq; ibi. Solin⁹ de situ Iudæe. Ipsi duo oppida. vnū Sodomū. aliter Gomorrū appellatū.

Gomorrū. Require in dictōe Gomorra.

Gonorthœa cū vnico n & dupli. r secūdo aspirato & æ diphthongo in penultima syl. scribit. & dici potest semē fluens: vñ feminis flux⁹: qd ab Vgu. & Catholico corruptis tam vocabulo q etymologia: Gomorre a gomora dñ. Nā yovoo græce: latine semē. et pox fluxus interpretat⁹ yovoo item græce is dici⁹: q apud nos fili⁹: qd per cōpositum patet: Antigon⁹: Chryfagon⁹. Gortyna cum cexili & y græco scribit. vrbs fuit Cretæ: teste Home. lib. Iliados. ij. quæ a nonnullis Cortyna cum cexili scribitur

G ante R

Gracens. Regre in dictōe Gracilens

Gracilens & gracilētus in vna significatione dici potest: teste Nonio: quod etiam gracens cū cexili dici⁹: ut scribit Fest⁹: dicēte Ennio. Succin ai gladijs media regione cracētes.

Gracilentus. Require in dictōe Gracilens.

Gracilis. Require in dictōe Gracilus

Gracilitas. gracilitudo. gracilum: in vno significato accipi possunt: teste Nonio.

Gracilitudo. Require in dictōe Gracilitas.

Gracilum. Require ibidem.

Gracilus secūda. & gracilis tertia decli. declinat:

teste Nonio Lucillū inducēte dicētem saty. vi.

Qd gracilis est pexnix: q; pectore puro: q; pue

Grāma hui⁹ matris cū duplicato m: (ro silis.

& hoc grāmatū in recto declinari potest. Sicut Epi gramma & epigramatū: ut in ipsa dic. vidim⁹

Grāmatica hui⁹ ticæ cū geminato m. & Gram

matice huius grāmatices declinari potest

Grammaticæ. Require in dictōe Grammatica:

Grammatum. Require in dictōe Gramma.

Grandeuitas. Regre in dictōe Granditas

Granditas maior grās dici⁹. sicut & Grādeuitas

cū æ diphthongo in secūda syllaba: Vnde & in

vno fæto accipi possunt: teste Nonio Sifennā

inducēte dicentē lib. histo. iij. Neq; grās gran

ditatem. neq; ea merita. neq; ordinis honestatē

aut dignitatē sibi esse excusationi.

Grates. Require in dictōe Grator

Gratiæ. Require Ibidem.

Grator & Gratulor in vno fæto accipi possunt

significatq; cū alio pariter gaudere: & qñq; si

hñpli: ut est apud Oui. li. Meta. ix. O superi to

toq; libens mihi pectore grator. Tulli⁹ in eplis

Epistolā vero osculatus: & ipse mihi gratulat⁹

sum. Gratulor item fæat gratias agere: ut No

nus testat & Seruius. Inde Grates & gratiæ di

ctæ sunt: quæ scilicet pro meritis agunt

Gratulor. Require in dictōe Grator

Grauedo. Regre in dictōe Grauitas

Grauitas: grauitudo in vno fæto accipi possunt

Grauedo item genus est morbi. de q Catul. ad

Fundū. Hic me gūedo frigida: et frequēs tussis

Grauitudo. Require in dictōe Grauitas.

Græcia. Reg. in dic. Græcus. Græciæ. Ibidem.

Græcus cum æ diphthongo & c exili scribitur:

rex fuit atticæ regiōis. a quo græcia ipsa cogno

minata est: quæ & græciæ pñali tm̄ nū. dici pos

sunt. Vnde in legēda sancti Ioannis pape legi

tur. Non meruisse partes grætiæ vicariū bea

ti Petri suscipere. Probus in prologa sup Buc

lica. Nam cum Xerxes græcias affectaret: & ter

ribilis esset: relictis ciuitatib: omnes græciæ de

serta loca hoc refugerūt. Horatius in epist. græ

cia barbariæ lento collisa duello.

Gregalis. Require in dictōe Grex

Grex tā fœ. q masculinus gnis est: testibus Capro & Pro

bo. Lucre. lib. ij. Bucceræq; greges sub eodem

tegmine cæli. Potest etiam declinari hic & hæc

grex: cū. f. gregalis interpretat⁹. Vnde August.

lib. xij. de ciuitate dei. cap. xxi. ait. Nā cum ani

mantes alias solitarias: & quodāmodo solitua

gas: id est quæ solitudinē magis appetant: secu

ti sunt aquilæ. milui. lepores. lupi: & quæcūq;

alia ita sunt: alias vero greges instituerit: q con

gregare atq; in gregibus malint viuere: ut sūt

colūbæ: sturni. cerui. damulæ: & cetera huius

modi: vtrunq; tamē genus nō ex frugib; pro

pagauit: sed plura simul iussit existere.
 Gryphes. Require in dictione Gryps
 Grypho. Ibidem Gryphus. Ibidem.
 Grips huius phis cum y greco scribit: aial est qdrup
 pes & pennatus: quem nonnulli gryphonem appel
 lat: hic ab Vgu. griphes i recto declinari precipit
 verum greci γρυψ in recto declinant. Vir. i. Buc.
 Iugentia griphes eqs. Griphus cum y greco. nasus
 gibbus seu aglinus vocatur: a griphis similitudine.

Grudio. Regre in dictione Grunio.
 Grunio nis: & grudio dis in vna scatione poni
 possunt: auctore Diomed. Iuue. saty. xv. Et cum
 remigibus grunisse Elepenora porcis. Cæcilius.
 Cruento ita ore grunibat miser: p grunibat
 Claudius Quadrigarius annaliu. xv. Grundi
 bat grauius pecus suillum: porcorum proprius est:
 cum voces edunt: auctoribus Oui. li. de philo
 mela: Marcello: Pompeio

Gruis. Reg. i dic. Grus. Gruo. is. Ibidem.
 Grus huius gruis tam masculina quam fœmina est: testibus Pri
 sci. & Phoca: quædam hic et hæc gruis in recto de
 clinari potest: teste Ser. sup. xi. li. gnei. auis est nota.
 Inde fit Gruo gruis y b u: qd qdem gruum est:
 cum voces edunt. Vñ auctore Põpeio. Cõgrue
 re dictum est: hoc est cõuenire. quia (vt ait) id ge
 nus volucrum minime soliuagum est

G ante V

Gubernaculum & gubernum in vno scato accipi
 possunt: teste Marcello. neque excohibeo & hy
 benus componitur: vt ridiculus cum Catholico
 somniauit Vgut. sed a y bo greco descendit. qd
 illi κυβερνω scripturæ: teste Prisc. in primo
 de orthographia. Lucillius sat. xx. Proas dispo
 liate & detondere gubernæ. Quod nos guber
 nator: greci κυβερνηται dicunt.

Gubernum. Require in dictione Gubernaculum.
 Gutta. Require in dictione Guttus.

Gutum. Ibidem Guttur. Ibidem.
 Guttus cum duplicato t: & hoc guttum declinari po
 test: vas erat ligneum vinum guttatim fundens: teste
 Var. quod & sacris adhiberi consueuerat. Gut
 tus item vas erat ex cornu oleum guttatim fun
 dens lauantes se in balneis. de quo Iuue. intellexit:
 cum ait saty. iij. Et pleno componit linthea gut
 to. hic prima estimatio: ex cornu fiebat rhino
 cerotis: quare etiam rhinoceros a Martiale voca
 tus est. Ait enim. Gestauit fronte modo me iuu
 cus. verum rhinoceros me putabis pleno gutto
 Gutta stilla cadens appellatur. Esi Isidorus li. xij.
 gutta stare dixerit: stillam cadere. Gutta item a
 nonnullis podagra dicitur. Mar. Litigat & podagra
 Diodorus flacce laborat. Guttur etiam cum dupli
 cato t neu. & masculinum gnis est. testibus Capro
 Probo: Prisc. Virg. lib. gnei. vi. Obijcit ille fame
 rabida tria guttura padens. Plau. in aulu. Etiam
 ne obturat inferiorem gutturem.

H ante A

Aeres cum æ diphthongo: te
 ste Apu. scribit: & cõis ge
 est: teste Priscia. & facit in
 gto heris vel heredis: auto
 ribus Marcel. & Põpeio.
 & (vt idē scripsit Põpeius)
 Heres apud antiquos dñs
 putabat. Inde (vt ait) Hẽre
 dium paruulum prædium

Heredium. Reg. in dic. Heres. (dictum est
 Heres cum æ diphth. scribit: nec ab herco heres
 deducitur: vt cum Catholico Vgu. somniauit. sed
 ab ἡρεω: quod opto scatur: vel eligo deri
 uatur: vñ & optio dici potest seu electio. Inde cõpo
 sita diheresis cum i latino et æ diphthongo: synhe
 heresis cum y greco & æ diphthongo.

Halec huius halecis cum aspiratio in initio & vni
 col scribit. Nā & a Nonio inter dictiones aspi
 ratum principium habentes collocatur: & tam fœmi. q
 neu. gnis est: auctoribus Capro: Diomede: Prisc.
 Mar. Cui portat gaudens ancilla paropside ru
 bra halacem. sed pronus illa vorat. Hora. ser
 mo. xij. Ego fecem primus. & halec primus inue
 nit piper albu cum sale nigro: piscis est genus: & li
 quaminis. Plin. Halec imperfecta: nec collata
 Hamadrias cum aspirato initio & y greco: cõpo
 nitur ex ἁμα aduerbio: apud grecos ordinis
 quod fecit simul. & ἁμα quæ est quercus.
 hoc est nimpha: q vna cum arboribus nascitur &
 perit. neque ab eo quod est amas participium de
 scendit: vt cum Catholico ridiculus somniauit
 Vguno. Catullus. Floridis venit enitens myr
 tus Asia ramulis. Quo hamadryades deæ. Lu
 dici sibi rorscindo: nutriti in humore.

Hames hamitis. Require in dictione Hamus
 Hamus vestimentum est ferreum ad capiendos pisces
 Hames huius hamitis cum aspiratio in initio a Gas
 parino annotari precipit. a Festo tñ inter dictio
 aspiratione carentes in a lra reponit. Ait enim
 Amites partem sunt aucupales. Et licet Vgutio
 fœmi. tradiderit esse gnis: masculinum gnis est.
 dicente Acrone super illud Horatii in Epodo.
 aut amite leui. Parua tendit rætia: leui amite. i.
 limpido: gracili. Nō dixit limpida

Hariolus cum aspiratio in initio annotatur: te
 ste Apuleio: dictusque est vt tradit Donatus sup
 Terentij phormionem. quasi fariolus a fando: ita
 vt f digamma in aspiratione cõuersum fuerit:
 siue ab halando. Nā (vt ait) halitu solebat ex
 cludere velut immortalē animā vt diuinā recl
 perent. vnde & vocē eiusmodi dabatur: quæ est
 hoc: quod ipsum hoc: sonū exhalandi vim præ
 stat. Et paulo post. Haruspex (inquit) ab haruga
 noia. haruga enim hostia dicitur ab hara deducta
 in qua concluditur & seruatur. Hara autem est

in q̄ pecora recludunt. hęc Donat^o. At y^o Serui. lūp Donati artē: ex hara & specio haruspex cōpositū dixit. Nā hara: gen^o est auis: cui vatici nātes haruspices intēdebāt. cui^o traditio magis placet. Et ab hara aue hariol^o etiā (vt existimo) dict^o est: neq; ab hara altari spiratiōe carēte: pri māq; pducēte syllabā: hariolus: necharuspex deriuat. vt Vgu. somniauit: q̄ prima syllaba corripit: dicēte Vir. li. gnei. viij. Retinet lōgeu^o haruspex. Hariol^o q̄ tuor correp. hz syl. q̄ re he roico metro m p pceumaticū pedē capi nō p̄t Harpe hui^o harpes: enus erat falcāt^o: q̄ vsus est Persē: de q̄ Luca. Harpem alteri^o mōstri iam cēde rubenē. Harpya cum y greco in secūda syl. seq̄nte i latino auis est rapax. Vir. li. gnei. iij. Hirpyg: et magnis quatū clāgorib; alas. har pis opidū est Mūsae inferioris: teste Ptolem.

Harpia. Require in dictiōe Harpe
Harpis. Ibidē. Haruga. Req. in dic. Hariolus.
Haruspex. Require ibidem.

Haurio ris cū aspiratiōe principij annotat: teste Apu. f. in secūda huius verbi psona hauris: ab eo qd est auris differat. & facit in p̄teri. hausi et hauriui. in supio haustū & hauritū: teste Prif. Varro. li. xxiij. ad Cice. Cū diē haurierint. sed & haufum formāt supinū: auēte Virg. li. gnei. iij. dicētis. Spero egdem medijs (siq; pia numi na p̄t) Supplicia haufum scopulis. i. te luitur: siue datur. f. est latu: vel passurū: vt interpreta tus est Serui^o. Haurire itē tenere fca. Vir. geor. li. iij. Et mediū sol igne^o orbē: hauferat. haurire: exhaurire. Lucylli^o li. xxx. Quantū haurire animis musae & fortia gestit. Haurire: audi re. Virg. li. gnei. iij. Vocemq; his aurib; haufi. Haurire: accipe (vt vult Serui^o) seu auare fume re: vt interpretat Marcell^o. Vir. gnei. li. i. Ille im piger haufit. Spumantē paterā: & pleno se p luit auro. Haurire defatigare. vt expōit Marcel lus. seu ferire vt dicit Ser. Vir. geor. iij. Exultan tiq; haurit: corda pauor pulsans. Haurire vul nerare: vt voluit Seruius: seu confodere: vt dixit Marcellus. Vir. li. gnei. x. Per tunicā squa lentem auro latus haurit apertum

H ante E

Hebdomoda. Require in dictiōe Hebdomas
Hebdomas huius hebdomadis: & hęc Hebdo mada declinari pōt. Petr^o Riga in Daniele. Se ptem sic annos hebdomas vna facit.

Hebenum. Require in dictiōe Hebenus.

Heben^o cū aspirato initio: teste Herodiano scribi tur: arbor est: cui^o lignū tā heben^o fce. gñe: q̄ he benū neutro declinari pōt: teste Serui^o sup. ij. geor. Luca. li. x. Heben^o mareoticavastos: Nō operi postes. Virgil. libro p̄fato. Sola India nigrum: Fert hebenum.

Heulo. Require in dictiōe Heiulor.

Heiulor depo. est verbū. Vñ Prif. in tractatu ver bor: actiue vocis: p passiuē y bis positō: ait. Heiulo p heiulor antiq; prulerūt. Qd etiā Hie ro. vsurpauit cū in Iob ca. xxxv. dixit. Propter multitudinē calūniator: clamabūt: & heiula būt pp̄ vim brachij tyrānor: neq; ex e & Iul lus (qd ppriū viri nomē fuit) heiulor cōponit vt cū Catholico ridicul^o somniauit Vgu. f. ab hea interiectiōe descēdit: a q̄ aspiratiōe recipit:

Hellas. Require in dictiōe Hellen

Helix. Require in dictiōe Hellen.

Helle. Requirit ibidem

Helcus. Require in dictiōe Hulus

Helleborum. Require in dictiōe Helleborus

Helleborus & hellebor: dici in recto pōt: herba est purgatoria: dicēte Hora. in epistolis. Expul sit helleboro morbu: bilem q; meraco. Vir. ge or. iij. Scilicet q; helleboros q; graues nigrūq; bi tumen. Et cū aspiratiōe in initio (vt Apul. tra dit & Tortel. & cum duplicato l scribit. At y^o Geor. absq; aspiratiōe elloborum scribi p̄cipi pit: vt in ipsa dictiōe diximus

Helus. Require in dictiōe Holus

Hellen cū duplicato l scribit: fuit fili^o Deucalio nis. Helle hui^o les cū gemio l: fuit Athamantis Argiuor: regis filia. Hellas hui^o ladis cū dupli cato l: regio est: q̄ alas Greca vocat. Elis huius elidis absq; aspiratiōe principij: & cū vnico l et i latino: vrbs est Arcadia: teste Ptole. Stati^o li. Thebai. ij. Sed mihi nec Sparta genitos: nec eli de missos. Helix hui^o helicis cū aspiratiōe & vni co l & i latino scribit. etsi a Tortel. cū gemina to l scribi p̄cipiat. Nā apud Theocritū edyllio primo primā syllā. corripit: gen^o est hederæ.

Here. Require in dictiōe heri.

Heri & here in vno fcatō dici potest: auctorib; Quiniliano: Festo Prif. Vnde Iuue. saty. iij. ait Res hodie minor ē here: q̄ fuit: atq; eadem cras Nam si heri dixisset: versus stare non posset. sic & Martialis Epigrāmatū. i. Et positum est no bis nil here p̄ter aprum.

Hermagora. Require in dictiōe Hermagoras.

Hermagoras & hermagora (qd protulit in rhæ toricis Cicero: & in Bruto) declinari i recto po test: proprium fuit viri nomen

Herma. Require in dictiōe Hermes

Hermes hui^o hermis vel hermetis. & Herma huius mæ declinari pōt. & latine Mercurius dicit & nōnunq; p statua ponit. Iuue. saty. viij. Nil nisi Cecropides: truncoq; simillimus: Hermē. Aemilius Probus in Alcibiadis vita. Id cū appa reret: priusq; classis exiret: accidit vt vna nocte oēs hermē q in opido erāt Athenis deſcerent: p̄ter vnū: q ante ianuā erat. Herma (vt scribit Fest^o) a grecis p firmamēto ponit. interdū etiā (vt ait) laburā fcat. Hermus flui^o est Lydiæ:

teste Seruio: cuius meminit Virg. geor. ij. cum dixit. Atq; auro turbidus hermus
 Hermus. Require in dictōe Hermes
 Heruca & Herugo cū æ diphōgo scribunt: teste Apule. Nā (vt ait) ab herod hēres veniūt: non aut a rodo rodīs: vt Vgu. somniauit: genus est vermis. Herugo item viciū est segetes & ferrū excedēs. Heruca etiā herba q̄dā est. de qua luue. Tu tantū herucis imprime dentē. Ouidi. de remedio. Nec min⁹ herucas iubeo vitare salaces. Vgu. ab vro ris dictā tradidit: q̄si vruca dicat. q̄d si verū est absq; aspiratiōe & æ diph. scribi eruca opteret: q̄n herbā designare habet.

Herugo. Require in dictōe Heruca.

Hesperia. Require in dictōe Hesperus.

Hesperis. Require in dictōe Hesperus

Hesper⁹ atlantis fuit frater: & ea stella dīr q̄ alijs noīb; vesperus. vesper. vesperugo vocat. Vir. in fine Bucolicorū. Ite domū saturā (venit hesper⁹) ite cappellē. Ab hesperō Hesperia cognominata est. b est Italia siue Hispania. Syll. circa initū opis. Da musa decus memorare laborū. Antiquē hesperie. Nōnunq; p hesperia Hesperis dīr. Hesperides filie fuerūt Atlātis: teste Seruio sup li. iij. enei. At yō Lactātiū grāma. super li. ij. The. nō Atlātis sed Hesperii illius fratris filias fuisse dixit. Nōnunq; & Hispaniæ plura. tū nu. declinari pōt. Seruio sup. ij. geor. Vri boues sunt agrestes: q̄ in Pyrenco mōte nascūt inter Gallias & hispanias posito.

Heterogeneous. Require in dictōe Heterogen⁹.
 Heterogenus & heterogeneous. hoc est alteri⁹ generis in vno scato dici potest

H ante I

Hialum. Require in dictōe Hialus.

Hyalus cum y greco scribit: quod ramen Vgutio neu. gñe Hyalum declinat. Virg. georg. iij. Milesia vellera nymphē: Carpebant. Hyali faturo phucata colore: id est vitri

Hibus. Require in dictōe Hic hēc hoc

Hic hēc b facit in drō singlari huic: q̄ quidē teste pris. monosyllaba dictio ē: dicēte Virg. geor. i. Huic a stirpe pedes remo prent⁹ in octo. q̄nq; p digresim duas: fit syllabaz: vt est apud Statū li. Th. i. Lerus huic dñō videas dare iura nepotes. In drō plali & abtō facit his cū vnico i: q̄d hibus antiq; prulerūt: testib; Nonio & Priscia. Vñ Plau. ait Gurculiōe. Pariss. mi estis hibus

Hydra. Require in dictōe Hydr⁹

Hydros. Ibidē Hydria. Ibidem.

Hydropicus. Regre in dictōe Hydrops.

Hydrops cōis ge. & hydropic⁹ in vna scatione dici pōt: & cū y greco scribit. Hora. in eplis. Si noles san⁹: cures hydropic⁹: & ni. Mas. aut ge neris Hydrops: morbu designat. Donat⁹ sup Terētiū eunuchum. Vternolus morbo vetere

confectus in veterno: quales sunt qui hydro pen patiūtur. Horatius in. ij. carminū. Crescit indulgens sibi dirus hydrops.

Hydrus cū y greco scribit: & habet scē. hydra. Hora. in eplis. Speratū meritis durā q̄ cōdidit hydrā: serps est aquatilis. Est etiā Hydrus ea: dē scriptura: vrbs in Calabria: teste Ptole. quā alās Strabovrbiculā appellat. & facit i grō hydrunt. Hydra eadē scripturā teste eodē Ptole. vrbs est Acoliā extrema: & vrbs Cyrenaicē puinciē. Hydras cū y greco: insula q̄dam est Africē adiacēs: vīdem Ptole. ostēdit. Hydria cum y greco in prima syllaba vrna dicit

Hyella. Require in dictōe Hyena.

Hyems hui⁹ hyemis scē. gen. cū y greco scribit. Nā ab ωω pluō (vt nōnullivolūt) deriuat. At vero Pris. ab imbre: q̄ apud grecos ομβροσ dīr: deductū tradit. Marcus autē Varro vt oīa latinū linguē tribueret: ab hiatu descendere dixit Vgutio: ab hemis: q̄d est feminis: qa. f. in hyeme: & diminuto vsq; ad medietatem: vel vltra soluerūt circō dictū ē voluit. Q: si ab imbre (vt Priscian⁹) vel ab hiatu (vt Varro tradit) deducit: cū i latino hyems scribi opteret. q̄d tū a doctis viris nō obseruat. Vgutonis etymologia nihil reponsonis dabit. Nam p somnia mihi multa finxisse videtur

Hyæna cū y greco & æ diph. scribit: aīal est q̄ drupes: quod alternis annis masculum esse & foemina tradit. Plin. lib. viij. natu. histo. Quod etiā tetigit Oui. li. Meta. xv. dicēs. Et q̄ mō sce mina tergo. Passa marē: nūc ēē marē miremur hygnā. Luca. li. viij. Viscera nō lycnis: nō durē nodus hignæ. Hyella cū y greco & duplicatol vrbs fuit Oenotriæ: teste Hero. li. histo. i. Aliā ē eodē noīe in foelici Arabia: teste Ptolemo.

Hiera. Require in dictōe Hieros

Hierapicra. Ibidē. Hierarchia. Ibidē

Hieronymus. Require in dictōe Hieros.

Hierosolymæ. Require in dictōe Hieros.

Hierosolymitani. Ibidē Hierosolymite. Ibidē

Hierosolymi. Require ibidem.

Hiero. Require in dictōe Hieros.

Hierosolyma hui⁹ hierosolymē. & hierosolymitanē: plali tū nu. declinat: et cū aspirato initio: sequēte i latino & y greco in penultima syllaba. scribit: vrbs est Iudgē: q̄ alās hierusalē vocatur. Hiero. in Ioāne. cap. x. Facta sunt encenia hierosolymis. Et a hierosolyma fit hierosolymita: Hierosolymitan⁹: Hierosolymus. Hiero. in li. ij. Machabē. ca. viij. Et q̄ pmiserat romanis se tributū restituere: de captiuitate Hierosolymorū: p̄dicabat: nūc p̄fectorē deū hīe Iudgōs. hi ppli Hierosolymi vt dixim⁹: necnō & solymi vocati sunt. Corne. Tacius. Aij claralu Iudgōz: inuia Solymos carminib; celebrat

Homeri gentē conditā vr̄bē hierosolymā no mine suo fecisse. Mar. Sed quē de Solymis venit vetustis. Iuue. saty. vi. Interpres legū Solymarum: & magna sacerdos.

Hieros cum i latino scribitur: & dici p̄r sacer. Inde oīa deriuata eadē scriptura exarant. vt hierarchia: hierapicra. Hiera inter Sicilia & Liparem insula. Hiero: p̄p̄riū viri nomē. Hieronymus cū y gr̄eco i penul. syl. Hierosolyma & si cū g gera: gerapica: gerarchia Vgutio scribi p̄cipiat q̄ppe q̄ nullā habuit gr̄ecarū s̄r̄az peritiam.

Hierusalem. Require in dictione Hierosolyma.

Hilaritas & hilaritudo in vna fecitōe accipi possunt: teste Nonio. Plau. in Milite. Sine anio obsequere mecum: atq; honora te hilaritudine.

Hilaritudo. Require in dictione Hilaritas

Hilaris. Require in dictione Hilar.

Hilarus & hilaris secūda et tertia decli. declinari pōt. teste Capro. vñ Cēcli⁹ recitatē li. xv. noctum arti. Gellio ingt. Nā hi sunt inimici pessimi fronte hilaro: corde tristi. Laberius in Chæte. Ebriulati mentē hilarā arripit: ē est ebrioli ē fecit. Teren. Hilarē ac iubenē dixit in adelphis Vbi Donat⁹ ait. Hilarū vetuste nō hilarē: & cū aspirato initio: teste Apu. & i latino & vnico l scribit. Sūt tñ q̄ absq; aspiratōe Illar⁹ scribi vo

Hila. Require in dictione Hilas.

Hylas. Require in dictione Hylas.

Hylas cū y gr̄eco & vnico l scribit. fuit Thiodamatis fili⁹. de q̄ Iuue. Et multū q̄situs hylas

Hyllus cū y gr̄eco & geminato l: Herculis filius

fuit. cui⁹ meminit Oui. li. Meta. ix. At. Impe

rijs: thalamoq; anioq; recepat hyllus. Hilū cū

ilatio & vnico l minimū q̄ddam est. Lucil. li.

xxx. Quocq; tuas laudes culpas nō pficis hilū.

Cice. in Tuscul. Tū illud q̄d Sisypheus versar sa

xum nitēdo: neq; pficit hilū. Enni⁹. Neq; dispē

dij facit hilū. Quidā hilū putant esse: q̄d grano

sabē adheret. ex quo (vt scribit Festus) nihil fit

& nihilū. Hila cum i latino & vnico l scribitur

Varro de ling. lati. Hila dicta est ab hilo. i. mi

nimo. Hora. sermo. xiiij. Perna magis ac magis

hilis. At yō Fes⁹ cū duplicato linnuit esse scri

bendū cū dixit Hira: q̄ diminutue d̄r hilla: in

testinū est: q̄d ieiunū vocāt. Alij aliter sentiunt:

vt scripsit Acron sup̄ p̄fatu locū Horatij. q̄d

quia nō placet: omisi. Sūt hila vel hilla: falsa i

testina vel farta falsicia: p̄ q̄s & pernas: ita refici

tur cōiua stomach⁹: vt nō oīa malit q̄ v̄dun

tur in popinis mūdis. Hyle hui⁹ hyles cū y gr̄eco

& vnico l dicit materia. Hylēa cū y gr̄eco et

vnico l & æ diph. vr̄bs ē scythi: teste Hero. Ilys

cū i la. i p̄ma absq; aspiratōe initij & cū vnico l

& y gr̄eco in secūda syllaba limus vocatur.

Hylēa. Require in dictione Hilas

Hyle. Ibidem.

Hilla. Ibidem.

Hylis. Ibidem

Hyllus. Ibidem

Hillum. Require Ibidem

Hypomnema hui⁹ matris cū y gr̄eco & vnico p

& b hypomnemati declinari in recto p̄r. Cice.

ad Tironē. Multū em̄ mihi eripit ope i escribē

dis hypōnematis. i. cōmētarijs vel iterp̄ratōibz

Hypomnemati. Regre in dic. Hypomnema

Hippodame hui⁹ hippodames: & hippodamia:

propriū mulieris nomē in recto declinari pōt:

& cū i latino & duplica. p scribit. Vir. geor. iij.

Hippodamēq; hūeroq; Pelops insignis ebur

no. Propertius. Quā sibi dotatē regnum vetus

Hippodamēq; Ouidi. heroidum. Venit vt in

Phrygios hippodamia sinus

Hippodamia. Require in dictione Hippodame.

Hippomanes cū i latino & duplicato p scribit:

cōponitq; ex ὕππιοσ equ⁹: & ἄρξ furia

sue infania. Neq; a mano nas deducit: vt cum

Catholico somniabūdus dixit Vgutio. Et (vt

tradit Pril.) neu. gñis hippomanes ē: q̄d Theo

critus in cātatiōe bucolica fruticē esse dixit: q̄d

si comedūt equi insaniūt. Sic etiā Hesiodus her

bā esse dicit: quā si comederēt equi: furorē pate

rent. Verū vt Theophrastus scribit & Plī. Hip

pomanes carūcula ē in frōte pulli equini: cary

cæ magnitudine: colore nigro: quā statī adito

partu matervorat. aliqñ ad hubera partū nō

admittit. Seruius yō dixit esse virus ex equaz

inguibz defluēs: q̄ tpe ferunt in amoris furorē

Quod etiā p̄firmavit Tibul. cū ait. hippoma

nes cupide stillat ab inguine equæ. Et Vir. geor

gi. iij. Hinc demū hippomanes yō q̄d noie di

cunt. Pastores: lentū distillat ab inguine virus.

Proper. Et in me Hippomanes foret femina le

git equæ. Iuue. Hippomanes carmēq; loquar:

coctūq; venenū. Hippomenes cū i latino & ge

mino p & e in penultima syl. propriū fuit viri

nomē. de q̄ Ouid. li. Meta. x. Præterit hippome

nes: resonant spectacula plausu

Hippomenes. Require in dictione Hippomanes.

Hippo cū i latino & dupli. p. scribit: fuit teste He

siodo i Theogonia Oceani: & Tethyos filia.

Hippos eadē scriptura equ⁹ iterp̄rat. Hypo cū

y gr̄eco & vnico p p̄positio gr̄eca ē: & f̄t sub.

Hippos. Reg. in dic. Hippo. Hypo. Ibidem

Hira cū i latino scribit: vr̄bs fuit in Argo. p̄p̄in

qua Pylo: teste Home. li. Ili. ix. q̄ noie intestinū

quoddā vocat. teste Festo. q̄d ieiunū appellāt.

Hir cū i latino vola man⁹ d̄r. hui⁹ cū i latino

scribit: est a Toriel. cū y gr̄eco scribi p̄cipiat.

ppriū fuit viri nomē. de q̄ Ouid. Cur nemo ē

hecaten: nemo est q̄ eperit hirū: Hyrie hui⁹ hy

ryes cū y gr̄eco in prima & i latino i media syl

laba. vr̄bs est boetie: de q̄ meminit Home. Ili. a.

ij. & Oui. li. Meta. xij. dicēs: Inde lac⁹ hyries vi

det. Hyriæus triū syllabaz est: & cū y gr̄eco in

prima: & i latino in medio: & æus diphthōgo

scribit. et si duas syllabarū Tortelli. tradiderit reus esse: & cū latino in prima syl scribi p̄ceperit: p̄priū fuit viri nomē. de q̄ meminit Oui. li. Fastorū. v. dicēs. Nūc Hyrieus q̄ sit genit⁹ vocatviona. Hyriū opidū est Apuliæ iura adriaticū sinū: vt in Cosmographia Ptole. ostendit. Hir. Require in dictione hira.
 Hircus cū latino & c exili scribit: & capervocatur. Hirquus cū latino & cū q̄ dicit oculi angulus: & p̄ eo q̄ obliquū respicit nōnunq̄ ponit: vt Strabus. limus. Pētus vero is appellat: q̄ oculis in altū respicit. Luscus. q̄ vnū habens oculū: altero carēs: huc respicit & illuc. Lipp⁹: Lippus: q̄ oculos lachrymātes habet & litos. Hyrie. Require in dictione hira
 Hyrieus. Ibidem Hyrium. Ibidem
 Hirquus. Require in dictione Hircus
 Hirudo cū aspirato initio & i lat. scribit: dictaq̄ est teste Apule. ab hēreo hēres. eo q̄ carni in hēreat: vermis est quē as sanguisugā vocāt. Hōra. in fine artis poeti. Nō missura cutē: nisi plēa cruoris hirudo. Hirūdo cū i lat. auis est nota. Hirundo. Require in dictione hirudo.
 Hirus. Require in dictione hira
 Hysopum. Require in dictione hysopus.
 Hysopus scē. & hysopū neu. gñe declinari pōt. & cū aspiratōe in initio & y grēco: teste Apul. scribit: vt etiā lib. vi. sup. regulā p̄ subeūte breuis o fit: ostēdemus. Et q̄a apud latinos primā (vt lib. p̄fato p̄babim⁹) syllabā corripit cū vni eo l scribi oportet. Grēci tñ cū sgemiato ὕσσω scriptū: herba est pulmōni plurimū cō Hispania. Require in dictione helper⁹ (serēs. Hispaniæ. Require ibidem.
 Historia cū i lat. scribit: et si cū y grēco a Gasparino scribi p̄cipiat: neq̄ ab histeron deducit: vt cū Catholico sōniauit Vgu. S3 ab ἱστορίη quod spectare fcat: vel cognoscere descēdit. Histrio cū aspiratōe in principio & i latino scribit: et si ab Istria (q̄d qdē aspiratōe caret) deriue uet. neq̄ em̄ cum aspiratōe Istria scribit: quis Gasparinus in initio aspirari p̄cipiat. Teste em̄ Festo huiusmodi scēnici histriones a nostris vocati sunt: q̄a prim⁹ qui hāc artē Romę exercuit: ab Istria p̄fectus est. Liui⁹ autē & Valerius Maxim⁹: nō ab Istria: sed ab hetruria illū uenisse dicūt: quare nō grēcū sed hetruscū volūt esse vocabulū. Sicut Corne. Tacitus ab hetruscis histriones accitos dixit. Et tu qd Vgutio somniasti. Hysteron: aio: gesticator dē. Vnde histriovēnit hystrix hui⁹ hystricis cū aspiratione in initio sequēte y grēco: animal est hericio sile: teste Plī. lib. ix. natu. hist. neq̄ ab Istria: neq̄ ab Istro fluuiō: q̄ absq̄ aspiratōe scribunt: hystrix deriuat: vt cū Catholico sōniauit Vgu. & corripit i obliquis stri syllabā. Calphur. Eglo. vi.

Venit & hirsuta spinosior hystrice barba.

Hystrix. Require in dictione hystrio.

H ante O

Holocaustoma cū l & c & t exilb. & holocaustoma in recto declinari potest: interpretatq̄ latinū sacrificiū: qd etiā holocaustū appellat. Holocaustoma. Regre i dic. holocaustoma.

Holocaustum. Require ibidem

Holerum. Regre in dictione holus.

Holor. Require in dictione holus.

Holus hui⁹ leris neu. gñis. & helus hui⁹ heleris (quod veteres dicebāt) inter dictiōes aspiratū initū habētes a Nonio & Festo ponit. At y Apuleius absq̄ aspiratōe scribi olus p̄cipit. Cōperit etiā secūdg declin. hoc holerū hui⁹ holeri: teste Nonio: dicente Lucillio saty. xv. Tintinabulū abest: hinc scypiculicq̄ holerorū. Inde hic holior. i. hortulan⁹. Holor cygnus dē. Vir. li. gnei. xi. Strimoniaq̄ gruem: vt albū deiecit holorē. Olor absq̄ aspiratōe rex qdam fuit Thraciæ: teste Herodoro. lib. hist. vi.

Homeleum. Require in dictione Homilia.

Homilia cū i latino in vtraq̄ syl. & vnico l scribit: & dici potest sermōnatio. Homeleū cum e in vtraq̄ syllaba: pilei genus est: teste Pōpeio. Homo cōis gñis ab humo dictus est: vt oēs tradūt: p̄terq̄ Quinti. id deridēs. Et facit in grō hominis. quod antiq̄ fm analogiam dicebant hominis. Festus homonē hominē dicebāt. Ennius. Vulturis in silus miset: mādēbat homonē Et triplē format diminutiū: teste Priscia. homuncio. homulus. homūculus.

Homulus. Require in dictione homo

Homūcio. Ibidē. Homūculus. Ibidem.

Honestas. Require in dictione honor.

Honestudo. Require in dictione honor

Honor & honos in recto dici pōt. Et (vt tradit Apulei⁹) ideo cū aspiratōe in principio annotat: vt. f. ab eo q̄ est Onos asinus: differat. Honor plura apud Marcellū detinet fcata: hoc n hilomin⁹ in loco explicāda. Honor dignitas dicitur. Tul. li. i. Ep̄lāz ad Cēsarē. Tu cū ea: q̄ es a senatu: summo cū honore p̄secutus. Honor: gratia: pulchritudo. Vir. geor. ij. Frigid⁹ e siluis aquilo decussit honorē. Idē li. gnei. i. lumen q̄iuuēt. Purpureū & lētos oculis afflarat honores. Honor: sacrificium. Vir. gnei. viij. Forte die solē illo rex arcas honorē Amphitryonadē magno: diuisq̄ ferebat. Honor: integritas pudicia. Vir. li. gnei. i. et rapti Ganymedis honores. Honor: dilect⁹ amor. Virg. xij. li. gneid. Per sigs amatē. Tāgit honos aim. Honor: hostia. Vir. li. gnei. iij. Meritis aris mactabat honores. Honor: p̄mum. Vir. li. gneid. v. Ipsis p̄cipue ductoribz addit honores. Honor: sepultura. Vir. Cerni ibi mēstos: & mortis honore

carentes. Honor: cultura: obſeruatiā Vir. enei. viij. Semper honore meo: ſemper celebrabere donis. Honeſtas & honeſtitudo in vno ſcato accipi poſſunt: teſte Marcel. Vnde & Actiū refert dixiſſe in Mymidonib⁹. Tua honeſtitudo danaos decipit diu.

Horna vina. Require in diſtione hornus

Honotinus. Regre in diſtione hornus.

Hornus & hornotinus in vno ſcato dici pōt: hoc eſt vni⁹ anni: teſte Acrone ſup illud Hora. ſermo. xvi. Cū pater ipſe dom⁹ palea porreſcit in horna. Idē Sergius in Donatū. Noni⁹ autē non vnius anni hornū: ſed anni illius interpret⁹ eſt. Vnde & Luciliū induc⁹ li. xxviij. ita dicentē. Vtrū anno: an horno te adſuleris. Ar. y. Porphyrio: hornum hui⁹ anni expoſuit. vñ ſup illud Horatij in Epodo. Et horna dulci vina p̄ mens dolio: ait. Horna vina dicūtur hui⁹ anni Et hęc mihi magis placet interpretatio.

Horticellus. Require in diſtione hortus

Hortor cōe p̄bū eſt: teſtibus Probo & Priſ. Antig. cū (vt ſcribit Noni⁹) etiā hortor. tas protulere.

Horto. Require in diſtione hortor

Hortulus. Regre in diſtione hortus.

Hortus ſecūdi ordinis diſſerentię cauſa ab ortus quarti cū aſpirato initio ſcribi cōſuevit. Mar. Aut Corcyreti ſunt hęc de frondibus horti. & format p̄ diminutionē hortulus & horticeſ. Vñ in legēda ſancti Nicomedis legi⁹. Corpus eius collectū & perductū ad horticeſiū ſuū: ſepultū eſt iuxta muros via Nomentana. Carul. talis in vario ſolet diuitis dñi hortulo ſtare ſloſ hiacynthinus Romul⁹. Hortulus iſte parit fructum cum flore.

Hospes. Require in diſtione hoſpitor

Hospita. Require ibidem.

Hoſpitor cōe verbū eſt. hoſpes cōis gen. eſt: teſte Priſci. qd tñ triū generū: nōnulli eſſe voluerunt ideo: qā hoſpita neutrū p̄ſale habet. qd tñ ſm analogiā facere deberet hoſpitia. ſicut diues diuitia. Qui. li. Met. xv. Nec in hoſpita taſta crotonis. Idē lib. heroidum. Sed me mea fata trahebant. Hoſpita ſœminea pellere caſtra manu Statius li. thebai. iij. Accipies ſeſſuſq; libēs itez hoſpita p̄das: ſlumiā. Lucre. li. i. Duc age per Scythię populos. per in hoſpita ſyrtis: littora. Vgutio dedinat hoſpit⁹ hoſpita hoſpitū. Comperit etiā ſœ. gñis hęc hoſpita. Vir. li. enei. vi. Bellum o terra hoſpita portas. Hoſpes et eum q hoſpitio recipit: & qui recipitur deſignare habet. vt in Caprum tradit Agreū⁹.

Hoſticus. Require in diſtione Hoſtis

Hoſtilis. Require ibidem.

Hoſti cōis ge. eſt: & p̄duellio dñ. Inde hoſtilis & Hoſticus. Vir. Indutoſq; iubet trūcos hoſtilib⁹ armis. Hora. ſermo. ix. Hūc neq; dira venena

nec hoſticus aufert enſis. Nōnunq hoſtis p̄grius vocat⁹: vt Macrobius teſtat⁹ & Feſtus

H ante V

Huber aſpiratōe principij annotat⁹: teſte Apule. & (vt ait) ab vñ quod pluere ſcat deriuat⁹: & cōis gñis eſt: teſte Priſ. lib. v. vel trium generū. vt idem auctor tradit li. viij. Pro māma autem neutrū tñ generis eſt.

Hudus. Require in diſtione Humidus

Hulcus & helcus in recto veteres p̄tulerūt. Et ſ diſtat a vulnere: q (vt tradit Marcell⁹) hulcus clauſa eſt & teſta malignitas. vuln⁹ autē patēs.

Humid⁹ & p̄ ſyncopā hudus dici p̄t. luue. Huda terit iguina barba. Alij abſq; aſpirato p̄ncipio vduſ ſcribi volūt: qñ vuid⁹ dicat⁹: b eſt vli

Humū. Regre in diſtione Humus (ginofus: Humus ſœ. gñis eſt: qñ & maſ. gñe veteres p̄tulerūt: teſtibus Capro & Probo. vñ Luitius ait in Adone. Humū humidum pedibus fodit. Grachus in Thyefte. Merſit humidū plātis humū. Ex quibus exemplis Priſcianus humū neu. potius vult eſſe generis q̄ maſculini

I ante A

A: athlāt⁹ filia fuit. Io: Inachi filia fuit: & apud Plau. facit in grō Ionis. Ait em̄ i Aulularia. Qd si Arg⁹ ſeruet q̄ tor⁹ oculus fuit: quē quōdam Ioni iuno cuſto dē addidit. Ioni: p̄prij fuit nomē viri: cuius meminit Statius li. thebai. viij. cum

ait. Cultor Ion Piſe: cultorem daphnea cirrhe. Idē li. thebai. ix. Sternit Iona chromis: Chromin Antiphus: Antiphon Hypſeus. Ion item viola dñ. Rurſus Ion mons quidā eſt Aethio: p̄e: teſte Ptole. Ionus p̄prij viri nomē fuit: de quo Luca. lib. vi. Primus theſſalicæ rector teluris. Ionas p̄prij fuit p̄phete nomē

Iachus cū i latino abſq; aſpiratione & c exili & ch aſpirato ſcribit⁹: teſte Euſtachio. eſi a Tortelio: abſq; c: ſolū cū ch aſpirato Iachus ſcribi p̄cipiat. Nā (vt idē tradit Euſtachi⁹) vt ſi c metri grā interpoſitum eſt: vt. f. ſyllaba media p̄duci poſſit: q̄ aſas in ybo iacho correpta eſt: nomē bacchi fuit. de q̄ Virg. Grauiſſima vitis Iaccho. Neq; ab hio hias Iachus deducit⁹: vt cum Catholico ſomniauit Vgutio.

Iaceo. cis. Require in diſtione iacio.

Iacio. cis: facit in p̄terito ieci. in ſupino iactum Iaceo iaces ſecūde coniuga. format p̄teritum iacui: idem quod a iacio

Iaculum neu. gñis miſſile dicit⁹. Iaculus autē maſcu. genus eſt ſerpentis. Lucanus li. ix. Et matrix violat aquæ: iaculiq; volucres

Iaculus. Require in diſtione iaculum

Iapigium. Require in dictione iapix
Iapis. Require ibidem.

Iapix huius iapigis cū y greco in secūda syl. scribitur: filius fuit Dēdali: a q̄ ea pars Italiæ: q̄ Calabrya dicitur: iapigia cognōiata est: vt Herodotus scripsit & Solin⁹. Vir. li. gnei. xi. Victor gargan⁹ p̄debat iapigis argis. h̄ est gargani iapigis vt expōit Serui⁹. Nā Gargan⁹ mons: eodē Serui⁹ teste: in iapigia est: q̄ per Calabriā vsq; in Adriaticū rēdit pelagus: vbi est etiā Apulia: ex q̄ nōnūq; Apuliē mons Gargan⁹ esse describitur: dicēte Lucano. li. v. Apulius Adriacas exit garganus in vndas. Iapix huius iapigis: cum i latino vtrobicq; vterus qdam est: de q̄ Luca. li. vi. Excipit aduersos zephyros et iapiga pind⁹ Iapis hui⁹ iapidis cū i latino vtrobicq; & i n̄ finē: nomē fuit Aetoli: q̄ ad Venetię p̄tes deueniens: de suo noīe oppidū p̄didit: a quo postea ea Venetię pars vbi Timau⁹ flui⁹ est: sibi nomē cognominata fuit. Virg. georgi. iij. Castella in tumulis: & lapidis arma timauī. Iapygiū cū y greco in secūda syllaba: promontoriū est Salentinorum: teste Ptolemeo

I ante

Iber. Require in dictione iberus

Iberia. Ibidem.

Iberum. Ibidem

Iberus cū i latino a Tortel. scribitur: & absq; aspiratōe principij: est a Gasparino & Apuleio cū aspirato initio & y greco: hac videlicet scriptura Hyberus annotari p̄cipiāt: flui⁹ est Hispaniæ: testib⁹ Solino & Pli. de q̄ Luca. lib. iij. Qui p̄stat terris aufert tibi nomē Iber⁹: q̄d & Iberū declinari pōt: testib⁹ Capro & Probo: p̄sertim quādo flumē lequū. Inde Iberus iberia iber⁹: & iber iberis iberē: testib⁹ Prif. & Ser. sup. lib. vij. gneid. Hora. Discet iberus: rhodaniq; potor. Lucañ. Occurrat iberis alter. Idē. Si tibi durus iber: aut si tibi terga dedisset. inde iberia cognominata est: alijs noīb⁹ Hesperia: siue Hispania appellata. teste Pli. li. iij. natu. histo. cui⁹ populi iberi (vt dixim⁹) & iberes vocati sunt. Alia est eodē noīe Iberia: puincia iuxta pontū: in Colchida & Armeniā. de qua Hora. Herbasq; q̄s colchis: atq; iberia mittit: venenorū ferax. Huius populi etiā iberi & iberes dicti sūt: teste Prif. Virg. lib. gnei. ix. Pictus acu chlamidem: & ferrugine clarus iber. Valerius Flaccus lib. v. Horruit omnis armenig p̄tentus iber.

Ibis huius ibis vel ibidis cū i latino vtrobicq; scribitur: auis est Aegypti um. Est aut duplex vt scribit Herodor⁹. Altera nigra tota est. Alia Cicōniē nō absumilis: diuersa tñ a Ciconia colitur. Quare errauit Diodori interpres. sidorus. Papias. Vgutio. Catholicon: q̄ ibim Ciconiā interpretati sunt. Ibis hui⁹ ibidis cū y greco i secūda syl. gen⁹ est caprē siluestris: teste Pli. li. iij.

Hiero. in Iob ca. xxxix. Nūquid n̄rī tps part⁹ ibycū in petra. Et p̄ducit in obliq; by syl. fce/mini⁹: gñis est. Hībex hui⁹ hidicis cū aspirato initio & i lati. mas. gñis est: & i obliq; by syllabā corripit. Proprie Capreol⁹ appellat⁹: q̄d tñ nōnulli p̄ hirco vulgari qdam fermōe: p̄cipue in subres vsurpāt: cū dicunt: egli e vno hībeco. Ibis. Require in dictione ibis.

I ante C

Ico icis facit in p̄terito icit: teste Prif. qñ etiā & ieci. Coelius li. i. Qui cū his tā sēdus icistis. Cegi lius. Si vnq; qsq; viderit: quē catapultā aut balista iacerit. i. p̄cussit. Ico (vt tradit Caper) primam corripit syllabā: sed & nōnūq; illā p̄ducit. Vnde Lucr. lib. iij. aut. Que quō animi vis percussa est: exin corpus propellit & icit

Icona n̄r. Require in dictione icon.

Icon fce. gñis absq; aspirato initio & cū i latino & c exili scribitur: est ab Apuleio cū aspiratione hicon annotari p̄cipiāt. Nā apud grecos cū ex diphthongo absq; aspiratōe ΕΙΚΟΝ scribitur: dici pōt latine effigies. Pli. lib. xxxiij. natu. histo. Eoꝝ y o q̄ ter ibi vicissent ex mēbris ipsoꝝ similitudine exp̄ssa: q̄s iconas vocāt. f. statuas dicari mos erat. Et ab actō greco ΕΙΚΟΝ nōnulli ex nostris etiā hēc icona declinari voluerunt. Quod etiā hoc iconisma hui⁹ iconismatis dici pōt: q̄d ab Vgutione: hēc iconisma huius m̄ declinari p̄cipit. Icon item teste ad Herēniū Cicerone figura est: cū. f. formē ad formā cum q̄dam similitudine fit collatio: aut laudis aut vituperatōis causa. vt si dicere. Ibat in p̄liū corpore tauri validissimū petu: leonis acerrimū. Iconiū cū i latino vtrobicq; & c exili: vrbs ē Lycaonię: teste Prole. Aliud est eodē noīe oppidū in Pōti ca regiōe Asiæ: teste Strab. Icus eadē scriptura a Cicero. in Rhetoricis: brevis appellat⁹ cōplexio. Incus hui⁹ incudis fce. gñis est: & p̄ducit cū syllabā. Hora. in arte poeti. Et male cornatos incudi reddere versus. Iuue. satyra. iij. Quae fornace graues: qua nō incude carēnā

Iconisma. Require in dictione Icon

Iconium. Ibidem.

Icus. Ibidem.

I ante D

Ida cū i latino scribitur: mons est Phrigiē & silua: cuius meminit Ouid. Fastoꝝ. iij. Didymon & cybelem: & amoenā fōtib⁹ idam. Ali⁹ est eodē noīe: teste Prole. in Creta: dicēte Vir. li. gnei. xij. Diētamū gēitrix cretē carpit ab ida. Ida etiā vocata est filia Dardani Scytharū regis: q̄ noīe mater Mēnonis appellata est. Idas eadē scriptura: p̄p̄riū fuit viri nomē. de q̄ Virg. lib. gnei. x. Et tres: quos idas pater: & paria iismara mittit. Hæc idus p̄falis tñ nūme. dici potest diuisio. Idulis ouis dicebatur: quę oibus mactabatur idibus Ioui: teste Festo

Idas.. Require in dictione ida.
Idulis. Require ibidem.
Idumæa. Require in dictione Idume
Idume huius idumes vrbs ē cōtermina Phœnicie
& pducit du syl. Luca. li. iij. Gazaq; & arbusto
palmarū diues idume. Idumæa cū æ diphōgo:
regio est in Syria: teste Pli. lib. v. natu. histo.
Idus. Regre in dictione ida.

I ante E

Ieciner. Regre in dictione iecur.
Iecinus. Require ibidē.
Iecus huius iecoris. & iecin⁹ huius iecineris. sicut fu-
nus: munus: teste Prif. declinari p̄t: qd Vgutio
etiā hoc ieciner: sicut itiner dici posse tradidit.
Hora. in fine sermo. Pinguis de ficis pastū ie-
cur anseris albi. Persi⁹ saty. ij. Innata est: rupto
iecore exierit caprific⁹. Fesi⁹ in dic. fiber vñ et fi-
bras iecinc⁹: & limbras vestimētō: diximus
Ielyfos cū latino in prima & vnico l & y græco
in secūda syllaba: scēnte vnico l scribit: vrbs ē
in insula Rhodo: testibz Ptole. & Pōpo. Mela. q̄
ab Home. li. Iliad. ij. p ipsa vrbe rhodo ponit.
Alia est eiusdē nominis in Dorica regiōe: teste
Herodoro. Ialyfos cū latino in prima sequen-
te a & vnico l & y græco in secūda syllaba: se-
quente vnico l vrbs fuit Cypri
Ientaculū cū latino absq; aspiratiōe initij & cū
i & exilibo scribit: nō autē gentaculū cum g vt
scribi tradit Vgutio. neq; a gero geris: neq; ab
eo qd est gens deriuat: vt idē Vgutio somnia-
uit: ea vocat comestio seu refectio. Mane an-
te prandiu sumitur. Suetōn. de Vitelij luxuria.
Epulas trifariā: interdū qdrifariā disperciebat
in ientacula. & pradia: cœnas & comestatiōes.

I ante G

Ignesco neu. est vñ. sed & ignescor depo. apud
antiquos fuit: vñ Laberius recitāte Nonio: in-
quit. Figura humana inimici ardore ignescit.

I ante L

Ilarus & ilaris & tertia decli. declinari pōt. Et vt
nōnulli volūt: absq; aspiratiōe principij & cū i
latino & vnico l scribit. est ab Apul. cū aspira-
to initio ānotari p̄cipiat. vt i dic. hilar⁹ vidim⁹.
Ilaris. Require in dictione Ilarus.
Ilas flu. Reg. in dic. iliū. Illeilis. Ibidem
Illex ilicis. Require in dictione illix
Illice⁹. a. um. Ibidem. Iligne⁹. a. um. Ibidem.
Ilion. Ibidem. Illos. Regre ibidē
Illys pro limo. Require ibidē.
Ilium cū latino & vnico l. & hile huius ilis decli-
nari pōt. Vñ Marullus mimograph⁹ recitante
Seruio ait. Tu Hec̄torē imitaris: ab ilio nūq; re-
cedis. Iuue. Vis frater ab ipsis ilibz. Luca. li. iij.
Alligat & mediū cōpressis ilibz artat. Hoc ilio
eadē scriptura turris fuit eminētissima Troia-
nē vrbs. Hora. Quom pallas iusto vertit iram

ab illo. Declinat nōnunq; et hec ilios: vt ē apud
Qui. Dic mihi quid pdest nostris disiecta lacer-
tus ilios. Idem li. Meta. xiiij. Postq; alta cremata
est ilios: & Danaas pauerūt pergama flamas.
Hora. in. iij. car. direxit arcu: & nō semel ilios
vexara est. Neq; hec ilion fce. gñe vsq; cōpertū
est: est hec ilion declinari posse Vgutio tradi-
derit. Ilus eadē scriptura fuit Trois regis dar-
dani⁹ filius. Ilas teste Ptole. fluui⁹ est post Tar-
uedū. Ilis cū i latino in p̄ma: & vnico l & i græ-
co in secūda: limus vocat. Hylas cū aspirato
initio & y græco & vnico l: fuit Thiodamātis
filius. Hyle huius hyles eadē scriptura: dī mate-
ria. Hyllus cū aspiratiōe principij & y græco et
duplicato l: Herculis fili⁹ fuit. Hilum cū aspira-
tiōe in initio & i latino & vnico l: minimū qd
dam est & breue. Hila eadē scriptura vel cū du-
plicato l: hilla lucanica a nōnullis appellat. Hy-
læa cū aspirato principio & y græco & vnico l
& æ diph. vrbs est Scythie. Vide in dictōibz as-
piratis: vbi de his lati⁹ plenius disseruimus.
Ille illa illud: grō illius: vel illi illi illi: drō illi: vel
illo illi illo: teste Prif. declinari p̄t. Cato in Cēci-
liū. Quis illi modi esse vult. p illius modi.

Illex. Regre in dictione illix

Illex: grō illicis cū duplicato l scribit: Nā ab illi-
cio illicis deriuat: Festo & Nonio auctoribz. &
fecit fraudulentū: triūq; est gener⁹. sicut foelix.
verū illix in obliq; li syllabā corripit: foelix au-
tē pducit. Illex huius illegis cū duplicato l: cōis
ge. est. pducitq; in obliq; le syllabā. Plau. i Per-
sa. Impure: inhoneste: iniurie illex: h̄ est sine le-
ge: vel extra leges dēgens. Illex huius ilicis cū vni-
co l fce. gñis est. corripit in obliquis li syllabā:
dicēte Virgi. li. gneid. vi. Talis erat species auri
frondēt sopaca ilice. sic leni crepitabat bractea
veto: arbor est nota: cui⁹ adiectiuū p materia-
to est iligneus & iliceus. Teren. in Adel. Lectur
los iligneis pedibus faciundos. Virg. geor. iij.
Currentē iligneis potare canalibus vndā. Sta-
tius lib. Thebaidos. vi. Ornica: illiceq; trabes
metuendaq; succo taxus

Illudo illudis: drō & a drō iūgī. teste Donato su-
per Terētij Phormionē. Hiero. in Genesi. cap.
xxvij. Timeo ne putet me sibi voluisse illude-
re. Teren. Satim superbe illuditis me. Virgi. li.
gnei. x. Aut q̄ sopitos ludunt insomnia sensus.
Ilus. Require in dictōe ilium

I ante M

Imberbis. Regre in dictōe imberbus
Imberbus & imberbis: secūda & tertia decli. de-
clinari potest: testibz Marcel. & Acro. super ar-
tem poeticam Horatij. Quod tamen Seruius
improbat: nec recte quidem.
Imber huius imbris mal. gñis: facit in abltō sin-
gul. imbre vel imbri. Cice. de signis. Cū essem
liij

vinctus nudus in aere, in imbri, in frigore. Oui di. li. Meta. iij. Largoq; sates Curetas ab imbri Vir. Etrūto pullatus & imbri. Sic classis & febris: quis solū in em actū forment singularum faciūt tñ abliū in i & in e. Caro in epla ad filiū Ex dolore: ex febris: ex siti. Vir. Adductū Aene am classis: nisi forte velim⁹ dicere hic dūm p ablatiuo positū: vt i plurib; fieri p̄sueuit. Reliqua omnia q̄ in im et in em actū termināt: in e & in i formāt abliū: teste Prif. vt turr̄, puppis. restis nauis. peluis. clauis. securis. Quidā addūt etiā cappar̄is: cuius actū in in p n Martialis p̄tulit cū dixit. Caparin & putri cepas halece natātes Imbrix hui⁹ imbricis mas. est & scē. gñis: vt Cap̄er testat & Probo: corripitq; in obliq; bri syl labam: dicēte Virg. geor. iij. Angustiq; imbrice testat. neq; ab imbricio descendit: vt somniabū dus dixit Vgurio: sed ab imbre: qd̄ greci ομβροσ dicūt. Nā canalis est: q̄ aqua elicit. Plau. Fregisti imbrices meas dum auri dictā sectaris summā: hoc & imbricum dicitur.

Imbricium. Regre in dictione Imbres.

Imito. Require in dictioe Imitor.

Imitor (vt tradit Probo) cōmunēbum est: et cū vnico m scribit. Nā primā & secundā syllabā corripit. Mar. Vis imiter veteres cretulle: tuosq; poetas. Antiq; etiā imito protulerūt: teste Nonio Varronē inducēte dicentē. Tui opus nemo imitare potest. Et Liuius in Achillei. ait. Si malos imitabo: tu p̄cium pro noxa dabis.

Impes. Require in dictioe Impetus.

Impetigo. & impetix hui⁹ ipetigis in vno scato dici potest: auctore Pōpeio: scabies est: sicca: alpera & prominēs: & dici pōt cutis scedatio.

Impetix. Require in dictioe impetigo.

Impetus quarta. & impes tertia declin. declinari potest: teste Lactātio grāma. Oui. li. Meta. iij. Impete nūc vasto. Lucre. lib. i. Quālibet in partem tradūt res ante: ruitq; impetibus crebris. Statius li. Thebai. vij. Transiliūt cāpos: auri gamq; impete vasto. Sylli⁹ li. vi. Nec frustra rapidi simulāt Dolope fuisset. Impetis alato: ni regulus arte regēdi: instāter cluisset equo.

Impleo impleo regit post se actū: & vltra actū gñm vel abliū. Vir. Implenē veteris bacchi: pin guisq; ferinā. Idē lib. gneid. iij. Sic effarta linū lachrymis impleuit abortis.

Impono imponis iungit actō: vt est apud Vir. li. gnei. v. Sed finē imposuit pugnae. Quom autem p decipio ponit: dūm expostulat. Hiero. in Genesi. Quare imposuisti mihi: ē est decepisti me. Quin. Spes tibi ppetuū laudis imposuit. lue. Facile est barbato iponere regi.

Improlis. Require in dictioe improlus

Improlus & improlis secunda & tertia declina tione declinari potest. & teste Pompei. is dicit:

q̄ nondū in ciuitate ascriptus

I ante N

Incesso is actō iūgit. vt incescit me ille. i. offesur⁹ me petit vel accusat. Syl. li. v. Tū p̄ceps ruit in mediū relūq; fatigat: flaminiiū icessens. Regit et qñq; dūm. Vir. geor. li. iij. Nā sepe duob; regi bus incescit magno discordia motu. Vale. Ma ximus lib. i. Nec mihi cūcta cōplectēdi cupido incescit: hoc est subijt vel euasit

Incestum. Require in dictioe incestus

Incest⁹ hui⁹ stus. & h incestū declinari p̄r. neq; ex in & cast⁹ pponit. vt cū Catho. sōniauit Vgu. sed teste Lactātio grāma. sup. li. ij. The. a cesso dictū est. Ait em: Cest⁹ cingulū dī Veneris: q̄ vti ad honestas nuptias: & qñ virgo Cadmo nupserat: ideo ē vinxit. Nā ad turpes nuptias Ven⁹ dī nō venisse. ideo incestū dī: qd̄ a sacra to illo Veneris cingulo non ferē vinctū. hēcille. Idē sup. Theb. v. Ceston (inq) vocāt: q̄ copu lā ex m̄rimonio ius est. ideo (vt ait) adulterio Indytus cū c & t exilib; & ppetrant incesta. y greco scribit. neq; a cluo cluis deducit: vt cū Catho. Vgu. sōniauit: sed ex e p̄ qd̄ est in: & κλυτοσ: qd̄ alimū seu clarū indicat cōponit. Ex q̄ grecū cōstat esse vocabulū: nō latinum.

Incolumis. Require in dictioe incolumus

Incolum⁹ & incolumis secūda & tertia decli. de Indages & indago in vno (clinari potest

scato dici potest: teste Seruio

Indago. Regre in dictioe indages.

Indecoris. Require in dictioe indecor

Indecor cōis ge. ē: teste Prisci. & corripit i obliq; co syl. Vir. Nec tñ indecorē tua te regina reliq. Sta. li. The. ij. Legim⁹ indecores. At em fortissi m⁹ illic. Pōt etiā declinari hic & hēc indecoris in recto: testib; Prif. et Noni. Acciū iducēte dicēte Cui⁹ sit vita indecoris: mortē fugere haud cōue nit. Vir. li. gnei. xij. Nec gen⁹ indecoris. Ex q̄ ex emplo manifestū ē: indecoris substātiuū esse. nā si adiectiue declinaret: indecore dixisset Vir. nō indecorj. Qd̄ aut neutrū gen⁹ cōi iūxit: ē & in multis alijs fieri p̄sueuit: vt tricuspide tēlo: pau pere regno. Ser. tñ legit indecores. i. innupte pu ellē p synecdochē gen⁹ indecoris: acti diceret ge Index cōis ge. ē. ver; p (nus larg. qd̄ ēt placet. digito seq̄nte policē: & p lapide q̄ auri & argē ti gradus discernunt: mascul. tñ gñis est.

Indulgentia. Regre i dic. indulgitas

Indulgeo ges facit in p̄re. indulsi: i supi. indulsi: & idulsi. Est aut indulgere veniā dare. Vir. lib. gnei. x. Tolle fuga turnū: atq; instātib; eripe sa tis: haften⁹ idulsi vacat. Indulgere dare deri nere. Vir. li. gnei. i. Indulge hospitio: causasq; i ne ē memoradi. Indulgere spaciū mai⁹ dare. Vir. geor. ij. Sint tumulacdiue solū: colleq; supini Indulge ordib; Indulgere: tēperare: clemētē

esse. Tull.⁹ offi. l. iij. Magn⁹ vir iprimis: & qui
pindulgēs in patrē. idē Seuer⁹ in filiū. Indulge
re item augere fcar. & tūc regit actū. Lucil. li.
xxx. Tu q irā indulges minis: man⁹ abstinere
a muliere melius est. i. auges: interpte Nonio.
Indulgitas & indulgētia in vno fcaro dici pōt:
stib Marcel. & Seruio sup. ij. geor. Coeli⁹ li. vij.
Cōsuetudine vxoris indulgitate. Sisenna li. hi/
sto. iij. Bassus assidua iūdgitate victus. Vir. li.
p̄faro. Si nō tāta quies irēt: frigusq; calorē. In/
ter et excipet coeli indulgētia terras. i. tēperan
tia vel tēperies. Stati⁹. Vultus & egregie tanta
indulgētia formę. B est cui ali⁹ indulgeat. Mar.
Prestat cano tāta indulgētia cūno
Induo induis duos post se actōs regit diuersos:
nōnūq; post actū abltm. Vir. Indutosq; iubet
trūcos hostilib; armis. Regit et qnq; post actū
dūm. Quint. li. i. Nihil est em̄ peius his q paulū
quod vltra primas lras pgressi: falsam sibi sci
entię p̄suasione induerūt. Vir. li. enei. xi. Claz;
vnā inueni supremū m̄stus honorē: induit.
Ineptia. Regre in dictōe Ineptitudo.
Ineptitudo & ineptia in vna sig. dici pōt: teste No.
Infer. ra. rum. Require in dictōe Infernus
Inferi. Ibidem. Inferium. Ibidē
Infern⁹ in sing. nu. mas. gñis est: in plu. yō neu.
Hiero. in pabo. Salo. c. i. Deglutiamus eū sicut
infern⁹ viuētē. Idē in li. Iob. c. xxi. Ducit i bo
nis dies suos & i pūcto ad iferna descēdūt. In/
ferus etiā p inferno ponit. vt est apud Psalmo
graphū. q̄s ē hō q nō videbit mortē: aut eruet
aiam suā de morte inferi: Infer. v. Infer⁹. a. um
adiectiue declinari pōt: teste Prif. Inferiē plu. tū
nu. sacrificia erāt q̄ dñs manib; inferebat. Infe
riū vinū id dicebat: qd in sacrificiō infra pa
terē labrū ponebat: vt autor est Pompeius
Inferus ri. Require in dictōe infernus
Inficior cis. & inficior aris B distāt: q̄ inficere de/
turpare maculare seu tingere signi. Inficiari yō
negare seu diffiteri. Oui. li. Meta. xi. Stabat op⁹
p̄ciū rex inficiat. & addit. Inde Inficiē & infi
ciatōes dicte sunt debite. f. rei negatōes: cū per
creditorem a debitore deposcitur.
Inficior aris. Regre in dictōe inficior
Infirmis mis. Require in dictōe infirmus
Infirmus & infirmis secūda & tertia declinatiōe
declinari potest: vt Caper tradit.
Initio as. & initior depo. vsurpat. Hiero. i Exo/
do. c. xxxix. Postq̄ initiauer; man⁹ eoz. Psalmo
graphus. Et initiatū sunt Behelphégor. Est autē
initiatū: incipere: cōsecrare seu sacrificare.
Initior aris. Regre in dictōe initio.
Iniuria fce. gñis notā habet significantiā. Iniuri
um neutri: periuriū vocat. vt scribit Pompei⁹.
Iniurium. Require in dictōe iniuria
Inges hui⁹ as triū gñm ē: testib; Prif. & Probo.

Insolitum & insolum in vno fcaro dici potest:
teste Marcel. Aphra. in virgine. ne veniret: qd
non agitur insolum.
Insolum. Require in dictōe insolitū
Insomnia. Require in dictōe Insomnium.
Insomniū neu. gñe. & insomnia fce. gñe: teste
Ser. sup. li. v. enei. hoc distāt: q̄ fce. gñe. insom
nia vigilia dī. Insomniū autē: id est qd per som
num videtur. Virg. li. enei. x. Aut quę sopitos
ludunt insomnia sensus
Instar facit in grō instar; dō instari: teste Probo
quod tñ Ser. dicit esse indecli. qd (vt ait sup il/
lud Vir. Instar mōtis equū) ad respuit p̄positio
nē. Idē tradit Agrelius in Caprū: qd tamē nō
semp obseruat. Vñ eodē referēte Seruio Sere
nus lyricus ad instar. ptulit. Sifiter & diu⁹ Hie
ro. cum dixit in Iob. c. xx. Et gaudiū hypocri
te ad instar puncti. Idem in Iosue. c. iij. Steterūt
q̄ aque descendentes in vno loco: & ad instar
mōtis intumescētes: apparebat pcul ab vrbe.
Intelligo facit in p̄terito intellexi et fm analogiā
intelligi. sic & negligo xi: facit & negligi: testib;
Diomede & Beda sup Donati artē: quo etiam
p̄terito vsus est Lucre. cum dixit lib. vi. Intelli
git ibi vicium fas efficere ipsum.
Interc⁹ hui⁹ tis cū substantiū ē: fce. ē gñis: vt qdā
voluerūt. qñ yō adiectū ē: triū dī ēē generū.
Plau. i Fibo. is mihi erat bilis aq̄ interc⁹: tussis:
febris. Carō. Intercutib; stupris obstitat⁹: B est
intestinis. Lucil. li. xxvij. Aquā in aio hīe in/
Interpretor aris: cōe verbū est (tercutem.
Intybo cū i exili & y greco scribit: fce. q̄ gñis sin
gu. nume. est. p̄fali vero neutri: testib; Diome.
& Phoca. Vir. geor. i. Et amaris intyba fibris.
Pli. yō mas. gñe: nu. qdem p̄fali ptulisse videt
Ait em̄ li. xx. nat. hist. Intybi q̄q; nō extera re/
media sūt: succus eoz cū rosaceo & aceto capi
tis dolores lenit. Nōnulli tñ y greco i u nostrū
vertētes Intybo enūciant: herba est: quā Acron
sup primū carmi. Horatij cichoream vocat
Inuado dis tā dō q̄ actō iungit. Vñ Var. referē
te Nonio ait lib. de vita pa. iij. Tāta porro in
uasit cupiditas bonoz plerisq; Vir. enei. li. vi.
Tuq; inuade viā: vaginaq; cripe ferrum
Inuideo des: teste Diomede: p̄t a pte post regere
dūm: & vltra dūm: gñm: actū: abltm. vt iuideo
tibi glorię: gloriā: glia. Vir. Liber pāpineas i/
uidit collib; vmbas. Regit et qnq; actū. Vir.
Tene (ingr) miserāde puer: cū lēta veniret. Inui
dit fortuna. vñ & iuideor passiuū cōperit. Ho
ra. Ergo cur acgrere pauca si possum inuideor
I ante O & P

Io. Require in dictōe Ia
Iocus in singu. nume. mascu. gñis est. in plurali
vero mascu. & neu. teste Sergio in donatum.
Quid. Hos ignara iocos tribuit natura puellis
I iij

Cice. ad Atticū. Ira q3 ioca tua plena facetiarum

Ion. Require in dictione Ia

Ionas. Ibidem.

Ionus. Ibidem.

Iphe huius iphes: filia fuit Aeoli: teste Home. li.

Odyssæ. x. Iphis huius iphis vel iphidis cum i latino vtrobiz3: Patrocli amica fuit: teste Homero lib. Iliados. ix.

Iphis. Require in dictione iphe.

Ipsē: vel more antiquo ipsus ipsa ipsum: gō ip/ sius: vel ipsi ipsē ipsi. dō ipsi: vī ipso ipē ipso: teste Prisc. declinari pōt. Plau. Ipsus nec amat: nec tu creduas. Terē. in Andria. Ipsus mihi Dau: q̄ intim⁹ est eor3: cōsilijs: dixit Aphranus in ho mine. Ipsi me velle vestimēta dicito: ipsi dixit p ipsi. Hui⁹ suplatiuū Plau. ptulit: cū in Trinu. ait. Ergo ipsius est ipsissimus ad hinc ab oculis

I ante R

Iris fluuius est. Regre in dic. iris.

Irasco. Require in dictione irascor

Irascor deponens verbum. sed & irasco veteres ptulerunt: teste Nonio: qui & Pomponium re fert dixisse. Noli quēso irascere

Iria vrbs. Require in dictione iris.

Iris cū i latino vtrobiz3 scribit̃: & facit i gō iris vel iridis: & p̄ celesti arcu ponit̃. Virg. Irim de cēlo misit Saturnia iuno. Iris itē herba q̄dā est odoris suauissimi: teste Plin. li. xxi. nar. hist. Hir cū aspirato initio & i latino: teste Apul. scribit̃. facitq3 in gō hiris: dō hiri: teste Charisio: q̄d tñ Probo dicit esse indeclinabile: vola man⁹ vocat̃. Hira cū i latino inter dictōes aspiratū habē res initū a Festo ponit̃. intestinū quoddam est quod & ieiunū appellant. Ir: nomē est fluuij: q̄ apud grēcos xēi diphthōgo annotat̃: & facit i gō iris. huius hostiū est a parte septentrionali Cappadocię: teste Prole. Iria: vrbs est Taurino rum in italia: vt idem Prole. ostendit

Ironia cū i latino vtrobiz3 scribit̃: q̄d & Eronia cū e in initio a nōnullis esset: dici pōt simulatio seu illusio. Nā apud grēcos cū ei diph. annotat̃

Irrigui: & q̄d irrigat & q̄d irrigat designare h3 teste Ser. Vir. geor. iij. Irrigui bibāt violaria fonte: actiue hic. passiue aut̃ Hiero. in li. Iudiciū ca. i. Dedit ergo Caleph irriguū superius & ir/ riguū inferius: prius em̄ dixerat. Terrā arentē dedisti mihi: da & irriguam aquis

Irrito. tas q̄n puocare fcat: ri syllabam pducit. Vir. li. gnei. x. Irritatq3 virg. tēlis: ac voce lacef sit. Hora. i arte poet. Segni⁹ irritat̃ aios dimissa p̄ aurē. Colu. li. xi. Et pelusiatici pariter pocula z ythi. Proper. Ingeniū positis irritat̃ musa poe tis. Statius li. Thebai. xi. Et tūc ecce tuas irritat callidus iras. Inde irritus p̄ irritat⁹: ri syl. cōtra naturā correp. Vir. li. gnei. v. Arte locū: & va rijs assultib⁹ irrit⁹ vrget. in alio aut̃ fcat irrit⁹ eua ri syllabā corripit. Oui. li. Meta. i. Vota ia

cent lōgiz3 perit labor irrit⁹ anni. id est cassus.

I ante S

Is ea id: facit in dō p̄ali & ablrō n̄s cū duplica/ to i: q̄d antiq̄ teste Marcel. mascu. gdem & neu tro gene. ibus. scemi. vero eab⁹ dicebat̃. Plaut. in Milite. Ibus supēdia diminuerē. Enni⁹. iij. an naliū. Qui cum eabus stuprum fecerat.

Is: vrbs. Reg. in dic. isis

Is flu. Ibidē

Isaum. Ibidem

Isus. Ibidem

Isis cū i latino vtrobiz3 & vnico scribit̃. & facit in gō isis vel isidis: fuit inachi regis filia: aIs lo vocata. Luca. lib. vi. Nos in tēpla tuā romana recepim⁹ isim. Iuue. Nup̄ em̄ repero phanum isidis. Est & eodē noīe insula in sinu Arabico: vt Prole. oñdit. Is: vrbs fuit a Babylone distas itinere dieꝝ octo: & eodē noīe fluui⁹ ppe ean/ dē: teste Hero. li. histo. i. Issa insula est Dalmatie adiacēs: & eiusdē noīs vrbs in ea: teste Ptolem. Issus vrbs est Cilicij: vt idē Prole. oñdit. Alius locus eiusdē noīs: Syrię est Anthiochię: teste Pōpo. Mela. & eodē nomīe Syrię fluuius: teste Prole. Issus cū vnico f: fuit Priami regis fili⁹ no thus. Isus cū vnico s & æ diphthongo: ppriū fuit viri nomen: cui⁹ meminit Quint. lib. xi. & Iuue. cū ait. Sermo p̄p̄tus & isgo cor̄rētor. Isēum eadē scriptura: villa q̄dam est Brixij in Veneria. Isē⁹ eadē scrip. siue Isēū: fluui⁹ est: de q̄ Mar. Isēū Seraphin: Nilus venerat̃ Osirim.

Ismara. Require in dictōe ismarus.

Ismarus in ling. nu. maf. gñis est. in plu. & o neu tri: teste Thoca: mons est Thracię: teste Seruio. Virg. in Bucoli. Nec tñ Rhodope miratur & Ismarus orphea. Idem georgi. ij. Iuuat ismara baccho cōserere. Ismara huius ismarę: vrbs est Ciconum in Thracia: sup̄ monte ismaro sita. de qua Virg. li. gñed. x. meminit dicēs. Et tres quos idas pater: & patria ismara mituit

Issa insula. Require in dictōe Isis

Issa vrbs. Require ibidem

Issus vrbs. Require ibidem

Iste ista istud: gō istius. vel isti iste isti: dō isti. vī isto iste isto declinari pōt: teste Prisc. Cato de mo rib⁹ Claudij Neronis. Pecunia mea reipu. pro fuit: q̄ isti modi tuū æs: hoc est istius modi

Ister hui⁹ istri cū i latino absq3 aspiratiōe scribi/ tur: fluui⁹ est. q̄d & hoc istrum dē: p̄sertim q̄n flumē sequit̃. vt Caper testat̃ & Probo: Hoc & Adubaniū & danubiū appellat̃: vt scribit̃ Feli⁹

Istrum istri. Require in dictōe Ister.

Istris Priami filius. Regre in dictione Isis.

I ante T

Iter huius iteris. & itiner huius itineris declinari potest: testib⁹ Prisci. & Nonio. Hora. in episto. Nō mihi cumas est iter aut̃ baias. Lucre. lib. v. Cōcussos itere: & labefactos ære multo. Atc⁹ Oceano. Nam te longo itere cerno. Nguius in

Lycurgo. Ignoti iteris sum⁹. Marc⁹ Manili. li. i. Fecit & ignotis itiner cōmercia terris. Plaut. i. merca. Ergo itiner exequi meum me sinas.

Itiner. Require in dictōe iter.

Itylus. Require in dictōe itys.

Itys huius itys cū i exili & y grēco in secūda syl laba scribit. fuit fili⁹ Terei Thracū regis puer sus postea in aue sui nois: quē aſas Phasianum vocāt. Oui. li. ij. de ſine titulo. Atq; ſua cāſum matre querūtur itym. Hic a Catullo itulus dici tur. Ait enim daulias abſumpti ſata gemēs ity li eſt. & eodem nomie fluuius poſt nouatū p⁹ montorium vt Ptolemus oſtēdit

I ante V

Iuba. Require in dictōe iubar.

Iubar neu. gñis eſt: teſte Priſ. qñ & maſ. teſtibus Capro & Probo. Vñ & maſ. gñe prulit. Enni. in annalib; cū ait. Interea fugit albus iubas Hy pionis curſum. Iuba coma vocāt.

Iubeo iubes tam actō q̄ dīo iugitur: vt eſt apud Quintili. Pater me iuſſit.

Iucūdo das actiūū ybū eſt. & iucūdōr depo. ab ſolutū: & cū u tū in prima q̄ in ſecūda ſyl. ſcri bit. vt li. vi. ſup regulā. O c corripim⁹: edoce bimus. Augu. lib. xvij. de ciui. dei. c. x. Exalta ſti dextera in iuricoz: eius iucūdaſti oēs inimi cos ci⁹. Hiero. in ſer. de aſſūptiōe virgīs Marię. Nulli dubiū oēm illā celeſtis Hieruſalē militiā tūc exultāſſe ineffabili leticia: tūc iucūdaſſe eſſe ineffabili charitate: tūc cū oī grātūlatiōe iu/

Iuger. Regre i dic. iugerum (gulāſſe

Iugerū in ſing. nu. ſecūda decl. eſt. plāl. y o ter tię: teſtib; Phoca & Probo. Cice. in Frumē. In iugerz leontini agri: medimnū fere tritici ſerit. Plī. lib. viij. natu. hiſto. iugerū vocabat: quod vno iugo boū in die exarari poſſet. Iuue. ſaty. iij. iugerib; paucis lūbos donare clētis. Ar. y o Donat⁹. Sergius. Priſ. Alexāder hoc iuger de/

clinari pēpiūt: quod tamē nuſq̄ lectum eſt.

Iugula. Require in dictōe iugum.

Iugulum. Ibidem. Iugulus. Ibidem

Iugū grēci ζυγοῦ mōris cacumē vocāt. Iugum iē lignēū eſt inſtrumētū: q̄ boues iūguni dictū a iūgo iūgis: teſte Var. de lingua lati. et format p diminutionē iugulū. hic iugulus pars ē colli anterior. hęc iugula ſtella eſt: aſas orion appel/ lata. Plaut⁹. Neq; iugula: neq; veſperugo: neq; vergilię occidūt: cum eo quod eſt iugū. cōpoſi ta ſecūda & tertia declina. declinari poſſunt: vt bñjugus. trñjugus. quadrijugus

Iumentum. Regre in dictōe iuuamen.

Iuppiter cū duplicato p ſcribit. & facit in grō iup pitris & Iuppiteris: teſtib; Caſſellio & Priſ. nō autē iouis: vt indocti putāt. Nā hic grūs Iouis nō venit ab eo q̄ eſt iuppiter: ſed ab eo qui eſt i in recto iouis. vñ in eplīs Cgeli⁹ ait. Nā nou⁹

quidā deus reus eſt iouis. Actius in Epinauſi. Lucifera lāpade exurat iouis arietē. Plaut⁹. in Caſſina. Repēte vt emoriani humani ioues.

Iurgo. Require in dictōe iurgor.

Iurgor deponēs eſt verbū: dicēte Horatio ſer. xij

Iurgat verbis. Quin & iurgo iurgas dici pōt:

teſte Diomede. vnde Obiurgo obiurgas

Iuro iuras facit in pterito iurau & iuratus ſum

teſte Priſ. Cice. in rhetoric; ex eo q̄ ait ſe nō po

uiſſe ad eſſe: ita vt iuratus fuerat. Inde Deiero:

Peiero. Luca. lib. vij. Stygias q̄ peierat vndas.

Adiuro autē & cōiuro u litteram retinent

Iurulētus. Require in dictōe Ius

Iuſſulētus. Require Ibidem

Ius hui⁹ iuris p ſucco format adiectiue iurulētū

& iuſſulētū. Corne. Cellus. Tū res eadē magis

alit iurulēta q̄ aſſa. magis aſſa q̄ frixa. Apulei.

magię apologia de Ennio ſcribēs ait. oſtēdit q̄

liter q̄q; piſciū aſſus aut iuſſulēt⁹ optie ſapiat.

Iuſſum. Require in dictōe iuſſus

Iuſſus huius iuſſus & hoc iuſſum declinari pōt.

Vñ Siſenna referēte Marcel. ait lib. hiſt. iij. Tñ

Tudertib; ſenatuſcōſulto populi iuſſo dat ciui

ratē. Ve; in plālī nume. neu. tñ gñe & ſecun

da declina. uſurpatur. Virg. li. gnei. v. Imperio

lacti parent: ac iuſſa faciunt.

Iuſticia cū cſcribitur. Iuſtitium cum t: dicitur iu

ris ſtatio. hoc eſt iuris dicēdi intermiſſio: q̄d du

plicato luſtu fieri ſolebat. Luca. li. vij. Fetale p

vrber: iuſtitium latuit. Liuius. accepta Caudi

na clade iuſtitium ſua ſponte factum eſt

Iuſtitium. Require in dictōe iuſticia

Iuuamentū. Require in dictōe iuuamen

Iuuamen & iuuamentū: vel poſius adiumentū

in vno ſcato dici poteſt. Iumentū nō venit a iu

uo iuuas: vt Vgutio & Cathol. ſomniarunt:

ſed auctori; Marcel. & Var. de ling: latina. Iu

mentum dictum eſt quaſi iugmentū a iugādo.

hoc eſt iungendo g littera attrita

Iuuenca. Require in dictōe iuuenicus

Iuuēcula. Ibidem Iuueculus. Ibidem

Iuuēcus et iuuēca nō tñ bos dī: ſed etiā hō iuue

nis: teſte Porphiriōe. inde p diminutionē ſit iu

uēcul⁹ & iuuēcula. Hora. Te ſuis mīſes metuūt

iuuēcis. Te ſenes parci: miſereq; nup: virgines

ruptę. Ouid. heroidū. Graia iuuenca venit

Iuuenilitas. Require in dictōe iuuenis.

Iuuenis cōis gene. eſt. Iuuetus: iuuētas: iuuenta

hoc diſtant: teſte Acrone ſuper. i. carminū Ho

ratij: q̄ iuuetā etas putabatur. iuuētas ipm nu

men. iuuentus aduleſcētia. Virg. li. gnei. ij. Lu

menq; iuuentę. Purpureum: hoc eſt gratis ipſi⁹

iuuētę. Horat. in. i. carmi. Et parum comis ſine

te iuuētas. i. ipſum numen. Vir. Tum mihi pri

ma genas veſtibat flore iuuetus. i. aduleſcētia.

Et Seruius ſup lib. i. gneid. ait. Iuuentus multi

tudo iuuentū dicitur: iuuentus ipsa dea: h̄ est Hebe Iunonis filia Heculis vxor: iuuenta etas. Iuue. saty. ij. Quid chremere legio: & canis p̄supra iuuentus: h̄ est multitudo iuuentū. Vir. li. gnei. xi. Vescit Aeneas: s̄p̄ & troiana iuuentus. Verū vt idē dicit Serui: poete nōnūq̄ iuuentā p̄ iuue/ tute: & p̄ iuuetā iuuentutē ponētes. h̄ac differē tiā p̄ suo arbitrio p̄fundūt. Cōperit etiā iuue/ nilitas p̄ iuuetute. Vñ Varro recitāte Nonio: ait. Quā deliquit multiplicida iuuenilitas.

Iuuenta. Require in dictōe iuuenis

Iuuentas. Ibidem.

Iuuetus. Ibidem.

Iuxta & iuxtim idem significant: & actō deserui unt. Sisenna vt refert Nonius ait. Iuxtim nomi cium flumen obtruncatur.

Iuxtim. Require in dictōe Iuxta.

De littera K

K littera p̄sonans cū eandē prorsus habeat in metro potestate: & in voce sonū: cū c̄ nostra cō sonāte: p̄cipue sequētibz a: o: u: vocalibz: penit⁹ supuacua esse videt: vt dixerūt Donat⁹ & Pri scia. & ante illos prius scripsit Quinti. Cōperi/ mus etiā q̄ntum ex Papyriano haberi pōt: Ni gidiū Figulū: q̄ & Varrone nemo apud roma nos doctior habuit: nūq̄ in p̄mētarijs suis K l̄avsum fuisse. ideoq̄ nos oēs dictōes gr̄ecas: de q̄bus lib. ij. in Clittera differuim⁹: itā per C̄ ipsum q̄ p̄ K ex maiorz nostrorū aucte scribere maluimus: & maxime cū ibidem Pompeiū: & pro sui magna parte libri Marcellum approba tissimos auctores obseruasse nouerim⁹

L ante A

Abasco. Req. in dic. Labo
Labasco. Require ibidem
Labellū. Req. in dic. labrū
Labesco. Req. i dic. Labo.
Labes. Req. in dic. Labor
Labyrinthus cū y gr̄eco i
secunda syllaba & i latino
in tertia & th aspirato scri
bit. Neq̄ ab eo q̄ est labor

huius laboris. neq̄ a labor laberis deriuat: vt Vgutio somniauit: loc⁹ est viarū ambagibz in/ flexus. Et (vt scripsit Pli.) q̄ntuor fuere labyrin thi. vnus in Heliopoli ægypti. secund⁹ in Cre/ ta. tertius in Lemno. quartus in italia: quem si/ bi rex Hetruriz Porfena extruxit.

Labina. Require in dictōe labor

Labinosus. Require ibidem.

Labium. Require in dictōe labrum

Labium. Require ibidem.

Labor laberis. Regre in dictōe labo.

Labo bas primē cōiug. primā corripit syl. Vir gi. gnei. ij. Custodes sufferre valent: labat arie/ te crebro. Ouid. lib. Metamor. xi. Iamq̄ labāt cunei spoliataq̄ tegmina cærg. Inde Labasco:

labescis: neutrale. & labasco deponēs. Teren/ in Eunu. Labascit viat⁹ vno verbo. Varro re/ rū diuinaz. lib. vij. Postq̄ vidit labasci mentē infirmā populi. Labor laberis tertie piuga. pri mam syllabā producit. Hora. in epist. Nūc in Aristippi furtim p̄cepta relabor. Virg. li. gnei. x. Impediunt retrahitq̄ pedes simul vnda rela bens. Inde labesco labescis.

Labor & labos in recto declinari potest. Hec la/ bes teste Marcel. format adiectiue labosū: non labinosum: vt est apud Lucil. saty. iij. Tantal⁹ labosas p̄enas luit. Sed & labinosum a labina formari potest. Labina autē lubricum dī. Plal mographus. Fiant viæ illoz tenebrę & lubri cum. Hierony. in epist. a d Amycū ægrotum Sicuti aliquem securis incessibus gradientē: re p̄tino casu aut marmorū leuitas aut labina pa uiment: subuersa pedū tutela cōtorfit. Labina item vicus est inter Cremonam & Veronam: duabus romanis cladibus notus infaustusq̄: quod antea Beryacum cum y gr̄eco vocabat. vt scribit Corne. Tacitus.

Laboro & laboror depon. dici potest: teste Ser uio super lib. primū gneidos.

Laboror. Require in dictōe laboro

Labos. Require in dictōe Labor.

Labofus. Require ibidem

Labrum & labium hoc distant teste Donato su per Terenij eunuchum: q̄ labrum superius est: labiū y inferius. At cōtra Agrelius in Capri Labrū (inquit) inferius est: labiū vero superius. Ego autem nihil differre dixerim: labrum: aut labium: siue superius siue inferius protuleris. Nam & plali nume. labia: & labra pro vtroq̄ dicimus. Hierony. in Cāticis. cap. iij. Sicut vit ra coccinea labia tua. Persius. Nec fonte labra prolui caballino. Labrum item genus est vasis Staius lib. siluarum. Labrisq̄ nitentibz instat. Labrum format per diminutionē labellum. la bium vero labiolum

L ante A

Lachanum gr̄ecum vocabulū cum ch aspirato scribitur. numeri q̄ sing. comperitur: etsi Tor tellius plurali tm̄ numero declinari p̄cipiat: & primam corripit syllabā. Horatius sermo. xi. Ad porri: & ciceris refero: lachaniq̄ castnū holus est. Laganum cū g: gr̄ecū & ipsum vo cabulum primam syllabam producit. Petrus Riga in Exodo. Accipe quid panes: oleum vel lagana signant. Idem. Lagana lata norant: & fratris & hostis amorem. Hierony. in Exodo. capi. xxix. Tolles laganum de canistro azimo rum: quod positum est in cōspectu domini: ge nus est panis oleo aspersi. Placet hoc in loco Vgu. & Catholici somniū de hac dictōe refer re. Laganum (inquit) a lagos: qui est lep⁹ de

ducitur eo q̄ suaue est ad comedendum: vt caro leporina. Miror nimis quomodo tot somnijs hi boni viri deludant. Lagena: genus est valis: quod apud grecos λαγνος scribitur

Lacedæmones. Regre in dictiōe lacedæmon.

Lacedæmonia. Require ibidem.

Lacedæmoni. Require ibidē.

Lacedæmon cū æ diph. scribit̃ in penul. syllaba: fuit filius Iouis. a q̄ hęc lacedæmon vñ lacedæmonia (vtroq̄ em̄ noīe vocat̃) Laconig ciuitas dicta fuit: cui⁹ ciues lacedæmones & lacedæmoni appellanti: & tā p̄ p̄prio viri noīe q̄ p̄ ciuitate penultimā p̄ducit in recto syl. & in obliq̄ corripit. Vir. lib. enei. viij. An nō sic Phrygius penetret lacedæmona pastor. Oui. heroi. Ovti nam tūc quū lacedæmona classe petebat.

Lacena. Require in dictiōe laconia.

Lacerna. Ibidem.

Lacernū. Ibidem.

Lacessō lacessis facit in p̄terito lacessui: teste Probo. in supi. lacessitū. Cice. in ep̄la. Hos ego sermone: q̄ & m̄si sunt. & tuā existimationē (vt sentio) nō offendūt: nō lacessui vnq̄. Hora. in ep̄ist. Dēte lacessitū fuit intactis q̄q̄ cura. Caper aut̃ scriptor Probo anterior dicit q̄ format p̄teritū lacessi. supi. lacessum. q̄d ybū tā in bonā q̄ in malā partē accipi p̄t. Tul. Tuscū. v. Tuis me amātissimis libris lacessisti. Virg. li. enei. x. Irritaq̄ virum telis acvoce lacessit

Lacinia. Require in dictiōe lacinium

Lacinū cū cexili & i latino vtrobiq̄ scribit̃: p̄ montoriū est Italiæ inter adriaticū & Ionū mare. lacinus eadē scrip. p̄priū fuit latrōis nomē. A q̄ lacinū p̄montoriū cognōiatū est. Lacinia eadem scriptura: cognomē fuit Iunonis. a lacinio p̄montorio sic appellata. Lacinia itē eadē litteratura: pars vestimēti est vt scribit Festus

Lacinius. Regre in dictiōe lacinium

Lacio cis facit i p̄terito lacui & lexi: teste Prif. in supi. lacitū & lectū. Est aut̃ lacere: in fraudē inducere: teste Pōpe. Nā & Lax fraus dī. Cōposita cū latio: vt Allicio. pellicio. illicio. delicio. oblicio. elicio: duplex p̄teritum & duplex supi nū habēt: quēadmodū & latio. et si nōnulli ab Elicio solū elici p̄teritum velint formatū esse. nā Electo electas ybū: a supino electū: q̄d q̄d ex ab Elexi format̃ p̄terito dēscēdit: quū als a p̄terito elici: fiat supinū elicitū: a q̄ Elicio elicitas fit ybū. Plau. in Asinaria. Ibo aduersum: atq̄ electabo q̄q̄d illud sit. Terē. in Phorm. Is senē p̄ ep̄las pellexit: modo nō mōtes auri pollicēs. Liui⁹ in Laudania. Te illo asiatico ornato fluens: aut sardiano ac lydio fulgens: decore pellucuit. Piso in historijs. Cui⁹ vnus p̄mio: multo r̄u allicuit aīos. Publius Var. belli seq̄nici li. ij. Deinde vbi pellicuit dulcis: leuis vnda saporis. Lac & lacte in recto dici pōt: testib⁹ Capro: Mar

cel. Prif. Virg. Lac mihi nō estate nouū: nō frigore defit. Cēcul⁹. Que nō peperit: lactem non habet. Enni⁹ annaliū. iij. Ex iuberi lacte hauriri. Plaut⁹ in Muginaria. Neq̄ aq̄ aque: neq̄ lacte lacti (crede mihi) vnq̄ siliis. Lactes & plalis tū nu. maf. gūis est: teste Probo. Persi⁹. Emeris auriculas pulmone: & lactibus vnctis. At vero Priscianus: singlari nume. & fœmigiē declinari p̄cipit: quod etiā probat per Titinnū in Serentinati dicētem. Graticula lactis agmina intestinum est.

Lacones. Regre in dictiōe laconia.

Laconia cū cexili scribit̃: puincia est in Achais: teste Prolem. cuius populi teste Seruio sup lib. vi. eneid. Lacenæ cum æ diphthōgo in media & vltima syllaba dicti sunt. Virg. in lib. eneid. ij. Non tyndaridis facies inuisa lacenæ. Stati⁹ in Achilleide Peetine amozonio modo quo citat orbe. Lacenas: hi & lacones: & laconici vocati sunt. Statius lib. Thebai. vi. Tandē insperatis vnda de plebe laconum. Columel. in Prologo rei rustice. Mox deinde vt apri veniamus ad ganeas: quotidianā cruditatē laconicis excoquimus. Lacerna cum cexili scribit̃ pallium erat simbriatū: q̄ olim milites utebant. Pōpe⁹. Lacerna q̄ min⁹ capitis sit. Persius. Scis comitem horridulū trita donare lacerna. In legenda scōp̄: Cornelij & Cipriani neuf. gñe legit̃: vbi sic habetur. Et exiit se lacerno byrrho.

Laconici. Require in dictiōe laconia

Lachrymo lachrymas neutrale: & lachrymor deponēs vsurpant auctores: & cum ch alpirato & y greco scribitur: si Philolpho credit̃. Laetius Firmianus. Caudice defecto lachrymat sua gaudia palmes Hierony. in Ioanne. cap. xi. Et lachrymatus est Iesus

Lachrymor. Require in dictiōe lachrymo.

Lacteo. Require in dictiōe lacto.

Lacte. Regre in dictiōe Lac

Lactis. Require ibidem

Lacto. etas prim⁹ cōiug. nutritiū est ybum. Lacteo y o secūde: vbera suggētiū: vt scribit Ser.

Lacuna. Require in dictiōe lacus.

Lacunar. Ibidem.

Lacunariū. ibidē.

Lacus secūda & quarta decli. dedinari pōt: teste Prif. notū est q̄d fcat. Lacus item gen⁹ est valis id: quod rostis vuis mustū decidit. Oui. i fastis. Premia de lacub⁹ pxima musta tuis. & græcū vocabulū est: q̄ apud illos cū duplica. K. λακ/κοσ scribit̃: sed a nostris cū vnico c scribit̃. q̄a primā syllabā corripuere. Rursum lac⁹ tabula tū dī: testudo. s. qua camerarū supiora ornantur: vel rectorum. Lucillius. Resultant ædes: lacusq̄. hoc & lacunar & lacunarium dici pōt: teste Seruio: et si Caper nō lacunaria: s; laquearia tradat esse dicendum. Nā Horstij præuale

auſtoritas: q̄ ait. Nec mea renidet in domo la-
cunar. Ponit nōnūq̄ lucanar p̄ lucana. hoc eſt
aque collectione: q̄netiā p̄ lacu lacū accipit: in
quē. ſ. vinū cadit: dicēte Virg. li. geor. i. Vñ ca-
uæ tepido: ſudāt humore lacuræ. Laqueare: la-
quear p̄ apocopem laqueariū in vna ſcato di-
ci pōt: p̄ quo (v̄ p̄tadium eſt) lacus & lacunar
poni p̄lucuit. Laqueus vinculu eſt

L ante AE: AM AN

Laerta. Require in dictōe Laertes

Laertes triū ſyllabar: & laerta in recto declinari
pōt. Oui. heroidū. Lacerta q̄ ſatus p̄ q̄s comi-
rata redire. Nōnūq̄ in & p̄ ſynheſim duarū
corripit ſyllabar: q̄d i patronymico patet: vt
eſt apud Oui. li. Met. xij. Laertia dā q̄z ſuit tan-
tæ fiducia laudis: pater fuit Vlyſſis: q̄ & laerti⁹
vocat⁹ eſt. Liui⁹ in Odyſſea. Neq̄ em̄ te oblit⁹
ſum laertie noſter. Laertie dixit pro laerti: teſte
Priſ. antiquorū more: q̄ p̄p̄riū in ius terminato-
rum nominū vocatiuum in e proferre ſolebāt
vt lib. vij. edocebimus.

Laertus. Regre in dictōe laertes.

Laganum. Require in dictōe lachanum.

Lagna. Require ibidem.

Lābo lābis facit in p̄terito lābi: teſte Priſ. dicēte
Lucillio li. xxij. Lucūdāſq̄ puer q̄s lāberat ore
placetas. & Calphur. Eglo. x. ait. Nullo lā mbe-
rūt amne liquores. Format et p̄teritū lābui: au-
ſtoritate diui Hiero. i li. Iudicū. c. vij. ita dicen-
tis. Qui manu & lingua lābuerint aq̄s: ſicut ſo-
lent canes lābere: ſepabis eos ſeorſum. Et pau-
lo poſt. Fuit itaq̄z numerus eorū q̄ manu ad os
p̄hiciēte aq̄s lābuerat trecēti viri. Et paulo poſt
in trecētis viris q̄ lābuerūt aquas liberabovos

Lamenta rē. Require in dictōe lamētum

Lamēto ras actiū. & lamentor depo. vſurpāt.
Hiero. in Luca. c. xxij. Sequebat̄ aut̄ illū mul-
ta turba populi & mulier: q̄ plāgebāt & lamē-
tabant̄ eū. Idem in Eſdra Et qui p̄ſidebant cum
vxoribus lamentabant eum.

Lamētor. Require in dictōe lamento.

Lamētū neu. gñe. & lamēta ſce. teſte Marcel. ve-
teres p̄tulerūt: q̄ & Pacuuiū inducit dicentē in
Hermonia. Lamētas & ſet⁹ ſacere cōpedi licet.

Lampada dā. Require in dictōe lampas

Lampas hui⁹ padis vel pados. & hęc lāpadahu-
ius lāpadæ: αλαμπας gr̄eco adō forma-
ta declinari p̄t. neq̄z a lambo bis deducit: vt cū
Catholico ſomniauit Vgu. ſed gr̄cū mag⁹ eſt
vocabulū. Vñ & adīm gr̄cū p̄tulit Vir. cū di-
xit. Princeps ardentē cōiecit lampada turnus.
Hiero. in Ezechie. i. cap. Et ſiſtudo animalū
& aſpectus eorū: quaſi carbonum ignis arden-
tium: & quaſi aſpectus lampadarum.

Lana & laniciū in vno ſcato dici pōt: teſte Ser. vt
eſt apud Vir. geor. ij. Sit tibi laniciū cur̄.

Lanicium. Require in dictōe Lana

Lanio. Require in dictōe Lanus.

Laniſta. Require in dictōe Lanus

Lanius. lanio. lanista in vno ſcato dici pōt. Sunt
autem p̄p̄rie lanistæ teſte Seruio: qui paria gla-
diatorum vēdūt ad pugnam: in qua ſi qui eorū
petierit: mercedem accipiunt.

L ante AP AQ

Lapathes. Require in dictōe lapathum

Lapathiū. Ibidē

Lapathos. Ibidem.

Lapathiū cū vnico p̄ & th aspirato ſcribit̄: herba
eſt q̄ & lapatos dī: ex qua lapathiū cibis: & la-
pathes dictus eſt. Pli. li. xx. natu. hiſto. Nec la-
pathiū diſſimiles eſſe q̄t⁹ habet. Varro in modio
Hāc eandē voluptatē tacitus p̄ſequi lapathio:
& piſana poſſim. Serenus. Sepe chelidoniā cū
ſucco lapatis addis. Columel. li. xij. Lubrica-
iam lapathos: iā Rhamni ſpōte viſcūt. Vgu-
tio aut̄ lapathem caricā eſſe dixit. Lapiθe cum
vnico p̄ et i latino & th aspirato: populi q̄dam
fuerūt alpeſtres in Theſſalia: q̄ cū cētauris bel-
la geſſere. Lapiθos eadē ſcrip. vrbs fuit in Cy-
pro: & eiūſdē nois fluui⁹ p̄pe eadē: teſte Ptole.

Lapio lapis. Require in dictōe lapis

Lapis facit in gr̄o lapis vel lapidis. Enni⁹ Anna-
liū. v. Occubūt mlti lectū ferro q̄z lapiq̄z: pla-
pide. inde ſit lapio pis x̄bū. teſt⁹ Marcel. Pacu-
uiū inducēte dicēte. Lapiθ cor cura x̄tūna cor-

Lapiθe. Reg. in dic. lapathiū. (pus conficit

Lapiθos. Require ibidem.

Laquear. Reg. in dic. lacus.

Laqueare. Ibidē.

Laqueariū. Ibidem

Laqueus. Ibidē

L ante AR & AT

Lardum. Regre in dictōe lardum.

Lares. Require in dictōe larus

Largio. Require in dictōe largior

Largior cōmune x̄bum eſt: ſed & largio actiū
veieres p̄tulerūt: teſte Marcel. Lucilliū inducen-
te dicentē li. xij. Qui viſcus dederas: tu egdem
hoc & viſcera largi: pro largire.

Largitas. Require in dictōe largitudo

Largitio. Require ibidem

Largitudo & largitas in vno ſcato accipi pōt.
Diſtat aut̄ (vt in Caprū tradit Agreſtius) largi-
tas a largitōe: q̄ largitas humanitatis eſt: lar-
gino vero ambitiois: ſed & p̄ largitōe largitas
nōnūq̄ poni: teſte Marcel. vñ Terē. in Adel.
Quē iſtē ſubita eſt largitas: hoc eſt largitio.

Laridum & per ſyncopam lardum eſſeri pōt:
dictū auctore Macrobio: quaſi large aridum.

Larius. Reg. in dic. larus.

Lar. Ibidem

Laris. Ibidem.

Larix. Ibidem.

Larus gr̄cū vocabulū: genus eſt auis. q̄ latine
fulica vocat̄. Lari⁹: lacus eſt Italic⁹: teſte Pli. qui
iuxta Catonē in originib⁹ p̄ ſexaginta tenditur
milia. Serui⁹ aut̄ ſup. ij. georgi. Larus (inquit)

locus est in Gallia Cisalpina: nō amplius centū septuaginta stadiis: circuitu patēs. Raudensis hūc Comēsem esse lacū affirmat. qd qdēz Lauren. Valla improbat: illū vt solet: auidi? carpēs: vep: nō Raudēsis cōfrater meus: sed Laurē. ipe fallit. Nā Catul. illū Comēsem esse lacū inuit: cū ait scribēs ad Cæciliū. Veronā veniat noui relinquēs Comi mœnia: lariūq; litus. Idem cōfirmat Strabo li. v. cū ait. Lariū lacū ab Adua fluuiū: q in illū cadit augeri: q fluuius postea ī Eridanū nō lōge a Cremona influit. Et Virg. Lacus galliē Cisalpinę memorās ait in georg. Telari maxie: iteq; fluctib; ac fremitu assurgēs Boenace marino: vbi Probus ait. Larius lacus est: q Insubres tāgit: & puenit vsq; Comū opidū. Lar mascu. gñis est. Lares: vrbs est inter Ampsagam fluuiū: & Trabacā Aphricę ciuitatē: teste Ptolem. Lar vel laris: fluuius est scelicis Arabię: vt idē Ptole. ostēdit. Larix arbor p i scribit. et si p elarex Vgutio scribēdū tradat: & corripit in obliquis ri syllabā. Luca. lib. ix. Et laries: fumoq; grauem serpētib; vrunt. Latebra & latibulū in vno fcatō accipi pnt. Raro tū singu. nu. Latebra cōperit. q in numero Lucan? ptulit: cū dixit lib. v. Cedēdum est bel lis: quoz; tibi tuta latebra. & Ouid. Metamor. iij. Et multis latebra opportuna fuitis. Lateo tes actō & diō iūgitur. Vir. li. gnei. i. Nec latuere doli fratrē Iunonis & irę. Luca. Tu mi hi causa lates: & i Caprū tradit Agas? Late re fcat aliqd abs cōsum esse: ac etiam late patere vt est apud Vir. Et scuta latētia pdunt. i. late pa Lateranę. Regre in dictiōe Lateranū (tenua. Lateranū & lateranę plali tū nu. declinari pōt. Vñ in legēda scī Siluerij legi. Veni ad portā q̄ appellat Afainria iuxta lateranas: loc? est in Latex tā fce. q̄ mas. gñis apud anti- (Roma. quos fuit: vt Caper & Probo attestant: & tā vi nū q̄ aquā significare habet: auctorib; Pōpeio & Seruio. Virg. li. eneid. i. Regalis inter mēsas laticēq; lyēū. Idem. Sparserat & latices simula tos fontis Auerni. Latibulo neutrale. & latibulor deponēs: referen te Marcel. ptulit Neuius: cum dixit. Noctē vt opertus amictu latibulor. Publij luctatorib; pgre dere. et ne qs latibulei prospice. Latibulor. Regre in dictiōe Latibulo. Latibulū. Require in dictiōe Latebra. Latro cōis ge. est: testib; Prif. & Ser. sup lib. xij. gnei. Et vt tradit Varro: Latrones a latere dicti sunt: q̄ si laterones. q̄a circa latera esse leguntur quos etiā Satellites vocāt. At pō Serui? a λα τρεω: qd seruire fcat deriuatū vult esse vo cabulū. Nā (vt ait) latrones mercede obsequi & seruire dicunt. quod etiā cōfirmare videtur Pompeius dicēs. Latrones dicūtur cōducti mi

lites. Mos aut erat: vt hos impator circa se ha beret: & primos mitteret ad omne discrimen.

L ante AN

Lauo uas prima. & lauo uis tertia piug. declina ri potest: testib; Marcel. & Prif. Vir. georgi. iij. Lauit improba teter: ora cruor. Hora. sermo. v. Ora manusq; tua laui? Feronia lympha. Nā laui? & lauit p̄sentis sunt t̄pis: cū in p̄teri to la syllaba pducta sit. Lucil. li. v. Lubrica p̄ luuie larga: lauere humida saxa: infinitū est ter tię piuga. Prime piugatois lauo facit in p̄terito lauui. in supi. lauati. tertię aut format p̄teritū laui: supinū lotū vel lautū. Terē. in Eunuchō. Abcūt lauatum prostrepūt. Hora. sermo. vi. Astubi me fessum sol acrior ire lauati: admo nuit. Ouil. Fastoz. iij. Sacra lauaturas mane petebat aquas. Inde Lotor & lotio. lauator & lauatio. Hiero. in Ecclastico. c. xxxiij. Qui ba ptizatur a mortuo: & iteq; tangit mortuū: qd prodest lauatio illius. Cice. ad Varro. Si min? persequar in Cumanū: & ante te certiorē faciā vt lauatio parata sit: hoc est balneum

Laurea. Regre in dictiōe Laurus.

Laurens. Ibidem.

Laurētis. Ibidem

Laurentum. Require ibidem.

Laurus arbor secūdi & quarti ordinis est: testi bus Probo & Prif. & tā mas. q̄ scēmi. gñe vete res ptulerunt: testib; Capro & Probo. Hæc & laurea dī. Horat. in. ij. carmi. Tū spissa ramis laurea feruidis. Laurea item corona vocat ex lauro: qua et hedera coronari poerę pfucuerāt Laurēs & hic laurētis a Laurēto ciuitate decli nari potest: teste Prif. Enni? in annalib;. Quos hoies quodā laurētis terra recepit

L ante E

Lea. Require in dictiōe Leo.

Leander & leandr? in recto declinari pōt. Mar.

Cum peteret dulces audax leandrus amores.

Idem. Quod nocturna tibi leandre pepercerit

vnda: proprium fuit viri nomen.

Leandrus. Require in dictiōe leāder

Lebes mas. & fce. ge. est. Oui. heroidū. Viginti

fuluos operoso ex ære lebetes. Vir. li. gnei. v.

Tertia dona facit geminosq; ex ære libetes. Hie

ro. in Ezechiele. c. xi. Hæc est lebes: vos aut car

nes. Et paulo post. Hi sunt carnes: & hæc est le

bes. Nonnunq; a λεβητ α actō græco: n̄i etiā

hęc lebera formauerūt. Hiero. in lib. Paralipo

menon. ij. cap. xxxv. Pacificas vero hostias co

xerunt in lebetis & cacabis & ollis: gen? est va

sis Aenei: teste Porphyrio sup li. ix. Iliados.

Lebera. Regre in dictiōe lebes

Lectus secūda & quarta declin. declinari p̄t: teste

Prif. Vnde Plau. ait in Amphitriōe. Prius abis

q̄ lectus: vbi cubuisti coaluit loc?

Legna. Reg. in dic. leo.

Lex. Ibidem

K

Lego gis terne pugi. græcū qdem vocabulū pri-
mā corripit syl. Sta. li. Theb. i. Sic anios longe
relegēs alpheos amores. **Lego** pſa detinet fca-
ta. Vñ verſus. Fur autē: virgo flores: mare na-
uita: libros. Clericus equo ce ſingula qſq; legit.
Lego gas primē pugi. primā ſyl. pducit. Stati⁹
in Achilleide. Allegantq; ſuos vtroq; ex ſan-
guine diuos. Tibull⁹. Illa equidem ornatu cau-
ſas tibi diua relegat
Legumē & legumētum in vna ſcātione dici po-
teſt: & producit gu ſylla. Iuue. ſaty. xv. Et ven-
tri indulſit non omne legumen
Lembus tam ſce. q̄ maſ. gñe veteres ptulerunt:
teſtib; capro & Probo: gen⁹ ē nauiculę. Limbo
cū i latino ſcātia eſt: q̄ veſtitiū extremitatē ambit
Vir. li. gnei. iij. Sidoniā picto chlamidē circum-
data limbo. & format dinutiue limbū⁹ & lim-
Lemures plu. tñ nume. maſ. gñe. & (bellus.
lemuria neutro declinari poteſt: nocturne qdā
erāt quiritū viſiones. Hora. in epiſto. Noctur-
nos lemures: portētaq; Theſſala rides. Oui. in
Faſtis. Ritus erat veteris nocturna lemuria ſa-
cri: vbi mei gratia mu ſyllabam produxit.
Lemuria. Require in diſtione lemures
Lena. Require in diſtōe leno.
Leneus. Require in diſtōe lernus.
Lenio nis facit i futuro indicatui modi leniā &
lenibo. Prop. Lenibū tacito vulnera nra ſono
Lenitas et lenitudo i vno ſig. dici pteſt. Marcel.
Lenitudo. Regre in diſtione lenitas
Leno eſti habet ſcēm. lena: cōis tñ gñis eſt: teſte
Prif. Mar. Qui ne leno potes: nec comellator
haberi. Iuue. ſaty. vi. Aut apud Iſiac poti⁹ ſa-
raria lena. **Leno** format p diminutionē lenū-
culus et lenulus: teſte Prif. Plau. in Pœnulo. Ita
vt hęc corpi dicere lenule de illa pugna. **Lena**
cū a diphthongo: gen⁹ eſt veſtimēti diſtū a la-
na: vt tradit Var. de ling. lat. a quo etiā primā
diphthōgi vocalē aſſūpſit: quā nōnulli chlæ-
nā appellāt: vt in ipſa diſtōe vidimus. Perſius
Hic alq̄ cui circa hūeros & hiathina lana eſt
Lenulus. Require in diſtōe leno
Lenunculus. Require ibidem.
Lens ſce. gñis. & lentis in recto: teſte Prifci. vete-
res ptulerūt: gen⁹ eſt leguminis. **Lens** hui⁹ diſ
in alia ſcātōe: q̄ nota eſt. ſcēm. etiā gñis eſt. &
ſi Vgurio maſcu. tradat eſſe gñis. Seren⁹. Vñ
da maris capiti lendes deducit iniquas
Lentis. Require in diſtione lens
Leo cōis gñis eſt: teſte Ser. ſuper li. xij. gnei. Et ſi
p ſcēmia etiā leana cū a diph. dicat & lea: teſ-
tibus eodē Ser. & Nonio. Vir. geor. iij. Catu-
ſorę oblita leana. Sta. li. Theb. x. Vñ lea: quam
ſcētā ſeūo preſſere cubili. Oui. li. Meta. x. Pēt⁹
& ora lea caudāq; dracisō habebat. **Lea** item
inſula qdam eſt iuxta Cyrenaicā Aphricæ re-

gionē: teſte Prole. **Lea** pſalis tñ nu. vrbs eſt in
Aphrica: vt idem Ptolemęus oſtendit.
Lepor & lepos i recto declinari poteſt: dñ in ver-
bis venuſtas: & pducit in obliquis po ſyllabā
At vero lepus po ſyllabā corripit. Vir. geor.
ij. Auritoſq; ſeq leporēs: tñ ſigere damas: aīal
eſt pncipioſiſſimū: quod ſcēmmino etiā gñe (vt
Caper teſtis eſt) veteres protulere.
Lepos. Require in diſtione lepor.
Lepra græcū ē vocabulū. neq; ex prurigo: & leo-
les pponit vt cū Catho. ridicul⁹ ſcōnauit Vgu.
Lerna. Require in diſtione lernus.
Lernęus. Require ibidem.
Lernus pprū fuit nomē regis. **Lerna** regiſcula
qdam eſt in Archadia a lerno rege cognōiata.
A qua ſit lernaſus cū a diphthongo. Vir. lib.
gnei. viij. Lernęus turbā capitū circūſtetit an-
guis. **Lernaſus** abſq; r cū a diphthōgo i media
ſyllaba: cognomē eſt Bacchi. a ληρος: quod
eſt torcular diſtū: et producit mediā ſyllabam
Vir. geor. ij. Huc pater o lena: veni
Leſbius. Require in diſtōe leſbos
Leſbos inſula ē. a q̄ ſit leſbi⁹ & leſbous: bo ſyl.
pducta. Hora. Oda. i. Age dic latr um barbie
carmē. **Leſbio** pñū modulate ciui. Idē in. i. car-
mi. **Leſboū** refugit tēdere barbizon: hęc inſula
alio noīe Mitylene vocat: & ē in mari Aegeo.
Leſbous. Require in diſtione leſbos
Leſifico. Require in diſtōe leſificor
Lethes. Require in diſtōe letum.
Laticia cū a diph. & lēitudo in vna ſcātōe di-
ci pōt: teſte Nonio. Vñ Accius ingt. Quanta i
venando aſſectus eſt lēititudine: p lētica
Lēitudo. Require in diſtōe lētica.
Lētifico. Require in diſtione letor.
Lēto. Require in diſtione lētor.
Lētor cū a diph. ſcribit: & tā grō q̄ abltō iūgiū
dicte Vir. li. gnei. xi. Nec veterē memini lētor
ue malorę. **Lētifico** p lētor ponit: teſte Nonio
Sifennā inducēte dicentē li. hiſt. iij. Vtrū ne vi-
ri cultu erga ſe morialiū lētificāt. Antiqui etiā
Lēto letas p lētifico ptulerūt. vt ſcribit Noni⁹
q̄ & Liuiū reſert dixiſſe in Aegyſto. Sane ocu-
los ſpecie lētauſti oprabili. Et Accius ait. Et te
vt triplici lētare bono. id eſt lētificarem.
Lēto. Require in diſtione letum.
Letum mors abſq; a diph. ſi Prifci. credi ſcribi
debet. Nā (vt ait) a letū ſupino huius verbi leo
lec deriuat. At vñ Apuleius a luo luis diſtus
tradidit. ideoq; cum a diph. ſcribi p̄cipit. Var-
ro autē & Feſtus a λήθη: qd eſt obliuio dedu-
ctū volūt. Quod ſi vñ eſt abſq; diph. & cum
th aspirato: lethū ſcribendū eſt. neq; a leo les:
neq; a lino nis λήθη obliuio deſcēdit: vt Vgu-
tio ſomniauit: ſed græcū magis eſt vocabulū:
& græcavocabula etymologiam latinam non

sapiūt: vt testis est Seruius: palus est infernalis.
 & interpretat obliuio: vt scribit Festus. Ab eo qd
 est lectū sit Lero tas ybbū. Oui. de Ibide. Vtq;
 licurgidem lœrauit ab arbore natū. Lethes cū
 th aspirato fluuit est Aphrice: teste Solino: vel
 Hifanię. vt Ptole. oñdit & Strabo. de quo Lu/
 ca. lib. viij. Quā iuxta lethes tacitus perlabitur
 amnis. Hic & alio nomine linea vocat
 Leucothea huius leucotheę cū exili & th aspira/
 to seqñte scribit: hec Cadmi filia fuit: de q me/
 minit Oui. cū dixit. Leucotheaq; deū cū matre
 Palæmona dixit. Hec leucothoe huius thoes cū
 exili & th aspirato seqñte o filia fuit Oceani.
 cui meminit Oui. li. Meta. iij. dicēs Tpe leuco/
 thoe multaz obliuia fecit: genus odorifere.
 Leuis. Require in dictione leuo.
 Leuitas & leuitudo in vno fcatō vsurpat: teste
 Marcel. Cice. Tuscu. iij. Eamq; quā leuitatem
 nos dicimus viciose leuitudinis nō ē appellat.
 Leuitudo. Regre in dictione leuitas
 Leuita. Require in dictione leuitas
 Leuites & leuita i recto dici pōt: & diaconus vocat
 Leuo uas qñ exonerare fcat vel sustollere: pri/
 mā corripit syl. Vir. in Bucu. Ego s te false le/
 uabo. Oui. li. Meta. viij. Ille cruore suo: subito
 tñ alleuat artus. Inde fit hic & hec leuis & b le/
 ue prima syl. correp. Vir. li. gnei. xij. Corytiq;
 leues humerz: & letifer arcus. Hora. Effutire le/
 uis indigna tragœdia versus. Leuo uas cū po/
 lire seu cōpilare fcat: primā pducit syl. neq; cū
 æ diph. annotat: vt qdam voluerūt. Nā apud
 grecos cū ei diphthongo scribit: q a latinis ia e
 lōgum cōuertit cōsuevit. Statius li. Thebaid. i.
 Pars teretes leuare manu ac disponere mensas.
 Hora. Nimis aspera sano: leuabis cultu. Inde
 hic & hec leuis & hoc leue: le syl. pducta. Vir.
 in Sileno. Et spē in leui quesisset cornua frōte.
 Persius. Troilus exultat tibi p subfellia leuis:
 leue. Sed podice leui. Scindūtur tumide medi/
 co ridēte mariscæ. Male igit legūt minores il/
 lud Genesis. cap. xxvij. Nostī q Esau homo pi/
 losus sit: & ego leuis. vbi haud dubium leuis
 legendum est.

L ante IB & IC & ID

Libanum. Require in dictione liban⁹
 Liba. Require in dictione liber.
 Liban⁹ cum i latino scribit: mons est Syrię: teste
 Ptole. Fœmi. aut gñis: arbor est libanus: quæ
 a Hieronymo mal. gñe ponit. Ait enim in Ec/
 clesiastico: cap. xxij. Et quasi libanus nō inci/
 sus vaporauit habitationē meā. Libanū vero
 genere neutrali thus appellat. Sunt tamen qui
 pro ture mascul. etiam genere declinat
 Liber per i & per u Libet efferri potest.
 Liber. Require in dictione libra.
 Libya huius libyę & libye huius libyes declinari

pōt: & cū i latino in prima: & y greco i media
 syl. scribit: puincia est Aphrice. Statius lib. iij.
 siluaz. Nā nec mihi barbara Trace: nec libye
 natale solū. Libyas huius libyadis eadē scriptu/
 ra: vrbs est Iudææ ab orientali parte Iordanis:
 teste Ptolem. quā Herodes extruxit. vt sup Ma/
 theū Hiero. scripsit. Liba cū i latino insula ē id
 Iudico mari Carmanię adiacēs: vt Ptole. osten/
 dit. Libum: gen⁹ est panis. Vir. in Bucu. Simū
 lactis: & hec tibi liba Priape quotannis. & a li/
 bo ybo greco descendit. qd verbū apud illos
 λειψω scribit. neq; a libero bacchi cognomic:
 libo bas deducit: vt cū Catho. Vgu. sōniauit.
 Libis huius bis (greco λιβ cū i latino) vterus q/
 daz est: alas aphricus vocatus: q ab Vgu. hic li/
 bus declinari pceptū. Libysa cū i latino in pri/
 ma: & y greco in secūda syl. & duplica. f. oppi/
 dū est Bithynię mediterraneū: teste Ptolem.
 Libye. Regre in dictione libya
 Libyas. Require ibidem.
 Libysa. Require in dictione libya
 Libs. Regre in dictione libya.
 Libum. Ibidem. Libus. Ibidem
 Libidinitas. Regre in dictione Libido
 Libido & libidinitas in vno significato dici po/
 test: teste Marcel. qui & Laberium refert ita scri/
 psisse: libidinitate labitur.
 Libra genus est pōderis. liber huius libri: li syl/
 laba correp. codex vocat & cortex. Liber huius
 liberi: li syllaba pducta: cognomē est Bacchi.
 Liberi: li pducta syl. filij appellant. Liber libe/
 raliter: primam etiam syllabā pducit.
 Librile. Regre in dictione librillum.
 Librilla. Require ibidem.
 Librillū cū duplicato l scribit. Librilla (ing: Fe/
 stus) vocant instrumēta bellica: saxa. f. ad bra/
 chiū grossitudinē: in modū flagellorū loris re/
 uincta: qd ab Vgu. librilla fce. gñe declinari p/
 aptū. Hoc librile cū vnico l scapus libræ dī.
 Liburna. Regre in dictione lyburnū.
 Liburni. Ibidem. Liburnica. Ibidem
 Liburnus. Require ibidem.
 Liburnū (Nam & greci λιβυνο cū i latino:
 neu. gñe. & liburna seu liburnica fce. declinari
 potest: gen⁹ est nauiculę: vimine cōtextę: vt di/
 xit Acron. Liburnū item genus est vehiculi: q
 olim Romanorū nobiles vtebant. Liburn⁹ se/
 stinans Preco dī. Liburnia regio est inter Illy/
 rim & Dalmanā: cuius populi liburni vocita/
 ti sunt. neq; a libro libras liburnia deriuat. vt
 Vgu. sōniauit Et in quocūq; fcatō li syllaba
 corripit. Hora. in initio Epo. Ibis liburnis sup/
 alta nauit. i. nauiculis. Luca. Ordine ptege ge/
 mino creuisse liburnę. hoc est nauiculę: q (vt di/
 ximus) etiā liburnicæ appellant. Sueto. in Au/
 gusto. rursus circa mōtes Ceraunios viribiq;

parte liburnicæ demersa. Propter Baridos & conis rostra liburna sequi. Pril. in Perihagesi. Atq; liburnor; terras. Luca. Pugnacq; mari Graia cū classe liburnos: liburnic; populos. Iuue. Clamāte liburno. currite. i. p;cone. Idē. Et ingēti curret sup; ora liburno. h; est vehiculo. Lico lices: facit in p;erito licui, in supino licitū. & regit a parte ante noiatiū p;sonę patientis. et post abltm a vel ab mediāte p;sonę agētis. vt tuus equ; licet a me decē aureis. i. appciat. Lice or depo. ybū est trāficiū: & post se adūm p;stulat. Persius. Et centum grēcos vno centusse licetur. id est appreciat.

Liceor. Require in dictione lico.

Lydx. Require in dictione lydus.

Lydia. Ibidem

Lidus. Ibidem.

L ante IG & IM

Ligeus. Require in dictione liger

Liger hui; ligeri cū i latino scribit; p;priū fuit vi ri nomē. cui; meminir Vir. lib. gnei. x. cum ait. Dicta volāt ligeri: necnō & Troius heros. Li

ger hui; ligeris cū i latino fluuius est gallie: qui & ligeris in recto declinari potest. vñ Ptolem. ait. Occidentale aut latus Lugdunensi cōiungit iuxta ligerim fluuiū: vsq; ad eius originē. Nā liger nō ligerim facit in actō: sed ligerem: vt & de cōsimili Araris & Arar Pril. ipse differuit.

Liguria cū i latino puincia est galliæ Cisalpinę a ligysto cū y grēco i secūda syl. filio Phaeton us cognōiata: teste Fabio pictore. etsi a lego le

gis dictā: cū Catho. Vgurio somniarit. Et a li guria fit cōis ge. Ligur. teste Pril. & triū gener

Ligus: & teste Probo. Luca. li. i. Et nūc tōnse li

gur quondā p; colla decora. Virg. li. eneid. xi.

Vane ligus: frustra q; animis elate supbis. Rur sum a liguria fit ligusticus ligustica ligustici.

Iuue. Nā si p;ebuit: q; faxa ligustica portat. Li

gustrū cū i latino arbusculū quoddā est: cuius flos etiā ligustrū vocat; dicere Vir. Alba ligu

stra cadunt: vaccinia nigra legunt

Ligo ligonis. Require in dictione ligones

Ligyfio. Require in dictione liger

Ligones cū i latino scribit; populi sunt Gallie: q

& ligoni & ligonici vocati sunt. Luca. li. i. Pu

gnaes pictis cohibebāt ligones armis. Marf.

lingon; a recta flaminiaq; recēs. Ligo cū i lati

primā corripit syllā. & secūdam in obliq; p;

ducit. Luca. li. i. Vomere antiquos: curionum

passa ligones: instrumēta sunt agricolarum

Ligoni. Require in dictione ligones

Ligonici. Require ibidem

Liguria. Require in dictione liger.

Ligur. Ibidem.

Ligusticum. Ibidem

Ligula. Require in dictione lingua.

Ligulaca. Require in dictione lingua

Ligus. Ibidem.

Liguftic; Ibidē

Limaca huius limacæ cum i latino & cexili. & limax huius limacis declinari potest maf. gñe & fce. Pompeius. Limaces cochleæ: a limo ap pellate sunt. Columella lib. xi. Implicatus con che limax: hirsutaq; campe

Limax. Require in dictione limaca.

Limax. Reg. in dic. limus.

Limas. Ibidem.

Limis. Require in dictione limus

Lympha aqua cū y grēco scribit; q; & nympha

lin n murato d;: vt in ipsa dictione videbim;.

Limus secūda. & limis tertia decli. declinari pōt

& trāuersum feat vel obtortū. inde hoc limen

dictū est: teste Festo. Lima instrumētū ē fabrilē

Limus hui; limi: genus est vestis: teste Seruio:

quę ab Vgutione hęc limas hui; limatis decli

nari p;cipit. de qua Virg. lib. gnei. xij. Velati li

mo & verbera tēpora vincti. vbi nōnulli Ve

lati lino legendū putāt. Ver; Virg. limo: nō li

no scriptū reliquit. vt Iginus & Caper attestan

tur. Limus item lætamen vocatur.

L ante IN & IQ

Lynceus. Require in dictione liacus

Lincum. Require ibidem.

Lyncus cū y grēco & cexili scribit; fuit rex Scy

thiæ: quē teste Seruio super lib. i. gnei. Ceres in

lynem feram dūerit. Lynx hui; lynce; fera cū

y grēco: maf. & fce. gñis est. Hora. in. ij. carmi

nū. Nec curat orion: leues leones: aut timidos

agitare lynces. Virg. geor. iij. Quā lynces bac

chi var; Et alibi. Et maculos; regmine lyncis

Vgutio dicit posse declinari hęc lynca: qd si cō

peritur: a λυκ & actō grēco descendit. Lynce;

etiā cū y grēco scribit. Hora. in episto. Nō pos

sis oculo quantū p;ndere lyncus. Properu;

Lynceus ipse meus feros insanit amores. Ly

ceus cum y grēco & æ diphthogo: mons i Ar

cadia: & propriū viri nomē. Vir. in georgi;

Pastor ab Amphryso: vos silug. amnesq; licę.

Idem. Pascitur siluas: & summa lycei. Oui. li.

Fastor; ij. Faunus in Arcadia templa Lycę

habet. Lycus cū y grēco & cexili lupus vocat.

Lycus item eadem scriptura: fluuius est Asi

riog; qui Tigri immiscetur: teste Ptole. Curt;

circa initū operis. At quom extra munimēta

se euoluit maiore vi: ac mole agentē vndas: Ly

cum appellant. Ouid. lib. iij. de Ponto. Hucly

cus. hūc Sagar; Peneusq; Hypanisq; Crati

q; Seruius autē super georgi. neu. gñe lycum

vocat. Lycum item vrbs est lycopolitarum in

Aegypto: teste Ptolemgo.

Lindum. Require in dictione lindus

Lindus cum i latino scribitur: ita em in Homeri

vetustissimo codice scriptū legi in. ij. Iliā. λυπο

Nov ix λυποσ τε καὶ ὀπυῖ βοεντ ἄ κα

μῆσπον. Et in Simonidis antiquissimo codice

etiā sic scriptū iueni. τοπεν ποσ λω κο λδσ

συνοκτάκις λέκα λαχῆς ἐποίει πῦρ
 χεωπο λινά (ιοσ. Torrelli) autē cū y gr̄co
 scribi pr̄cipit: vrbs fuit in insula Rhodo: teste
 Home. lib. Iliados p̄fatio. Alia eodē nomine
 est in Dorica regione: teste Herodo. lib. hist. i.
 Lyndum nomen est duarū vrbiū: teste Prole
 m̄o: quarū vna Corytanorum est, alia Dau
 niorum in Britānia. Lydia cum y gr̄co in pri
 ma syllaba: puincia est in minori Asia: teste Pli
 nio lib. v. natu. histo. Lydus cū y gr̄co: pro
 prium fuit viri nomē, a quo Lydia ipsa cogno
 minata est: teste Herodo. lib. histo. i. Lyde hui⁹
 lydes eadē scriptura: propriū fuit mulieris no
 men, cuius meminit Iuue. saty. ij. dicens. In cō
 dita pyxide lyde.

Linea cum i latino fluui⁹ est Hispaniæ: teste Pro
 lem̄, alias Icthes vocatus: testib⁹ Solino & Stra
 bo. vt in dictōe leum vidimus. In alio autem
 fcatō: linea norum est vocabulū. Linus cū i la
 tino: insula q̄dam est deferta iuxta occidentalem
 plagam Iberniæ: vt Ptolem̄. ostēdit. Fuit etiam
 linus propriū viri nomen: cui⁹ meminit Vir
 gi. in Bucoli. dicens. Vt lin⁹ hęc illi diuino car
 mine pastor. Linum: notū ē quid fcat. neq; ab
 eo quod est lenis: lene descendit: vt cum Cartho
 lico Vgutio somniauit: sed a λινεω antiquo
 verbo gr̄co. quod detinere fcat. Virgi. geor
 gicor. i. Vrit em̄ lini cāpum leges: vrit aenae.
 Lineo lines secūdg cōiuga. antiquū verbum est
 gr̄cū: quod detinere fcat. Lino linis tertig: fa
 cit in p̄terito leui: teste Donato sup̄ Terentiū
 Eunuchum: ac etiam lūi: testib⁹ Diomede &
 Phoca: necnō & lini: teste Prisci. Varronē indu
 cente dicentem in re rustica. Cum oblinerit vasa
 Teren. in Eunuchō. Releui om̄ia dolia mea. In
 supino autē facit litum: li syllaba corripit. Ti
 bul. Oblitus & musto feriet pede rustic⁹ vuas.
 Liniō linis quartg format p̄teritū fm analo
 giam liniui: supinum linitū. et tam liniō q̄ lino
 primam syllabā corripit. & si Vgutio dicat ha
 bere pductā. Virg. Seruataq; mella. thesauris
 relines. Hora. in episto. Nec focerū querit: quē
 versibus oblinat atris. Sedulius. Mēbra operis
 natale lutum per claustra genarū. Illiniens ho
 minem: veteri de semine supplet. Lucreti⁹ lib.
 iij. Melius vigilare sit ante. Qua docui rōne ca
 uereq; ne illiniaris. Quare errauit Petrus Ri
 ga: cum dixit in Tobia. Liniit hinc oculos: sit
 medicina patri. Placet etiā hoc loco nōnullos
 alios eiusdem Petri errores prodere: ne versifi
 catores illius auctoritati: plus q̄ oportet inni
 xos: errare cōtingat. Petrus in libris Regū. In
 de refert Iosephus: quod mira gerens Eleazar.
 Nā teste Priscia. nomina barbara acutū in fine
 accentū detinētia: more latino declinata: accen
 tum ipsū acutū retinēt: & penultimā produ

cunt syllabā. vt ab Adam Adamus. a Ioseph
 Iosephus. a Iair Iairus: vt est alibi apud eundē
 Petrū. Mēsa leui splendet curata nara Iairi. Idē
 in Luca. Alphēi Iacobus: Thadēus: Bartholo
 meus. Nā a Iacob declinatiōe Iarina fit Iacoby
 penultima (vt supra dictū est) syllaba pducta.
 Vñ Claudianus ait. Quid Iacras versus dul
 ci Iacobe meos. Sili etiam errore peccauit Ale
 xander cō dixit. Filius Alphēi Iacobiq; Maria
 quiescunt. Petrus i Genesi. Que polymita fuit
 oscula dādo patri. Polymit⁹ cū vnico Isequen
 te y gr̄co & i latino in penultima syllaba: se
 quente t exili scribi: nomē est adiectiui: id sig
 nificans quod varijs filijs: hoc est diuersorū co
 lorum est cōtextum. Nam πολυ multū: πῆ
 τοσ autē filiū interpretat. Et cū Polymita quat
 tuor syllabas breues cōtineat: nec Heroico: nec
 elego: nisi per p̄cleumaticū pedē locari metro
 potest. Petrus in Genesi. Vt tua p̄spicue scripta
 Matthe ferūt. Mattheus cū t exili in prima syl
 laba & th aspirato in secūda & æ diphthongo
 scribi: primāq; pducit positiōe syllabā: quod
 etiā Alexander cōfrater meus obseruauit cum
 dixit. Mattheū legitur: psalmos erat ante legen
 dum. Quod tamē q̄cōgruum sit: ipse viderit.
 Petrus in Exodo. Cum fimo: vituli carnes: cō
 riumq; cremaē. Fimus primā corripit syllabā
 Romulus. Dū rigido fodit ore simū dū queri
 tat escam. Petrus. Septima lux celebris: hebdo
 mada septima festis. Hebdomada cū aspirato
 initio. & Hebdomas i recto declinari potest: vt
 in ipsa dictōe vidimus. Et do syllabā corripit:
 vt est apud eundē Petrū in Daniele. Septem sic
 annos hebdomas vna facit. Petrus in Leuiti.
 Aurea facta foris simulās hypocrita fingit. hy
 pocrita cum y gr̄co in prima syllaba: & i lati
 no in penultima: & c & t exili scribi: cōponi
 turq; ex vπo quod est sub: qd & corripit pri
 mā syl. & κρις iudiciū. Et dici pōt a nostris
 simulator. Petrus in Luca. Prava relinque tuū
 nō miniscaris op⁹. Miniscor x̄bum: qd in vsu
 nō est: nisi in cōpositiōe. vt Cōminiscor: Remi
 niscor: ni syllabā positiōe pducit. Petr⁹ in Lu
 ca. Hydropicū curat Iesus: & ne p̄mo recubas.
 Hydrops hui⁹ dropis cū aspirato principio et
 y gr̄co scribi: & dro syllabā pducit. q̄a apud
 gr̄cos ω mega est. Hora. in episto. Si noles sa
 nus: cures hydropic⁹ & ni. Sili q̄q; errore pec
 cauit Macer cū ait. Hydropicis sic hūiores defic
 cat aquosos. Petr⁹ in Luca. Bartimeus Timei
 filius vn⁹ erat. Bartimeus q̄tuor syllabas: &
 Timeus triū: cū cexili & i latino & æ diphthō
 go in penultima syl. scribi: quā etiā naturalit̄
 pducit. Vñ Sedul⁹ ait. Dū residēs ege⁹ Timei
 fili⁹ illud. Petr⁹ in Luca. Cēsareū munifica vi
 dens qd mōstrat hebreus. Numisma primā
 K iij

corripit syllabā. Martia. Cur data sint egi bis
quinq; munismata. quare Horatius. Retulit
acceptos regale numisma Philippos. Parti-
tio a partu lupino. huius ubi partior format
& ti syllabā pducit. Petr^o in Leuiti. Vpupa. q;
melius ita dē Epopa: nidū. Epops meli^o q; epo-
pa: hęc volucris declinat: primā corripit sylla-
bā. Oui. lib. Metamor. vii. Nomē epops volu-
cri: facies armata videt. Quinetiā vpupa u syl-
la. corripit. Alexāder neg. Cū fulcis vpupisq;
petūt excelsa volādo. Petr^o in li. numeros. Hu-
mana Pilus est in carne supius illud. Super^o a
supra vel supera: vt tradit Caper: cōparatiuū
est. supera autē penultimā syl. corripit. Tulli. i.
Arato. huic supera duplices humeros affixa vi-
det: stella micās. Idē in eodē. Toru^o draco ser-
pit subter: supera q; retorquens sese. Quod etiā
Pril. tractatu de ppositiōe annotauit. Petrus su-
per libros Regum. Initiū fidei designāt hostia
portē. Initiū cū quatuor sylla. breues pīneat:
metro heroico capi nō potest. Petr^o in Thobia
Leue gerūt: & eos gē a lūma replet. Leuis leue:
nō onerosum: le syllaba corripit. Vir. li. gneid.
xii. Corytiq; leuis hūeris & lœtifer arc^o. Petr^o
in Daniele. Hariolus regis soluere visa nequit.
Hariol^o cū aspirato in initio. pceumatice^o pes est
q; quatuor syllabis breuib; cōstat. Petr^o in Da-
niele. Sunt tibiā ferg: qdam pars ferrea dura.
Tibia cū t exili & i latino vtrobic; primā pdu-
cit syl. Hora. in arte poe. Tibia nō vt nūc ori-
chalco iūctā: tubeq;. Petrus in Iudith. Reticulū
sericū scriptura vocat conopeū. Sericus se syl.
pducit. Sic etiā conopeū: primā pducit sylla.
Virg. li. geor. i. Velleraq; vt folijs depectūt te-
nuia feres. Iuue. Vt testudineo tibi lēnule cono-
peio: vbi Spōdeus quintū locū detinet. Petr^o in
lib. Machabeor. Iudas cognomē cui Macha-
beus erat. Macchabeus cū gemino c exili & æ
diph. scribit: & primā pducit ppositiōe syl. Pe-
trus in lib. Machab. Ergo Corgias. Ptolemē^o.
Nicanor: ab illo. Ptolemē^o tetra syllaba dictio
cum p in initio: & t exili & vnico l sequēte & æ
diph. in penultima syl. scribit: quā & naturali-
ter pducit. vt est apud eundē Petrū. Facta Pō-
peij nece Mitridati Prole. Luca. Ius & fas mul-
tos faciūt Ptolemē nocētes. mithridates cū i la-
tino vtrobic; & th aspirato in secūda & t exili
in vltia syl. scribit: & penul. pducit. Marc^o Ma-
nilius li. iij. Post victas mithridatis opes: pela-
gusq; receptū. Iuue. saty. xiiij. Ocyus archige-
nē qre: atq; eme qd mithridates. Petr^o in Luca.
Hic ager acheldemac fermōe vocatur hebreo.
Acheldemac secūda syl. ppositiōe pducit. Vñ in
Eua colūba legi: cāpus acheldemac. Petrus in
Luca. Sed solui Barrabā: non christū poscit he-
breus. Barabbas auctore Hiero. Scyrū est vo-

cabulū ex bar: q apud illos filius dē: & abba: q
est pater ppositū. Ideo q; cū geminato b scribit
mediāq; syllabā ppositiōe pducit. Seduli^o. Tūc
coluere Bahal: tūc elegere barabbā. Petr^o i Lu-
ca. Scripsit Origenes: q; nō tenebrosa fuerunt.
Oia em nō a in genes terminata: ge syl. corripit
unt: vt i initio libri vltimi differem^o. Petr^o i Lu-
ca. Post parascēuen lux q; sequit pharisēos. Pa-
ra ppositio grēca primā syl. corripit. Vñ Ale-
xander ait. pcedēte para: breuiat lēsiō lōga: b
est Paralysis. Errat in Alexāder in deriuatiōe
hui^o vocabuli: dū ex grēco & latino esse cōpo-
sitū putat. Nā paralysis cū y grēco in penulū.
syl. A πάρ᾽ ἂν ἴω: qd fit dissoluere deriuatur
Petr^o i Luca. Ante diē sabbati dū licet illud agi
Sabbatū cū gemino b scribit: primāq; syl. po-
sitiōe pducit. Persius. Recuritaq; sabbata pal-
les. Iuue. satyra. vi. Obseruat & vbi nudo pede
sabbata reges. Petr^o. Candacis regina viq; iam
duxerat istū. Cādacis ægypti regina fuit: & da
syl. corripit. Sicut Salmacis. atracis. Iuue. Can-
dacis æthiopū dicant arcana. Oui. li. Meta. xv.
Cui nō audita est obscenē salmacis vnda. Idē
li. i. de amore. Atracis ambiguos traxit i arma
viros. Petr^o in Luca. Dū venis in regnū: Chri-
ste memēto mei. Venis: nis syl. pducit. Sili q;
errore peccauit Arator: cū i initio heroici y sus
aduenis dixit. Idē & Seduli^o errauit: cū ait. Per-
uenis ad xpm. Peccauit etiā Seduli^o in b verbo
excurre: cū syllaba cōtra naturā pducēdo: in-
abluta syllabam breuiābo: in iugis iuge: iū
syllabā corripēdo. Petr^o in lib. Nu. In terrā
sanctā de^o imparidola tolli. εἰς ἡ λ ο ρ cū ei
diph. & w mega i media syl. apud grēcos scri-
bit: q; i sra vbiq; pducta est. Vñ Home. li. Iliad.
xxij. ait. Τὴν ἑλῆμ ἐργουσι γὰρ ἄλ-
ω λ α κ α μ ο ν τ ω ν. Cōsimili errore peccauit
Arator cū dixit. Claudicar ægyptū cupiēs atq;
idola qrens. Sic et Prudētius in psychomachia
dicēs. Quousq; viros: nō ira fremēs: nō idola
bello. Errauit & Alexāder cū ait. Idola dic lon-
gūtū iuenies idolatra. Petr^o in Genesi. Tu pri-
or egressū fac: & cōiunx tua nati. Postea. Fac p
face p apocopen dē. Et sicut facio sa sylla. corri-
pit. sic & fac c correptā habet. Oui. heroidum.
Phylli fac expectes demophoonta tuū. Postea
vnica dictio a: syl. pducit. Petr^o. Crine q; allo-
phylis hostib; ille dat. Allophyl^o (vt in ipa di-
ctiōe vidim^o) cū geminato l & y grēco: sequēte
vnico l scribit: & dici pē alienigena. Qd aut ibi
in a l sra dubius petrū induxi: nuperrima lectiōe
certior effect^o excluso pcul dubio: hic cern^o an-
notauit. nā (vt ibidē disseruim^o) allophyl^o phy-
syllabā pducit. Statius lib. i. Siluag. Hunc q;
perq; nouē tenuit Pāphylia mēsses. Nam ex
π α ρ & φ υ λ ο σ cōponit. Petr^o in li. numeros.

latino sulcus vocat: & primā pducit syllā, inde Deliro ras: li syllaba pducta. Horat. in episto. Quicqd delirāt reges plebunt achiui, Liris cū i latino virobicq: fluuius est Cāpani: ortus in Apenino: & Minturnas pterlabēs, de q Mar. Cerulq: nos liris amat: quē silua maricę ptegit Liris. Require in dictōe lyra.

Lisa vrbs ē Petreę Arabię: teste Ptole. Lisus cū i latino: fluuius est Thracię. Est & duar: vrbiū nomen: quāq: vna est in Creta. Alta in Dalmatia: teste Ptolem. Lysius cum y greco i prima duri taxat syllaba: fluuius est Archadię. Lysias eadem scriptura ppiū fuit viri nomē: & vrbs in magna Phrygia: teste Ptolem.

Lysias. Require in dictōe lisa.

Lisus. Ibidē.

Lysius. Ibidem.

L ante IT & IV

Lithofrotos cū i latino sequēte th aspirato: mascul. gñe declinari pōt. & lithofrotū neutro: cōponitq: ex λίθωσ q est lapis. & στροφος stratus. Vñ & pauimētū lapidib: stratū dicit. Et cū apud grecos λίθοστροφος cū ω mega in penultima scribat syl. ideo illā producit: quare in etymologia hui: dictōis errauerunt: Vgurio: Brito: Māmotrectus: Catholicō. aliā nescio quā ppositionē fictā somniātes: qñenā Tortelli: ex greco λίθοσ: & stratū latino cōpositū vocabulū putās. Hierony. in Ioāne cā. xix. Et sedit p tribunali in loco qui dī lithofrotos: vbi nonnulli huius etymologiā vocabuli prorsus ignorātes, p lithofrotos: lycosiratos scribūt: qd qdem apud grecos id interpretari pōt qd apud nos lupi exercitū: qd a ppro hui: dictionis significato omīno alienū est: quare gre cū totū vocabulū dicimus: cuius etiam vltimā syllabā nō in tus more latino: sed in tos greco rū more Hiero. ptulit. Varro. Citrū: aug: minym: emblema: aut lithofroton aspiciēbatur. Lithofrotum. Require in dictōe lithofrotos.

Litteratus a līra cū duplici t, & litterosus in vna fcaione dici pōt: teste Nonio Casū inducēte dicentē Annaliū. iij. Homo meræ litterosus.

Litterosus. Regre in dictōe litterat.

Littus. Require in dictōe litus.

Litus cū i latino & vnico t scribit. Nā & a lēdo sedis deriuat: dicēte in Topicis Cicerone. Litus est quod fluctu elidit. Avero Donatus a litan do litus dictū tradidit. quod tamē Seruius improbat: maxime qā lito tas li syllabā corripit: litus vero illā producit. Est aut litus nō maris modo: sed etiam cāpi extremitas vt dixit idem Ser. vt est etiā apud Virg. Cui litus arandum. Cui: loci leges dedimus. Ab eo qd est litus fit Oblitero obliteras: auctore Pōpe. nā sicut a foenus huius scēnoris: o in e mutato: fit scēnero scēneras. & a Tempus huius temporis fit tem-

pero temperas. Sic ex ob & litus huius scēnoris: fit Oblitero obliteras. Marcellus autē ab olitū supino huius verbi obliuiscor: oblitero verbū tractum tradidit. Neq: ab olitū supino huius verbi Oblino oblinis deducitur: vt nōnulli voluerūt. maxime quia oblitum ab oblino: li syl labam corripit: oblitero vero illam pducit. Tibullus. Oblitus & musto feriet pede rusticus vuas. Aufonius. Quos fama obliterat: & qs Barbara Romanę nō tradunt nomina lingug. Catullus. Hęc vigēat mādāta: nec vlla obliet retas. Litus autē p eo loco apud altare: vbi hostię litari cōsueuerant: a lito litas deriuat. Et quoniam (vt diximus) lito primā corripit syllabam: litus vero illam pducit: placuit auctōribus metri gratia aliud t interponere: vt prima syllaba positione geminati t produci possēt: vt est apud Virg. lib. gneid. ij. Iacet ingens litore truncus. De Priamo enim interfecto loquebatur: quē Pyrrhus altaria ad ipsa tremenē. Traxit & in multo lapsantem sanguine natū: iuxta ipsa altaria interfecit.

Litius cum i latino & t exili scribitur: gre cumq: est (Seruius auctore) vocabulū. Festus autē a lue dictū tradit eo q litis sit testis. Verū cum Lis huius litis li syllabam producat: quā litus corripit: Seruius hac in parte magis crediderim: genus ē tubę: in parte qua robustior est incuru: teste eodem Seruio. Virg. li. gneid. vi. Et lituo pugnas insignis obibat & hasta. Litius item baculu erat: quo sedētes augures ausibus templa designabant: quod etiā Quirinales gestare pfueuerant. Gellius. Litius est virga breuis: in parte qua robustior est incurua. Virg. li. gnei. vij. Ipse quirinali lituo: paruq: sedebat: succinctus trabea. Et in hoc significato ab Vguriōne scēmi. tradit esse gñis. Ego autē apud Plutarchum in hac etiā fcaione: maf. gñis inuenio. Sic em ait in Romuli. Litius pseruatus est i Palatino colle vsq: ad Cēltar: tempora: a quibus capta vrbs incēsa fuit. Sz postea expulsis a Camillo hostib: inter aluissimas fauillas illelus: cū omnia ignis consumpsit: inuentus est.

Lys cū y greco describit: fluuius est minor. Asiē in Pontū defluēs. Lyeus cū y greco & æ diphthōgo: cognomē est Bacchi. Virg. li. gnei. i. Regalis inter mentas: laticęq: ligum. Neq: a lien: vel ligo ligas descēdit: vt cū Catho. Vgu. somniauit. sed a luo quod est soluo.

L ante O

Locellus. Require in dictōe locus.

Loculum. Require ibidem.

Loculus. Require ibidem.

Locuples trium generum est: teste Priscia. libro v. in hac verba dicente. Appellatiua in es terminata: producta es syllaba: si sint ad homines

pertinentia communia sunt. ut heres: locuples: quod & neutrum est. Hec ille. & in singulari numero. tam in i quam in e ablativum terminatur: ut idem tradit Priscianus. Cicero in frumentaria. In provincia locupletis: & referta. Hora. sermone. xvi. In locuplete domo vestigia rubro: Vbi cocco
Locus in sing. nume. masculini generis est. in plurali vero masculini. et neutri: teste Probo. neque interest locos dicas: aut loca. licet quidam differre voluerint. Virg. Deuenerunt locos. & format per diminutionem masculini. quidem generis loculus: & neutro locellus teste Prisciano. Quinetia & locellus comperiunt. Loculus item vel locellus: eboreum quoddam erat pecunie repositorium. Marcellus. Non nisi de flaua loculos implere moneta: conuenit. hic etiam ex ligno fieri solebat. Vnde est illud Marcellus. distichon. Sigd adhuc superest in nostri fce locelli. Est numerus: nihil est: ipse locellus erit. Rursum loculus dicitur quod morui effruiunt: quod a fas. Pheretrum capulum: libitina vocant: ut in euangelio Lucce scriptum est. Et accessit Jesus: & tetigit loculum. Hi autem qui portabant steterunt: & ait. Adulescens tibi dico surge
Lodex. Require in dictione lodix.
Lodicula. Require ibidem
Lodix fore generis est: & cum i in secunda syllaba scribitur: testibus Prisciano. & Phoca. At vero Isidorus per lo scribit: masculinique (ut ait) est generis. Et per dicit in obliquis di syllaba: dicere luue. Modo sub lodice relictis: generis est lectisternii. Et format diminutiuum lodicula. Suetonius in Augusto. Itaque in extremis spatiis subsultu decurreret. Iestertio vel lodicula iuoluit. Sestertium hic generis est veli.
Loliu: herbe genus: est unico scribitur: cum prima corripit syllaba. Vir. Infelix loliu. Hora. ser. xvi. Essi ador loliu: dapis meliora reliques
Loligo cum duplicato scribitur: neque a loliu descendit: ut cum Catullo. Vgu. somniauit: sed teste Varro. de ling. latini. loligo & subuola dicta est: quasi voligo lra comutata. Et quia volo volas: prima corripit syllaba. loligo vero illa producit. ideo meri gratia cum duplicato auctoribus scribere placuit. ut est apud Horatium. sermo. iij. Hic nigre succus loliginis: genus est piscis: qui a nonnullis Sepia vocatur: dicere Persius. Nigra quae infusa vanescat sepia lymphis
Loligo. Require in dictione lolium.
Longurio. Require in dictione longus
Longus & longurio in vno significato dici potest: teste Marcello. Varrone inducere dicentem. Ante me est nescio quis longurio.
Loquutio. Require in dictione locutio
Loquutio & loquutio in vno facto accipi possunt teste Nonio Neuium inducere dicentem in galinaria. O pestifera pontica fera trux tholutum loquentia: hoc est volubilis loquutio
Lora. Require in dictione lorum.

Lora & cum au diphthongo iauru enuciari potest: teste Donato super tertiam Comae. Terentius: dictum quidem (ut ait) a laurea triumphorum: sub quo mos erat capriuos vinciri: duci: per pompam: neque ab eo: quod est licium deriuari: ut cum Catullo. Vgu. somniauit Lora ea dicebat: cum in vindemia expressissent acinis mustum: & folliculos in dolium: ut scribit Marcello. Varro de vita patrum. Antiquae mulieres maioris natu bibebant lora.

Lotis. Reg. in dic. Lotos.

Lotos huius loti cum re exili. & lotis huius lotidis declinari potest: genus est arboris & herbe: & proprium puellae nomen: ut lib. vlti. super regulam O super te breuis est monstrabimus

L ante V

Lucanica. Require in dictione lux.

Lucanicus. Require ibidem.

Luca. Reg. in dictione lux.

Lucanus. Ibidem.

Lucar. Ibidem.

Lucas. Ibidem

Lucellum. Ibidem.

Lucellus. Require ibidem.

Lucrinus cum exili & latino scribitur: lacus est Campaniae: a lucro cognominatus: teste Ser. de quo Virg. geor. ij. An me morere potius Lucrino quam abdita saxa. Locrinus cum o post l & exili & latino: mons est in Brutijs: & eodem nomine lacus in Euboea
Lucitor deponens est verbum: sed & lucro lucras comperit. Vnde Terentius ait in Accyra. Dicitur illi anulū sese dū lucrat detraxisse. Enni. li. viij. Viri validis viribus lucrant.

Lucro. Reg. in dictione lucro

Lucta. Require in dictione luctus.

Luctus a lugeo quarti & secundi ordinis est. Vnde Accius referre Marcello. ingr. Cesso hinc ire: & rapere luctu veste. Lucta a luctor pugna dicitur.

Lucullus. Require in dictione lux

Lucullus. Ibidem.

Lucus. Ibidem.

Ludicris. ludicre: ut Priscianus. Alexander: Vgu. Catholicon tradidere tertia decl. declinat. Ego secunda potest: ludicus ludicra ludicrum declinat dixerim: iuxta illud quod habet in illa lege frequenter repetita Qui arte ludicra exercuerit: in duodecim ordinibus primis ne sedeat. Et Virg. ait. Aut ludicra petunt: premia. Quod quidem exemplum licet Priscianus asserat per se: nostrae tamen sententiae magis perspicue sit. Nam si a tertia (ut idem voluit) declinatione veniret ludicra dixisset. Vir. non ludicra. hinc est illud Hora. in epist. Valeat res ludicra: si me palma negata macrum: donata reducit opimū. id est abeat. Ludicrum dici potest quodcumque lusorium opus acioculare. Catullus. Floridis velut enitēs. Myrtus Asia ramulis. Quo hamadryades deg. Ludicrum sibi roseido: nutriunt in humo: e
Ludicrum. Require in dictione ludicris.
Ludicrus. Require ibidem.
Ludifico ludificas actum. & ludificor deponens

transituum vsarpatur. Aufonius. Periurū la-
pitham Iunonia ludificat nubs. Terent. Posq̃
ludificatus est virginem

Ludificor. Require in dictōe ludifico.

Lupa. Require in dictōe lupus.

Lupatum. Require in dictōe lupus.

Lupus masc. gñis est: sed femi. apud antiquos
fuit: testibz Capro & Probo. quo etiā gñe: hoc
est feminino Varro & Enni. p̃tulerūt. Nūc au-
tem p̃ femina lupa dī: q̃ (vt tradit Probus) in
dictō p̃fali & abltō facit lupabz. At ṽo Beda su-
per Donatū non lupabz: sed lupis tradit esse di-
cendū: qd̃ & placet. Lupus item gen⁹ est piscis.
Mar. Hamus & in mulū mittit atqz lupū. Rur-
sus lupus frenum appellat. quod & luparū dī
Ouid. li. trisiū. Et placido duos accipit ore lu-
pos. Marr. Mordent aurea quod lupata cerui.
Lusio. Regre in dictōe Lusus.

Lusus hui⁹ lusus. lusio. ludus (q̃ etiā teste Festo i
dictōe corius p̃ coriū femi. gñe apud antiq̃s
fuit) in vno f̃caro accipi p̃nt: auctore Marcel.
Alii distinguētes numero multitudinis: ludos
publicos dicūt & spectacula. Ludū ṽo nūmer-
o vnus p̃ exercitiōe gymnastica accipiunt:
vt est lud⁹ palestre. ludus pilæ. deniqz ludū ap-
pellari volunt: cū. s. multoz cōuentus ab vno
erudit p̃ceptore: vt est lud⁹ gladiatorij. ludus
music⁹. ludus literari⁹. Lusus ṽo ad volupta-
tem cōparatos asserūt sine vlla arte: & pueroz
proprie dicunt. At cōtra: vbi ars et p̃miū: lud⁹
vocat. vt lud⁹ aleæ. lud⁹ tellarij: in q̃ etiam lu-
do: tū spes: tū piculū p̃positū est. Quinti. Quia
diuītē illis p̃miserā: partē in ludū ṽdiderunt:
tanq̃ decepti: hoc est gladiatorij. quos etiā plu-
rali nū. ludos vocat: quotiēs vnum pluraue
pugnator: paria ad spectaculū pugnatura p̃-
ducunt. Cice. de oratore. Tū hoc in ludo non
p̃cipit. faciles em̃ causę ad pueros deferūt. Et
statim post. Hęc est in ludo causā: fere formu-
la: vbi de grāmatices ludo locutus est: De ludo
musicæ intellexit Teren. de Fidinā: q̃ quoti-
die in ludo discebat. Nōnunq̃ ludus p̃ ioco po-
nitur: vt est apud Hora. Sed tū amoto q̃ram⁹
seria ludo. Lusus aut̃ vt dixim⁹ & lusio: merā
voluptatē p̃positā habet. Quinti. Nihil me of-
fenderit lusus in pueris. Et paulo post. Sst etiā
nōnulli accūdis ingenij nō inutiles lusus. Ci-
ce. Ex multis lusionibz nobis senibz talos relin-
quant. & tesseras: vbi de voluptate senili locu-
tus ē. Ponitur tū & lusus p̃ ludo. Sueto. li. iij.
At ne ex lusu q̃dem a: cōpendium spernēs.
Ab eo qui est ludus fit Ludio: ioculator & Lu-
dius & ludia ioculatrix. Mar. Hermes cura: la-
borqz ludia. Iuue. saty. vi. Quę ludia sumpse-
rit vnq̃: hos habitus.

Lutheolus. Require in dictōe Lutū

Lutheus. Require ibidem.

Lutum cum t̃ exili: cōnum vocatur: & primam
corripit syllabā. Iuueñ. Compositiū: luto nul-
los habuere parētes. Aufonius. Atqz abacchū
Samio sepe onerasse luto. Luthū cū th aspira-
to: neu. gñis est. etsi ab Vgutione mas. luthus
declinari p̃cipiat. & a λύτ pov: qui est cruor
deducit. At vero Gellius a luce dictum tradit.
Ait enim lib. noctū artica. ij. Luthus cōtra
rufus color est dilucidior. vnde nomen quoqz
factum esse videtur. Quod si sic est: absqz aspi-
ratiōe. hoc est cum t̃ exili scribi lutum oportet.
quod tamen a viris doctis non obseruatur. Et
producit luthum lu syllabā: dicēte Virgī. Cro-
ceo mutauit vellera lutho. Iuue. tamē primam
syllabā corripuit: cum ait. Gladiosqz parante:
Incude & lutho Vulcano ad rhētorā misit:
vbi nōnulli p̃ sinheresim theo syllabā esse vo-
lunt: ita vt secūdus pes & tertius spondeus sit:
& lu syllaba p̃ducta. A lutho fit luthus: vt lu-
ue. exemplo patet. & diminutiue lutholus: pe-
nultima correpta syllaba. Luca. Luthea demis-
sos velarūt flamea vultus. Virg. in Buco. Mo-
lia luthola pingit vaccinia calta.

Lux huius lucis fœ. gñis est: quin & mascul. ve-
teres p̃tulerunt: teste Donato sup̃ tertā come-
diam Terēij. sed & hic lucus huius lucus. Iu-
ce posuerūt: dicente Teren. Comœ. p̃fata. Cū
primo lucu: hoc est prima luce. id est (vt idē ex-
ponit Donatus) cum primū sol cœperit illuce-
scere. Lucus secundi ordinis: nemus appellatur
arboribz densum. & format p̃ diminutionem
Luculus & lucellus. Hoc lucellū a lucro dimi-
nutiū est: teste Prisci. Horatius sermo. xv. De
sene gustarit tecum partita lucellum. Luculus
cum duplicato l: propriū fuit viri nomen: cui⁹
meminit Hora. in episto. dicēs. Ne fueris sic tu:
chlamydes lucullus vt aiunt. Inde Luculleum
marmor dictum est. Lucar huius lucaris neu.
gñis: id appellatur precitū quod ex lucro capta-
tus: vt scribit Pōpeius. Et producit in obliquis
ea syllabam. sicut etiam Calcar huius calcaris:
teste Priscia. lib. viij. Fœminini autē generis lu-
car pro aue: ea syllabam in obliquis corripit.
Sicut etiam baccar huius baccaris. Lucas pro
priū fuit euangeliste nomen. Luca vrbs est Tu-
scie: teste Prolem. Luca item (vt refert Varro
de lingua latina) elephas a nōnullis digit: quē
alii (vt pergit) bouem appellant: dicēte Ennio
Atqz prius pariet locusta lucam bouem. Luca-
nia: provincia est Italię. a qua fit Lucan⁹ & Lu-
canicus. Hora. Lucan⁹: an Apulus anceps. Lu-
canica suilla vocatur. Mar. in Apophoreis.

Filia picenę venio lucania porcæ

Luxuria. Require in dictōe luxus

Luxuries. Require ibidem

Luxor. Require in dictiōe Luxurio
Luxurior. Require ibidem.

Luxurio neutrale. & luxurior deponēs hoc di-
stant auctore Diome. q̄ luxuriare in laude est:
luxuriari vero in crimine. significat enī luxurio
(vt ait) nō lasciuia mentis: sed habitudinē cor-
poris: vt est apud Virg. geor. iij. Luxuriatq; to-
ris animosum pectus. Trāssert in luxurio etiā
ad alia. Tibul. Luxuriat animi rebz plerūq; se-
cundis. Corne. Seuerus. Luxuriat opes: odia
arq; hinc lōga grauatūr. Hiero. in Ecclesiastico.
ca. xiiij. Qui acruat ex animo suo iniuste: a ijs
cōgregat: & in bonis illius alius luxuriabitur.
Comperit etiā Luxor pro luxurior. Festus: lu-
xantur a luxu dictum. id est luxuriātur

Luxus. luxuria. luxuries ī vno scato accipi pnt
tam p abūdātia q̄ p lasciuia. Vir. li. gnei. i. Lu-
xuriis segetū tenera depascit in herba. Idē ge-
or. i. At si luxuria foliorū exuberat vmbra.

M ante A

Macella. Req. i. dic. macellū
Macellū cū vnico & du-
plicato l scribit: qd quidez
vocalulū Seruius a greco
deductū tradidit. Donat^o
sup Terētiū Eunuchum a
macellādis pecoribz dictum
voluit. Pōpeius a quodā
cui nomē Macello appella-

tu m dixit: q̄ Macellus in vrbe (vt ait) lagocini-
um exercebat: quo (vt pergit) dānato censores
Aemilius & Flau^o postea statuerūt: vt in do-
mo^o obsonia venderētur. Macellus item idē
est q̄ macilētus teste Nonio. Vñ Lucil. li. vi.
ait. Si nosti: nō magnus homo est nasutus macel-
lus: Macella vrbs est mediterranea Sicilię: vt ī
Cosmographia Ptolemę ostendit

Macellus. Require in dictiōe macellum

Maceratio. Require in dictiōe maceries

Maceria. Require Ibidem.

Maceries & maceria in vna fatiōe accipi pnt: re-
ste Noni. paries is vocat: q̄ vineę vñ horti clau-
di solēt. Sisenna li. hist. iij. Post villag maceries
& parietinas qnq; cohortes in insidijs reliq.
Maceries itē p maceratiōe ponit: teste Nonio
Aphranitū inducētē dicentē in excepto. Facere
illi satis vis: quanta illi^o mors sit maceries tibi.
Rursum maceria: mēbrana secundinarum vocat
quam alio nomine steram appellant

Machra cū ch aspirato & æ diph. scribit: neq; a
machto vel macero deducit: vt cū Catho. som-
niauit Vgut. sed grēcū magis est vocabulū. q̄
apud nos gladi^o trāssert. & pducit mediā syl.
Iuue. saty. vij. Ostendat ames nomē: victumq;
machræ. i. gladij. b est pmetonym iā gladi-
toris: vbi Domiti^o ppriū dixit fuisse nomē p-

conis. Torrel. macellum interpretatus est.

Macius macla maciū. & macla aduerbiū: tam
gō q̄ abltō iūgi. Marf. Macla animi: quē var^o
habet: mortūq; tuorū. Syll^o li. xv. Lelius affat:
macla o venerā de pudici: ductor macla animi.
Lucil. li. v. Macla inq; virtute: silq; his versibus
Hora. sermo. ij. Macla virtute: esto ingi senten-
tia dia Catonis. Vir. Macla nouay iute puer. i.
magis aucte. Maclius: magis auctus: teste Festo
Macies. macritudo. macor in vno significato di-
ci potest: auctore Nonio

M ante AG

Magalito. Require in dictiōe mapalia

Magister. Require in dictiōe magister.

Magister cū g scribit: nō aut cū duplicato ij: hac
videlicet scriptu. Mai^oster: vt scribi pcepit Vgu-
tio. Nā si cū duplicato i scriberet: primā sylla.
pduceret: cū tñ cōstet correptā esse: dicēte Per-
sio sary. v. Rem populi tractas: barbarū p cre-
de magistrū: dicere. Neq; ab eo qui est maior:
magister deducit: vt Vgu. somniauit. sed a Ma-
gis descendit: vt scripsit Pōpeius in hęc verba di-
cens. Magistri nō solū doctores artū: sed etiā
pagorū: locieratū: vicorū: collegiorū: equitū di-
cūtur. quia omēs hi magis ceteris possunt. Et
Seruius ait. Magistri appellant hi: qbus pceptū
pua reę cura incūbit: & qui magis q ceteri di-
ligentiam et sollicitudinē rebz quibus presunt:
habere debēt. Antiqui etiā. sicut magis & ma-
ge. ita magister & magistre dixerunt

Magnas huius magnatis. & magnat^o hui^o ma-
gnati declinari potest: is dicit: q i populo mag-
nus habet. Magnata vrbs est Ibernig: teste Pro-
lem. a qua populi quidam Ibernig Britannig:
magnatæ cognominati sunt

Magnata vrbs. Require in dictiōe magnas

Magnatē populi. Require ibidem

Magnatus. Require ibidem.

Magnesia (vt scribit Pro.) p mōtorū ē Pelasgio-
rū in Macedo. & eodē noie vrbs penes mēan-
drū fluuiū. Alia item vrbs penes Sipy. q̄ etiam
noie regio qdā Thessalię cognouata est: cuius
populi teste Plī. li. iij. natu. histo. Magnesi vo-
citi sunt: q̄ etiā Magnetes vocant: dicēte Lu-
ca. li. vi. Et magnetes egs: minye gens cognita
remis. Magnes maf. gnis: metalli gen^o est: ad se
serę attrahētis: q a nōnullis Magnetis hui^o ma-
gnetidis vel magnetidos declinat. neq; a mag-
nus deriuat. vt cū Catho. somniauit Vgu. sed
grēcū magis est vocabulū. Vñ grēcū actū
magneta protulit Syllius: cum dixit li. iij. Qui
magneta secant: solus honor ille metalli

Magnesi. Require in dictiōe magnesia

Magnes neris. Require ibidem.

Magnetis. Regre ibidem

Magnitas. Regre in dictiōe magnitudo.

Magnitudo & magnitas i vno scato accipi pos-
sunt: teste Noni. Accium inducete dicente. Ne-
q; sat fingi: neq; dici potest pre magnitate

M ante AL

Malagma huius matris cu vnico l: grecu est vo-
cabulu: a μαλακία: q est mollicies deriuatu
neq; a malus mala malu deduci: vt cu Carho-
lico ridiculus somniauit Vgu. Id dñ: cu res du-
ra p alteri rei admixtionē i mollē est redacta.
Maleos: insula est vna Ebudaru Iberniē super-
iacens: teste Ptolemæo.

Malica cu vnico l & ilati. vrbs fuit iuxta Thes-
saliam: a qua malites vocati sunt.

Maligno. Require in dictione malignor.

Malignor depo. & maligno vsurpat. Psalmo-
graphus. Qui malignatur exterminabitur. Et
iter. Sup. populū tuū malignauerūt psilium.

Mala. Regre in dictione mallos

Malea. Ibidem

Malgus. Ibidem

Malleus. Require ibidem.

Mallos cu duplicato l scribit: vrbs est meditera-
nea Ciliciū: teste Ptole. de qua meminit Luca. li.
iij. dicēs. Mallos et extremē resonāt naualibus
Aegē. Malus fœ. gñis est: cuius fruct⁹ malum
vocat: & cu vnico l scribit. primāq; producit
syl. Malus eadē litteratura mal. gñis: arbor na-
uis dñ: & primā sifter pducā habet. Mal⁹ ad-
iectū: & malū substantiuū: primā syl. corripit.
Mala maxilla: ma syllabā pducit: & cu vnico l
scribit. Mala item eadē scrip. ouis interpretat: &
primā syl. pducit. Malea cu vnico l p mōtorū
est Laconiē: testib; Ptole. & Home. li. Odissæ
ix. & primā corripit syl. mediā indifferentē ha-
bet. Vir. li. gnei. v. Ionioq; mari: maleq; seq; ci-
bus vndis. Statius li. Thebai. i. Arripit ex tem-
plo maleæ de valle resurgēs. Luca. li. vi. Etra-
tū lōge flexit donare maleq. Proper. Præbeat
hospitio seuā malea suo. Est & eodē noīc mōs
in insula Taprobānes: teste Ptole. Maleus cu
vnico l: p priū viri nomē fuit. a q Malea Laco-
niē p mōtorū cognominata est. Malleus cum
duplicato l: instrumentū est fabrile.

Malū. Req. in dic. mallos. Malus. Ibidem.

Maluacium. Regre in dictione malua

Maluacius. Require ibidem.

Malua a μαλακία dicta est. auctore Varro. de
lingua lati. herba est q & maluacius dñ: testib;
Probo & Prif. qd & hoc maluaciū declinatur.
potest tñ & maluacius adiectiue declinari. Mal-
ua item mal. gñis: fluuius a Ptole. ponit. cuius
ostium est ad Ibericum oceanum

Malluiū cu duplicato l dicūtur aquæ: quibus
lotæ sunt manus: teste Pompei. Malluiū aū:
vas est quo manus lauatur

Malluiū. Require in dictione malluiū.

M ante AM

Mamers huius mameritis lingua Osca: teste Pō-
pe. dicit: qui alas huius maris. & mauors hu-
ius mauortis declinatur.

Mamilla. Require in dictione mamma.

Māma cu duplicato m scribit: primāq; syl. possi-
tione pducit. dicte Iuue. sary. i. Meuia Tuscu
Figat aprū & nuda teneat venabula māma. et
format p diminutionē cu gemino m Māmu-
la: & mamilla cu vnico m: cu prima syl. corre-
pta sit. Pōpeius in dictione arca (ingr) diminuti-
uū facit arcula. & arcella. vt a porco Porculus
& Porcellus. māma: māmula & māmila. Iu-
ue. sary. vi. Ipsa loqui recta facie: stricisq; ma-
millis. A māma fit adiectiue māmofus & māma-
meat⁹. Vñ Plau. in pœnulo. Amicā māmearā
dixit. Marf. Māmofas metuo: teneq; me trade
Māmearus. Req. in dic. māma. (puellē
Māmofus. Ibidem. Mammula. Ibidem.

M ante AN

Manceps & mancipiū in vno scato accipi pnt.
Quint. in gladiatore. Et inter dedita noxē man-
cipia pemptissim⁹ tiro gladiator. Māceps aūt
(vt tradit Pōpe.) appellat qd emi a populo
pductiue: qā manu sublata fcat se auctore em-
ptiōis esse. q quidē Præs vocat: qā tā debet p-
stare populo qd pmissit: q is q p eo ptes fact⁹
est. Mancipi indeclinabile est p oēs casus &
nera: teste Seruio. Et appellatur res q manu ca-
pi & alienari pnt. velui seru⁹ & equus: cu qre
ra neumancipi dicit: vt iura: rerūq; dominia.
Mancipi. Require in dictione māceps

Mancipium. Require ibidem.

Mando dis tertig piug. facit in pterito mandito:
ste Phoca. Vñ Liu⁹ in Odyssæ. Cū socios no-
stros mādisset impius cyclops. qdam tñ vt re-
fert Prif. dixerūt: q format pteritū mādidi. ali-
mandui. in supi. aūt facit māsū. Seren⁹. Pro-
derit & māsū. qd traxeris arbore vilcū. Vo-
reres etiā teste Priscia. mādor deponēs ptulere
& fcat comedere seu masticare. Mādo das pri-
mē piug. fcat picipere: ac etiā cōmēdare: teste
Marcel. vt est apud Vir. li. gnei. iij. Furtim mā-
darat alēdum. Threicio regi cōmēdauerat. nā
si regi pcepisset: maxime arrogantia argui po-
tuisset. Et Oui. heroidū. Quid facis oenone: qd
mandas semina arenæ. id est cur cōmendas

Mādone. Māducōnes. mansucij in octo scata
accipi pnt. sic Comedōes: comedi. Edones: eda-
ces. Epulones. Lurcones. Curgilones. Ganco-
nes. Glutones. Scurrē. Parasiti. Gulones. Pha-
gones. Ambrones. Ardeliōes. Eluones. Ligu-
riones. Labeones. Nepotes. Catillones: cu du-
plicato l: a Catilo dicti. nō aūt Catulones cum
vnico l a Catulo: vt somniauit Vgutio: Feti⁹.
Fiscellus casei mollis appetitor dñ. vt Canillo-
nes catillorū: Iuguriones. Hecillē. Macrobius.

Proprie autem Catillones dicebantur: qui catillos liguriebant.

Mandor. Require in dictōe mando

Māduco cas. & māducor depo. dici p̄r: testibus Prif. & Nonio: q̄ & Pomponiū refert dixisse.

Opertis oculis simul māducat: p̄ māducat

Māducones. Require in dictōe mādones.

Māducor. Regre in dictōe māduco.

Manna huius mānatis cū dupli. n. neu. genere.

Māna huius mānæ fœminino declinari pōt.

Manfurij. Regre in dictōe mādones

Manfues grō manfuetis. & māfuetus manfuetā māfuetum declinari pōt: testibz Pōpeio & Nonio. Plaut. in Asina. Reddā ego te ex fera fame manfuetē. Accius in meleagro. Mūc sine macie misericordia manfues sit. Dictū est autē māfuetum: ad manūveniens fuetum. hoc est: neq; misericordia mœstum: neq; crudelitate segūt: sed modestia tēperatū. vt idem scribit Pompeius

Māfuet⁹. Require in dictōe māfues

Mācæle hui⁹ mācælis cū t exili & a diph. & vni/col. et mācglum: Seruio teste declinari p̄r: cōponiturq; ex ea: q̄ est man⁹ & cēlla. Oui. li. Fastorū. iij. Dixerat ad dextrā villis mācæle solutis. Lucil. Mappas mācēlla: merumq; Plaut. Nec his sychophātis: nec phucis: vllum mācglū obuiā

et. Mōnūq; iūtamus a diph. in i: & dicimus

Mātile: vt i multis fieri p̄suevit: vt a q̄ro Inq̄ro

A cēdo Incido. a lēdo Illido. ab equo iniquus.

Mar. Mātile e mēsa surripit hermognes. Vir.

lib. enei. i. Tonisq; ferunt mantilia villis

Mantelum. Require in dictōe mantēle.

Mantile. Require ibidem.

M ante AP

Mapalia em vnicop scribit: cū prima syl. correpta sit: dicēte Vir. Et raris habitata mapalia re/ctis: casq; vocant poenice: vt scribit Pompeius Vñ & Hiero. sup. Amos. pphetā ait. Agrestes casae & furnorū filēs Aphri appellāt mapalia. Hec & Magalia dicunt: quanq; recta scriptura teste Seruio: magaria tam cū r: q̄ cū l magalia enūciari deberet. Nam (vt ait) magar poenorū lingua villam fcat: & pducit ma syllabā. Vir. Vt primū alatis tetigit magalia plantis

M ante AR

Mara. Require in dictōe mare.

Maræa. Require ibidem.

Mare: aquarū vocat cōgregatio: dicēte Hiero. in Genesi. Cōgregatiōesq; aquarū appellauit maria: & facit in abltō singulari mari vel mare. in grō plālī mariū vel marū. in drō plu. & abltō maribz: teste Prif. li. viij. Luca. li. vi. Pur⁹ in occa su parui: sed gurgit⁹ Aeas: Ionio fluit inde mari athacinis. Cingitur oceano: libyco mare: flu mine Nilo. Plau. in rudēte. Suā quisq; partē pi sciū polcant sibi: dicāt in mare cōmuni captos.

Meuius in carmine belli punici. Senex frætus pietate deū allocutus est summi deū regis fratrem Neptunū regnatōrē marū p̄ mariū. Cēsar in. v. belli Gallici. Paulo latiores q̄ gbus in reliqs vtimur maribz. Maræa cū a diph. vrbs fuit æthiopie. Marra cū duplicato r ferretū instrumentū est: q̄d vulgus marracum appellat: Columel. lib. xi. Cōtundat martē vel fracti denteligonis. Mara cū vnico r vrbs ē Metropolis fœlicis arabie: teste Ptolemgo. Maria: palus est Aphricę: vt idē Ptolemgus ostēdit

Margara. Require in dictōe margarita

Margaritū. Require in dictōe margarita.

Margaris. Require ibidem.

Margarites. Require in dictōe margarita.

Margarita. Margarites in recto declinari potest teste Lactātio grāmatico super li. vi. Thebai. Quinetiā neut. gñe margaritū: q̄ apud grēcos teste Prifci. mascu. gñe proferit. Prudētius i Pfycho. Margaritū ingēs: opibzq; & viribz arte. Hierony. in parabolis. ca. xxv. In auris aurea: & margaritū fulgēs: q̄ arguit sapientē. Serui⁹ aut sup li. i. enei. declinat in margaris: grō margaridis vñ margaridos: a cui⁹ actō grēco μαργαρίδης. format etiam latine hec margarida hui⁹ ridæ: ri syllaba correp. vñio seu (vt vulg⁹ appellat) perula vocat. Margara: vrbs est In/ dia: teste Ptolemgo.

Margo hui⁹ marginis maf. & fœ. gñis est. Sta.

lib. Thebai. iij. Soluerat hesperij deuexo mar/

gine libri. Iuue. Plena iā margine libri. Marg⁹

fluui⁹ ē insignis margianę puincie: teste Prole.

Margus fluuius. Require in dictōe margo.

Maria palus. Reg. in dic. mare.

Marica dea. Require in dictōe myrica.

Marisca ficus. Require ibidem.

Maris fluuius est Agathyrforum: teste Herodo/ to lib. historiarum. iij.

Marita. Regre in dictōe maritus.

Maritha. Require ibidem.

Maritus non tm vir: sed etiā masculū animal dicitur: vt est apud Enniū. Pecudi dare viuā marito. Marita marito copulata vocat: dicente de violanthilla Papinio li. siluar. i. Atq; noua ge/ sit mior ire marita: vbi calcographi nouo ma/ rito impresserūt. Oui. li. Meta. xij. Victus est a timido grai⁹ raptore maritē. Maritha neu. ge/ neris cū i latino & th aspirato: montes sunt fœ/ licis Arabie: teste Ptolemgo

Marra. Require in dictōe mare.

Marracum. Require ibidem.

Mars. Regre in dictōe mamers

Marfia. Require in dictōe marsus

Marfya. Ibidem

Marfi. Ibidem

Marsus: circes filius fuit. marsia cū i latino regi/ uncula est Italig a marso Circes filio cognomi

nata: cuius populi Marſi vocati ſunt: teſte Plinio lib. vii. natu. hiſt. Sunt & alij eodē noīe: populi Scythiæ: teſte Herodo. li. hiſto. iiii. Maſia (græci μαρσος) cū y græco ſcribit̃: p̃p̃riū fuit viri nomē. de q̃ luue. Occurris fronte obducta ceu Maſia viſa. Hic a Phœbo excoriatuſ: teſte Ouid. lib. Faſtoꝝ. vi. in fontē ſui noīſ cōuerſuſ perhibet̃: q̃ etiā in Meandru fluiuium cadit: dicēte Luca. li. iij. Qua celeret rectis deſcēdens Maſia ripis. Errantē meandron addit: mixtuſq̃ reſertur.

Martyr cū t̃ exili & y græco ſcribit̃: & nōnunq̃ more græco cū ſi fine termiat̃ martyr: et apud nos teſtis trāſſert̃: auctore Aug. i ſer. martyꝝ.

Martis. Require in diſtione martyr

M ante AS

Mas p̃maſculo facit in grō maris.

Maspiter martis pater facit in grō maſpiteris: & maſpiteris: teſte Priſciano.

Maſſicus cū duplicato ſ & i latino & cexili maſcu. gñis in ſingu. nume. in p̃ſali neu. gñis eſt: teſte Seruio ſup li. gnei. vii. Syllius li. vii. Maſſicus vniferis addebat̃ noīa glebis. Vir. li. p̃ſato. Vertūt̃ foelicia Baccho. Maſſica mons eſt q̃ maſſicum vinum cognominatū eſt

Maſſylei. Require in diſtōe maſſilia
Maſſilia cū duplicato ſ & i lati. vtrobiq̃ & vniſco l ſcribit̃: vrbs eſt in Narbonēſi puincia: teſtibus Solino & Iuſtino li. xliij. cui⁹ meminit Luca. li. iij. dicēs. Quāuis Heperitū mūdi p̃pere/mus ad axem: maſſiliā delere vacat. Mart. Fu mea maſſilię ponere vina potes: vbi ſi ſyllaba correpta eſt: Ab hac maſſilia Maſſilienſes dicti ſunt. Ptolemęus ponit duas maſſilias in gallia Narbonēſi: quare vnā dicit eſſe Comanaꝝ. Aliā Sallium. Maſſylia cū duplicato ſ & y græco in ſecūda ſyl. & vnico l & i latino in penultima: vrbs ē mediterranea Lybiæ: teſte Ser. ſup li. gnei. iij. de qua meminit Luca. lib. iij. cū ait. Et gens q̃ nudo reſidēs maſſylia dorſo. vbi ſi ſyllaba p̃ducta eſt. & ab hac maſſylia Maſſyli & maſſylei vocati ſunt. Syllius lib. ij. Hic medius iuueniū maſſylæ gētis in agmen. Mar. Audiſ quantū Maſſylla p̃ auia murmur. Idē. Et maſſileum virga gubernabat equum

Maſſilienſes. Require in diſtione maſſilia

Maſſyli. Require ibidem.

Maſtigias cū i latino vtrobiq̃ græcū eſt vocabu lū. Neq̃ ex mano manas: & ſi ſi p̃ponit̃: quaſi ſtyge manās: maſtigias dicat̃: vt cum Cathoſ. ſompiauit Vgu. etiā hic & hec maſtigia dedinar̃: accipiēs: dici pōt̃ flagifer: q̃ ab alijs ſeruus dī ſepi⁹ cēſus: vel cēdi dign⁹. Plau. Crucior lapidē nō hīre: vt illi maſtigia cerebrū excutiam

M ante AT

Matella. Require in diſtione matula.

Matellio. Require ibidem.

Materia & materies in vno ſcato accipi p̃nt: teſte Seruio ſup li. xi. gnei. dicēte Vir. li. p̃ſato. Iacet oīs ad vndā materies. i. omē lignū. Hora. i arte poe. Publica materies priuati iur⁹ erit. Si.

Materies. Regre in diſtione materia

Mater. Reg. in dic. matrix.

Matricula. Ibidem

Martertera. Ibidē

Matrimēs. Ibidem.

Matrix hui⁹ triciſ format diminutiue matricula mater y o matricula. Hora. in epiſto. Dū pueris omīs pater & matricula paller. Martertera: ſoror matr⁹ dī: q̃ & matruelis vocat̃. Matrues item filij et filię materterę appellañt. Matrimēs nō iſ dī: cui mater deſūcta eſt: vt in ſci⁹ tradit Vgu. ſed cui mater adhuc viuū: auctiore Pōpeio in hęc yba dicēte in diſtōe flaminia. Flaminia (ingr) dicebat̃ ſacerdotula: q̃ flaminicæ diali p̃miſtrabat: eaꝝ patrimēs & matrimēs erat. i. p̃p̃ez matrēꝝ adhuc viuus hēbat. hęc illę Matrueſis. Regre in dic. matrix

Macula genus eſt vaſis vrinarij: teſte Pōpeio: ac etiā aquarij: vt tradit Noni⁹ dicēte Plau. i Amphitry. Necti poſtulas matellā vnā tibi aque in fundi in caput. Nā & a macula ſit diminutiue matella: teſte eodē Nonio. Vñ Mar. Diſpercā ſi tu pyladi p̃ſtare matellā ſign⁹ es. At Pōpeo: a matella etiā matellionē diminutiū eſſe voluit. qd & Varro. p̃ulit li. de vita patrū: cū dixit. Poſtulare t̃rulleum: matellionē: peluim.

Matur. & maturus matura maturꝝ declinari p̃ teſte Priſ. & a matur (vt ait) ſit ſuplatiuſ gradus maturimus: maturus vero maturiſſimus.

Matureo. Regre in diſtōe maturo.

Maturio. Require ibidem.

Maturo ras primę cōiuga. eſt: dicēte Vir. Maturate fugā. Matureo matures ſecūde. Ouid. lib. Metamor. xij. Hęc tibi nubilit̃ primū maturuit annis. Ponit̃ nōnunq̃ maturo p̃ matureo Hiero. in Iohēle. ca. vi. Mittite falces: q̃a maturauit meſſis. Cōperit̃ etiā Maturio maturꝝ q̃rta iuga. vt eſt apud Quiñt. de cauſis. Contra libidinem maturus non poteſt

Maturus. Regre in diſtōe matur.

M ante AV

Mauors. Require in diſtōe mamers

Mauſoleum. Require in diſtione mauſolus.

Mauſolum. Require ibidem.

Mauſolus triū ſyllabaꝝ: p̃p̃riū fuit viri nomē. a q̃ Mauſolū ſepulcrū dictū eſt. Nā triſyllabū Cicero. p̃ulit: & Plini⁹: & i noctūbo atticis. Gd lius. Sed & mauſoleū tetraſyllabū cōp̃it̃. Mar. Aere nec in vacuo p̃dencia mauſolea: vbi etiā ſpondeus locū quintū detinet: vt eſt etiā apud Luca. lib. viij. Pyramides claudunt: indignaq̃ mauſolea. Proper. vel mauſolei diues fortuna

sepulcri. Martia. item trisyllabū ptulit: cum ait Mausoli faxis pyramidūq; leges. vbi Tortellius legit mausolei cū e ante o. Maesolus cum æ diphthongo: fluui⁹ est Indig: teste Prole.

M ante EA & ER

Mæander cū æ diph. & mæandrus in recto declinari pōt: neq; a meo meas descēdit: vt cū Cathol. Vgutio sōnauit: fluui⁹ est Phrygiē dicente Oui. li. Meta. ix. Nō secus ac liqdis Phrygi⁹ mæander in vndis. Mæander itē genus est pīcturę. Scribit Marcellus: qđ Fest⁹ neu. gñe mæandrū vocat: cū ait. Mæandrū gen⁹ pīcture dīctū a silitudine flexus amnis: qđ mæandrus appellat. Vir. li. eneid. i. Quā pīma circū: purpura mæandro duplici meliboea cucurrit. Mæandrus itē a Prole. mons qđam Indigē ponitur Mæandrū. Regre in dīctōne mæander.

Mæandrus. Require ibidem.

M ante EC & ED

Mechanicus cū e absq; diph. & ch aspirato īfeda: & cexili in vltima syll. scribit. neq; a mœchor mœcharis descēdit: vt cū Catho. Vgutio sōnauit: sed a μηχαν quod apud nos inuentionē indicat: dici potest vilis artifex Medea pprīū fuit mulieris nomē: & pducit mediam syl. Horat. in arte poeti. Ne pueros corā populo medea trucidet. Media puincia ē asig: a qđ medi et medici appellati sūt. inde medica qđ dā herba cognōiata est: & vbiq; me syllaba pducit. Medicus autē et medica. & med⁹. ca. cū: a medeor: me syl. corripit. Hora. Qđ medicorū est promittit medicis: tractat fabrilia fabri. Oui. de remedio. Carminis & medicæ Phœbi repertor opis.

Medeor dīō: actō: grō: a p̄positi iūgi p̄t. Teren. in Phor. Quas cū res aduersę sint min⁹ mederi possis. Hiero. in Hieremia Trenoq; ca. ij. Magna est velut mare cōtritiō tua: qđ medebit tui.

Media. Require in dīctōne medea.

Medi. Require ibidem.

Medica herba. Require ibidem.

Medici populi. Require ibidem

Medico. Require in dīctōne medicor

Medicor deponens est verbū: & tā actū qđ dī regere pōt: teste Ser. sup li. vij. eneī. Virgi. Sed nō dardanię medicari cuspidis itū eualuit. Idē geor. ij. Et olentia medi. Ora fouēt illo: & senibus medicant anhelis. Cōperitur etiā medicocas actiū: vt est apud Vir. geor. i. Semia vidi egdem multos medicare serētes. Mendico autē dī syllabā pducit. Iuue. saty. iij. Et eiectis mēdicat silua camenis. Idē satyra. vi. Arcanā Iudgā tremēs mendicat in aurem.

Medicus medica medicū. Reg. in dīc. medea.

Medito. Regre in dīctōne meditor

Meditor de po. est verbū. qđ tū Prisci. tradit esse

cōe. Vñ etiā passiuū ptulit Terē. cum dixit in Phormione. Medicata sunt mihi oīa mea incōmoda. Psalmographus. Anni tui sicut aranea meditantur. Cōperit tñ & medito: ras. & (vt putat Plini⁹ referēte Diomede) meditare ē secū cogitare. meditari vero voce dicere. Proprie tñ Meditari significat exercere. Vnde versu secundo Bucol. Vir. ait. Siluestrē tenui: musam meditaris auena. id est exerce.

Meditullū cū duplicato lab ea quę est tellus dīctum est quasi meditelū: vt auctor est Pōpei⁹. neq; a tollo tollis descēdit: vt Vgu. sōnauit.

M ante EG

Megara regio. Require in dīctōne megaris.

Megarīs regio est in Achaia. Megara hui⁹ megarē: oppidū est megaridis: testib; Prole. & Pōponio. quo etiā noīe filia Creonīs vocata ē. de qua Mar. Tu megarā credis nō habuisse nates Est & eiusdem noīs megarā: oppidū in Sicilia: quod tñ neu. gñe: pīali tñ nume. declinat: teste Ser. sup li. x. eneī. qđ etiā meura a nōnullis dicit: vt Prole. scribit. sed & sing. nu. cōperitur fœ. gñis. Syll⁹ li. xij. Nec maior megarā. Megarā cū æ diph. in media syl. vna est ex tribus infernalib; furijs. & pducit mediā syl. Claudia nus de laudib; Stilonis. improba mox surgit tristi de sede megarā. Vir. li. eneī. xij. qđ et tartarē nox intēpēta megarā. Luca. li. i. Horruit alcides viso iā dīte megarā. Alia furia vocatē alecto. alia Tisiphone: quas tres vno versu Orpheus cōprehendit dicēs in argonautico: ΤΙΣ ΦΟΒΗΤΕ ΚΑΙ ΑΛΚΤΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΤΙΣ ΜΕΓΑΙΩ.

M ante EL

Mel huius mellis cū duplicato l in obliq; scribit Melos vnico l neu. gñis indeclinabile est. Sunt tñ qđ melus hui⁹ meli secūda decli. declinat: sicut & Chaos indeclinabile. & chaus hui⁹ chai secundi ordi: teste Prisci. dici pōt dulcis modulatio: quę p̄cipue cantū volūt esse pastoralē: vt dixit Acron sup li. iij. carmi. Horatij. Melos itē eadē litteratura scēmi. gñis: insula qđam est Cretæ adiacēs: & eiusdē noīs vrbs in ea teste Prolem. Melas cū vnico l sequēte a: mons est Homerī rog: in foelici arabia teste Prole. Melas item eadē litteratura: fluui⁹ est mygdoniē: dicēte Oui. li. meta. ij. mygdoniusq; melas. Alius eodē nomine fluuius est in Sicilia. de quo Oui. Fastorū iij. Sacratūq; melā pascua læta boum. Rursū alius est eiusdē noīs in Cilicia: teste Plinio. li. v. Alius melas est fluui⁹ in Thracia: teste eodem Pli. li. p̄fato. Alius in Bocetia: teste Her. li. historiæ. vij. melan cū vnico l nigrū fcan meles cū vnico l sequēte e: fluui⁹ est ppe Smyrnā: teste in collectaneis Solino: cui⁹ meminit Statius li. Siluar. iij. dicēs. Smyrna tibi gētile folū: potulq; verēdo: Fonte meles. & facit in grō melis

L ij

& meletis. Sta. lib. præfatio in Genethliaco Lucani. Grator nobilior melete Betis. Meles item animal est: quod aïs Maturellū vulgus appellat. Melo cū vnico l. fluuius est: qui alio nomie Nilus vocat: teste Festo. Melus hui⁹ meli mas. gen. aial est: quod aïs taxū appellat.

Melan. Require in dictione Mel.

Melas fluuius & mons. Ibidem

Meleager cū vnico l. & meleagrus in recto declinari pōt: ppiū fuit viri nomē: de quo Oui. lib. meta. viij. meminit dicēs. Esse putant turos: do nec Meleager & vna. Idē in eodē. Inscius: atq; absens flamma Meleagrus ab illa.

Meleagrus. Require in dictione Meleager.

Meles fluuius. Require in dictione mel.

Melita huius melitæ: & melite huius melites declinari pōt: & cū vnico l. & i latino & t exili scribitur: mediāq; corripit syllabā: dicente in fastis Ouidi. Fertilis est melite Insula est Aphricæ: & eiusdē noīs vrbs in ea: teste Ptole. quā Plini. & Pompo. in mari siculo esse dixerūt. Melitæa cū vnico l. & i latino & t exili: & æ diphthō. in penultima syllaba: vrbs est Phthiotidis in macedonia: vt Ptole. ostendit. Melota hui⁹ tæ: & melote hui⁹ melotes declinari potest: & cū vnico l. & t exili scribit: græcū quidē vocabulū: & dici potest pellis ouina: nā a μολοι: quæ est ouis descendit: nō autē a melo animali qd' alias taxō vocant: vt cū Catholico somniauit Vgut. Vñ Apostolus ad hæbreos ait. Circūierūt in melotis: hoc est ouinis pellibus: & pellibus caprinis. Mylitta cū y græco in prima syllaba: & vnico l. & i latīo in secūda: & duplicato texili: Venus dicit in Assiriorū lingua: teste Hero. li. histo. i.

Melite. Requi. in dictione melita.

Melitæa. Ibidem.

Mylita. Ibidem

Melota. Reg. i dic. melita

Melore. Ibidem

Melo. Require in dictione mel.

Melos. Ibidem.

Melus. Ibidem.

M ante EM & EN

Memini accō iungit & grō. Teren. Faciā vt meiq; & huius diei ac loci memineris. Cice. Omnia quæ curant senes: meminerūt vadimonis: qui sibi cui ipsi debeant. Quom autē p eo quod est mētionē facio ponit: accm recusat: postulat aut grm vel abltm cū prepositione de. Quin. Neq; em hui⁹ rei meminit poeta ipse. Et iterū. De q; multi meminerūt: & tā p̄sentis q̄ præteriti t̄pis significationē detinet.

Memor triū ē generū: testib; Phoca & Prisci. sed & hic & hæc memoris & hoc memore veteres dediderunt. Vnde Cæcilius ait. Ita ne est immemoris: ita ne madida memoria.

Memoris. Require in dictione memor.

Memoro memoras: & memoror deponēs vsurpat: & tā accō q̄ grō iūgi potest. Syl. circa initū

operis. Da musa decus memorare laborū Antiquæ Hesperia. Vir. circa initū lib. ænei. Musa mihi causas memora. Hiero. in Ecclesiastico. viij. In omnibus operib; tuis memorare nouissima tua: & in æternū non peccabis. Idem in eodem capi. iij. Sed in die tribulationis comorabitur tui.

Memoror. Require in dictione memoro.

Mænalus cū æ diph. scribit: neq; a mēne quæ est luna vel defectu deducit: vt cū Catholico somniauit Vgu. mons est Arcadia: teste Plī. lib. iij. natura. histo. Masculini quidē generis in singulari: in plurali p̄o nume. neutri: testib; Diome. & Phoca. Vir. æglo. vltima. Pinifer illū etiā sola sub rupe iacentē Mænalus. Luca. lib. iij. Sicanias Alpheus aquas: tunc mænala liquit.

Menander absq; æ diphthō. & menandrus in recto declinari potest: propriū fuit Græci poetæ nomē: de quo Oui. lib. i. de sine titulo. Vexerit & meretrix blanda menandrus erit.

Menandrus. Require in dictione menander.

Mænas huius mænadis cū æ diph. scribit: neq; a mēne: qui est defectus descendit: vt cū Catholico Vgu. somniauit: sed a μαινομαι: qd' fure significat. Persi. Et lyncæ mænas flexura corymbis: sacrificula Bacchi dicit. Fuit etiā p̄p̄i viri nomen: cui p Christi fide martyriū passus est. Mænae pluralis tm numeri: vrbs est Siciliae mediterranea: teste Ptole.

Menda somni. & mendū neutro genere declinari potest. Inde fit mendus & mendosus. Ouid. de remedio. Tunc animo signa quodcunq; in corpore mendū est. Persi. Nequa sub ærato mendosum tinniat aurum.

Mendico. Reg. in dic. medicor Mendus. Ibidem

Menestheus. Require in dictione mnestheus.

Menesthius. Ibidem Menestho. Ibidem

Menæ. Require in dictione menas.

Mendosus. Requi. in dic. mēda Mendū. Ibidem.

Mens & mentis in recto veteres ptulerunt: teste Prisci. Vnde Ennius in Epimaco ait. Terra corpus est: at mentis ignis est.

Mensa notū est quid significat. Mensis notū etiā vocabulū est. a quo fit menstruus & mensurn. teste Priscia. Inde fluxus sanguinis menstruus: qui scz mulierib; singulo quoq; mense euenire solet: dū cōceptui aptæ sunt. Cice. i. rhetoricor. Pars qdā gternitatis: cū alicui⁹ animi mensurn diurni: nocturni vespertini certa significatione.

Mentio. Require in dictione metior.

Mensis. Reg. i dic. mensa. Menstruus. Ibidem

Mensura. Reg. i dic. metior. Mefurnus. Ibidem

Mentior mentiris deponens est verbū: quod tm nōnulli cōmune esse volunt: quod etiā Priscia. tradidit. vnde & passiuū Cice. protulit in Antonū: quom ait. Quē ipse ementitis auspicis vi

ciosum fecerat. Sta. li. Thæba. i. Mentitis igno/
sco toris. Verū (vt idē dicit Prisci.) antiqui etiā
mentio mentis vsurpauerunt.

Mentio. Require in dictione mentior.

Mentis. Require in dictione mens.

M ante ER

Mæra. Require in dictione Murus.

Mercatio. Require in dictione mercatus.

Mercatura. Ibidem.

Mercatus huius vel mercati declinari pōt: teste
Marcel. Salustii inducente dicentē lib. histo. v.
Cæteri negocia sequebantur familiaria legatorū
aut tribunorū: & pars sua cōmeantibus mercatis:
pro mercatibus: locus est nundinatiōis: vbi. f.
mercatura agit. Mercatura autē & mercatio ipsa
mercandi actio vocatur.

Merda scēmi. gen. est: qd' Vgu. neutro gen. mer/
dū declinari posse tradit: notū est quid fecat: di/
cente Hora. Merdis coruorū: caput inquinabis.

Merdum. Require in dictione merda.

Mereo. Requi. i. dicti. mæreo Mereor. Ibidem.

Mæreo mæres cū æ diphthong. scribit: & a mar/
ceo marces deriuatū verbū est: eo q' merendo
corpus marcescat: vt tradit Var. a quo etiā pri/
mā diph. vocalē assumpsit: teste Apulei. vñ &
primā producit. Vir. in geor. Qualis populea
mærens philomela sub vmbra. Idē æneid. iij.
Sola domo mæret vacua. A mæreo venit mæ/
stus. qd' Vgu. & magister bene. nomē esse vo/
luerūt. Alexāder & Torte. præteritū a mæreo
esse tradiderūt. Inde fit mæsto mæstas verbū p'
mæstifico: teste Marcel. Laberii inducente dicē/
tē in Tusco. Cōcitata mobilitate mentē mæstas
A mæreo itē fit mæret impersonale cū significa/
to. f. sui verbū: teste Ser. Mereo meres absq' dip.
& mereor deponēs vsurpat: & primā corripit
sylla. Plau. in Trinū. Nā retinere nequeo: quin
dica mea: quæ promeres. Ouidi. lib. meta. xiiij.
Quā meruunt pœnā solus digessit in omnes.

Mereor facit in præterito meritus sum: & nōnūq'
passiue ponit: vt est apud Quint. Emeritis huic
bello stipendijs Quādoq' etiā merere vel mere/
ri significat tractare: & tūc regit ablatiū cū ppo/
sitione dei: vt si dixeris: Princeps benemeritus ē
de militibus suis. i. milites suos bene tractauit.
Vir. lib. ænei. iij. Si bene quid de te merui: hoc
est: si te in aliquo bene tractaui. Merere itē fecat
militare: & tūc aut ablatiū regit: aut datiuū: aut
absolutū est: vt oīa exemplis p'bam: & corri/
pit me syl. Luca. Nulla fides pietasq' viris qui
castra sequunt: Venalesq' manus: vbi fas: vbi
maxima merces Aere merent paruo. Stati. lib.
Thæba. iij. Nō hi tibi solū Amphiaræ merēt
Luca. Castrorū in plebe merebat. Ab hoc ybo
mereo fit etiā impersonale meret: teste Ser. sup li.
iij. ænei. Rursum merere est sordidū quæstum

capere: teste Nonio Varronē inducente dicentē
in Eumenidib'. Primū iste qui meret sesterios
vicanos. A q' quidē verbo (vt idē dixit Noni')
meretrix dicta est: inter quā eū & prostibulā
hoc distare tradidit: quod meretrix honestioris
loci est: & quæstus. Aut em meretrices a meren/
do dictæ sunt: q' copiam sui tūmodo nocte face/
rent: prostibulæ autē q' p stabulo: hoc est ante
stabulū starent: vnde & Plau. ait in Cistellaria.
Intro ad bonā meretricē: in via sola prostibula
sane est. A meritū supino vtriusq' verbi primā
corripit syllabā: fit merito meritas: vnde Ca/
ro: referente Festo. Meritauere dixit p meruere.
& Syl. lib. x. ait. Siculas lōge meritare per oras
Impositum id est militare.

Mæret. Require in dictione Mæreo.

Meretrix. Ibidem.

Merga. Require in dictione Mergus.

Merges. Require in dictione mergus.

Mergo facit in p'tō meris: in sup'io mersum: teste
Priscia. ac etiā meris: auctorib' Quinti. & No.
qui & Acciū refert dixisse in Dephebo. Vñ hic
qui in ea pte effrenata impudētia: præsentē præ/
sens dictis merare instituit.

Mergo onis. Require in dictione Mergus.

Mergulus. Ibidem.

Mergus auis est gen': quē nōnulli mergonē ap/
pellant. Hora. ser. xli. Si quis nūc mergos sua/
ues edixerit assos. Mergulus id instrumentū est
quo lampadis lychnus cōtinet: alias emuncto/
riū vocatū. Merga furcula ē: qua cereales mer/
gites ferunt. Merges hui' mergitis manipulus
est cerealis. Vir. lib. geor. ij. Aut scetu pecorū:
aut cerealis mergite culmi. Mergus hui' mergo/
ris neu. generis: genus est valis: quod nonnulli
situlam appellant.

Mæris. Require in dicti. murus Mæroe. Ibidē

Merum. Ibidem. Merus. Ibidem.

M ante ES & ET

Mefana vrbs. Require in dictione messena.

Mæsia. Requi. in dictione mysia.

Mespilum. Require in dictione mespilus.

Mespilus cū i latino & vnico l: græcū est nomen
arboris nobis notæ: cuius fructus Mespilū dī:
neq' ab eo q' ē malū fructus deriuat: vt cū Ca/
tholico ridiculus sōnauit Vgu. Palladius. Mef/
pilus admissō germine tuta subdit. Idē Mespila
q' exarmat pugnacibus horrida membris.

Messena huius messenæ cū duplicato si: & melle/
ne huius messenes in recto declinari pōt: vrbs ē
Græciæ: propinqua pylo: de qua Sta. lib. Thæ/
ba. iij. Planaq' messene montanaq' nutrit Itho/
me. Mefana cū vnico l: sequēte a. vrbs est Sicilię
propinqua Pelloro: teste Plini. lib. iij. natu. hist.
quæ a græcis ΠΕΣΝΗ dicitur.

Messene vrbs. Require in dictione messena.

L iij

Mæsticia, mæsticies, mæstitudo in vno scaro dici potest: teste Nonio. Plau. in Aulularia. Tāta mala mæstitudoq; obigit: hoc est mæror.
Mæsticies. Require in dictione mæsticia
Mæstitudo. Require ibidem.
Mæsto. Require in dictione mæreo.
Mæstifico. Require ibidem.
Metalepsis. Require in dictione metonymia.
Metaurum. Require in dictione metaurus.
Metaurus cū t exili. & metaurū declinari potest testib; Capro & Probo: fluius est qui de Piceni puincia oriens: in flāminia decurrit. Horat. in iij. carmi. Testis metauri flumē. Syll. li. viij. Multaq; Hasdrubalis fulgebat strage metauri
Metior metiris depo. est verbū. Boetius. Rerum exitus prudētia metit. Ego autē cōe xbum dixi rim. vñ passiuū. ptulit Hiero. cū dixit i Amos ppheta. c. viij. Et humus tua funiculo metietur Itē in Hieremia. c. xxxiij. Sicut enūterari nō pnt stellæ celi & metiri arena maris: sic multiplicabo semē Dauid serui mei. & facit in futuro indicatiui modi metiar & metibor: vt ē apud Psal mographū. Et cōuallē tabernaculoꝝ metibor & duplex habet supinū: mensum & metitū: vt tradit Beda i Donatū. A mensu supino fit mensio. i. mēsurā: teste Nonio. Cice. de oratore. Aures enī vel aius: auritū nuncio: naturalē quandam in septinet vocē omnium mensionem.
Meto metis tertie plog. facit in pterito mēssui cū duplicato facit iā (vt qdam volūt) mēssui. qd Prisc. ipse annotauit: & primā corripit syllabā. Catul. Sole sub ardētī fluentia demetit arua
Metonymia cū t nō aspirato & y græco in antepenultima: & i latino in penul. syl. scribit: & a Cice. denotatio dī: q ab indoctis cū o in tertia syl. scribit & efferi: sic & metalensis. syllensis epanalensis. prolenis. prothesis. synalimpha. episinialympha. synodoche. scisma. scema: enū tiant p ea q est metalepsis cū t exili. syllepsis cū y græco & duplicato l: epanalepsis: prolepsis: postthesis cū s: sequēte th aspirato. synalcepha cū y græco & ce diph. in penul. syl. episinialcepha cū i latino in secūda syl. & y græco i tertia & ce diphthongo. synecdoche cū y græco & e in secūda syl. sequēte ed & th aspirato in vltima. schisma cum ch aspirato & i latino. schema cum ch aspirato.
Meto metas. Require in dictione metor metaris.
Metor metaris deponēs est verbū. qd tñ Prisci. tradit esse cōmune. Vñ & passiuū. ptulit Hora. in ij. carmi. cū dixit. Nulla decē pedis metata priuatis. Opacā portie excipiebat ardon. vbi & primā pducit syllā. Luca. Audax hesperios ventā metator i agros. Est autē metari metis dirigere. vt metari castra: auctore Pōpicio. Sed & meto Virg. ptulit cum dixit in culice. Metabar

sele circum loca
Metus maf. gñis est. sed & scemi. gñe veteres p tulerūt: teste Festo. vñ Ennius ait. Viuā an moriar: nullo in me est metus. Metus item p religione ponitur: teste Seruio. vt est apud Virgi. Multosq; metu seruata per annos
Meura. Require in dic. megaris.
M ante IC & IL
Mycæna. Require in dictione mycæne.
Mycenæ. Require ibidem.
Mycene huius mycenes cū y græco & c nō aspirato. & Mycena huius myceng. & mycænæ p salū numero declinari pnt. Vir. li. enei. v. Argolicoue mari depreſus & vrbe myceng. Luca. li bro. i. Sole Thyestæ noctem duxere myceng: vrbs fuit in Argolica Achaię regiuncula: teste Plin. li. iij. natu. histo. Mycena eadē litteratura nympha fuit Laconica. A q mycena vrbs cognominata est: teste Porphyrio sup li. ij. Iliad. Mycone huius cones. & miconos huius myconi: cū y græco & cexili declinari pnt. Vir. li. enei. ij. Mycone gyaroq; reuinxit. Statius in Achilide. Cycladas hinc sprete myconosq; humi: lsiq; Seriphos: insula vna ē ex cycladib; & eiusdem nominis vrbs in ea: teste Ptolemeo
Mycone. Regre in dictione miceng
Myconos. Require ibidem
Milę vrbs. Regre in dictione mille
Miles. ibidē. **Milia** militū. Ibidē.
Milyas. Ibidē. **Milyę**. Ibidem.
Milium. Ibidē. **Milito**. Ibidem.
Militissa. Require ibidem.
Milito. Req. in dictione militor
Militor militaris depo. est verbū: teste Probo. s; & milito militas vsurpat. Vñ in legēda sancti Martini legi. Ipse armatā militiā i adulescētia secutus inter scallares alas sub rege Cōstātino: deinde sub Iuliano Cæsare militauit Arator. O delecta manus q xpi militat armis
Mille cū i latino & duplicato l scribit. & dici pōt mille hoies: & mille hoim. Claudii qd rigarius annaliū. ij. Ibi occidit mille hoim. Cice. i Antoniū. Qui in quā in illo inuētus est q. l. Antonio: mille nūmū ferret expensum. Nūmū dixit p nūmoz. Varro reę humanaz. li. vij. Plus mille & centū annoꝝ est. Nā mille hic substantiuū est: quod teste in saturnaliꝝ Macrobi. etiā declinabilis cōperit. vñ Lucil. li. ix. ait. Tu mili nūmū potes vno querere centum: vno milli substantiue nūmū p nūmoz dixit: ac si diceret potes mille nūmis acq̃ere centū milia p mille vel centū nūmos. Idē li. xv. Hūc milli passum qui vicerit. atq; duob; p mille & duob; passibus. Passum enī p passuū dixit. Virgi. Illa viā cellerās p mille colorib; arcū. vbi mille adiectiuū est. Idē notandū est: per arcū mille colorū

bus dixit: pro mille color. Plau. in milite. Qui mille annorū ppetuo viuūt. quod sane Noni⁹ nō percepit: dum hic mille putat grī casus esse. Millia autē p̄falis tū nu. cum vnico l̄ scribitur. Mila p̄falis tū nume. cū vnico l̄: vrbs est Sici- lia a latere occidentali: teste Ptole. de qua Syll⁹ lib. xiiij. Subsidii infidum fugientibus equora mille. Mylie hui⁹ mylies cū i latino in prima: & vnico l̄ & y greco in secunda syl. locus est in Asia: q̄ antea Solyma vocabat^r: teste Herodo. Milyas huius molyadis: vrbs est mediterranea Carbalig: Pphrygie: P̄sidig: teste Ptolem. Milo cū i latino & vnico l̄: p̄p̄riū fuit viri nomē. de quo Luca. li. i. Pompeiana reum clauferūt sig- na milonē. Milu cū i latino & vnico l̄: gen⁹ est annorū: nomen quidē a greco deductum: teste Var. de lingua latina. Martia. in Xenijs. Fru- mentū milu: p̄nsanāq̄: fabāq̄ solebas. Millus cū i latino & gemiato l̄: collare est canū venati cor: factū ex corio: cōfixūq̄ clauis ferreis emi- nentib⁹ luporū impetū: vt scribit Festus. Scipio Aemilianus ad populū. Vobis rei⁹ publicę p̄sidio eritis: quasi millus cani. Miles cū i lati- no & vnico l̄ cōis est gñis: teste Prif. q̄ & mal. gñe hic Milito dicit^r: quin & foemi. gñis apud vulgus militissa vsurpatur.

Millus. Require in dictōe mille.

Milo. Require ibidem.

Miluus cū i latino masculu. & foemi. gñis est: teste Sergio in Donatū: apud quē p̄ sce. gñe in ex- emplū est: quod selegisse dixit rapidissima mil- uus. quod si Sergius ipse nō meminit: vbi lege- rit sciat esse Ouid. lib. Metamor. ij. ita dicentis. Vt volucris visis rapidissima milu⁹ extis. Sed nō aduertit Sergius: q̄ rapidissima nō cū sub- stantiuo milu⁹: sed cū volucris adiectiue iūgit^r. vt sic ordinē cōstructio: vt miluus: appositue volucris rapidissima: visis extis. Ita em quidā exposuit: sed rectū Sergius. Nā volucris adie- ctiue positū est: & i gyrū volitās interpretat^r. q̄d aperte innuit Ouid. Sed in orbē curuat eundē. Vt volucris visis rapidissima milu⁹ extis: & q̄ sequunt^r: vbi & masculu. gñe protulerūt. Hinc et miluus dicitur. Ouid. lib. Fastorū. iij. Milu⁹ & meritis venit in astra suis. Hora. Suspectos la- queos: & opertū miluius hamū.

M ante IM & IN

Mimas. Regre in dictōe mimus

Mimus cū i latino scribit^r: & effictor interpretatur

Mimas cū i latino mons est i minori Asia: te-

ste Home. in hymnis. de quo Ouid. li. Meta. ij.

Et tandē niuib⁹ Rhodope caritura: mimalq̄.

Mingo gis: & meio meis idē significatū habet.

Hora. Hūc p̄minxerūt calōes atq̄ caballi. Per-

sius. Pingē duos annues pueri facerē loc⁹ extra

meite. Iuue. sary. i. Cur⁹ ad effigē nō tū meiere

fas ē. Mart. Incipit i medios meiere⁹ ba pedes.

Minya. Require in dictōe minyo

Minye. Ibidē

Minyeus. Ibidem

Minyo cū i latino vtrobiq̄ scribit^r: fluui⁹ est Tu-

scię. de quo meminit Vir. li. gnei. x. Qui Cerere

domo. q̄ sūt minyonis i aruis. Minye cū i lati.

in p̄ma: & y greco i secūda: & æ diph. in vltia

syl. populi sūt Thessalię: q̄q̄ meminit Luca. li.

vi. cū ait. Et magnetes equis minye gens cog-

ta remis. Minye⁹ eadē scrip. fluui⁹ ē Thessalię.

Minya insula ē i Myrtoo pelago. Minyū color

Ministeriū. Reg. in dic. mysteriū. (est ruber.

Minyum. Require in dictōe minyo

Minito. Require in dictōe mino

Minitor. Ibidē.

Minor. Ibidem.

Mino nas: mi syl. p̄ducta: actū post se casū re-

git. Vñ in hymno p̄ris mei Frācisī habet. Mī

na gregē dux ad regē. Minor naris: mi correp.

syl. drō iūgit^r. sed & mino nas antiq̄ vsurparūt

teste Prif. Vñ & Minitor depo. & Minito neu-

trale dici p̄r: teste Marcel. Plau. in Amphitrio.

Quid minitabas te factū: si istā pepulissē fo-

ras. Hora. Cerui⁹ iratus leges minitāt & vñā

M ante IO & IR

Myoparo masc. gñis cū y greco scribit^r: neq̄ ex

eo qui est minimus cōponit^r: quasi minim⁹ pa-

ro dicat^r: vt cū Catho. ridicul⁹ somniauit Vgu-

tio: genus est nauis: quo pirare vt p̄sueuerāt: a

quo etiā ipsi myoparones cognoscit^r sunt.

Myra vrbs. Require in dictōe myrrha.

Myrica cū y greco in prima: & i latino i secūda

silla. sequēte exili scribit^r. neq̄ ab eo q̄ est ama-

rus deduct^r: vt cū Catho. ridiculus somniauit

Vgu. sed grēcū magis est vocabulū: & p̄ducit

ri silla. Vir. in Bucō. Nō oēs arbuta iuuāt: hu-

milesq̄ myrice: gen⁹ est hūilis virgulti. Marica

cū i lati. & c nō aspirato: dea est litoris mintur-

neniū: fuitq̄ Fauni vxor dicēte Vir. li. gneid.

vij. Hūc Fauno & nimpha genitū Laurēte ma-

rica accipim⁹. Est etiā eodē noīe vrbs Parthię:

teste Ptole. Marisca cū i latino & c exili: gen⁹ est

fici: teste Festo: dicentib⁹ etiā Catone & Plī. Fi-

cos mariscas i loco cretoso et apto serito. Mar-

tia. Infanti melimela dato: fatuasq̄ mariscas.

Marisca itē morbo is appellat^r: q̄ muliebria pa-

tiētib⁹ inrasci soler: a siliudie mariscę fici sic di-

ctus. neq̄ ab eo q̄ est mas mascul⁹ descēdit: vt

cū Catho. Vgu. somniauit. Iuue. sary. ij. Sꝫ podi

ce leui. Scindunt tumide medico ridēte mariscę

Myrina vrbs. Require in dictōe myrrha

Mirinus. Require ibidem.

Mirior. Require in dictōe miror.

Mirmica. Require in dictōe mirmix.

Myrmix hui⁹ micis cū y greco in prima sillaba

& Myrmica a μῆρ μῆρ greco adō formata

declinari in recto p̄r: a nostris formica trāstetē

L iij

Miror miraris deponēs est verbū: qđ tñ Prisci. tradit esse cōe: & accm̄ a pte post regit vel dñm: vt miror illā rē: & illi rei. Qñq; etiā gr̄o iungit: & quādoq; absolutū est. Vir. aen. xi. Iusticiæ ne prius mirer bellivæ labor: Qui. li. meta. xiiij. Dūq; moror: mirorq; simul fugit omnis in vn das. Antiqui etiā miro miras prouulerūt: teste Noni. Vnde Varro in Eumenidib; ait Hospes quid miras. Inde mirus ra rum: & miror com paratiuus gradus: testibus Festo & Nonio.

Miro. Require in dictiōe miror.

Myrrha cū y græco & duplicato r: secūdo aspi rato scribit: & nōnunq; muramus y græcū in u nostrū dicimus murrha: teste Priscia. filia fuit Cynaræ regis Cypriorū scđm̄ poetas cōuerſa in arborē sui nois: cui⁹ gutta viridis est: & ama ra: quæ & eodē noie myrrha appellat: neq; ab amarus myrrha deducit: vt cū Catholico som niauit Vgu. Myrrha itē siue murrha genus est lapidis: ex quo vasa myrrhina fiūt: teste em̄ Pli nio li. xxxvñ. natu. histo. myrrha humor qđā est subterraneus: & sub terra colore densatus. De hoc lapide intellexit Luca. hoc est de vase ex hoc lapide: quom dixit. Nō auro myrrha uer bi bit. Marti. Si calidū potas ardenti murrha Pha lerno Cōuenit. Inde fit myrrhe⁹ & myrrhinis: vnde & myrrhina vasa. Proper. Myrrheaq; in parthis pocula cōcta focis. luue. saty. vi. Gran dia tollūt crystallina: maxima rursus Myrrhi na: deinde Adamas notissimus. Myrrhina scē mi. gene. seu murrhina: vtroq; em̄ mō effert: ge nus est potionis confectæ: qđ gr̄ce neſtar dicit quæ a nonnullis myrrhatū vini appellat: quā etiā potionē murrhiolā mulieres vocabāt: vt Festus scribit & Noni. Plau. in pseudulo Et qđ habeāt roga: myrrhinā: passum: defrutū: mel la. Hęc ab Vgu. corrupto vocabulo marina di cit. Myra cū y græco & vnico r vrb̄s est Lyciæ circa montē Massiciū: teste Ptol. cui sanctus Ni colaus episcopus præfuit. Myrina cū y græco in prima: & vnico r & i latio in media syllaba: vrb̄s fuit in Aeolia: teste Home. li. Ilia. ij. Ptole mæus autē duas ponit eiusdē nois vrb̄es: quæ vna (vt ait) est i minori Phrygia siue in Aeolia alia in Lemno. Myrinus eadē scriptura: ppriū fuit viri nomen: de quo Martia. in xenijs. Nup quom myrino petereſ missio lēso. Myrum cū y græco vnguentū dicitur.

Myrrheus. Require in dictiōe myrrha.

Myrrhina. Ibidem Myrrhinū. Ibidem.

Myrrhus. Ibidem.

Myrrheta. Require in dictiōe myrtus.

Myrtum. Ibidem. Myrteus. Ibidem.

Myrtulus. Ibidem Myrtous. Ibidem

Myrtus cū y græco & t exili scribit: neq; a mari deriuat: vt cum Catholico ridiculus somniauit

Vgut. arbuscula est nobis notissima: & (vt di cunt poetæ) Veneri sacra: vt etiā testis est Ser. sup. ij. geor. A qua fit myrtetū neu. & myrteta scēmi. generis: teste Priscia. myrteus adiectiuū. Plau. in Aulularia. Ne socio: qui seruus e myrte ta proſiluit. Tibul. Et gerit insigni myrtea lerta coma. Myrtoum cū y græco & t exili: pelagus est artis maris Acgi nomē a Myrtilo: qui teste Igino de astronomia poetica Mercurij fili⁹ fu it ex Clytiā cognominatū: & pducit to syl la. Oui. heroi. Et qui myrtoas crimine signet aq̄s. Hora. i. Carmi. Myrtoum pauidus nauta fecit mare. Myrtulus autē cū y græco in prima: & t exili & i latino i secūda syl la. & vnico l: mediā corripit. Sta. li. thæba. vi. Myrtulus: & voluci iam iamq; reliquit axe.

Myrum. Require in dictiōe myrrha.

Mirus. Require in dictiōe Miror.

M ante IS

Miseror secūda cōiuga. deponēs est verbū: & gr̄o iungit teste Dona. acenā dñō. Hiero. in pa rabolis ca. xiiij. Qui autē misereſ pauperi: bea tus erit. Idē in Hieremia ca. xxx. Ecce ego cōuer tam cōuerſionē tabernaculorū iacob: & teſtis eius miserebor. Vt etes etiā misereo miseres p tulerūt: teste Noni. Vñ Ennius annaliū. Vngit Cogebāt hostis lacrimātes: vt misereſcēt. Idē. in hecuba. Misereſce manus: date ferrū: quo me anima priuem. Comperit etiā misereſ impo nale & misereſ: testibus Noni. & Priscia. Quæ verba a parte ante accm̄ regūt psonæ patientis & a pte post gūm psonæ agentis. Vir. Si te lap sorū misereſ: quæ munera Niſo Digna dabis. Lutus. Neq; minus vestri q̄ mei misereſ. Cice. pro Ligario. Cauete fratrū p fratris salute pre cantū vos misereſcāt. Turpilus: referentē No. Tunc (inquit) patris me misereſ magis. A mi se reo fit misereſco: a misereſco autē fit misereſcū impersonale cū significatio sui verbi. Sta. lib. thæ ba. i. Et generis misereſce tui. Virg. lib. aen. x. Vos o poti⁹ misereſcite vtrū. Terē. Atq; inopia te misereſcat mei. Miseror miseraris primā cō iuga. etiā deponēs est verbū: a pte post accm̄ ca sum regēs. Virg. aen. xi. Et Turni fortē mi se rant iniquā: sed & misero miserarū antiq; vsus pauere: teste Noni. Acciū inducente dicentē in Athamante. Atq; ita de illis merui: vt iure hæc nunq; miserarēt mala. Miseror autē & misereor hoc distat: q; (vt tradit No.) miserari ſcat fieri: & lamētari: misereri y o miserationē alienis ca sibus exhibere. Et actiue quidē ad primū: pass ue aut ad secundū. Et Pompei. ait. Miserat is q̄ aliena querit incōmoda: Misereſ is qui miserū subleuat. Inde misereſitudo dicta est: tam miseria (teste Noni.) significans: q̄ misereſcordiā

Misereo. Require in dictiōe Misereor.

Miseresco. Ibidem.

Misereat. Ibidem.

Miseria. Ibidem.

Misericordia. Ibidem.

Misericordia. Ibidem.

Misericordia. Ibidem.

Misericordia. Require ibidem.

Myfia cū y græco in prima & vnico f & i anino in media syllaba scribit: provincia est Phrygiæ cōterminā habēs Aeliā: teste Pli. li. v. natu. hist. Est autē duplex: superior & inferior: vt scribit Ptolem. Est & eodē noīe vrbs in Albania: teste Ptole. qui & aliā eiusdē noīs vrbe ponit i Parthia. Moesia cū ce diph. & vnico f: vrbs est Myfia ppe Troiā: teste Seruio sup li. i. geo. de qua Vir. l. p̄fato. Lētus ager nullo sem mœsia cultu iacat. Moesia item eadē litteratura p̄uincia est iuxta macedoniā Pānoniē p̄termina quā superiorē mœsiam vocāt. Est & alia mœsia q̄ inter danubiū orientē versus vsq; ad Tyran fluiū p̄tendit: & inferior mœsia vocat.

Mysteriū cū i latino scribit: & a μυσος quod ē odiū deriuat: teste Clamēte papa in stromatibus. Neq; cū y græco μυσος scribit: vt scribit p̄cipit Tortel. At yō Apollodor⁹ a quodam: cui Myon nomē fuit: quem & venādō peris̄se asserit: mysteriū dictū & nomē funebri hono- ris accepisse dicit. Et sic cū y græco mysteriū scribendū erit. Alij a μύω: qd claudere fcat dedu- ctū phibent. Vñ Mysteriū arcanū dicit. Et tūc cū y græco scribi debet. Ministeriū a μιν- strando latinū est vocabulū: & p̄prie ministri opera est: sed p̄ omī q̄q; opatiōe accipit. vt de rege Latino Virgili. Mestulq; resuq; fceda mi- nisteria. Ministeria item p̄ ministris ponit. Paulus iuris cōsultus. Vrbica ministeria dicim⁹ etiā quē extra vrbe ministrare nobis p̄sueuerunt Vlpian⁹. Deniq; cōcubine filios naturales a tū nos cōstituit generali appellatiōe nō cōtineri. & si qua alia sunt huiusmodi ministeria

Mitos. Require in dictione mythus

Mythus cū y græco & th aspirato scribit. Neq; ab eo qd est mitis mite descēdit: vt cū Catholi. Vgu. somniauit: sed grēcū magis est vocabu- lū: q̄ a nostris fabula trāsfert. Mitos cū i latino & t exili grēcū & ipum vocabulū: filiū a nostris traducitur. Vnde vestis polymita: vt in verbo lineo vidimus.

M ante N

Mnestheus cū th aspirato & eus diph. scribit: p̄ priū fuit viri Troiani nomē. de q̄ Vir. li. gnei. Velocem Mnestheus agit acri remige pistrim. Hic nōnunq; & mnestheus triū videlicet syllaba vocatus est: dicte Virgi. lib. gneid. x. Nec lycio genitore mior: nec fratre mnestheo: vbi nōnulli legūt Mnestheo: ita vt spōdeus in qnto sit loco: & secūda spondēi syllaba prop̄t gemi

nā sequētis dictōis consonantē mn pducā sit. Alius eodē nomine fuit Thesei filius. ali⁹ Dio- medis auriga. Mnesthus cū th aspirato et i la- tino fuit Arithoi filius: teste Home. li. Iliad. vi. Mnestho cū th aspirato: filia fuit Oceāi et Te- thyos: teste Hesiodo i Theogonia

M ante OD OM & ON

Modero R. require in dictione moderor

Moderor depo. est verbū: & dñm post se casum regit vel actū: testib⁹ Diomedē & Seruio super li. vñ. gnei. Cato si tamē codex non mentit: au- ctor est. Ipse tibi moderare tuis: vt parcere pos- sis. Terē. Qui ex sua libidine moderat nos. An- tiqui etiā moderor moderas p̄tulerē: teste Mar- cello Pacuuiū inducente dicētem. Neq; tuum te ingeniū moderat. Qd etiā Nicola⁹ obseruauit in Hesio. dicens. Vt linguā moderes: pensatq; verba loquaris.

Modulo. Require in dictione Modulor.

Modulor deponens est verbū: & rā dñō q̄ accō- iungit: teste Ser. sup li. vñ. gnei. Sed & modulo las. veteres p̄tulerūt: teste Priscia.

Molucrum. Require in dictione Mulchrum.

Moises. Require in dictione Moses.

Momen & momentū in vno fcatō dici pōt. Lu- cre. Momine si a puo p̄nt impulsā moueri.

Momentū. Require in dictione Momen.

Monacha. Require in dictione Monycha.

Monachus. Ibidem.

Moneo facit in p̄tō monui: teste Priscia. quinetiā & moni: teste Marcel. Pacuuiū inducēte dicēte in armog; iudicio. Dic quid faciā: & quod me moneris: effectū da. Moneo duos regit accōs diuersos: vt p̄fato Pacuuij exēplo patet. Nō nunq; post accm regit ablm: vt est apud Terē. in andria. Habeo p̄ illa re illū quo moneā pbe Aliqñ post accm iungit gō: teste Diomedē. vt moneo te officiū tui.

Moncechus. Require in dictione Monicha.

Monycha eadē scriptura: mater fuit facti Augu- stini. Monachus & monacha: cū ch aspirato di- ci pōt solitarius & solitaria. Monacha itē vna ē ex insulis mille trecentis septuaginta octo: ante Taprobanē Indiæ maximā existentibus: teste Ptole. Monæcus cū ce diph. in media syllā. & c exili. Herculis cognomē fuit: quo etiā noīe por- tus quidā in Liguria vocatus est. Et pducit pe- nultimā. Vir. gnei. vi. Aggeribus socer alpinis atq; arce Monæci. Munychium cū y græco in secunda syllā. & ch aspirato: festū erat Palladis vt refert Pollux: vnde Munychij Atheas; por- tus dicti sunt: de quibus Ouid. meminist quom- ait. Hic se sustulerat parib⁹q; caducifer alis. Mu- nychiosq; volans agros gratamq; Mineruæ Despi. humum.

Monychus cū y græco: & ch aspirato scribitur:

vnus fuit centaurorū. de quo Iuena. saty. i.
Quantas iaculetur Monychus ornos.

Monitū. Require in dic. monumē.

Monitus. Require ibidem.

Monoceros huius monocerotis: animal est cor
nu vnici gerens: qui a nōnullis in recto mono
ceron: gō monocerotis declinatur

Mons format per diminutionē monticulus. &
monticellus: teste Probo

Monticulus. Reg. in dictione mons

Monticulus. Require ibidem.

Monstratio. Regre in dictione monstrū.

Monstruosus. Require ibidem.

Monstrū dictū est quasi monestrū: q̄ scilicet ali
quid moneat futurū: auctore Pōpe. vel (vt scri
bit Nonius) monstrū dictum est: q̄ iminentia
monstret. Monstra autē appellatur quę naturę
modū egrediunt: vt auis quattuor alis: homo
duobus capitib. Nōnunq̄ tñ pro monstratiōe
monstrū ponit: teste Nonio. vt est apud Virg.
Monstra deū refero. i. monstratiōes. Ab eo qđ
est monstrū fit adiectiue monstru⁹ & mōstruo
sus. Luca. li. i. Monstruosiq̄ hoim partus

Monstruosus. Require in dictione monstrum.

Monstruus. Require ibidem.

Monumentū. Require in dictōe monumen

Monumen. monumentū. & monitura. & mo
nitus hui⁹ monitus in vna scatione accipi pos
sunt. Vir. Carmentis nymphæ monita: & de⁹
auctor Apollo. Persius. Hos pueris monitus
patres infundere lippos.

M ante OL

Mola: Require in dictōe mollis

Moles. Ibidem

Moly. Ibidem

Molio. Require in dictōe molo

Molleo. Ibidem.

Molior. Ibidem

Molefco. Ibidem

Mollio. Ibidem

Mollestra. Require in dictōe mollis

Mollicia. mollicies. mollitudo in vno scato di
ci potest: teste Marcello. Cice. lib. v. de finibus.
In primo enim ortu inest temeritas & mollicia
quędam. Idem lib. iij. de oratore. In ipso facto
modū & mollitudinis & leuitatis

Mollicies. Regre in dictōe Mollicia

Mollis molle cū duplica. l. scribit: pluresq̄ apud
Marcellū scationes derinet: hoc nihilomin⁹ in
loco annotādas. Mollē (ingr) dici nō durum.
Vir. geor. ij. Quid nemora æthiopū molli ca
mentia lana. Mollē: recens nouū. Vir. in Bucu.
Sunt nobis mitia poma: castaneę molles. Mol
le: opportunū. Vir. Et q̄ mollissima fandi tem
pora. Mollē: leue: ptemnendū. Virg. geor. iij.
Tua meccenas haud mollia iussa. Mollē nō ar
duū nec erectū. Vir. i Bucu. Qua se subducere
colles. Incipiunt: molliq̄ iugū dimittere diuo.
Mollē: dulce: iucūdū. Virg. geor. ij. Mollesq̄

sub ar bore somni. Molle placatū. Tullius de se
nectute. Et Hānibalē iuueniliter exultāte pacien
tia sua mollebat. Horatius in. i. carmi. Molliuit
auerfos penates. Ab eo qđ ē molle. Mollestra
dicta est pellis ouilla. Molla mo syl. la. correpta
vocat far tostum & sale sparsum: q̄ eo molito
hostię spargunt: vt scribit Fest⁹. Vir. in Bucu.
Frāgemollā: et fragilis incēde bitumie lauros
Molla itē est q̄ ferrū acuit: & frumēta & olea
teruntur: vt in euāgelio Matthēi. Expedit ei vt
suspēdat mola asinaria i collo ei⁹. Rursus mo
la mādibula dī: vt est apud Psalmographum.
Molas leonū pfringer dñs. Et in his oib⁹ signi
ficatis primā corripit syl. Et a mola venit mo
laris dens: q̄ apud vulg⁹ maxillaris dī & mo
laris. Molle: fragmen. Oui. li. meta. iij. Aut co
mes (ingr) ero dixit: dextraq̄ molarē sustulit.
Moly cū vnico l & y gręco flos est de q̄ Ouidi.
li. metamor. xij. Moly vocat superi: nigra ra
dice tenet. Vbi Tortel. legit tmoli cū t ante m:
& cū i latino scribi pcepit: sed falsus est. Molus
cū vnico l vir qdam fuit Cretēsis: teste Home.
li. Ilia. x. Moles cū vnico l dī difficultas & pro
magnitudine fere poni solet. vel p pondere seu
onere. & mo syllabā pducit. Vir. Torosq̄ in
fusa p artus. Mens agitat molē: s̄ est pond⁹ seu
magnitudinē. Virg. Tantę molis erat Roma
nā condere gentē. id est difficultatis

Mollitudo. Require in dictōe mollicia.

Molo molas primę iug. vñ Immolo. imolas:
mo syllabā corripit. Stati⁹ li. Thebai. vñ. Aut
iubar aduersi graue syderis immolat vmbis.
molo molis etiā primā corripit syl. & facit in
p̄terito molui. in supino multū: teste Prif. quin
etiā & molitū. Vñ Festus ait. Mola vocat far
tostū & sale sparsum q̄ eo molito hostię asper
gunt. Est autē molere agere vt ferrū: & terere
vti far & triticū: ac etiā subagitare. vt est apud
Hierō. in lib. Iudiciū. Sampsonē clausū in carce
re molere fecerūt. id est (vt tradunt Hebrei) cū
robustis mulieribus eū coire fecerūt: vt ex illo
robustā prole susciperēt. Hora. in sermonibus
Permolere vxores nolim laudarię ingt. Qđ
Acron exponēs ait. Permolere: violare: pollue
re: affectare: subagitare. Molior cū vnico l de
ponēs verbū: & molio: Diomede teste vsurpat
& mo syllabā pducit. Vir. li. gnei. i. Pars duce
re muros. Moliriq̄ arcē & manib⁹ subuoluere
saxa. Varro in lib. poetico. Et tñ non demolio
astra. Statius lib. siluag. iij. Iamq̄ alio moliris
iter nec deside passū. Mollio molis etiā quartę
iug. Sicut & molio qñ placare scat vel molle
reddere cū duplicato l scribit. Vir. geor. ij. Fru
ctusq̄ feros mollite colēdo. Horatius in. i. car
mi. Molliuit auersos penates. i. placauit. Mol
leo molles secūde iugatinis cum geminato l

vnde mollesco facit in preterito mollis
Molus. Require in dictione mollis.

M ante OR & OS

Mora vrbs. Require in dictione morus

Mordeo mordet facit in preterito momordi: teste
Pris. dicente Luca. Exiuit p̄m⁹ chalybē: frenos
q̄ momordit. gnetiā & mors: auctore Gellio
li. viij. nocti. atti. Vñ & Plaut. ait in trigem. Ni
fugissem mediū credo p̄morsisset. Antiqui tñ vt
scripsit Marcel. memordip momordi. pepolci
pro popolci. pepugi p̄ pupugi. sp̄pōdi p̄ spo
pondi dixerūt. licet etiam tetuli p̄ tuli. cecurri p̄
cucurri: teste Gellio lib. p̄gato

Morior moreris tertia. & morior moriris q̄rta
p̄iuga. declinari pōt: teste Pris. Luca. li. iij. Nā
gratis mori iugulo q̄ puocat hostem. Ouid.
li. Meta. xiiij. Ad strepitū moriet̄q̄ timēs cupi/
dusq̄ moriri. Ennius Annalium. xiiij. Nobis
ostendas si viuim⁹ siue morimur. Teren. in Eu
nucho. Risu emoriri omēs deniq̄

Moro mōras. Regre in dictione moror.

Moror cōe v̄bū est: vt q̄dam volūt. sed & mo/
ro: ras veteres teste Diome. p̄ulerūt. Vñ Pacu
ui⁹ ait in Hermiona. Paucis absoluit: ne mora/
ret diuti⁹. Neui⁹ in p̄cto. Quid moras: quid
Mora villa. Reg. in dic. morus. (imperas.

Morus arbor est nota: cuius fructus morū d̄r.
Est etia; morum villa q̄dam ab occidentali par
te Nili: teste Prole. Mora vrbs est Corsicæ me/
diterranea: vt Ptolemus ostendit

Moses duarū syllabarū est: dicente Iuue. faty. v.
Tradidit arcano q̄dcunq̄ volumē moſes. Et
Arator. Nō hec ieiunia moſes p̄didit. Et iterū;
Nā psalm⁹ licet ista canat: tñ indyē moſes: al/
tius hec memoras. At p̄o Sedul⁹ trisyllabam
dictiōē expressit cū ait. Quid q̄ & Elian q̄ cla
rū videre moſen. Et facit in grō moſis vel mo
fi. sicut Achilles huius achillis vel achilli. Vlyſ/
ses huius vlyſſis vel vlyſſi.

M ante VG & VL

Mugilis. Require in dictiōe mugil

Mugil huius mugilis declinat: teste Phoca: sicut
pugil hui⁹ pugilis. sed & mugilis in recto com
perit: genus est piscis capitosi: a cuius similitudie
etiā capitosa mentula mugilis d̄r. Iuue. faty. x.
Secat ille cruentis Verberib⁹ quosdā mœchos:
& mugilis intrat. Catul. Ah tū te miserum: ma
liq̄ faci. Quem attritis pedibus: patente porta.
Percurrent mugiles: raphaniqū.

Muginor. Regre in dictiōe murmuro

Mula. Require in dictiōe mulus.

Mulceo mulces facit in preterito mulsi. in supino
mulsum: teste Pris. Mulgeo mulges facit in p̄/
terito mulsi. vñ (vt aliq̄ volūt) mulxi: vt ab alio
preterito mulsi a mulceo differat. in supino mul/
sum. & mulctum: teste Pris.

Mulciber. Require in dictiōe mulcifer

Mulcifer quasi mulcēs: hoc est molliēs ferrum.
Vulcan⁹ dictus ē qui & mulciber. & facit mul
ciber in grō mulciberis vel mulcibris: teste Ca
sellio Alexāder autē secūda declinatiōe declinatē
precipit: cum dixit. Presbyteri cum mulcibero
memor esse memento

Mulcrū ab Vgu. lac nouū d̄r. Molucrū & quo
mole ferunt: & lignū quadratū vbi immolat:
necnō & tumor vētris: q̄ & virginib⁹ incidere
solet appellari pōt: teste Pōpe. Afrani⁹. Vir/
gini tā crescit vter⁹: q̄ grauidę mulieri molucrū
Mulcta. Reg. in dictiōe mulctra.

Mulcto mulctas regit a parte post actm: et vltra
actm abluū siue grm: sed et nōnunq̄ duos post
se habet accusatiuos diuersos. Vnde Hiero. in
Esdra ait. Et mulctauit gentem argenti talenta
centum: & auri talentum vnum.

Mulcta fœ. gñis a mulgeo. & mulctū neut. &
& mulctare p̄ vale: in q̄ mulget lac dici pōt:
gnetiā & mulgare. Vir. Bis venit ad mulctā:
binos alit vberē fœtus. q̄d tñ nōnulli mulgēdi
horā interpretati sūt. Hora. in Epo. Illic iniussæ
venit ad mulctra capellę. Vir. in geor. More
patrū niuea iplēbūt mulctaria vacce: vbi Ser/
uius & mulctaria (inq̄) dici pōt: & mulgaria.
Vñ Valgi⁹. Sed nos añ casam tepidi mulgaria
lactis. Et sinū vini cessam⁹ pōdere bacchi. Mul
cta poena apud Oscos d̄r: teste Festo: vel etiam
peccati cuiuspiā specialis añ aduersio: q̄ hodie
teste Ser. pecuniaria est: neq̄ a mulcto mulctas
mulcta descēdit: vt cū Catho. Vgutio sōnauit
qn potius a mulcta mulcto v̄bū formatū est:
teste Gellio li. xi. nocti. atti. Neq̄ latinū est mul
ctavocabulum: sed Sabinum: auctore Varro.

Mulctare. Require in dictiōe mulctra

Mulctum. Require ibidem

Mulgare. Require ibidem

Mulgeo. Require in dictiōe mulceo:

Mulio. Require in dictiōe mulus.

Mulius. Ibidem.

Mulleus. Ibidem.

Mullus. Require ibidem.

Mulla fœmi. gñis a mulceo. & mullum neutri
dici pōt: interest tamē. Nā fœmi. gñe mulla: ge
nus est potionis ex aqua & melle cōfectę. neu
tro aut mullum vinū est: attico melle tempera
tum: testibus Varro. & Celso. Macer de virib⁹
herbarum. In mulla cōctū cōmixtū: cui sit ace/
rum. Martia. in apophoretis. Non alicā: mul/
sum poterit tibi mittere diues.

Mullum. Regre i dic. mulla.

Mulus cum vnico l̄ habet fœmininū mulla: quę
in datiuo plurali & ablatiuo: teste Prisciano fa
cit mulabus. Inde Mulus & mulio. Horatius
sermo. xvij. Audit: cum magno blateras cla/
more furib⁹ mulius. Iuue. Nam mihi cōmota

Iamdudū mulio virga. i. mulorū ductor. Mul-
lus cū gemino l. genus est piscis: quē alas bar-
bonē vocāt: q. apud grēcos μολόσ cum y
grēco scribit. Ideoq; grēcū qdaz volūt esse vo-
cabulū. At yō Fenestella: Plinio referēte a mul-
leorū colore cognōiatū tradidit. neq; ab eo qd
est mollis molle deriuat: vt cū Catho. Vgutio
sōniauit. Iuue. sary. iij. Mullū sex milib; emit.
Mulleus cū duplicato l. scribit. Mullei (ingr Fe-
stus) calcei regū erāt albanorū: & post patricio-
rū a millādo (vt ait) hoc est suēdo dicti: nō autē
a mille: vt cū Catholico somniauit Vgutio

M ante VN

Munda oppidum. Require in dictione mundus.
Mundicia & mūdiciēs in vno scato dici potest.
Mundiciēs. Require in dictione mundicia.
Mūdus auctore Pōpe. appellat cēlū. terra. mare
aer. ornat muliebris: & si p muliebri ornatu
neu. gñe mundū declinari p̄cipiat Vgu. q. etiā
ad id pbandū: mēdosum affert exēplū. Varro
de ling. lati. Mūdus muliebris dictus est a mū-
dicia ornat. Mūda oppidū est Hispaniē. de q
Luca. Vltima funesta cōcurrant p̄lia munda.
Munero muneras. & muneror depo. vsurpat:
auctōrib; Diomede: Nonio: Prisci. Horati.
Muneretur te Priape affecto.
Muneror. Require in dictione munero.
Mungo mūgis. & mungor depo. vsurpat: teste
Marcel. Catonē inducēte dicentē de liberis edu-
candis. Neq; emunguntur libertatem
Mungor. Require in dictione mūgo
Monychi. Regre in dictione monycha.
Munychium. Require ibidem

M ante VR & VS

Muria cū vnico r & latino: Syrum est vocabu-
lū: teste Acrone sup sermo. xiiij. Horati. Neq;
ab eo q est murus descēdit. ga. l. oleo ster. p mu-
ro: vt cū Catho. ridiculus somniauit Vgutio:
erat apud antiquos gen^o liquaminis: quod ex
thymo pisce cōficiēbatur. Persius. Tingit olus
siccū muria vaser in calice empta. Muries hui⁹
muriei eadē scriptura sal dē in pila tunsūm: &
in ollam fictilem cōiectū & in furno pcoctū:
vt scribit Festus. Quo dehinc (vt ait) in aquam
misso vestales virgines in sacrificio utebant.
Muries. Require in dictione muria.
Murilegus. Require in dictione musio
Murmur tā maf. q neu. gñis est: testibus Capro
Probo: Prif. Hiero. in loāne. c. vij. Et murmur
multus erat de illo in turba. Vir. Et nemorum
crebescere murmur. Et format dinutiue mur-
murillū: teste Nonio. Vnde Plau. ait in ruden-
te. Nolo ego murmurillū neq; susurrū fieri.
Murmurillū. Require in dictione murmur.
Murmurillo. Require in dictione murmuro
Murmuro ras. & murmuror depo. vsurpat. &

ab eo qd est murmurillū: fit murmurillo mur-
murillas. Hierony. in lib. numerorū. cap. xiiij.
Igit vociferās omnis turba fleuit nocte illa: &
murmurati sunt cōtra Moysen & Aaron cun-
cti filiū israel. Et in euāgelio Lucē legi. Et cū vi-
derēt omēs murmurabāt dicētes: q. ad homi-
nem peccatorē diuertisset. Plau. Quid murmu-
rillas tecū: & te discrutias. Muginor depo. idē
scat quod & murmuror: vt etiā interpretat No-
nius illud Lucillij lib. vij. Muginamur: moli-
mur: subducim⁹. At yō Fest⁹ muginari (ingr)
est nugari: & quasi tarde conari: qd magis pla-
ceret: & interpretationi dicti Lucilliani aptius con-
uenit. Musio cū duplicato s: etiā p murmuro
ponit: auctōrib; Festo & Nonio. Enni⁹. Alpe-
ctabat virtutē legionis suę: expectās si mussita-
rent. Mussare item tacere scat. Enni⁹. Nō decet
mussare bonos. i. tacere: interprete Festo. Rur-
sus mussare fr dubitare. Vir. Mussat rex ip̄ela-
tinus. Quos generos vocat. i. dubitat: vt expo-
nit Serui⁹. Mussare: vereri. Vir. li. gñei. xi. Cun-
cti se scire fatentur. Quod fortuna ferat populū:
sed dicere mussant. Mussare: queri. Vir. li. p̄la-
to. Flent mesti: mussantq; patres. Inter mussa-
re autē & murmurare hoc distare tradit Noni⁹
q. mussare hominē est occulte: qd & pressa voce
loquētiū: qd celatū velint. Murmurare (vt ait)
maioris soni est: & ad tumultū p̄ximi: dicente
Vir. geor. i. Et resonātia lōge. Littora misceri:
& nemorū: in crebescere murmur.

Murmuror. Regre in dictione murmuro.

Murus & mcerus cū ce diph. in vno scato did-
pōt: teste Serui⁹ sup lib. x. gñei. Vñ Vir. li. p̄la-
to ait. Atq; ipsis p̄lia miscant. Aggerib; mero-
rū: p muros. Merus absq; diph. p eo q est so-
lus poni p̄sueuerat: auctōrib; Festo & Nonio.
vt est apud Teren. in Phormio. Nihil habet ni-
si spem merā. Nūc tñ & purus vel syncer⁹ in-
terptat. Mer⁹ absq; diphthōgo p vino ponit.
Mæra cū æ diphthōgo fuit quarta Præti filia
ex antia vxore. Meroe hui⁹ meroes cū e absq;
diph. triū videlicet syllabarū: insula qdaz ē Ni-
li fluminis: & eiusdē noīs in ea. de q Luca. li. x.
Ambit meroe nigris sæcunda colonis. Mæris
cū ce diph. p qdaz pastore a Virg. ponit: quo
etiā nomine rex qdam ægypti vocatus est.
Mus grēcū vocabulū est: q apud illos μυσ cū
y grēco scribit: & facit in grō plu. muriū: vt in
Randensem tradit Laurē⁹. Quod etiā auctō-
ritate Hierony. cōprobat in li. i. Regū. cap. vi.
ita dicētis. Facietisq; similitudines annorū vestro-
rū: & similitudines muriū: q demolliti sunt terrā:
At vero Romulus metri gratia mus⁹ p̄tulit: cū
ait. Onsitat hinc murū ludere p̄pta cohors.
Simili quoq; modo p̄tulit Carolus Arretin⁹:
cū dixit in initio batrachomyomachię: ranas;

muricq; siml. Mus format diminutiue muscu-
lus. Musculus item cochlea aquarū est: & nau-
gij gen^o. Musculus lanugo qdam est viridis: i lo-
cis humidis crescēs. Vir. Musco circūdat ama-
ræ corticis. Musca parū volatile format p di-
minutionē Muscula. Boetius. Quid imbecilli⁹
homine: q̄s morlus muscular; necat. Muschus
cū ch aspirato: aial est quadrupes ad muris si-
militudinē. iuxta cuius vmbilicū: sanguineum
nascit apostema inter carnē & coriū: qd cū pel-
le ablatū: p̄ciosum muschum cōficū
Musa a μοσχο: quē inquisitio dicta est: aucto-
re Herodiano: nō autē a mos aqua: vt sōnauit
Vgu. Musæ nouē fuerūt. Chio: Euterpe: Tha-
lia: Melpomene: Terpsichore: Polymnia: siue
Polihymnia: Vrania: Calliope: Erato: quā tñ
Archades nō musam: sed varem fuisse dicunt.
Quas omēs etiā tribversib; Hesiodus i Theo-
gonia cōprehēdit: cū ait. Κοίω τε Ξυτερπυ-
τεσσα λει ατεμελπομενα τε τερψιχο-
ρη τε ερατω τε πολυ λια τε ούρα-
ρη τε καλλοπηιε τήλπροφερεσ τα
τρεσσάσσων.

Musca. Require in dictione mus

Muscula. Ibidē.

Musculus. Ibidē

Muschus. Require ibidem.

Musio & murilagus: animal est quadrupes: qui
alio nomie Cattus appellatur

Musso muslas. Require in dictione murmuro.

Mustavrb; est Aphricæ inter Thabracā ciuita-
tem & Bragadā fluiū: teste Ptole. Mustū vinū
vocat nouū. Oui. in Fastis. P̄mia de lacubus
p̄xima musta tuis. Marf. Imbrue plebeias: du-
linis pulitib; ollas. Vt satur in muacuis: dulcia
musta bibas. Probus autē maf. gñe mustus de-
clinarī p̄cipit. Mustus musta mustū: p̄ nouus
noua nouū ponit. Vñ Plau. mustā iuencā di-
xit. Sifiter etiā Censorin⁹ de agna: ingt. Musta
pascēda. Næui⁹ in gymnastico. Vtrū meli⁹ est
virginē an viduā vxorē ducere: virginē: simu-
sta est. Ab eo q̄ est mustus nouus fit (radit Ca-
per) Mustaci⁹ mustacia mustaciū. Ait em. Mu-
stacius: siue mustaciū nō ad gen⁹ referendū est
quia b̄ sit aut illud: cū p̄ semihl sit: sed sic plane
est: mustacius panis: & mustaciū librū recte di-
cimus: hoc est nouū. Fallit tñ Caper cū & mu-
stacius maf. & mustaciū neu. gñis apud appro-
batissimos legat auctores. Quod q̄dez vt mea
opinio fert: nō ab eo qd est mustū nouū: sed a
mustace lauro descēdit. Iuue. satyra. vij. Causa
nec est: quare cenā & mustacia perdas. Stati⁹
li. siluag. i. Et mustatius: & letante palma prae-
grandes caritides cadebant. Quo aut fiat mō
Caro insinuat: cū ait in re rustica. Mustacios sic
facito. Farinā filiginē: modiū vnū musto cō-
spergito: anysum: cyminū: adipis pondo duo

casei librā & devirga lauri deradito: codē ad-
iecto: & vbi defrixeris: lauri folia subrus addi-
to: dum concoques

Mustacium. Require in dictione musta.

Mustacius. Require ibidem

Mustum. Ibidē

Mustus. Ibidem

M ante VT

Muto. Require in dictione mutio.

Mutio mutis quartæ cōiug. fcat loqui: auctore
Pōpeio. Persius. Men mutire nefas. Enn⁹. Pa-
lam mutire plebeio piaculū est. Mutio mures
secūdæ. Vnde mutelco fcat mutore: nō ore tace-
re vel loqui nō posse. Oui. Meta. xij. Troas des-
exdamāt: obmutuit illa dolore.

Mutuo (ingunt Vgutio & Cathol.) ft mutuo
dare. Mutuor autē mutuo accipe: cū mutuari
etiā mutuo accipe significare haberi: aucto-
re Marcel. Cæciliū inducēte dicentē. Ad ami-
cos currat mutuatiū mutuet causa mea.

Mutuor. Require in dictione mutuo.

N ante A

Nancio nancis. & Nanciscor
deponēs in vno fcatō dici
pōr. Vñ Graccus p̄ se ait.
Si nantiā populi desiderū
& pbabo reipublicæ cō-
moda. Nancio facit in p̄e-
rito nanxi. in supio nactū.
teste Prisc. Nanciscor vero
format p̄teritū nactū sum:

& significat inuenire: acquirere: adipisci

Nablium. Require in dictione naulum.

Nabulum. Require ibidem

Nanciscor ceris. Require in dictione nancio

Nardos scemi. & nardū neu. gñe tā p̄ vnguen-
to q̄ p̄ herba ex qua conficit declinari potest.

Quæ cū græca sit dictio: rectius in os vt tradit
Probus: q̄ in us notatiū terminamus. Hiero.
in Cant. Nardos mea dedit odorem suum. Ti-
bul. Illius puro distilent tēpora nardo

Mardū nardi. Requi. in dictione nardos.

Nares p̄fali tñ nume. declinat: vt tradit Prob⁹:
sed nō recordat Probus legisse apud Horatiū.
Emundæ naris: grī casus. Et Luca. li. ij. ait. Hic
aures alius spiramina naris aduncæ amputat.
Persius. Rancidulū qdaz balba de nare locuta
p̄strepit. Oui. lib. Meta. iij. Pandaq; naris erat
Syllius lib. xij. Vñ nare iacent gualfredus.
Sonora nare vigil sterit. Nar. fluui⁹ ē. de quo
Virg. li. gnei. vij. Sulphurea Nar alba aqua. Et
Aufoni⁹. Fluminib; q̄z italīs p̄pollēs sulphu-
reus nar. Et facit in grō naris vel nartē: teste
Seruio sup li. Virg. p̄fatum: vbi ait. Varro tñ
dicit lacum hunc in narem: vel nartem fluuiū
deriuatū. Narus & gnar⁹: & scribi & enūtiari

M

pōr: & interpretat sciens. cui⁹ cōtra nō est ignar⁹
 Naris. Require in dictione nares.
 Nar. Ibidē Narus. Ibidem.
 Nale. Require in dictione natalis.
 Natalicium. Require ibidem.
 Nata. Require in dictione natus
 Natalis mascu. & natale neu. genere. & hoc natalicū declinari potest. p̄fali autē nume. natalis conditionē sanguinis: & familiæ indicant: generosi natales: obsecuri natales.
 Natrrix masc. gñis est: teste Phoca: gnetiā & scē. teste Prisci. gen⁹ est serpētis. de q̄ Luca. li. ix. Et natrrix violator aq̄: iaculiq̄ volucres. & corripit in obliq̄ tri syllabā. Lucil. li. saty. ij. Si natibus natricē impressit crassam & capitatam.
 Natus & gnatus: nata & gnata scribi & efferri potest. & facit nata in dīō p̄fali & abltō natabo quinetiā & natis teste Prisci. dicēte etiam Plau. Qui talis est de natis suis: pro natabus.
 Nauagiū & nauigiū hoc distant: q̄ nauagiū nauis statio dici. Nauigiū autē locus vocat nauigabilis: siue nauiū collecta multitudo. Nauale portus est vel locus ubi naues seruant. Oui. li. Meta. iij. Haud aliter q̄ si siccū nauale teneret.
 Nauclerius. Require in dictione nauicularius.
 Nauclerus. Reg. in dic. nauicularius.
 Nauale. Require in dictione nauagiū
 Naufrago. Require in dictione naufragor.
 Naufragor depo. est verbū. Cōperit tñ & naufrago naufragas. Vñ in ep̄la. i. ad Timotheū. cap. i. legi. Quā quidā repellentes circa fidem naufragauerūt. & corripit fra syllabā. Proper. Tēra venena bibēs: & naufrag⁹ eibat vndas
 Nauia. Regre in dictione nauus
 Nauicella. Ibidem Nauicula. Ibidē.
 Nauicularius & nauclerus in vno fcaro accipi possunt: qui ab Vgutione etiam nauclerius dicitur: hoc est nauis gubernator
 Nauiculus. Require in dictione nauigo
 Nauigium. Require in dictione nauagium.
 Nauigo nauigas. & nauiculus dici potest. Sed hoc interest: q̄ nauigare est nauim agere: nauiculari vero ociosa nauiculavehi. Vir. li. gnei. i. Gens inimica mihi Tyrrenū nauigat æquor.
 Mar. Piger lucrino nauiculatur in stagno
 Nauis. Require in dictione nauus.
 Nauita & nauta in vna ficatione dici pōt. Nauitea: auctore Pōpei. herba granis est nigris quacoriarij vtunt. Nautea item (vt scribit Noni⁹) aqua est ex nauis sentina veniēs. Plau. in asina. Nauteam bibere malim: q̄ illam oscularier.
 Mausūm merces appellat nautica: quod Vgutio quam nabulum vocat. Iuue. satyra. viij. Furor est post omnia perdere naulum. Nablium instrumentū est mulicum.
 Nauta. Regre in dictione nauita

Nautea. Require ibidem

Nauus & gnauus scribi & enūciari potest: celer interpretat & strenu⁹: a nauīū velocitate sic dictus: auctore Pōpe. Neq̄ a nosco noscis descedit: vt Vgutio soniauit. Inde nauia vel gnauia dicta est: hoc est celeritas seu strenuitas. cui⁹ contrarium est ignauia. Nauia item (vt scribit Pōpeius) lignū est in modū nauis cauatū: quo in vindemijs vti solent. Nauis format per diminutionē nauicula & nauicella: teste Probo

N ante E

Necessitas. Require in dictione necessitudo
 Necessitudo (inquit Marcellus) dicitur affinitas. necessitas autē vis quæpiam: quæ aliter cogere inuitū potest. Ego autē necessitatem pferre: aut necessitudinē nihil differre dixerim: auctoritate Gellij fraterus. li. xij. noctūū atti. in hęc verba dicentis. Asseuerat quidam necessitudinē & necessitatem ficatione differre: ideo q̄ necessitas sit vis quæpiam premens & cogens. necessitudo autē dicat ius quoddā & vinculū religiosæ cōiunctoris: idq̄ vnū solitariū significet. Sicut autē (vt pergit) nihil quicq̄ interest: suauitudo dicas: an luauitas. sanctitudo: an sanctitas. acerbitude: an acerbitas. acritudo: an (quod Accius in Neopolemō puli) acritas: ita nihil rōnis dici potest: quo necessitudo & necessitas separetur. Itaq̄ (vt subdi) in libris veterū vulgo repeties necessitudinē dici p eo quod necessum est: sed necessitas sane p iure officioq̄ obseruatiā: affinitate siue infrequēs: quāq̄ qui ob hoc ipsum ius affinitatis: familiaritatisue cōiuncti sunt: necessarii dicunt. Reperi tamē in oratiōe Caji Cæsaris: qua Planciā rogationē suauit: necessitate dictam pro necessitudine. id est iure affinitatis. Verba hæc sunt. Equidē mihi videor: pro nostra necessitate: nō labore: nō opera: non industria defuisse. Hoc ego scripsi de vtriusq̄ vocabuli indifferentia. Hęc Gellius

Necessarii. Reg. in dictione necessus

Necessarius. Require ibidem

Necess. Ibidē

Necessus. Ibidem.

Necessus. necessa. necessum. & hic et hęc necessus & hoc necesse declinari potest pro eo quod est necessarius necessaria necessarii: teste Donato sup Terentiū Eunuchū. Dicit autē necessum auctore Festo: in quo nō est cessandum. Quare a cello cessas deriuat: nō autē a necto cōtis vt Vgutio soniauit. Necessarii vt scribit Fest⁹: cognati vel affines appellantur: in quos necessaria officia conferuntur.

Neco necas facit in pterito necati & necui. in supino necatū & nectum: testibz Charisio: Probo: Diomede: Prisci. Vnde (vt quidā volunt) hęc nex dicta est. quod tamē a græco tractum vocabulū Festus tradidit. Sisenna li. histo. iij.

Quonia neq; mea nex: nec intercessio posse vi
det: alioq; dementē reprimere audaciā. Tul. in
rhetoricis Tyberiu Gracchū republicā admi
nistrantē phibuit: indigna nex diutius in ea cō
Nectar. Requi. in dicti. Necto. (morari.
Necto nectis facit in pterito nexui nexi. in upi.
nexum: teste Prif. Virg. li. gnei. v. Et parib; pal
mas ambob; inexit armis. Proper. At tibi q
nostro nexisti rætia lecto. Nectar græcū est vo
cabulū: dicente Festo. Nectar græce feat deorū
portionem. Neq; a necto nectis deducit: vt cū
Catholico Vgutio somniauit

Nefandus nefandi nefandū. & nefans grō nefan
tis declinari potest: auctore Marcel. dicente etiā
Lucil. saryra. vi. Tatalus q; pœnas ob fata ne
fandia luit. Nefarius cū duplicato r scribitur.
Nā a farre deducit. Vñ Marcel. ait. Nefarij di
cuntur: q; indigni viuere: nō sunt digni farre:
quo vita hoīum prius sustentabā. Pædianus.
Nefariū inquit: qd sacra polluit farre pio so
lita celebrari. Nefarij igit sacrilegi dicunt.

Nefarius. Require in dictiōe nefandus
Nefans fantis. Require ibidem.

Negligo facit i pterito neglexi: teste Prif. gnetiā
& neglegi. quod qdem analogiæ ppius est: te
stibus Diomede & Beda sup Donati artem

Nego negas. & Neguno in vno fæto veteres
vsurparūt: vt scribit Pompeius

Neguno. Require in dictiōe nego.

Nemo cōmunis gñis: nec homo dicit: auctore
Pōpe. Nōnunq; p nullus ponit: testib; Seruio:
& Marcel. Cice. i Catone maiore. Quo nemo
vir melior. i. nullus. Caro. Caduceatori nemo
homo nocet. Lucil. lib. xxx. Neminis ingeniū
tantū pfidere oportet. Plau. in captiuis. Nemi
nis misereri certū est. Nā mei miseret neminem
Vir. li. gnei. ix. Quod optanti diuum pmittere
nemo auderet. hoc est nullus dcorum

Nemus græcum est vocabulū. Nā illi πεμω
dicūt. Vnde Home. in Iliade: εγ γε μεσσην
πος. Neq; ab eo quod est numē descendit: vt cū
Catholico Vgutio somniauit

Neophytus cū y græco & i exili scribit: & dici
potest nouellus. Nam cōponit ex νεοϕ: qd est
nouū: & φυτοϕ germē vī planta. De quo vo
cabulo more solito Vgutio ineptias loquitur:
cum ait. Phytos: fides: phyto: quæro significat
Inde venit Neophytus. Quod etiam Catholi
con confirmauit

Nepa. Require in dictiōe nepos.

Nepos (inquit Probus) prodig' est: nepos con
sumptor: nepos luxuriosus. nepos fratris fili
vel sororis: & cōis gñis est: teste Seruio sup li.
xij. gnei. et si habet scemininū neptis: qui tam a
Phoca mascu. tū gñis est: tradit. Inde venit p
nepos & Proncpus. Abnepos abnepis. Atne

pos atnepis. trinepos trinepis. Nepus vt scri
bit Festus: dicit non purus. Nepa sydus vocat
Aphrorū lingua: qui a nōnullis cancer: ab alijs
scorpius appellatur.

Neptis. Regre in dictiōe nepos.

Nepus. Require ibidem.

Nequeo nequis. & nequino nequinis dixerunt
veteres in vno significato: teste Festo.

Nequino. Require in dictiōe nequeo.

Nequicia & nequies in recto declinari p Hora.
ser. xij. Illū aut nequicies: aut vafri inscita iurjs.

Nequies. Require in dictiōe nequicia.

Neruum. Require in dictiōe neruus

Neruus si componit: secūdi & tertij ordinis est:
vt eneruus: eneruis. Neruus item gen' est vin
culi: quo pedes impediunt vel etiam ceruices.
Plaut. in Aulula. Nervos cathænas numellas
pedicas boicas. Atq; Hiero. neu. gñe declina
uit: cum dixit in Hieremia capi. xx. Et misit eū
in neruum: quod erat in porta Beniamin sup
riori in domo domini.

Nesa. Require in dictiōe neseæ.

Neseæ huius neseæ cū æ diph. in media syl. scri
bit: ppiū fuit nymphæ nomē: quā alij (vt di
ximus) cum i in prima syllaba Niseæa vocāt.

Nesa regio est iuxta Aetnā mōtana: vt scribit
Strab. Nesus fluuius est Thraciæ: teste Ptole.
& eodē noīe vrbs inter Busririciū amnē: & Bu
basticiū: vt idē Ptole. ostēdit. Nefum teste eodē
Ptolem. vrbs est Dardaniæ in mysia superiori
Nesis: insula est Cāpaniæ ab oibus ptermiffa
cosmographis: a Lucano aut posita cū ait. Ta
li spiramine nesis. Emittit stigiū nebulosis aera
saxis. & Statius in siluis. Aera respirat pelago
circūflua nesis. Hæ autē dictiōes oēs cū vnico
scribunt. Req. in dic. Nisus.

Nesis. Require in dictiōe neseæ

Nesum. Ibidē.

Nesum. Ibidē.

Neuter neutra neutrū facit in grō neutrius. vel
neutri neutre neutri: diō neutri. vel neutro neu
tre neutro: teste Prif. Sed Probus cōtra. Ait em
Neuter facit in grō neutri nō neutrius. et si vter
facit vtrius. Fallitur tamē Prob': nec meminit
q; Plaut' protulit in vitularia. Neutri reddibo
p neutro. cuius vtiq; genitiu' est neutrius red
dibo pro reddā ex re & dabo: d littera interpo
sita: vt alibi melius differemus

Nexo nexis tertia coniuga. declinari potest: teste
Probo. & nexa nexas prima: teste Prif. Accius
in deiphobo. Nos continuo ferrū arripimus:
omibus manicas neximus. Liui' in Odyssea.

Nexabāt multa inter se: nexu modorū dubio

Nex necis. Require in dictiōe neco.

N ante I

Nicea. Require in dictiōe nicia

Nicia cū i latino vtrobiq; & c exili. & Nicea cū e

M ij

in media syllaba: teste Prif. enūciari p̄: nomen
est duar: vrbiū: teste Ptole. Quar: vna est Gal-
tiæ: q̄ Massiliensū Nicia dicit: alia in Asia.
Nycticorax cū y græco in prima syl. et & exilibo
& i latino in secūda sequente c nō aspirato scri-
bit: aus est nocturna: q̄ & Nocticorax d̄r. Et
latine trāfferri potest nocturnus coruus.
Nyctymene cū y græco i prima syl. & & i la-
ti. in secūda scribit: filia fuit Nyctei: & gen^o est
aus: q̄ alas noctua vocat. Et penultima corri-
pi: syllabā. Oui. li. Metamor. ij. Crimine Ny-
ctimene nostro successit Honori.
Nictio d̄tis p̄bū est (vt scribit Fest^o) ad canes p̄-
tinēs: q̄. f. in odorādis vestigijs leuiter ganiunt
Nictio nictas primæ cōiug. oculoꝝ & aliorum
membroz: nictu: saepe aliquid conari significat
vt idem auctor est Festus.
Nicto. Req. in dictione nictio.
Nihil. Require in dictione nil.
Nihilū. Ibidem. Nihili. Ibidem.
Nil. nihil & nihilū dici pōt. Nihili indeclinabile
triū genoz est. Agreū^o in Caprū. Nihili (ing^o)
aduerbiū est. nihil p̄o nomē. Festus. Nihili d̄r
qui nichili quidem est. hoc est nullius p̄ci: nul-
lius valoris: nullius vtilitatis.
Nympha cum y græco scribit: neq; a nube dedu-
citur: vt Vgu. somniauit. Nōnunq̄ n mutat in
l: & dicitur lymp̄ha aqua: teste Pompcio
Ningis. Require in dictiōe ningo.
Ningo gis. & Ninguo ninguis: teste Prif. & scri-
bi & efferri pōt. At p̄o Seru^o. Ningit (inquit)
prima et secūda p̄sona caret: q̄a nō est i nostro
arbitrio: sed ad deū p̄tinet. Vir. geor. iij. Toto
æquore ningit. Ningo (vt vult Prif.) facit i p̄o
ninxi. Vñ Accius ait. Cum nixerint cælestium
molē mihi. Inde fit i recto hæc ningis: teste Ser-
uio sup li. iij. gnei. dicēte Lucre. Albas effūde-
re ninges. Et hæc ninguis: teste Prif. vt est apud
Apuleiū in i. Hermagorē. Aspera hyems erat
oīa ninguz canebant. Nūc p̄o hæc nix hui^o ni-
uis declinat. Neq; a nube deriuat: vt cū Catho-
li. somniauit Vgu. a græco tractū est auctore Pō-
pe. q̄d illi p̄o v dicunt: sed hoc est nouum.
Ninguo. Require in dictiōe ningo
Ninguis. Require ibidem.
Nisa. Require in dictiōe nifus.
Nisæa. Require ibidem.
Nisæa nimpha. Req. in dic. Nisæe. & i dic. nifus
Nysæus. Require ibidem.
Nisus cū i latino scribit: ppriū fuit nomē regis
Megariensū in auem sui noīs cōuerſi. cui^o me-
minit Virg. geor. i. dicēs. Apparet ligdo subli-
mis in aere nifus. Hic alio noīe Haliætus voca-
tus est: vt est apud Ouid. li. Meta. viij. Et mō fa-
ctus aus fuluis haliætus in alis. Alius eadē lit-
teratura Nifus fuit: q̄ cū Salio & Euryalo cur-

rendi certamē inijt. de quo Virg. Si telapfortū
miseret: q̄ munera niso: Digna dabis. Nisa ca-
dē scriptura ppriū fuit mulieris nomē. de qua
Vir. in Damone. Mopso nisa dat. Nisa eadem
litteratura: vrbs est Hellados: teste Home. li. ij.
Iliad. Alia eodē noīe vrbs est Lydiæ Maonia.
alia Lyciæ circa montē Massicitē vt Pto. osten-
dit. Nysia cū y græco: vrbs est foelicis Arabiæ
teste Diodoro li. histo. i. a qua Bacchus Nisæus
cognōtatus est. Alia rursus eiusdē noīs: vrbs ē
in Armeniā: teste Ptole. Alia in Caria minoris
Asiæ: & eodē noīe p̄fectura Murianæ. p̄uincie
vt idē Ptole. ostēdit. Nysa cū y græco vnus est
ex duobz Parnasi collibz. neq; ab eo q̄ est nifus
deduct: vt cū Catho. somniauit Vgu. Nysæa
cū y græco & æ diph. vrbs fuit in india: testibz
Curtio & Herodo. a qua fit Nysæus adiectū.
Luca. li. vi. Qua rapid^o ganges: & qua nysæus
hydaspes. Alia eodē noīe est i Megaride achaig
quæ & Megara vocat: vt scribit Ptole. Nisæ^o
cū i latino & æ diph. loc^o est inter Medos: teste
Herodo. li. histo. vij. Nisæe hui^o nisæe cū i lat
no & æ diph. in media syl. nympha q̄dam fuit
de qua Vir. li. gnei. v. meminit: cum ait. Nisæe
Spioq; Thaliag; Cymodoceq; Hec a nōnul-
lis Nisæe cū ē in prima syl. scribit & efferri
cū vnico soēs hæc dictiōes scribēdē sunt
Niteo. Require in dictiōe nitor
Nitor nigris format i supino nifum vnico f: &
nixū: teste Prif. & p̄ducit ni syllabā. Hora. i. ac
te poe. Nec sic enitar tragico deferre colori. Est
aut niti: incubere: sub onere conari. Niteo nites
secūdæ p̄iug. & nideo nides cū d in vno fcat
scribi & efferri pōt. Ver: niteo ni syllabā corri-
pit: sed nideo illā p̄ducit. Vir. li. ænei. iij. Tan-
tū egregio decus enitet ore. Sta. li. Thæbai. x.
Emicat effigies: & sparsa orichalca renident. i.
splendēt. Nidere item redolere fcat. Vñ nidor
odor dictus est. Iuuen. saty. v. Caprum teni-
dore suæ putat ille culing. i. odore.
Nixniuis. Require in dictiōe ningo ningis
N ante O
Nocce nocēs tam actō q̄ dīo iungitur. vt nocce-
re vel tuis rebus.
Nocticorax. Require in dictiōe nycticorax.
Noctua. Require in dictiōe nictimene.
Nodellus. Regre in dictiōe nodus
Nodulus. Require ibidem.
Nodus ligatura d̄r. nodus itē densa vocat in ex-
ercitu peditū multitudō. Sic q̄dam p̄ difficulta-
te appellatus: quasi vix possit reuolui: vt scri-
bit Seruius super lib. x. æneid. & format dimi-
nutiue nodulus & nodellus.
Noe ppriū viri nomen fuit magni diluuii tpe:
vt sacre scripturę attestant. Noes fluui^o est d̄ra-
cia: teste Herodoto lib. histori. iij.

Noes. Require in dictione noe
 Nolo & nelo neuis neuult. prulerunt antiqui in
 vna feciōe scribit Noni⁹. Vñ Plau. i trinu ait
 Filiā meā tibi desponsatā audio: nisi tu neuis
 Nondina. Require in dictione nondinum.
 Nondinū in singlari nume. neu. gñis est. in plu-
 rali vero fœm. Quin⁹. li. ij. Siue nō trino forte
 nondino pmulgata: siue nō idoneo die. Liuitus
 li. iij. Postq̄ vero comitia decurris creandis in
 trinondinū indicta sunt. i. in terciū foz. Festus.
 Nondinas feriāz diem esse voluerūt antiqui:
 quo mercādī grā rustici vrbē cōuenirēt. Ma-
 crobius aut in Saturnaliū negat nūndinas fuis-
 se ferias: sed romanos instituisse nundinas: vt
 octo qdem dieb in agris rustici opus facerent:
 nono autē intermisso rure ad mercatū: legelqz
 audiēdas Romā venire: vt scita atqz consulta
 frequētiore populo referrent: q̄ trinūdino die
 pposita a singulis atqz vniuersis facile noscebā-
 tur. Vñ etiam mos tractus: vt leges trinūdino
 die pmulgarent: ea re cādidatus etiā vsus fuit
 in comitiū nondinis venire: & in colle cōfiste-
 re. Vnde corā possent ab vniuersis videri. Sed
 hec omīa negligētius & haberi cōcepta: & post
 abolita: postq̄ trinūdino etiā ob multitudinē
 plebis frequētes esse cōperūt. Hæc Macrobi⁹.
 Et quo aliud q̄ nōndinas trinūdiniū fcare ostē-
 dit: licet aperte nō declararet qd sit. Quidā dicunt
 esse triū diez spaciū ad habēda comitia crea-
 doz magistratuū. Varias demum recitat Ma-
 crobius ipse de nōndinis opiniones auctoz: Li-
 uij videlicet: Nodestū: Trebatij: Celsaris: Labeo-
 nis: Graij: Casij: Gemini. Var. quas si quis scire
 voluerit: Macrobiū legat. Nōdina hui⁹ nondi-
 nā: Romanoz dea dicta erat a nono die nascē-
 tium: qui & Lustricus dī: dies aut Lustricus is
 vocatus est quo infantes lustrant & nomē acci-
 piunt: sed nonus in maribz dies octauus in fœ-
 minis erat: vt auctor est Macrobius ipse.
 Nosco noscis. & gnosco scribi & efferri p̄r: & fa-
 cit in p̄terito noui vel gnoui. in supino notū vñ
 gnorū: Agnosco tñ tā agnitū q̄ agnotum for-
 mat supinū. Sic & cognosco cognitū vel cog-
 norū: teste Prif. Quin & primū (quod dixim⁹)
 supinū frequēs est: secundū infrequēs. qd tamē
 protulit Pacui⁹: cū ait. Orestī cognita: agnora
 est foror. Horum futuri tēporis particpia: &
 alioz a nosco cōpositoz: vt idē tradit Priscia.
 ignorat⁹: insciturus terminant. Cato. v. origi-
 num. Eoz nemo qd mibi ignotus⁹ est. Salu-
 stius lib. hist. ij. Neqz inermes ex p̄zelio viros
 quanq̄ agnoturus. Piso annaliū. ij. Quodcūqz
 deliquisset ignosciturum affirmabat. Noui vel
 gnoui defectiuū xbum est: tam p̄sentis q̄ p̄æ-
 teriti temporis significatum.
 Nostras. & hic & hæc nostratis & hoc nostrate

declinari p̄r: teste Prif. Casū heminū inducēte
 dicentē annaliū. iij. Siquis nostratis sapiens.
 Nostrate. Require in dictione nostras.
 Nostratis. Require ibidem.
 Nora (inqt Fest⁹) nūc fcat signū: vt in pecoribz.
 nūc ignominia. nūc etiā lras singlas: aut binas
 & Marcel. ait. Nora signū: nota p̄brū: nota dī
 functio. Vir. li. gnei. v. Ceruleæ cui terga notæ
 Lucil. li. xxx. Quē scis scire tuas oēs maculasqz
 notasqz. Oui. li. iij. de Pōro. Ad fratresqz suas
 exarat ille notas. Nora format diminutue no-
 tula & notella. Notus cū nō aspirato. sicut &
 nota vētus qdaz est: grēcū quidē vocabu. teste
 in nocti. attri. Gellio. neqz a noto tas descendit:
 vt cū Catho. Vgu. somniauit. nā (vt idē Gel. ait)
 ποτις græce: latine humor vocat. Noth⁹ cū
 th aspirato græca dictio est: auctoribz Eusto &
 Ser. sup li. vij. gnei. neqz a noto tas deducit: vt
 Vgu. & Catho. somniauit. Et is apud Græcos
 dicit: teste Festo q ex vxore nō legitima nat⁹ est
 q apud nos spurio patre natus appellat. Et in
 vtroqz fcatō no syllaba corripit. Vir. li. gnei.
 i. Vna eurusqz: nothusqz rufit. Idē li. gnei. vij.
 Supposita matre nothos furata creauit.
 Notella. Require in dictione nota
 Noticia & noticies in recto decli. p̄r. Lucre. li. v.
 Exēplū porro gignūdis rebz & ipa noticies ho-
 Noticies. Requi. in dic. noticia. (minum.
 Notula. Require in dictione nota.
 Notus. Ibidem. Nothus. Ibidē.
 Nouale neu: & noualis fœ. gñe declinari potest
 Vir. in Tiiyro. Imi⁹ hęc tā culta noualia miles
 habebit. Idē georg. i. Tonsas cessare nouales.
 Ser. Nouale. i. noua terra: q p singulos annos
 renouat p semia. Idem alibi. Noualis est aruū
 primū p̄cissum. Hiero. Nouale ē ager primū
 p̄cissus. Paul⁹. Naualis est terra p̄cissa: q an-
 no cessat. At vñ Plini⁹. Notale inq̄ est: qd al-
 ternis annis serit. Varro. Ager q̄ intermittit: a
 nouādo noualis dī. Fest⁹. Noualis ager est no-
 uæ reliq̄ semētū. Nouale itē opidū est Mysiē i-
 ferioris: qd alio noīe Noufa vocat: vt scribit
 Moualis. Req. in dic. nouale (Pole.
 Nouember & nouēbris in recto declinari p̄r: te-
 ste Prif. vñ Cato in sacrificio cōmisso ait. Men-
 se octobri fecimus: nouēbris reliquus erat
 Nouembris. Require in dictione nouember.
 Nouissim⁹ p eo q̄ est vltim⁹ iā abltō q̄ grō iun-
 gi p̄r: vt ego sum nouissimus oium vel oibus.
 Noufa. Regre in dictione nouale.
 Nox facit in abltō singu. nocte vel noctu. Clau-
 dius qd rigarius annaliū. iij. Senatus aut de no-
 ctu cōuenire. qd qdam dicūt esse aduerbiū: ita
 vt vnica sit dictio: quēadmodū teste in Teren.
 Donato de rep̄te & subito dicim⁹. Sed nomē
 esse oñdit Enn⁹ cū dixit annaliū. iij. Hac noctu
 M iij

filopēdebit hetruria tota. Inusitatissime aut ait
in Saturna. Macro. Nox p noctu aduerbialit
positum est in. xij. tabulis: vbi ita legit. Si nox
furtum factum sit: pro noctu
Noxa (ingr. Pōpe.) accipit p peccato aut peccati
pœna: cū lex iubet noxæ dedere p pœtō. Noxia
vero (vt subdit) apud antiquos dānū fcat. sed
vt ait: a poetis ponit pro culpa. & Marcel. ait.
Noxa & noxia diuersa sūt. Noxia nocētia dī.
Noxa p peccatū leue. Sic etiā Macro. i. Sa-
tur. Noxā leuis culpæ nomē esse dixit. At vero
Lactācius grāmā. sup. li. x. Thæ. & Ser. super
li. i. gnei. Inter noxā inquit & noxiā b̄ interest:
q̄ noxa pœna. noxiā p̄o culpa. i. peccatū dicit.
Quicqd aut hi auctores tradāt: imperfecte lo-
quunt. Ego autē noxā ptuleris: an noxiā nihil
differre dixerim. Nā & dānū & peccatū noxa
fcare habet: sicut & noxia. Vir. in diris. Imma-
tura meæ q̄q̄ noxæ soluere facta. Istū atq̄ vti-
nā facti mea culpa magistra. Prima foret. no-
xæ dixit p culpæ: vt ex sequenti p̄su patet. Idē.
li. gnei. i. Vni⁹ ob noxā: & furias aiacis oilei. i.
peccatū: vt interpretati sunt Marcel. & Macro.
Sta. li. Thæ. x. Et piura suā regalis crimia no-
xæ. i. culpe. Et Liui⁹ in Achil. ait. Si malos imi-
tabo: tu p̄citi p noxa dabis. Titus. Indicatū rā
te causam publicæ pestis p̄fessa est: si ab eo sibi
fides data esset: aut futuræ noxæ indicium. i. cul-
pæ vel peccati. Noxa itē vt diximus dānū fcat
Sueto. in Celsare. Vt falsū arguens: q̄ sine vlla
sua noxa: id⁹ Marti⁹ adesset. i. sine dāno. Oui
di. li. Mera. xv. Noctē nocēt porte: sine noxa lu-
ce bibūt. b̄ est sine dāno. Seren⁹. Purior hic gu-
stus sine noxa mouerit aluū. Hiero. in li. i. Es-
dre. c. iij. Nūc igit notū sit: q̄ si ciuitas illa edi-
ficata fuerit: & muri instaurati: tributū & vecti-
gal: & annuos reddit⁹ nō dabūt: & vsq̄ ad re-
ges hęc noxa pueniet. Rursū noxa pena. Quin-
tū. in gladiā. Et inter dedita noxę m̄cipia con-
tēptissim⁹ tiro gladiator. i. penæ. Qd̄ qdem de
noxā cōfirmat sup. Terētij Phormi. Donat⁹
cū ait. Noxa pena dicit. alia culpa. Qd̄ etiā de
brutis dici p̄t. Oui. Fastorū li. i. Verba fides se-
quit: noxę tibi dedit⁹ hostis: spargit. de Capro
em loquit: noxę dedito. Tul. in horē. Et certis
qdem rebz: in qbz peccata nō maxime afferūt:
noxias tñ nī sciāt attingūt. i. nocētiās: vt expo-
nit Marcel. Marc⁹ Manili⁹ li. ij. Sæuit neq̄cies:
& penas noxias vincit. Idē lib. iij. gnetiā scilicet
virt⁹: & noxia scilicet. Et male p̄sultis p̄citi est. i.
culpa. Cōperit etiā Noxītudo. p noxia: teste eo
dē Marcel. Acciū inducēte dicentē i armoz iu-
dicio. Occulte noxītudo obliteret pelopidarū.
Noxia. Requie in dictione noxa.
Noxītudo. Requie ibidem.

N ante V

Nubes & nubs in recto dedi. p̄t. teste Probo. vñ
& Auso. ait. Periurg. lapithā Iunonia ludificat
Nubo nubis habet passiuū nubor. (nubs.
Plau. i. Persa. Hic cū mala fama facile nubitur.
Hiero. in Mat. c. xxij. Neq̄ nubēt neq̄ nubent.
Qd̄ enarrās idē Hiero. ait. Nubūt viri: nubūt
fortasse vxores: q̄uis & mlieres nubere dicant
Et qdem frequēt⁹ q̄ nubī. Marcel. Nubere nō
solū mlieres: s; & viros veteres dicebāt. Pōpo.
in Pānuce. Sed meus frater: meus maior possit
vidit me domo cieatū: nupsit posterius dotatæ
vetulæ: varicosæ Aphrē. Nubo facit in p̄o nu-
psi & nupt⁹ sum: teste Prif. Et si a nubor nuber⁹
nupt⁹ sum p̄teritū formari possit. Inde hic nu-
ptus & hęc nupta: marit⁹ & marita. & nupt⁹:
nupta nuptū. Plau. Virgo sū: nondū didiciuer
ba nupta dicere. Nupta em yba (vt scribit Fe-
stus) ea apud antiq̄s appellabant: q̄ virginē di-
cere nō licebat. Nubere itē tegere fit vel velare.
Sta. li. Thæ. i. Obūbitq̄ comas: & tēpat astra
Nubor. Reg. in dic. nubor. (galero.
Nubs. Require in dictione nubes
Nucula. Regre in dictione nux.
Nucilla. Ibidem. Nucula. Ibidem
Nudus. da. dū cū ablitō iūgit & grō. Syl. li. xij
Nudus opum: sed cui celū: ter⁹q̄ pateret. Iu-
git nōnunq̄ & p̄ synecdochen cū actō: vt albet
nuda pedem mulier redimita capillos
Nugas q̄ si in fine indeclī est. nugax: grō negacis
idem fcare habet. & vtrūq̄ triū est gener⁹: teste
Prif. Hiero. in Sophonia. c. vi. Nugas: q̄ a lege
recesserāt p̄gregabo. Idē in li. sapiētiā. cap. ij.
Tanq̄ nugaces æstimatū sumus ab illo
Nugax. Require in dictione nugax.
Nullus nulla nullū: facit in grō nullius. vñ nulli
nullæ nulli: dīo nulli. vel nullo nullæ nullo: te-
ste Prif. Cœlius. Nullæ natiōi tot: tātas: tā con-
tinuas victorias datas arbitror. Teren. in An-
dria. Tum iners: tum nulli consilij: pro nulli⁹.
Numa. Require in dictione Nūmus.
Numisma. Ibidem. Numismatū. Ibidem
Nūmus cū primā producat syl. cū dupli. m scri-
bi p̄suevit. Persius. Credere tū nūmos: Marco
sub iudice palles. Iuue. Crescit amor nūmi: q̄n
tū ip̄a pecunia crescit. neq̄ a numero ras de-
dit: vt Vgu. sōnauit: sed a numismate deriuat:
auctore Pōpe. Numisma hui⁹ matīs. & b̄ nu-
mismatū declinari p̄t: & cū vnico m scribit. nā
et primā corripit. Mar. epigrāmātū. i. Cū data
sint equi bis qnq̄ numismata q̄re. Hora. Retu-
lit acceptos regale numisma philippos. neq̄ ab
eo q̄ est nūm⁹ numisma deducit: vt Vgu. sōm-
niauit: sed a πομοσ: q̄ est lex dictū est. Numa
cū vnico m p̄priū viri nomē fuit. de q̄ Hora.
in episto. Iā saliare numæ carmē q̄ laudat. & il-
lud Ouidi. libro Fastorum. iij. Illa numæ con-

funx: consiliumq; fuit.

Nuncium. Require in dictione nuncius

Nūci⁹ & res ipsa: & q nūciat dī: teste Festo. Plautus i sticho. Precucurri: vt nūciare nūciū expōrabilē. At vō Ser. p. re ipsa h nūciū declinari posse asserit: cū sup li. vi. ait. Nūcius maf. gñis est qui nūciat: qd autē nūciatur licet neutro dicatur: tamen etiā mascu. gñis inuenitur.

Nutricius. Require in dic. nutrico

Nutricor. Regre in dictione nutrico.

Nutricor nutricas. & nutricor deponēs vsurpat. teste Nonio: Marcel. Aphraniū inducente. Nā nutricat oliuā. Cice. li. ij. de natu. deor. Oia si cur sua mēbra & pres nutricat & pñet. Sed et passiuē pulit Varro: cū referēte Prif. ait. Pau-

pertas em hēc quom nō est nutricata conficat Nutrici⁹ q nutrit: & q nutritur vocari potest. Nutrio nutrit. & nutrior depo. dici pñt: testibus Marcel. & Prif. Virg. li. geor. ij. Hoc pingue et placidam paci nutritor oliuam: pro nutrio

Nutricor. Require in dictione nutrio.

Nux format p diminutionē nucula. Vñ Prænestini nuculē appellati sūt: teste Festo. Vgu. at dicit: q a nuce fit dīnutiū nucilla & nucula.

O ante B

Baudio & obcedio i vno fcatō dici pōt: teste Festo: vbi diph. au in ce diphthō gū: teste Apule. mutata ē. et facit in futuro indicatiui modi obcediā & obcedi- bo: teste Marcel. Aphraniū referente dicentē. Meo vt obsequar amori obce-

Obcedio. Reg. in dic. obaudio. (dibo tibi.

Obeo obis. & obino obinis i vno fcatō veteres prulerūt: teste Pōpe. & dicere possumus obeo legationē. obeo moriē. i. moriē vel legatōis officiū exequor. vel pago simili mō: oppeto vel occūbo moriē dicim⁹. Enn. annaliū. v. Occū-

bunt multi loetū ferroq; lapig; pro lapide. Obex tā maf. q fce. gñis est: testib; Capro et Seruio: & si fce. tm gñis Alexāder esse tradiderit. Boetius. Obice firmo clauserat pelias. Syl. li. iij. Et fidos certāt obices. accersere silua. Qui. li. Meta. xiiij. Inuadūt portasq; petunt: q; obice firmo: Clauserat. Vir. li. geid. x. Ecce maris magna claudit nos obice Pōtus: vbi etiā pater: q; prima syllaba indifferens est: pessulū est: & generaliter quodcunq; obstaculum dici potest

Obino. Require in dictione obeo

Obliuio. Require in dictione obliuiscor

Obliuium. Require ibidem

Obliuiscor depo. est verbū: tam gñm q actm potulans: qd tñ Prif. tradit esse cōe: & passiuū videri posuisse Vir. cū dixit. Mula oblita mihi tot

carmina: p a me. Ab obliuiscor venit obliuio & obliuū. Qui. Leucothoe multa obliuia feci. Hora. sermone. xvi. Ducere sollicitē iucundā obliuia vite.

Obsequela. Require in dictione obsequium

Obsequiū & obsequela in vno fcatō accipi possunt: teste Pompeio.

Obthuro obthuras vbi cū th aspirato scribit. neq; ex ob & tūdo dis cōponit. vt cū Catholi. somniauit Vgu. sed e grēco trahit: auctore Pōpe. ob qd illi φυρσσ dicūt: q nos hostia. & pducit thu syllabā. Hora. in episto. Obthurē patulas: impune legentib; aures. i. occludam

O ante C

Oceanum. Require in dictione oceanus

Ocean⁹ cū vnico c scribit: ppiū fuit viri nomē Tethyos piugis: teste Heliodo i theogo. Et id appellat mare: qd vniuersā circuit terrā: dictus ab ωκyσ qd est velox: testib; Soli. & Seruio: quod & neu. gñe oceanū dicit: pferim si mare sequit: vt Caper testat & Probus. & penult mā corripit syllabā. Lucanus li. i. Oceani tumidas remo compescuit vndas.

Ocha cū ch aspi. scribit: nec ē lati. vocabu. s; grēcū cōpositū ex illog. masculino articlo: q est o & xxy: q est anser. sic em nri o cū xxy pponē-

tes: & in recto n lram vliuā abijcientes: ocha dixerūt. Nōnulli autē o in au diph. cōmutantes aucha enūciāt: vt in ipsa dictione vidim⁹. Ocha itē mōs est & isula sub Euboea: teste Stra. li. x. Och⁹ fluui⁹ est Baetranē puincie i oxum fluiū fluēs: teste Pro. Ocnus cū c exili: fuit Mant⁹ fili⁹: dicēte Vir. li. gnei. x. Ille etiā patris agmē ciet ocnus ab oris. Fatidicē mātus: & Tulci filius annis

Ochus. Reg. in dic. ocha. (lius annis

Ocyum herba. Reg. in dictione ozimū. Ocyus cū vnico c exili & y grēco: cōpatiū ē. et si Ser. sup li. viij. gnei. dixerit esse positiū. nam apud grēcos ωκyσ positiū est: q quidē positiuo latini carēt: dicēte Pōpe. Ocyus & ocyssime positiū latinū non hñt: ex q sequit ocyus esse cōpatiū: ocyssime suplatiū. Pli. li. ij. na. hist. Mercurij syd⁹ inferior: circulo ferē nomē dieb; ocyore ābitu: mō ante solis exortū: mō p⁹ occasū splēdēs. i. velociore. Idē li. xvi. Qui dā breuitate radicū senescere celer⁹ arbores putant q; coarguūt fieri: q rā radices lōgissimē: & senect⁹ ocyssima est. Oxy cū y grēco & maf. gñe declinat. Oxy cū y grēco indecl. neu. gñis idē fcat. b est acutū citum: velox. vñ ocyme superlatiū. i. ocyssime. b est citissime seu velocissime: vt auctor ē Pōp. Oxus fluui⁹ ē Hyrcanie q p Baetrianā puincia fluit: vt Prole. ostendit. Ocnus. Require in dictione ocha

October et octobris in recto antiqui protulerūt

teste Prisciano

M iij

Ostobris. Require in dictione october.

O ante D

Odio odis facit in futuro indicatiui modi odiā & odibo. Hiero. i. parabolis. c. i. Viqueq; par uuli diligitis infantia: & stulti ea: q; si sūt noxia cupiēt: & iprudētes odibūt sciētia. Odi defecti uū p bū: v' osus sum (vtrūq; em vsurpa: teste Prif.) tā p'sentis q; p'teriti t'pis f'catū detinet: & quidē frequētius q; odio odis apud oratores legit. Plau. i. Amphi. Inimicis semp' ofa sum obtueri. i. odi semp' inimicos obtueri. Inde venit Exosus et posus: teste Ser. sup. li. v. gnei. Quare Alexadrū cōfratrē meū p'stat nō recte credidisse: cū ait. credo q; exosus p'bo caret atq; posus Et ab osum supino nomē verbale osor. Plau. i. Asinaria. Incōtinentē atq; osorem vxoris sug.

Odi. Require in dictione odio

Odoror. Reg. in dic. odoro.

Odoro ras. & odoror depo. vsurpa. Hiero. in Gene. c. viij. Odoratusq; ē dñs odorē suauitatis

Odor & odos in recto dici pōt.

Odos. Require in dictione odor.

O ante E

Oeconomus cū ce diph. & exili scribit: p'poniturq; ex oikoo q; est domus: & νομοσ lex. de cet em dispēsatorē legē domus esse. neq; ab echo q; soni repulsio dī. neq; ab icon: q; est effigies deriuat: vt sōniauit Vgu. Hiero. i. homel. viij. dñicē post Pēthecosten. Oeconomus tā pecuniae q; frugū: & oium q; dñs possidet dispēsator est Vñ Oeconomus Xenophontis pulcherrimus liber est: q; nō gubernationē villae sed dispensationē vniuersae domus: Tullio interpretante: f'cat Hæc ille. Vbi Ineruditi legunt iconomus

Oedipodes. Require in dictione oedipus.

Oedipus cū ce diph. & i latino & p scribit. & facit in gto oedipodis. Sicut Melāpus huius melampodis: ac etiā oedipi: teste Prif. Vñ Plau. ait in pgnulo. Oedipi opus est pietura: p'priū fuit viri nomē: q; teste Probo: etiā Oedipodes huius oedipodis. vel oedipodē declinari pōt. Stau. li. Thæb. i. Oedipodæ confusa domus.

Oestrus. Regre in dictione oestrus.

Oestrus cū ce diph. masc. gñe declinat. sed Torrel. neutro oestrū declinauit: volante paruū est quē nōnulli asillū: alij tabanū vocāt: & græcū est vocabulū: dicēte in georgicis Virg. Cui nomen asilo. Romanū est oestrū Graij vertere vocēs. vbi Seru. Oestrus inquit græcū est: & latine asilus dī. & Probus ait. Asilus genus est tabani: & vocat græce oestros. Oestros item fluuius est Paphlæ: teste Pōpo. Mela. Ostrum & austrū teste Prif. dici pōt: & purpura transferi. Virg. li. viij. gneid. Instratos ostris alipedes: p'p'isq; tapetis. Ostra vrbs est mediterranea Senonū in Italia: teste Prole. Ostrea soc. & ostreū

neu. gñe declinari pōt: teste Seruio sup. i. geor. genus est conchæ. Oui. in Fastis. Ostreaq; in chis tuta fuere suis. Sunt tamē qui inter ostrea & ostreū hoc differētiā tradū: q; neu. gñe concha sit: foeminino aut ostrei carnes. sed hæc differētia ab auctoribus p'sundit

O ante F

Offa cum duplicato f scribit: & format p diminutionē Offula: teste Varro. de ling. lat. unde & Apulius in deo socratis ait. Coruus & vulpes vnā offulam simul viderant: eamq; rapitū festinabāt. Ab offa fit diminutiue Offella cum vnico figa primā sillabā corripit. Mar. Parua tibi incurua craticula fudet offella. Iuue. satyra. xij. Et exigue frustis imbutus offellæ. Offa autē primā positiue producit: dicente Iuue. satyra. vi. Cocteq; filiginis offas.

Offella. Require in dictione offa

Offendo. Require in dictione offensio.

Offendix. Require ibidem.

Offensa. Require ibidem

Offensio huius sionis. & offensa huius offensæ. & offendo huius offendinis in vñ f'cato dici pōt: teste Marcel. q; etiā & hic offensio: huius offensus. Lucre. li. vi. Nō igit multis offensio intermerendo. Offendix huius offendicis vocat: t'gaturq; nodus: q; & restringitur & remittitur Offensus. Require in dictione offensio

Offula. Reg. in dic. offa.

O ante G

Ogygia cū y greco in secūda syl. scribit: insula ē Phœnicis et Syrii maris. Quidā dicūt esse insulam in Ionio mari: Lacinio p'montorio p'pina. Nōnulli dicūt esse insulā Aphricę regiōe syrtiū. Ogygia eadē scriptura neut. gñis: plurimū. moenia Thæbana vocant: teste Festo.

O ante L

Olea & oliua teste Seruio: p arbore vsurpa. sic & p liquore oleū vel oliuū dicim. Hora. ser. xij. Quali p'fundat pisces secū oliu. Persi. Hec sibi corrupto caliam dissoluit oliuo. Inde Oliuitas: olei fructus dicta est: teste Noni. Varronē inducente dicentē. Tū deniq; omnis cū luccerna combusta est in lucubrādo oliuitas q; consumpta est. Hæc oliuea: teste Pompeio ab oleis dicebatur. Sicut a vino vindemia. Oliuolum neu. generis: locus est oliuatum.

Oleo oles secūda. & olio olis tertia p'it. decli. p'testib; Marcel. Diome. Prif. Plaut. Oliuædes Arabicas. & facit in p'terito oliui & oleui. infusino olitum & oletum: teste Prif.

Oleum. Regre in dictione olea.

Olim tria detinet tēpora: p'teritū: p'sens: futurū auctoribus Marcel. & Seruio

Oliua. Regre in dictione olea.

Oliuetū. Ibidē.

Oliueta. Ibidem

Oliuū. Ibidem.

Oliuitas. Ibidē.
Olla cū duplicato l̄ scribit̄: & format diminuti-
ue ollula. Vereres etiā teste Nonio p̄ olla aula
ptulerūt: vt in ipsa dictiōe vidim⁹: gen⁹ ē valis
Olo. Requie in dictiōe oleo.

O ante M

Ominor ominaris depo. est verbū. Abominor
tamē a Prisc. cōmune verbū tradit̄: Verrisū refe-
rente dicentē. Sauriciāq; eorū abominarentur.
Antiq; etiā teste Mar. omino ominas dixerūt.
Vñ Pōpo. ait. Ita sit & tibi bñ. q̄ recte ominas
Onicha. Regre in dictiōe onix
Onix cū y greco scribit̄: gen⁹ est lapidis: in silu
dinē vnguis. de q̄ Stati⁹ sil. i. Mæret onyx lōge
querit̄q; exclusus ophtes. et mal. gñis ē. Mar.
Calcarūq; tuo sub pede lucet onyx. Luca. To-
taq; effusus in aula calcabat onyx. Acron sup
li. iij. car. Horatiū dicit esse metallū gēme simi-
le: ex q̄ ad vngueta odorata parua vasa fiebāt
q̄ a Porphyri. ampullæ dicunt̄ esse marmoreg
Et p̄ vase fce. gñis est: vt idē Porphy. tradidit.
Vñ & Mar. ait. Vnguētū fuerat: qd onyx mō
parua gerebat. Ego aut̄ etiā mal. gñis inuenio
nō fecim. mō. Proper. Cū dabit Syrio munere
plen⁹ onyx. & facit in giō onychis cū ch aspira-
to. sicut Sardonia hui⁹ nichis: vt regula docet
greca. Quod etiā patet p̄ cōpositū Monychus
qd cū ch aspirato scribit̄. Onyx itē vngula q̄
dam est atomitica: a cui⁹ actō greco οὐχ α:
Nostri etiā hęc onycha declinauer. Alexāder
nequā. vngula dat nobis: qd & onycha signat
& onyx. Claudicat tñ hic versus i prima hui⁹
dictiōis syl. q̄ (vt ostēdim⁹) correpta est: dicēte
etiā Proper. Et crocino nates murtheus vngat
ornyx. Errauit & Marbode⁹ in Lapida. cū ait.
Sardonychem faciūt duo noia fard⁹ & onyx.

O ante P

Opera fce. gñis. & opus neu: hoc distāt teste Ser-
uio sup li. xi. gnei. q; opus itē dicim⁹ qñ nego
cū ipsum qd gerit fecimus. si autē (vt pergit)
fce. gñe op̄as dixerim⁹ p̄sonas iplas: q̄ aliqd
faciūt intelligim⁹. est itaq; opus finis fructusq;
operē. Opera aut̄ teste Nonio: dē occasio: facul-
tas seu opportunitas. Vir. tñ p̄ opis opa po-
fuisse videt̄: cū ait. Mollib; e stratis opera ad fa-
brilia surgit. & (vt tradit Diome.) opus est cū
oibus casib; p̄ter q̄ cū vñ antiq; iungebant: vt
op⁹ est hęc res: hui⁹ rei: hui⁹ rei: hāc rem: hac re.
Operio opis cū vnico p̄ scribit̄: cū primā corri-
pit syl. Proper. Atq; inuli pellis totos operibat
amātes: p̄ opiebat. Sta. lib. Thæ. xij. l̄rē victos
opire placet: & facit in futuro indicatiui modi
operiā & opibo: teste Noni. & q̄ Pōpo. refert
dixisse. operibo caput. Operior depo. cū dupli-
cato p̄ scribit̄. Nā & primā syl. pducit positio-
ne. Hora. in eplā. Nectardū operior: nec p̄ce-

dentib; infio. i. expecto. et facit in futuro indica-
tiui modi operiar & operibor. Terētius in
Heautontu. Hic ego interea virū operibor.

Opes. Req. in dictiōe ops.

Ophis serpens. Require ibidem

Opino. Regre in dictiōe opinor.

Opinor aris depo. est vñ: & pducit p̄ syl. Syl
li. li. viij. Sed quānā ira deū p̄sul dat⁹ alter opi-
nor. Hora. ser. vij. Hybrida q̄ pacto sit. Persi⁹.

Vltor opinor. Plaut. tñ opinio ptulit: cū ait in
Bacchidib; p̄nestinū opinio cēta erat glorio-

Opis. Require in dictiōe ops

Opiter is appellat⁹ (vt scribit Fest⁹) cui⁹ pat̄ auo
vuo mortu⁹ est: ducto (vt ait vocablō): aut q̄
obitu p̄ris genit⁹ sit: aut q̄ auū ob patrē. i. pro
p̄re habeat. & facit i grō opitris vel opiteris: te-

Opites. Req. in dic. ops. (ste Prisci.

Opitulo. Require in dictiōe opitulor.

Opitulor aris deponēs est verbū. qd tamē Pro-
bus tradit eē cōmune. & vt scribit Marcel. etiā
opitulo antiqui vsurparūt. & inducit Luuī di-
centē in equo Troiano. Da mihi hasce opes:
quas peto: quas precor: corrige opitula

Opois vrbs. Require in dictiōe ops.

Oporteo oportet p̄sonale cōperit̄: vt est apud
Coeliū li. v. Vt ea q̄ oportuerint facta nō sint.

Oportet impersonale regit a parte antē actm: &
post cum infinito iungit̄. & scribit̄ cū vnico p̄
quia primā corripit syllabā. Vñ Gualfredus i
arte poeti. Si vis xpī esse sequutor: oportet tor-
mentis tormēta sequi: nō itur ad astra delitijs.

Oportet. Require in dictiōe oporteo

Opperior. Require in dictiōe operio.

Opportun⁹ cū dupli. p̄ scribit̄. neq; ab ope neq;
ab oportet descēdit: vt ierudite Gasparin⁹: Ma-
gister Bene: Vgu. Mamotre⁹: Brito: Cathol.
tradidere. vñ ex ob et port⁹ cōpositū vocabat
lū est: primāq; syl. positōe pducit: quā quide;
corripere deberet: si ab ope: vel ab oportet deri-
uatū esset. Oui. li. Metam. iij. Et multis latebra
opportuna fuistis. Pōpe. Opportune dē ab eo
q̄ nauigantib; maxime vriles: optatq; sint por-
tus. Sicut ecōtra Importune. vñ Ser sup lib. xi
ænei. ait. Importunū est qd caret portu. i. gete:
vbi null⁹ port⁹ ē. Sicut ecōtra opportunū: cui
p̄moditas & occasio obuēit vt port⁹. Hęc ille.

Ops huius opis: soror & vxor saturni fuit. Ops
item triū generū opulentū fcat: teste Festo. Rur-
sum ops opem ferens dicit̄: teste Capro Accit̄
inducente de Hercule dicentem. Quorum ge-
nitor fertur esse ops gentibus: id est opem fe-
rens. Pro auxilio singulari numero proferim⁹
Quid. de remedio Carminis: & medicæ. Phoe-
be repertor opis. Virg. lib. ænei. ij. Nō opis est
nostre Dido. i. possibilitatis: sed & nōntū plu-
rali nume. vtimur. vñ Cice. in eplā ad Quintū

Fabiū ait. Nunc ita occidit. vt neq̃ p̃tores suis opibz neq̃ n̄o studio q̃cūq̃ p̃ficere possemus. i. auxilijs: vt p̃be interpretatus est Serui⁹. Pro diuitijs aut̃ p̃fali t̃m nu. v̄surpat. Vir. li. gnei. i. Auxilio t̃ros dimitta: opibz q̃ iuuabo. Opis cū i lati. nomē fuit nymphæ. de q̃ Vir. li. gneid. xi. Superis i edibz opim: Cōpellabat. Idē geor. v. Atq̃ Ephire atq̃ opis: atq̃ Deiopea. Opis itē nomē est vrbis: iuxta quā Tigris fluui⁹ p̃fluit: teste Herodo. li. hist. i. Opus vrbis est Helladis: teste Prole. & facit i g̃tō opuntis. sicut Amath⁹ amathuntis. Oui. de Pōto. Facta cæde puer patroclus opunta religt. Hæc a grecis opois cū i lati. d̄r. Sicut Simois simocentis: q̃d etiā obseruauit Nicola⁹ in Homero. li. Ilia. xviij. dicēs. Huic ego te infelix Opoenta reducere ad vrbē pollicor. Ophis cū ph & i lati. serpēs interpretat̃ A Ophites: marmoris gen⁹ serpētinas maculas detinētis dict⁹ est: teste Pl. li. xxxvi. natu. histo. Et p̃ducit phi syl. Stati⁹. li. fil. i. Mæret onix lōge: q̃ritq̃ exclus⁹ ophites. Luca. li. ix. Quā paruis t̃nct⁹ maculis theban⁹ ophites. Opites cū p & i la. p̃priū fuit viri nomē ab hēiore occisi Opsoniū grecū est vocabulū. neq̃ ex ob & son⁹ cōponit: vt somniabund⁹ dixit Vgu. id appellat̃. q̃d pani comedēdo addit̃. Inde fit Obsono obsonas. & obsonor doeponēs: media syl. p̃ducta. nā cū w magno apud grecos o y w p̃i o v scribit̃: cuius syllabæ quātitatē n̄i etiā poetæ obseruauere. Iuue. saty. iij. Exclusi expectāt admissi obsonia p̃res. Hora. ser. ij. Oia p̃ductū cōmēs obsonia nūmis. Est autē obsonari pui Obsono. Reg. in dic. obsoniū. (uari. Opsonor. Require ibidē.) Optimus cum i & cum u in media syllaba optimus enundari potest. Optumus. Require in dictione optimus. Opus operis. Require in dictione opera. Opus opuntis. Require in dictione Ops. Opulentia & opulētias in vno fcato dici potest teste Nonio. Plautus in milite. Quasi quæ eius opulentitate reueraris. Opulentitas. Require in dictione opulentia. Opulentus. Require in dictione ops.

O ante R

Orata gen⁹ est piscis ab auri colore sic cognominati: teste Festo. ob quod a nōnullis eia aurota vocatur: vt in ipsa dictione vidimus Orca. Require in dictione orcus. Orcus cū c exili scribit̃: fluuius est infernalis: ab vrgēdo dict⁹: auctore Pōpe. Antig cū (vt ait) Cliram p g ponebant. Alij ab op̃koσ: q̃d est iuramētū deductū phibēt: eo q̃ pillū: b̄ est stygē paludē: a q̃ teste Home. p̃fluit: iurabant dñs: nec peierare licebat. Orca eadē scrip. gen⁹ est beluæ marinæ. de q̃ Hora. in ser. Non alia q̃ qua

Bizātia putuit orca. Orca itē gen⁹ est vasis ficæ: rñ: a silitudine marinæ sic vocatum: vt scribit Orca fræna sunt: q̃bus equoz ora (Pōpeius coercent. Aureæ vero: q̃ ad equoz aures reli-gant. Oreus auctore Pōpeio Liber pater dict⁹. Oreus item vrbs est Eubœæ: teste Strab. Oreus. Require in dictione oreæ. Ordio. Require in dictione ordior. Ordior diris depo. est y b̄u. Exordior t̃m a Prif. verbū tradit̃ esse cōe: & inducit Vilellū ita dicentē. Bonæ res p̃ illos a raro initio exorſe: ad sūmū p̃tulerūt. Antig etiā Ordio ordis p̃tulerē: teste Noni. Ordior facit in p̃tō orſus & ordit̃ sum: teste Prif. Vg̃ orſus tā ad incipientē loq̃: q̃ ad desinentē p̃tinet: auctoribz Diome. & Ser. ordit̃ y o ad telæ vel alterius h̄mōi cōpōtionē. Hiero. i. lsaia. c. xxv. Et p̃cipitabit i monte isto faciē vinculi colligati sup̃ oēs pop̃los & telā: quā ordit̃ est. Vir. t̃m in Culice y lu. ij. dixit. Atq̃ vt araneoli tenuē for mauim⁹ orſū. & facit i futuro indicatiui mōi ordiar & ordibor: teste Capro. vñ Accius in Amphitru. ait. Non paruum rem ordibor Orichalcos. Require in dictione Orichalcum Orichalcū cū i lati. & ch aspirato in tertia syl. & c exili in vlti. neut. g̃nē. & Orchalos mal. (q̃d g̃nē greci p̃ferunt) declinari p̃t. Hesio. i. aspidē. op̃ei x α λ κ ο i o p̃ o v. i. orichalcū ludi: numeri q̃dez p̃falis. Festus. Orichalcū d̄r q̃d in mōtuoſis locis inuenit̃. op̃oσ em̄ grecce: mons latine. Alij teste Seruio aurichalcū dixere cōpōsitū q̃dem vocabulū: ex eo q̃d est aur̃ & x α λ κ o σ æs: q̃si sit es aureū. q̃d etiā p̃tulit Hiero. i. Apocal. c. i. cū ait. Et pedes eius s̄nt aurichalco. Et q̃a orichalcū primā apud poet̃as syllā corripit̃: voluerē nōnulli au diph. i o correptū mutatā esse. Alij ecōtra negant cū au diphthōgum in o breue posse cōverti: quoz t̃m opinio (& si grecū ego vocabulū orichalcū dixerim) nihil efficacis rōnis habere videt̃. Nam & in o breue au diphthōgus nōnūq̃ cōvertit̃. Vnde Hora. sermo. xij. ait. Fasciolas: cubitale: foralia: potus: vt ille. A faucibz em̄ Focale dictū est: quasi fauale. cuius tamē prima syl. apud hūc auctore correpta est. pari igit̃ modo si ab auro orichalcū deducit̃: primā syllabā corripere possit. quā etiā vnde cūq̃ veniat cōstat habere correptā. Plau. in milite. Ego istos merces orichalco cōparem. Virgili. gnei. xi. Ipse dehinc auro s̄qualentē alboq̃ orichalco. Hora. in arte poet̃i. Tibia nō vt nunc orichalco iuncta: tubæq̃. Statius li. Thæ. x. Emicat effigies: & sparsa orichalca renidēt. Valerius Flaccus li. iij. Nudalatus: passuq̃ mouēs orichalca sonoro Orior oreris vel oriris tertia & q̃rta piug. dedit̃ nari pōt: teste Prif. Oui. li. Meta. x. Tu quouīs

oreris viridique in cespite flores. Lucr. li. iij. Cō-
turbare animū quicquid adoriū & insit. Lucil. li.
v. Cōturbare aiam potis est quicquid adoriū.
id est aggrediū. quod verbū Prif. dicit esse cō-
mune qui & Aureliū refert ita scripsisse. ab his
Gallos esse adortos. Ortus p nativitate quarti
est ordinis. in alio autem scato hortus; licet ab
orior veniat; differentie tamē causa aspiratio-
nem in initio recipit: quod secundi ordinis est.

Ornatus secūda & quarta declina. declinari pōt
dicere i andria Terē. nihil ornati: nihil tumulti
Orontes huius orōris vī orōti: tertia & secūda de-
cli. declinari pōt. Vir. li. i. Nūc acris orōti:
nūc amici casum gemit: ppiū fuit viri nomē.
Est eodē noīe Syriū fluvius: teste Prole. q (vt scri-
bit Pl.) iuxta heliopolin exoritur, de q meminit
Iuue. cū ait. Iāpridē Syriū in Tyberim defluxit
orōtes. Orōtes itē mōs ē Medie: vt Pto. oñdit.

Ortigia. Require in dictiōe ortis

Ortigometra. Require Ibidem.

Ortix huius ortigis cū t exili & y greco. ortigia
ortygometra i vno scato accipi pōt: auis est q
alias pturnix: vulgo aut qualea dī. Proprie au-
tē ortygometra rex est pturnicū. & pducit pe-
nultimā. qā apud grecos cum ὀρτυγὸν καὶ
τρεῖς scribit. Ortigia nē eadē scrip. insula est in
mari Aegeo: q & Delos vocat: testibz Servio
& Pōpe. Alia ē eodē noīe insula circa Siciliā. de
q Vir. li. gnei. iij. Sicano pēta sinu iacet insula
cōtra. Plemmyriū vndolū: nomē dixere prio-
Ortus. Reg. in dic. orior. (res ortygiam.

O ante S

Os huius ossis cū duplicato s: & s ossu indeclina-
bile. & s ossum huius ossi declinari pōt: teste Pri-
sci. q & Pacuvii refert dixisse in Chriside. Ossū
inhumatu. qd tñ Proby negat. s. hoc ossum de-
clinari possē. sed Proby fallit. Vñ Caeli lib. iij.
ait. Galuarieq; ipsum eius ossum expurgarūt:
inauraveruntq; sili qz mō ptulit Accius cū
dixit in Annalibz. Fraxinū fissa ferox: infissaq;
scindit ossis: p ossibz. Inde fit Ossis ossa ossēū
Iuue. satyra. v. Gerulus dabit: aut nigri manus
ossa mauri. Hæc ossa cū duplicato s: mons ē
in finibz Thessalie: teste Solino. de q Luca. li. i.
Quātus pinifera boreas cū Thraci ossa. In-
de fit ossæus ossæa ossæū cū æ diph. Luca. lib.
vi. Attollit titan: rupos ossæa coeret. Ossa itē
vrbs est Bisaltie in Macedonia: teste Ptolem.

Os huius oris. & osculū in forma diminutiua: in
vno scato accipi pōt: et si Prif. dicat osculū pri-
mitiui scatū nō detinere. Cōtra quē est Horatii
auctoritas ad Lydiā sic scribētis. Oscula q ve-
nus qnta parte sui nectaris ibuit. Oscula em p
ora dixit. & Vir. li. gnei. i. Oscula libavit natæ:
hoc ē ora libavit. i. leuiter tetigit: vt pbe inter-
pretar est Seruii. Itē Ouid. li. Meta. i. Syderibz

similes oculos: videt oscula: q nō est vidisse sa-
tis. i. ora. Os habet oēs pfales casus. pter q gū
oriū: qd nūq; lectū est. Vir. li. gneid. viij. Cōpo-
nēs manibzq; man: atq; oribz ora. Osculum
item basū dī. hoc tñ interest teste Donato sup
Terent. Eunuc. q oscula pprie officiorū sūt: ba-
sia pudiciorū affectuū: suavia libidinū vī amorū
Osculor oscularis cōmune p bñ est: teste Probo
& (vt scribit Festus) veteres o lām in au diph
thongū mutātes: dicebāt osculor. gnetiam &
Osculo osculas. prulerūt: teste Marcel. Titiniū
referente dicentē. Laudo quod osculaui caput.

Osculo. Require in dictiōe osculor.

Osculum. Require in dictiōe Os huius oris.

Ofor. Regre in dictiōe odio.

Ossa mons. Regre in dictiōe Os huius ossis.

Ossæus. Reg. in dic. Os huius ossis.

Ossum. Ibidem

Ossu. Ibidem.

Ostentum. Require in dictiōe ostentus

Ostentus quarti ordinis irrifio dicii. ostentū au-

tem portentum vocatur.

Ostra. Regre in dictiōe Oestrus

Ostrea. Ibidem.

Ostreū. Ibidem

Ostrum. Require ibidem

O ante V

Ouillus. Require in dic. ouis.

Ouinus. Require ibidem.

Ouum. Require in dictiōe ouis

Ouis apud antiq; tā maf. q for. gñis fuit: testibz
Capro & Prif. Vñ Varro referēte Gellio li. xi.
nocti. attī. ait. Ego ei vnū ouē multā dabo: &
facit in abltō singu. oue & ouit: teste Var. lib. i.
de analo. Inde Ouinus na nū. & dīnūue Ouil-
lus la lum: teste Prif. Ouū notū est qd fecit.

O ante X

Oxi. Require in dictiōe ocyus

Oxis. Ibidem

Oxus. Ibidem

O ante Z

Ozimū cū i lat. scribit. neq; ab Oza viri hebrai
ci ppo noīe descēdit: vt ridiculū cū Catho. som-
niauit Vgu. sed ab ozō: qd redolere fit deriua-
tur. Nā edulij redolētis genū est ex intestinis. vt
qda; volūt pfecti. Persius. Quom bñ distincto
cātauerit ozima vernæ. Ocyimū cū t exili & y
greco herba est quā alij basilicū vocāt: a celeri-
tate nascēdi sic dictū: auctore Pōp. Columel. li.
xi. Ocyma pprimite et grauibz dēfate cylindrū

P ante A

Acio pacis. et pacificor de-
ponens dici pōt: teste Pom-
pe. sed & pacifico veteres p-
tulere: teste Marcel. Nāuū
referente dicentē. Sicilienses
pacifici obsides vt reddant:
quod verbū teste in Dona-
tum Sergio: tā accusatiuo:

Tablō iungi potest. ut pactū sum hāc rem: vel hac re. Nā pactus sum pacifcor format pteritū Ouidi. li. Fastor. iij. Et pactura fuit pactus: nisi Iuppiter esset. A pactū lupino fit hāc pactio et hoc pactū. A pacio pacis vbo fit etā hāc pactio hui⁹ pacionis abscq; idem significās: quod pactum siue pactio: vt autor est Pompeius.

Pacisco. Require in dictione Pacio.

Pacifcor. Ibidē

Pactio. Ibidem.

Pactum. Require ibidem.

Pacio pacionis. Require ibidem

Padua vrbs ē Venetię: q̄ antea Pataviū cū t exi- li cognōiatū est: dicēte Vir. li. gnei. i. Hic tñ ille vrbe Patavi: sedēq; locauit. p. patavi. Est & eo- dē noīe Pataviū vrbs Bithyniæ: vt Pro. oñdit.

Pago. Require in dictione pango.

Pala. Require in dictū. Pala.

Palea. Ibidē.

Pales. Ibidem.

Palinurus cū vnico l & i latino scribit: mons est Sicilia: teste Acrone: dicēte etiā Hora. in. iij. car mi. nec sicula palinur⁹ vnda. Fuit etiā ppiū vi ri nomē: de q̄ Vir. Ecce gubernator se palinu rus agebat. Aliter accipit apud Marria. vbi ait Minxisti Pauline sef corrente carina. Meierius itēq; iā palinur⁹ eris. h ē bis meiēs. Nā πολυ- fcat meiere: & οὐ πόσ vrina dī. Palinurus cum vnico l & i latino herba est spinosa: de q̄ Virg. in Bucō. Cardu⁹ & spinis surgat paliur⁹ acutis Est etiā nomē arboris in aphrica. Paliur⁹ itē pa lus q̄dam est Marmaricę puincia: teste Prole. Palisei cū vnico l & i latino duo fuerūt fratres: q̄s Macrobi⁹ in Saturna. Iouis & Thalię filios fuisse asseuerat. Laetia⁹ vō grāmatic⁹ sup lib. xij. Thæb. & Serui⁹ sup li. ix. enei. hos Aetnæ nymphae filios dixere. Phalalisei cū ph & vni- co l & i lati. popli fuerūt Hetrusci. de q̄b Ovi- li. Fastor. vi. Adde senē Tatiū lunonicolasq; Palinurus. Requi. i dictū. palinurus (phaliscos.

Palla cū duplicato l scribit: vestimētū est mulie- bre deducit vsq; ad vestigia. de q̄ Iuue. saty. x. Cassandra incipit: scissaq; polyxena palla. Est & eodē noīe vrbs a latere meridionali insulae Corsicæ: teste Prole. Pala cū vnico l: vētilabrū dicit: necnō ignis quoddā receptaculū ac instru- mentū quoddā lignēū: q̄ in dibanū panis im- mittit & extrahit. Palea itē dōsa vocat: dextra læuaq; eminetia mēbra. Palea cū vnico l scribi- tur. Nā & primā corripit syl. Hora. serm. xvi. Cū pater ipse dom⁹ palea porrectus in horma Vir. geor. i. Surgentē ad zephirū palea iactan- tur inanes. Palus secūdi ordis mas. gñis cū vni- co l scribit: & primā pducit syl. Tibul. Hic do- cui tēnerā palis adiungere vitē. Hora. lib. i. ser. Obscenosq; ruber porrect⁹ ab inguine palus. Palus hui⁹ paludis scē. gñis cū vnico l scribit: & primā corripit syl. secūda indifferentē ha-

bet. Vir. geor. iiii. Cocyri tarda q; pal⁹ inama- bilis vnda. Hora. in arte poeti. Regis op⁹: sturi- lisq; diu pal⁹ apraq; remis. Pallas hui⁹ lantis cū duplicato l scribit. & si a Tortel. cū vnico l scri- bi p̄cipiat: fili⁹ fuit Euādri a Turno occisi. Pal- las huius palladis: dea Minerua cū duplicato l scribit. & ab eo q̄ est Pallas hui⁹ pallādis dicta est: testib⁹ Seruio & Ioāne Isaacio sup Hesiodū Grāmauci autē grēci πάλλας q̄d est vibro di- cta pallada phibet: eo q̄ hactā vibrare p̄sueue- rit: docueritq; Est & eodē nomie palus q̄dam aphricæ: teste Prole. Pales cū vnico l: dea pale- stræ vel dea pabuli vocat: quā alij Vestiam: alij deū martē appellāt: & a Varrone teste Seruio: masc. gñe p̄fert. a Virg. aut scē. cū ait in initio libri. iij. geor. Te q̄q; magna pales, nec mirū si a Varro. masc. gñe Pales deus vocet. nā & Ve- nerē deū appellatū esse ostēdit Macrobi⁹ in. iij. Saturnaliū. Pallū cū duplicato l scribit. Mart. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Et format p diminutionē Palliolū penultima correp. syl- laba. Iuena. saty. iij. Cultam palliolo mulier nempe ipsa videtur: gen⁹ est vestis

Pallas. Require in dictū. palla.

Pallioli. Ibidē

Pallū. Ibidem.

Palpo pas cū regit ad m actiū est verbū. cū vō dīm neutrale: q̄d & deponēs ecq; sitū cōperit dicēte Hora. sermo. xi. Et cui si palpere recalc- trar vndiq; turus. id est adulteris vel blandariis.

Palpor. Require in dictione palpo.

Palūbes cū vnico l masc. & fœmi. gñis ē: testib⁹ Capro & Probo. qn et hic palūbus declinari p̄ dicēte Persio saty. iij. At cur nō potius tenero q; palūbo. Martia. Inguina torquari tardant: hebetantq; palūbi: colūbæ sunt silustres

Palumbus. Require in dictione palumbes

Paluster mas. palustris fœ. palustre. neu. gñis. & paluster palustira palustris: teste Prif. decli. i. p̄.

Palus. Require in dictū. palla

Pampin⁹ cū i lati. scē. & mas. gñe p̄ferri p̄testi- bus Diomede: Donato: Sergio: Capro & Pro- bo: & p̄ sil. corripit. Vir. in geor. Heu maledū mites defender pāpin⁹ vuas: solitū vitis dicitur.

Panacea. Require in dictione panace

Panace hui⁹ panaces cū vnico nī: & hec panacea declinari in recto pōt. Luca. lib. ix. Et panacea porēs: & Thessalla cēraurea. Columella. li. xi. Nūc medica panacē lachryma succoq; salubri genus est herbæ quæ a Græcis cū ei diphthon⁹ go πᾶν & κεία scribit: quo noīe etiā Aescula filia vocata fuit: teste Aristopha. in Pluto.

Pando. Require in dictione patior.

Panegyris cū y græco in tertia syl. scribit. neq; a pāgo gis deriuat: vt cū Catho. sōniauit Vgu. sed græca magis est dictio: teste Quinē. & apud nos cōuenit. fcat. Alij dicūt esse solēnitates: in

quibus & dñ & principes laudari s̄sueuerunt.
 Pangæus cū æ dipthōgo in singu. nu. mascu.
 gñis est. in plāli vero neu. Stratus lib. siluag. i.
 Illi pangæa resultāt. Inīnarq; & quondam ge
 nialis littora naxi: mons est Thraciæ.
 Pango gis facit in p̄to panxi: pepigi: pepigi: testib⁹
 Charisio & Prif. Serui⁹ aut sup li. viij. gñei. di
 cit: q; pāgo: vñ volūt fieri p̄teritū pepigi: nūq;
 lectū est: sed a pago gis format. vñ Tul. ad He
 ren. ait. Hoc modo rē vbi pagūt: oñoni pagūt
 A quo etiā verbo pegi p̄teritū formatū ē: teste
 Quinti. Ego aut & pāgo cū n: & abscq; n pago
 dicendū puto: cū. i. in p̄terito pepigi facit & pe
 gi. Quod etiā p̄ compositū parer. vt impingo
 impegi. compingo cōpegi. Cū vero panxi p̄te
 ritū format: tunc a pango cum n factū dicim⁹
 Et triplex detinet significatū. Vñ versus. Pegi
 iungo: cano: panxi: pepigiq; pacifcor
 Panthera. Require in dictione Panther.
 Panther cū th aspirato mas. gñe. & pāthera fce.
 declinari p̄: teste Prif. Hora. in episto. Diuersū
 p̄fusa gen⁹ pāthera camelo: animal est ferum.
 Vñ ex π α υ: qd fecit totaliter. & ex p̄ fera com
 ponit. Aliā somniauit Vgutio deriuationem:
 quā & Cathol. p̄firmavit. Aitū em: pāther dñ
 n panthon: qd est oīum: q̄si omnū sit amicus.
 Papauer neu. & mas. gñe veteres protulerūt vt
 Cap testat & Probo: & mediā pducit syl. Vir.
 geor. i. Necnō & lini segetē: & cereale papauer
 Papilla. Req. in dic. papula.
 Papula: carbūculus i carne vocat. Vir. geor. iij.
 Ardēres papulæ: atq; i mund⁹ olētia sudor. Pa
 pilla cū dupli. l. ea est: q̄ emāma lac fugitur: et
 nōnunq; p ipsa māmā ponit. Vir. lib. gñei. xi.
 Hasta sub exerram: donec perlatā papillam
 Par cū cōpositiōe: vt dispar: impar: compar: ie
 par: triū est generē: qn & hic & hæc paris & p̄
 pare declinat: teste Prif. li. vij. Vñ Athacin⁹ in
 focrū ait. Ad hāc fortunā accessit ei fortuna pa
 ris. Et licet par pducta apud poetā syllaba po
 natur: in obliquis tamē pa syllabā corripit: &
 tam drō q̄ grō iungi pōt. Ouidi. lib. Meta. xij.
 Sunt quoq; par alijs ætas in ouilibz agnæ. Lu
 ca. lib. x. Quē metuis: par huius erit. & facit in
 abltō singu. pare vel pari. Virg. in Bucol. Nu
 mero deus impare gaudet. Luca. lib. ix. Ergo
 pari voto gessisti bella iuuentus.
 Paradisus cū i lati. & vnico l (græci π α ρ α δ ῖς /
 ο ο σ) tā mas. q̄ fce. gñis est. Qui dū p loco po
 mis consito accipit: pomariū appellari potest.
 Paradisus item vrbs est in Syria: teste Prolem.
 Paragoge figura est cōtraria apocope: quā aliq;
 Paralepsim. aliq; plepsim vocāt. i. p̄sumptionē:
 teste Donato. Paragogen dñ pōt deriuatiū.
 Paragogen. Require in dictione paragoge.
 Paraphū. Require in dictione Paragraphus

Paragraphus mascu. & paragraphum neu. ge
 nere declinari potest.
 Parascēue huius parascēues cū c exili post s̄ scri
 bit. neq; ex paro ras et scēna cōponit: vt Vgu
 tio: Mamotreētus: Brito: Cathol. somniarunt
 sed a π α ρ α σ κ ῆ ὕ α λ ω: quod est preparo de
 scendit. Vnde & p̄paratio interpretatur
 Parco cis facit in p̄to peperi et parli: teste Prifci.
 quinetā parciui: teste Marcel. Næuiū inducen
 te dicentē. Suo labori nemo parciuit.
 Pare. Require in dictione par.
 Pareo. Req. in dictione pario.
 Pario paris tercia & quarta iug. declinari pōt.
 Enni⁹. Oua parere solet pennis gen⁹ cōdecora
 tū. & facit in p̄to peperi. in supino partū & pa
 ritū: ri syllaba a quarta iuga. pducta. a tercia
 autē correpta: vt est apud Statū lib. Thæbai.
 Hosti veniat paritura marito. & facit in furu
 ro indicatiui modi pariam & paribo: teste No
 nio Pōponiū inducēte dicentē in auctorato. Si
 pregnās nō es paribz nunq;. Pareo pares secun
 dæ iug. facit in p̄to parui: in supino paritū: ri
 syllaba correpta: & pducit pa syllabā. Vir. li.
 ænei. iij. Apparent camerina procul. Paro ras
 primæ iuga. pa syllabā corripit. Sta. li. Thæ
 bai. iij. Apparat. & longo recalet furor
 Paris facit in grō paris vel paridis. Oui. li. Meta
 mor. iij. Accusocq; parim: prædāq; Helenāq;
 reposito: fuit priami regis filius
 Parma: breue scutū est. Vir. li. gñei. xi. Ense leuie
 nudo: parmaq; inglorius alba. Parma itē flu
 uius est Galliæ cisalpinæ: & in eo dē noīe vrbs
 a fluuio cognominata. de qua Mar. Tundet &
 innumeros gallica parma greges. Ab hac par
 ma Parmēsēs vocatū sunt. Est & alia parma: a
 q̄ parmani dictū sūt: teste Var. li. i. de analogiā
 Parmani. Require in dictione parma.
 Parmēsēs. Require ibidem.
 Paro paras. Require in dictione pario
 Paro hui⁹ paronis mas. gñis: nauigij est genus.
 neq; a pirata descēdit: vt cū Cathol. Vgu. som
 niavit. Paros fce. gñis: insula est vna ex cycladi
 bus. de qua Virg. lib. ænei. iij. meminit dicens.
 Olearon: niueamq; paron. Hec pharos huius
 phari cū ph: insula fuit Aegypti: nūc aut Ale
 xandriæ: teste Ser. sup li. xi. ænei. dicēte etiā Lu
 ca. Nūc claustrum pelagi ccepti pharon insula
 quondā. In medio stetit illa mari: sub tpeuatis
 Proteos: at nūc est pallæis p̄xima muris. Pha
 ros itē turris est Hostiēsis. de q̄ Sta. li. silua. iij.
 Lumia noctuagæ tollit pharos æmula lunæ.
 Paropsis cū o in secunda syllaba scribit: nō cū a
 parapsis: vt Ineruditi enūciāt: & ex π α ρ α κ α
 ι ο ψ ο x. id est ad cibū: cōpositum vocabulū est.
 pprie iuris est genus: auctoribz Polluce: et Eu
 stachio: quāq; nōnunq; & p oblc nioq; repositū
 N

torio apud idoneos tā græcos q̄ latinos legat
auctores. Martia. Cum portat gaudēs ancilla
paropside rubra Halecē. neq; a σιτοσ parop
sis descēdit: vt cū Catho. Vgu. somniauit.
Paros. Require in dictōe paro.

Partio partis. & partior depo. dici p̄t: testib; Ser
uio: Marcel. Prisci. & facit in futuro indicatiui
modi partiā et partibo: partior & partibor: vt
est apud Psalmographū. Letabor & partibor
sicimā. Plau. in Asina. Hanc q̄dem quā nactus
sum prādā: cū illis partiā. In cōpositiōe q̄nq;
alīam retinet. q̄nq; mutat in eīteste Prisciano.

Partior. Require in dictōe partio

Partus huius partus vel partuis more antiquo:
vel parti. teste Marcel. veteres dedinabāt. Vñ
Pacui⁹ ait in Atalanta. Vbi ego grauidā sen
tio agraualcere p̄pinitate parti. Var. ī anda
bitis. Cādidū lacte papilla cōfluit signū putāt
ne qd hic partuis sequat mulierē. Et facit dō
plali & abltō partub; vt. f. differata pars: cui⁹
datus plalis est partibus. Nōnūq; & p par
tu partio ponitur: teste Prisciano.

Pascalis. Req. in dic. pascua.

Pasceolus saculus est ex aluta factus: auctoribus
Marcel. & Ser. Plaut. in rudē. Præterea centū
denaria philippea: id pasceolo seorsum. Pasce
lus forma parui est panis: vtq; diminutiū a
pane vt scribit Pōpe. Paxillus ab eo q̄ est palus
diminutiū est: testib; Marcel. & Prif. Pasill⁹ di
minutiū videt a pasta: est gen⁹ mutet. Alij vo
lunt vt a pastu veniat: vbi & genus feruat. Ho
ra. ser. ij. Pasillos Kupillus olet: Gorgoni⁹ hir
cū. Pōpeius aut neu. gñe. prulit: cum dixit. Pa
stillum in sacris gen⁹ rotundi.

Pascha cū ch aspirato scribit & a græco originē
trahit: testib; Apuleio & Laetan. firmiano. Nā
a πᾶσχω qd est patior descēdit. At yō Ecce
sistitici a phase hebraico deductū phibēt: & trā
situm interpretati sunt Augustin⁹. Ambrosi⁹. &
Hierō. cum ait. Est em phase. i. trāsitus dñi. Est
aut pascha neu. gñis: et facit in grō pascatis: te
ste Probo: cū. f. est tertij ordīs: hoc ē cū pascha
est neu. gñis. vñ Ausoni. ait. Nos etem primis
sanctū post pascha diebus. Potest etiā dedinari
prima dedi. hęc pascha huius paschæ fce. gñe
Hierō. in Ioanne. ca. xij. Ante diē festū paschæ
sciēs Iesus: q̄a venit eius hora vt trāseat ex hoc
mūdo ad patrē. Quare errauerūt Donat⁹ cog
nomēto minor: Vgutio: Brito: Mamotreus
Cathol. Alexāder: declinātes declinatione pri
ma. hoc pascha hui⁹ paschæ neu. gñis: cū nulla
corripiat dictio in a terminata: q̄ mutata tertia
declinatione in primā: neu. possit esse gñis: sed
potius fce. gñe tales dictōes declinant: teste Pri
sci. vt syrma: schema: dogma: diadema: glan
cona: & alia cōplurima. Augustin⁹ tñ ser. ferig

ij. post pascha neutro gñe prulit: dicēs. Gratias
agere debem⁹ deo nostro: q̄ dñi sancti paschæ
solēnitatē colimus: futuræ resurrectionis speciē
iam videmus. Verum (vt ego puto) textus li
brariorum vitio deprauatus est.

Pasculus. Require in dictōe pasceolus.

Pasco pascis. & pascor deponēs vsurpatur: teste
Ser. Vir. li. geor. iij. Pascunt filius: & summa
Lycei. qd tñ a pasco differre Lauren. tradidit.

Pascor. Require in dictōe pasco

Pascua in lingu. nu. fce. gñis est. in plali yō neu
tri. Inde sit pascualis pascuale. Cato tñ (vt Pō
pe. refert) pascuales oues p pascuales dixit. et Lu
cil. ait. Pascali pecore ac montano: hircus atq;
Pascualis. Req. in dic. pascua. (soloco

Passerculus. Req. in dic. passer.

Passer cū duplicato f: eo q̄ caducū patiat⁹ mor
bū dictus est. neq; a pario deducit: eo q̄ libidi
nē pariat. neq; ab eo q̄ est paruus q̄si paru⁹ sit
passer: vt vtrūq; somniauit Vgu. Et format di
minutiue passerul⁹: auicula est nora. Passer itē
gen⁹ est piscis. de quo Hora. ser. xviij. Passeris
atq; ingustata mihi porrexerit ilia rhōbi. Rur
sum passer nomē est loci in Italia. de quo Mar
tia. Mon mollis Sinuessa feruidiq; Fluct⁹ passe
ris: aut superbus Anxur

Pastillum. Require in dictōe pasceolus.

Pastillus. Require ibidem.

Patagium. Req. in dic. patagus

Patagus corbi gen⁹ est: patagiū id dicit⁹: quod
ad lummā tunicā assui solet: teste Festo. vñ (vt
scripsit Nonius) patagium aurea clamys est. q̄
preciosis vestib; immitti solet

Patara. Regre in dictōe patarus

Patargus. Require ibidem

Patarus cū t exili sequēte a: filius fuit Apollinis.
Patara eadē scrip. vrbs est Lyci: teste Prole. a
pataro filio Apollinis cognōiata. de q̄ Oui. li.
Meta. vi. Messe neq; ferox Patareq;: humiles
cleonæ. Vbi & more græco Patāre huius patā
res declinat. a q̄ sit Pataræus cū æ diph. Sta. li.
Thæb. i. Phœbe parēs: seu te lyciæ pataræa ni
uosis: exerceat dumeta iugis. Hora. in. iij. car.
Delius & pararæ⁹ appollo. vbi ta syllaba apd
Sta. correpta est: apud Horatiū vero producta

Pataviū. Req. in dic. padua.

Patena. Require in dictōe patina

Pateo. Regre in dictōe Patior

Patera cum t exili: poculi genus: mediā corripit
syl. Oui. lib. Fasto. iij. Cūq; meri patera turis
acerra fuit. Virgi. li. gnei. i. Ille impiger hausit.
Spumantē paterā: & pleno se proluat auro.

Patina cū t exili & i lati. scribit: et mediā syllabā
corripit. Iuue. satyra. iij. Debet magn⁹ patinæ
subitusq; Prometheus. Hora. sermo. xvij. Vt
modosi paunā peda lapsus frangat agaso: ge

nus est vas. Patena cū exili sequente e mediā
pducit syl. operculū est calicis
Patio. Require in dictōe patior.
Patior pateris depo. vbi est. teste Prif. qd tamē
Donat⁹ dicit esse cōe. Veteres etiā patio patis p
tulerūt. teste Diome. q & Mæuiū refert scripsit
se in. pieto. Popul⁹ parit: vt patias mō. In cō/
positiōe qnq; retinet a lram. qnq; mutat in e:
vt cōpatior: perperior. & facit in supi. passum.
Sicut pateo & pado. Pateo facit in ptō pati &
passus sum. in supi. passum. teste Prif. Pado for
mat etiā supinū passum. teste Priscia. qnetiā &
pansum: vt tradit Beda sup Donatū. In cōpo/
positiōe autē aliqñ a lram seruat: nonnunq; in e
verit: testib; Seruio pap li. i. gnei. & Gellio lib.
xv. nocti. arti. Cæcilius. Cum se ex regulis hæc
nūcialet flāmēū expassū domi. prelerūt. Plau.
in milite. Credo ego istoc exēplo tibi esse eūdē
extra portā dispellis manib; paubulū cū habe
Patrimēs non is dī: cui pater defunctus (bis
est: vt Vgu. somniat: sed cui pater viuit appella
tus est. Festus in dictōe flaminia. Flaminia di
cebat sacerdotula: q flaminicæ diali pministra
bat: eaq; patrimēs & matrimēs erat. i. patrem
matremq; adhuc viuos habebat. Hæc ille
Pauo ues secūde piug. facit in ptō pau. Sicut et
pascō. Pauio pauis quartæ fecit tundere: feriri.
Vnde pauimen & pauimentū. Iuue. Verre pa
uimentum: & nitidas ostende columnas
Pauimen. Require in dic. pauo
Pauimentum. Require ibidē.
Pauio pauis. Require ibidē.
Pauo. Regre in dictōe pauus.
Pauor & pauos in recto declinari pōt: teste No
nio. Næuius in Licurgo. Iam ibinos duplicat
aduenientis timor pauos.
Pauos. Require in dictōe pauor
Paupera. Requi. in dic. pauper.
Pauper triū generū est: testib; Probo & Prif. lib.
viij. sed lib. v. idē Prif. cōis tradit esse gñis. Cō/
peritur etiam scēm. gñis paupera: dicēte in au
lularia Plau. paupera hæc res est.
Pauperies & paupertas hoc distant vt tradit Ca
per: qd pauperies damnu est: paupertas vō ipsa
cōditio: sed & p paupertate pauperies nonnunq;
ponit: vt auctoritate Ennī scribit Noni⁹ dicen
tis in Hecuba. Qd in pauperie senex grauiter
gemmā. Hora. in Epist. Impiger extremos cur
ris mercator ad Indos. p mare pauperiē fugi
ens: p faxa: p ignes. Paupertas a Var. pfalli etiā
nu. declinat. Aut em li. de vita patrū. i. Quid in
ter hos Ioues iter sit: & eos q ex marmore: ebo
re: auro sūt potes animaduerrere & horū tem
porum diuitias & paupertate.
Paupertas. Require in dictōe pauperies
Pausa quies dicit: pausa genus est oleæ: de qua

Virg. geor. ij. Orchites: radij: & amara pausa
baccha. Hæc Plī. posiam appellauit: cū dixit li.
xv. natu. histo. Tria sunt oleæ genera: orchites
radij & posia.
Pausia. Regre in dictōe pausa.
Pauus huius pau. & pauo huius pauonis dedi
nari potest. auis est nota.
Pax habet pfalli nu. paces. Var. de vita patrū. ij.
Animaduerrendū primū: qbus de causis con
stituerint paces. Horatius. Hoc paces habuere
bonæ: ventiq; secundi.
Paxillus. Reg. in dictōe pasceol⁹.

P ante E

Pæan cū æ diph. scribit: & a π α i ω qd est ferio
deriuat: auctore Festo. vel vt Eustachio placet
a π α i ω: qd est medeor. q. f. morbis remediās
finē faceret talis grauitatis Apollo dictus ē vel
Apollinis laus: & abusiue omnīū deorū: teste
Ser. Vir. li. gnei. vi. Vescētes: letūq; choro. Pæ
ana canētes. Pæas cum æ diph. scribit. Neq; a
π α i ω: qd est ferio descēdit: qvis artis sagittan
di fuerit peritissim⁹: sed a π α i ω. neq; scribit
in recto pæan: vt inepte declinat Tortel. Nam
in grō pæan⁹ facit: q ab eo qui est in recto pæ
am formari nō pōt: pater fuit Philoſctetē. Pæon
huius pæonis cū æ diph. a nostris bisyllaba di
ctio effectura: a græcis autē lra interposita: tri/
syllaba pæon enūciat: pprīū fuit viri nomen:
artis medicinē peritissimī. A q Pæonia herba
cōperta fert: et sic cognita. A qua etiā herba
regio: q Emathia vocat: pæonia primū appel
lata est: cui⁹ populi pæones vocitati sunt. Sia.
in Achillei. pperit: & dedici q pæones arma ro
tatu. Sūt aut Pæones iuxta pangæū pmonito
riū: teste Herodo. li. histo. viij. Sed iam partem
esse Macedoniæ pæoniā dixit Iustinus lib. viij.
Pæon itē eadē latura: gen⁹ est pedis: q a Dio/
mede quadruplex effetradit. et si a Tortel. du/
plex tm dicat: qg vnus ex lōga & trib; breuib;
cōstat. alius ex breui & lōga & duab; breuib;
terti⁹ ex duab; breuib; & lōga & breui. vltim⁹
ex trib; breuib; & lōga. Pan hui⁹ panis dict⁹ ē
quidā deus pastorū. Panis cibus hoīm est. Pan
nus secūda: & pānis tertia decli. declinari pōt:
teste Marcel. Pōpnniū inducēte dicentē. Bono
animos es video: erupisti primū de pannib;
p pannis pann⁹ (ingunt Marcellus: Pōpe. Ser
uius) format p diminutionē pānicula: qnetiā
& panulla: teste Priscia. stamen dī inuolutū: vt
scribit Festus. vel (vt interpretat Prif. lignū est
quod inter stamina currit: vel ipsam stamen.
Tumor quoq; inguinum ex formē similitudine
pannus appellat: teste festo. Pannus itē format
diminutue panniculus: dicēte Iuue. saty. vi. Et
panniculus bombycinus vrit
Pæas. Require in dictōe pæan.

Nij

Peculare. Require in dictione pecus

Pecuar. Ibidē.

Pecu. Ibidem

Pecus huius pecudis masculina. & neu. generis est: non sex. modo. Enni. Pecudi dare viua marito. Tul. li. iij. de repub. Cum adhibeat in pecuda pastores. Caesar in auguralibus. Si synæra pecus erat. Virgi. Nigra hyemi pecudē: zephyris sceleribus albam. Declinat nonnunquam & huius pecus: testibus Pōpe. & Nonio. Neuius in gymnastico. Homines pecua beluasque. Accius in Astyanactæ. In celsis montibus pecua: atque inter colles pascent Danai in phrygia & terminis. Solinus de situ Britanniae: Ita paubulosa ut pecua nisi interdum a pastu arceantur: ad periculum agat satietas. Hostilius in i. annaliū. Sepe greges pecuū ex hybernis pastibus pulsi. Hoc pecus huius pecoris: etiam per pecude ponit. Plinius. li. viij. natu. hist. Est in Hispania. sed maxime Corsica: non dissile pecori: genus musmonū: caprino villosius: quod pecoris velleri proprius. Quin. Cur in vestium: saepe pecori lanae detrahuntur. Pecus & per multitudinem pecudum siue pecorum: tam gregaliū quam armentaliū accipi potest. Vir. georg. iij. Pascit atque peculosa in deserta sine vllis. Hospitius in cāpis iacet omnia secum. Armētariū apher agit. Et huius per multitudinem armentaliū. Pro multitudine autem gregaliū. Oui. li. Meta. xij. Hoc pecus omne meū est. multę stabulantur in antris. Multas silua regit: multę quę vallibus errant. Nec si forte roges: possum tibi dicere quę sunt. Pauper est numerare pecus. de laudibus hanc. Nil mihi credideris: presens potes ipsa videre. Ut vix circueant distenti cruribus huber. Sunt scœura minor: tepidis in ouilibus agni. Sunt quę par alijs ætas: in ouilibus agnē. Cur enim multę dixisset: & hanc cum nullū genus ante nosset: nisi quod intellexit oues & capras: quę postea noiauit. Virgil. Dic mihi Damocerta: cuium pecus: an Melibœi: Infœlix o semper ouis pecus. Idem. Caprigenūque pecus nullo custode per herbam. quod & huius pecuare vel per apocopen pecuar dicitur. Calphurnius. egloga. viij. Omnia lucant: donec pecuaria silue. Stat. li. silua. iij. Et Lacedæmonij pecuaria culta galeis Persis. Fidor ut Archadia: pecuaria rudere credas. Id quoque notandum est: quod nomine pecudis: siue pecoris: omne animal per hominem intelligitur: ut auctor est Caper de latinitate. Seruius per o. sup. li. i. æneid. alia tradit differentia. Ait enim: Nomen pecudis omne animal intelligi potest: quod humana lingua caret & effigie. Ex quo Simius & Cercopytheus: sed Seruius sentiam pecus appellari non possit. Virgil. georg. iij. de apibus loquens ait. Et pecudum custodia tollers. huius est apium. Idem de phucis intelligens. Ignauū phucos: pecus a psepibus arcent. Plautus. i. rudente. Non vides perferre meuidum ratem sine squamoso pecu. Hora. Omne quod Proteus pecus agit. i. piscem. Claudius quod drigarius annalium

xv. Grundibat grauius pecus suillum: per grundiebat. Preter autem pecudes ceterę quadrupes ferę sunt: licet proprie videantur ferę dici: quę feritatem habent ut vrsi: leones: pardi: lupi: tigres: pantherę vulpes. Harum quęque mansuetę factę sunt: cicures vocantur. & quicquid Var. testis: cicurari potest. huius mansuescitur: cicuris dicitur. Catuli autem ferę sunt: siue immaniū siue mitiū. Nam & muriū catuli appellantur. & Immaniū piscium: quę oua non edunt: nec non & serpentium. Vir. de Colubro loquens ait. Catulos testis: atque oua relinquens. Proprie tamen catuli sunt filiolus canum: dicitur Virg. Sic canibus catulos filios: sic matribus hædos. Pulli per o. autem & pecudum sunt siue pecorum. Sed & ranarum pulli vocantur: dicitur Hora. serm. xij. Absentis ranę pullis vituli pede pressis. Fœtus autem auium sunt & piscium: quę ex huius generalius vnde nomen est Et fecundicare per parere. & Fœtura per partu ad omnia animalia mita puer. Ceruorum per o. caprearum damarum: lepores: Inuli dicuntur. Placet hoc in loco nonnullos differentias vocabulorum inserere his versibus. Si capra veruici iungatur: musmo vocatur Si capro coeat tityron edit ouis. Burdonem per ducit equus iunctus asellæ. Procreat & mulum: iunctus asellus equę. Asinus exiguus mulo nascitur equaque. Nascitur hybrida apro: cui porca domesticata nubit. Patre lupo gaudet matre lyciscane. Mulio mulorum dux ægonomusque caprarum. Aepolus hic etiam græco sermone vocatur. Hinc autem opilio: cum ouiumque sit upilio dux. Ast asinorum & equorum sit agalo suumque subule. Est puerorum & equorum magno bouumque bubulcus. Marcellus autem musmones equos breues: mulos & asinos appellat. Et inducit Lucilius. li. vi. dicentē. Præcitur emit: qui vendit equum musmonem. At per o. Plinius. ex caprarum vel ouium genere musmonem esse ostendit: cum ait. Est in Hispania: sed maxime Corsica non dissile pecori genus musmonum caprinovillo quod pecoris velleri proprius. Probus dicit tityron Libycæ lingua hircum ferari. Tityros etiam Bacchi sacerdos dictos Strabo affirmat. Ex mulo autem & equa nascitur mus: testibus Var. de analogia: & Plinio: quę nonnulli genus vocant. Hybrida cum y græco in prima syllabis dicitur: qui impare pariete natus est: ut apud græcos interpretatur est Porphyrius. Hora. ser. vij. Hybrida quod pacto sit Persius vltor opinor. Opilio cum o in prima syllabis. & cum u vpilio: teste Seruio esseri potest. Vnde & Vir. refert ita prescriptum reliquisse eglo. vltia. Venit & vpilio: tardi venire subule. Agalo non asinorum tamen: sed etiam equorum dux est: dicitur Pōpe. Agalones: equos agētes. i. minantes: & perducit ga syllabam. Hora. Ster. xvij. Ut modo si patinā pede lapsus frangat agalo. Mago: ex manu & ago componitur. & non tamen equorum est: sed etiam puerorum. Vnde Cato de liberis educandis

dis ait. Circūtonsi sunt: & tertij atq; vñctūsi: vt māgonis videant esse serui. Mar. Milia p pueros: centū me mango poposcit. Iuue. satyra. vi. Nō phryx aut Lycius: nō a mangone peritus Pedester masc. pedestris foemi. pedester neutri: & hic & hęc pedestris & b; pedestre decliari p̄t: teste Pril. Vgu. declinat etiā hic & hęc pedester Pedica cæ. Reg. in dic. pædico.

Pædico cum æ diph. scribit: primāq; & mediā syl. pducit. Mar. Sed nec pædico es: nec tu Sex tile futuro: is dī: q; pueros ad libidinē affectat. Pedica absq; diphth. primā syl. & mediā cor reptā habet. Vir. geor. Tū grauior pedicas: & rætia ponere ceruis. Oui. li. Metam. xv. Rætia cum pedicis laqueos: arteq; dolosas. Tollite: genus est vindi.

Pedifeca. Regre in dictiōe pedifequa

Pedifequa. vel (vt aliq; volunt) pedifeca: a Phoca cōis esse gñis tradit. Si cū q; pedifeq; efferit: a se quor deiruat. si p̄o cū c; pedifeca a leco cas: qd qdem p̄bū etiā p sequor ponit: vt in ipsa dic. videbim⁹. Sed & maf. gñe pedifequus dict

Pedifequus. Require in dictiōe pedifequa

Pegma hui⁹ pægmatis cū æ diph. scribit a Tortel. p̄cipit: q & π α ῖ γ ω qd ē ludo deriuatū vocabulū tradit: lōdūq; esse dicit. Alij a π χ γ π i. qd est pango vel extruo deductū phibent. Et cū in prima syl. sit x apud græcos: ideo absq; diph. scribi volūt. Nā lignea qdaz qat substructio sue machina: cui⁹ formā & positionē his p̄bis describens Seneca ait. His annumerēs licet machinatores: q; pægmata p se surgentia excogitāt: & tabulata tacite in sublimē crescentia: & alias ex inopinato varietates: aut dehiscētib; q; coherebāt, aut q; distabāt sua spē coherētib;: aut his q; eminebāt paulatim i se rescindētib; Ioseph⁹ belli iudaici li. viij. de triūpho Vespasiani & Titi in hūc modū pegma describit. Maxime aut stupor erat machinarū: q; portabant: siue pegmatū fabricatio: p q; magnitudie virib; portatū occurrētes timebāt. Multa em in tertiiū nidū quartūq; surgebāt & magnificētia fabricē cū admiratōe delectabat. Plī. li. xxij. natu. hist. Princeps in circo pegma duxit: in q; centū & viginti quatuor argēti pōdo fueret. Ser. sup. iij. georg. Scēna delignis ad tēpus fiebat. vñ etiā hodie p̄māsit p̄suetudo: vt componant pegmata ludorū theatrialiū editorib;. Iuue. saty. iij. Et pegma: et pueros inde ad velaria raptos. Mar. Et crescūt media pegmata celsa via. Neq; em a pūgo gis pegma descēdit: vt cum Catholico Vgutio somniauit.

Pelagus cū vnico l scribit. Nā & primā corripit syl. Vir. li. enei. iij. Orandē magnis pelagi defundēte periclis. et tā mascu. q; neu. gñis est. sicut vulgus. quo gñe. f. maf. protulit Pomponius:

Mela: & Valerius Flaccus lib. i. cū ait. O quantum terrę: quantū cognoscere cæli. Permissum est pelagus quantos aperimus in vsus

Peleus. Regre in dictiōe pelias.

Pelias cū vnico l & i latino. & pelia: viri p̄p̄riū nomē: teste Quinti. declinari in recto p̄t. & primā corripit syl. Vir. li. enei. ij. Et grauior pelias: & vulnere tard⁹ vlyssi. Vale. Flacc⁹ li. i. He moniā primis pelias frēgnabat i annis. Pella cū dupli. l. vrbs est Syriæ: teste Prole. Alia ē eodē noie in Macedonia. de q; Luca. Exigua secūra fuit puincia pelle. Inde fit pellæus cū æ diph. lue. Vñ pellæo inueni: nō sufficit orbis. i. Alexandro Macedoni: ex ciuitate pella. Luca. At nū ē pellæis p̄xima muris. Peleus cū vnico l et eus diph. pater fuit Achillis. de q; Stra. in Achillei. Peleus te nato socer: et thetis hospita iūgūt Pelū cū vnico l & i lati. mons ē Thessaliæ: teste Herodo. li. hist. vij. de q; Luca. lib. vi. Pelion opponit radijs nascētib; vimbras. Pelis cū duplicato l: notū est qd fecit. Pellex cū dupli. l. scribit: et si Vgu. cū vnico l scribi p̄cipiat. neq; grę cū vocabulū est: vt nōnulli asseruerūt: sed latī nū. Nā apud latinos Mafurius iurecōsult⁹: testib; Ser. & Paulo li. memorabiliū scribit pellicem eā habitā: q; cū vxor nō esset: cū aliq; tñ uiebat: quā nūc teste Acrone p̄cubina appellāt. C. Flaccus li. de iure Papyriano pellicē scribit nūc vulgo vocari: q; cū eo cui vxor sit corpus misceretur vt nō viri pellex. sed vxoris dicatur. Quod etiā p̄firmat Oui. Nā de Iunone loquēs sic ait li. Meta. i. Protinus exarsit: nec t̄pa distulit iræ. Horrificaq; oculis: atq; obiecit Erinyum. Pelicis argolicæ: stimulosq; in pectore cecos. Cōdidit & pfugā: p totū terruit orbē. Idē li. Meta. x. Tūc eris & matris pellex: & adulterat p̄ris. Idē li. Meta. x. Pellex ego facta sororis tu geminis cōiunx. Vale. Place⁹ li. v. Deficit in thalamis: turbaraq; pellice cōiunx. Pallam & gemiferæ donum exitiale coronæ apparat. At p̄o Pōpeius. Pellices (inqt) nūc q; dez rpellant alienis succubentes nō solū fœminæ: sed etiā mares. Mar. Quid q̄si pellicib; torquerē ineptam ministris. In q̄b; & breuis est & fugitiua Venus Viri aut p̄cubina apud græcos π α λ α ῖ κ η dicitur: cui⁹ etiā gr̄m p̄salem pallacæ: Suetoni⁹ in Vespasiano p̄tulit. S; & π α λ α ῖ κ η apud græcos declinat: vt ē etiā apud Liuiū li. xxxv. ab vrbe p̄dita: vbi de Alexandro tūc cælibe loquens: q; dilectā Apellem p̄cubina donauit: sic inqt. Nanq; cū delectā sibi ex pallacis suis. p̄cipue noie Campsacem nudā pingi: ob admirationē formæ ab Apelle iussisset: vbi nōnulli legūt pallacib; q̄si & pallax in recto faciat: qd et Laurētius tradit & Tortel. Et a pallaca fit: (vt puto) hæc pallacia fallacia: q; tñ & pallacia dicit

Nij

potest: testis Marcel. Seruio Lucretiū inducē
te dicentē li. ij. Subdola quom rider placidi pel
lacia ponti. Nā pellax fallax interpretat: dicente
Virgi. li. gnei. ij. Inuidia postq pellacis vlyssi.
Pellex itē nō tm ea q cū alio corp^o miscet: s; &
q olim miscuit: s; est pellex fuit appellari pōt:
vt est apud Iuue. sary. ij. Horrida qle facit: refi
dens i codice pellex. Nā horrida effecta expelli
domo p̄suevit: q misero postea codice: hoc est
sedili residēs ob egestatē lanā trahere cogitur.
Pelia. Require in dictōe pelias.
Pelican^o cū vnico l & i lati. scribit. neq; ex pelle:
& canopus. vel canus. na. num cōponitur: vt
Vgu. Brito: Mamotrectus: Cathol. sōniarūt.
Sed græcū magis est vocabulū: quo illi πῆλᾱ
καὶ πορ dicūt: auis est Aegyptia.
Pelium mons. Require in dictōe pelias.
Pella vrbs. Require in dictōe pelias.
Pellacia pellaciæ. Require ibidē
Pellax cis. Require ibidem.
Pellego. Require in dictōe pellicio:
Pellex pellicis. Require ibidem.
Pellicio cis cū duplicato l scribit: cōponitq; ex p
& lacio lacis. Nā lacere decipere facit auctore Pō
pe. Neq; a liceo lices descēdit: vt Vgu. sōniarūt
& facit i p̄o pellexi & pellicui. in supi. pellicū
& pellicitū. teste Prif. Teren. in Phormi. Is senē
p̄ epistolas pellexit modo: nō montes auri pol
licens. Publi^o Varro belli Sequanici li. ij. Dein
de vbi pellicuit dulcis leuis vnda saporis. Po
test etiā scribi Pellicio: sicut & Pelluceo dicim^o
& pluceo: pellego & plego. Iuue. sary. ij. Cre
tice peluces. Plau. in Asinaria. Inter me amicā:
& lenam leges pellege: pro perlege.
Pellis. Require in dic. pelias.
Pello pellis tertig cōiug. facit in p̄o pepuli. in su
pino pullum: teste Prif. vel etiā fm antiq; pul
tum: teste Quintil. Vñ Pulso. & pulso ras. Te
ren. Cesso iā pulsare s; hostiū vicini. Pello las:
vñ Cōpello. appello primæ iug. est. Virgi. li.
ænei. v. Rectore nauis cōpellat voce Menetem.
Pelluceo. Reg. in dic. pellicio.
Pelluuiæ. Require in dictōe pelluuium.
Pelluuiū vas est quo pedes lauant: alijs noībus
polubru & peluis appellata. Hec pelluuiæ q̄b
pedes loti sunt dicunt: vt scribit Festus
Peloris. Reg. in dic. pelorus
Pelorus cū vnico l scribit: mons est Siciliæ: dicē
te Luca. li. ij. Extremi colles siculo cessæ pelo
ro. Peloris huius peloridis cū vnico l: gen^o est
conchæ: vt qdam volūt. Alij dicūt q peloris ē
ipsa species: concha vero genus. Mart. Mepa
scit aquosa peloris. Hora. sermo. xiiij. Murice
Baiano melior Lucrina peloris.
Pelra cū t exili: græcū est vocabulū. Neq; a pel
lo pellis descēdit: vt cū Cathol. Vgu. somnia

uit: scutū est breuissimū in modū mediæ iā lu
næ: dicēte Virg. lib. ænei. i. Ducit amazonidū:
lunaris agmina pelus: Penesilia furens.

P ante EN

Pendo. Require in dictōe pēdeo
Pendeo des secūda. & pendo pendis tertia iug.
declinari p̄t. Vñ tertig actū postulat. alterq; ve
ro secūda abltm vel gūm: vt est apud Tullium
in Hortēlio. Et qui expectat pendet animi
Penelopea. Require in dictōe penelope.
Penelope hui^o penelopes. & penelopea in recto
declinari potest. Ouid. in initio libri Heroidū.
Hanc tua penelope lento tibi mittit vlysse. Vir
gi. in priapea. Mens erat i cūno penelopea tuo
vxoꝝ fuit vlyssis.
Penetrabile. Require in dictōe penetrare:
Penetrabile interior est locus domus vel tēpli. Pō
pe. Penetrabilia sunt penatiū deoꝝ sacraria. Lu
ca. lib. v. Impulit illa pauēs adyti penetrabile re
moti. Penetrabilis. penetrabile. & penetrabile: hoc
distāt teste Ser. q penetrabile est qd penetrat. pe
netrabile autē quod penetrat. Cōperit tamē et
penetrabile pro penetrare: vt est apud Virg. Pe
netrabile tælum. Mart. ait. Ne madidos intret
penetrabile frigus in artus
Pœnitencia cum cē diphthōgo: & pœnitudo in
vna f̄catione dici potest.
Pœniteo tes cū cē diph. & pœniteor depo. vsur
pat. Accius in armoz iudicio. Nūc pœnitebāt
libētē. ber. Hiero. in Ecclesiastico. ca. xxxij. Fi
li sine p̄silio nihil facias: & post factū nō pœni
tebis. Et Marci. ca. i. legif. Pœnitementi & credi
te euāgelio. Et in actibus Ap̄loꝝ. Pœnitementi
igī & pœnitementi: vt descāt peccata vestra. Ha
bet autē & participiū pœnitēs et pœnitur^o: teste
Nonio Accium inducēte dicentē. Neq; te neq;
quēq; arbitror pœniturū: tuæ laudis. Pœniteo
regere p̄t post se actū. vt Carthaginēses pœni
tuit bellū qd gesserūt. Pœniter impersonale regit
a pte añ actū: et a pte post gūm. Pœniter itē p
parum videt ponit: teste Ser. Vir. in Buco. Nec
te pœniteat calamo triuisse labellum. Terent^o
At em̄ dices: me q̄ntū b operis fiat pœnitet. id
est parum mihi videtur.
Pœniteor. Require in dictōe pœniteo
Pœniter. Require ibidem
Pœnitudo. Require in dictōe penitencia.
Pentacontarchus. Require in dic. Pentarchus
Pentarchus cū t exili & ch aspirato scribit: & is
dicif qui quinq; p̄gest. Pentacontarchus cum
t exili vtrobiq; & c non aspirato in tertia sylla
ba & ch aspirato in vltima: dici potest quinq;
genarius: hoc est qui p̄æst quinquaginta.
Penu. Regre in dictōe penus.
Penula. Ibidem Penum. Ibidem
Penuria. Require ibidem.

Poenuria. Ibidē

Poenus. Ibidem
 Poenus tam maf. q̄ foe. gñis est: testibz Priscia. & Seruio sup lib. i. æneid. Plau. in Pseudulo. Nisi mihi annuus penus hic ab amatoribz cōgerat: cras populo prostituam vos o puellæ. Lucilli magna penus paruo spacio cōsumpta peribit. Penus tā secūda q̄ quarta decli. declinari p̄tite: ste Prif. & hoc penus huius penoris: auctōribz Capro: Donato: Ser. & hoc Penū hui⁹ peni. et hoc penu indeclinabile: teste Priscia. Perfi⁹. In locuplete penu defensis pinguibz vmbis. Cæsar. Stabo in orōne: qua Sulpicio rīdet. Dein de p̄pinquos vestros Messallas domo deslagra: penore volebam⁹ priuare. Aphra. in talione. Vos qbus cordi est intra tunicā man⁹ lēua: dextra in penū herile. Notandū q̄ penora p̄prie dicunt res necessariæ ad victū quottidia nū: auctōre Pōpe. Vñ Cic. de natura deorū ait Penus est om̄e q̄ vscunt hoies. Locus aut vbi penus reponit: penariū vocat. Var. de ling. la. ti. Penariū loc⁹ est vbi pen⁹ reponit: ē est edulia ad victū p̄tētia: q̄ & penari⁹ dict⁹ est: teste Fe. in hęc p̄ba dicte. Penora dicunt res necessariæ ad victū quottidianū: & loc⁹ earū penari⁹. Penariū cū duplicato n: pennas est repositoriū. Penis foe. gñis est. Vñ Festus ait. Penis cauda appellat a p̄dendo dicta: p̄mentula aut maf. rectius q̄ foe. gñe p̄feri. Iuue. saty. vi. Nouerūt Mauri atqz Indi: quē Pfallia penem. Mar. Oc currit aliqz inter ista Draucus. Cui⁹ resibulauit turgidū faber penem. Penis format p̄ diminutionē Peniculus & hoc penicillū. q̄d Vgu. hoc penicillū: & hęc penicilla hui⁹ penicillæ declinari p̄cipit: Fest⁹. Peniculi spōgiæ lōgæ p̄pter similitudinē caudarū appellatē sunt. Pēna & pinna cū geminato n acutū fcat: teste Quinti. li. i. Vñ securis vtrinqz hñs aciem bipēnis vocat. Et illos Quintil. errare dixit: q̄ a pinnis duabus hoc esse biennnis nomē existimāt. Pennas fluuiū esse volūt: hoc ē nō etiā pinna. ergo generale ad pinna nomē: & ad plumas dixerim. Inde fit diminutiue Pēnula: siue pinnula: q̄ sūma ps auris ab acuitate dicta est. Quare errauerūt Brito & Mamotre⁹ sup illud Leuitici. ca. xi. Cūcta que nō habēt pēnulas & squamas in aquis polluta erūt: dicētes ibi pinnulas legēdū esse nō pēnulas vtriqz ignorātes: pēnulas idem fcare qd pinnulæ. Hęc penula cū vnico n: genus est vestimēti. de qua Iuue. saty. v. Et multo stilarēt penula limbo. Penes p̄positio est actō deferuēs. Poene aduerbiū est remissiuū: & format cōparatiuū poenior: suplatiuū poenissim⁹ teste Prif. li. iij. vbi etiā dicit: q̄ strenu⁹: arduus: egregi⁹: industrius: innoxius: p̄petu⁹ formant sua cōparatiua: strenuior: arduior: egregior: iudustrior: innoxior: p̄petuior. Peni⁹. i. secretus:

format cōparatiuū poenior: suplatiuū poenissim⁹: testē Prif. li. i. p̄fato. Poena cū ce diphi: ḡgē ci πoivx norū est qd fcat. neqz a p̄do descēdit vt cū Catho. Vgu. sōniauit. Poena itē eadē scriptura paphrica ponit. A q̄ sit Poenus: poenit⁹ puni⁹: teste Ser. Vir. Punica regna vides. Punī cū: libi gen⁹ est: teste Festo. Poena itē insula qdā est ab occasu Mauritanie Tingitanæ etiā ex teriori mari: teste Pto. Penates inquit Fest⁹: alij volūt vt habeat noiatiuū singlarē: hic penas. alij hic penat⁹. At vñ Prif. vbi de actis plibus in is & in es terminat: differit. Penatis (inqt) antiqui in recto protulerūt. Sed alibi: vbi de gñis plalibz cōcisis tractat ait. penas ḡto penatū format p̄ penatū. Fest⁹. Penetralia sūt penatū deo rū sacraria. Penuria cū vnico n a ḡeco trahit: auctōre Ser. Festus aut latinū vult eē vocabu. Ait em̄ poenuria. i. qd poene min⁹ sit q̄ necesse est: q̄re a penore nō descēdit: vt cū Catho. Vgu. tio voluit: maxie cū pen⁹ primā corripit syllā. poenuria vñ illā pducit. Hora. feri. i. Supmū tps: ne se poenuriā vici⁹: opprimeret metu: bat

P ante EO

Pceon. Regre in dictiōe pcean.

Pceones. Ibidē

Pceonia. Ibidem

P ante EP

Peplum. Reg. in dictiōe peplus.

Peplus inqt Lau. in Raudēsem: illū videlicet car pēs: q̄ neu. peplū gñe ptulit maf. gñis est: quia cōfratrē meū inrudite carpsisti patiaris obsecro velle doceri. Ser. sup li. i. ænei. peplū inqt p̄prie est palla dicta scēminea Mineruæ p̄secrata Plaut⁹. Nunq̄ ad ciuitatē venio: nisi quōd inserē peplū. Virgi. ad Messalā. Magna gigāteis ornant pepla tropheis. Ergo & pepl⁹ masculino: q̄ græci gñe p̄ferūt: & neutro: q̄ Latini peplū dicūt: declinari recte poterit. Quin & græci vti masculino: ita & neutro p̄ferre cōsueuerunt

P ante ER

Pera saculus dī: & pducit primā syl. prudērius in Psychomachia. Ingressur⁹ iter perā ne tollito. Mar. Dormiat et tetrico cū cane pera rogat Pera græcū qdēz vocabu. est. neqz a πēpi p̄positiōe descēdit: vt Vgu. sōniauit. Pero huius peronis: genus est calciamēti: & primā syllabam pductā habet. Iuuenā. Per glaciē perone tegi. Vir. lib. gnei. vij. Crudus tegit altera pero. Fuit etiā pero nomē p̄priū mulier⁹ matris Alphesibæ: & facit i p̄to perus. sic Sappho et Māto Perconto. Regre in dictiōe percontor

Percōtor aris qñ quærere fcat cōe p̄bū est: teste Probo: sed & p̄contō tas veteres p̄tulerunt. teste Marcel. Næuiū inducente dicentē lib. p̄nici belli. ij. Blande & docte p̄contat.

Perdix maf. & foe. gñis apud antiquos fuit: testibus Capro & Probo. Vñ & Sta. ait in siluis.

N iij

Quiq; refert iuges iterata vocabula perdix. & pducit in obliquis di syllabā. Romul⁹. Perdi⁹ ces coenae dñi pincerna ministrat: auis est nota.

Pereo. Require i dic. perio.

Perfuga cōmunis gñis est: et is dicit: q ad hostes perfugit: hoc est cito fugit.

Pergamum. Require in dictiōe pergamus

Pergamus in singul. nu. fce. gñis est. in plali pō neutri: testib; Diome. & Phoca. Sta. lib. silua. i. Quidcunq; tibi troiana recōdit pergam⁹. Ouidi. Heroidū. Diruta sunt alijs: vni mihi pergam⁹ ma restat. Pergama: troiana erat aedificia Pergamū: vrbs est in minori Asia: q̄ & hęc pergamus declinari p̄t. Mar. Pergam⁹ has misit: cur uo distringere ferro. Prole. dicit Pergamū esse vrbe Myliē maioris: Aliā esse mediterraneam Thraciæ. Bergomū autē (vt idē scribit) opidū est Cenomanorū in Venetia.

Peribolum. Require in dictiōe peribolus

Peribolus cū i lati. maf. gñe. & Peribolū neutro declinari potest: & circuitus transferi. Nam a περιβόλλω: qd̄ circuire fcat: deriuat

Perio ris cū i apud antiquos fuit. Indevenit Peritus: vt iuris vel iure peritus. vtroq; em̄ modo siue p grm siue p abltm log possum⁹. Pereo p e intrerire significat: & ex per & eo is it: compo ni manifestum est.

Peripsema hui⁹ matris cū i latino & e i penul. syl laba: græcū vocabulū est. qd̄ illi περιψμα sribūt. Neq; a simus sima simū descēdit: vt cū Catho⁹. Vgu. somniauit: sed a περιψω: qd̄ est circūrado vel circūlimo. Vñ limatura siue rasura dici pōt. Paulus ad Corinth. Tanq̄ purgamēta hui⁹ mūdi facti sumus oium piplema vsq; adhuc: vbi & penultima syl. pducit debet.

Perlego. Requi. in dic. pellicio.

Perlicio. Ibidē.

Perluceo. Ibidē.

Permissis. Require in dictiōe permissus

Permissus cū duplicato s scribit. Vir. in Syleno Tūc canit errantē pmissi ad flumina gallū. Pro per. Et mō pmissi flumine lauit amor: fluuius est Boetiæ: qui a Marti. hic pmissis hui⁹ dis vel dos declinatur: cum ait. Quid tibi cum Cirrha quid cum permissidos vnda

Perse. Require in dictiōe perles.

Perseis. Ibidē.

Perseus. Ibidē

Perles hui⁹ persis. vel persi tertia dedi. & secūda et pseius in recto cū eius diph. declinari pōt. si cū Achilles huius achillis. vel achilli: & achilleius. Vlysses hui⁹ vlyssis. vñ Vlyssi & vlysseius. Salu. A principio vrbis ad bellū persi Macedonicū. Ouid. heroi. at mihi q pseus & cū lo ue liber amarūt: ppriti viri nomē fuit: a q̄ plia persis persida (tribus em̄ his modis declinari pōt) cognōiata regio est: cui⁹ populi psæ: p̄si: p̄sici vocati sūt. Proper. Persæ statuit Babylo

na semiramis vrbē. Luca. li. x. Et pharijs p̄sici fuit: macerūq; tyrānis. Prif. in piegesi. Hyrcanū piter: persū siq; arq; Sabgū. Iuue. Nec Cræsi fortūa vnq̄ nec psica regna sufficiēt aio. Persi⁹ ppriti fuit nomē poetæ satyrici: de q̄ Mar. fæpi⁹ in li. mēora⁹. Persi. Vno q̄ leui⁹ i tota Mar sis amazonidæ: pseis filia fuit Oceāi et Teryos teste Hesio. i Theog. Hęc psicus arbor ē nota: cui⁹ fruū⁹ p̄sici vocat. Inde psicus. ca. cū. Serenus. Prodest p̄rera cū baccho psica frondis.

Persia. Regre in dictiōe perles.

Persi. Ibidē

Perfici. Ibidem.

Perficum. Ibidē.

Perficus. Ibidē

Persida. Ibidem.

Persis. Ibidem.

Perlius. Require ibidem.

Peruicax grō puicacis. & peruic⁹. ca. cū declari p̄t: teste Nonio Acciū referente dicentē in armonia iudicio. Sz Peruico: aiāx anio. Et Plau. in aulula. ait. Que quōdā puicus totidē addit.

P ante ES

Pes format diminutiue Pediol⁹. Vñ Aphra. refertē Noni. ait i excepto. Atq; ideo nolo: nudo pediolo es tu. Vgu. dicit q facit p diminutiōē pedul⁹ & pedell⁹. Pes ponit nōnūq; p̄mio: vt Pla. pulit cū manuū pedes dixit. vñ tū aiantū tū fluuiorū pedes vocat: dicēte Vir. li. gnei. ix. Reuocatq; pedē Tiberi⁹ ab alto. Pedū baculū vocat pastorale. Vir. i Bucō. At tu sume pedū qd̄ me cū sepe rogaret: nō tulit antigenes. Peda & pedat⁹ a hūanū appellat vestigiū. Peda iē græce: pedica latine. i. vinculū pedū. Pede ppriti fuit viri nomē. cui⁹ memit Ouid. li. iij. de Pō. di cēs. Si roget b̄ aliq; cur sint narrata pedoni. Pedor: squalor v̄ putor d̄r. Luca. Lōgusq; i carcere pedor. Sta. li. the. iij. Oblit⁹ exhaustos: pedore et sanguine vultus

Pessellū. Req. in dic. pessulū

Pestestas. Regre in dictiōe pestis.

Pessimus cum i in media syllaba & cū u pessum⁹ & scribi & enūciari potest

Pessulū & dīnutiue pessellū dici p̄t. Fest⁹ at maf. gñe. pulit cū dixit. Obices sunt pessuli seræ

Pessulus. Req. in dic. pessulum

Pestanus. Require in dictiōe pestis.

Pestilētia. Ibidē.

Pestilētia. Ibidē

Pestis & pestilētia in vna fcatōe dici p̄t: qn et Pestestas auctore Pōpeio. necnō & pestilētia: teste Mar. Lucr. li. vi. Hęc igi⁹ s. biro clades noua: pestilētiaq; Idē in eodē. Atq; eavis oīs morborū: pestilētiaq; Pæstū cū æ diph. opidū est Lucanig. de q̄ memit Vir. geor. iij. dicēs. Biferiq; rofaria pesti. Inde sit pæstan⁹. na. nū. Ouid. li. de arte. Caltraq; pestanas vīcat odere rosas. Phæstus cū æ diph. maf. gñis: mons ē siue p̄mōtorū in Creta: fce. aut gñis Phæstus: vrbis in eo fuit: vt oñdit Home. in Odyssæa. & lib. Iliad. ij.

Est & eodem nomine ciuitas Estiotor: in Macedonia: teste Ptolemaeo.

Pestum. Regre in dictione pestis

P ante ET

Petale. Require in dictione petalū

Petalum cum t exili: solium vocat. Petale huius petales cum t exili: insula est Gægetis indici fluminis. Et utrobique syllaba corripit.

Petaso. Require in dictione petasus.

Petasum. Ibidē. Petasuncul⁹. Ibidē.

Petasus cū t exili mas. gñe. & petasum neu. declinari posse Vgu. tradit: fuit teste Laetantio grāmati. sup li. i. Thæb. alatu Mercurij calciamentū. Alij galericulū siue vmbellam scire dicūt. Vñ & apud Mar. & Vale. Max. & Suetoniū in augusto petasatus legi. s̄ est vmbella rect⁹.

Petaso eadē scriptura coxa vocat porcina salita. Mar. Nam mihi cum vetulo sit petasone nihil. Et format diminutiue Petasunculus. Iuue. satyra. viij. siccus petasuncul⁹: & vas pelāydū.

Petax: cū t exili machia erat vt qdaz dicūt lignea: q̄ quidē ludi gñe hoies p aera rotaz pulsu iactabant. Mar. Mani. lib. v. Ad nūeros enā illa licet cognata p artē. Corpa q̄ valido: salitū excussa petauo. Alternosq̄ cient mot⁹ delatus & ille. Nūciager: atq̄ hui⁹ casu suspēditur ille.

Mar. Quā rotā trāsmisso: toties ipacta petauo. Idē. Qd si p gratiales vias petauri: Inuitum iubeas subire Ladā. Iuue. saty. xiiij. iactata petauo corpa. Græci exponūt petaurū esse laqueum & asseres: q̄ domos regūt. Pollux autē dicit esse asserculū: in q̄ vernaculę gallinę recubare solēt. Qui p petauo ludit: petaur⁹ vocat: & petaurista. Var. li. de vita patrū. iij. Nec min⁹ aliq̄ i gñe sūt ludi velitis Galli Germani petauristæ. At vero Noni⁹ eos a veteribz petauristas scribit esse appellatos: qui vel saltibus: vel scænis leuioribus mouerentur

Petaurus. Require in dictione petaurum.

Petaurista. Require ibidem.

Petorritū cū t exili utrobique: & dupli. r. & i lati. gallicū est vocab. testibz Quin. & Varro. q̄ etiā lancē scire dixit. Alij (vt refert Gelli⁹ in nocti. atti.) græcā volūt esse dictionē: & voluere rotas scire dicūt: ita vt gen⁹ vehiculi sit. vnde & Pōpe. ait. Petorritū vocab. gallicū est. Alij (vt subdit) Osce putant dicit: qd q̄ si petorrotū appellāt. Quattuor em̄ (vt pgit) rotas hz De q̄ vehiculi gñe Hora. meminit lib. i. ser. dicēs. Atq̄ caballi. Pascēdi deducēda petorrita: nunc mihi curto. Ire licet malo. Hoc tñ sciēdū q̄ si græcū (vt retulit Gelli⁹) vocabulū est cū secūdo aspirato petorritum scribere oportet: qua tñ litteratura scriptum nūq̄ legi.

Petra lapis vocat. Petra itē locus est iuxta Dyrachachiū: teste Strab. li. viij. Rursū Petra vrbs est

mediterranea Sicilię: & eodē noīe villa petræe Arabiæ: vt Ptole. oñdit. Petrus: p̄priū viri nomen. Petræa cū æ diph. in media syl. Oceani et Tethyos filia fuit: teste Hesiodo in Theogon. Petræia ea vocabat: q̄ pompā pcedēs in coloribz aut municipijs imitabat anum ebriam: vt scribit Pōpeius. Petreon: vrbs fuit Boetiæ: teste Home. li. Iliad. ij. Petrones rustici appellantur. a petræ: asperitate vel duricia sic cognominati. auctore Pōpeio. Vgutio petrones ea dicit esse petamina: quæ a petris absconduntur

Petræa. Regre in dictione petra.

Petræia. Ibidē.

Petreon. Ibidem

Petrones. Ibidē.

Petrus. Ibidem

Petra p loco & ciuitate. Require ibidem

P ante H

Phagineus: Require in dictione phagus

Phaginus. Require ibidem.

Phagus hui⁹ phagus vel gi q̄rra & secūda decli. declinari pōt. Virg. in Culice. Vmbrosq̄ manent phag⁹ hederę ligātis brachia. Idē in initio Bucolicorū. Tityræ tu patulæ recubās sub tegmine fagi: arbor ē nota: q̄ a græc⁹ τρυγος scribit. A q̄ fit p materiato Phagine⁹ & phagin⁹. Phagina phaginū gi syl. correpta. Vir. georg. iij. Post valido nitens sub pōdere phagin⁹ axis Qui. li. Metam. viij. Erat alueus illic. Phagineus dura clauo suspēsus ab ansa. Nam & græci φηγίπος: & φυγίπος.

Phalanga. Req. in dic. phalanx.

Phalangarij. Require ibidem.

Phalanx huius gis cū vnico l: & hæc phalanga declinari pōt: legio dī lingua Macedonū. Sūt tñ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga itē fustis est. Pli. lib. viij. natu. hist. Prælium Aphri contra Aegyptios facere fustibz: q̄s Phalagas vocat. At p̄o Marcell⁹. Palanga cū p scribi posse ostēdit: cū ait. Palangæ dicuntur fustes teretes: qui nauibz subiiciunt ad pelagus vel cum ad littora subducunt. vñ (vt ait) nunc Palangarios dicim⁹. qui aliqd oneris fustibus transfuehūt. Varro lib. de vita patrū. iij. Cum Pœnus in fretum obuiam venisset nostris: & quosdā cepisset: crudelissime p palāgis carinis subiecerat: quo metu debilitaret nostros

Phalaris hui⁹ phalaridis. vel phalaris cū vnico l: propriū fuit viri nomē. de quo Qui. li. iij. tritium. Dixerat & phaler⁹ pœnæ mirādę reparator. Virg. li. eneid. ix. Principio phalarim. Phaleræ cū vnico l sequēte e: ornāmēta sunt equorū. neq̄ a phain descēdit: vt cū Cathof. Vgu. somniauit: sed a φάτερω: qd est illustrō. vel (vt qdam volūt) αφοτρισφάλεσκαλον Virg. lib. eneid. ij. Primus equum phaleris insignem victor habeto. a græc⁹ cum α in media φάλερ φ scribitur.

Phaleræ. Require in dictione Phaleris.
 Phalernum. Require in dictione phalernus.
 Phalernus cū vnico l scribit: mons est Cāpaniæ
 A q̄ Phalernū vinū siue phalernus cognoscit.
 Tibul. li. ij. Nūc mihi fumosos veteres pferre
 phalernos. Consulis & Chio soluite vincla ca
 do. Mar. Rhæsinata bibis vina phaleria fugis
 Phafelis. Require in dictione phafelus.
 Phafellus pro fructu. Require ibidem
 Phafelus cū vnico l fce. gñis: gen^o est nauis. Sta.
 li. fil. iij. Queq̄ securā religet post terga pha
 selū. Cōperit tñ & masc. gñis apud Catul. vbi
 ait. Phafelus ille quē videris hospites. Mas. aut
 gñis legumentū est. Phafelis: vrbs est mediter
 ranea Lyciē circa mōrē Cogranem: teste Pro
 le. Alia est eiusdem nominis vrbs in Iudæa ab
 occasu Iordanis: vt idem Prole. ostendit
 Phafis: vrbs est Colchidos & fluuius: teste Pro.
 Alius est fluuius eiusdē nominis Taprobanæ
 Indiæ insula: vt idē Prole. ostēdit. & facit i grō
 phafis vel phafidis vel phafidos. Vñ de Col
 chidis fluuiū Papinius ait in siluis. Credas ad
 Tanaim ferūq̄ phafim. Oui. li. Meta. vij. Con
 tigerant rapidas limosi phafidos vndis
 Phiala cū i lati. scribit. Nā grēci φιάλα scribūt
 neq̄ ab phyalos: qd cū y grēco scribit: et vitrū
 fcat deduci. vt Vgu. Brito: Mamotreū. Ca
 thol. Gasparin^o voluerūt. neq̄ etiā vitreū vas
 designat. sed teste Polluce: vasa quæq̄ vini aut
 aquæ phialæ appellari pñt. Vñ Iuue. Phiales
 vasa aurea vocat sary. v. Viro tenet phialas ti
 bi nō cōmittit auge. H est vasa aurea: q̄ Vironē
 cōmendata sunt. Phiala cum p & i latino: vrbs ē
 Serum: teste Ptolemæo.
 Phiala. Require in dictione Phiala.
 Philocalus cū i latino & vnico l & c exili cōis ge
 neris est: teste Prisci. et si Vgu. mas. tñ gñis esse
 tradiderit: dici potest amor boni.
 Philoctetes cū i latino & vnico l & c exili scri
 bitur: & facit in grō philoctetis vel philoctete.
 Propert^o. Tarda philoctete lauauit crura ma
 chaon: viri nomen fuit: Poxantis filij
 Philorcia. Require in dictione philorcium.
 Philorcū cū i latino & vnico l. & philorcia de
 clinari pōt: propriū fuit mulieris nomen.
 Philosophus cū i lati. & vnico l: cōis est gñis: te
 ste Prisci. et si mas. solum genere declinari Vgu
 tio p̄cipiat: dici potest amator sapientiæ.
 Philtrum cū i latino & c exili scribit. neq̄ ab eo
 quod est filiū deriuat: vt cū Cathol. somniauit
 Vgu. sed grēcū magis est vocabulū: qd apud
 nos dici p̄t amatoriū. Nā veneni gen^o est amo
 rem: & vt plurimū infantiā ingerētis. Vñ Oui.
 li. ij. de arte ait. Philtra nocēt animis: vimq̄ fu
 roris habent. Iuue. Hic Theffalavendit philtra
 quibus valeat mentem vexare mariti.

Pholus. Regre in dictione Pollen.
 Phorcū. Require in dictione phorcys
 Phorcus. Require in dictione phorcys
 Phorcys hui^o phoeis cum cexili & y grēco. &
 phorcyn hui^o phorcynis: Prisci. teste declinari
 potest. quod & per patronimycū fœmininum
 patet Hæc phorcynis huius phorcynidis vel
 phorcynidos. Luca. li. ix. Squalebāt late phor
 cynidos arua Medusæ. A nostris aut nōnunq̄
 y grēcū in u puerit: & dī Phor^o hui^o phorci:
 vt est apud Vir. li. gnei. v. Tritonesq̄ citi: phur
 ciq̄ exercit^o ois: fuit Neptuni fili^o: teste Seruio
 Phrygia cū y grēco in prima syllaba scribit: p
 uincia est minoris Asiæ: teste Solino. a qua hic
 phryx hui^o phrygis masculu. tñ gñis formatur
 Et si Vgutio & Cathol. hic & hæc phryx decli
 nari p̄cipiat. Vnde Vir. de mulierib^o phrygiā
 loquēs ait. li. gnei. ix. O vere phrygiē (neq̄ em
 phryges) ite per alta dindyma. Nam si phryx
 (vt isti volūt) cōis est gñis: nō dixisset Vir. ne
 q̄ em phryges: ex quo masculu. gñis esse ostē
 dit. Iuue. sary. vi. Nō phryx aut Lycius: non a
 mangone petitus. Phrygia itē eadē s̄tura Ce
 cropis filia fuit. Phrygius eadem scriptu. fluui
 us est a Caria phrygiā diuidens
 Phrygius. Require in dictione phrygia.
 Phryx. Require ibidem.
 Phronesia. Require in dictione phronesium
 Phronesium: propriū mulieris nomen: & hæc
 phronesia declinari potest.
 Phucus cum cexili scribitur: volatile paruū est
 maius tamen ape. Virg. Ignauū phucos pecus
 a p̄sepibus arcent. Phucus item color quidaz
 est purpureus. neq̄ a phuco volatili deducitur
 vt cum Cathol. somniauit Vgutio: sed a φού
 Κοσ: quod grēci dicunt.
 Phunus hui^o neris: cū mortē fcat a grēco trahit
 Nā φονος grēce latinæ cædes vel mors inter
 pretat: cū vero exequias designat latinū est fu
 nus a funalib^o dictū. neq̄ a phune fun^o cædes
 descēdit: vt cum Cathol. Vgu. somniauit
 P ante I
 Piara mons. Require in dictione pierus.
 Pierus cum i latino in singu. numero mas. gñis
 est. in plali vero neutri: mons est Thraciæ. A
 quo pierides musæ cognominatæ sunt: vt au
 ctiores sunt Festus & Strabo. Pierus item eadē
 scriptura: p̄t fuit nouē picaræ: quas nouē mu
 sæ canēdo vicerūt. de quo Ouid. li. Metam. v.
 Pierus has genuit pellæis diues in aruis. & a p
 prio viri noīe Pierides musas appellatas esse di
 xit. Oui. ipse li. p̄fato. Piara huius piaræ cū i la
 tino: mons est in Syria. teste Ptolem. Pyrus si a
 pyr descēdit (vt nōnulli volūt) cū y grēco scri
 bitur: arbor est nota: cuius fructus pyrū vocat
 Est & eodem nomine vrbs Daciæ: teste Ptole.

Pyrrhus cū y græco & duplicato r secūdo aspi-
rato Achillis filius fuit. dicēte Oui. li. Heroidū
Pyrrhus Achilleides animosus imāgie parīs.
Pyrrha eadē scrip. vrbs fuit Deucalionis. de q̄
Iuue. saty. i. Et maritū nudas oñdit Pyrrha pu-
ellas. Pyrrha itē vxor est Carię iuxta Myrtōū
pelagus: teste Ptole. Pyra cū y græco & vnico r
vrbs est: teste Ptole. Lesbī insulæ. Pirus cū i la-
no & vnico r: Imbrasiū filius fuit: & Thracum
princeps: teste Home. li. Ilia. iij. Pirus cū i lati-
no & vnico r: p̄prium fuit nomē Herois: teste
Home. li. ij. Iliados. Pirois cū y græco & vni-
co r: nomē fuit vni⁹ ex eqs solis. de q̄ Ouidi. li.
Metamor. ij. Interea volucres Pyrois: Eous &
Aethon: vbi is syllaba pducit more græcorū.
Vñ & Columel. li. xi. Nec sirius ardor. Sic mi-
cat: aut rutilus Pyrois: aut ore corusco hesper⁹
& facit in grō pyroentis. sicut Simois simoeni⁹
Valeri⁹ Flaccus li. v. Et formidantē patrios py-
roenta dolores. Est etiā eadē scrip. pyrois gen⁹
gēme. Pyreus cū y græco & vnico r & æ diph.
in secūda syl. p̄montoriū est Atticę puincię:
teste Ptole. A q̄ Atheniensū port⁹ etiā Pyreus
cognōiatus est: vt oñdere videt. Pli. lib. iij. na-
tu. hist. Piræus cū i latino & vnico r & æ diph.
in media syl. p̄prium fuit viri nomē. de q̄ memi-
nit Home. in. xv. Odissæ. Pyrrho cū y græco
& duplicato r secūdo aspirato: nomen pro-
prium fuit philosophi Plitarchi filij: teste Dio-
de. quē Apolodorus prius pictorē fuisse dixit.
Pyro cū y græco & vnico r: fuit Oceani & The-
tyos filia: teste Hesiodo in Theogo. Pyra cū y
græco & vnico r: cōgeries lignorū vocat. Vir.
li. enei. xi. Innumeras struxere pyras. Pyrene cū
i latino & vnico r: mons ē & fons apud Corin-
thū. de q̄ Sta. li. fil. i. Nec cōscia dēt. Sirene lar-
gos poti⁹ mihi gurgēs i haust⁹. Pyrene cum y
græco & vnico r: mons est inter Hispanias &
Gallias: teste Ser. sup. ij. geor. a crebris: vt qui-
dā dicūt: fulminibz sic cognōiat⁹. Fuit etiā Py-
rene filia Bebricis in Pyrenco mōte ab Hercule
cōpressa: teste Diodoro. A q̄ Syllius Pyrenem
montē appellatū asseruit: cū dixit li. iij. Nomē
Bebrycia duxere a virgine colles: sed Diodor⁹
ab igne dictū tradidit. De hoc monte intellexit
Luca. li. i. cum ait: Nubiferos colles atq̄ aerē
pyrenem. Hæc & pyrenæū cum æ diphtho-
go vocatur: vt alibi dicemus.

Pigeo ges a parte post cum actō iungit. Plau. in
Pseudulo. Id qd̄ pudet facil⁹ fertur: q̄ id qd̄ pi-
get. Teren. Ne plus minusue faxit: qd̄ nos po-
stea pigeat. Piger impersonale regit a parte ante
actū vel dīm: vt est apud Oui. li. Metam. ij. Pi-
getq̄ actō sine fine mihi: sine honore laborū
A parte post grām habet. et facit in prō piguit et
piguit ē. Syl. li. vij. Nec pigitū paruolq̄ lares:

humilesq̄ subire. Cōperit etiā pigend⁹ qd̄ a pi-
geor deponētū (sicut & p̄niteor dicim⁹) parti-
cipiū ē: nisi forte Laurētij sniam seqntes velim⁹
nomen gerundiū esse. Proper. Polcis ab inui-
ta verba pigēda lyra. s̄ est pigibilia. Nā termi-
nata in dus tam noīa q̄ participia esse pnt. Vñ
Priscia. de coniugatiōe temporū ait. Sed tñ sciēdū:
q̄ omnia huiusmodi participia: id est in dus
desinentia etiam nomina esse possunt

Piget. Require in dictiōe pigeo.

Pigneror. Require in dictiōe pignero.

Pignero ras. et pigneror depo. viurpar. Iuue: sa-
ty. vij. Et lenā pignerat atreus. Cic. li. i. de repu-
bli. Patria ip̄a sibi adutilitatē suā pigneraretur
Pign⁹ hui⁹ noris. & pign⁹ hui⁹ (p̄ pigneraret
pigneris s̄ distant: q̄ (vt vulgat⁹ est versus) pl-
gnora natorum dicūtur pignera rerum.

Pigredo. pigritia. pigrities. pigritudo. pigritas: f̄
vno fcatō dici pōt. Cic. li. iij. de republ. Nun-
quid viri fortitudinis: impigritatis patientiæ.

Pigritas. Require i dic. pigredo

Pigritia. Ibidē

Pigrities. Ibidem

Pigritudo. Require ibidem

Pila cū i lati. & vnico l: plura detinet icata: vt in-
feri⁹ ostēdem⁹. Pilus cū i lati. & vnico l scribit⁹
& primā corripit syl. Inde pilo pilas lat: pilos
hīc incipit: teste Festo. Pilo itē fcat pilos detra-
here: dicēte Mar. Cui p̄stas cullū: quē Labiane
pilas. i. pilos detrahis. Cōperit tñ & pilo pilas
pi syl. pducta: qd̄ a græco tradit: auctore Pō-
pe. Vñ Cōpilo. oppilo. expilo. Ouid. li. Mera.
xij. Expilatq̄ gemis oculos. Lucre. li. vi. Flucti-
bus aduersis opilare hostia cōtra. Hora. in ser.
Nec te p̄pillet fugietes: qd̄ Acrō enarrās ait. Cō-
pilent: expoliet. Cōpilare eīm (vt p̄git) dñr mili-
tes: q̄ occisibz q̄busdā insignia in bello tollūt. vt
yo exponit Ascon⁹: cōpilare dñr: q̄ vbiq̄ fur-
ripiūt. expilare autē: q̄ aliqd̄ passim furripitū
Cōpilare item fcat cogere: & i vñs p̄dere: teste
Festo. Pilū cū i lati. & vnico l neu. gñe. & pilus
mas. declinari p̄t: & terrebra vocat. Pila itē ca-
dē l̄atura: nouacula siue iaculū vocat. qd̄ tñ a
Gasparino cū gemiato l scribi p̄cipit. s̄ nescio
quo pacto: nisi forte a π α λ ω: qd̄ est vibro
descenderet. Luca. Et pila minātia pilis. Pylos
cū y græco & vnico l: opidū Messaniæ est: teste
Ptole. a q̄ fit Pyli⁹ adiectiuū. Oui. de Pōto. Cre-
de mihi pylio Nestore maior ero. Pileū cū i la-
ti. & vnico l scribit. est cū dupli. l a Gasparino
scribi p̄cipiat. neq̄ ab eo q̄ est pil⁹ vel pelis de-
scēdit: vt Vgu. Cathol. Gasparin⁹ tradidit: s̄
græcū vocabu. est: qd̄ illi τ ο ι λ ο ν dicūt. Fest⁹.
Albogaler⁹ est pileū capitis: q̄ diales flaminis
utebāt. p̄t & hic pile⁹ declinari. est Lau. in Rau-
dēsem dicat nō cōperiri. Ser. sup. li. ij. enei. Tia-
ra pileus phrygius est: et format p̄ diminutiō

nē pileolus pileolū penultī, correpta syllā. Ho-
ra. in Epist. Vt cū pileolo soleas pūiua tribulis
Hag aut oīm dictionū primū syllabā q̄ntitas
his dignosci versū poterit. Pila ferūt ad bella
viri: barbāq; recidūt. Pila terit pil⁹: pila torten-
da terunt. Pila taberna: pila sit parietis. est pila
lud⁹. Carne pylus: pylos vrbs: sic pile⁹ p̄se ga-
lerus. Pylon cum y græco & vnico l: propriū
fuit viri Troiani nomen.

Pileolum. Require in dictione pila.

Pileolus. Ibidem.

Pileus. Ibidem.

Pilo. Ibidem.

Pylos. Ibidem.

Pilus. Require ibidem

Pindo dis facit i p̄o pindi. i supi. pinfū. Pinfo sis
tertiū piug. est: & facit i p̄o pifui. in supi. pifū.
Perfi. sary. ij. O lane a tergo: quē nulla ciconia
pifit. a pifui supi. sit nomē y bale pistor. a pin-
fu aut supio a pindo format y bale pinfor idē
fēas qd pistor: teste Ser. sup li. i. gnei. A q̄ item
supino venit pinfo fas primū piug. y bū. Var-
ro. rer. rusti. li. i. Promendū diē: vt in pistrino
pinfet: ac torreat. id est tunda vel frangatur.

Pinguedo. Regre in dictione pingue.

Pingue. pinguedo. pinguitudo in vno scato ac-
cipi p̄nt. Esti Serui⁹ dicat pinguedo & pinguitu-
do latina nō sūt. Virg. geor. ij. Impēdūt curas
dēso distēdere pingui. Fest⁹ in dic. archilla. Ar-
billa (inq;) aruina est: q̄ pinguedo est corporis
Hiero. in Genesi. Det tibi de⁹ de rore celi: & de
pinguedie terre: abūdantiā vini & olei. nā sicut
albedo dī & albitudo: grauedo & grauitudo.
dulcedo & dulcitus (vt in ipsis dictōib; vidi-
mus) ita nihil dīe est piguedo dicat an pingui-
tudo. Dedīat etiā adiectiue piguis pigue. Vir.
Pinguiaq; in verub; torrebim⁹ extra columnis.

Pinguitudo. Require in dictione pingue.

Pinfo. Require in dictione pindo

Pinfor. Require ibidem.

Pinum. Regre in dictione pinus.

Pinus cū i latino arbor nota: tā maf. q̄ fœ. gñis
est: restib; Diome. & Donato: & tā quarta de-
cli. q̄ secūda declinari potest: teste Prisci. Pinum
vrbs est Dacig: teste Ptolemo

Piperi. Require in dictione piper

Piper hui⁹ ris cū i lati. neu. gñis ē. Perfi. Rugosū
q; piper. Hora. ser. xiiij. Pri⁹ et iueni piper albū
cū sale nigro. Cōperi⁹ etiā & piperi indeclin.
Herodianus. Gūmi & piperi barbara sūt: q̄re a
pyr q̄ ignis nō descēdit vt cū Catho. sōniauit
Vgu. q̄ etiā addit maf. gñe piper declinari pos-
se: arbuscula est Indica: teste Pli. li. xij. nat. hist.

Pyramis. Require in dic. pyram⁹

Pyra rae vrbs. Require in dictione pierus

Pyra lignorum. Require ibidē.

Pyram⁹ cū y græco & vnico r scribit⁹: pprium
fuit adulescētis nomē pulcerrimi. de q̄ Oui. li.
Meta. iij. Pyram⁹ & Tisbe iuuenū pulcherri-
mus alter. Est & eodē noīe fluuius Cilicig: teste
Prole. Pyramis hui⁹ dis cū y græco & vnico r
scribit⁹. Fuerūt aut Pyramides in ægypto situ-
æur ex q̄drat⁹ lapidib; admirādē fastigiatē vl-
tra oēm excellitātē q̄ manu fieri posset: vt dixit
Soli. in collectaneis. Et regū pecuniā: vt scripsit
Pli. li. xxxvi. nat. hist. Occisa erat stultaq; osi-
tatio: & sub eis sepulti reges fuere. Luca. li. viij
Nō mihi pyramidū tumulus auulsus amasias
Pirata cū i latino & vnico r scribit⁹. neq; ab eo q̄
est pyrrhus: q̄ piraticā exercuit deriuat: vt Gal-
parinus tradidit: neq; ex pyr q̄ est ignis & ratis
cōponit⁹: q̄ si ignē portet in rate: vt cū Catho.
Vgu. sōniauit: sed a p̄po qd est trāleo: pira-
ta descēdit q̄. f. ex trāuerso sit ac nauē piratæ
viderēt: in eā trāseūdo mare ipetū faciētes illā
dep̄dabant. Vñ pirata græce: latine prædo dī.
At y o Tortel. ppriū dixit fuisse latrois nomē
q̄ prim⁹ mare infestare latrocinis cōepit: a quo
postea oēs similes piratæ cognominati sunt

Pirene. Require in dictione Pierus

Pyrene. Ibidem

Pyrenæū. Ibidem

Piræus. Ibidem

Pyraeus. Ibidem

Pyrgi. Require in dictione Pyrgus

Pyrgus cū y græco scribit⁹ & alueolū dī: f̄ est ta-
bula aleatoria: q̄ & alijs noīb; fritillus et simū
appellat⁹. Pyrgi eadē scrip. p̄falis tm nu. opidū
est Tuscig: teste Prole. cui⁹ meminit Virg. di-
cens. Et pyrgi veteres: intempēstæq; grauicæ.
Pyrgi a nostris turres interpretantur

Pyro. Require in dictione Pierus.

Pyrois. Require Ibidem.

Pirous. Ibidem.

Pyrrha. Ibidem.

Pyrrho. Ibidem

Pyrrhus. Ibidem

Pirum fructus. Require ibidem

Pir⁹ arbor. Ibidem

Pirus vir. Ibidem

P ante IS

Pisa hui⁹ pisæ cū i lati. & vnico r scribit⁹: oppidū
est achadig: teste Pli. li. vi. nat. hist. Pisæ p̄falis
tm nu. ciuitas est Tuscig: teste Prole. de q̄ Luca.
li. ij. Hinc tyberina vado frāgētes æquora pisæ
Pisa fœ. & pisum neutri. gen⁹ est legumētū: qd
neu. gñis Vgu. nō dicit esse compertum.

Piscat⁹ hui⁹ piscat⁹ vel piscati: q̄rta & secūda de-
clina. declinari pōt: teste Nonio: qui & Turpi-
liū refert scripsisse i Demetrio. Ante hac suffla-
būt Aquilo: aut Auster: inopia tm erat piscati.
Et Pōponius ait in piscatorib; Quid habes in
syrpiculis Calue: omne piscatū genus

Piscosus & pisculētus in vno scato dici p̄t: teste
Noni. Cato. v. originū de flumio Ibero loq̄ns.
Magn⁹ ingrat⁹ pulcher ac pisculēt⁹. Oui. Fast.
ij. Et ppe piscosus lapidoli crathidis amnes.

Pisculentus. Require in dictione piscosus
 Pisce. Regre in dictione pisa
 Pistor. Require i dic. pindo
 Pistrilla. Require in dictione pistrinum
 Pistrina. Require ibidem
 Pistrinu neut. & pistrina. fce. gñe: teste sup Adel
 phos Teretij Donato veteres prulerit. & for
 mat p diminutione pistrilla: testibz Diome. &
 Prif. At y'o Donat' nō a pistrino: sed a pistrina
 pistrillā fieri vult. Ait em: veteres absolute pi
 strinam dicebāt scemi. genere. Nam (vt pgi)
 pistrino pistrilla non cōuenit.

Pistris. Regre in diction pistris.
 Pistris hui' pistris cum i lat. vtrobiz scribit.
 Pistris est: quē alas cētū vocāt. de q Virg. Im
 mani corpe pistris. Rufus Festus in Araro. Ce
 dit apex summa: q lux pistrice corruscat. Pistris
 item y' bale nomē fce. gñis est. Pistris hui' tris:
 cū i latino vtrobiz: genus est nauis. de q Vir.
 Velocē Mnesthe' agit acri remige pistrin
 Pism. Regre in dictione pisa.

Pithagora. Require in dictione pithagoras.
 Pythagoras & pythagora in recto: teste Quin.
 prouulerūt: propriū fuit philosophi nomē: &
 scribitur cum y greco & th aspirato.
 Pithecula cū i latino & th aspirato: sequēte e & c
 exili scribit: est a Tortel. cū y greco & a in se
 cunda syllaba scribi pēcipiāt: insula est in mari
 Tyrrheno: teste Prole. in qua pitheculae plalis
 tm nume. opidum est. De quo Oui. lib. Meta.
 xiiij. Steriliq: locatas: colle pitheculas.
 Pitheculae. Require in dictione pithecula.

P ante LA

Placeta nō venit a placeo ces: vt cū Catho. som
 nauit Vgu. sed ab actō greco πλάκων
 τ & format: teste Var. de ling. lat. Mar. Cū mit
 tis turdū: vt mihi quadrūue placet. Hora. in
 episto. Pane ego iam mellitis potiore placētis.
 Placeo places facit in ptō placui & placitus sum:
 testibz Seruio sup li. viij. aenei. & Prif. & corri
 pic la syllabā. Placo placas la syllabā pducit.
 Oui. Fastor. i. Mox ego cur quauis aliorū nu
 mina placēt. Idē lib. Meta. viij. Cēpta placent
 & stat sententia tradere mecum

Placo. Require in dictione placeo.
 Planctus & plangor in vno scato dici pōt. Sta. li.
 Thæb. xij. Et furtum claro plangore fatent
 Plangor. Require in dictione planctus.

Platan' cū i exili mas. & fce. gñis apud antiquos
 fuit: vt Caper testat et Proby: & tā qñe q seun
 dae dedi. est: dicte in Culice Virgi. Nā primū
 prona surgebāt valle patētes. Aereæ platan'
 inter q's impia lotos. Idē in geor. Et sterilis pla
 rani malos gessere valētes: arbor olim in Italia
 fuit: ex alieno in petita orbe: vt scripsit Plini'.
 Platea locus vocat latus & spatiosus: & pducit

mediā syl. quā etiā qñq: corripit Hora. in epist
 sto. Puræ sūt plateæ. Platea itē opidū est Cæli
 berie: dicte Mar. Hic pigri colim? labore dul
 ci Boterdū: plateāq: cæliberis. Hæc sunt noia
 crassiora. Plateæ plu. tm nu. cū æ diph. in me
 dia & vltima syl. vrbs est Boetie: testibz Pro. et
 Lactan. grāmatico. de q meminit Papini lib.
 Thæb. viij. dicēs. Nūciat excubijsvigiles assis
 se plateas. Plateæ itē eadē laturā: insula est in
 mari Lybico ex opposito ad Cyrenē: teste He
 rodoto lib. histo. iij.

Plateæ. Regre in dictione platea.
 Plaudeo. Regre in dictione plaudo.
 Plaudo dis tertia. & plodo dis: testibz Diome. &
 Acrone sup artē poeti. Horatij dici pōt: gnetiā
 & secūda iug. plaudeo plaudes. Mar. Plaudē
 re nec cano plaudere: nec glaphyro. Hierony. i
 Ecclesiastico. ca. xij. Caput suū mouebit: & plau
 debit manum

Plaustrum & plostrum dici potest: teste Priscia.

P ante LE

Plebes. Require in dictione plebs
 Plæbs vt tradit Apule. cū æ diph. scribit. Nā a
 πλάσσω: qd apud grecos in vsu nō est: nisi
 in cōpositōe. vt diplasion: polyplasion: plura
 litatēq: fecit: deriuat. A q vt primā diphthōgi
 vocalē assūpsit. Prif. aut absq: diph. scribendū
 innuit. Ait em: ante duas psonātes finales diph
 thongū repiri nō posse: ante duplicē posse: vt
 fæx: faux. Finales intelligas: q. f. in eadē finit
 syllaba cū ipsa vocali. alioqn nō staret regula.
 Nā mæstus: vændo: palæstra cū æ diph. scribi
 tur: est diphthongū ipum gemina psonās vel
 terna sequat. Declinat etiā hæc plæbs hui' plæ
 bes: teste Prif. Luca. lib. iij. Nescit plebes ieiuna
 timere. Lucil. lib. v. Deficit alma ceres: nec plæ
 bes pane potitur. Stati' lib. Thæ. iij. At partē
 ex alia Cadmi Mauortia plebes. Salust. li. hist.
 i. Plebei tribuniciam potestatem.

Plecto plectis facit in ptō plexi: teste Prif. in supi.
 plectū: teste eodē tractatu de participio. alij di
 cunt: qd facit in ptō plexui. in supi. plexū. vnde
 Hiero. in li. Iudiciū. c. xvi. ait. Si septē crines ca
 pitis mei licio plexueris. & clare hūc circūliga
 tum terræ fixeris infirmus ero.

Pleiades stellæ septē fuerūt Pleiones filia: a qua
 etiā sic cognitate sunt: q & vergiliae dicuntur.
 Plautus. Nec vesperugo: nec vergiliae occidūt.
 Oui. Fasto. iij. Pleiades incipiūt humeros rele
 uare paternos. qñq: sit tetralillaba d. ctio. Pro
 pertius. Non hæc pleiades faciūt: nec aquosus
 orion. Nonunq: abijcimus ei: & dicim' plades
 vt est etiam apud Stauū li. filuarū. i. Nec patēr
 Aegeas hiemes pladiumq: niuosum. Sydus et
 olenijs dignū petijisse sub astris

P ante LI

Pliades. Require in dictōe pleiades.
Plico. Require in dic. Plico.
Plico cas facit in prō plicauit & plicui. in supi. plicatū et plicitū: teste Prif. A q̄ cōposita q̄tuor. a plico. i. implico. cōplico. explico idem hñt du-plex pteritū & duplex supinū. Reliq̄ autē a plico cōposita solū in aui pteritū formāt: supinū ī atum. vt duplico. triplico. multiplico. replico: supplico. Antiqui tamē teste Prifcia. etiam plicio plicis tertia cōiugatiōe ptulerūt: vnde explicuit dicimus: & expliciunt.

P ante LO

Plodo. Reg. in dic. plaudo.

Plostrum. Require in dictiōe plaustrum.

P ante LV

Pluo plus perrariū est: & licet Laurenti⁹ dicat q̄ pluuit: nec suppositū nec appositum recipit pace eius dixerim: nōnūq̄ suppositū admittit. Vñ Tibul. ait. Multus & i terras deplueritq̄ lapis & iungit q̄q̄ abtō: vt est apud Liuiū & Floriū. Nunciatū est in albano lapidibz pluuisse.
Plus: testibz Prif. & Ser. sup. q̄. geor. cōparatiuū est. At yō Caper & Gel. li. v. nocti. anti. absolu- tū esse volūt: nō cōparatiuū. Hoc tñ p Prif. fa- teor & Seruio nō aliūde q̄ ex natura cōparati- ui plus abtēm regere. huius tñ analogiā cōpa- ratiuū ptulit Ambrosi⁹ in legēda sancte Ag- nes: cū dixit. Dū autē a scholis Agne reuertit: a pfecti vrbis filio adamat: cuius parētes dū reg- sisset. cōcepit offerre p̄lima & pluriora. pmitte- re: vbi etiā cōparatiuū gradū supapposuit su- perlatiuo: q̄d & fieri p̄t: testibz Probo & Dona- to i editiōe secūda: vt maior sum maximo. for- tius fortissimo. Vñ Oui. li. Meta. ix. ait. Sed q̄ cū tibi sit iūctissima iunctior esse. Expetit: Plus facit in nrō p̄fali & actō: neutro q̄dem gñe plu- ra & pluria: teste Donato sup illud Teren. in Phormio. Multa aduenient (vt sit) cōpluria in hac yba dicēte. Cōpluria fm regulā locut⁹ est Nā hoc cōplure & hęc cōpluria sic veteres: q̄d nostri cōplura syllaba minus dicūt: sic dudum Cato originū Phana: nec loco cōpluria. Cice. in Protagora. Cōfirmādi gñā cōpluria credo q̄a veteres hoc plure: nō hoc plus dicebāt. Hęc ille. Gellius autē li. p̄fato refert Capitonē doctissi- mū virū in episto. ad Pacuiū labeonē per ra- tiōes grāmaticas docuisse pluria: cum i ante a latinū esse: plura vero abq̄z i barbarū. Nunc autem de vsu & pluria dicimus & plura.

Pluto Saturni fili⁹ fuit: scē. at gñis Pluto filia fu- it Oceāi & Tethyos: teste Hesiodo i Theogo.

P ante EO

Poema hui⁹ poematis. & hoc poematū declina- ri p̄t: teste Sergio in Donatū: vt est apud aphra- niū Nonio referēte poematoz: nō bonorum. Plaut. in Asinaria. Nam nec fictū vnq̄ est: nec

pietum in poematis. Hora. in episto. Poene re- cens adeo sanctū est: vetus omne poema.

Poematum. Require in dictiōe poema

Pola vrbis. Require in dictiōe pollen.

Polymnia. Require in dictiōe Polymnia

Polylymnia cū vni: l. sequēte y grēco: tetrasylla- ba dictio est. scribit & nonnūq̄ polylymnia cū y grēco in secūda & tetrasyllaba: aspiratiōe tñ interposita: & p̄etasyllaba fit dictio. Hora. Oda. i. Euterpe cohibet nec polylymnia: vbi nec polyly pes tertius choriambus est: q̄tuor cōstans syllabis: prima & vltia lōgis: duabz i- termedijs breuibz. q̄d etiā Acron annorauit. & Oui. li. Fasto. v. ait. Dissensere deā: q̄rū poly- lymania cōcepit. Itē et Mar. Qd̄ nec Melpomene quod nec polylymania cōcepit. Nam & si apud Horatiū: Oui. Martia. polymnia tetrasyllaba dictio legeret: minime staret versus: cum poli- syllaba tā apud grēcos q̄ latinos correpta sit: vt vidimus in dictiōe musa. Virgi. de musis. Signat cūcta manu loquitq̄z polymnia gestu:

Poly. Regre in dictiōe pollen.

Polys. Require ibidem

Pollen hui⁹ pollinis cū duplicato l neu. gñis est: testibz Cæsare & Probo. Vñ Macer de viribz herbarz ait. Hoc etiā succo iuncto cū pollinē: q̄d dant hordea corraē: vt dicūt pustula quis. Pōt etiā dediciari hęc pollis: testibz Charisio & Prif. Phocas autē mascul. gñis esse tradidit. Poly cū vnico l & y grēco fecit multū. Polis cū vni- co l & l. dī. ciuitas. Polus cū vnico l. p̄ co- lo ponit. Pholus cum pli aspirato & vnico: nomē centauri fuit. Pola cum vnico l: vrbis est Istrię post flexum adriatici sinus: teste Ptole. & eiusdē nominis insula i mari indico carmaniz- adiacens: vt idem Ptolem. ostendit

Polliceo. Require in dictiōe polliceor

Polliceor ceris cū dupli. l. depon. est ybū. q̄d tñ Prif. tradit esse cōe: q̄ & inducit Metellū Numi- diciū in orōne. q̄ ad populū rñdet ita dicentem Nā vt alijs p̄terq̄z obuenit magistrat⁹ ob me- tū statuē polliceant. passiuū itē ptulit Ouid. li. Heroi. cum dixit. Pollicitis diues qlibet esse p̄t. Antig etiā polliceo ces dicebant. Vñ Var. refe- rente Nonio ait. Ne polliceres quod datū est.

Pollis. Require in dictiōe pollen

Polluceo cū dupli. l. & ex poly quod est multū: & luceo cōponit: nō autē ex post vel procul vel porro. vt somniabund⁹ tradit Vgu. Plaut⁹ in sticho. Vt decimā partem Herculi polluccā. i. splendide dedicem vel deuoueam.

Polus. Require in dic. pollen.

Pomcerium. Require in dictiōe pomcerium

Pomceriū cū ce diph. in secūda syl. scribit: dictū quasi post mcerū. b̄ est murū. Nā mcerus mu- rus vocat: teste Ser. vt est apud Vir. li. ænei. x.

Atq; ipsi p̄lia miscet aggerib; mœror; p̄ mu-
ror; cuius vocabuli etymologiā Var. de lin-
gualat. etiā tradidit. & Livi⁹ lib. i. Pomœriū
affirmās locū esse ad muros intra vltra vbi
edificare nō licet. Alij dicunt pomœriū id solū
appellari: qđ inhabitat extra mœnia: siue int⁹
siue post mœnia: qđ tetigisse videt. Luca. cum
ait lib. i. Lōga p̄ extremos pomœria cingere fi-
nes. Iuue. Et salib; vehemēs intra pomœria na-
tis. Pomariū locus est pomis p̄stitus. Sta. Quid
bifera Alcinoi laudē pomaria regis. Mar. Nō
mea massyllus feruat pomaria serpēs. Proper.
Nec mea phœges æquāt pomaria siluas. Ovi.
lib. Metamor. iij. Id metuens solidis pomaria
clauferat Athlas. Moenibus. Pomariū itē dici
poteſt pomorum repositoriū

P ante ON

Pondo. Regre in dictōe pondus

Pōdus huius ris. & pondo indeclinabile in vno
p̄cato accipi p̄t: qđ est Phocas p̄falis tm̄ nu.
esse tradiderit: singlari tm̄ nu. cōperit. Vñ Co-
lumella ait. Pōdo librā & qđrantē obijci oportere.
Pōdo em̄ p̄ eo qđ ē pōd⁹ posuit. Inde dua
pōdo cū a an p: & trepōdo cū e teste Quint. li.
i. in hęc p̄ba dicēte. Quid qđdam singula p̄-
culdubio vitiosa sunt iūcta sine rēphensione di-
cunt. Nā duopondo & triapōdo barbarismi
sūt. ar duapōdo & trepōdo ad nostrā vsq; æta-
tem ab oib; dictū est: & recte dici Messala cō-
firmat. Nōnunq̄ etiā p̄ numero pond⁹ ponit:
teste Marcel. Varronē inducēte dicentē li. de vi-
ta patrū. iij. E græcia alias in villas cōportasse
magū pond⁹ artificū. Sili modo dicim⁹ tercē-
tū: & adiectiue trecēti: nō tercenti. Virgi. Ter-
centum niuei tondet dumeta iuuenti. Mar. Di-
cebatq; suis hæc tm̄ deesse trecētis

Pono nis facit in p̄to posui & posui: teste Prisci.
Vñ Apul. in. i. Hermagoræ. Quē iucundū ēē
nobis aiaduertat cū apposuerūt. Plau. in vitu-
laria. Nūc vt apud lequestrū vitulū posuim⁹.
Pons hui⁹ tis: notā habet scationē. Pontus cū t
exili fœ. gñis: insula est. de q̄ Vir. Virosq; pō-
tus castorea. Mascu. aut gñis pōtus id mare ap-
pellat: qđ a palude Meotidis vsq; in Tenedū
p̄tendit. neq; ab eo qđ est pontum descēdit: vt
cū Catho. Vgu. somniauit. Nā Pōtus. puincia
a ponto rege cognōiata est. Pontus vero mare
απορτιζω: qđ est mergo descēdit. vel a πo-
pos qđ est labor: quia sit laboribus plenus

Pontus. Require in dictione pons

Popellus. Require in dictione populus.

Populeus. Ibidē

Populn⁹. Ibidē

Populonia. Require in dictione populonium.

Populoniū: p̄mōtoriū est Tusciæ: teste Pro. Po-
pulonī: vrbs ē Tusciæ: vt idē Pro. oñdit. de q̄
Vir. gnei. x. Sexcētos illi dederat populōia mī

Populo las. & populus depo. in vsu habēt. qđ
tm̄ Proby tradidit esse cōe. Vir. geor. i. Populat
q; ingētē farris aceruū. Idē li. ænei. iij. Quom
populat hyemis mēores tectoz reponūt. Idē
li. ænei. xij. Quisq; sūt populat⁹ iter. Nōnūq̄
& in bonā p̄tē p̄p̄lo sumit. vñ Pacu. ait. Atq;
itavt p̄meruit pat̄ mihi patriā populauit meā
.i. amorē p̄p̄li p̄ciliauit: vt p̄be Marcel. inter p̄-
Populus. Reg. in dic. populo.

Populus sing. nu. vni⁹ multitudinē ciuitatē fecit
p̄fali aut nu. populi vrbes designant: teste Ser.
Vir. li. gnei. i. Hinc populū late regē. Idē in eo-
dē. Littoraq; & latos populos. & format p̄ di-
minutionē popellus. Perlius. Ante diē blando
caudā iactare popello. Idē. Ardoreasq; popel-
lo largior. Populus p̄ arbore fœ. gñis est: s; &
mas. veteres p̄ulere: vt Caper testat & Proby.
& primā p̄ducit syl. Vir. in Buco. Hic cādida
populus antro iminet. Sunt aut populoz tria
gñā: vt scribit Plī. alba: nigra: & q̄ Lybica vo-
cant. Inde fit p̄ materiato Populnus & popu-
leus. Plau. in Cassina. Mum istæ aut populna
fors: aut abiegna ē tua. Vir. i. geor. Qualis po-
pulea merēs Philomela sub vmbra. Stati⁹. li.
thē. ix. Cespice populeo p̄mēdat spicula trūco

P ante OR

Porca. Require in dictione porcus

Porcella. Ibidē

Porcellus. Ibidē

Porcular. Ibidē.

Porcul⁹. Ibidē

Porcus & porca format diminutiue porcul⁹ &
porcellus. porcula & porcella: teste Pōpe. in di-
ctōe arcæ. Porca itē i agris: eo qđ frumētū por-
rigat dicta est: auctore Var. li. reg. rusti. i. Arve-
ro Pōpe. Porcæ (ingr) in agris dictæ sūt: qđ por-
ceant. i. phibeāt aquā frumētis nocere. Idē sen-
sit Accius: cū referēte Nonio dixit. Porcæ sunt
signa sulcor; qđ vel vltra se iaci semina phibeāt.
Porcere em̄ (vt p̄git) phibere sapius legimus.
Porri cū duplicato r in sing. nu. neutri gñis est.
in p̄fali p̄o masc. testib; Diome: Donato: Pro-
bo: Phoca. Mar. Mittit p̄cipuos nemoralis ari-
cia porros. Vgutio dicit: qđ etiam p̄fali nume.
facit hęc porra: quod tamē nūq̄ lectum est.

Porta auctore Ser. om̄is vocat exitus qđ aliqd i
portari vel exportari p̄t: et format diminutiue
portulla & portella. Portus huius portus vel
porti q̄rta & secūda decli. veteres p̄ulere. Vñ
Turpil. referēte Marcel. ait in Demetrio. Cum
essent circūuēti vētis: in certo itinere porti indi-

Portella. Reg. in dic. porta.

(gentes.

Portitor & qđ portat & qđ portat: teste sup. lib.
vi. ænei. Seruio dici p̄t. Sta. li. Thæ. i. Languet
hiperboreæ glacialis portitor vrsæ. Vir. li. p̄-
fato. Portitor ille charon.

Porthmē: cū th aspiratō & eus diph. scribit: ne-
q; ex eo qđ est portus: & meo meas cōponit: vt
Oij

cū Catho. ridiculus somniauit Vgu. sed grecū
magis est vocabulū a πορθητός: qd est freitū
deriuatū. vnde actm grecū protulit. luue. cum
dixit sary. iij. Tetrūq; nouici⁹ horret. Porth/
mea. idest portus fieri portitorem
Portula. Reg. in dic. porta.
Portus. Require ibidem.

Possetur. Require in dictione potestur.
Positus hui⁹ positus. & hęc positio dici p̄t. Qui.
in Fastis. Terra trib⁹ scopulis vastū pcurrit in
æquor. Trinacris: a positi nomē adepta loci.
Positio. Regre in dictōe positus
Postica. Require i dic. posticum

Posticū ostium dī in posteriori pte ædific. & p/
ducit sū syl. Hora. in epist. Atria seruanti postū
co falle clientē. Vgu. dicit posse declinari h po/
sticū. sed mēdosum est qd affert exēplū. Cōpe/
rit etiā postic⁹ ca cū: sū syl. pari mō. pducta. et
si Vgu. correptā esse tradiderit. Persi⁹. Occipiti
cæco posticæ occurrite sannæ. Auso. Pueris
veneris postico vulnere fossor. Postica vt seri/
bit Fest⁹: q post nos sū: q y o antica dicunt: &
sinistrā posticā: dextrā anticā vocam⁹. sic ea cæ/
li pars: q ad septentrionē est: postica. q y o ad me/
ridiē sole illustrat antica noia ē. Itē linea i agris
diuidēdis ab oriēte ad occasum spectās post ca
Postic⁹. Reg. in dic. posticū. (appellat. hęc ille

P ante OT

Poteratur. Require in dictione potestur

Potesse. Require in dictōe potestur

Potestur p pot: poterat. p poterat. posset p pos/
set. potesse p posse antiq; protulerūt: test b⁹ Dio/
me. & Noni. Pacuui⁹. Si q potestur inuestigari
via. Enni⁹. Nec retrahi potestur iperij. Lucre.
li. ij. Qd tñ expleri nulla rōne potestur. Coel⁹
annaliū. i. Cur sine piculo bellū geti poterat.
Claudi. qdri. li. i. Cū nō posset decerni veri⁹ pu/
tare victoria esse. Lucreti⁹ lib. præfaro. Quod
si forte aliquis credit grauiora potesse

Potior teris tertia. & potior tiris q̄ta piug. dedi/
nari p̄t: teste Prif. Vir. li. gnei. iij. Vi potiri: quid
nō mortalia pectora cogis. Auri sacra fames.
Qui. in Fastis. Mars videt hanc: visamq; cupit:
ponitq; cupita. Lucil. lib. v. Deficit alma ceres:
nec plebes pane poti⁹. Et licet Prif. dicat: q a q̄r/
ta piug. infinitū legi⁹. b̄ est potiri. Cōperit tñ a
tertia infinitū poti: teste Marcel. q & Pacuui. re/
fert dixisse. Adhuc sceptriū patiunt poti: qd ver/
bū tā actō q grō & abltō iungi p̄t. et si Alexan/
der cū abltō tñ p̄strui tradat: dicēs. Dignor cū
potior: fūgor: vescor: fruor: vtor. Et careo: iun/
go: casu immo sexto. gneia dignior: fūgor
fruor. de gbo differuim⁹. Vtor & vescor: de q/
bus suis locis videbim⁹: tā actm q abltm expo/
stulār. Cice. ad Lentu. Qd hi q potiunt rez p/
staturivident. Terē. i Adel. Patria poti⁹ cōmo

da & cōe ybum esse videt. Ouidi. Met. x. Nec
sum potiēda nisi inquit. Dicta prius cursu.
Potis pote adiectm est: testib⁹ Donato in Teren.
& Prif. tractatu de adverbio. & li. vi. Vñ Persi/
us ait. Qui potevis dicā nugaris cū tibi calue. i.
qūo possibile. At y o Lucil. substantiū protulit:
cū dixit li. v. Cōturbare aīam potis. est quod/
cunq; adori⁹. Nam si adiectm faceret pote: di/
xisset: non potis. q autem neutro cōiunxit: hoc
& in multis alijs fieri cōsuevit.

Poto potas: facit in p̄terito potui & potus sum
teste Priscia. Teren. in Ecyra. Quod magis cū
virgine vna adulescēs cubuerit plus potus.

P ante RA

Prandeo prandes facit in p̄terito prandi & pran/
sus sum: teste Prisciano.

Prandium a græco trahitur: auctore Pompeio.
P ante Ræ

Præcoquus. Require in dictione Præcox
Præcox grō p̄coctis: triū gener⁹: cū æ diph. & p/
coquus: p̄coqua: p̄coquū in vna scatoe dici p̄t
Enni⁹ annali. vi. Præcox pugna est. Lucil. li. iij.
Aspera atq; p̄cox est fuga. Neuius. Huic puel/
lę p̄cox libido ē. Mar. V lia maternis fueram⁹
p̄coqua ramis. i. imatura vel añ tēpus matura

Prædo. Require in dictōe prædor.
Prædor daris cū æ diph. depo. est ybū. qd tamē
Probus tradit esse cōe. & actiū passiuq; p̄t
lit Hiero. in Esaiā in initio capi. xxxij. ait. Veli/
q prædaris: nōne & ipse p̄daberis. et Grego. in
Homel. de yginib⁹: Dē p̄dari ingt desiderat: q
thesaur⁹ publicæ in via portat. veteres tñ teste
Prif. etiā prædo das protulere. qd & Hiero. vsur/
pauit: cū in ludich cap. ij. dixit. Prædauitq; oēs
filios tarsis. Et paulopost. Et p̄dauit oēm locu
plerationē eoz. Ioseph⁹ li. antiq̄ratū. xij. c. xix.
Gazeis irat⁹: quū Ptolemæū auxiliatorē cōuo/
cassent: ciuitatē obsedit: puinciāq; ipoz dep̄da
Præhēdo & prædo dici p̄t. & facit in p̄tō (uit.
p̄hendi siue p̄didi: teste Prif. dicēte etiā Luca. li.
la tā nixu q præderat hæ sit. sed & p̄didi for/
mar p̄teritū aucte diui Hiero. hois: vt opinor:
q fuit Lucan⁹ cū Prif. doctōris: q i Ioāne. c. vi.
sic ait. Et ascēderūt in nauim: & illa nocte nihil
p̄diderūt. Et paulopost. Afferte de piscib⁹ q̄s
p̄didistis nūc. & forte Luca. p̄ syncopā prede/
rat p̄p̄diderat protulit. Sicut p̄ v̄didisti Mar.
v̄didisti dixit. Ait em. v̄didisti Labiane tres agel/
los. Emisti Labiane tres cingdos. tñ et p̄didi/
sti protulit Sta. fil. i. dicēs. Cœptiq; labor⁹ v̄di/
Prglio. Reg. in dic. p̄rior. (si portus
Prælior præliaris cū æ diph. depo. est verbum.
Sed & prælio prælias veteres protulerūt: teste
Martia. q & Ennium refert dixisse in Achille.
Ita mortales inter sese pugnant: præliant.
Prælium. Require in dictione prælum

Præliū cū æ diph. teste Apule. scribit: qd̄ ut ait a pluendo deriuat. Virg. Colag; ploig; fumosis derripere tectis. Torcular siue p̄soriū d̄r. p̄gliū etiam a pluendo dictū: teste eodē Apul. cum æ diphthongo: sicut & præliū annotatur.

Prendo. Regre in dictiōe prehendo

Prænestine neu. gñe. & p̄nestis fœ. declinari p̄r: te: sub Ser. sup li. vii. ænei. & Pril. Vir. Quiq; al: tū p̄nesti viri. Iuue. sary. iij. Quis timer: aut ti: muir gelida p̄nesti ruinā. Dictū est aut̄ Præne: ste si Festo credim⁹: eo qd̄ locus in q̄ sitū ē: mon tū p̄ræstet. Quare cū æ diph. scribēdū est Ser. vero οπ̄ τοῦ π̄νοῦ. ῥ̄ est ab ihce: q̄ ibi abun: dat cognōiatū tradit: opidū est Tuscia: a Cæ: culo Vulcani filio conditū: teste Festo: dicente etiā Vir. Nec prænestina fū dator defuit vrbis scilicet Cæculus. Solinus aut̄ a Prænesti Latini regis filio sic appellatū scribit.

Prænestis. Regre in dictiōe Prænesti

Præpes cū æ diphthōgo triū generū est: teste Pri scia. & velox interpretat. Perpes etiā triū gene rum: perpetuus d̄r: teste Festo.

Præfago gis cū æ diph. & p̄fagor depo. vsurpaf Prop. Veturā meli⁹ p̄fagit nauita r o c̄tē. Plau. i Bacchidi. Pl⁹ p̄fagit mali. i. p̄fagit v̄l p̄diuinat

Præfago. Regre in dictiōe præfagor.

Præfbyter cum y greco scribit: qui apud grecos π̄ρεσβυτερος in recto declinat. Vñ etiam nō inepte a n̄ris hic p̄fbyter⁹ declinari posset. a q̄ etiā tā hic gñis p̄fbyteri: q̄ ab eo q̄ i recto p̄fbyter formari videt: dici potest senior

Præfbyterus. Require in dictiōe præfbyter

Præfcius. scia. sciū cū æ diph. tā actō q̄ grō iūgit̄ auctoriū Probo: Priscia. Donato in editiōe. ij. Vñ præcius futuroꝝ vel futura: deus est.

Præsepe. Require in dictiōe præsepium

Præsepe. Require ibidem.

Præsepiū cū æ diphthōgo. & hoc præsepe: & hæc præsepes in recto declinari potest: teste Probo: dicente etiam plauto. Præsepes mea est

Præstes. Require in dictiōe præstes

Præses. præsul. præstes: cōis sunt gñis: & in vno fœato accipi p̄nt. præstitem (ait Festus) dicebāt antistitē: apud ecclasticos tñ præses q̄ præsidet tpalib; Præsul aut̄: q̄ ecclasticis p̄est: siue sp̄iali bus appellat̄. a Phoca tñ mal: tñ gñis esse præ sul tradit. s; a Pril. cōis: & cū æ diph. annotant

Præssio. Require in dictiōe præssus.

Præssus huius præssus. & hæc præssio dici potest Cice. de Orato. Lenitate faucis: atq; in ipso vo cis præssu: & sono facile vincat

Præsto as cū æ diph. facit in supino p̄stitū et præ statū: teste Pril. et tā actō q̄ abltō iūgit̄: teste Ser uio sup li. i. gnei. Quinti. Præstat tñ ingenio ali⁹ aliū. i. excellit vel lupat. Præstat nē fœat vtile est vt exponit Marcel. illud Vir. li. gnei. iij. Præstat

Trinacri meras lustrare pachini. qd̄ Ser. iter/ p̄taf meli⁹ ē. Præstās abltō iūgit̄: & nōnūq̄ grō vt ē apd̄ Vir. li. gnei. xij. O p̄stās animi iuuenis

Præstolo. Require in dictiōe præstolor.

Præstolor aris cū æ diph. tā diō q̄ actō iūgit̄: te/ ste Diome. Tulli⁹ in Salust. Qd̄ ubi ad forum præstolarent. Terē. Quē præstolaris Parmeno id ē expectas Antiqui etiā Præstolo las dicebāt teste Nonio Turpilū referente dicens. Ego p̄ stolabo illi. & Livius in Tereo ait. Nimis pol im prudenter suis præstolaras.

Præsul. Require in dictiōe præses

Prætor cū æ diph. scribit. Neq; a torqueo ques descēdit: q̄ p̄torquēs p̄tor dicat: vt Vgu. som niauit. s; a p̄gundo deducti vt dicat prætor: q̄ si p̄gitor: auctoriū Apul. Marcel. in dictiōe cō sulū: Varrone de ling. lat. & li. de vita patrū. ij. in hæc verba dicite. Prætores dicebant: qd̄ p̄irēt populo. p̄sules autem: qd̄ senatui cōsulerent

Præuerto tis. & præuertor depon. dici pōr: teste Seruio. Vñ Virg. lib. gnei. i. ait. Volucrisq; lu ga præuerni Hebrum. i. transit vel præterit.

Præuertor. Require in dictiōe præuerto

P ante RI

Primores. Require in dictiōe priores

Princeps tā p̄ primo vel prima: q̄ p̄ principan/ te cōis ge. est. Vir. Princeps ardentē cōiecit lam pada turn⁹. ῥ̄ est prim⁹. Idē li. gnei. xi. Princeps turmas iducit alas. i. prima. Nōnūq̄ etiā apd̄ vulg⁹ p̄ principate scēmiā principissavsurpaf

Principilla. Require in dictiōe princeps.

Priores et primores hāc habēt Marcello traden te diuersitatē: qd̄ priores cōparatiui sunt grad⁹: primores aut̄ nō tñ priores vel digniores: sed etiā summæ quęq; res dici p̄nt. Vñ & Turpi. inducit dicentē in Demetrio. Sād alio innixa di gitis primorib; Hora. in sermonib; Primores populi arripiunt: populūmq; tributū. id est priores vel digniores

P ante RO

Problema huius problemat; & hoc problema tū declinari potest: teste Pril. p̄posito d̄r: anne xam interrogationem detinēs

Proceris. Require in dictiōe procerus

Proceris eris vel eri. Require ibidē.

Procerus cū æ diph. vt ostēdim⁹ in dictiōe syn/ cerus. & proceris secūda decli. & tertia declina ri pōr: & p̄ducit ex syllabā. Hora. ser. xij. Quo pertinet ergo: p̄ceros odisse lupos. Catul. Plā gebāt aliq̄ p̄ceris tympana palmis. Neq; a p̄ cedo descēdit: vt Vgu. somniauit. Procer hui⁹ p̄ceris ex syllabā corripit Iuue. Agnosq; pro/ cerem. Dictur etiam proceres capita trabium quæ extra parietes eminent

Prochyta hui⁹ p̄chyta. & p̄chyte hui⁹ p̄chytes declinari p̄r: & cū ch aspir. & y greco & t̄ exili

O ij

scribit li. genei. ix. Tū sonitu pchyta alta tremuit
Oui. li. Meta. xiiij. In arimen: prochytenq; legit
insula est in mari Tyrrheno: teste Prole.

Prochyteres. Require in dic. prochyta
Procio cis. Reg. in dictiōe proco as.

Proco cas primæ piuga. & procio cis q̄rta: pro
syllaba utrobique correpta i vno scato dici po
test: scantq; id qd posco seu peto. Liui. Matrē
p̄ciū plimi venerūt. i. petiūt: vt interpretat Fest⁹
Procio aut cū primā syllabā producit: puoca
re fecit: & ex pro & cio cis componitur.

Procul tū actō q̄ abltō casui deseruit: vt est apud
Curtiū: procul vrbe. Et tū prope q̄ lōge scare
habet: auctoritū Seruio: Acrone: Agretio. Ho
ra. sermo. xvi. Quæ pcul extructis inerant her
sterna canistris. id est prope vel iuxta.

Prodeo pdis. & p̄dino p̄dinis in vno scato di
ci pōt: teste Festo. & pducit di syllabā. Ennius.

Prodinūt famuli: quom cādidā lumia lucent.

Prodino prodinis. Require in dictiōe pdeo.

Proficisco. Require in dictiōe proficiscor.

Proficiscor ceris depo. est verbū: sed & pficisco
vetere: ptulere: teste Noni. Turpil. referēte dicē
tem. Hortat hoīem vt q̄ primū proficisceret.

Prolyxitas cū y greco in secūda syl. & plyxitu
do in vna scatiōe dici potest: teste Marcel.

Prolixitudo. Require in dictiōe prolixitas

Prologium. Require in dictiōe prologus

Prologus & plogiū in vno scato dici p̄t. i. prin
cipiū seuploquiū: vt scribit Pōpe. Quidā tñ (vt
refert Dona. in Teren.) inter plogū & plogiū
h̄ distare voluerūt: q̄ prologus sit: vbi aut poe
ta excusat aut fabula cōmendat. Prologiū aut
vbi tñ de argumēto deducit. Pacuuius. Nam
me examinasti prologo tuo.

Proloquium. Require in dictiōe prologus.

Promissio & Promissum in vno scato dici p̄t.

Vir. li. xnei. vij. Promissi dea facta potens

Promissum p̄missi. Regre in dictiōe p̄missio

Pronis nis. Reg. in dic. pronus.

Pronus & Pronis secūda & tertia decli. declina
ri p̄t: teste Marcel. Oui. Pronaq; cū spectent ani
malia cætera terrā. Teren. in Parmenone. Alia
trabs pronis in humū accedēs: proxime frāgit
ramos cadentes. Est aut pronum in anteriore
partem flexum vel inclinatum

Propages. Reg. in dic. ppago.

Propago & Propages i vno significato dici po
test. id est progenies

Propheta mal. gñis. & hic pphetes in recto: scē.
autē Prophetis & pphetissa declinat. Neq; ex
proqul & phonos cōponit: vt cū Cathol. som
niauit Vgu. sed σπροφη. i. qd est p̄dico de
scēdit. Hiero. in lib. iudiciū. c. iij. Erat aut Del
bora pphetis vxor Laphider: q̄ iudicabat po
pulū. & facit in ḡtō prophetidis vel pphetidos

Idem in Luca. Et erat Anna pphetissa filia pha
nuel. Prophetas vt scribit Fest⁹: antiq; vocabat
antistites phanor: oracior: q̄ interpres. Theo
logi autē prophetas eos appellant: q̄ futura
p̄nūciant ab eis primum intellecta: alia vera
non possēt vocari prophetia: & pducit pphe
tia penultimā. Nam apud gregos ei diaphon
go προφηεῖς scribitur.

Prophetes. Require in dictiōe propheta.

Prophetia. Ibidē Prophetissa. Ibidē

Prophetis. Require ibidem.

Prora græcū est vocabulū. Neq; a prior descen
dit: vt cum Catholico Vgutio somniauit: pars
est nauis anterior

Prorsum. Require i dic. prorsus

Prorsus & prorsum dici potest: teste Prisci. sicut

rursus & rursus: versus & versum.

Profapia. & profapies in recto declinari potest

& dici potest generis lōgitudo

Profapies. Require in dictiōe profapia.

Proserpina cū i latino scribit: et penultimā corri
pit syl. Vir. li. xnei. iij. Nondū illi flauū p̄ser
pina vertice crinē abstulerat. Hæc a greg. πέρ
σεφονα dicit & πέρσεφονεῖς: quo etiam
noīe a nostris nōnūq; appellata est. Luca. Cē
lū: manēq; perosa perlephone. Oui. li. Fastor
iij. At neq; Persephone digna ē si p̄done mari
to. Tibul. At mihi Persephone nigrā denūtiat
horā. Proper. Hæc tua Persephone maneat de
mentia: nec tu: fuit Iouis filia ex sorore Cerere.

Nā cū pluto teste Ouid. li. Metam. v. ex inferis
emei sisset: vt Trinacriæ fundamēta aspiceret:
q̄ cū Thipheus ingentib; virib; superimpositā
sibi insulā abijcere conaret: aperiri visa sunt: &
lucē ad inferos vsq; demittere: & lustrās illam
p̄serpinā cōspexisset Aetnæis in cāpis: cū Cy
ne nymphā & firenib; flores legentē ipsam ra
puit: & ad inferos secum pduxit: ac m̄rimonio
sibi copulauit. Hæc postea mater Ceres accēsis
facto: maximo cū vlulatu p̄quirēs ab Arethu
sa certior facta est: illā apud inferos degere. vñ
aratra fregit: & cætera ruralia instrumenta. Et
apud Iouē cōquesta: obtinuit eā posse retrahe
re: si nil apud iferos comedisset. quæ Ascalpho
accusante: cōperta est septē grana mali punici
comedisse. Quapropter ad leniēdū Cereris do
lorē statuit lupiter: vt sex anni mensib; cū mari
to apud inferos: sex cū matre apud superos de
geret. Quare Augustide ciui. dei interpretat: vt
Proserpina fecunditatē seminū indicet: & ap
serpendo p̄serpina ipsa dicat: & filia Cereris. i.
terre. Solin⁹ & o scribit in Sicilia cāpū Aetnæ
esse floridū & semp vernantē: vbi & demeritū
foramē aspiciūt: p̄ qd Diem ad raptū p̄serpine
exeuertē fama est habuisse lucē. Eusebi⁹ aut lib.
tēporē dixit p̄serpinā speciosissimā fuisse virgi

nē Cereris filiā & sicani regis vxorē: quam ob
famā pulchritudinis singularis Orc⁹ Molosorū
rex rapuit: & matrimonio sibi coniūxit. Sed
Var. deling. lati. li. v. dixit Proserpinā lunam
esse: q̄ vt serpēs mō in dextrā: modo in sinistrā
late mouet: et ipsa luna apd̄ superos & inferos
æquis temporum spacijs cōmorat̄.

Prosper & prosper⁹: ra: rum declinari pōt: teste
Priscia. Vnde Cice. lib. vi. de republ. ait. De
inde est hominū generi prosperus & salutaris.
Prosperus. Require in dictiōe prosper.
Prosthesis. Regre in dictiōe prosthesis
Prosthesis. Require ibidem

Prosthesis cū t exili sequēte a: dici pōt. ppositio: vt
homo currit. Donat⁹ in plogo sup Terē. Pro/
stasis prim⁹ actus est initii: q̄ dramatis. Prothe/
sis cū th aspirato sequēte e: d̄ ppositiū siue p/
positio: vt ē a: ab: abs. Prothesis cū s post o: se/
quēte th aspi. & e: dici p̄ additio siue additamē
tū: vt ppositio. Prosthesis cū t exili post s sequē
te a: platura transferri potest siue p̄sidentia

Prothēdo & portēdo s̄ distāt: q̄ p̄cedere: p̄duce
re seu plongare fcat. portēdere aut̄ p̄sēdere.
Prothesis. Require in dictiōe protasis.

Proteus cū t exili & eus dip̄. facit in grō protei
& proteos. Luca. In medio stetit illa mari: sub
tempore vatis. Proteos fuit Oceani & Tethy/
os fili⁹. Prothous cū th aspi. p̄prium fuit viri
græci nomen: teste Home. lib. iij. iij.

Prothous. Reg. in dic. proteus

Protenus. Regre in dictiōe protinus.

Protinam. Require ibidem.

Protinus cū fcat deinceps vel deinde. Vir. geor.
iij. Protin⁹ aerei mellis cælestia dona exequat.

Protin⁹: statim. Vir. li. ænei. iij. Protin⁹ ad regē
cursum detorquet Hiarbā: q̄d & p̄inā dici p̄t
teste Dona. vt est etiā apud Teren. Protinā me
cōsiciam in pedes. Protinus itē fcat iurgē & cō
tinue: vt interpretat̄ Noni⁹ illud Vir. li. ænei. xij.

Traiecto missa lacerto protinus hasta: seruatq̄
cruenta tenorē. Protenus cū e fcat porro: lōge
Vir. li. ænei. viij. Cornuq̄ recuruo. Tartareā
intendit vocem qua p̄tenus om̄e. Intonuit ne/
mus: & siluæ insonuere pfundæ.

Proxenera nō p̄sonera dici debet. Nā a πρὸξεν/
vēō: q̄d est hospitio coopto deriuat̄. Nūc aut̄
& qui cōpositor v̄ mediator emibiliū rerū: si/
ue vendibilū est: proxenera vocatur.

P ante TO

Ptolemaida. Require in dictiōe ptolemais.

Ptolemais hui⁹ ptolemaidis vel Ptolemaidos: et
hæc ptolemaida ab actiō greco formata decli/
nari in recto potest: & cū t exili scribit̄ & vnico
l. Est aut̄ gncuplex vt ex Ptolemæo colligere po/
tuit: vna ægyptij: alia Aethiopiar̄. alia phoenic̄
alia nili flumis. alia i Cyrenaica: puicia aphricæ

P ante V

Pubens. Regre in dictiōe puber

Pubertas. Ibidē.

Puber. Ibidem

Pubes & puber hui⁹ puberis cōis gñis est: testibz
Probo et Prif. et si Phocas mal. tm̄ gñis esse tra/
diderit. At v̄o Cæsar pubis cū i enūciari p̄cipit
cuius etiā cōpositiū adiectiue declinat̄ hic & hæc
Impubis & s̄ ipube: vt est apud Hora. in Epo/
do. Insignibz raptis puer ipube corp⁹. Et facit i
grō ipubis nō impuberis. Oui. li. Meta. iij. Im/
pubesq̄ genas & eburnea colla decusq̄. Virg.
li. ænei. v. Custodē ad sese comitēq̄ ipubis Iuli
Nā gñis ipuberis nō venit ab eo q̄d est i recto
pubis cū i: q̄ (vt dixim⁹) mō declinari debere
Cæsar tradidit: sed ab eo q̄ est i recto puber vel
pubes puberis: teste Prif. quē admodū Ceres ce/
reris. Idē sentit Ser. sup li. Virgi. p̄fatū vbi ait.
Impubis Iuli: ab eo q̄d est pubis. Nā q̄d ait Sa/
lust⁹: puberes om̄es interfici iubet: venit ab eo
q̄d est puber. Et sunt ista cōis gñis si referantur
ad singlos. Multitudo aut̄ si dicat̄ fce tm̄ gñis
est: hæc pubes. Hec ille. Pubes itē p̄ ipa grate po/
nit̄: s̄ est pubertate: q̄ in masculino. xiiij. in fœmi/
na v̄o. xij. annorū est. Puber etiā & pubes sicut
ad hoīes ita ad herbas transferit̄: teste eodē Ser.
vt est apud Vir. li. gnei. xij. puberibz caulem fo/
ljs. Idem li. gnei. iij. pubentes herbar̄

Pubis. Regre in dictiōe pubes.

Pudeo pudes a p̄e post actm̄ casum regit. Plau.
in Psdulo. Id quod pudet facilius fert̄: q̄ id q̄d
piget. Luca. Semp̄ metuit quum seua pudebūt
Et illud. Quod pudeat socios: prudens celare
memēto. Pudet impersonale facit in p̄o puduit
& puditiū est: testibz Diomede & Prif. & a par/
te ante actm̄ regit: & nōnunq̄ d̄m̄: vt est apud
Sylliū li. viij. Resides ad bella vocant̄. Quis pu/
deat certare senes: quis pro quibz dixit. Plau. in
bacchidibz. Neq̄ me neq̄ te: tuis intus puditiū
est factis: q̄ facis. Vbi etiam patet q̄ non solum
cum grō a parte post. sed etiam cum abltō pu/
det: impersonale cōstrui potest

Pudet. Require in dictiōe pudeo.

Puella. Require in dictiōe puer

Puella. Ibidē.

Puera. Ibidem.

Puericia. Require in dictiōe puerilitas.

Puericia. Require ibidem.

Puerilitas & puericia in vna scatione dici potest
teste Mar. Caro de liberz educandis. Velim me
Herculis audire puerilitatis formulā. Dicitur
nōnunq̄ per syncopā & puericia quattuor vi/
delicet syllabarū: teste Acrone: vt est apud Ho/
ra. in primo carminū. Aetæ non alio rege pu/
ericiæ. Puericia item p puritate nōnunq̄ poni/
tur: teste Marcel. Vnde Var. rerum diuinariū.
lib. i. ait. Quæ puericia est: infrequens: polluta.
Puer cōmunis generis est: teste Prisciano. Liuius

Q iij

in Odyſſea. Sancta puer Saturni ſilia. Neuius
belli puni. li. vi. prima incedit Cereis pſerpi
na puer. Declinat & hic puer & hec puera. ſi
cut puellus et puella. Plau. in Merca. Tu puere
abi hinc intro ocyus. Aphra. i. incedio. Opue
re puere: ſine me pſpicere mihi. Cæcil. in vi
bris. Age age puere: duc me ad patrios fines
decoratū opipare: ſi eſt laute vel opulēter. Livi
us in Odyſſea. Mea puera qd̄ bi ex ore tuo ſu
per fugit. Enni. Si nos ille ſuos dijs ſacrificare
puellos. Livi. li. x. Inde venit Romā: tenet ipſe
etiā atq; puellus. Iuue. ſaty. i. Et marib; nudas
oſtendit pyrrha puellas. & facit in dtō pſali &
ablō puella puellis: ſicut & puellus. Hiero. in
Daniele. c. xii. Cū deambulare in pomœrio
ſoli ingreſſa eſt hec cū duabus ſolis puellis
Pueritas. Regre in dictōe puerilitas.
Puerus. Require ibidem
Pugillares. Require in dictōe pugna.
Pugillaria. Ibidē. Pugillaris. Ibidem
Pugillum. Ibidē. Pugillus. Ibidē
Pugna luſta vocat vel preſiū. Pugnus norū vo
cabulū format diminutiue pugillus. Pugillar;
maſ. gñis eſt. Hiero. in Luca. Et poſtulās pugil
larem ſcripſit dicēs. Ioānes eſt nomen eius. Hi
pugillares pſalis tm̄ nu. tabellæ ſunt lignæ: vſ
alterius materiæ: in qbus ſtylo ſcribi pſuenit: q
& hec pugillaria dici pñt. etſi Tortel. in com
mentarijs orthographiæ dicat nō cōperiri. Vñ
Catullus ad Egnatiū ait. En negat mihi noſtra
redditurā pugillaria ſi pati poteſtis: qñ & ſ pu
gillum Martia. capitularis ptulit: cum dixit. Et
quicquid ille ex promptu ſentētia Parthorum
pugillo aſſeuerante dictauit
Pugnus. Reg. in dic. pugna
Pulchritas. Regre in dictōe pulchritudo.
Pulchritudo & pulchritas in vna ſcatōe dici po
teſt: teſte Nonio: qui & Cæcilij refert ſcripſiſſe
Dij boni quid eſt illud pulchritas
Pulmentarium. Require in dictōe pulmentum.
Pulmentū & pulmentariū in vna ſcatōe dici pñt
Hierony. in Ioanne. c. vi. Pueri nunq; pulmē
tarium habent. Pulmētariū item appellari po
teſt pulmenti conditoriū ſive reſpoſitorium.
Puls & polenta ſiue pulenta (vſ Caper. vult) in
vno ſcato accipi pñt: & tā neu. q ſcem. gñis eſt
Oui. li. Metam. v. Dulce dedit teſta: qd̄ coxerat
ante polenta. Hierony. in li. i. Ioſue. v. ca. Et co
mederunt de frugibus terræ die altero: & azi
mos panes: & polentam eiſdem anni
Puluer. Reg. in dic. puluis
Pulvillus. Require in dic. puluinar
Puluinar neutro. & puluinus maſ. gñe declinari
pñt. Iuena. Fœda lupanaris tulit ad puluinar
odorē. Quid. de arte. Puluinar facili cōpoſuiſſe
manu. Idē li. heroi. Collaq; puluino noſtra ſe

renda dedi. Dicitur vulgo plummaciū. & for
mat diminutiue puluillus
Puluinus. Reg. in dic. puluinar.
Puluis & puluer in recto declari pñt. & format
diminutiue puluiculi & puluiculi. Hiero. i. q
da 3 epſa. Nefcio qd̄ vile puluiculi. Apuleg. i
quodā carmine: de q̄ meminit in apologia de
magia. Miſi (vſ petiſi) nitellas oris ex arabicis
frugib; tenuem: candificū: nobilē puluiculi.
Puluiculum. Reg. in dictōe puluis.
Puluiculus. Require ibidem
Pumex ſcē. gñe a Catul. ponit: maſ. aut a Virg.
ænei. xii. cū ait. Vt cū latebroſo punice paſtor:
hoc eſt cauerna vel cauernoſo lapide
Punctum. Reg. in dictōe pingo
Punctus. Require ibidem.
Pungo facit in prō punxi & pupugi: teſte Priſc. ſz
& pepugi veteres dixere: vſ ſcribit Marcel. i ſu
pi. aut facit punctū. Inde fit hoc Punctū p bre
uiſſimo tpe & p linea. Teren. in Phormi. Tū
tēporis inde punctū ad hanc rem eſt. Pro linea
autē Cice. p plancio. Nā q̄ queſtus es ples te
ſtes te habere de Volitima: q̄ quod in ea tribu
pūcta tuleris. Sunt tm̄ q̄ pro linea etiā maſ. gñe
punctus declinant: q̄ qd̄ genere & philoſophi
proferunt: etſi Laurentius improbet
Punio nis. & pœnio pœnis cum ce diph. in vno
ſcato dici pñt: teſte Ser. ſup lib. x. ænei. gñiā
punior deponēs: teſtibus eodē Ser. ſup li. i. ænei.
& Marſello. Vnde Tulli. de officijs ait. Neq;
ad eius qui puniſ aliquem verbis fatigat: ſz ad
reipublicæ vilitatem referri.
Pupa. Regre in dictōe pupus
Pupilla. Ibidem Pupillus. Ibidē
Puppis. Require in dictōe pupus.
Puppis. Ibidem Pupula. Ibidem
Pupulum. Ibidē. Pupul. Ibidē.
Pupus & pupa formāt p diminutionē pupulus
et pupula. Var. i. originib; Māmā lactis ſugen
tis paſcere pupū. Perſi. Dicite pōſtices in tēplo
qd̄ facit aug. Nēpe hoc vſ Veneri donat; avir
gine pupē. Mar. Pupā ſe dicit Gelſia cū ſit ann⁹
Oui. li. i. amoz. Suſpicio & fama ē oculis q̄q;
pupula duplex. Pupulū: vſ bs eſt a latere meri
dionali Sardinie: teſte Prole. Pupill⁹ & pupilla
nota ſūt vocabula. Pupilia itē oculi dī. Puppis
cū dupli. p ſeq̄nte e ſcribi: teſte Probo & etſi
debet. Sz & Puppis cū i poſt p: nō ſemel legim⁹
Mar. Scis quora de Lybico littore puppis eat.
Luca. li. viij. Vt ſit ab Emathijs ſemp tua lōg⁹
oris. Puppis & Hesperia pelago: cæloq; relin
quas. Oui. de Pōr. Dū mea puppis erat valida
ſūdara carina. nā ſi puppes dixiſſent: x̄lus ſtare
non poſſet.
Purus format comparatiuū purior ſuperlatiuū
puriffimus & purimus. Vnde Pompe. ait. Pu

metet inero. i. purissime tenero. Putus etiam pro purus ponitur: teste Pompeio.

Pusa. Require in dictione pusus.

Pusio. Require ibidem.

Pusus & pusa pro puello & puella a Varro. ponitur: qui & pusio vocatur. Iuue. Nonne putas melius quam tecum pusio dormit. neque ab eo quod est pupus deducit: ut Vgutio somniauit.

Puteo putes. & putro putres hoc distant: quod putere scelerere fecit: & prima producit syllabam. Putrere autem marcere: & per syllabam corripit. Horat. ser. xij. Putet aper: rhombus recens. Idem in sermonibus. Non alia quam qua Bizantia potuit orca. Sta. ii. Thae. xij. Nuda ossa: putresq; vertere permittat saniem. Vir. li. gnei. xi. Quadrupedumque putrem cursu quatit ungula campum. Putreo putres. Regre in dictione putreo.

Q ante VA

Vadrans genus est ponderis. quadra vero mensa quadrata Iuue. Vt bona summa putes: aliena viuere quadra. Vir. li. aenei. viij. Patulis nec parcere quadris. Mar. Cum mitis turdus mihi quadrare placet.

Quadra. Regre in dictione quadrans.

Quadrupedans. Require in dictione quadrupes.

Quadrupes & quadrupedans dici potest. Syl. li. iij.

Collisae quadrupedantium pectoribus rotovoluitur corpora capto. Et Vir. li. aenei. xi. Pertraeque quadrupedantium: pectora pectoribus rumpunt.

Qualis quale relatiui qualitatis sequenti substantiuo responderet. sed & nonnunquam antecedenti. Horat. in Epodo. Sed incitat me pectus: mammae putres equina quales hubera.

Qualus cum vnico I: genitum est vasis viminei: qui & calathus dicitur. Virg. Tunc spisso vimine qualos. Colaque praeflorum fumosis derripe testis.

Qualus format per diminutionem Quasillus: teste Prisciano. quin & hic quasillus. Festus. Calathos graeci nos dicimus quasillos. Tul. in Philippicis. An non inter quasilla pendet aux. & corripit quod syllabam: licet qualus illam producat. Tibul. Si tibi cura togae potior: pressumque quasillo. Qualus item per lanificio ponitur: ut interpretati sunt Porphyrio & Acron illud Horat. iij. carmi. Tibi qualum Cytheree puer. Quod quidem vasculum diminutiue quasillum mulieres vocant. Id autem est in quo pensa: vel tramam reuoluere solent.

Quande. Require in dictione quando.

Quando per aliquando ponitur: & nonnunquam per se quidem: teste Ser. ut est apud Vir. li. aeneid. xi.

Quando tot stragis acruos. Teucroque tua dextra dedit. Quandoque per quoniam accipitur: ut interpretatur Nonius illud Vir. Hic tibi fabor enim: quando haec tua cura remordet. Festus. Quando

non solum id quod quia fecit: sed etiam id quod postquam. Et cum graui voce pronunciat: fecit quia: & est coniunctio. Quando vero accentu acuto: tunc aduerbiu est temporis. Quande etiam pro quando dicebant antiqui. Haec ille.

Quasillum. Require in dictione qualus.

Quasillus. Require ibidem.

Quatenos. Require in dictione quatenus.

Quatenus cum est fecit qua fine. Sicut haecenus hac fine: auctore Festo. quod antiqui (ut pergit) quatenos dicebant. Quatenus item fecit quousque: ut interpretatus est Seruius illud Ciceronis in Laelio. Est enim quatenus amicitiae dari venia possit. Quatinus per i fecit quia: ut est apud Iuuenam. Quatinus hic non sunt & vanales elephantum. i. quia. Acron super illud Horat. in. iij. car. Clarus post genitis quatenus. Quatenus (inquit) quid fecit. Nam quatenus aduerbiu est interdum temporis: interdum loci. Quatinus vero coniunctio in est. Haec ille.

Quatinus. Require in dictione quatenus.

Q ante VE

Queo quisquit. & queor veteres protulerunt teste Diome. Accus inducere dicentem. Vnde omnia perdisci ac percipi queritur. Et Lucret. li. i. ait. Dum veniant aliae: ac suppleri summa queatur.

Quot. Require in dictione queo.

Quercus tam secunda quam quarta declina. declinari potest teste Prisciano. Ciceronis in chorographia. Quercos ramis ad terram iacent. & format per materiato quercus & querceus. Vir. georg. i. Sed tamē & quercus glandes. Porphyrio super illud Horat. in. iij. carminum. Querceta gargani laborant. Querceta (inquit) dicitur a quercibus. s. arboribus. Et Seruius super illud aeneid. vi. At qui umbrata gerunt cuncta tempora quercu ait. Querceta corona accipiebatur. quod in bello ciuem seruassent. neque a quero quarens Quercus descendit: ut cum Catullus. Vgutio somniauit. sed a querquera: auctore Pompeio in haec verba dicere. Quercus dicitur quod id genus arboris graue sit & durum. Tamen etiam in ingente euadat amplitudine. Querquera enim (ut subdit) grauem et magnam quidam dici putant. Querpuera item frigida interpretatur: ut est cum tre more febris. Lucil. Iactans me ut febris querquera. neque a queror Querquera deducitur: ut cum Catullus. somniauit Vgutio. sed est Κορρα quod graeci dicunt: ut idem auctor est Pompeius.

Quereus. a. um. Require in dictione Quercus.

Quernus. a. um. Require ibidem.

Querella. Regre in dictione Quero.

Queror. Require in dictione Quero.

Querimonia. Require ibidem.

Quero quis cum a diphthongo scribitur: teste Apule. & ex qua & res componitur: auctore Varro. Nam proprie (ut ait) querere est: quae sit res

aliqua inuestigare. & producit quæ syllabam Vir. li. enei. ix. Lustrat equo muros: aditūq; p
auiā querit. & facit in pto quæsiui. in supi. qsi
rū: & p syncopā quæstū. Inde hæc quæstio: et
hic quæstus huius quæstus vel quæsti. vel more
antiquo quæstuis. Plau. i. aulula. Nā hic apud
nos nihil est quæsti. Terent. in Andria. Nunq
animū quæsti grā ad malas inducā ptes. Cas
to. Quæstuis causa deridebāt res suas pueri. In
dō pfalli & abltō quarti ordīs facit qstibus p i
Cū quæro pposita: mutāt æ diphthongū in i:
vt inquirō: pquiro: conquirō: acqro: requiro:
exgro: qd & exquæro dici p: teste Prif. qui &
Plautū refert ita pscriptū reliquisse in aulula. In
tra exquære: sit ne ira. vt pgrdico. A quæro ve
nit quæso quæsis cū æ diph. teste Apu. Lucre.
lib. i. Niduiū pacē notis adit: ac prece quæsit. et
facit in pto quæsi. in supi. quæsum: teste Chari
sio. vel fm Probu qsiui. in supio qsiui. & fecit
id qd rogo. Ennius tñ (vt Festus refert) quæse
re p qre posuit. Queror quereris depo. absq
æ diph. scribit: & primā corripit syllabā. Qui
di. Heroidū. Vela queror redditu: verba care
re fide. & facit in supi. questū. A q sit hic qstus
huius questus. Sed & hæc questio pro quærela
vel querimonia formari potest. Questus facit
in dō pfalli & abltō questibus

Querquera. Require in dictione quercus

QuæstocRequire in dictione quæro

Quæstio. Ibidē

Quæstus. Ibidē

Questio. Ibidē

Questus. Ibidē

Q. ante VI

Quianam. Requi. in dic. quiane

Quiane & quianam hoc distant. q; quiane reue
ra fecit: teste Seruio: vt est apud Virg. li. enei.
iii. Quiane auxilio iuuat ante leuatos. Quia
nam vero: cur vel qre fecit: auctorib; Seruio et
Festo. Et est vna pucula: sicut & quiane. Virg.
enei. v. Heu quianā tāti cinxerūt ghera nimbi
Quies substantiuū fœ. gñis: adiectiū p o triū est
genere: teste Prif. in hæc yba dicēte. Inquies: cu
ius extremā syllabā corripit dixit Probu: grō in
quietis declinat: cū triū factū est genere: cuius
etiā simplex in vsu triū genere inueniūt. Hæc ille
Vnde Salu. li. histo. ij. ait. Et inquiete nomie hi
striones vix sane Burbuleiū appellabat. Neui
in carmie belli punici. Iō q; eius mentiē fortuna
fecerat quietē. Lycini. Macer annaliū. i. Non
minimo ope milites quietes volebāt eē Quies
substantiuū facit i grō quietis & quiei: teste Pri
sci. Aphrani. in emācipato. Sollicito corde cor
pus nō ponit nūc quie. Næui. ptesilao. Com
plexa somno corpora operiunt: ac suauī quie di
cant. Vir. Nec placidā mēbris dat cura quietē.
Quinquatria dicebant festā: quib; fiebāt quin
q; dieb; sacra Palladi (vt Qui. docet) ita appel

lata: quoniam quinq; dieb; post idus celebrabā
tur. dies enim post idus ater erat. Inde Quin
quatria: quasi quinq; ab atro die. Qui. i. Fastis
li. iij. Vna dies media est: & fiūt sacra Minerue
Noia: q; a iunctis quinq; dieb; habēt: Sanguis
ne prima vacat: nec fas cōcurrere ferro. Causa
q; est illa nata Minerua die. Altera tresq; super
strata celebrant arena. Ensiy exercitis bellica læ
ta dea est. Et tam secūda q; tertia declinat dē plu
rali tñ numero substantiue declinatur. Sicut et
cætera nomina festoz: auctore Macrobio. Iu
uena. satyra. x. Incipit optare: & totis quinq; a
tribus opat. Cice. in episto. Ita tumultuosq; cō
ciones: ita molestæ quinq; trijs afferebantur.
Quiris huius quiritis cum i latino singu. nume
ro declinatur. etsi pfallis tñ numeri Donatus
esse tradiderit. Iuuenalis tamen vna plebe quiri
tem facundum iuenies. Persius satyra. vi. Heu
steriles veri: qbus vna quiritem: vertigo facit.
Luca. lib. vij. Hirtam mēbra sup Romani mo
re quiritis: induxisse rogā. Hora. in episto. Lu
dicra & plausus: & amici dona quiritis. Ouid.
An si pullassent minimū de plebe quiritū. Por
test etiam declinari in recto hic quiritis: aucto
rib; Petronio & Sergio in Donatū: quineri
hic & hæc quiritis: teste Seruio sup li. iij. eni.
& facit in grō pfalli quiriui: & p syncopā qui
ritum: teste Prif. Hora. Oda. i. Hunc si nobiliū
turba quiritum. Varro. Vendidit hic Latium
populū: agrosq; quiritum eripuit
Quiritis. Require in dictione quiris.

Quiritas. Require ibidem.

Quis vel qui: quæ vel qua: quod vel quid: grō
cuius: dō cui v; quoi: teste Quinti. quod & p
tulit Catul. cum dixit. Furi quoi neq; seruū est
neq; arca. Veteres etiam grō cui dicebant: teste
Prifcia. Vnde Cice. pro Roscio ait. Vereor em
cui modi est Rosci: ne ita hūc videar seruare: vt
tibi omīno nō pepercerim. hoc est cuiuscunq;
modi. Et nonnunq; monosyllaba dictione est: &
quādoq; dissyllaba. Vir. li. enei. v. Cui vix at
tollens palinur lumina satur. Marti. Cui por
tat gaudēs ancilla paropside rubra Halecem.
Bisyllabā autē dictione expressit Manil. cum
ait li. iij. Sic erit & sedes fugiēda perendaq; cui
q; Sic & sperāda fides & metuēda perida. Al
binus rex Roma. lib. i. Ille cui ternis capitolia
celsa triumphis. Sponte deum patuere: cui fre
ta nulla repostos. Abscōdere sinū nō tutæ mo
nibus vrbes. Et notādum quod tam fœmi. q
mascu. gñe quis proferri pōt: testibus Prifc. &
Diomede Enniū referēte dicentem. Quis tu es
mulier: quæ me insueto nuncupasti nomine. et
Plaut. in Vitularia ait. Dic mihi si audes: quis
ea est: quā vis ducere vxorē. Sic etiā quisquis
fœminino genere protulit. Terent. in Eunuchō

dicēs. Hunc oculis nostras quisq̄ nō vidit pro
quæq̄. vbi Donat⁹ quisq̄ (ingr) multis exēplis
probat enī fce. gñe veteres ptulisse. In abltō
aut singu. facit quo qui qua: qui quo qui. Te/
ren. in Eunuchō: Cū parmenone. i. cū q̄. Vir.
lib. ænei. xi. Accam ex æqualib⁹ vnā. Qui cum
partiri curas. i. cū qua. Nō plāli: qui: quæ: qua
quæ: quod. Antiqui declinabāt: qui vel ques:
quæ v⁹ ques: teste Prif. Pacuui⁹ inducēte dicen
tē in Medea. Ques sūt isti. & Caro in originib⁹
ait. Si ques sunt populi. Grō plāli quorū quæ:
quorū. v⁹ quūm a ques: teste Ser. sup. li. i. ænei.
Drō & abltō qbus vel quis: pducta tñ syl. vt
scilicet differat a nōiatio singulari: vbi corre/
pta est: vt est apud Luca. lib. ij. Pro fata q̄s ille:
quis fuit ille dies. Hora. serm. i. Quis humana
sibi doluit natura negaris: pro quibus
Quisquam. Req. in dictōe quis

Q ante VO

Quondā tria tenet tēpora: pteritū: p̄sens: futurū
testib⁹ Agratiō in Caprū: & Seruio. Vir. i Bu
col. Quondā tua dicere facta tēpus erit. Instan/
tis aut tps idē etiā Vir. ptulit cū dixit. Quon/
dam etiā victis reddit in p̄cordia virtus. Pre/
teriti vero tēporis posuit Boetius in initio ope
ris de consolatione: cum ait. Carmina q̄ quon/
dam studio florēte peregi.

Quotiescū post e: & scribi & efferri debet. te/
ste Capro de latinitate. Simili quoq̄ modo to
ties: sicut decies: centies: millies

R ante A

Radix tā maf. q̄ fce. gñis est:
testib⁹ Diome. & Donato in
editiōe secunda: & in obliq̄
di syllabā pducit. Ouid. lib.
Meta. xiiij. Moly vocāt supe
ri: nigra radice tenetur.

Rallū cū duplicato l: noua/
cula dī. Ralla eadē scriptura

gen⁹ ē vestis a charitate dicta: auctore Marcel.
Ramale. Regre in dictiōe ram⁹.

Ramus & ramale dici p̄: teste Ser. sup. iij. ge/
or. Persius. Vt ramale verus. Oui. li. Meta. viij
Multifidasq̄ faces: ramaliaq̄ arida recto

Rana format per diminutionē ranūculus: testib⁹
Diome. Donato: Priscia. vel fm Vgu. ranula.
vel vt Gasparin⁹ tradit: ranella

Ranella. Require in dic. rana.
Ranula. Ibidē

Ranūculus. Ibidē
Rapa scemi. & rapum neu. gñe declinari potest
Plini⁹ lib. xx. natu. histo. Siluestre rapum in ar
uis nascit maxime fruticosum. Serenus. Cru/
dacq̄ dulcicido miscebis rapa liquore. Martia
lis. Hæc tibi brumali gaudētia frigore rapa:
quæ damus. Et format per diminutionē rapu
lum. Hora. sermo. xvij. Captus vt aiebat: cœ/
ne pater acria circum rapula. Idem sermo. xij.
Quom rapula plen⁹ atq̄ acidas mauult inulas
Vgutio format etiā a sceminino rapa dimi
nutiue hæc rapula.

Rapula. Regre in dictiōe rapa
Rapulū. Ibidē. Rapum. Ibidem
Rapinator. Req. in dic. rapror.
Raptor a raptu supino. et rapinator a rapina in
vno significato dici potest: teste Nonio. Lucil.
li. ij. Homo impudicus & impune est rapina/
tor. Varro in Marco. In inuidiam veniat in b
ipso rapinatores.

Rastellum. Require in dictiōe rastrum.
Rastellus. Ibidē. Raster. Ibidem

Rastrum neut. genere. & raster mascu. teste Pho
ca declari potest. Vnde plāli nume. rastros di
cimus & rastra. Seruius. Rastra q̄ terram ra/
dant appellant. Rastrū format diminutiue ra/
stellum. raster autē rastellus. Varro de ling. la/
tina. Quo ab rasu rastelli dicti sūt.

Rates p̄ scribi teste Probo & efferri debet. Cō/
perit tñ & ratis p̄ i: & qdem frequē q̄ rates.

Vñ Sta. li. Thæbai. xij. ait. Decepit fallo ratis
ægea velo. Luca. li. v. Erigit atq̄ omī surgit ra
tis ardua vēto. Vale. Flaccus li. i. iam placidis
ratis extar aquis: quā gurgite ab imo. Nam si
rates dixissent: versus stare non posset

Ratis. Require in dictiōe rates.
Rauda. Require in dictiōe rauder

Raudē. Ibidē. Raudus. Ibidem

Rauenna: vrbs est Italiæ padulosa: dicēte Syllio
lib. viij. Lenta padulosa: profcindūt stagna ra
uennæ. Inde hic & hæc rauennas vel rauenna/
tis. Vnde in legenda sancti Leonis papæ legi.

Restituta est ecclesia rauēnatis sub ordinatione
sedis apostolice.

Rauennas. Require in dictiōe rauenna
Rauennatis: Require ibidem.

R ante E

Re: si componit cū verbo in initio vocalem ha/
bente: vel aspiratū principii: d littera vt pluri/
mū interponitur: vt redeo: redādruo: q̄d idem

fecit redābulo: reduno: redamo: redintegro: re
dimio: redoleo: redundo: redigo: redarguo: re/
dardeo. Ouid. de remedio. Flama redardescit:
quæ modo nulla fuit. Redhibeo redhostio gra
tias refero: etiā d recipiunt. Interponitur etiā
in his verbis: indigeo: indulgeo: prodeo: pdest
prodigo: reddo: redduco. cū cū vnico d redu/
co scribi possit: vt super regulam: Reñcio refert
libro vltio clarius edocebimus

Recordo. Require in dictiōe recordor
Recordor recordaris deponēs est verbū: quod
tamen Probus tradit esse cōmune. Vñ & pas/
suum protulit Hieronymus in Ezechiele. cap.
xviij. dicēs. Omēs iusticiæ eius q̄s fecerat: non

recordabunt. Antiqui etiam recordo dixerunt
testibus Prisc. & Marcel. qui & Claudii Quadri-
garii refert scripsisse eum recordauit. & tã cū
grō q̄ cū abltō construi potest

Reddo dis cū duplicato d: facit in futuro indica-
turi modi reddā & reddibo. Plaut. in Menæch.
Salutū tibi ita: ut mihi dedisti reddibo. Redio re-
dis: & redino nis in vno scato dici potest: auctore
Redino. Req. in dic. redeo.

Pōpe.
Reditus p̄ regressū cū vnico d scribit: & p̄ pro-
uentu: cū in vtroq; scato primā syl. corripit.
Oui. Heroi. Vela queror reditu yba carere fi-
de. Idem lib. ij. de Ponto. At redit? iam q̄sq; su-
os amat: & sibi qd sit. Vtile: sollicitis supputat
articulis. Idē li. de amore. Turpe tori reditu cē-
sus augere paternos. Dicit autē p̄ prouentu redi-
tus: eo q̄ singulis anis redeat. neq; a reddo red-
dis descendit: ut Gasparinus tradit.

Refrago. Require in dictōe refragor

Refragor garis deponēs est ybū: qd antiq; etia;
refrago. p̄ uulerū: teste Marcel. Vñ Sifenna lib.
histo. xxij. ait. Multi populi plimē cōcionis di-
aurā oib; animis & studiis refragare. i. dictu-
ræ suffragari sūt. Refragari item resistere scat.

Refuga cōis gñis est: & is dī: q̄ alioq; dñum re-
Regia vrbs. Req. in dic. rhegiū. (sugit

Regium. Regre in dictōe rhegyū.

Regilla cum duplicato l̄ scem: gñe declinat: te-
ste Marcel. quā & regillum neutro declari pos-
se tradit Vgu. genus est vestis

Regillum. Require in dictōe regilla.

Regienses. Require ibidem.

Regno nas dīo iungit: et nōnunq; grō. vr̄ apud
Hora. in. iij. car. Et q̄ paup aquæ Daun? agre-
stium regnauit populo: p̄ agrestibus populis.

Reminisco. Require in dictōe reminiscor

Reminiscor sceris deponens est ybū. l̄ & remi-
nisco veteres protulerunt: teste Priscia. Et tam
grō q̄ abltō iungi potest.

Repages & Repaguli in vno scato dici potest.
Neq; a repādo dis deriuat: ut somniauit Vgu-
tio. sed Repago auctore Pōpe. in hęc yba dicen-
te. Repagula sunt: q̄ patefaciēd: gratia na econ-
trario oppugant: hanc & repages dicunt. Hęc il-
le. Obices ergo appellari possunt quia figunt.

ut Ouidi. lib. Metamor. v. Raptaq; de dextro
robusta repagula positi: ossibus illis.

Repagulum. Require in dictōe repages

Reperio ris facit in futuro indicatiui modi repe-
riā & reperibo: testibus Donato: Nonio: Seruo
Probo. Cæcili. Meæ morti remediū repibit ne-
mo. Plaut. in pedico. Igitur aliqua res repibit.

Requies facit in grō requiei & regenis: teste Prisc.
Vir. li. ænei. iij. Tēpus inane peror: requirē: spa-
tiumq; furori. Cice. i. dialogo de senectute. Ut
meæ senectutis requiei: oblectamētaq; noscā;

Respondeo des secūda. & respōdo respondis ter-
tia cōiuga. declinari potest. Manilius lib. v. Sic
etiam magno quædam respōdere mūdo

Respondeo. Require in dictōe respondeo.

Ræte neu. & rætis mas. & scē. gñe declinari pōt:
testibus Capro & Prob. l̄ & hęc rætia: teste Pri-
sci. Plaut. in rudēte. Nō vides p̄ferre me vuidū
rætē sine squamoso pecu. Idē itē: in rudēte. nā
rūc & operā ludos facit & rætia: ut tēpestas est
A neutro sit Regiolū: ræticulum: A scēminino
Ræticultura. A rætia. Rætiaculū. vr̄ apud Plal-
mographū. Cadēt in ræticulū eoz; peccatores
Et ut Apuleio placet: cū æ diph. annotat

Retia. Require in dictōe rete.

Retialū. Ibidē

Reticula. Ibidem.

Reticulū. Ibidē

Retiolū. Ibidem

Retis. Ibidē. Reuerto. Requi. in dic. reuerto.

Reuerto ris depo. est ybū. l̄ & reuerto neutra-

le vsurpat. Tul. li. offi. ij. Fast? est alter ei? sisten-

di vas: ut si ille nō reuertisset moriēdū esset ipsi

R ante H

Rhaphanū. Require in dictōe rhaphanum

Rhaphan? cū aspira. post r: scē. gñe. & rhapha-

nū neu. declinari p̄t. Seren? Rhaphan? vel co-

sta iuuabit. Pl. li. xxx. natu. histo. Rhaphanū &

siluestre dixim? esse laudatissimū i arcadia: ge-

nus ē radices. qd etiā mas. gñe. Serapion pulit.

Rhegini. Regre in dictōe rhegyū.

Rhegyū cū aspira. post r & y greco a Tor. scri-

bi p̄cipit: ciuitas est Calabriae seu Brutiorum: teste

Lui. li. ij. de secūdo bello punico. Est autē in eo

loco q̄ Italia a Sicilia diuupta est. vñ & a pxy-

pyw qd ē dirūpo nomē assūpsit. q̄re Festus di-

xit ē municipiū i freto siculo. Neq; a rege cog-

noiatū est: ut cū Catho. Vgu. sōniauit & ab h̄

rhegyo Rhegyni dicti sūt. Regiū absq; aspira.

post r & cū ilati. vrbs ē Gallie Cisalpine a rege

denoiatū. a q̄ Regiēses dicti sūt. Regia vrbs est

Syrię: teste Prole. Sūt & eodē noīe vocatę dūg

vrbs mediterraneę Ibernię Britānię vr̄ides

Rhena. Req. in dic. rhen?.

(Pro. oñdit

Rheno. Ibidem

Rhenum. Ibidē.

Rhenus cū aspiratiōe post r. & hoc rhenū dedi-

nari pōt. Vir. li. gnei. viij. Extremiq; hoīm mi-

nori: henusq; bicornis. Hora. i. arte poe. Aut

flumē rhenū: aut fluuius describit arcus: fluui-

us est galliæ. Est & eodē noīe fluuius in Italia:

nō longe a Bononiēsi vrbe fluēs: dicēte Syllio

li. viij. Paruiq; Bononia rheni. Hic Rhenos: ge-

nus est vestis ex pellib; auctorib; Salust. in hi-

storijs. & Seruio sup. iij. georgi. grēcū viputo

vocabulum. Nam p̄ivo o pellis interpretatur

Rhena insula quædam est iuxta Atticā: nō lon-

ge a Cycladibus: teste Ptolegeo.

Rhætorica huius rhætoricę cum aspiratiōe post

r & æ diphthongo (ut Apule. placet: ea scilicet

ratione quā in dictione syncerus docebimus)
& t & exilibus: & more græco rhætoricæ hu-
ius thætorices declinari potest.

Rhætoricæ. Require in dictione Rhætorica.

Rhien cū aspiratione post r: & i latino apud græ-
cos scribit: qui a nostris absq; aspiratione rien
vocat. Na (teste Varrone) latinū est vocabulū:
a riuo dictum. Antiqui rhienes appellabant ne-
phrum diues vt auctor est Festus. Plau. Glaber
erat tanq̃ rhien.

Rhinoceron. Requī. in dictione Rhinoceros.

Rhinoceros huius rhinocerotis cum aspiratione
post r. & i latino & c exili scribit: animal est vni-
cū in nare cornu habēs ad repādū: teste Solino
At yō Paulanias duo habere cornua affirmat
alterū quidē insigni magnitudie ex narib; extās
alterū quod superius erumpit exigū: sed vali-
dissimū. Isidorus aut lib. ethimo. xij. declinat i
recto hic rhinoceron grō rhinocerotis. Ponit
nōnūq̃ rhinoceros p quodā vase olei gutta-
tim fundente: lauantib; se in balneis: vt ē apud
Martī. Gestauit fronte modo me iuuenens. Ve-
rum rhinocerotā me putabis Pleno gutto.

Rhodope. Require in dictione Rhodopis.

Rhodopis huius rhodopis vel rhodopidos: cū
aspiratione post r scribit: p̃p̃riū fuit meretricis
nomē: teste Hæzodo. lib. histo. ij. quæ a Plin. &
Strabo. li. vlti. rhodope vocat. Alia eiusdē no-
minis Rhodope fuit Thra cū regina. Rhodope
item mons est Thraciæ: teste Floro li. histo. iij.
a Rhodope regina ibi sepulta: sic cognominata
Quē montē Solinus dixit esse Mygdoniæ. Et
vtrūq; esse pōt: quia cōterminæ regiones sunt:
& corripit do syllabā. Vir. Quaq; redit mediū
Rhodope porrecta sub axem: Illic clausa tenet
stabulis armenta.

Rhoda. Require in dictione Rhodos.

Rhodia. Ibidem

Rhodius. Ibidem

Rhodos huius rhodi cū aspiratione post r scribit
Insula est Lyciæ: teste Pompo. Melali. ij. & eius-
dē nois vrbs in ea: de qua Luca. lib. viij. Clara
q; relinquit Sole Rhodon. Rhoda vrbs est indi-
gerū: teste Prole. Rhodius fluuius fuit Troian⁹
teste Home. lib. Ilia. xij. Rhodia vrbs est Lyciæ
circa mōrē Massiciæ: teste Pro. Rhodia itē Ocea-
ni & Tethyos filia fuit: teste Helio. in theogo.

R ante I

Rica. Requī. in dicti. Ricinus

Ricina. Ibidem.

Ricinum. Ibidem.

Ricula. Ibidem.

Ricinus cū i latino vtrōq; & hoc riciniū decli-
nari pōt. Ser. Ricinus genus est vestis muliebris
Var. de ling. lati. A rēciendo riciniū dictū est.
Festus. Riciniū omē ē vestimētū quadratū. Est
etiā ricinus genus cucumeris: & gñs vermis q
exitū nō habet. Ricina insula quēdā est Iberniæ
supiacens: teste Prole. Rica cū i latino & c exili:

vestimentū est quadratū: fimbriatū: purpureū
quo flamines p palliolo utebant: teste Festo. &
a ritu dicta est: auctore Varro. de lingua latina
Alij dicūt q; ex lana fiat succida alba: & cæru.
colore inficiat. Et format diminutiue Ricula.

Rictum. Require in dictione Ringo.

Rictus. Ibidem.

Rideo rides secunda: & rido ridis tertia cōiuga.
declinari pōt: teste Diome. Brutū inducente di-
centē de patientia. Irridit horū lachrimas.

Rido ridis. Require in dictione Rideo.

Rigeo ges secūda: & rigo rigas primæ cōiuga.
vtrūq; & bū notā habet significationē: & vtro-
biq; ri syllā. corripit. Luca. lib. ix. Aphrica Cy-
renis etiā tunc bruma rigebat. Oui. lib. meta. v
Dextra dirigit: nec citra mora nec vltra ē. Bo-
etius. Et veris elegi fletibus ora rigant. Luca. li.
vi. Irrigat amphryfos famulātis pascua phebī
Rigo rigas. Require in dictione Rigeo.

Ringo gis. & ringor deponēs dici pōt. Teren. in
Phor. Cū ille & cura & sumptib; absumit: dū
tibi sit qd placet: ille ringit: tu rides. Est aut rin-
gere (teste Ser.) os extendere: indignari: irasci:
murmurare. Ab huius verbi supino rictū fit b
rictus hui⁹ tus: & hoc rictū: teste Acro. sup illd
Horati ser. x. Ergo non satis est risu diducere ri-
ctū. Vñ & Lucre. li. v. inq̃. Molosum Mollia
ricta p̃mūt duos nudantia dentes. Oui. lib. me-
ta. vi. Ipsaq; dilatāt patulos cōiuitia rictus.

Ringor. Require in dictione Ringo.

Ritus hui⁹ ritus: & rites hui⁹ ritus declinari pōt:
sicut impetus & impes: vt in ipsa dictione vidi-
mus. Sta. lib. thæ. xi. Hei mihi primitijs ararū:
& rite nefisto Libatus. Dicit aut ritus: auctore
Pompe. mos vel cōsuetudo. Rite yō aduerbiff
bene vel recte significat.

Rixor. Require in dictione Rixor.

Rixor rixaris deponēs est verbū: qd & rixor ve-
teres ptulere: teste Marcel. q & Varronē refert
dixisse. Vigilant: clamant: calent: rixant.

R ante O

Rogo gas verbū varia cōpositione: diuersa deti-
net scata. Vñ y. Si rogat addideris cō. gregat
e dat: in infert. De minuit: sub substituit: p pro
trahit: inter Quærit: præsupat ac destruit atq;
superbat.

R ante V

Ruber. Requī. in dic. Rubus

Rubeta. Ibidem.

Rubetum. Ibidem.

Rubeus. Ibidem.

Rubi oppidū. Ibidem.

Rubius a um. Ibidem.

Rubus mascu. gen. arbuscula est: quæ tñ a Pro-
scemi. gen. tradit: cuius fructus scemi. etiā gen.
est: dicere Sereno. Mandit apta rubus g̃nguiuis
& bona labris. Rubetū locus ruborū est. Hæc
rubeta genus est ranę venenosum. Iuue. saty. i.
Porrectura viro miscet suete rubetā. Rubi plu

p

ralis tñ numeris: oppidū est Italix: de quo Hor.
ra. ser. v. Inde rubos fessi puenimus vtpote lon
gū Carpentis iter. Inde fit Rubius iaium. Vir.
Nunc facilis rubia cōtexit fiscina virga. Ruber
rubra rubrū: & rubeus dedinari potest.
Ructo ructas dicendū tradit Pompe. non ructor
deponēs. Sed & ructor vsurpat. Vñ Hora. in
arte poetica ait. Hic dū sublimes verus ructat
& errat.

Ructor. Require in dictione Ructo.

Ruda. Req. i dic. Ruder.

Rudens. Ibidem
Ruder & rudus in recto: gō rudis declinat: si
cut pondus hui⁹ pōderis. Lucil. saty. ij. Et iacē
dū hūc aggerē & id gen⁹ rudus. Rudus vel (vt
scribit Festus) raudus res rudis & impsecta dī:
homo quoq; impitus rudis appellat. Hoc rau
de villa quādā est agri Mediolanensis in Insu
bria. Rauda vrbs est in hispania: teste Ptole. Ru
dus scēmi. gene. ea virga vocabat: qua donati
gladiatores a gladiatura cessabāt: teste Ser. Lu
uena. saty. v. Accepta rude cōcepisset Vegēto vi
deri. Rudens tā scēmi. q̄ mascu. gen. est: testibus
Capro & Pro. restis est nautica. Catul. Cādida
q; intorni sustollant vela rudentes. Ruda vrbs
est Drangianæ puincia: teste Ptole. Rudix plu
ralis tñ nu. vrbs est Sallentinor: teste prole. de
qua Syllius lib. xij. Miserunt calabri: rudix ge
nuere vetustæ.

Rudix. Requi. in dictione Ruder.

Rudio. dis. quarta: & rudo dis tertia cōiuga. de
clinari pōt: sed rudio ru syll. corripit. rudo yō
indifferentē habet. Qui. meta. viij. Horatq; seq
dānosq; erudit artes. Vir. ænei. vij. Vinda re
cusantū & sera sub nocte rudentū. Per. Findor
vt archadiæ pecuaria rudere credas.

Rudis. Requi. in dic. ruder.

Rudos. Ibidem

Rudo dis. Require in dictione rudio.

Rudus di. Require in dictione ruder.

Ruma. Require in dictione rumen.
Rumen hñ⁹ inis. ea colli pars est: qua æsca deuo
rat: teste Pompei. Hæc rumā apud veteres mā
ma vocabat: teste Nonio.

Rumino. Req. in dic. rumo. Ruminor. Ibidē
Rumo as. dixerūt antiqui: teste Pompe. qd nunc
rumino dici: & ruminor deponēs. Var. in ra
naquile. Nō modo absens de te sapius cogita
bit: sed etiā ruminabit humanitatē. i. in memo
riā reuocabit: interpretē Nonio. Proprie tñ ru
minare: teste Ser. est remouere: & denuo consu
mere. Virgi. in bucco. Illice sub nigra pallentes
ruminat hærbas.

Ruo ruis facit in supino ruitū & rutū: cum quo
composita omnia præterq; dirutus ru syllabā
corripiunt: teste Priscia. tractatu de picipio cir
ca finē: nulla tamē ratione nullius hæc in parte
poetæ auctoritate munito: cui nos cōtradicen

tes ru syllabā sicut in cæteris: sic & in hoc com
posito dirutus correptā esse auctoritatib; com
probamus. Properu. Casiraq; pelusi Romano
furruta ferro. Idem. Et phœbi & priami diruta
membra senis. luue. Atq; verus Thæbe centū
iacet obruta portis. Idem. Vtq; lacus superant:
vbi quantū diruta seruāt Ignem troianū. Vir.
lib. æneidos. x. Intulerat torrens arbusq; di
ruta ripis. Idem lib. æneidos. xi. Nec mihi cum
Teucris vllum post diruta bellū Mœnia. Syl
lius lib. i. Surgebat cumulo certantiū prorutus
agger. Lucanus lib. iij. In medium mors omis
abit: perit obruta virtus. Oui. heroidū. Diruta
sunt alijs: vñi mihi pergama restant. Ruō apud
Noniū plura retinet significata: hoc nihilomi
nus in loco explicanda. Ruere (inquit Nonius)
cadere significat. Virgi. lib. æneidos. ij. Ruit al
to a culmine Troia. Ruere diuidere. Virgi. lib.
æneidos primo. Spumas salis ære ruebant. Ru
ere decipi. Tulli. lib. officiorū. iij. Si hoc nō est
turpe pati ruere: & per fallaciā venditorem in
maximā fraudem incurrere. Ruere effundi. Vir
gilius lib. æneidos. vi. Vnde ruunt totidē vo
ces responsa Sibyllæ. Idem georgicor. iij. Ruit
arduus æther. Ruere sine cautela irruere. Virg.
lib. æneidos. x. Quo moriture ruis: maioraq;
viribus audes. Ruere eruere leuare. Virgilius
æneidos. xi. Confusa ruebant Ossa focis. Idem
lib. æneidos. ij. Torumq; a sedibus imis Vna
eurusq; notusq; ruunt. Ruere: diruere compla
nare. Virgilius georgicor. i. Quid dicam iacto
qui semine cōminus arua Insequitur: cumulus
q; ruit malæ pinguis arenæ. Terentius in Adel
phis. Cito ruere: agerem: raperem. Ruere eri
gere extollere. Virg. lib. æneidos. ij. Et ruit atrā
Ad cœlum picea crassius caligine nubem. Idē
in eodem. Vertitur interea cœlum & ruit ocea
no nox.

Ruro. Require in dictione Rus.

Ruror. Ibidem.

Rursum. Require in dictione Rursus.

Rursus & rursum dici potest: & significat iterū
& nonnunq; pro retro ponitur: teste Marcello.
Virgi. geor. iij. Rursum cura patrū cadere: id ē
retro. Varro in andabit. Mortales multi: rur
sus ac prorsus meant: hoc est retro.

Rus habet plurali numero rura & ruribus. Pri
scianus in perihegesi. Europes Asiæ disungēs
ruribus arua. Inde fit Ruro ruras verbum pro
eo quod est rusticor: teste Nonio. Plautus in ca
ptiuis. Dum rurant homines. Sed & ruror de
ponens Varro. prulit: quom dixit. Dū in agro
studiosius ruror: Aspicio Triptolemū sculpo
neatum bigas sequi cornutas.

Rusticor. Require in dictione Rus.

S ante A

Accus cū gemino (nā grē
ci σκκωσ) format p di
minutionē sacculus & sac
cellus: teste Asconio. Neq;
ab eo qd est sagū descendit
vt cū Catho. Vgu. somni
auit. Sacellū prima correpta
locus sacer dicit p diminu
tionē. Sagax tertie declina

tionis triū generē: teste Priscia. & Saga primæ
hoc distat: q sagax primā syllā corripit: saga
pducit. Sta. siluag. lib. iij. Vigilis te animi atq;
sagadis Exitus euoluit. Hora. in epist. Sōnia ter
rores magicos miracula sagas. scz. rides. Saga
mulier dicit perita sacrorū: vt scribit Pompei.
Saga item vocat scemina ad libidinē viros: in
dagatrix: teste Marcel. & pducit sa syllā. Marti
alis. Exorat noctes dū mihi saga tuas. Sagū ve
stimentū erat militare: cuius diminutiū est sa
gulū: prima correpta. Iuue. An saga vendenti
nubar caupone relicto. Virg. lib. ænei. viij. Vir
gatis lucent sagulis.

Sabucus. Require in dictione Sambucus.

Sacculus. Require in dictione Saccus

Sacculus. Ibidem.

Sacellum. Ibidem.

Sacerdotula. Require in dictione Sacerdos

Sacerdotulus. Ibidem.

Sacerdos cōis generis est: & format diminutiue
sacerdotulus & sacerdotula.

Sacrifico cas. & sacrificor deponēs: teste Marcel
lo vsurpat. Ennius. Sic nos ille suos dñs sacrifi
care pueros. Varro rerū diuinarū lib. iij. Viri
nuptis sacrificabant in cubiculo viduæ. Cato
de liberis educandis. Quom primoribus initi
arent de potione pueros sacrificabant.

Sacrificor. Require in dictione sacrifico.

Sagana mulier. Require in dictione sagina.

Saganus fluuius. Ibidem.

Saga. Req. in dic. saccus.

Sagax. Ibidem

Sagena rete. Require in dictione sagina.

Sagina aruina vel pingue scemi. gen. mediā p
ducit. Iuue. sary. iij. Ista dies pperē stomachū
laxare saginis. Arator. Nā qd corporeæ pfit
alimēta saginæ. Qd Vgu. etiā saginū declinari
neu. gene. præcipit. Inde saginatus saginata sa
ginatū: cui quidē secundā syllā. Calphur. cor.
quom ait eglo. iij. Vt quoq; turba bono plau
dat saginata magistro. Melius hac in preptulit
Thobias quom ait. Vetre saginato veneris fu
spirat ad vsum. Sagena magna quædā est retis
piscatoria. Marcus Manilius lib. v. Excipit va
sta circūuallata sagena. Sagana ppruū fuit me
retricus nomē: cuius meminit Hora. ser. viij. di
cens. Alcū saganæ callendrū. Saganus fluuius
est Carmanix: teste Ptolemæo.

Saginatū. Req. in dic. sagina.

Saginū. Ibidem.

Sagraa huius atis neutro: & hæc sagma hui⁹ sa
gmæ scemi. ge. declinari pōt: quo scz genere p
tulit Acron exponēs illud Hor. ser. v. Clitellas
tempore ponit. i. vt ait sagina: hoc est fellas: q;
vulgus bastos appellat: sed & p sarcina ponit.

Sagulū. Requ. in dicti. saccus.

Sagū. Ibidem.

Sala. Require in dictione sal.

Salamin. Requ. in dicti. salamis.

Salamina. Ibidem.

Salamis & salamin in recto: & salamina ab accō
græco formata declinari pōt. Sta. lib. Thæba.
xij. Hos salamis populos illos cerealis eleusin:
Iuue. sat. x. Ille tñ qualis redijt salamine relicta.
Vir. Laomedontiadē primū salamina petentē.
Accūs græcus est. Quinti. lib. vi. Neq; est igno
bile exemplū Megarios Atheniensib; cū de sa
lamina contenderēt victos Homeri versu. Insur
la est Peloponeso adiacēs: teste Ptol. vrbē noīs
retinēs: in qua Telamō pater Aiakis & Teucro
regnavit: sed cū reuerteret Teucro a bello Troi
ano: nec de inimicis Aiakis: teste Iustino: vltus
fuisse a patre expulsus Cyprū perrexit: ibiq; ci
uitatē cōdidit: quā & salaminā vocauit: de qua
Hora. i. car. Nil desperādū Teucro duce & au
spice Teucro. Certus em pmisit Apollo Am
biguā tellure nouā salamina futurā. Petr⁹ riga
in actibus apostolicis. Ad Cyprū tendūt: post
intrantes salaminā.

Sale. Regre in dictione sal.

Sales ridicula ipsa. Ibidem.

Sale populi. Ibidem.

Salio. Require in dictione fallo.

Salius. Require in dictione sal.

Sallo fallis cū gemino l tertie cōiuga. facit in ptō
falli: in supino falsum. Lucil. lib. iij. Sallere mū
rænas & frigidaria ferre. Salio salis quartæ cō
iuga. facit in ptō salui: in supino salitū: restibus
Diome. & Priscia. Neq; cū gemino l scribit: vt
inerudite scribi præcipit Gasparin⁹. Nā primā
corripit: vt ē apd Cornelii Seuerū. Distractos
atq; salitos. Hora. iij. car. Molliuit auersos pe
nates: Farre pio & saliente mica. Tibull. Farre
pio placet: & saliente sale. Salio salis in alio fro
etū cū vnico l scribit. & facit in ptō salui & sali
ui: teste Priscia. in supino saltū: & scdm analo
giam fallit.

Salio fluuius. Require in dictione Sal.

Salonæ ciuitas. Ibidem.

Sal tā mascu. q neu. gen. est: teste Priscia. & si Do
na. sup Eunuchū Teren. dicat sal neutrale cōdi
mentū esse: salē y o mascu. ge. sapientiā. Salusti.
Neq; salē neq; alia gulæ irritamēta. Hora. Pre
buit & parochi: quæ debet lingua salēq; Mar
tial. Ipsa merū secū portat & ipsa salē. Pōt etiā
declinari hoc sale: teste Priscia. dicēte Ennio an
nalitū. xiiij. Cæruleū spumat sale conferta rate.

P ij

pulsū per mare. Sciendū tñ q̄ quom p sapi-
entia sal ponit mascu. tñ gen. pferri consuevit
Plurali autē nume. sales sunt ipsa ridicula: quæ
necessario falsa esse oportet. Cice. & Quinti. au-
ctoribus. Luca. Et soliti lusere sales. Salū mare
appellat: dictū σσ αλεος σσ οι: qd̄ est moue-
ri siue agitari: auctore Ser. Neq; ab eo qd̄ ē sal
deducit: vt cū Catholico somniauit Vgutī. Sal
itē p salo ponit: hoc est mari. Vir. Quom rau-
ca assidue longe sale saxa sonabāt. Idē li. gnei. i.
Spumas salis ære ruebāt. Sala nomē est sex vr-
biū: vt ex Prole. colligere potui: quarū vna est
Turdubiog: in Hispania: alia Tuditanog: etiā
in Hispania: alia in Pannonia: alia i magna Phri-
gia: alia i maiori Armenia: alia in Mauritania
Tingitana: & eodē noīe fluuius in eadē. Salæ
populi quidā sunt insulæ Taprobanes: vt idē
Prole. ostēdit. Salo fluui⁹ est Caluberiæ: dicere
Martia. Ducit ad auriferas q̄ me Salo Celtiber-
oras. Salonæ pluralis tñ nume. vrbs est vlti-
onia in Dalmatia: teste Prole. de qua Luca. lib.
iij. Qua maris Adriaci lōgas ferit vnda Salo-
nas. Salius ppriū fuit viri nomē: qui cū Niso et
Euryalo: currēdi certamē inīr: de quo Virgī.
Quæ munera Niso digna dabis primā merui
qui laude coronā. Ni me quæ salū fortuna ini-
mica tulisset. Salius itē Martis sacerdos vocat.
Luca. Et salius lento portans ancilla collo.
Samentū. Require in dictione salsamentū.
Salsamentū & p sincopā samentū in vno scato
accipi pñt: vt Caper testat & Donatus.
Saltatio. Require in dictione Saltus.
Saltus hui⁹ saltus vlti salti declinari pñt: teste Mar-
cel. Accio referēte dicentē. Hic Menalippū inter-
traiectus nemoq; in salti fauēb: locus est arbo-
ribus densus & inuius. & nōnunq; p saltatione
ponit. Virg. lib. ænei. ix. Tū demū saltu p̄ceps
fese omnib; altū In fluuiū dedit. Saltus itē cāpi
spatiū dicit: teste Marcel. Vir. geor. iij. Saltibus
in vacuis pascunt plena scdm Flumina: hoc est
prope: vel iuxta flumina: teste Seruio.
Saluber mascu. salubris foemi. salubre neu. gen.
& hic & hæc salubris & hoc. bre. declinari pñt:
teste Prisci. Vgu. declinat etiā & hic & hæc. ber.
Salubris. Require in dictione Saluber.
Salum pro mari. Require in dictione sal.
Sambuca. Require in dicti. sambucus.
Sambucus arbor est nora. Festus. Ebulus græce
sambucus latine. Neq; declinat hæc sambuca:
vt Vgu. & Catholicon voluerūt. Lucil. li. xxvi
Atq; infelix signū sambucū vocant. Serenus
autē primā hui⁹ dictionis corripit: absq; m sa-
bucus scribi posse innuit: quom ait. Conueniet
tenere radix decocta sabuci. Idē. Vngit & succē
dederit quos pua sabucus. Sambuca genus est
machinæ: qua vrbes expugnari solent. Sambu-

ca item genus est instrumenti musici: barbarū
Strabone teste vocabulū. Et in vitroq; significa-
to media syllā. pducit. Persi. saty. vi. Sambucā
citiū caloni apraueris alto.
Sancio sancis facit in ptō sanxi & sanciu: in supi-
no sanctū & sancitū: teste Priscia.
Sanctitas & sanctitudo i vna scatiōe accipi pñt.
auctorib; Gell. lib. xij. nocti. atti. & Marcello.
Sanctitudo. Require in dicti. sanctitas.
Sanguē neu. ge. & sanguis mascu. declinari pñt.
Ennius annaliū. ij. O sanguē dijs oriundū. Lu-
cre. lib. i. Viscerib; viscus gigni sanguēq; creari
Sanguē facit i gto sanguinis: sanguis yō scdm
analogiā sanguis in gto format: qd̄ & veteres:
teste Ser. ptulerūt: qd̄ & p compositū patet ex
anguis. Sed hæc declinatio ab vsu cessit.
Sanguis. Require in dicti. Sanguem.
Sanies. Require in dicti. sanna.
Sanna cū duplicato n scribit: & nariū siue oris
distorsio vocat. Luue. saty. vi. Insc & dubitā q̄
forbeat aera sanna. Trāsserit tñ & p similitudi-
nē ad alia. Persi. Occipit ego posticq; occurrere
sannæ. Inde venit Sannius & sannio: qui scq; in
dictis morib; & scenis satius est. Cic. lib. ij. de
oratore. Quid em potius ridiculū q̄ sannio. Sa-
nies cū vnico n (primā em corripit lilla.) mor-
tui sanguinis est: tabi yō viui auctore Ser. Vt
gi. lib. ænei. viij. Sanie taboq; fluētis. Sannus et
sannus in recto dici pñt: teste Priscia. qui & Ne-
uiū referunt neutrū Sannite pñtisse lib. belli pu.
Sannites populi sunt Italici.
Sannio. Requ. i dicti. sanna. Sannis. Ibidē.
Sannitis. Ibidem. Sannus. Ibidem.
Santonos: santon: santonici populi quidā Gal-
liæ dici pñt. Luca. lib. i. Signa mouet: gaudetq;
amoro Santonius hoste. Luue. Tempora San-
tonico velas adoperta cucullo.
Santoni. Requ. in dic. santonos. Santonici. Ibidē.
Sapio sapis facit in ptō sapiui: testib; Alpro Chia-
risio: Phoca. in supino sapitū pi syllā. pducta:
vel scdm Varro. sapij: qd̄ & Diome. cōprobat
vel vt Proby tradit: sapiui: in supino sapitū: cor-
repta pi syllā. Cap yō vtrūq; in vsu esse dixit.
Idē sensisse videt Priscia. qd̄ etiā cōfirmat Mar-
cel. dicens. Sapiui pro sapij vel sapiui ponit. Ne-
uius in virgine. Ego plus sapiui: qui fullonē cō-
pressi quinq; tribus. Martia. Nubere vis Prisco:
nō miror: Paula sapisti: qd̄ verbū si cū re cōpo-
nit: quartæ fit cōiuga. Nā rā respire dicimus q̄
respire. cōstruit autē cū accō: vt iste cyb⁹ bonū
sapi odorē: aliqñ abltō iungit: & nōnunq; gto
vt est apud Plau. in Epidico. Despiebā mentis:
quom illa scripta mittere: pro mente.
Sarcio sarcis facit in ptō sarfi & sarcui: in supino
sartum & sarcitum.
Sarcophagus cū cexili: & hoc sarcophagū de-

clinari pōt. Augusti. lib. xviij. de ciuitate dei ca. v. (Sūt aut Varronis verba) quia em̄ (inquit) arca in qua mortuus ponit: qd̄ omnes iā sarco phagū vocāt σαρκοσ græce dicit: a nostris p sepulchro vsurpat.

Sarcophagū. Require in dictione sarcophagus. Sardonichatus. Require in dictione Sardonix. Sardonichus. Ibidem.

Sardonyx cū y græco: facit in grō sardonychis cū ch aspirato: sicut onyx hui⁹ onychis: a quo componit: vt regula tradit græca: & tā mascu. q̄ fœmi. gen. est. Ioue. In manib⁹ densi radiat te tudine tota Sardonychis. Per. Et natalicia tan dē cū sardonyche albus: & a grō græco τοῦ σαρδονίου xos: nostri etiā hic sardonychus di xerūt. Ioue. saty. xij. Arguit ipsorū quos litte ra gēmaq; princeps. Sardonychus lapis est pre ciosus: a quo fit sardonychatus ta tum. Marti. Cui⁹ & hinc lucet sardonychata manus. Sardo nyx itē eadē lītura mōs est Indiæ: teste Prole. Sarmatæ. Req. i dic. sauromatē Sarmatis. Ibidē Sarpedon facit in grō sarpedōis & sarpedonis: dicente Vir. lib. ænei. ix. Thebana de matre no thum sarpedonis alit. Fuit filius Iouis: & eodē noīe vrbs Ciliciæ: teste Prole.

Sartago cū t exili: nō venit ab ago gis: vt cū Ca tholico Vgu. somniauit: sed a græco trahit: & a nostris patella traducitur.

Satago gis. cū abltō cōstruit: & nōnunq̄ cū grō: vt est apud Terentiū. Hic satagis rerū suarū: id est anxius vel curiosus est rerū suarū.

Saties. Require in dictione satietas.

Satietas & saties in vno fœcato accipi pnt. Terē. Nā vbi me forte saties cepit: cōmutō locū.

Satio saturo: vlt cū l satulo: teste Marcel. dici pōt: vñ & Varronē refert ita scripsisse: quib⁹ satulē corpora famē ventris. Hoc aut inter satio & sa turo interest: quod (vt tradit Laurē.) satiare ad oēs sensus attinet: etiā ad animū: saturare verō ad vnū gustū. Compis itē etiā ad animū satu ro verbū ptinere. Cic. Iracūdiā meā saturo tuo sanguine. Luca. lib. i. Et poeni saturent sanguine manes.

Satyræ. Regre in dictione satyrus.

Satyrus cū t exili & y græco scribit. animal ē qd̄ teste Pli. lib. v. natura. histo. de hoīe nil pferit q̄ figurā: neq; a satur a um descēdit: vt cū Catho lico Vgu. somniauit. Hic a Hiero. ita describit: ait em̄ i vita Pauli. Ad quē scz Paulū: quom p geret beatus Antonius vidit hominūculū adun cis naribus: & fronte cornib⁹ aspa: cui extrema corpis in caprarū pedes desinebāt: & pmissio si gno crucis: cū quisnā esset: interrogasset Anto nius respōdisse ferī: Mortalis ego sum vnus ex accolis heremi: quos vano errore delusa genti litas: faunos satyrosq; & incubos appellat. Sa

tyra eadē scriptura a satyris dicta est: dicēte Do nato in plogo sup Teren. Deinde aliud genus fabulæ: id est satyra sumpsit exordiū: quæ a sa tyris: quos illotos semp ac perulantes esse legi mus vocitata est: & si aliunde nomen nonnulli traxisse prauē putant. Hæcille. Satyros aut (vt refert Macro. Ia σαρξ: qd̄ est mētula nōnulli appellatos opinant: qz scz in libidinē proni sint sed scriptura etiā apud græcos nō cōsentit: quia apud illos cū t exili: & y græco satyrus scribit: vt supius ostendim⁹. Sunt aut satyri dñ siluarū De fabula psonisq; intellexisse videt Horati. in arte poetica quom ait. Carminē qui tragico vi lē certauit ob hircū. Mox etiā agrestes satyros nudauit. Idē. Verū ita luxores: ita cōmendare dicaces. Cōueniēt satyros ita vertere seria ludo Varro a quodā genere farciminis: qd̄ multis rebus reficiebat: satyrā dictā tradit. Vñ in .ij. lib. plautinarū quæstionū habet. Satyra ē vua passa & polera: & nuclei pinei ex musto cōspsi. Alij a satyra lance: quæ referta varijs multiq; primitijs in sacrificijs Cereris inferebat: dictam volunt. Alij yō (inter quos Pompeius) a lege satyra multis alijs cōferia legib⁹ dictā extimant Hui⁹ legis satyrę meminit Lucil. li. i. quom ait. Per satyrā edile factū qui legib⁹ vnas. & Salu. in Iugurtha. Deinde quasi p satyrā sentētijs ex quisuis in deditionē accipit. Alij a saturitate sa tyrā quasi saturā vocatā putāt: sed tūc cū i latī no scribi satyra deberet: qd̄ a nemine obseruat Satyrarū aut duo sunt gēa. Prīmū nō sola car minū veritate mixtū: vt Quintil. tradit: in quo quidē carminis gñe: auctorib⁹ Laertio & Apu legio apud græcos Demetrius quidā poeta clā ruit. Altera yō satyra (vt Diomedes ait) male dicū carmen est: & ad carpēda hominū vitia: archæ comœdij charactere compositū: quale scripserunt Lucil. Hora. Persius.

Satisfacio satisfaciū dō cōstruit: quom aut p punio ponit accm postulat. Cice. in rhæro. Nō cōuenit vob̄ cōsore istū satisfacere: ex eo qz ait: se nō potuisse adesse ita vt iurat⁹ fuerat. i. punire Satrapa cū t exili vocabulū est persicū: & apud nos præfectū indicat. Neq; ex satis & rapio cō ponit: vt cū Catholico Vgu. somniauit.

Satulo as. Require in dictione Satio.

Satum. Require in dictione Satus.

Saturo. Require in dictione Satio.

Satus hui⁹ satūs: & hoc satū: & hæc satio idē significatū habet. Vir. geor. i. Arborib⁹q; sa tisq; notus pecoriq; sinister. Satus itē p semie ponit: teste Marcel. Accū inducente digentē in pelopodis. Nā me vt credā ex tuo esse cōceptū satū: & argumēta redigūt animū & cōmouēt. Sauromatæ populi quidā sunt iuxta Danubiū i Mæotidē vergētes paludē: qui & Sarmatæ vo

citati sunt. Plin. lib. iij. natu. histo. Sauromatas
Scytharū gētes grāci vocāt: quas Sarmatas ro-
mani dicūt: vñ horū regio Sarmatia etiā a Pro.
dicit. Inde sarmatis hui' atidis. Ouidi. Terreat
haud manes sarmatis vmbra meos: sed vt dixi
etiā a latinis populi hi Sauromatae appellanē.
Iuue. sat. ij. Vltra Sauromatas fugere hic libet.

S ante C

Scala. Require in dictione scalæ.
Scalae plurali in nūme. declinat: testibz Diome.
Varrone de lingua lati. Dona. Phoca: Salusti. i.
Iugur. Deinde ubi vnæ atq; alteræ scalæ cōm-
mune sunt. Et licet Quinti. dicat singu. nu. scalā p
ferre: barbarissimū esse. Hiero. in sing. nu. vltur
pauit: quom dixit in Gen. ca. xxvij. Viditq; in
sonijs scalā stantē sup. terrā: & cacumē eius tā-
gens celsū: & angelos quoq; dei ascendētes p. eā
& dominū inixū scalæ dicentē sibi.

Scalpellū. Req. i. dic. scalptus. Scalpellus. Ibidē
Scalpo scalpis: & scalpurio scalpuris dici pōt: re-
ste Marcel. Plau. in aulularia. Vbi erat hęc de-
fossa ocepit ibi scalpurire vngulis.

Scalptum. Require in dictione scalptus.

Scalptus & scalptum declinari pōt: & diminutīe
scalpellus & scalpellū: instrumentū est ferreum
alias celtis appellatū.

Scandalū singu. nume. neutri gene. est: in plurali
vñ tā mascul. q̄ neu. teste Pro. qd̄ quidē vocabu-
lū primū ab euāgelio acceptū est: qd̄ grāci etiā
σκᾶλδ & λον neuro genere proferunt.

Scapha cū exili gen⁹ est nauiculæ: a σκαπτω
quod est cauō sic dicta: nō autē ab ea quæ est sco-
pa: vt cū Catholico Vgu. somniauit.

Scaphitū cū exili & i. launo genus est vasis cōca-
uit: in quo cacare & meiere consueuerūt. Neq; a
scindo dis deducit: vt cū Catholico Vgu. som-
niauit: sed a σκαπτω quod est cauō descēdit.
Martia. Te potare decet gēma qui mētorā frā-
gis In scaphitū mōechæ Sardanapale tuæ.

Scateo scates secūda: & scato tis tertia cōiuga. de-
clinari potest. Lucre. lib. v. Et partum plano sca-
tere atq; erumpere campo.

Scato. Require in dictione Scateo.

Sceleratus. Require in dictione Scelus.

Scelerosus. Ibidem.

Scelus. Ibidem

Scelus cū c. post s. scribit: inde fit Scelus scelera-
tus scelerosus. Verū (vt sup. Te. entij eunu. tra-
dit Dona.) scelerosus est multosq; scelerū: scelera-
tus vel vnus: scelerosus auctor sceleris: scelera-
tus: in quo scelus constitutū vel cōmissum est.
Hęc ille. Nonnūq; in pro scelerato scelerosus
ponit: teste Marcel. Aphranitū inducēte dicentē
in diuortio. O diem scelerosum & indignum.

Scena cū c. post s. & æ diph. teste Priscia. scribit:
magis ex antiquorū magna cōsuetudie q̄ ex ve-
ra orthographia hoc obseruari phibēt. Nā cū

dictio sit grāca: quæ apud illos absq; diphtho-
σκηπᾶ scribit: apd̄ nos etiā absq; æ dip. trās-
ferri debuit. Var. autē de hui⁹ dictionis scriptura
variā dixit fuisse verē opinionē: alijs. s. p. e. exi-
le (vt apud grēcos) scribēdā asseuerantibz: alijs
in signū pductionis syllabæ p. æ diph. esse no-
tandū: quā etiā opinionē hoc est secundā cōfir-
mauit Apuleius: vt in dictione Syncerus infra
monstrabim⁹. Scena igit a nostris traditū in-
umbratio: teste Ser. nā (vt Serui. ipse scribit: &
Cassiodorus) a rusticis primū inumbrationis
causa compta fuit: vbi prius carmina incōdita
decantabā: quare a nōnullis tabernaculū tra-
ductū fuit. Virgi. Vel scēna vt versis discedat
frōtibz: Inde Scēnitæ populi quidā Arabiē no-
biles: teste Solino cognominati sūt: & ex ob &
scēna componit obsecnus a um: auctore Var.
At vñ Prisci. & Apuleius: ex ob & κοινο: qd̄
nos cēnū dicim⁹: obsecnū cū æ diph. s. littera
interposita compositū vocabulū phibēt: & tur-
pe quid & imundū scēare: vñ ex obs & cano: vt
idē dicit Priscia. obsecnus cōponit: vbi primū
diphthōgicā vocālē assumpsit: & tūc scēat abomi-
nabile auguriū: vt est apud Vir. geor. i. Obsec-
niq; canes: importunæq; volucres. Festus ab
obs deductū vocabulū tradit in hęc vba dicē-
scis frequētissim⁹ fuit vsus libidinū spurcarū
vnde & verba impudētia appellant oscēna: qd̄
si vñ dicit Festus: sine b & absq; diph. obsecnū
scribi opteret. Sena absq; c. nomē est triū vrbū
teste Prolequarū vna vocat Gallica: & est Seno-
nū: alia Tuscorū mediterranea: alia i. Margina-
puicia. Declinat nōnūq; Senæ plu. in nu. Syl.
li. viij. Et danis et rubico & senonū de noīe sene
Sceptū cū c & t exilibz: grāci est: nā grāci σκη-
στροπ dicūt: neq; a cepi pō deriuat: vt cū Ca-
tholico Vgu. somniauit. Virga erat qua reges
vtebant in louis similitudinē.

Schema hui⁹ atis cū ch aspirato: & hoc schema-
tū: teste Priscia. declinari pōt. Sili quoq; mō em-
blema & emblemātū: toreuma toreumatū: pe-
ripetasma peripetasmātū: epigrāma epigrāma-
tū: glaucoma glaucomātū: poema poemātū:
qd̄ & Cornelius Celsus tradit: & in Dona. Ser-
gius: & in dictione poematorū cōfirmat Mar-
cel. sed & hęc schema huius schemæ cōpit. Vñ
Plau. ait in Persa. Lepida cū decora schema: cul-
tus dicit vel ornatus.

Schematum. Require in dictione Schema.

Schisma hui⁹ matris cū ch aspirato & i latino scri-
bit: neq; a scindo deducit: vt cū Catholico som-
niauit Vgu. sed a σχιζω qd̄ est scindo descen-
dit. Nulla em̄ compit dictio in a terminata ter-
tię decli. quæ latina sit: vt Priscia. tradit: dici pōt
latine scissura. Pōt etiā declinari sce. ge. hec scis-
ma: nā & grāci σχισμα & σχισμα dicti.

Scindo dis facit in pto scidi: teste Priscia, Papini^o lib. theba. viij. Ora q3 pectoraq3 & viride scidit horrida veste. Gel. aut lib. viij. nocti. ait. dicit q3 format etia scidi preteritū: & inducit Accium ita dicentē. Nō ergo aquila: ita vt p dicit scicide rat pectus. & Neun^o in testicularia ait. Immo q3 scidimus confindā. Enni. in Melampo. Cum saxum sciderat.

Scio scis facit i futuro indicatui modi sciā & sci bo. Teren. in Adel. Hinc scibo iā vbi fiet. & facit in supino sciū: a quo fit scitor deponens: qd inuestigare vel interrogare fcat. Vir. æneid. ij. Tū vō ardem^o scitari & querere causas. A scio scis fit scisco sciscis & sciscor deponēs idē scans qd & scitor. Aliud tñ fcat apd Festū: quom ait Sciscito sententiā dico.

Sciscito. Require in dictione Scio.

Sciscitor. Ibidem.

Sciscor. Ibidem.

Scobina nā. Req. in dic. Scobs Scobis. Ibidem.

Scobs hui^o scobis foemi. gene. est: teste Prisci. At vō Phocas masculis hic scobis declinari pcepit id ē qd ab aliqua materia minutissimū decedit: dū vel p ferrā secat: vī p terebrā pforat: sed & ex attritione laterū scobs habet: qua frequēter ad metalla & pavimēta tergēda seduli ministri vtunt: vñ Hora. in sermo. ait. Vilibz in scobis: in mappis: in sedbe quantus Cōsistat sumptus neglectus flagitiū ingēs. Ten lapides varios lutilēta radere palma. Vir. in Priapea. Nemo viderit hāc vt expuentē quā p sanguine puluerē scobēq3. A scobe scobina deriuat fabrile instru mētū: quā a nōnullis etiā scobs appellat. Var. de lingua lati. Comici cuiusdā verba enarrans. Scobina (inquit) ego illū actutū arrasi. Scobs hui^o scobis mascul. gene. est: testibz Pro. & Ser. sup. ij. geor. Sed a Phoca hic scobis in recto declinat. Priscia. aut itā foemi. q mascul. ge. esse tradit: qd & placet. Vñ et Luca. li. viij. ait. Exigua trepidus pnt scobe. i. fossā. Et Oui. meta. vi. Et procul aggesta scobibz tellure duabz. Masculi. aut gen. ptulit Plau. quom dixit in Amphitruone. Ibi scobes effodi duplos

Scobis. Requi. in dicti. Scobs Scobs. Ibidem.

Scopa. Require in dictione Scopas.

Scopas cū exili: ppriti fuit viri nomen. Scopa villa quædā est Lybies: teste Prole. Scopa etiā pavimēta verrunt. Hora. Vilibus in scopis: in mappis: in scobe quantus Consistat sumptus. Scopo as prima: & scopo is tertia cōiuga. declinari pōt. Hiero. in Esaiā ca. xiiij. Et scopabo eā in scopā terēs. Psalmographus. Et scopabā spiritū meū. Scopo primā cōiuga. facit in pto sco pauit: tertiā aut scopfi.

Scorpio. Require in dictione Scorpius.

Scorpius & scorpio dici pōt. Verū (vt Cap tra

dit) scorpius animal est: scorpio vō res bellica. Compit tñ & scorpio p animal: vnde in eua gelio Lucē legi ca. x. Ecce dedi vobis potestātē calcandi sup serpētes & scorpiones: & sup om nē virtutē inimici. Græcū est vocabulū: neq3 ab arcu: vel harpæ: vel scorto deducit: vt somnia bundus tradit Vgu.

Scortæ meretrices appellant. Scortes vō pelles testū arietinorū vocant: vt scribit Pompeius. Scotonia cū c & t exilibz infirmitas quædā est te nebrofita: ē inducēs. vnde & obtenebratio dici potest: nā a σκότης quod est vertiginor descendit: non autē a scuto: vt cum Catholico Vgu. somniauit.

Scriptio. Require in dictione Scriptū.

Scriptū: scriptio & scriptura in vna significatiōe accipi pnt: teste Marcel. Var. Auarus foenera tor lucri rē scripture duplicarat. Cice. tufcu. v. Impulsi sumus ad philosophiæ scriptiones.

Scriptura. Require in dicti. Scriptum.

Scruto. Require in dictione Scrutor.

Scrutor. aris. deponēs est verbū: quod tñ Probo dicit esse cōe: sed & scruto as vtēres protulere testibus Marcell. Priscia. Vnde Plau. in aulula. ait. Postremo hunc cā perscrutauī augurio.

Scuta. Require in dictione Scutum.

Scutella. Ibidem.

Scutica cum c exili vtrobiz & t nō aspirato: & i latino: nō venit a scuto: vt cū Catholico somniauit Vgu. nā scutū primā producit syllā. vt est apud Virg. Et scuta latenna condūt. Scutica aut primā corripit: dicte Persio. Atq3 hic: quē ad fir giles & scutica: & metus agit herilis. Dicta est aut scutica a σκῦτο: quod est corium: est cū flagellum ex corio.

Scutra. træ. Require in dictione Scutum.

Scutulum. Ibidem.

Scutula. Ibidem.

Scutum cū c & t exilibz neutro genere: & scuta foeminino: teste Priscia. declinari pōt: & format p diminutiōnē scutella: teste Diome. necnon & scutulla: teste Priscia. Luci. lib. vi. Scutulā lignē olam in cerebro infixit. Scutula vas ē octo vn ciarum capax. Marcial. Bessalem ad scutulam sexto peruenimus anno. Vgutio dicit: q ab eo quod est scutū fit diminutiue scutulum. Scutra genus est vasis. & a scutra fit diminutiue scutella: sicut a mitra mitella.

S ante E

Seco secas facit in præterito secui: in supino secū Reseco tamen facit in præterito resecaui & rese cui: in supino resecatum & resectum. & significat secare vel excidere: & nōnunq3 pro sequor ponitur: teste Marcello: dicente Virgilio lib. x. æneidos. Quæcunq3 est fortuna hodiū quam quisq3 secat spem: id est sequitur. Ab huius ver bi supino sectum fit Seator deponens verbum:

P iij

teste eodē Marcel. nō autē a supino secuti a se/
quor u detracta littera: vt putat Prisci. & a seco
pro sequor secta deriuatur: nō autē a separo: vt
Vgu. somniauit.

Secta. Reg. in dic. seco.

Sector. Ibidem.

Securis. Require in dictione securus.

Securus raru dicit quasi sine cura: & producit
primā syl. Luca. Plurima securi fudistis carmi/
na Bardi. Securis q̄si semicuris dicta ē: auctore
Seruio. q̄ a seco secas deductū vocabulū tradit
Vgu. & corripit primā syllā. Virg. ænei. xi. Et
æratā quatens Tarpeia securim.

Sedeo sedes secū de cōiuga. est: & primā corripit
Sido sedis tertie primā pducit. Vir. ænei. vii.
Paruaq̄ sedebat Succineus trabea. Idē ænei. v.
Confidunt rastris intentaq̄ brachia remis. Ca/
tul. Troicaq̄ obsidens lōginquo moenia bello
Hæc & si neutralia sint: in tertia tñ psona passi/
ue pferunt. Hiero. in lib. iij. Regū. ca. vii. Et do/
mūcula: in qua sedebat ad iudicādū erat in me/
dia porticu sibi ope. Sta. lib. thæba. ij. Similisq̄
insidit astris. A sedo fit insidior deponens.

Segnitia: segnities: segnitās in vno scato dici pōt
Terē. Eūuero Daue nihil loci est segnitie neq̄
secordig. Vir. Festinate viri: nā quæ tā sera mo/
rat Segnities. Tulli. i. de oratore. Et qm̄ de im/
pudentia diximus castigemus etiā segnitatē.

Segnitās. Reg. in dic. segnitia Segnities. Ibidē.

Selæ. Require in dictione sele.

Sele huius seles cū vnico l: & selæ plurali tñ nu.
declinari pōt. Stati. siluarū. v. Graia refert sele:
Graius qua puppe magister Decidit. Oppidū ē
Epiri iuxta oraculū dodonæū: & a Graīs con/
ditū: vt Ephorus tradit & Hesio. qd̄ Pindarus
Elos. Homerus. Sellos cū gemino l: vt Iliados.
xv. ostēdit Home. ζευσὶν ἄλῳ λῳαίς τῆς
λυσγικῆς ἀφιδέσῳ λῳαί. Philochorus He/
liopiā vocat. Plin. in Epiro. Selæ dryopes: Mo/
lossi: Graiæ. At p̄o sella a sedeo cum gemino l
scribi cōsuevit. Iuue. saty. iij. Et dubitas alta chi/
onē deducere sella

Sella. Reg. in dictione sele.

Semen & seminiū i vnā significatione accipi pnt
teste Priscia. lib. v. qd̄ quidē & p seminis lucro
ponit. Lucre. lib. iij. Si nō certa suo qui semine
feminioq̄. Plau. in Rudēte. Veni: datur merces
non hoc suo seminio.

Sementis: teste Ser. satio dicitur. Festus. Noualis
ager est nouē relictus sementi. At p̄o Hiero. p
semine sementē vsurpauit: quō dixit in Gen. Et
habens vnūquodq̄ sementē iuxta genus suū.

Seminium. Require in dictione semen.

Senator. Require in dictione Senatus.

Senatus huius tus vel senati: vel antiquorū more
senatus declinari pōt. Luca. Pars magna senat⁹
Fastidita iacet. Salusti. in Catilina. Igit senati de

creto. Q. M. rex Fessulas: & Metellus Creticus
in Apuliā: circūq̄ ea loca missi. Sisenna lib. his/
sto. iij. Tamē Tudertib: senatus cōsulto & po/
puli iussu dat ciuitatē. Senator. cōis generis est:
teste Ser. sup lib. xij. ænei.

Sena. Reg. i dic. scena.

Senæ nartū. Ibidē

Sene. Reg. in dic. senitudo Sene. Ibidē
Seneo senes & senesco: vtrūq̄ em̄ compit: facit i
p̄o senui & senectus sum: teste Prisci. Accus in
Thelepho. Iamā stupido Thessala somno: Pe/
cora lāguet senetq̄. Oui. meta. viij. Cōsenue
casa: paupratēq̄ ferendo. Salusti. lib. histo. iij.
Oēs q̄to senectio corpe animus militaris inerat
Catul. Sed hæc fuere nunc recondita senectūs.

Senesco. Require in dictione Seneo.

Senex licet ab Vguti. mascu. tñ esse gene. tradat:
cōis tñ gen. est. testib: Capro: Pro. Priscia. Var.
de lingua lau. Et tua amica senex. Senex facit in
grō senis: & scdm analogiā senicis: teste Prisci.
Vnde Plau. in cistellaria ait. Datones bellissimi
vos negociolis senicis soletis esse. Compit etiā
hic & hęc Senica: teste Marcel. Pomponiū indu/
cētē dicētē in p̄con. e. Sed me exerceat senica neq̄:
neq̄ illi quid faciā scio. Idē in pictor. b. Papius
hic media habitat senica. Senex format compa/
tiui senior: inquit Ser. & iunior scdm Var. p
diminutionē cōparatiua sunt. Est etiā senior non
satis senex: iunior nō satis iuuenis. hoc autē dicit
Var. in libris suis ad Ciceronē. Quā rē a Var.
tractat: vt idē dicit Ser. sup lib. vi. ænei. cōfir/
mat etiā Pli. Idē tradit Dona. sup Ecyra Terē.
quū ait. Hęc compatio minus a positio sonat
& vim diminutiua exprimit. Horū opinione
Lauren. in elegantijs: & in orthographiā cōmē/
tarijs Tortel. pulchris rōn. b. improbat. Vnde
Quinti. de Socrate loquēs ait. Eo nāq̄ seniore
(octauū em̄ & nonagesimū cōpleuit annū) p̄ci/
pere Arist. pomeridianis scolis cōepit: vbi se/
niore pro valde sene dictum est: non pro satis
sene. Ouidius lib. tristitiū. Sospite sic te sit namus
quoq̄ sospes: & olim imperiū regat hoc cum
seniore senex: pro valde sene seniore hic positū
est. Martia. Cui pater gternas post secula tradet
habenās. Quiq̄ regas orbē cum seniore senex.
Ouidi. lib. metamor. xij. Tum senior: quis ob/
stet mihi longa vetustas. Et subdit. Vixi annos
bis centum. Verū (vt dicit Quintilianus) com/
paratiuis nōnunq̄ ppositiuis absolute vtimur
At p̄o Donatus in vltimā grāmatices & diuise
sic ait. Sæpe comparatiuis gradus ppositiuis
positus: minus a positio significat: quis reci/
piat comparationē: & nulli comparet: cui⁹ opi/
nionē etiā Priscia. secutus est. Verū (vt mea fert
opinio) & satis senē: vt auctoritate Oui. Quin/
tili. Martia. probatū est: & nō satis senē: senior
fcare habet: vt est apud Virgi. Iam senior: sed

cruda deo viridisq; senectus: quod nihilominus
ut diximus Probi tradidere auctores. Varro:
Plin. Dona. Ser. Priscia. Est aut senior masculi.
tm gen. testib; Pro. & Priscia. Alij cōis esse vo-
lunt: qd' placet. Vñ diuus Ambro. in homelia
sexuē serix q̄tuor tpm de aduentu ait. Et id cū
angelis abscondita nunciaret: ut fides astrueret
exemplo senioris foeminae: sterilisq; cōceptum
virgini Mariæ nunciavit.

Senica. Require in dictione senex.

Senilitas. Require in dictu. Senitudo.

Senior. Require in dictione Senex.

Senitudo: senilitas: senectus: senectā: senitū in vno
fcatō accipi pōt. Senitū tm plusq; senectā est: ut ē
apd' Psalmographū. Et vsq; in senectā & senitū
deus ne derelinquas me.

Senium. Require in dictione senitudo.

Sensa. Require in dictione sensus

Sensibile & sensile idē significatū detinent: nisi qd
sensibile: nō tm qd sentit: sed etiā qd sentit signi-
ficare habet. Lucre. lib. ij. Ex insensibili nō cre-
das sensile gigni.

Sensibilitas & sententia in vno fcatō dici pōt: te-
ste Marcel. Vnde Lucil. lib. v. ait. Si tā corpus
loco validum ac regione maneret scriptores: q̄
vera manet sententia cordi: hoc est sensibilitas.

Sensile. Require in dictione sensibile.

Sensus mascul. & sensa neu. gen. dixerūt antiqui:
quæ scz animo cōcipim? auctore Quint. Mar.
aut inter sensus & sensa hoc esse differeñtā dixit
qd scz sensus sint qui sentiūt: sensa p'o quæ senti-
untur. Cice. de oratore. Et quod exprimere di-
cenda sensa possumus.

Sententia. Require in dictione sensibilitas

Sentis & sentrix: hoc ē spina vtrūq; vsurpat. Sē-
res mascul. gene. proferim? teste Priscia. dicente
etiā Vir. lib. ix. Horrida quā densi complerant
rindiq; sentes.

Sentrix. Require in dictione sentis.

Sepelio is cū vnico p & vnico l (primā em syllā.
& secundā corripit) facit in pō sepeluit: in supi.
sepultū: & scdm analogiā sepelitū: teste Priscia.
vnde Cato in Thermum ait. Mortuus est & se-
pelitus.

Sæpes a sæpio & sæps in recto dici pōt scēmi. ge-
ne. Aufonius. Buccolico sæpes dixit Maro: cur
Cice. sæps: mascul. aut gen. sæps absq; diph. par-
uus est serpens: a οὐτ'ω qd' est putrefactio sic di-
ctus. Nā omne quicquid momorderit resoluit
in putredinē: dicente Luca. Ossaq; dissoluēs cū
corpore tabificus sæps. Neq; a sæpio sæpis de-
scendit: ut cū Catholico Vgu. somniauit.

Sæpia græca dictio est: neq; a sæpio sæpis dedu-
cit: ut cū Catholico somniauit Vgu. genus est
piscis: teste Plin. ex quo atramentū quoddā con-
ficiť. Persius. Nigra quod infusa vaneſcat sæpia

lympha. Est etiā sæpia scopulus diuersis in locis
iuxta Atheniensiu littora: teste Herodoto.

Sæpio sæpis facit in pō sæps: teste Priscia. ac etiā
sæpiū: auctoritate diui Hiero. in Esaia ca. v. di-
centis. Sepuit eā: & lapides elegit ex ea. & cū æ-
diph. apud antiquos annotari consuevit: sicut
pæus: tæter tetra tetrum: & nōnulla alia: quos
quidē imitari operæ precū est.

Sæps. Require in dictione sæpes.

September & septembris in recto antiqui protu-
lerunt: teste Priscia.

Septembris. Require in dictione september.

Sequester mascul. sequestris foemi. sequestre neu.
gene. & hic & hæc sequestris: & hoc sequestrat
& sequester. a. um. teste Priscia. declinari potest
Vir. lib. ænei. xi. Bis senos pepigere dies & pa-
ce sequestra: Per filius Teucri: mixtiq; impune
Latini Errauere iugis: hoc est pace tpali: & me-
dia inter bellū præteritū & futurū. Nā seqster:
auctorib; Alconio & Ser. medius ē inter duos
altercātes: apud quē ad ips aliquid seponit.

Sequor ris cōe verbū est: dicimus em sequor te:
& sequor a te. Vñ & cōposita allequor & cōse-
quor: inter cōia verba Priscia. ipse cōnumerat.
Luca. Terras fundēdas in oēs Est cruor: & Cæ-
sar p' tot sua fata sequendus.

Seraphim cū in fine: tā neu. q̄ mascul. gene. est
Hiero. in ep̄la ad Furiā de virginitate seruanda
Hæc sunt duo seraphim: ter glorificantia trini-
tatē: & in thesauro ecclesiæ cōdita. Seraphin cū
n in fine plu. tm nume. neu. ge. vsurpat: vñ ca-
nit ecclesiā Achrā seraphin locia exultatiōe cōa-
celebrant: p' choro hic intelligas angelor. Sera-
plus & serapis (viroq; em mō senbit) de qdā
votatus ē q & osyris dict: ut sup regula: a sup
p breuis: in medijs syllabis videb. mus lib. vlti.

Sera vrbs. Require in dictu. Serra.

Seraphin. Require in dictu. Seraphim.

Seraphis. Ibidem. Serapis. Ibidem.

Serenitas & serenitudo in vno fcatō dici pōt.

Serenitudo. Require in dictu. Serenitas.

Sermocinor. Require in dictu. Sermonor.

Sermonor & sermocinor dici pōt. Verū (ut tra-
dit Gellius li. xix. noct. atti.) Sermonor rusticus
verbū videt: sed est rectius: sermocinor p'o re-
ctius sed corruptius est.

Serpens tā foemi. q̄ mascul. gene. est. Vir. Corpa-
natorū serpens amplexus vtrq; luue. Et mo-
uisse caput visa est argētea serpens. Serpētes (ut
dicit Ser.) terrarū sunt: angues aquarū.

Serpillū. Require in dictu. Serpillus.

Serpillū cū latino & duplicato l: & hoc serpillū
declinari pōt. Vir. iij. geor. Serpilla & graui-
ter spirantis copia tymbræ: genus est herbæ

Seres populi. Require in dictu. Serra.

Sero. Ibidem. Serica. Ibidem.

Series. Ibidem.

Serium. Ibidem.

Serra cū duplicato r scribit: qua ligna secant. In alio significato sera p clausura cū vnico r scribit. Sera item cū vnico r vrbs est Asia scytica: Serum metropolis: teste Ptol. Seres em̄ populi sunt in Asia scytica: testibz Solino & Plin. lib. vi. natura. histo. de quibus Vir. geor. i. Velleratq; vt solijs depectunt tenuia seres. Serus a um. tar dum: siue: vt Ser. placet: graue ac magnū fcat. Virg. lib. ænei. v. Seraq; terrifici cecinerūt oīa vates. i. grauiā. Serum substantiuū est. Vnde Liuius. Erat inquit iam diei serū. Inde sero aduerbium: siue abltus casus p aduerbio: hinc fit cōparatiue serior & serius. Vñ Accius (Festo referente) ait. Ne si forte paulo q̄ tu veniā serius. Quinti. Tu tamē si interpellatus tempestatibz serius venisses: excusares mare & ambiguos casus. Serum autē in alio significato primā syllā corripit. Virg. georg. iij. Acrem q; molossum Pasce sero pingui. Serū graue dicitur vel neces sariū. Plau. in Amphitruone. Nūc quidē pr̄ter nos nemo est: dic mihi verū serio. Horat. ser. i. Sed tamē amoto quæramus seria ludo. Marti. Parce pr̄cor socero seria forsan amat. i. grauiā Series quædā rerū est cōtinuata pgressio. Sra. Longa retro series. Vir. Ductæ quæ ab origine gentis Fortia facta patrū: series longissima regū Serus fluuius est Indix: teste Ptole. Seria olla vocabatur. Teren. in Eunu. Releui oīm dolia mea: & omnes serias. & format diminutiue seriola penultima correpta syllā. Persi. Seriola veterē metuens deraderelimū. Seria item vrbs est Tuditanorū in Hispania: teste Ptol. Serius fluuius est Gallix cisalpinæ in Aduam fluens. Hæ autē dictiones omnes cū vnico r scribunt: p̄ter primā. Serio seris tertiæ cōiugati. facit in ptō serui & seui: in supino fertū & satum: teste Priscia. & primā corripit. Virg. Semina vidi equidē multos medicare ferentes. Sero seras primæ coniur. vnde refero: obfero: primā etiā syllā. corripit. Proper. Obserat hærbosos liuida porta rogos Serro autē p seco cū duplicato r scribit: & primā positione pducit. Syllius lib. vi. Auro serauit ramos iunonius anguis.

Serro. Require in dictione Serra.

Seruicium. Require in dictione Seruus.

Serui seruis facit in futuro indicatiui modi seruiam & seruibo: teste Ser. sup. Donati artē. vñ Terē. in Ecy. att. Marris seruibo cōmodis.

Sercania. Require in dicti. Serra. Serus. Ibidem

Seruus & serui tū in vno fcatō accipi p̄nt: sicut & p officialibz siue obsequia exhibētibz officio dicimur: & p ministris ministeria: & p mancipibz mancipia. Salusti. Interea seruitia repudiabat: quorū in initio ad eū copix cōuenerāt. Seruitū

Seriola. Ibidem.

Serius. Ibidem

tū pprie ē seruitus ipsa vel seruitutis actio. Hora. ser. xv. Cū te seruitio lōgo cura q; leuarit.

Sestertiolū. Require in dictione Sestertius.

Sestertiolus. Ibidem.

Sestertium. Ibidem. Sestertius masculus. & sestertii neu. ge. decli. p̄nt: & diminutiue sestertiolus & sestertiolū penul. cor repta. Dona. sup. Phor. Terē. Merito ergo nō p singulos sestertios: neq; p singulos denarios neq; p singulos asses. Marti. Sola tibi fuerāt sestertia Meli. cētū. Idem. Sed sestertiolū donauit mentula Phœ. gñs est p̄deris vñ nūmi. Est etiā sestertii gñs veli triplici licio ita texti vt tertii filum duobz impar sit. Sueto. in Augusto. Ita vt i extremis spatijs subsultum decurreret sestertio vel lodicula inuolutus.

Seueritas & seueritudo in vno significato accipi p̄nt: teste Marcel. Plau. in Epidico. Quid illd est quod illi caperat frons seueritudine.

Seueritudo. Require in dictione Seueritas.

Sæuicia cū æ diph. sæuicies sæuitudo in vno significato dici p̄nt: teste Marcel. Plau. in Bacchidibus. Sæuitudo mala sit peior.

Sæuicies. Reg. in dic. Sæuicia. Sæuitudo. Ibidem

Sexus huius sexus masculus. & sexus huius sexi neu. ge. declinari p̄nt: sicut vulgus pelagus: testibus Capro: Probo: Priscia. Plau. in rudente. Virile sexus nunq̄ vllū habui. Var. lib. i. de analogia. Sexus virū virile: an muliebre: an neutriū sit: dici potest habitus vel natura. Nā ab eō futurū indicatui modi est: & ab eo aspiratione in x murata: teste Pompeio descendit.

S ante I

Sybilla. Require in dictione Sylla.

Sibilus cū i latino vrbibz: & vnico i tā quarta q̄ secūda declina. declinari p̄nt: teste Priscia. Sifennā inducente dicentē lib. histo. xij. Procul sibilus significare cōsuli coepit p sibilō. Sibilus: vt tradit Phocas: in sing. mascul. ge. est: in plurali p̄o neu. Sed & mascul. compit. Vñ Hiero. in lib. iudiciū ca. v. ait. Quare habitas inter duos terminos: vt audias sibilos gregū. Ser. aut sup. bucco. Sibilus (ingr) est ipsa res: sibila p̄o ora. Virg. Nā neq; me tantū venietis sibilus auri. Luca. lib. ix. Cerberus Orpheo leniuir sibila cātū. i. ora. Sed & p re ipsa sibila vsurpauit Oui. quom dixit meta. iij. Pars circū p̄dora lapsa. Sibila dāt sanīq; vomūt linguisq; coruscāt. i. colubraz. Sibilus. a. um. pro sibilas ponit: teste Ser. sup. ij. ænei. Vñ & in geor. Vir. ait. Tollen tēq; minas & sibila colla tumentē. i. sibilantia.

Sicania. Require in dictione Sicilia.

Sicanis. Ibidem

Sicilia. Ibidem.

Sicelis. Ibidem.

Sicilia cū c exili & i latino vrbibz scribit: a qua fit Siculus & Siciliensis. Pompei. in dictione Corinthiensēs. Romanensēs (inquit) Hispaniensēs:

Sicilientes negociatores dicimus qui in alienis ciuitatibz negociant. Hec a grecis Sicel'a cū e in secūda syll'a. scribit: a qua fit Sicelis. Sapho ad Phaonē. Quid mihi cū Lesbō Sicelis esse volo. Virg. Sicelides musæ paulo maiora canamus. Hæc insula alijs nobis Triquetra: Triniacria Sicania appellat: a qua fit Sicanis. Oui. de ibide Plurima qua flāmas Sicanis Aëna vomit. Siciliensis. Reg. i. dic. Sicilia. Siculus. Ibidem. Siderites cū i latio vtrobiq; & t exili: genus qd' dā ē lapidis ferro similis. Nā a σιδ' (xpcσ: qd' est ferrū) deducit: nō aut ab eo qd' est sydus: vt cum Catholico somniauit Vgu.

Sylla. Reg. i. dic. Sylla. Silla. Ibidem. Silex huius silicis cū i latino & vnico l. mascu. & scēmi. gene. est: testibz Diomedē. Dona. Priscia. Oui. li. meta. viij. Aut vbi terrena silices fornacētolui. Vir. lib. ænei. viij. Stabat acuta silex p' cisis vndiq; faxis. Dicitur est silex qd' de eo ignis saliat.

Siligo cū i latino vtrobiq; & vnico l. scribit. Neq; a seligendo deducit: vt cū Catholico somniauit Vgu. sed a σιλ'γ' (v'ioy qd' greci dicūt. Priscia. li. viij. maguderim interpretatus est: Plau. inducens in rudēte dicentē. Seu tibi cōfidis fore multā maguderim: id est (vt ait) frugis gen'. hoc est caulis qui nascit ex ea parte: cuius radix scyris auellit: vel potius (vt aliij dicūt) siliginē. Hec Priscia. Plinius. Siligo y o nunq̄ maturefcit pariter: nec vlla segetū minus dilauonē patitur propter tēritatē his quæ maturuere grāuū dāmittentibz. Sed minus q̄ cetera frumētā in stipula periclitat: qm̄ semp habet rectā spicā: nec rorē continet: qui rubiginē faciat. Iuue. saty. v. Sed tener & niueus molliq; siligine factus: Seruatur domino. Gen' est tritici: vt ex verbis Plinij patere potest.

Silenus. Require in dictione Sylla.

Silerus. Ibidem. Siler. Ibidem.

Sylla cū y græco & duplicato l: nobilis fuit Romanus: qui antea Sybilla vocabat: teste i satur. Macrobio: dicente Papinio lib. siluag. iij. Coniuiua Sybilla carnabat semp. Sylla cū y græco & vnico l. mons est Lucania: & silua in illo: de quo Vir. lib. ænei. xij. meminit dicēs. Ac velut ingenti Sylla sūmoue Taburno. Scylla cū cexili & y græco & vnico l: teste Tortel. pluralis iū nūme. spolia dicunt. Græci tñ & etiā σκυλαον singulare p' nūciat: singu. aut nūme. Scylla eadē litteratura p' priū fuit nomē regis Scytharū teste Hero. lib. iij. Scylla cū cexili & y græco: & duplicato l: fuit duarū mulierū nomē: vnus quidē Phorci filia: teste Ser. sup. lib. iij. ænei. de qua Oui. lib. meta. xiiij. Scospite q̄ Scylla nostri mutent amores. Altera fuit Nisi Megarētū regis filia: cuius historiā lib. viij. meta. Oui. p'ra

stauit. Scylus aut cexili & y græco: & vnico l. frater fuit Depeli. Scilla cū cexili & i latio et duplicato l. scribit: nō autē cū y græco immediate post f & vnico l. hac videlicet scriptura sylla: vt scribi p'cipit Tortel. Nā in Theocrito vetustissimo ita scriptū legi: edyllio. v. σκυλλὰ αἰώνυ γρῶν αὖ σπέρσας τὸ σκυτὶ κατὰ λαιόσ. gñs est herba quæ in aphrica in agro: limitibus ponit: teste Ser. sup. iij. georg. de qua Virg. lib. p'fato. Scyllāq; nichoroscq; graues. Alij dicunt esse genus capræ. Est & eodē nomē pisciculi gen'. Martia. Carulus nos liris amat quē silua Maricæ Protegit: hinc scillæ maxima turba fumus. Cilla cū c in initio & i latino & gemino l. vrbs fuit in Aetolia. Sila cū i latino: & vnico l. galea dicit. Silus eadē scriptura: nasus sursum versus vocat. Silo eadē scriptura is appellat qui sup' cilijs p'minentibz est: & a Silenoz qui hirsutis sup' cilijs fingebat deducit vocabatur hū est: testibz Marcel. & Varro. Silenus aut Bacchi nutricius fuit: de quo Oui. li. i. de arte. Ebri' ecce senex pando Silenus asello. Scilurus cum cexili: & i latino: & vnico l. propriū fuit viri nomē: qui (teste Plutarcho) octoginta filios masculos habuit. Silurus cū i latino & vnico l. genus est piscis. Iuue. saty. iij. Vādere munitus pes fracta de merce siluros. Silerus cū i latio & vnico l. & siler in recto declinari pōt: fluuius est picētino: iuxta Salernū decurrēs: dicēte Luca. lib. ij. Radensq; Salerni Tēta siler. Columella lib. ij. Vitreocq; Siler qui defluit amni. Silius li. viij. Nunc Silerus quo nutrit aquis. Vir. geor. iij. Est lucos Sileri circa. Neutri autē gen. siler arbuscula est: vt apud Vir. Molle siler: quā & fallacē vocat. Cyllarus cū cexili in initio: & y græco & geminato l: nomē fuit equi Castoris: de q̄ Vir. geor. iij. Talis Amydēi demitus pollucis habenis Cyllarus: & quorum Grai munere poetæ.

Silo. Require in dictione Sylla.

Silurus. Ibidem.

Silus. Ibidem.

Silua (teste Seruio) nō iū arborū est: sed etiā herbarū: dicēte Vir. geor. i. Grādiōr vt subit aspa silua. Inde Siluester mascul. siluestris scēmi. siluestre neu. gen. & hic & hæc siluestris & hoc siluestre. Vgu. declinat etiā hic & hæc siluester.

Siluester. Require in dictione Silua.

Symbola. Require in dictione Symbolū.

Symbolū cū y græco neutro gene. & hæc symbola scēmini. declinari pōt. Neq; ab eo qui est bolus deducit: vt Mammotrectus tradit: & cū Catholico Vgu. somniauit. sed a σύμβολον quod est confero deriuat. Vnde quidā collationē interpretati sunt: ita vt cœna illa dicat collatio: in quā comparandā plures aliquid cōtulerūt. Nā laus symbolæ collatio est. Terē. in

Andria. Symbolū dedit. Hiero. ī parabolis ca. xxij. Noli esse in cōuiuijs potatorū: nec in cōmessationibz eoz qui carnes ad vescendū cōferūt: quia vacantes potibus & dantes symbola cōsumēt. Symbolū itē (teste Poluce) puū erat numisma. Vñ & a nōnullis signū traditū: a q̄ fit Eusymbolū: qđ bonū omē interpretat. At yō Aristo. symbolū originē: hoc est etymologiā vocabulorū appellat: p quā scz vis verbi vñ no minis p interpretationē cognoscit. Cice. aut sym bolū notā traduxit. Alij similitudinē trāsserūt. Qđ etiā lib. i. Quin. tradit. Simbola itē dici pōt congressio praelium vel consiliū.

Simila & similago ī vna fcatōe accipi pnt. Mar ti. Nec poteris similā dotes numerare nec vsus Hiero. in ecclesiasti. xxxviij. ca. Da suauitatē & similaginis memoriā: impingua oblationem.

Similago. Require in dictione Simila.

Similitas. Require in dictione Similitudo.

Similiter. Require in dictione Simulter.

Similitudo & similitas in vno significato vsur pat: teste Mar. Vnde Cæcilius in Syraculis ait. Vide: mea hominis quid fert morū similitas.

Simitu. Require in dicti. Simulter.

Simulatio & simulas in vna significatiōe dici pōt. Simulas tñ odium etiā significat.

Simulas. Require in dictione Simulatio.

Simul. Require in dictione Simulter.

Simulter p similitē: & simitu p simul Plau. p tulit. Ait em in Persa. Exossabo ego illū simul ter itidē: vt murānā coquus. Idē in mercatore. Ita tres simitu res agendæ sunt. i. simul.

Synalcepha cū y græco & æ diph. dici pōt com pssio: celsura est qua scz vocalis abijcit. Cōpo nit em ex σ υ υ qđ ē cō. & α λ ο ι φ χ pssio. neqz a limpha descēdit: vt cū Catho. Vgu. sōniauit.

Sinapi cū i latīo neu. gen. est: testibz Diomede & Pro. Serenus. Aut hederē succos: aut lachrimo si trita sinapi. Sed & hæc sinapis declinat: teste Priscia. Plau. in pseudulo. Terrii scelerata sina pis cū illis. Columella lib. xi. Seqz laceffenti fle tum factura sinapis. Nā græci σ ι ν α π ι σ: & σ ι ν α π ι dicūt. Hæc apud Pythagorā laudatissi ma fuit: dicente Macro. lib. de viribus hærbaz. Inter eas q̄s Pythagoras laudauerat herbas: af serit primā laudē tribuisse sinapi. neqz ab eo q est napus descēdit: vt cū Catho. Vgu. sōniauit.

Sina vrbs. Require in dictione Sinus.

Sinapis. Require in dictione Sinapi.

Synceris. Require in dictione Syncerus.

Syncærus a um. & h & hæc synceris & hoc syn cære declinari pōt: & cū y græco & æ diph. scri bi. cōponitqz ex σ υ υ: qđ est cō: K η ρ σ cæra Quæ dictio apud græcos cū nō diphthonget: sic & apud nos absqz diphthon. scribi debuit. Verū qā apud græcos hoc η σ ρ est pductū: &

apud nos nō est ipsius e pducti a correpto in fi gura discretio: ideo (teste Apule.) maioribz pla cuit in aliquibus dictionibz quas ex græcis trā scribimus: p æ diph. hoc ipsū discernere. Alij la tinū putāt esse vocabulū. cōponiqz volūt ex si ne & carco cares: eo q̄ mellis careat p̄fusione. Donatus yō ex sine & cæra: quasi sit sine cæra compositū vocabulū dixit. Verū cū hæc sine p̄ positione nullatenus cōponant: cū alijs & ipse Donatus fallit. Sed neqz ex σ υ υ & χ α ι p̄: qđ est salue componit: vt inepte magister Bene. & Catholicon tradidere: quia tunc cū ch synchæ rus scribi deberet: qđ a nōnullis obseruat.

Synchæsis. Require in dictione Synthesis.

Sinæ regio. Require in dictione Sinus.

Singillatim & singulatim dici posse testat Mar cel. Cæciliū inducens ita dicentē. Hos singula tim sapere: nos minus arbitror.

Singulatim. Require in dictione Singillatim.

Syngrapha. Require in dictione Syngraphus.

Syngraphum. Ibidem.

Syngraphus cū y græco mascu. gen. & syngra pha fœmi. & syngraphum neu. declinari pōt. Plau. in asinaria. Agēdū istū ostēde quē con scripsi syngraphū. Idē in eadē. Postremo vt vo les syngrapha facito. Suet. li. i. Nō dubitauit a quibusdā iusiurandū atq; etiā syngrapha ex gere. Cice. p Muræna. Perginisne vos tanq; ex syngrapha agere cū populo. Ser. Syngrapha ē cautio p contrahentiū scripturā facta.

Singularis: singularius: singulus ī vno fcatō di ci posse vult Marcel. Turpilii inducēs ita dicē tē. Homo vnica ē natura ac singularia. Et Plau: in cistellaria ait. Et ad singulum video vestigiū hoc est singulare.

Singularius. Require in dictione Singularis.

Singulus. Ibidem.

Sino finis facit in prō siuit: teste Priscia. vt est apđ Terē. i. Adel. Quia nō siuit egestas. Diome. autē dicit q̄ facit etiā sini: q & inducit Publiū dicentē de vita sua. Quid si me inuitum abire siner. Et Scurus codē referente Diome. ait. Prædiū non fini fieri.

Synodus huius synodi cū y græco fœmi. gene. dici pōt cōciliū. Est etiā eadē scriptura synodus genus piscis: & facit in grō synodotis.

Synthesis cū y græco in prima sylla. & th aspira to: dici potest compositio. Et est genus vestis de qua Marti. De nostra parsina synthesis empta toga. Synthesis itē valis est genus: de quo Sta. lib. iij. siluarū. Aut vnā dare synthesis quid horres Alborū calidū: atq; cacaborū. Synche sis cum y græco in prima: & media syllaba cū ch aspirato: figura est locutionis hyperbatonē scilicet vndiq; confusum: teste Donato.

Sinum. Require in dictione Sinus.

Sinus huius sinus quarti ordinis: gremiū dī: & nōnūq̃ p octoꝝ orbe ponit: hoc est palpebra teste Ser. dicēte Virg. li. ænei. iiii. Sic effata sinū lachrymis impleuit abortis. Sinus (inqt Ser.) cū primā pducit syllabā: valis est gen: quom aut primā corripit gremiū fcat. Vir. in Bucol. Sinū lactis & hęc tibi Priape quotānis. Valgi. Et sinū vini cessam⁹ pōdere Bacchi. Est & in b fcatō secūdā dedi. mal. gñis: ac etiā neutri hoc sinū: teste Prisc. Plaut. in Curgiliōe. Hic cū vino sin⁹ fertur. Var. lib. i. de vita populi Romani. Vbi erat vinū i mēbra positiū: aut galeola: aut sinū: Sinus item flui⁹ est in regiōe Sinar: teste Pro. Sinā aut regio est: cuius partē Iethyopha gi æthiopes inhabitāt: vt idē Prole. oñdit. Si na vrbs est Mesopotamig: & eodē noīe mons petræ Arabiæ: teste Prole. dicēte ad Galatas Aplo. Sina em mons est in Arabia: qui coniun ctus est ei qui nunc est in Hierusalem.

Sipho cū i latino: græca est dictio. Neq; a sibilo las descēdit: vt cū Cathol. somniāuit Vgutio. Sūt aut Siphones: tubi vel fistolæ: p q̃s vrgēte spiritu: aq̃ vel ali⁹ liquor emitit. Pli. li. ij. natu. histio. De q̃ in summa iuga erūpente: q̃ spiritu acta: & terrę pōdere pressa: siphonū mō emi cat. Alij dicūt a sonovocis: siphones dictos. Lu ue. Effigiemq; deæ longis siphonibz implant.

Sirena. Require in dictiōe siren. Siren huius sirenis cū i latino. & hęc Sirena ab actō græco formata in recto declinari p̃t: & ab εἰρῆνῃ: qd cōnectere fcat: vel retinere descēdit. Sunt tamē qui a σῦρρῶ: qd ē traho deducūt vocabulū putāt: sicut cū y græco scribi syren oporteret: sed græci σῦρρῶν scribūt: qd a σῦρρῶ deriuari nō p̃t. Alij a σῦρρῶ q̃ est cathena eo q̃ libidinis vinculū syrenes fuerint: dici vo lunt: monstrū est marinū: qd dulcedine sui can tus allectos nautas submergi facit. Fuerūt autē Sirenes tres Acheoli fluminis filię ex Calliope mūsa: vt dicūt. Vir. li. gnei. v. lamq; adeo sco pulos sirenū aduecta subibat. Hiero. in fine p/ logi in Iosue. Et nos ad patriā festinātes: morti feros sirenarū cātus: surda debem⁹ aure trāsire.

Syria cū y græco in prima syl. regio est Asiæ: cu ius populi Syri & Syriū vocitari sunt. Luca. li. viij. Ists parce pcor: viuant Galatæq; Syriq;. Hi & Assyriū appellantur: teste Iustino li. i. Ab alijs tū quadripartita fit diuisio: in Syrios vide licet Assyrios: Leucosyrios: Coelesyrios. Siri⁹ cū i latino vtrobiq; stella est in ore cælestis ca nis posita: teste Ser. vel (vt ali j volūt) in fronte canis. Neq; a Syria deriuat: vt cū Catho. som niāuit Vgu. Nā Syria cū y græco primā corri piit syl. Siri⁹ cū i lati. illā. pducit. Luca. li. x. Ra pid⁹: q̃ sirius ignes exerit. Sz neq; a σῦρρῶ: qd ē traho descēdit: vt nōnulli voluerūt: ga tunc

cū y græco scribi syri⁹ oporteret. Cui⁹ etymo logia nequaq̃ pueniēs est: nec apud græcos scri ptura obseruat: vt cū y græco apud illos scriba tur. neq; a σῦρρῶ qd ē sicco deducit: vt Tor tel. tradit: ga tūc cū x in initio seq̃nte e: verius a nostris trāsferi: qd nusq̃ lectū est. Sirius ergo a ωἑσπιω: qd est lucoo vel splēdeo trahit: vbi et etymologia & scriptura pueniunt. Scyros cū c exili post i & y græco: insula est vna ex Cidadi bus i mari Aegeo: & eodē noīe vrbs i ea: teste Prole. cui⁹ prima syl. (vt dixit Strabo lib. ix.) pducta est apud græcos: qd etiā nostri obserua re poetæ. Inde fit Scyri⁹. a. um. Proper. Scyria nec viduo Deidamia viro. Oui. heroid. Sæpe malis stupeo: rerūq; oblita lociq;. Ignara teti gi Scyria mēbra manu. Sciron cū c exili & i la tino: vētus est q̃ ab Atheniēsi b; caurus vocat: ga spirat a saxis: q̃ Sciron larro i coluit: quē the leus interfecit. De q̃ latrone meminit Sta. li. xij. Thæbaidos. dicens. Cercyona: & sæuum vel les Scirona crematum.

Syri. Require in dictiōe syria.

Syri. Require ibidem.

Syringa. Reg. in dictiōe syrinx.

Syrinx hui⁹ syringis cū y græco in prima syl. & hęc syringa ab actō græco formata decluari i recto pōt: nymp̃ha qdam fuit in cannā puerfa Oui. li. Meta. i. Naias vna fuit nymp̃hæ syrin ga vocabant: a nostris fistula trāsferi

Syrius. Require in dictiōe syria.

Syrma hui⁹ mat; cū y græco. & hęc syrma hui⁹ syrmae declinari p̃t: teste Priscia. gen⁹ est vestis tragicorū: vt qd am volūt. Alij dicūt esse caudā suetractū vestis foeminarū. Mar. Aprasti lon gū: tu q̃q; syrma tibi. Seneca de Baccho. Auro decor; syrma barbaricū trahit. Valeri⁹ i Phor mione. Quid hic cū tragicis versis syrma facis p syrmate: versis pro versibus: vt in ipsa di ctione videbimus.

S ante O

Socer. Reg. in dictiōe socrus.

Socia. Require in dictiōe socius

Socienus. Require ibidem.

Socius & socienus in vno fcatō dici p̃t. Plaut. in Aulula. Atq; illi socieno tuo interstringā gul lam. Socia facit in dtō plali & abltō socijs sicut & socius. Hieron. in epla ad Sufannā. Ad hæc respondet beata Tedaclū suis innumerabilibz socijs. Idē in li. Iudicū. c. xi. Cūq; filia abiisset cum socijs ac sodalibz suis: flebat virginitatem suam in montibus

Socr⁹ (et si habet mal. socer) cōis gñis est: testibz Capro: Probo: Prisc. Accius in Actæo. Simul & pisæa præmia erepta: a socio possedit suo. Sodoma huius sodomæ. & Sodomū. & Sodo ma neutro gñe plali cū nu. declinari potest. si

Q

cut Baetra: Megara: Susa. Hiero. in genesi. cap. xxij. Quæ vniuersa irrigabant: anq̃ subuertet dñs Sodomā & Gomorrā. & in eodē capi. Loth yō morat⁹ est in oppidis q̃ erāt circa Iordanem & habitauit in Sodomis. Solin⁹ de situ Iudeg. Ibi duo opida. vnū Sodomū: alterū Gomorrū noiatū: oppidū fuit Iudeg diuio sum⁹ merum iudicio: vt sacre scripturæ attestant. Sodomum. Require in dictione Sodomā.
Sola vrbs. Require in dictione solum.
Solea piscis. Require ibidem.
Soles. Require ibidem.
Soleo les facit in p̃o solui & solit⁹ sum: testibus Marcel. & Prif. Varro tñ li. ij. de analogia solui dicendū tradit: nō solitus sum. Vtrūq; tñ cōperit. Vir. l. ænei. vij. Teutonico ritu soliti in torquere cateas. Salusti. li. histo. ij. Neq; subfidijs vti soluerat compositis
Solitas. Require in dictione solitudo.
Solitudo & solitas in vno fcatō vsurpatur: teste Marcello Accium inducēte dicentem in Euryface. Tuā solitatē memorās formidas tibi
Sol. Require in dictione solū
Solo solas. Require in dictione solor.
Solor solaris cōe ybū est: testibus Prif. & Gellio: li. xv. noctū attī. Sed & solo las veteres puilerūt: teste Prisci. Vñ Desolo las. Vir. li. ænei. xi. Vidim⁹ ingētes & desolauimus agros. Sta. li. Thæ. vi. Dilectas cui desolauim⁹ vrbes. Varro in Oedipo. Oedipus Athenas venire dicebatur: qui consolaret.
Solox hui⁹ cis cū vnico l sequeōte o scribit: nō autem solax huius solacis. vt somniat Vgu. Iana crassa dī: vel pecus lana: prextū vt scribit Fest⁹. Lucil. Pascali pecore: ac mōtano hirco atq; solus. Req. in dic. solū. (loce.
Solū nō tñ terrā: sed qd vnicuiq; rei subiacet appellari p̃r: teste Seruio. Nā aqua solū nauium vel pisciū: aer solū auiū: cælū solū stellatū est. & corripit primā syl. Quid. li. Meta. i. Astra tenent cæleste solū. Vir. Et viridi sedere solo. Solū itē pedū est. Ambrosi. in ser. martyg. Nota facta solo attrita est plurimog: solū et sedile vocat: teste Festo. Sola: Cypri vrbs fuit: teste Ptole. Solea auctore Festo: gen⁹ est piscis vel materia robusta: sup quā craucius paries extruūt. vel ea q̃ solo pedis subijcitur: et primā corripit syl. Iuue. saty. vi. Et solea pulsare nates. Sol huius solis notū est qd fcat. Dictus est autē sol ab Hyperionis filio sic vocato: teste Diodo. nō autē a solus: la: lū: vt Cathol. soniauit. Pfali autē nu. soles dies accipim⁹ teste Ser. Vir. li. ij. gnei. Tris adeo incertos cōca caligie soles. Erramus pellago. Persi⁹ saty. vi. Tecū et ei lōgos memini p̃sumere soles. h̃ est lōgos dies. Soles itē splēdores solis vel radij dicunt: vt est apud Marti.

Hibernis obiecta locis specularia puros. Admittūt soles: & sine fæce dieg. Rursū soles: est⁹ solis vel ardores vocant. Hora. in Epist. Corporis exigui p̃canū solib⁹ aptū. Solus: la: lum. grō solius. vel soli solæ soli. dō soli. vñ solo solæ solo declinari p̃r: teste Prisci. Teren. in Eunuchō. Mihi solæ ridiculo fuit. Vbi Donat⁹ solæ (inquit) regulariter dī soli non recte. Soli p̃falis tñ nu. vrbs est Ciliciæ.
Sonitus hui⁹ tus vel soniti declari p̃r: teste Marcel. Pacui⁹ in Dolo teste. Quidnā autē h̃ sunt: est q̃ fori stridit: sic son⁹ hui⁹ nus vel soni declinari p̃r: teste eodē. Mar. Sifennā inducente dicentē li. hist. iij. Postq̃ sono signog: plū magno cū clamore virog cōmissum est. Comperitur etiā hic sonor p̃ sonovel sonitu. Vir. Magno veluti quom flama sonore. Virgea suggeritur: costis vndatis aheni. Lucre. li. vi. Sollicitæ porro: plenæq; sonoribus aures
Sonor. Require in dictione sonit⁹
Sono nas prima. & sono nis tertia piug. declinari p̃r: testibus Marcel. & Prif. A primē piugatois ybo format p̃teritū sonauit: supinū sonatū. A tertiē autē sit p̃teritū sonui: supinū sonitū. Enni. li. Annali. iij. Licora late sonāt. Lucre. li. iij. Caligare oculos: sonare aures: succidere art⁹. Mar. Manif. li. v. Aura p̃ extremas resonauit flebile rupes. Hora. sermo. iij. Magna sonaturū: des nominis huius honorem
Sonus. Req. in dictione sonitus
Sopio sopis quarta. & sopo sopis tertia piuga. declinari p̃r: teste Diome. Cgclium inducēte dicentem. Mulierculam ego illam hic despondebo. Ex nato saltem oblopan.
Sopo sopis. Require in dic. sopio.
Sophronia. Require in dictione sophronium
Sophroniū & hęc Sophronia declinari potest: proprium fuit mulieris nomē
Sorbeo bes secūda piuga. & sorbo sorbis tertia declinari p̃r. Persi. Et anticyras melior sorbere meracas. Iuue. Sorbere & an cybū: qd debeat aut pater aut rex. Sorbeo bes: in p̃o facit sorbui: in supi sorbitū. Sorbo autē format p̃teritū sorpsi: supinū sorptū: testibus Prif. & Probo.
Sorbo sorbis. Require in dictione sorbeo.
Sorbicicula. Require in dictione sorbicio
Sorbicies. Require ibidem.
Sorbitio & sorbities in vno fcatō accipi p̃nt. & format sorbities diminutiue sorbicicula: non autē sorbicicula: vt somniauit Vgu. Nā sorbicicula ab ea q̃ est sorbitio p̃ diminutionē fit
Sorbicicula. Require in dictione sorbitio
Sordes & sorditudo in vna fcatōne dici potest: teste Marcello. Plau. i p̃nulo. Vt mihi absterfcere omnem sorditudinem.
Sorditudo. Require in dictione sordes

Sorex & laurex teste Ser. sup. i. geor. dici p̄r. ne
q; ex fera & rodo cōponit: vt cū Catho. ridicu
lus sōniauit Vgu. sed a corrosiōis sono nomē
assūpsit: mus vocat. & facit in grō soricis
Sorum nō ab eo qd est semen: vel solus: la: lū de
ducit: vt Vgu. voluit: sed vt ait Antist. Labeo
soror dicta est: q; quasi seorsum nascit. sepaī q;
a domo: in qua nata est. quod etiā Marcel. an
notauit. Sororius: maritus sororis appellat
Sors. & fortis in recto declinari potest. Plaut. in
Casina. Vide ne qua illic insit alia sortis sub aq;
quod etiam Priscia. annotauit
Sortis. Require in dictiōe fors
Sortio. Regre in dictiōe sortior.
Sortior tiris depo. est vbi. sed & sortio fortis ve
teres pulerunt: testib; Mar. & Prisc. Varro re
rum humanar. lib. xx. Quom venerint censo
res inter se fortiant

Sospes (& si habet foemininū sospita) cōis gñis
est: teste Prisc. Ouid. Fastor. ij. Sospita delubris
dē aucta nouis. Sospes nō tm q; seruatur: sed & q;
seruat (qd Enn. Festo referente vsurpauit) dici
Soter. Regre in dictiōe foteris. (pōt.
Soterin. Require ibidem.

Soteris cū t exili. & foterin in recto declinari p̄t:
teste Prisc. Plau. in vitularia. Illic ait Soterinis ē
pater: ppriū fuit mulieris nomē. Soter etiā cū t
exili: ppriū fuit viri nomē: & dici p̄t saluator.

S ante P

Sparta hui⁹ spartæ cū t exili. & Sparte hui⁹ spar
tes declinari pōt: vrbs est Lacædemoniæ: de q;
Virg. geor. iij. Veloces spartæ catulos: acrem
q; molossū. Pasce ferro pingui σαρπητæ græ
ce latine fillū: linea carpētarij: siue rubrica trās
ferri p̄t. Hoc spartū gen⁹ est herbæ apud His
panos frequētis: quæ ab Vgu. maf. gñe spart⁹
declinari precipit. Græci σαρπητοσ dicunt.

Spartæ. Regre in dictiōe sparta

Spartum. Ibidē.

Spartus. Ibidē

Spatha cū th aspira. scribit: neq; ab eo qd ē spa
tiū deducit: vt cū Catho. somniauit Vgu. Sed
a σπαθσω: qd est scindo vñ dilacero deriuat
Tortel. autē a σπαρομα: qd est euellō: traho
siue euagino deductum vocabulum tradit.

Specia. Require in dictiōe specus.

Specu. Require ibidem.

Specula. Require in dictiōe spes

Specular. Ibidē.

Speculare. Ibidem

Speculum. Ibidē

Specum. Ibidē

Specus hui⁹ cus vel speci declinari pōt: tā masc.
q; fœ. gñe: teste Prisc. quin & h specū & hæc spe
ca. & h spec⁹ huius coris. & h specu: vt idē Pri
scia. tradit. Cato. Specia p̄siti: quo aqua deuia
abiret. Gell. li. vi. nocti. arti. Sole medio et ari
do: ac flagrantī specū quādā naclis remota: la
tebrosamq; penetro. Horat. in. iij. car. Quæ ne

mora: aut quos agor in specus. Ouid. li. Meta.
vij. Specus est latebroso cæcus hiatus

Spæleum cū æ diph. in media syl. scribit: necnō
& in prima: si Apuleio credis: ea. f. rōne q; dixi
mus in dictiōe syncar⁹. Vir. in Bucō. Certū ē
in siluis inter spæga ferag. id est speluncas

Spelunca. Require in dictiōe spæleum

Sperma hui⁹ spermaris: græcū ē vocabu. qd la
tine semē transferit. Neq; a spargo spargis deri
uatur: vt cum Catho. Vgu. somniauit

Spes hui⁹ spei. & speres hui⁹ speris Antiq. prule
rūt: teste Marcel. Lucil. Spero si speres q; pro
desse potes sunt. Inde fit spere q; p spe: alpere
sine spe: auctore Mar. et si Vgu. simplices dicti
ones esse tradiderit. Norandū tñ q; in simplici
spe syllaba. pducit: q; in cōposito breuiat: vt &
in alijs nōnullis fieri p̄lucuit. Spes notatiuum:
actm. vtm p̄ales habet. Boetius vlti. profa li
bri vlti. Ad rectas spes animū subleuate. Ho
ra. i. epi. Spes iubet esse ratas: dō p̄ali et abltō
caret: teste Probo: q; tñ. f. abltō Hiero. vñ est:
cū dixit in li. ij. Machab. c. vij. Noli frustra ex
tollī vanis spebus. & format p diminutionem

Specula. sicut res Recula. Cice. i. epi. Et eo ma
gis q; in oib; miserijs: hac tñ oblectabar specu
la. Specula itē locus edit⁹ est & eminēs: q; aliqd
videre & speculari possum⁹. Vir. lib. ænei. iij.
Specula mīscen⁹ ab alta: dat signū. Speculū est
quo faciēs speculamur. Speculare et p apocopē
specular cū syllabā corripit: sicut & speculū. et
si Vgu. pducit debere tradiderit. Marti. Hyber
nis obiecta locis specularia puros. Admittunt
soles: & sine face dies. Iuena. saty. iij. Quæ ve
hitur clauso: latis specularib; antro.

Speres. Require in dictiōe spes.
Spica. Regre in dictiōe spicus.
Spicum. Require ibidem
Spicus masc. & spica fœ. & spici neu. gñe decli
nari pōt: teste Ser. sup. primū geor. vbi ait. Ma
feu. vñ in viroq; numero habem⁹: neutri ve
ro in solo singulari et raro. Cice. in Arato. Spi
cum illustre ferens illustri corpore virgo.

Spina. Regre in dictiōe spinus

Spinus p̄ fructu arbuscula masc. gñis est: teste
Ser. sup. li. iij. georg. et si Vgu. scemi. dicat esse
gñis. Virg. lib. prefato. Et spinea pruna ferētis
Hæc spina Sentis dicitur.

Splen nō venit a supleo: vt cū Catho. somnia
uit Vgu. Nam græci σπιν dicunt

Spolio lias. & spoliō depo. ptulerūt antiq. vñ
est illud. Et spoliātur eos et corpora nuda re
linquūt. Sed & spoliō aris dicebāt: teste Mar
cello: q; & Claudiū Quadrigariū refert dixisse
in annalib; Quod his p̄ militē licebat spoliaba
tur. Et Aphra. in carmie ait. Quos impune de
populatur: & dispoliat decus.

Q ij

Spolior. Regre in dictiōe spolio
 Spōgia a σπογγος qđ greci dicūt deriuat: nō
 aut a spuma: vt cū Catho. somniauit Vgurio.
 Sporta format p diminutionē Sportula et spor
 tella: teste Alconio.
 Sportella. Require in dictiōe sporta.
 Sportula. Require ibidem
 Spurcitia & spurcicies in vno scato dici p̄r. Lu
 ca. li. vi. At cōtra nobis cōtū taterima cū sit.
 Spurcicies eadē porcis hęc mūda videt.
 Spurcicies. Require in dictiōe spurcitia

S ante Q

Squalidus. Regre in dictiōe squalus.
 Squalus: la. lum. & squalid⁹ squalida squalidū
 in vna scato accipi: teste Marcel. Ennū indu
 cente dicentē in Telamone. Lauere vestem la
 chrymis squalam & sordida

S ante T

Stabulo las neurale & stabulor depo. vtrūq; i
 vsu habet. Sta. li. Thæ. ii. Geticoq; pecus stabu
 lare sub Hæmo. Vir. li. gnei. vi. Cētauri i fori
 bus stabulāt. Oui. li. Meta. xiii. Hoc pec⁹ omē
 meū est: multæ stabulantur in antris
 Stabulor. Require in dictiōe stabulo.
 Stadiū grecū est vocab. & latine curriculum trās
 fertur. Est aut mille passū pars octaua. neq; a
 sto stas deriuat: vt cū Catho. Vgu. somniauit
 Stadi⁹ mas. & stadiū neu. gñe greci pferūt. Sic et
 vtroq; mō apud nos declinari posse dixerim.
 Staticulum. Require in dictiōe statua.
 Statio. Ibidē Statuicula. Ibidem
 Statua format p diminutionē Statuiculus: teste
 Donato in editiōe. ij. Diuus aut Hiero. Dona
 ti discipulus: b̄ staticulū a statua formauit. Ait
 em in trālatiōe Homel. v. Origenis sup penta
 teuchū. Sed vxor ei⁹ imemor pcepti: retrorsū
 respicit: ipositā legē rupit sit staticulū. Et paulo
 post. Memētore vxoris Loth. Qđ aut sit stati
 culū satis insipitiē eius expositū videt indicū
 Statio autē format diminutiue statiuncula. si
 cut ratio ratiūcula.

Statunculus. Require in dictiōe statua.

Statuo is: facit in p̄o statui: in supi. statū. Sise q;
 q; p̄teritū & supinū format listo trāsiuū: sed
 neutrale steti: absq; supino. Sto facit in p̄o steti
 Cōposita a sto stas: p̄teriti duplicationē seruāt
 vt restiti: p̄stuti: perstuti: cōstiti: substiti: astuti: in
 stiti: destiti: obstiti. Absto aut nō abstiti modo:
 sed & absti facit: dicēte Oui. li. Meta. xi. Alcyo
 ne lachrymas: et q; pars amouet: abstiti: nisi for
 te velimus dicere Quidū syncopā fecisse. Horz
 autē sto cōpositio: supina antiq; varie protu
 lerūt: teste Pril. Brutus i epist. Occiso Cato Cē
 sare postq; mare trāsierat: p̄statum est. Arator.
 Quod vora regrūt: P̄staturus adest. Aemilius
 orator. Tēpore astutus: atq; petitus me esse.

Sta. li. Thæ. vii. Quē sic orsa prior spes ne ob
 statura pelagis. Luca. li. ij. Cōstatura fides su
 perū. Mar. Cōstatura fuit Megalēs purpura
 centū. Nā si p̄staturus: obstitura: vel p̄stutura le
 gere: versus stare nō possent. Sto interpte Ser
 uio: plura detinet scata. Stat: fixus est. Vir. lib.
 gnei. x. Stat sua cuiq; dies. Stat: adest. Virg. lib.
 gnei. iij. Stat sonipes ac frena ferox. Stat: posi
 tū est. Vir. li. gnei. iij. Stāt manib; aræ Cærule
 is mæstæ vittis. Stat: plēnū ē. Vir. Iam puluere
 celū: stare videt. Stat: eminet. Virg. li. gnei. v.
 Stat: ferrea turris ad aures. Stat: placet. Virg.
 Stat casus renouare oēs. Idē. Stat: confetre ma
 nū. Stat: est. Vir. li. gnei. i. Omnis in Aschanio
 chari stat cura parētis. Stat: horret. Vir. Stant
 lumina flama

Sterilis. Reg. in dic. sterilus.

Steril⁹ sectūda. & sterilis tertia decli. declari pos
 se oñdit Pōpe⁹ in dictiōe sterilā: p̄ sterilē: dicen
 te etiā Lucre. li. ij. Et sonitu sterilia: & succo.

Sterno nis facit in p̄o strauit: teste Pril. gnetiā &
 sternui. Proper. Ardu⁹ argutū sternuit omen
 amor. Catul. Dextra sternuit appellatiōe

Stigma huius matis cū t exili & i lati. græca ē di
 ctio: a στίχο: qđ est p̄go deducta: non aut a
 stinguo guis: vt cum Carhol. Vgu. somniauit

Stilla. Require in dictiōe stilus.

Stillicidiū. Ibidē.

Stilum. Ibidē.

Stilus cū t exili et y græco & vnico l scribit. nam
 primā corripit syl. sed & stylū declinari pōt: a
 nostris colūna trāsferi. Hora. ser. x. Sepe stylū
 vertas iter: q; digna legi sūt. M. Manili⁹ lib. v.
 Cui⁹ erit qđ in chartis stylus ip̄e cruētus. Qual
 fred⁹ in arte poeti. Vñ p̄rripiat cursum stylū
 aut vbi gades figat. Luca. li. v. Et pueris cōmē
 darūt muliebre stylūq;. Stilla cū t exili & i lati
 no & gemino l: dimiutiū ē a stiria: auctorib;
 Pōpe. & Seruio. Est aut Stiria (vt Rhemi⁹ inter
 prerat Palæmon) gutta pendēs: q; nōdū cecidit
 Vñ errauit līdor⁹ li. xii. cū dixit. Gutta ē: quē
 stat: stilla q; cadit. Vir. Stiriaq; ip̄exis induruit
 horrida barbis. Inde fit Stillicidiū. & a stilla stil
 licidiū.

Stypa. Reg. in dic. Styrps

Styparor. Ibidē.

Styps. Ibidem

Stypes. Ibidem

Stypula. Ibidem

Stypulor aris cū t exili & y græco cōe p̄bū ē. lu
 ue. Quantū vis stypulare: & p̄tinus accipe qđ
 do. Actiue hic ponit. Passiue aut apud Sueto.
 legit. Ait em. Quē verat minorē annis q̄ndēd
 stypulari. hoc est interrogari

Styrax cū t exili & y græco: gen⁹ est aromatis.
 neq; a styria descēdit: vt cū Catho. Vgu. som
 niavit. Plī. li. xij. natu. hist. Arabes ex Syria re
 uehūt styracē acri odore. Hiero. in Ecclesiastico.
 ca. xxiij. Et quasi styrax: & galban⁹ & vngula
 & gutta. Sunt tamē qui ibi storax legunt

Súria. Require in dictiōe Stilus.

Stiriciū. Require ibidem.

Stirps huius stirpis masc. & fœm. gñis ē: Dio mede & Donato auctoribz. Quom truncum fcare habet tam maf. q̄ fœ. gñe proferi: testibz Ser. sup lib. iij. ænei. & Prif. Virg. li. æneid. xij. Cū semel in siluis imo de stirpe recisum. Idem alibi. Sed stirpē Teucri nullo discrimie factū. Cōperit tñ & fœ. gñis: vt est apud Hora. Surpelq; raptas: & pecus & domos. In alio fœato Virg. Heu stirpē inuisam. Styps huius pis cū t exili & y græco q̄quid facile incendiū appella ri p̄: cuius diminutiū est Stypula. Stypes hu ius stypitis: si a stype (vt nōnulli volūt) deriua tur: cū y græco scribit. Stypa cū t exili & y græ co scribit: Nōnūq; vertimus y græcū in u no strum: & dicimus stupa. a qua fit stupe: a: um Vir. li. ænei. ij. Subijciūt lapsus: & stupea vin cula collo. Stypatores (inqt Seruius) dicunt: q̄ in nauibz stypam pponūt. Stypare em̄ (vt ait) denfare est. Pōpe. aut dicit stypatores esse cor poris custodes. Stypati em̄ ferro: regū corpa circūdāt: quos antiq; latrones vocabāt. Hos a stype dictos tradit: q̄ mercedis noīe accipiebāt **Styx** huius gñis fœ. gñis cū t exili & y græco scribi tur. neq; a sto stas descēdit: vt cū Catho. Vgu. somniauit. Sed a στύγος q̄d est tristis deri uat: palus ē infernalis: & eodē noīe aqua que dā in foelici Arabia post Climacē montē: teste Prole. Strix huius gñis cū t exili & i latino: gen^o est auis nocturne: dicere Luca. li. vi. Quod tre pidus bubo: q̄ strix nocturna querunt.

Stlata nauigij genus: a latitudine dicta est: aucto re Pōpe. ea. i. cōsuetudine: qua & Stlocū & stli tem lirem dicebāt: ita stlata p lata. Neq; a ster no nis deriuat: vt cū Catho. somniauit Vgu.

Sto stas. Regre in dictiōe statuo

Straba. Require in dic. strabo:

Strabo cōis gñis ē: teste Prif. Declinat tñ & ma sculine hic straby: teste Marti. & fœminine hęc straba: vt idem tradit Prifci. Neq; a sterno nis deducit vt cū Catho. somniauit Vgu. sed ασ τρεφω: q̄d ē verto descēdit: e in a murato: vt in nōnullis alijs fieri pfueuit. Strabo is dī: qui oculis in obliquū respicit

Strabus. Require in dic. Strabo

Stragula. Regre in dictiōe stragulum

Stragu lūgenus ē piscis: teste Pēdiano. Quidam dicunt esse operimentū lectoz. Var. Quicq; infsternbāt a sternendo stragulū appellabāt. Tibul. Nā neq; tūc plumæ: nec stragula picta soporē. Mar. Stragula purpureis: lucēt villosa tapetis. Vgu. declinat etiā hęc stragula huius læ. Inde Stragula vestis dicit & stragula: te ste Pēdiano oratore. Cui stragula vestis. Blat tarū & tinea epulæ putrefcat in arca. Hiero.

in parabolis. ca. xxxi. Stragularā vestem fecit sibi: bisfus & purpura indumentum eius

Stratum. Reg. in dic. Stratus

Stratus huius tus. & hoc stratū declinari p̄: dicere Vir. Molli e stratis opa ad fabrilis surgit.

Streptus huius tus: vel strepti declinari potest: teste Marcel. Ennium referēte dicentē in Hecio re. Quid in castris strepti est.

Strideo des secūda: et strido dis tertia iung. decli nari pōt. teste Prif. Sta. li. Thæ. ix. Stridebit ve stros Tyde^o inhumatus ad ignes. Luca. li. vi. Auribz incertū: feralis strideat vmbra. Vir. in georgi. Stridere apes vtero: & ruptis efferuere costis. Hora. serm. xviij. Stridere secreta diuer sos aure susurros. Qui. in Fastis. Causa: q̄ hor rendā stridere nocte solent. Strideo (vt nōnulli volunt) Prifci. referente: facit in p̄terito stridui. strido autem stridi: dicente Ennio annaliū. xi. Dum tranfit striderat hasta.

Strido. Require in dictiōe Strideo

Strix. Require ibidem.

Strongyle. Require in dictiōe strongylos.

Strongylos huius strongyli cū y græco & vnico l. & strongyle huius strongyles declinari p̄: in sula est in mari tyrrheno. nūc naxos: antea p̄o Dia vocata. Quo eā nomie strabo appellat. & Qui. cū ait. Qua breuis æquoreis: dia ferit aq; Sylli. lib. xiiij. Mille agathina dedit: perflataq; strōgylos austris. Pl. Strongyle: a Lipari mil le passus ad exortū solis vergēs. Strongyl^o ea dē scrip. mons est Carmania: vt Prole. ostēdit.

Strongylus. Require in dictiōe strongylos.

Struthio. Reg. in dic. struthius

Struthius cū t exili in prima: & th aspirato in se cūda syl. sequēte i latino: & p̄ fœmīa etiā hęc struthio declinari p̄: auis est grādis corpe gra ui. Hiero. in Iob. xxxviij. Pēna struthiōis liliis est pēnis Errodi & accipitris. Quādo derelict oua sua in terra: tu forsītā in puluere calefacies ea. Obliuiscit q̄ pes cōculcet ea: aut bestia agri pterat. Durat ad filios suos: q̄li nō sint sui. Fru stra laborauit: nullo timore cogente. Priuauit em̄ de^o eā sapiētia: nec dedit illi intelligentiam. Studeo des: dīo iungit vel abltō cū p̄positiōe in Sed si aliqd studiosius legim^o: ppulcre cū actō cōstruim^o. Titinius in Plateria. Ferētatis po pulus grācia studet. neq; primā pducit sylla. vt Vgu. tradit. Romulus. Displicet imprudēs: vnde placere studet

Stupa. Regre in dictiōe styrps.

Stuperus. Require ibidem

Sturni oppidum. Require in dic. sturnus.

Sturnus auis ē nota. Sturni plalis tñ nūme. op pidū est Calabrig: teste Ptolem. Sturni item po puli sunt sub Vibionib^o vsq; ad Alaunos: vt idem Ptolemus ostendit.

Q iij

Suauior. Require in dictione suauitudo

Suauitas. Require ibidem

Suauitudo & suauitas in vna scatiōe accipi possunt: testibz Mar. & Gellio li. xiiij. nocti. atticaz Plau. in Bacchidibz. Cor meum: spes mea: mel meū: suauitudo: cybus: gaudium. Suauitū autē volupratis est: testibz Seruio & Donato. Terē. O thais mea meū suauium. Inde venit suauior suauiaris deponēs verbū. Catul. ad Venariū. Iucundū os oculosq; suauilabor.

Suauium. Require in dictione Suauitudo

Subligaculum. Require in dictione subligar

Subligar & subligaculū in vno scato dici pōt. Iuena. satyra. vi. Personā thyrsumq; tenet & subligar Acci. Tullius officior. lib. i. Vt i scā nam sine subligaculo prodeat nemo. id ē quo pudendæ partes obteguntur.

Sufficio cis: cū p sumministro vel substituo ponitur: cū actō pstruit. Vir. li. iij. geor. Atq; aliam ex alia generādo suffice. plem. Idē lib. gnei. ij. Ipse pater Danaīs animos: vireq; secundas sufficit. Sufficit itē satis est. Vir. li. ænei. xij. Idē q; diu dum terga dabāt palātia teueri suffecit. Idē li. gnei. vi. Nec nos obniti cōtra: nec tēdere tantū sufficimus. Et hoc modo potest iungi cū dō: vt in euangelio Mathē. Ne forte nō sufficiat nobis & vobis: ite potius ad vēdentes: & emite vobis. Statius li. siluag. v. Vade puer: tantisq; enixus suffice donis. i. satis sis. Rursum suffice dicit. sicut & Inficit. Tul. in Hortensio. Vt hi qui cōiuij purpuram sufficiunt

Suffragium. Require in dictione suffragor.

Suffragor garis fra syllabā producit. Virg. l. in Priapea. Copia me pergit: tu suffragare rogatus. Inde venit suffragiū: fra syllaba pari modo pducta. Iuue. Libera: si dentur populo suffragia: q; tam. Luca. Et nō admittē dirimat suffragia plebis. Suffragiū autē a frāgo frāgis fra syllabā corripit. Qui. q; de nuce inscribit. Quid nisi suffragium nimbis vitanibus essem.

Sugeo ges secūda. & sugo sugis tertia piug. declinari pōt. Plau. in Epidico. Ego me vertā in hīrudinē: atq; eoꝝ exugebo sanguinē. Hieronymus in Iob. capi. xx. Caput aspidum suget: & occidet eum lingua viperæ

Sugo sugis. Require in dictione sugo.

Sulcus nō venit a sole: vt cum Cathol. somniauit Vgutio. sed a græco trahit: auctore Pōpei. quod illi ὄλδαξ dicunt.

Sumptus huius tus vel sumpti declinari pōt. Plau. in trinu. Quod ebibit: qd cōest: qd facit sūpti.

Suppellestilis Require in dictione suppellex

Suppellestilis. Require ibidem.

Suppellex cū vnico p & duplicato l. & hęc suppellex in recto declinari pōt: teste Prisci. & primā corripit syllabā. Iuue. Tales ergo cybi: q;

lis domus atq; suppellex. Cato aduersus Tybe. Semp. Si posset auctio fieri de actibz suis: qsi suppellexilis solet. In abltō singu. facit suppellexile vel suppellexili. Teren. in Phormio. Tū pluscula suppellexile opus est. Var. li. ij. de analogia. Sæpe itaq; ex eadē suppellexili licet videre. Papias dicit posse declinari etiā hoc suppellexile.

Nam & pñali nume. suppellexilia dicimus.

Supero superas actō iungit: & fcatvincere. Virg. in Buco. Quid si idem certet Phœbū supare canendo. Superat: occidit. Vir. li. gnei. i. Clam ferro incautū superat. Superat: ascēdit. Virg. georgicor. ij. Superat montes: & flumina trānant. Superat: superest. Virg. lib. ænei. ij. Quid puer Ascanius: superat ne & velsit aura æthereat: Superat: abundat. Virg. georgi. i. Si superat foetus pariter frumēta sequitur. In his duobus significatis absolutum est

Supnium. Require in dictione supnus

Supnus cum u: sequēte pn. vel vt alij volūt cū sopnus scribi debet. Nam græci ὕπνος dicūt qd etiā Mar. pulit cū ait. Hypne qd expectas piger: immortale phalerū funde. Latini autē mutantēs aspirationē in f: & y græcum in u: dicunt supnus. sicut herpillon: serpillū: hemis: semis: hepta septē. Somnus pprie vt tradit Ser. est ipse deus: vt est apud Vir. li. seneid. v. Cum leuis æthereis delapsus somnus ab astris. Vocat tamē & somnus: cū dormimus. Virg. georgi. ij. Nec somnos abruptit cura quietos. Martia. Dat tibi securos vilis tegetica somnos. Hoc somniū illusio dicit: quā dormiēdo patimur: dicēte Hierony. in episto. ad Eustochiū. Nec vere sopor ille fuerat: nec vana sōnia quibz sepe deludimur. Sed & p somno ponit. teste Ser. Vnde & Vir. li. æneid. v. ait. Tepalīnure petēs: tibi tristia somnia portās. id ē somnos. Somnus si cōponitur cū semis secundi & tertij ordinis est. Cice. in Verrem. Hic etiā cum semisomnus superet. Coeli in Antoniū. Ipsū nanq; offendūt semisomno corpore pfligatū. Salusti. in Iugurtha. Signo dato: castra hostiū inuadunt semisomnos partim: alios arma sumentes fugant. Seneca de breuitate vitæ. Quā multi hesternā crapula semisomnes & graues.

Supinum. Require in dictione supum.

Supparium. Require in dictione supparus

Supparum. Require ibidem.

Supparus cū gemino p scribitur: etsi a Gaspari. cum vnico p scribi picipiat. & mascul. gnis est: teste Prif. quod & hoc supparz declinari potest. Dictū est supparz: q; subitus appareat: auctore Marcel. in hęc verba dicēte. Supparum est lineum femorale vsq; ad talos pendēs dictūq; subitus appareat: non autē q; supra: vt Vgutio voluit. Festus. Supparz vestimentū puellare line-

um est: quod etiam subucular: id est camisia dicitur. Aphrani. Puella non sum suppario si induta sum. Luca. Suppara nudatos: stringit angustia lacertos. Ab eo quod est suppari: quod tenuissimum erat velum ad scenas velandas. Cice. de prouincijs consularibus. Itaque ut ille alter: ut ipse est homo doctus: & a suis grecis subnilius eruditus: quibus cum iam ex orchestra eleuaret antea post supparium soluebat. Seneca de tranquillitate animi ad Serenum. Tragicis: minutisque vehementior ingenijs: quoties inimicitias ineptias & verba ad summam causam spectantia reliquit inter multa alia cothurno supparioque fortiora. Apuleius in Meta. Oro te inquam auleum tragicum dimoueto: & supparium scenicum complicato

Supplicio & supplicium in vno fecto accipiunt. auctoribus Agratio in Capro: Marcel. & Festo in hac verba dicente. Supplicia veteres quidem sacrificia a supplicando vocabant. Salusti. in Catilina. In supplicijs deorum magnifici. Sed et pro tormento supplicium ponitur

Supplicium. Require in dictione supplicio.

Supplico supplicas tam actum quam deum iungit: ut tam deum vel deo quam homini supplicabo.

Supum dixerunt antiqui: quod nunc supinum dicimus: ut scribit Festus.

Sus cois gnis est: teste Priscia. & format diminutivum fucula. Plautus in rudente. Directa cum fucula & proculis. A sue sit adiectivum suinus & diminutivum suillus: teste Priscia. neque a suo suis Sus descendit: ut cum Catho. Vgu. somniauit: sed grece cum est vocabulum: quod apud illos ους scribitur Simili modo: quod illi ους: nos mus dicimus.

Susa neu. gnis pfalli tamen numero pferit: ut apud Plinium. est. Sed & susa huius susae: lectum est apud Hieronymum. in libro. Hester. cap. ij. ubi ait. Et cum regis percubuisse impium & iuxta mandatum illius multae virgines pulchrae adducerentur susam: & Aegeo traderent eunucho. Hester inter ceteras quoque puellas tradita est: ut seruaretur in numero foeminae: opidum est Persis nobilissimum. s. in Susa: quae teste Strabone. li. xv. fere Persiae pars est inter eam & Babyloniam posita: quod Ptolemaeus dicit esse mediterraneum in Assyria: in qua (ut scribit Solinus) templum fuit Susae Dianae. Susus fluuius est: teste Ptolemaeo. a quo susa denominata feruntur: & a Tithonio condita

Susae. Regre in dictione susa.

Susus fluuius. Require ibidem

Susurium. Require in dictione susurrus.

Susurro. Require ibidem.

Susurrus huius susurri cum gemino r. & s. Susurium declinari potest. & susurrus susurra susurrum. Horatius in i. carminibus. Leuesque subnotem susurri. Virgilius. Saepe leui somno suadebit inire susurro. Hieronymus in Iob. cap. iij. Et quasi

furtivae suscepit auris mea venas susurris eius. Ovidius. li. Metamorphosis. vij. Procrin adit: linguaque refert audita susurra. Comperit etiam hic susurro huius susurronis. Vnde Apostolus. Susurrones: detractores: deo odibiles.

T ante A

Abularia ea dicuntur in quibus publici actus continentur. Virgilius. georg. ij. Nec ferrea iura. Infantibus fore: aut populi tabularia vidit. Tabulata aut rami vocantur effusiores: per quos vitis usque ad summum ascendit: & in plana tendentes: non ad altiora crescentes: teste Servio. Virgilius. lib. praefato. Summasque sequi tabulata per vltimos. Tabulatum item appellatur paries siue aedificium lapidibus in tabularum modum quadratis constructum. Hieronymus in sermone de assumptione virginis marie. Vbi in eius honore fabricata est ecclesia marmoreo lapideo tabulato

Tabulata. Require in dictione tabularia.

Tagax huius tagacis: furtivulus appellatur: dictus a tago tagis per tango: auctore Pompeio. neque a tago ces deducit: ut cum Catho. somniauit Vgu. Lucilius. Proscribere posse tagacem. Tagus etiam cum exiliis flumini est Lusitaniae. de quo Iuvenalis. Quod tagus & rutila paestolus voluit arena.

Tago. Regre in dictione tango

Tagus. Reg. in dic. tagax.

Taygeta. Require in dictione taygetus.

Taygeta. Require ibidem

Taygetus cum exiliis utrobique & y greco in sinu. nume. maf. gnis est. in pfalli y o neu. Luca. lib. iij. Gelidique inculta iuuetus taygeti. Virgilius. georg. ij. Virginibus bacchata lacensis taygeta. Quod Tortellus putat foemi. gnis nume. singul. sed falsus est. Vnde Syllius lib. xij. Ardebant gelidosque dehinc inuisere montes taygeta. Statius. li. Thaeabid. iij. ait. Taygetique phalanx & oliui ferri eurotae. Idem li. i. Et dryadum viduare choris argentia possit taygeta. greci tamen neutro genere τὰς γὰρ τὸν dicitur: mons est Peloponnesus: teste Ptolemaeo. Taygeta huius taygetae eadem scribitur. & taygete huius taygetes declinari potest. Filia fuit regis Agenoris: quo etiam nomine una ex Pliadibus vocata est. Rufus Festus in Arato. Electra: Alcyoneque Celaeo Taygeteque. Ovidius. Fastorum. iij. Nais & Electram: taygetemque Ioui.

Talentum cum exiliis utrobique & vnico l: graecum vocabulum est. quod apud illos τάλαντον scribitur ponderis est genus: teste Polluce. Est autem duplex atticum scilicet & euboeicum: ut apud nostros auctores legitur. Neque a talis tale descendit: ut cum Catho. Vgutio somniauit

Q iij

Talpa cū t exili mascu. & fœ. gñis est: teste Prif. Vir. georgi. i. Atq; oculis capti fodere cubilia talpæ: animal est captum oculis muri simile
 Talus cū t exili & vnico l: tã p taxilo: q̃ p parte pedis scribit. Neq; ab eo q̃ est tholus (qd cū th aspirato annotat) deducit: vt cū Cathol. somniauit Vgu. Nā tholus primā corripit syl. Talus aut primā pducit. Mart. Nō mea magna nimo depugnat tessera talo. Hora. ser. ij. At talos stola demissa: & circūdata palla
 Tanagra. Require in dictione tanager
 Tanager hui⁹ tanagri cū t exili. & tanagrū in recto dici p̃t: testib; Capro & Probo: fluui⁹ ē Lucanig: cui⁹ meminit Vir. cū ait. Et sicci ripa tanagri. Tanagra oppidū est Persidis: dicēte Prole. Tanagrum. Regre in dictione tanager.
 Tango gis. & tago tagis absq; n dici p̃t. vñ Festus ait. Tagit simplr d̃r: quod attingit: cōtingit facit compositū. Qd & ante Festū Diomedes tradidit. & Marcel. Plautū iducēs in mustælla. dicentē. Abscedite: tælis ne attingat. Tango facit in pręterito tanxi. Tago aut tetigi: sicut pangopanxi. pagō pepigi.
 Tapes hui⁹ tapetis cū t exili. & hoc tapetū. & b̃ tapete (vt ē apud Turpilū glabrū tapete Marcello referēte) declinari p̃t. Vir. li. gnei. vij. Armaq; craterasq; sis: pulchrosq; tapetas. Ex quo textu Catho. ignorās tapetas: acūm græcū esse pluralē adiectiuūq; masculinū pulchros in scēmininū mutās: hęc tapeta fœ. gñe declari posse tradidit. O ridiculi hoīs ineptias. Hinc Stati. li. i. Thē. i. Altorq; inferre tapetas. Vir. li. gnei. vij. Instratos ostro alipedes: picūsq; tapetis. ab eo qd est tapetū (qd etiā Serui⁹ tradidit) Hieron. in li. ij. Regū. c. xvij. Obtulerūt ei stratoria & tapetia. Ab eo qd est in recto tapete: Tapes græcū est vocabu. teste Lactānio grāmatico super pręfatu lib. Statij. Neq; ex sterno & pes cōponit: vt cum Cathol. somniauit Vgutio.
 Tapete. Require i dic. tapes
 Tapetum. Require ibidem.
 Tapsus cū t exili: insula ē in sinu Numidico: teste Prole. de q̃ meminit Virgi. li. ænei. iij. dicēs. Tapsumq; iacentē. Thafos cū th aspi. & vnico l: insula est Thraciæ: teste Herod. li. hist. vi. Prolemęus scribit Thafon insulā esse maris Aegęi Est aut vna ex cycladib; a Thaso Phœnicis filio: qui eā incoluit cognōiata: vt qdani asserūt Alij autē a Thaso Neptuni filio dictā volunt. a thaso fit Thasius thasia thasiū. Vir. geor. ij. Sūt thasiæ yites: sūt & Mareotides albæ: Hinc Thasiū vinū dictū puro: quod tamen Tortel. cū t exili tasum scribendū precipiēs: a τασιο quę est detentio deriuatū tradit. Taxus masc. gñis: animal est: scēminini autē gñis taxus arboris est genus in Corsica frequētis: dicēte Vir

gi. Sic tua Cymæas fugiāt examia taxos. Thalia cū th aspirato: vrbs est in aphrica: teste Pro. Tardicies. tarditas. tarditudo in vno fœato dici potest. Plau. in Pœnulo. Prodigiosi estis: & viciſtis cochleas tarditudine.
 Tarditas. Require in dictiōe tardicies.
 Tarditudo. Require ibidem
 Tartarum. Require in dictiōe tartarus
 Tartarus cum t exili vtrobicq; in singul. nune. masc. gñis est: in p̃fali vero neu. testib; Diome. & Phoca. Et a τάρταρος: qd est turbo descendit: quia. s. illic omnia turbata sunt: auctoribus Ser. & Aristarcho sup Theogo. Heliodi. Pro fœce aut vini hoc tartarū neu. gñe declinatur.
 Taura. Reg. in dictiōe taurus.
 Taureia. Require ibidem.
 Taurica. Require ibidem.
 Tauri ludi. Require ibidem.
 Taurus cū t exili græcū vocabulū: fortis ē bos. Taur⁹ item mons est Ciliciæ: qui ab Indico mari primū surgit: testib; Solino in collectaneis: & Plinio lib. v. natu. histo. Alius est eodem nomine mons: qui a scythus incolit: teste Herodoto. a quo & Turtoſcythæ vocitati sunt. Est & eiusdē nominis pmōtorū Siciliæ: teste Prole. Tauri ludi dicuntur in honorē deorū inferorū facti: vt scribit Pōpeius. Tausa appellabat antiquis: vacca sterilis dicta hac ex causa: q̃ nō magis pariat q̃ taur⁹: vt idem Pōpe. attestatur. Taureia genus ē flagelli. Hierony. in. ij. li. Machabeorū. cap. vij. in initio. Cōtingit autē & septē fratres vna cū matre apprehēfos compelliare ge edere cōtra fas carnes porcinas flagis et tauris cruciatos. Taurica chersonesus magna est figura & magnitudie par Peloponēso: adhærēs ostio Mæotidis. de qua luuena. satyra. xv Aegyptus quippe illa nefandi taurica sacri.
 Taxus. Regre in dictiōe tapsus.

T ante E

Techma cum t exili & ch aspirato græcū est vocabulum: quod apud illos TEXVN scribitur: & a nostris ars transferri. Neq; a tego tegis descendit: vt cū Cathol. Vgutio somniauit. Terent. in Eunuchio. Quā scio hanc esse technam Parmenonis: id est artem
 Tæda cum t exili & æ diphthongo scribit: teste Apulei. & αἰδῶ: quod est luminare: eodē teste descendens: & vbi primā diphthongi vocalem assumpsit. neq; a tædeo tædes deriuat: vt cum Cathol. somniauit Vgutio
 Tædeo tædes cū æ diphthongo scribitur: teste Apulei. & αἰδῶ: quod est longum deducitur l littera in d cōuerſa. Nā (vt idē ait Apuleius) lōgitudo atq; prolyxitas actiōis siue passionis alicuius tedium generare solet. & facit in pręterito tædui et tæsus sum: quovtiū Sueto. Per

tæsus ignauia sua. Gellius lib. i. nocti. atti. Has ille inanis quom flaret glorias iāq oēs finē cu perēt. verbisq; eius fatigati pertæduissent. Tæ det impersonale facit in pō tæduīt & tæsum est. Hiero. an Eccliaſtico. c. ij. Idcirco tæduīt me vi tæ meæ: vidēte mala vniuerſa eſſe ſub ſole. Ser. ſup li. v. æneid. ait. Pertæſus participiū eſt: ſine verbi origie: cū tñ originē habeat p̄tendeo: vt auctoritate Gellij phauim⁹. Et regit a pte ante actm: & poſt gtm. Vir. li. p̄fato. Si nō præſum thalami: tædæq; fuiſſet: vbi actūs ſubauditur. Sed & p̄ſum & diſtūm veteres dicebāt: vt ſcri pſit Feſt⁹. Vex (vt tradit Diomedes) regit nō nunq̄ & dīm. Vñ & Gracchū inducit dicentē in Lucii Metellū. Vſq; adeo præſū mihi eſſe. Tegillū itē cuculli vinculū ē ex ſcyro factū: te ſte Pōp. Plau. Tegillū mihi arctid ſi vis dabo Tembrus. Require in diſtōe tymba Temeritas & temeritudo in vno ſignificato di ci poreſt: teſte Marcello. Temefe. Require in diſtōe tempſa. Temefe. Require ibidem. Temperantia. Require in diſtōe temperies Temperatio. Ibidē. Tēperatura. Ibidem. Tēperies & tēperatura in vna ſcātōe dici pōt: teſte Marcel. Varronē inducēte dicentē. Quæ rō vtrū hoc addixerit: celi tēperatura: an terræ bonitas: tēperātia: tēperatio: tēperies: B diſtā: teſte Agreſio in Caprū. Et tēperātia animorū ē temperatio regū: tēperies vērōq; Vex & p̄tem perantia tēperies ponit. Sta. li. ſil. ij. Trāquilla q̄ morum temperies. Et in eodē. Et docta fru endi tēperies. hoc eſt tēperatio Tempe. Require in diſtōe tempus. Tēpeſtas. Ibidē. Thenſa. Ibidē. Tempſa cū t exili vrbs ē Brutiorū: teſtib⁹ Pli. & Ptole. q̄s Strabo Temefas vocat. Temefe itē vrbs in Cyp̄o. Sta. in Achil. Aere ſonāt teme ſe: quātū naualib⁹ ora. Sed & ſingu. nu. Teme ſe dici p̄t. Sta. lib. ſil. i. Et q̄s ſe tot⁹ temefe dedit hāuſta metallis. Thenſa cū th aſpi. gen⁹ eſt ve hiculo argērei: quo exuuiæ deorū ludis circēſib⁹ ad puluinar vehēbātur: teſte Feſto. Pædianus etiā thenſam ſacrū dicit eſſe vehiculū Tēpus & tēpeſtas in vno ſcātō accipi p̄nt. Oui. li. i. Meta. Nō ego p̄ mūdi regno magis anxio illa tēpeſtate fui. & tā de ſereno q̄ de nubilo: te ſte Ser. dici tēpeſtas p̄t. Virg. vnde hec tā clara repente tēpeſtas. Et alibi. Præcipites atra ceu tē peſtate colūbæ. Tēpus itē pars capitis ē: q̄d ab indoctis tempus enūciat. Vir. li. gnei. v. Puni ceis ibant euincti tpa tænis. Hęc tēpeſtata ſunt Theſſalia: teſte Seruio. Sed abuſiue (vt ait) p cuiuſlibet loci amoenitate ponunt. vt eſt apud Virg. geor. ij. Ac frigida tempe. Tæna. Require in diſtōe tænia

Tænarum cum t exili & æ diphthōgo: teſte Apu leio ſcribitur: græcum q̄ ſem vocabulū (Nam græce τένια) in lingu. nume. mafcu. ge neris. in plura. vero neutri: promontorium eſt Laconię: teſte Seruio. Meq; a θένιος: quod eſt lamētum deriuatur: vt cū Cathol. ſomnia uit Vgutio. ſed nec θένιος (quod cū th apud Græcos annotat) a teneo tenes deſcendit: vt idē cum Catholi. Vgutio ſomniauit. Nam græ ca vocabula latinam etymologiā nō ſapiunt: vt dixit Seruius Tendo tendis facit in p̄terito tendi. in ſupino tenſum & tentū: teſte Prifcia. Significat autem tendere: tentoria habere: vt interpretat Serui⁹ illud Virg. lib. æneid. ij. Hic dolopum man⁹: hic ſæuus tendebat Achilles. quod Martia. ex ponit: inhabitabat: ſeu tabernacula vſq; hōſpitia ponebat. Tendere: inſidiari: decipere. Teren. in Phormione. Quia nō recte accipitri tenditur nec miluo. Tendere: proprie eſt laxitatem diſ tendere: & ſine rugis facere. Virg. li. ænei. viij Tendunt vela noti. Tendere: dirigere. Virg. lib. æneidos. i. Per tot diſcrimina rerum: tendi mus in latium. Tendere: cōtendere. Virg. lib. æneidos. ij. Ille ſimul manibus tendit diuelle Teneo tenes facit in p̄terito (re nodos. tenui. vel ſm antiquos tetini. teſtib⁹ Marcello: & Pompeio: quin etiā tenui. Sicut vāneo vā niui: teſte Diomede: Pōpeio. Purime tetinero: puriſſime tenuero. Et Accius referēte Marcel. ait in Clytæmneſtra. Vt que tunc abſentem in rebus dubijs cōiugem tetinere. Eſt autem tene re poſſidere. Virg. lib. georgicorū. iij. In medio mihi Cęſar erit: templūq; tenebit. Tenere: pro hibere. Vir. georgicorū. ij. Texende ſepes ſunt aut pecus omne tenendū. Tenere: deſcendere. Virg. lib. æneidos. viij. Stabat pro templo: & capitolia celſa tenebat. Tenere: implere. Virg. lib. iij. æneid. lūat euaiſſet tot vrbes. Agoli cas: mediosq; fugam tenuiſſe per hoſtes. Te nere: apprēdere: detinere. Virg. iij. georgico. Verum tibi correptū manibus: vinctiſq; tene bis. Tenere: cōpſcere: ſupprimere. Virg. geor gicorū. iij. Tenuitq; inhians: tria cerber⁹ ora. Tenere: regere. Virg. georgicorū. lib. i. Et obdu cto late tenet omia limo. Tenere: intelligere. Te ren. i Andria. Id paues ne ducas illā: tu autem vt ducas rem tenes. Tenere: dirigere. Virg. lib. eneid. i. Sed qui vos tandem: quibus aut veni ſtis ab oris. Quoue tenet⁹ iter. Teneritas. Req. in diſtōe teneritudo Teneritudo & teneritas in vna ſcātione accipi poſſunt. Cice. li. v. de ſiniſ. In primo em ortu ineſt teneritas & mollicia quædam Tænia cum t exili & æ diphthō. græca diſtō eſt teſte Ser. Neq; a teneo tenes deſcendit: vt cū Ca

thol. Vgu. somniauit. Vir. li. ænei. vii. Fit lōge
tænia vitæ: h̄ est extremitas: vt Serui⁹ exponit
Sed p vitis posuit manifeste Vir. cum dixit li.
ænei. v. Puniceis ibant euincti tempora tænis.
Quare tænia dici p̄t & tæna. Alij volūt vt apd
Virg. legat tænis: vt amphibracus pes sit trib⁹
p̄stans syllabis: prima & vltima longis: media
breui. Thēna vrbs a Prole. ponit in Samaria.
Hoc tenus huius tenoris: p laqueo vel tēdicu
la apud Plau. in Bacchidibus: vbi ait. Pēdebis
hodie pulchre ita intendi tenus
Tenus. Regre in dictiōe tænia
Terebra. Require in dictiōe terebrum.
Terebrū neu. gñe. & terebra fœ. declinari pōt:
instrumentū est quo ligna perforant: & cum t
exili scribit: siue a teroris: siue a græco deriuat.
Tergeo terges secūda piug. & tergo tergis ter
tia declinari pōt: testibz Diome. Charisio: Pro
bo: Celfo: Seruio: Prif. Hora. lib. ij. sermonū.
Posita pauone velis: quin hoc potius q̄ galina
tergere palatū. Iuue. saty. v. Vasa aspera terge
at alter. Hiero. in Apocal. capi. xxij. Et abster
get deus omnē lachrymā ab oculis eorum: &
mors vltra nō erit. Et facit in p̄terito terfi. in su
pino terfūm & tertū: Nonio teste Varronē in
ducēte dicentē. Terta niter galea. Et Cato de li
beris educandis ait. Circūtonsi sūt & terfi: atq;
vnctuli: vt magnonis videant esse seru
Tergo. Require in dictiōe tergeo.
Tergum Require in dictiōe tergus.
Tergus hui⁹ oris: coriū appell. i. Vir. li. ænei. i.
Tergora deripiūt costis. Tergū dorsum voca
tur: nō tm̄ animantiū: sed etiā aquarū: auctore
Marcel. dicente Virg. geor. ij. Vndaq; iam ter
go ferratos sustinet orbes. Ponit nonnūq; tm̄
p̄tergo. Virg. li. ænei. i. Mercatq; solū: facti
denoie Byrsam. Taurino quantū possent cir
cūdare tergo. Tergū item scutū dicit: teste Ser
uio. Virg. li. ænei. viij. Aduersi in tergū Sulmo
nis. id est scutū. Declinat nonnūq; hic tergus hu
ius tergus. Lucre. li. ij. Ponderibus solidis: ne
q; quicq; a tergibus obster.
Termen. Require in dictiōe terminus.
Terminus & termen in recto declinabāt antiq.
Nā terminem p̄tulit Acci⁹: vt Varro refert de
lingualati. ac eūam Ennius: vt testis est Festus.
Græci dicunt τερτοπορος
Tero teris facit in p̄to triui teste Prif. quinetiam
et terui. Tibul. Aut operi isuetas attulerisse ma
nus. Terreo terres cū duplicato r: secūde cōi
ga. facit in p̄terito terrui.
Terreo. Require in dictiōe tero.
Tespia huius tespia cum t exili opidū est Boe
tia: teste Ptolem. quod lib. ix. Strabo dicit Heli
coni esse proximū: quæ & tespia p̄lali tm̄ nu
mero a Tullio declinant. Aut enim ad Seruiū

Sulpicium. Tirum Manlium: qui negociatur
tespijs: vehementer diligo.
Tespia. Require in dic. tespia.
Testa. Regre in dictiōe testis.
Testis cōis gñis est: p testiculo aut mas. tm̄. Hec
testa & h̄ testu indecl. in vno scato dici p̄testi
bus Prif. & Phoca. Var. de ling. lat. Testuaciū
dicit: quod in testu calido coquebatur
Testu. Require i dic. testis.
Testificor. Reg. in dictiōe testor
Testor testaris cōmune vbum est: testibz Gellio
lib. xv. noctūū anticag. & Prisciano Cicero. in
ducente dicentē. Publicis literis testata. Testi
ficor autē deponens verbū est
Teucer cū t & c exilibz: & Teucrus in recto de
clinari p̄t. Vir. li. ænei. iij. Teucr⁹ rhoeteas pri
mū est aduectus ad oras: p̄priū fuit viri nomē
qui etiā a græcis Τεύκρος dicitur
Teucrus. Regre in dictiōe teucer
Teutates cū t exili vbiq; scribit. neq; a θεος q
est deus deriuatur: vt cum Catholi. somniauit
Vgu. sed gallicū vocabulum ē Mercurij apud
illos cognomen. Lucan⁹ in. i. Et quibus immi
tis placetur sanguine dito. Teutates: horresq;
feris altaribus Hesus
Teutones cū t exili vtrobiq; populi sunt: qui &
teutoni & teutonici vocantur. Luca. li. vi. Cā
ber exiguis et lōgis teuton⁹ armis. Vir. li. ænei.
viij. Teutonico ritu soliti intorquere catenas
Teutoni. Require in dictiōe teutones.
Teutonici. Require ibidem
T ante H
Thasia. Regre in dictiōe thapsus
Thasium. Ibidē Thasius. Ibidē
Thasus. Require ibidem.
Thabaida. Require in dictiōe thabais
Thabais regio grō huius thabais vel thebai
dos. & hæc thabaida ab actō græco formata
declinari potest. sicut Persis & Persida. Prole
mais & Ptolemaida. & cū th aspira. et æ diph.
annorat. sicut Thæbe: a qua (vt dixim⁹) Thæ
bais ægypti regio denominata est.
Thæba. Require in dic. thæbe.
Thæbani. Require ibidem
Thæbe. Require in dictiōe thæbe.
Thæbe. Require ibidem.
Thæbe hui⁹ bes cū th aspi. & æ diph. teste Apu
le. ea. frōne: quā in dictiōe syncerus docuim⁹.
& Thæba hui⁹ thæbe. & Thæbe p̄lali tm̄ nu.
declinari potest. Quid. de sine titulo. Quid refe
ram Asopon: quē cepit Martia thæbe. Sta. lib.
Thæ. viij. Viue supstes (ait) diræq; ad mœnia
thæbe. Solus abi. Idē lib. Thæbai. xi. Aut Da
nais edice rogos aut prælia thæbis: nomē fuit
nonnullarū vrbium: Quæ vna fuit i Aegypto
teste Diodoro libro Historiarum. ij. De qua

fuue. Atq; vet⁹ Thebe cētū iacet obruta port⁹
 Et ab hac teste Pli. li. xxxvi. natu. hist. regio the
 baica æthiopie prætermina denotata est. a qua &
 Thebei cū æ diph. in prima & secūda syl. vo
 cati sūt. alia fuit Thebe i Boetia. a q̄ Thæbani
 appellati sūt. alia fuit i Cilicia patria androma
 ches Hec̄tor⁹ vxoris: q̄d Oui. tetigit li. i. tristitū:
 cū ait. Nec cruciere min⁹: q̄ quom thebana cru
 entum. Hec̄tor a Thessalico vidit ab axe trahi.
 alia fuit in Lucania: teste Pli. lib. iij. natu. histo.
 alia fuit in foelici Arabia: teste Ptole.
 Therfander cū th aspi. & r a n s: & therfandr⁹ de
 clinari i recto p̄t. Virg. li. gneid. ij. Therfandr⁹:
 Schenelusq; duces: & dur⁹ Vlyffes: ppriū fuit
 Therfandr⁹. Reg. i dic. therfander (viri nomē
 Thæsaure. Require in dictione thæsaure.
 Thæsaure & thesaure declinari p̄t: teste Capro
 de latinitate. Et (vt Apu. placet) cū æ diph. an
 notat⁹ p̄ th aspiratū: ea. f. rōne: quā i dictiōe sy
 cerus docuim⁹. a neq; θεσις q̄ est positio de
 scēdit: vt cū Catho. Vgu. soniauit: maxime cū
 θεσις cū e apd gr̄cos scribat⁹: cui⁹ syllaba pri
 ma corripit⁹ θησώπος aut cū x: ipam pdu
 cētē syl. vt est etiā apud Hora. ser. xvi. Thesau
 ro inuēto: q̄ mercenari⁹ agrū illū ipsum merca
 tus arrauit. Vir⁹ Seruatag mella: thesaure⁹ reli
 nes. Deriuat aut thesaure⁹ a θησω futuro idi
 catiui modi: q̄d ē ponā. sicut ab ἐζω futuro i
 dicatiui mōi: q̄d ē hēbo: sex⁹ deducit aspiratōe
 in smutata: vt i ipsa dictiōe vidim⁹. Est aut the
 saure⁹ vt scripsit Paul⁹: de acgrendo re: dñio:
 vetus q̄dā pecunię depositio: cui⁹ nō extat me
 moria: vt iā dñm nō habeat: qn etiā thesaurus
 dñi: cui⁹ extat mēoria. & dñm habet: vt i euāge
 lio Lucę. c. xij. legi⁹. Vbi ē thesaure⁹ tuus: ibi &
 cor tuū erit. Ponit nōnunq̄ thesaure⁹ & p loco
 in q̄ aug⁹ recōdit⁹: vt in euāgelio Mar. habet⁹. Et
 ap̄tis thesaure⁹ suis: s̄ est caplis obtulerūt ei mu
 nera: aug⁹ tus: & myrrhā. Et vt tradit Marcel.
 in malā quādoq; partē thesaure⁹ accipit. vnde
 Plau. in Amphytri. ait. Qui domi vxorē meā
 impudicitia impediuit tenco thesaure⁹ stupri.
 Thyas cū th aspi. & y gr̄co: Bacchi sacrificula
 vocat⁹. Virg. iij. gnei. Thyas vbi audito stimu
 lant trieterica baccho. Thyasus cū th aspirato
 & y gr̄co a Tortel. scribi p̄cipit: sed apud gr̄
 cos cū i: thiasus scribit⁹. Neq; em ab eo q̄ Thy
 as ybo deducit. dici p̄ chorea vel saltatio: p̄ci
 pue i dñis: licet ad alia trāsserāt. nā ab εθίς
 q̄d est rē diuinā facio deducit: q̄q̄ a εθίς etiā
 Domiti⁹ sup. iij. fil. deriuari tradat. Et licet i pri
 ma syl. sit ēi diphthōgus apud gr̄cos: tñ tum
 apud illos: tum apud latinos correpta ē: dicēte
 Vir. in Buco. Daphnis thiasos iducere bacchi
 teste em Theodoro: gaza i orthographia mul
 ta sūt yba q̄ apud gr̄cos cū ēi diph. annotat⁹:

quorū nomē deriuatū p i scribit⁹: vbi nōnunq̄
 syllaba corripitur: vt λειβω libo. λιβωσ
 tus mōtis nomē. Dionys⁹ in perihegesi. η καί
 εσπεσιοι πέπαιρομερου λιβωσίο. thi
 as aut cū y gr̄co: a εθίς: q̄d ē furo descēdit. &
 nō tñ apud latinos: vt est apud Vir. sed etiā
 apud gr̄cos primā pduci syllabā. Hesiodus
 in georgica. ἄντο τέπαντοιοῦ ἀνέμω
 νέουσι κακτά.

Thyasus. Require in dictione thyas.

Thyle hui⁹ les cū th aspi. & y gr̄co scribit⁹: et si a
 Tortel. cū t exili & i lati. scribi p̄cipiat: insula ē
 in vltia septētrionis p̄t: testib⁹ Diony. & Stra
 bo. Eustachio. de q̄ Vir. geor. i. Tibi seruiat vl
 tima thyle. Alij vertētes y gr̄cū i u: dicūt thu
 le. alia ē eodē noīe insula p̄tra sinū carthaginis
 Thylos cum th aspirato & y gr̄co scribit⁹: et si
 a Tortel. cū t exili & i lati. scribi p̄cipiat: insula
 est cū oppido eiusdē noīs in mari Indico: teste
 Pli. li. vi. natu. histo. Hāc Ptole. ponit insulā in
 sinu Persico foelici arabie adiacentē. de q̄ Prif.
 in perihegesi. Hic thylos ē superās: vastē mira
 cula terrę. Tilia cū t exili & i lati. vtrobiq; ar
 bor ē. de q̄ Vir. geor. ij. Nec tilia leues: nectōr
 no raxile buxū. Tiliū: vrbs ē littoralis a latere
 occidentali Sardinie: teste Pto. Et hāc dictiōes oēs
 cū vnico scribūt⁹.

Thylos. Reg. in dic. thyle

Thymber. Require in dictione tymba.

Thymbra. Require ibidem.

Tymbreus. Require ibidem.

Thymbr⁹. Require ibidem.

Thymū. Reg. in dic. thymus.

Thymus cū th aspirato & y gr̄co: laur⁹ est sil
 uestris bacca cerulea: teste Ser. & herba aroma
 rica: quod & hoc thymū decli. p̄t. Vir. Dumq;
 thymo pascuntur apes dum rore cicadæ.

Thyree. Reg. in dic. tyrinx.

Thyrus. Regre in dictiōe thyrsis.

Thyrus cum th aspirato sequēte y gr̄co: pro
 prium fuit pastoris nomē. Thyrus hui⁹ thyr
 si eadem scriptura: gr̄cū est vocabulū. Neq;
 ex terra et sursum componit⁹: vt ridiculus cum
 Catholico somniabūdus dixit Vgutio: hasta
 quædā erat pampinis inuoluta: quam baccan
 tes in choreis deportabant: dicente Ouidi. Fa
 storum. iij. Fæmineos thyrsos concitat ille cho
 ros. Est & eodem nomine fluuius: cuius hosti
 um est a latere occidentali Sardinie: vt Ptole
 meus ostendit.

Tholus cum th aspirato & vnico l: gr̄ca dictiō
 est: teste Seruio. Neq; a tollo tollis descēdit: vt
 cum Catho. Vgu. soniauit. Est proprie ve
 luti scutum breue: quod medio in tecto ponit⁹:
 in quo trabes coeunt: ad quod dona suspendi
 consueuerant. Virg. libro. ix. æneidos. Si qua

ipse meis venatibus hausi: suspendiue tholo.
 Thoraca. Regre in dic. thorax
 Thorax cū th aspirato græcū est vocabulū: qd
 latine pectus transferit. neq; ab eo q est torus la
 tinum vocabulū a tortis herbis dictus deriuat
 vt cum Catho. somniauit Vgu. Mas. gñis est:
 a cuius actō græco θωραξ: nōnulli etiā hæc
 thoraca declinari volūt.

Thrace. Regre in dictōe thracæ
 Thrace huius thraces cū th aspirato & c exili. &
 thraca huius thracæ. & hæc thracia declinari p
 Neq; ab eo qd est trux dicta est: vt cū Catholi.
 omni auit Vgu. sed a θραξ: qd temerariū
 fecit. Sta. li. iij. Sil. Nā nec mihi barbara thrace
 Nec Libye natale solū. Vir. li. gneid. xij. Gemit
 vltia pulsu thraca pedū. Inde fit Trax: Thrac
 thracius: thracēsis. Iuue. Quid Seres: qd thra
 ces agant. Vale. Flaccus li. ij. Cōgeminat q pri
 mus athos: & pōrus: & ingēs thraca palus. Lu
 ca. Quātus piniferæ boreas quom thraci offe
 Ab eo qd est thrax fit etiā sceminū thrassa cū
 duplicato s: vel etiā thraissa diuina diphthōgo.
 Nā apud græcos θραξ habet iota subscriptū:
 q appellat diphthōgus ipropria: quā si diuer
 sis θραξ. id est thraix dissyllabū dicit: cui fce
 mininū erit thraissa: & adiectiue thraic & tra
 hicus. Itē a θραξ masculio: qd apud Iones: ga
 α longū in x mutāt: thracēsem indicat: fit thres
 sa & threissa cū ei diph. & threicius siue threic
 vt apud Home. Ili. ij. θρ τομεναι θρμου
 πιν τοθ θραξ κωωω σαρδοι δισ. Vir. li.
 ænei. vij. Threiciāq; Samū: q nūc Samotracia
 fertur: vbi diphthōgus ipsa diuidit. sicut etiam
 li. i. ænei. Vel qualis equos threissa fatigat har
 palice. Est igit thracia regia Europæ: q teste Gel
 lio li. x. notū. att. Sithon appellata fuit

Thracensis. Regre in dictōe thracæ

Thracia. Ibidē	Thracius. Ibidē
Thracus. Ibidē	Thraico. Ibidē
Thraicus. Ibidē	Thraissa. Ibidē
Thraissa. Ibidē	Thrax. Ibidē.
Threicius. Ibidē.	Thraecus. Ibidē.
Threissa. Ibidē.	Thressa. Ibidē.

Thryos fce. gñis cū th aspirato & y græco fuit
 teste Home. vrbs sub dictōe Nestoris. Thryus
 eadē scrip. fluuiū est Helladis: q in Alpheim de
 currit: teste Home. li. Ili. ij. & mas. tūc gñis est

Thryus. Regre in dictōe thryos
 Thucydides cū th aspirato & c exili & y græco i
 secūda syl. ppriū viri nomē: facit in gto Thu
 cydidis vel thucididæ: teste Prif.

Thule. Require in dic. thyle

T ante I

Tiara cū t exili & i latino fce. gñe. & tiaras mas
 cu. declinari p: testib; Priscia. & Ser. sup li. vij.
 gnei. Iuue. Phrygia vestit bucca tiara. Vir. li. p

fato. Sceptūq; sacerq; tiaras pile⁹ erat phrygi⁹
 Tiaras. Require ibidem

Tyber cū t exili & y græco. & Tybers in recto
 declinauerūt antiq. & (qd mis; videf) fce. gñe
 nō masculino mō pulerūt: vt Caper testat: &
 Probus fluuiū est p vrbē fluēs a Tyberi tusco
 rū rege Albanorū: cognōiatus: auctoriū Pom
 pe. Liuius. Ouid. dicente lib. Fastorū. ij. Albula
 quē tyberim mersus tyberin⁹ in vndis. Reddi
 dit hybernīs forte tumēbat aquis. Serui⁹ vero
 sup li. viij. gnei. Tyberim (ingr) aliā a rege Ab
 originē dictū putat: q dimicās iuxta illū occi
 dit. Alij autē a qdam Aborigine: quē Glaucus
 Minos filius interemit. ali j ab Albanorū rege:
 qui in eū cecidit. Vex & ante regē tyberinū.
 Thybris cū th aspirato sequēte y græco dictus
 fuit: nā cū Euāder ad Aeneā lōgo tpe ante Ty
 berinū loqueret (nondū em exarūta fuerat al
 ba) dixit. li. ænei. viij. Tū reges: asperq; imani
 corpe thybris. a q post itali fluuiū cognōmīe
 Thybrim. Dixim⁹: Amisit vex vetus albula
 nomē: nisi forte velim⁹ dicere: q post primū
 verbum ba sūt poetæ: nō euādrī: ali j nō a mor
 le cuiuspiā: sed a θραξ: q est iniuria. Aut em
 quēdam tuscorū regē circa hui⁹ fluuiū ripas la
 trocinari p̄sueuissē: q trāseūtē crebr; afflicte
 iniurijs: ex q Thybrim cognōmīatū fuisse asse
 rūt: qsi esset fluuiū θραξ. i. iniuriæ. Ex q ra
 tiōe cū θραξ aspirēt: cū aspiratiōe Thybrim
 aūnotari volūt. Pli. li. iij. natu. hist. Tyberis i
 quit: antea thybris: & prius albula dictus fuit.
 & facit in gto thybris vel thybridis. Virgil. Si
 quando thybrim: vicinaq; thibridis arua
 Tyberis. Require in dictōe tyber.

Tybris. Require ibidē.

Tibur (si Prif. credit: q li. vij.) vbi de tertia deci
 na. p̄tractat: latinū vult esse vocabulū: cū i lati
 no necessario scribit. Nos autē (historia ipsa q
 græca esse dictio ostendit: aduersante) cū y gr
 co scribendū dicim⁹: vrbs est sex milib; passuū
 a roma distās: quā teste Solino ex aucte Caro
 nis Cathyllus Arcas p̄fectus classib; Euādrī cō
 didit. Pli. vero li. xvi. natu. histo. 3 Tiburto cō
 ditam fuisse asserit. vex Sextius græcus histor
 cus li. vi. antiquatū hos celebres auctores i hūc
 modū cōcordasse videf. Ait em: Catyllus Am
 phiarai fili⁹ fuit. Hic post p̄digialem patrū in
 teritū apud Thebas: iussu Oiclei aui sui: cū om
 nifceru & sacris missus tres liberos in Italia p
 creauit: Tyburtū. f. Coracem: & Catyllū. Qui
 depullis ex oppido haud lōge a Roma posito
 veterib; Sicanis: a noīe tyburti maximi notat;
 filiū oppidū vocauerūt. Hec ille. Cui p̄sentire vi
 detur Virg. li. vij. ænei. quom ait. Fratrīs Ty
 burti dictam cognomine gentē. Nam vtidem
 Sextius psequitur. nō desunt qui dicūt: singulū

fratrem: singulam vrbe p̄didisse: testis ē mons qui adhuc Catyllus dicit: & Corax oppidum famosum inter Volscos. Tybur ergo contra Priscia. sententiā cū y græco scribit: neu. q̄dem gñis. Virg. lib. ænei. vii. Tæla nouant Anna potens: tyburq; superbū. Ab eo quod est Tybur sit hic & hęc & hoc Tyburs hui⁹ tyburis: & hic & hęc tyburis et hoc tyburte: testib; Ca pro & Seruio sup li. iij. ænei. Hora. Picenis ce dūt pomis tyburria succo. Tyburu⁹ etiā cum y græco: propriū fuit viri nomen.

Tyburis. Regre in dictiōe tybur

Tyburis. Ibidē.

Tyburis. Ibidē.

Ticinum. Reg. in dic. ticinus.

Ticinus cū t & e exilib; & i latino vtrobiq; fluuius est Insubriæ in Eridanū fluens. Ticinum: vrbs est Insubriæ: teste Ptole. a fluuiio q̄ iuxta illā fluit cognōiata: quæ nunc Papia vocatur. Serenus. Alia præcipit Ticini sententia neci

Tigillum. Regre in dictiōe tignus.

Tigillus. Require ibidem.

Tignum. Require in dic. tign⁹.

Tignus mascu. & tignum neu. gñe declinari po test. & diminutiue tigillus & tignillū. Tegillum autem diminutiū est ab eo quod est tectum: auctore Marcello.

Tigrana vrbs. Require in dictiōe tigranes

Tigranes cum t exili et i latino: propriū viri no men: facit in grō tigranis vel tigranē. & produ cit mediā syllabā. Luca. li. ij. Tigranemq; me um: nec Pharnacis arma relinqs. Tigrana ca/ de scrip. vrbs ē Mediæ mediterraneæ: teste Pro. Tigris cū t exili & i latino vtrobiq; animal est truculentū & velocissimū: & fluui⁹ armenia: qui in mare rubrū descendit. & format in grō tam pro animali q̄ p fluuiio tigris vel tigridis. Seneca in Troade. Tepidū rubenti tigrim im/ miscet freto. Virg. lib. ænei. x. Massicus ærrata princeps secat æquora tigris. Luca. li. v. Ocyor & cæli flammis & tigride læta. Marr. Cōientus gemina tigride bacchus erat. Iuuenā. Et tigride sæuior orba. Est etiam tigris villa Cyrenaicæ prouinciæ: teste Ptolemo.

Tilia. Require in dic. thyle.

Tiliū. Require ibidem.

Timarchides cum exili & ch aspirato et i latino vtrobiq; scribit. & facit in grō timarchidis & timarchidæ: teste Prisci. quinetiā & timarchidi Vnde Cice. in timarchidi potestate: pro timar chidis dixit: propriū fuit viri nomen

Tymba cum t exili & y græco scribit. Nā græ/ ci τὸν βόσ dicūt. Alij vertētes y græcū in u: dicūt tumba: quod p sepulchro ponit. Thym bra cū th aspirato & y græco: herba q̄dam est aromatica. de qua Virg. geor. iij. Serpilla & grauius spirātis copia thymbræ. Tymbra itē

eadem litteratura: campus est in agro troiano Vnde tymbraeus teste Strabo. fluuius quida; dictus est non lōge a Troia. Tymber eadē scri ptura. & Thymbrus in recto declinari potest. Virg. li. ænei. x. Thymbræq; simillima pro/ les. Idem. Nam tibi thymbræ caput Euandri⁹ abstulit enlis: propriū fuit viri nomē. Thym/ bræus eadem scriptura & cum æ diphthōgo: Apollo vocatus est: a thymbra cognominat⁹ Virg. li. æneid. iij. Da propriā thymbræ do/ mum: da moenia fessis. Tembrius cum t exili sequente e: fluui⁹ fuit iuxta Pontum: teste Or/ phæo in argonautico.

Tymber. Regre in dictiōe tymba.

Timor & timos in recto dici potest: teste Mart. Neuium inducēte dicentē in Lycurgo. Iam ibi nos duplicat adueniētis tymos: pauos

Timos. Regre in dictiōe timor

Timpanū cum t exili & y græco: instrumentū pullationi est aptū: dicente Ouidi. lib. Fastorū iij. Cymbala p galeis: pro scutis tympana pul sant. Neq; a timno tinnis deducitur: vt cū Ca/ tho. somniauit Vgatio.

Tingo tingis. & tinguo tinguis: teste Priscia. & scribi & efferri potest.

Tiphys. Require in dictiōe typhon

Typhceus. Require ibidem.

Typhon huius typhonis cum t exili & y græ/ co: fuit Titani & terrę filius: dicente Seneca in Octauia. Nō tam ferax typhona neglecto loue irata tellus edidit quondā parens. Lucan⁹ lib. vi. Antraq; lætiferi rabiem thyphonis anhe/ lant. Hic & typhceus cū eus diphthongo dicif velib. vlti. super regulā vocalis breuis est edo cebimus: qui etiam a nōnullis Typhos grō ty pho declinatiōe attica declinatur. Sicut Arhos huius arho. Apollos hui⁹ apollo: vt in ipsis di ctionib; videbim⁹. Typhos item eadē littera/ tura: sum⁹ vocatur. Typhon item vētus qui/ dam est turbulētus. et pro fulgure nōnunq po nitur. Tiphys cum t exili sequēte i latino & y græco in secūda syllaba: fuit teste Plinio li. vii. natu. histo. vir arte carpēaria gloriosus: q̄ pri mus adminicula gubernandę nauis instituit: dicente Seneca in Medea. Typhis i primis do miror profundū. Typus cum t exili & y græ/ co & vnico p: a nostris pro forma: figuraq; & exemplari ponitur.

Typhos. Require in dictiōe typhon.

Typus. Require ibidem

Tyra. Reg. in dictiōe tyrins.

Tyrannis. Ibidē

Tirānus. Ibidem.

Tyras. Ibidē.

Tyrias. Ibidem.

Tirynthia. Require ibidem

Tiryns hui⁹ tyrinthis mascu. gñis cum t exili: sequente i latino & y græco in secūda syllaba

R

fluuius est in agro. Sed in grō tīrynthi cum th aspirato scribit inultima syllaba: vt regula docet græca. Tīryns aut scēmi. gñis: vrbs est in Peloponēso. de qua Sta. lib. Theb. iij. Su⁹ ex⁹ cit in arma. Antiquā tīrynthia deus. Hec a Plī. lib. iij. natu. hīsto. tīrynthia appellat. Tiro cū t exili & i latino scribit: et si a Torrel. cū y græco scribi p̄cipiat: dici pōt nouus miles. Tyrus cū t exili & y græco: vrbs fuit ante omēs Syrię vrbes & phœnices vetustate originis: magnitudine & claritate memorāda: vt scribit Curtius lib. iij. quæ: teste Seruio etiam Sarra dicta fuit. Tyro cū t exili & y græco: nympha fuit Salmonei regis filia: ex qua Neptunus Feliam procreauit Neleū: teste Home. lib. xi. Odissæ. Tyrrhus cū t exili & y græco & duplicato r secūdo aspirato: propriū fuit viri nomen. Tyrras cū t exili & y græco: fluui⁹ est Scithiæ: teste Herodoto lib. hīsto. iij. Thyree huius thyrees cū th aspirato & y græco: insula est Peloponēsi: teste Herodoto lib. p̄fato. de q̄ Sta. lib. iij. Thæb. Et Lacedemoniū Thyree lectura cruorem. Thyra: oppidū est Missiæ inferioris. teste Ptolem. Tyrias: fluui⁹ est Indiæ: vt idem Ptolemus ostendit. Tyrānus cū t exili & y græco scribitur: teste em Trogus quęq; ciuitas: & gens: rerū publicarū imperiū ab initio penes reges habebat: quos ad huius fastigiū maiestatis vt scribit Iustin⁹: non ambitio popularis: sed spectata inter bonos moderatio p̄uehebat: qui & tyranni vocabantur: iuxta quē modū Virg. ipse lib. viij. æneid. Aenēā suū quē pium semp esse voluit tyrannū dixit cum ait. Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni. Sed crescēte malitia cū superbe reges regnare cepissent tyrāni nomen ad illos solum restrictū est: q̄ per insolentiam imperij viribz abutebantur: cui rei testimonio idem sit. Vir. li. gnei. iij. dicēs. Gens bello præclara iugis insedit herufcis. Hæc multos florentē annos rex deinde supbo. Imperio & suis tenuit Mezentius armis. Et subdit: quod ad superbiam respicit. Quid memorem infandas cædes: quid facta tyranni: vt de Scelesto Pygmalione prius dixerat li. ænei. i. Cōuertit quibz aut odiū crudele tyranni. Aut met⁹ acer erat. Festus aut a Tyrrhenis ppter eorū perpetuā crudelitātē tyrānos dictos tradit. Tyrannis huius tyrānidis eadē scriptura: scēmi. gñis dici potest crudelitas. Iuuenā. Quid Nero tam sæua crudaq; tyranide fecit?

Tyro. Reg. in dic. Tyrius.

Tiro. ibidem.

Tyrus. Require ibidem.

Titan huius titanis cum t exili vtrobiq; & i lati. & Titanus hui⁹ titani declinari potest: dicente in mænechinis. Plauto. Barbas tremulū tira-

num: fuit Saturni frater: & pro sole ponitur Titanus item mons est Thessaliæ. Titanis huius titanidis eadem scriptura: luna vocata est Titanis. Require in dictione titan.

Titanus. Require ibidem.

Titubo titubas facit in p̄terito titubauit & titubatus sum: teste Prisciano

Titius. Require in dictione titus.

Titus cum t exili vtrobiq; & i latino: propriū fuit romani imperatoris nomē. Est & eodē nomine fluuius: teste Ptole. cuius ostiū est a latere septentrionali Galliæ Lugdunēsis. Tityus cum t exili vtrobiq; & i latino in prima & y græco in media syllaba scribit: et si a Gaspari. cum y græco in prima syllaba scribi p̄cipiat: fuit iouis & terre filius: dicente Virg. Necnō & Tityon terre omnipotentis alumnū. Huius magnitudo corporis nouem iugerum fuisse describit. Vñ Tibul. ait. Porrectusq; nouem tityus per iugera terra. Assiduus atro sanguine pascit aues

T ante O

Tollo tollis facit i p̄terito tolli & fm antiquos retuli: testibz Prisci. & Marcello Acciū inducente dicentē. Donec tu auxiliū Perseu tetulisti mihi. Est autē tollere mittere. Vir. lib. æneidos. ij. Vnius in miseri exitiū cōuersa tulere. Tollere: eleuare. Vir. Et mulcere dedit fluctus & tollere vento. Tollere inferre. Vir. lib. georgicorū. iij. Tollentēq; minas: & sibi colla tumentē. Tollere: ostēdere: erigere. Virg. lib. ænei. i. Cui mater media sese tulit obuia silua. Tollere: occidere. Varro. Nunquid patre decem annorū nat⁹ nō modo fert seu tollit nisi veneno. Tollere differe. Plau. i. Pcenulo. Omnis extollo ex hoc die in aliū diem. Tollere: pati: sustinere. Virg. lib. ænei. iij. Iuuenēq; superbū: Seruicio enixæ tulimus. Tollere: alere: educare. Teren. in Ecyra. Hoc mihi vnū ex pluribz miseris reliquū fuerit malum: si puerū vt tollam cogit. Tollere: extollere. Salusti. in Catilina. Interea plebs cōiuratiōe p̄fecta: quæ primo cupida nouarū rerum nimis bello fauebat: mutata mētē: Catilinæ cōsilia execrari cœpit Ciceronē ad cælum tollere. Tollere: remouere. Virg. Tollere cuncta inquit: tollere in p̄prio scato. Virg. æneid. vij. Laborum: prima tulit finem.

Tondeo tondes p o secūde cōiuga. facit in p̄terito tondendi: in supino tonsum. A quo cōposita p̄teriti duplicationē nequaq; seruant: vt scripsit Ser. sup lib. xi. ænei. Attamē detondeo p̄teritū duplicat: teste Prisci. qui & Varronē refert dixisse in magno talento. Detonderat in forcipibus. Format tamē & detondi in p̄terito Vnde Ennī⁹ ait in annalibz. Et detondit agros lætos. Tundo tundis cum u tertię cōiugatiōis facit in p̄terito tundi, in supino tunsum: teste

Priscia. At vero Seruius sup lib. i. aeneid. Tando inquit in supino tunsum facit & tulum. vñ super. i. georgicorū ait. Antiqui em̄ n̄ addebāt quod nos ppter Euphoniā in aliquibz detra ximus: vt obtusus in aliquibz n̄ remāsit: vt tun sus. Vex: vt tradit Diomedes: tūdo duplex ha bet prateritū: tutudi scilicet & tunsi. ab vno fit supinū tunsum: ab altero tulum. Composita a tundo tu syllabam prateriti indifferentē habēt Hora. serm. xvij. Contudit articulos: qui pro se tollerēt atq; Ennius in annalibz. Vireq; va lentes: cōtudit crudelis hyems
Tondo Require in dic. tondeo.
Tonitru. Require in dic. tonitruū
Tonitrum. Require ibidem
Tonitrus. Require ibidem
Tonitruū & tonitrum. & tonitru. & tonitru⁹ hu ius tonitrus declinari potest. Hierony. in Ioan ne. cap. xij. Alij dicebant tonitruū esse factum: & Accius Prisci. referēte ait in Troadibz. Per suāsit aures inter tonitru et turbines. Luca. lib. vi. Seu tonitrus ac tela Iouis p̄saga notauit. Oui. li. Metamor. ij. Vnde solet tonitrus & ful mina mittere terris.
Tono tonas prima cōiuga. & tono tonis tertia declinari potest: testibz Marcel. & Prisc. vñ Var ro in eumenidibz ait. Sonitus matris deū toni mus: tibi nūc semiuiri. A primæ cōiugationis verbo format prateritū tonauit: supinū tonatū. A verbo autē tertiæ fit in praterito tonui: in supi no tonitū. Horat⁹ in Epodo. Si quos cois in tonata fluctibus: Hyems ad hoc vertat mare. Notandū est: qd nomia quæ veniūt a vbi pri mæ iugationis: positionē supini habentibz in itum vel in ūtum p̄ter cæterorū verborū legem exiūt in atio: nō in itio vel in ūtum: vt veratio: crepatio: domatio: cubatio: nouatio: fricatio: etiā potius q̄ frictio. Sēctio tamē frequētius cō peritur q̄ secatio. Lauro & poro nō habēt supi na. neq; in atū neq; in itum neq; in ūtum: sed in otum. Ideoq; format noia sua lotio & potio: Lotor & potor. Horat. Potores bibuli: media denoste phaleri. Comperiē tamē lauatum & potatū: a quibz format lauator & potator: lauatio & potatio. Hora. in serm. vi. Ast vbi me fessum sol acrior ire lauati admonuit. Teren. in Phormio. Nam potatur⁹ hodie apud me ē. Hierony. in ecclastico. capi. xxxiij. Qui bapti zatur a mortuo: & iteq; rangit mortuū: Quid pdest lauatio illius. Idem in parabolis. c. xxiij. Noli esse in cōiuijs potator. Luuo autē nec in hūc nec in illū modū suū format deriuatiuum Nā iutum in supino facit. A q̄ fit iutor. Vnde adiutor in vsu est. Cæterū ex altero supino for mator iuuatio. A domitū supino fit domitor. Ab alio supi. domatū format domator. Oui.

de tristibz. Quid tibi de tetrico referā domitore chimærg. Tibul. Te duce nō alias p̄uersus ter ga domator. Nā teste Prisc. verba primæ cōiuga. quæ format prateritū ui diuisa syllaba: antiq; tertia decli. declinare solebant. Ex quo patet: qd a primæ cōiugationis verbis prateritū terminabat in aui: supinū in atū. A quo supino deriuatiua in ator & in atio desinebāt. Quæ autē in ui diuisa syllaba prateritū format id nō a prima iuga. sed a tertia sumptū est: etsi vt plurimū ba ipa de vsu. prima cōiugatione declinent.

Tonsa. Regre in dictōe tonsus.

Tonsio. Require ibidem.

Tonstricula. Require in dictōe assitrix.

Tonstrix. Require ibidem

Tonsura. Require in dic. tōsus.

Tonsus huius tonsus. & hec tonsio. & hæc tonsura in vna fcatōe accipi p̄nt: teste Marcel. Ac cium inducente dicentē. Quænā est hec mulier funesta veste: tonsu lugubri. Hec tonsa p̄remo ponit. Vir. lib. vij. aeneid. Et in lento luctangur marmore tonsæ. qd Vgu. dicit posse declinari hic tonsus. Tonsas etiā Hiero. oues vocat: cū ait in cāticis ca. iij. Dentes tui sicut greges ton sarum quæ ascēderūt de lauacro.

Tophus cū t exili græca dictio est: neq; a tōdeo tōndes deducit: vt cū Catho. somniauit Vgu. & p̄ducit primā syl. Vir. geor. ij. Et toph⁹ sca ber: & nigris exela chelydri. Iuue. Nec ingenu um violaret marmora tophū: gen⁹ est lapidis

Toral. Require in dictōe torale

Torale (inquit Ser. sup li. i. aenei.) mappalona ga ē vel cortina: qd & p̄ apocopen toral vsur patur: dicēte Horat. Ne turpe toral ne sordida Torcular & p̄ apocopen torcular: (mappa: cu syllabā p̄ducit. Petrus Riga in Luca. Ecce xit turrim: torcular fodit in illa: quod & h̄tor culum dici pōt: media (vt puto) correpta syl la ba. Marcel. Torculum: qd vsu torcular dico.

Torcular. Regre in dictōe torcularē

Torculum. Require ibidem

Toreuma huius toreumatis cū t exili: & hoc to reumatū declinari potest: teste Prisc. Neq; a tor no nas deriuat: vt cū Catho. somniauit Vgu. sed græcū vocabulū est: opus indicās pulcher rime sculptū dictū a Τορεω: qd ē sculpo. Sa lu. i. Catilina. Tabuias: signa: toreumata emūt

Toreumatum. Require in dictōe toreuma

Tormentū. Require in dictōe tortum.

Tornus græcum est vocabulū. Neq; a torqueo descendit: vt cū Catho. somniauit Vgu. tio.

Torqueo torques format p̄m̄torli supinū tor sum & torrū: teste Prisci. Est autē torquere infle dtere. Vir. georgicorū. ij. Ilyreos taxi torquent in arcus. Torquere gyro celeri rotare. Vir. li. aenei. i. Ast illum ter fluctus ibidem. Torquet R ij

agēs circum. Torquere: iacere: mittere. Vir. li. ænei. iij. In medios cælū torſisti primus Achi- uos. Torquere: ſuſtinere. Vir. li. ænei. iij. Ax- em humero torquet ſtellis ardentibꝫ aptum. Torques & torquis i recto declinari p̄t. Hiero. in parabolis. cap. i. Vt addat gratia capiti tuo: torques collo tuo. Sta. lib. Thab. vi. Torquis in hoſiles p̄ vulnꝫ tendit arenas. nā ſi torques dixiſſet: verſus ſtare nō poſſet. Et tam ſcemi. q̄ maſcu. gñis eſt: teſtibus Capro & Probo: & ſi tm̄ maſ. gñis Priſ. eē tradiderit. vñ Proper. ait Torquis ab incifa decidit vñca gula: circulus ē aureus monilis genus.

Torquis. Require in diſtione torques.

Torrens. Require in dic. torris

Torridus. Require ibidem.

Torris cū duplicato r maſcu. & ſcē. gñis eſt: teſ- ſtibꝫ Capro & Probo: gnetiam & hic torrus: huius torri declinauerūt antiqui: vt etiā Pacu- pulit & Ennius. Priſcia. aūt maſ. tm̄ gñis eſſe dixit: ſuſtus eſt in ſummitate aduſtus. Torrus item torridꝫ interpraſ & aridus. Torrēs maſ. generis fluuius dicit: qui in æſtate ſiccatur.

Tortus. Require in diſtione torris

Tortum & tormentū in vno ſcato dici p̄t: teſte Marcel. Pacuius in Doloreſte. Nam te in tene bras ſæpe lacerabo fame clauſum: & fatigatos artus torto diſtraham.

Toruitas. Req. i dic. toruus.

Toruꝫ terribilis dicit. neqꝫ a torqueo torques deduci: vt cū Catho. Vguriſ omniauit. ſed a terreo terres descendit e in o cōuerſo: teſte Ser. ſicut (vt ait) officiū ab efficio efficis e in o mu- tato deriuat: inde toruitas dicta ē. vel (vt Pom- peius tradit) a ferocia taurorum: quali acerbi- tas: toruitas eſt vocata

Torus tota: grō totius. vel toti toræ toti dīō to- ti. vel toto toræ toto: Priſcia. teſte dedmari pōt Tyl. ad Herēniū. Si res tota toræ aliq̄ rei neceſ-

T ante R

(ſe eſt

Trabes. Require in diſtione trabs

Trabs ſcemi. gñis & trabes in recto declinari p̄t teſte Var. de ling. latina. Teren. in Parmenone Alia trabs pronis in humū. Ennius in Medea. Vinā ne in nemore Pelio ſecuribꝫ accidiſſet in terrā abiegna trabes. Trabis pprie duo ſūt li- gna cōpacta: teſte Pōpei. quæ abuſiue & p vno tm̄ ligno tm̄ poniūt. A trabe hæc trabica deriua- tur: dicta q̄ ſit trabitꝫ p̄fixa: vt idē Pōpei ſcri- bit. Pacuii. Labiū trabica in alueos: genꝫ eſt na- uis. Thabracha vrbs eſt in Africa: teſte Pō- po. Mela: quā Prolemꝫ dicit eſſe Coloniam Numidię. de qua Syllius. Cum thabracha Sy- rium vulgus. Iuuen. ſaty. x. Quales vmbri- feros vt pandit thabracha ſaltus

Trabica. Require in diſtione trabs.

Trachina eſt i exili & ch aſpirato & y græco ſcri- bitur. Nā a τρᾶχῶν: quod eſt aſpero deri- uat: teſte Strab. oppidū eſt Capanię: q̄ nūcin- terpoſita a lra: thrachina: vel p̄ſali nume. Ta- rachynę appellat. quod etiā Anxur antea vo- cabat: quę nūc Tarachyna dicit. Liuiꝫ. Anxur fuit: q̄ nunc tarachynę ſunt. Trachys eadē ſcri- ptura. & trachyn in recto declinari p̄t: teſte Pri- ſci. quinetiā & hæc trachyna ab actō græco for- mata. Sicut Salamis. Salamin. Salamina. Eleu- ſis eleuſin. Eleuſina: vrbs eſt Boetię: teſte Stra- de qua Luca. lib. vi. Flebile pieridū: Trachyn præciumqꝫ nefandum.

Trachyn. Require in diſtione trachyna.

Trachis. Require ibidem.

Tractō tractas quādoqꝫ a lram in cōpoſitione retinet. quandoqꝫ mutat in e: teſte Priſ. vt obtre- ctō: p̄tractō: detractō: retractō

Tragula. Require in diſtione tragus.

Tragum. Require ibidem.

Tragus cū i exili hircus vocat. Tragꝫ item genꝫ eſt cōchę mali ſaporis: vt ſcribit Pōpe. Hoc tra- gum genꝫ eſt rætis piſcatorię: q̄d aſas verricu- lū appellat. Hæc tragula huiꝫ tragulę: genꝫ eſt tæli dicta: q̄ ſcutō infixā trahat: auctore Pōpe. Varro de ling. lati. Tragula dicta ab eo q̄ tra- hatur per terram. Lucil. Tunc ſperata: tum nu- mices portant tragula porro.

Traha a traho trahis. & trahea dici p̄t genus eſt vehiculi. Hiero. in li. i. Paralipo. c. xx. Ex fecit ſu- per eos tribulas & trahas: ſerea carpēta trāſire. Vir. geor. i. Tribulaqꝫ trahatqꝫ & iniquo pon- dere raſtri: vbi pes ſectidus dactylus eſt: & pri- ma ſyllaba poſitiōe duarum: quæ ſequunt cō- ſonantium tr producta eſt.

Trahea. Require in diſtione traha

Trama. Require in diſtione trames

Trames huiꝫ tramitis maſ. gñis eſt: teſte Priſ. ſy & ſcemi. gñe veteres p̄tulerunt: vt caper teſtat & Probꝫ. Trama latine ſubtegmen dicit. Per- ſiꝫ. Mihi trama figura: ſic reliqua. Hæc tramis ab Vgu. p extrema veſtimētū parte ponitur.

Tramis. Req. in dic. trames.

Trans in cōpoſitione nſ retinet: p̄terqꝫ cū his ver- bis: trano: trado: traſcio. Si aut cū his tribꝫ ver- bis: ducō: pono: eo: cōponat: nſ retinere poteſt & perdere: teſte Apule. Nā vtroqꝫ modo eſſe- ri poteſt. vt tranſduco: traduco: tranſpono: tra- pono: tranſeo: traneo.

Transfuga cōmunis gñis eſt: & iſ teſte Pompe. dicitur: qui cito ad hoſtes tranſfugit.

Trapeta cū i exili vtrobiqꝫ ſcemi. gñe: & trape- tum neutro declinari pōt. & a τρᾶπετο: quod ē voluo ſeu verito deſcēdit. Var. de ling. lau. tra- peta (inquit) a terendo dicit: niſi græcū eſt: q̄d quidē cū græcū ſit vocabulū ceſſat: vt a terēdo

dicat. Teretian⁹. Quod sup. infidēs trapedo si-
gna gyris temperat. Vir. in Geor. Terit Sicyo-
nia bacca trapeis. id est molis oliuarijs. Trape-
za cū t exili græca dictio est: & a nostris mensa
traducta. Trapezus cum t exili: vrbs est ponti
Capadocū vltra Sydonē: teste Ptol. & facit in
grō trapezuntis. sicut Amathus amathuntis.
Trapeum. Regre in dictione trapeza.
Trapeza. Ibidem Trapezus. Ibidem
Tribula foemi. & tribulū neu. gñe declinari p̄t.
& primā pducit syllabā. Virg. Tribulaq; tra-
hæq; & iniquo pondere rastro: genus est vehi-
culi quo frumēta terunt. Tribulus prima cor-
repta syllaba mas. gñis notū est qd fecit. Ouid.
li. Metam. v. Lolū tribuliq; fatigat Triticeas
messes. Hic & hæc tribulis & hoc tribule a tri-
bu: primā corripit syllabā: & mediā producit
Tribulis. pprie appellant: q extra censum sūt
a sola tribulic vocati. Cōtribules autē dicitur
eiusdē tribu. Hora. in epist. Vt cū pileolo soleas
cōiua tribulis. Mar. Nūc anus et tremulo vix
accipienda tribuli. Hiero. in. ij. lib. Machabeor.
ca. iij. Qd cū rex annuisset & obtinuisset prin-
cipatū: statim ad gentilem ritū cōtribules suos
trāsferre cōepit.
Tribulis. Reg. in dic. tribula.
Tribulum. Require ibidem.
Tribulus. Require ibidem.
Trimenis. Require in dictōe trimestris
Trimenis. Require in dictione trimestris
Trimestris & trimensis dici in vna significatiōe
potest: hoc est trium mensium: sic bimēstris: bi-
mensis duorum mensium
Trinacria cum t & c exilio & i latino vtrobiq;
insula est: quæ alas Sicilia: Sicania: Triquetra
appellat. Hora. ser. xvi. Quid militib; pmissa
triquetra. & a trinacria fit Trinacris. Ouid. in
Fastis. Terra trib; scopulis vastū procurrit in-
æquor. Trinacris a positi nomē adepta loci.
Trinacris. Require in dictōe trinacria.
Triquetra. Require ibidem.
Tripoda. Require in dictione tripus.
Tripus huius tripodis cū t exili & i latīo: & hæc
tripoda ab actō græco formata declinari pōt.
Tripodes (teste Ser. sup. lib. iij. æneid.) mensæ
erant in templo Delphici Apollinis. Tripus itē
(teste Lactantio grāmatico sup. li. i. Thæbai.)
lauri species est tres habens radices Apollini cō-
secrata: propter triplicē vim diuinationis.
Tristicia & tristicies in vna significatiōe dici pōt
auctore Marcello.
Tristicies. Require in dic. Tristicia.
Tristo tristis actiū est verbū. Virg. Et pluuio
cōtristat frigore celū. Tristor tristaris deponēs
est absolutū. Hiero. in Matheo. c. xxvi. Et assū-
pto Petro & duobus filijs Zebedei: cōepit con-

tristari & moestus esse.
Tristor tristaris. Reg. in dictione Tristo.
Triumphus cū t exili & i latino & ph: græcū est
vocalū: teste Prisci. quod apud illos θρις &
θροσ scribit: vbi (vt ait) translatio aspirationis
fuit a prima ad postremā syllabā: & b in p con-
uersum est: quia b aspirari nō pōt: neq; ex tris
& phone componit: vt cū Catholico ridiculus
somniauit Vgutio.
Trocheus. Reg. in dic. trochus Trochū. Ibidem
Trochus cū t exili & ch aspirato rota dicit: neu-
tro autē genere trochū. Genus est scilicet: vt apud
Plautū interpretus est Festus. Trocheus eadē
scriptura: & cū æ diph. pes est duabus cōstans
syllabis: vna producta: altera breui.
Troia cū t exili scribit: inde fit Troianus: troius
Troicus: Tros. Virg. ænei. xi. Vescit Aeneas si-
mul & troiana iuuentus. Idem. Troius Aeneas
Lybicus ereptus ab vndis. Idē li. ænei. i. Troas
reliquias Danaū: atq; immitis Achilli. Carul.
Troiaq; obsidens lōginquo moenia bello. Ho-
ra. iij. car. Troica quæ peperit sacerdos.
Troianus. Regre in dicti. troia Troicus. Ibidem
Troius. Require ibidem Tros. Require ibidem
Trosuli populi. Require in dictione Trosulum.
Trosulum oppidū est tuscorū. Trosuli equites
dicti sūt (vt scribit Pompe.) q; trosulū oppidū
sine pedītū opera ceperūt. Trosulus itē dictus
est quasi torosulus: auctore Marcel. neq; a tros
p diminutionē format: vt cū Catholico som-
niauit Vgutio. Persius. Trosulus exultat tibi p
subsellia leuis.
Trosulus. Require in dic. Trosulum.
Trua a terēdo dicta est quasi terua: teste Marcel.
vel a tranjendo: q; scilicet p eā aqua tranjciat:
auctore Varro. genus est vasis: a quo fit dimi-
nutue trulla: neq; a trudo. is. trulla deriuat: vt
cū Catholico Vgu. somniauit. Hor. Festis por-
tare diebus Campana solitus trulla. Hæc a non
nullis etiā bacrio appellat: teste Pompe. in dicti-
one bacrionem. Trulla item portus est scilicet
Arabie: teste Ptole. quo etiā nomine quoddā
vocatū est instrumentū cōmentariorū: & qm
trulla inuersa in aquā cadens sonū emittit talē:
qualē crepitū p secessum ex ventositate intrinse-
ca exhalans: ideo dixit Iuena. saty. iij. Si trulla
inuerso crepitū dedit aurea fundo. Hoc trulleū
etiā cū geminato l. gen⁹ est vasis trula maioris
teste Marcel. Varro de vita parrum. Postulare
trulleum macellionē peluim. Truo genus ē a-
uis: als onocrotalus vocatus: vt scribit Pomp.
Cælius cuiusdā irridens nali magnitudinem
ait. Proh dii immortales: vnde prepsit truo.
Truleum. Require in dic. Trua.
Trulla. Require ibidem.
Truo. Require in dictiōe Trua

Trutino. as. & trutinor deponēs vsurpat. Persi.
Atq; ex porrecto trutinantē verba labello. Tru-
tina grecū est vocabulū: quod apud illos τρυ-
των scribit: neq; a trudo descendit: vt cū Ca-
tholico Vgut. somniauit.

Trutinor. Regre in dictione trutino.

T ante V

Tuba notū est qd fecit. Hic tubus canna est plu-
bea: qua aqua deducit. Tubi etiā tubicines ap-
pellant: teste Varrone de lingua latina.

Tubus. Require in dictione tuba.

Tueor tueris secūda cōiuga. cōe verbū est: teste
Priscia. & factū in supino tutum. Hoc autē inter
tueor distat & tuor: teste Pompei. q; tueor fecit
defendere: tuor autē videre. Lucre. li. iij. Cōtui
mur miras simulacra q; luce carētū. Idē i eodē
Quom tuimur misceri ablinthia tāgit amator
Et teste Prisciano: tueor & tuor: vnico gaudent
infinito: qd est tueri. Vt vt scribit Mareel. tu-
or apud antiquos habuit infinitū tui: vnde &
Pomponiū refert dixisse. Incepi cōtui. & Tur-
pillius: eodē referēte Marcel. ait. Tamē oculis
lōga intercapedine apperunt cupide intui.

Tum p tunc: tum p deinde: teste Ser. aduerbiū
est ordinis: sicut & tps. Tū p terea. Vir. gnei. iij.
Tū vox tetrū inter odorē. tum demū nouissī-
me. Vir. aenei. xij. Tū demū mouet arma leo.
Tumultus huius tus. vel ti. declinari pōt. Plau.
in Cassina. Quid intus tumuli fuit. Terenti⁹ in
Andria. Nihil ornati: nihil tumuli.

Tunc. Reg. i dic. tum.

Tuor. Require in dictione tueor.

Turben. Require in dictione turbo.

Turbo huius turbinis: & hoc turben (quo scili-
cet genere Catull. pulit) veteres declinabāt: te-
ste Ser. sup lib. vij. aenei. Turbo huius turbōis
ppriū fuit viri nomē: cui⁹ meminit Hora. ser.
xiiij. dicens. Corpore maiorem rides turbonis
in armis.

Turma nō venit a turba: vt cū Catholi. Vgut.
somniauit. Sed auctoribus Varrone de lingua
latina: & Pompeio: turma dicta ē quasi terma
q; scilicet terdeni equites ex tribus tribubus Ta-
tiensū: videlicet Rhamnyum: Luceriū siebant.
Vnde Propert. Hinc Tates Rhamnesq; viri:
Luceresq; coloni.

Turris. Require in dictione tus.

Turtur tā foemi. q; mascu. gene. est: teste Ser. sup
bucco. Oui. Et niger a viridi turtur amatur aue
Virg. aeglo. i. Nec gemere aerea cessabit turtur
ab vlmo. Verū infirmū est p se qd Ser. assert
exemplū: vbi putat aerea nominatiuū casū esse
ita vt dicat: turtur aerea. Mihi autē videt abliū
casus esse: ita vt exponat ab vlmo aerea: vt est
apud Vir. aenei. iij. Aereæ quercus & coniferæ
cyparissī. Idē in culice. Nā primū prona surge

bant valle patentes. Aereæ platanus: inter quas
impia lotos. Martia. Daphnæas platanos &
aereas cyparissos. Posset tñ defendi Serui opo-
nio p pētimemorim: ita vt aerea nū possit esse
casus. Nā & turturi quēadmodū & arbori cō-
uenire pōt: quale est illud in bucco. Nāq; nota-
ui ipse locū: aereæ quo cōgessere palūbes. Tur-
tur auis est nota: mascu. aut gen. turtur. gen⁹ est
piscis: q; als pastinacha & trigon vocat: vt est
apud Aufoniū: Lateralisq; trigon.

Tus cū t exili scribit: nā a tūdo tundis: auctori-
bus Varrone & Ser. deriuat. Hoc Thuri est thaspi-
rato: & hi thuri plurali tm nu. declinari potest:
teste Acrone sup illd Horatij ser. xviij. Sūm us
ego & ppe me viscus thurinus. Catul. Quē san-
ctū Idaliū Thuriolq; apertos. Quēq; Ancona
Cnidūq; arenosum colis. Oppidū est in sinu ta-
rentino in Italia: qd a Ptole. Thuriū vocat. Est
& eodē noīe vrbs Laconie medietanea: vt idē
Ptole. ostēdit. Thuris vrbs est foelicis Arabiæ:
teste eodē Ptole. Thuria neutri ge. est: teste Pro-
salustiū inducente dicentē lib. histo. ij. Inter læ-
uum em & dextrū flumē Thuria: qd Valentia
paruo intervallo pterfluit. At p Priscia. ma-
scu. tradit esse gene. illud ipsū Salustiū inducēs
exemplū in hęc verba. Inter læuū em & dextrū
flumē Thuriā: qui Valentia paruo intervallo
pterfluit. Ego autē (quiuis horū meli⁹ Salustiū
legerit) puto cū Probo Thuria neu. esse gnis et
indeclinabile: & declinabile cū Priscia. masculi.
gen. sicut & Adria: vt in ipsa dictione docuim⁹
Thurius fons est Thurijs proximus: a quo &
illi cognominati sunt. Turris cū t exili & gemi-
nato r. notum est quid significat.

Tuto tutas & tutor deponens vsurpat. Plau. in
mercatore. Inuoco vos lares diales: vt me tute-
tis. Hora. in epist. Quo pacto partes tutei amā-
tis ephēbi. Idē rursum in epist. Res italas armis
tuteris morib; ornes. i. tueris. Qd tamē p bñ
Priscia. tradit esse cōmune.

Tutor. Require in dictione Tuto.

V ante A

Accinium cū gemino c: &
i latino virobicq; & viola
pro eodē flore vsurpanē.
Vir. in bucco. Alba ligu-
stra cadent vaccinea nigra
legunt. Idē in moreto: Fæ-
cundisq; rumex: malug: vi-
olæ virebant. Hunc florē
græci hiacynthū vocant:
quo etiā vocabulo vsus est Virg. georgi. iij.
quom dixit. Et ferrugineos hiacynthos.
Vadimonū. Require in dictione vas.

Vador vadaris cōmune verbū est: testibz Prisc.
& Acrone sup illud Horatij sermo .ix. Et casu
tunc respondere vado Debebat: id est in iudiciū
vocado vel vado obligato. Ex quo exemplo
patet: q primā corripit syllabā: & si Vgu. dicat
habere pductā. Vado vadas in alio significato
primā etiā corripit syllā. & si Vgut. productā
habere tradiderit. Ouidi. de remedio. Iamq; va
daturus lectica prodeat inquit. Vado vadis ter
tiā cōiuga. va syllabā producit. Virg. ænei. vi
Nunc inuade viam vaginaq; eripe ferrum.

Vadum. Req. in dic. Vas.

Vadus. Ibidem

Vagio vagis quartā cōiuga. primā pducit syl.
Qui. lib. meta. x. Reddit onus: vagitq; puer. p/
prie infantulorū verbū est: quom voces edunt
Inde vagitus & hic vagor in vno significato:
auctoribz Pompei. & Nonio: dicēte etiā Lucre.
lib. ij. Et superant item misceat phunere vagor.
Vagor. aris. deponēs verbū est. Plaut. in mēu/
trale protulit: quom dixit in milite. Te alloqr
vini probriq; plenus: qui circū vicinos vagas.
Corripit aut primā syl. Tibullus. Hic choreæ
cantusq; vigent: passimq; vagantes.

Vagitus. Require in dictione Vagio.

Vago. Require ibidem

Vagor. Ibidem

Valco vales secūda: & valo valis tertiā cōiuga.
declinavit Virg. quom dixit. Vale vale (ingr)
Iolla: nisi forte velimus dicere le secundū corre
ptū esse ppter sequētē vocalē: & tā actō q abltō
iungit: vnde Varro exponēs denarios & qui
narios ait. Denarij q; denos æris valebant: qui
narij q; quinos.

Valla vrbs. Require in dictione Vallus.

Vallis. Require ibidem.

Vallum. Ibidem

Valles. Require ibidem

Vallicula. Ibidem

Vallæ vrbs. Require ibidem.

Vallecula. Ibidem.

Vallus cū duplicato l. & vannus cū geminato n
in vno significato dici pōt: teste Seruio. & fœ.
ge. est: dicēte Virg. Et mystica vannus lacchi:
Inde fit vanno verbū. Varro de re rustica. Vt
quod leuissimū est in eo: atq; appellat: acus &
palea vanna foras extra aream: id est ventilet.
Ventilo aut: quom ti syllā. corripit cū vnico l
scribit. Martia. Currit & in toto ventilat aura
boue. Syllius lib. xiiij. Hic miser igniferā dum
ventilat aere pinū. Proper. Hæc venus vt viuat
ventilat ipsa facem. Iuue. saty. i. Ventilat estiuū
digitis sudantibus aurū. Vaneo vanes secūda
cōiuga. facit in pterito vanui. Virg. lib. ænei.
ij. Et procul in tenuē ex oculis euauit auram.
Hic vallus & hoc vallū cū gemino l. hoc modo

distingunt: auctore Seruio sup lib. ix. ænei.
q; vallum dici ipsa munitio. Valli vero fustes
quibus vallum munit: vt est apud Virgiliū ge
orgi. ij. Et acuto robore vallos. Ponit & non
nunq; tamen vallus pro munitione: vnde Vir
gi. georgi. i. inquit. Exacuunt alij vallos. quod
enarrans Seruius ait. Exacuunt: id est repurgāt
vallos: id est fossas: & muros de terra factos.
Hæc valles cum efferri debet: teste Seruio sup
lib. xi. ænei. dicente Virg. lib. præfato. Est cur
uo anfractu valles accommoda fraudi. & teste
eodē Seruio: format diminutiue vallecula. Sed
& vallis cū i enunciari pōt: cuius diminutiū
erit vallicula. Ouidi. lib. metamor. viij. Conca
ua vallis erat: quo se demittere riuī Assuerant
pluuialis aquæ. Nam si dixisset valles: versus
stare nō posset. Hinc Sta. ait. Vallis in amplexu
nemorū sedet. Pompei. Conuallis est planicies
ex omni parte cōpræhensa mōtibus collibusq;
Vallis duobus lateribus inclusa planicies. Val
lis diminutiū vallicula facit. Hæc ille. Valla
nomen est duarum vrbiū: teste Ptole. quarum
vna est in Thracia: alia in Mauritania Tingi
tana. Vallæ vrbs ē Pieriæ in Macedonia: vt idē
Ptolemæus ostendit.

Valo valis. Require in dictione vale.

Vaneo. Regre in dictione vallus

Vanitas & vanitudo in vno significato dici pōt
auctore Marcel.

Vanitudo. Require in dictione vanitas.

Vanno. Require ibidem.

Vannus. Require ibidem

Vapor & vapos in recto dici potest: testibz Qui
tiliano & Nonio. Lucre. lib. v. Peruoluans per
manat ad os: frigisq; vaposq;.

Vapos. Regre in dictione vapor

Varica. Regre in dictione varix.

Varicosus. Require ibidem

Variantia. Require in dictione. varietas.

Varietas & variantia in vno significato accipi
possunt: teste Nonio. Lucreti. lib. ij. Principijs
vnde hæc oritur variantia rerum.

Varix huius Varicis non est scēmini. generis: vt
Vgutio somniauit: sed masculi. teste Prisciano
vt est apud Horatij. Varice succiso. Comperit
tamen scēminino genere hęc varica: licet varix
vel varica primā producit syllabam: in deriua
to tamen varicosus va syllaba corripitur. Per
sius. Dixeris hæc inter varicosos centuriones.
Iuue. Varicosus fiet haruspex.

Vasculum. Require in dictione Vas.

Vasillum. Require ibidem.

Vas huius vadis masculini generis sponsorem
significat datū in re capitali: teste Pompei. Var.
aut de lingua latina vadem esse dicit: quem fide
iussorem vocamus: ait em. Vas appellatus este
R. iij

qui pro altero vadimonium pmittebat. Quod Laurentius improbare magis quam affirmare visus est: maxime cum Tullius lib. off. ii. dicat. Facius est eius sistendi vas: ut si ille non reuertisset: moriendum esset ipsi. Ego autem puto etiam in re non capitali vadem appellari: ut ipse Varro tradidit: quod alij vadium & vadimonium vocant. Vadum neu. genus est: dicere Oui. Ad vada Maeandri conuenit albus holor. Sed & hic vadus huiusmodi. us. teste Prisci. veteres prulerunt. Vada Virgi. appellat breuia. Vas huiusmodi vasis neu. gen. in singulari numero. tertij ordinis est: in plurali pro secundi: teste Pro. & format per diminutionem vasculum: ac etiam (ut quidam volunt) vaxillum: unde Marbodeus in lapidario ad Neronem ait. Quae solis radijs in aqua subiecta vasillo: ubi etiam prima syll. corripitur: quae alij in vas vasis longa habet. Nec mirum est: nam Tigillum a tigno: qualillum a qualo: sigillum a signo prima corripitur syll. & si in dictionibus tignum: qualus: signum producta sit.

Vastitas vastitudo vastities in vno fto: teste Non. dicitur horror: desertio: contagium. Plau. in pseudo. Distractio: distiduum: vastities venit. Accius in meleagro. Quae vastitudo haec: aut vni inuasit mihi Vanitas ite per vastationem ponit: teste eodem Non. Unde Accius in Astyanacte ait. Propterea tot tantaque habemus vastitates phunerum.

V ante E

Vae producta syll. cum a diph. scribitur: teste Apul. & tam cum acco quam cum dno iungitur: teste Capro. Vir. Mantuauae miserae nimium vicina Cræmonae. Ve autem correpta syll. in alio fto absque diphtho. scribitur. Virgi. Hyrcanicae Arabicae parant. Ve. Require in dictione vae.

Vestibulum. Require in dictione vehiculum.

Vector & qui vehit & qui vehit dici potest: testibus Agratio in Capri & Seruio. Cice. Summi gubernatores in magnis tempestatibus a minoribus vectoribus admoneri solent. Quintili. In nauim filij mei male pmutatus vector imponor. Lucan. Vectoris patres timidum super enatat amnem. Seneca in Hippolito. Pro sua vector timidus rapia. Vegeo. ges & vegeto. etas. in vno fto dici potest. Pompo. in maiali. Animos venus veget volu prauis. Ennius in ambracia. Acquora falsa vegetes ingentibus ventis. Hoc tamen inter vegetum distat & vegens: auctore Marcel. quod vegetum sit incolume: vegens autem forte. Nam vegetum corporis: vegens autem animi possumus dicere. Hora. in serm. Membra dedit vegetes prescripta ad munia surgit

Vegeto. Require in dictione vegeo.

Veha. Require in dictione vehiculum.

Vehiculum & vestibulum in vna significatione accipiuntur: teste Non. in dictione iumentum. Haec veha a veho vehis etiam genus vehiculi est. Hec veia cum in medio duarum vocalium: apud Oscos etiam

plaustrum vocabatur: teste Festo. unde (ut ait) veia tura vectura appellatur.

Veia. Require in dictione vehiculum

Velifico. Require in dictione vello.

Velificor. Require ibidem

Velito. Ibidem

Velitor. Require ibidem

Vellico. Ibidem.

Vello vellis tetiae coniuga. cum gemino l scribitur: & facit in pro velli & vullis: supino vullum: teste Prisci. Inde vellico cas verbum format. Calphurnius aeglo. vi. Quoi deus arrides horretus peccatore seta Vellicat. Velo. las. primae coniuga. cum vnico l scribitur. a quo fit velifico & velificor commune verbum: teste Prisci. unde & passiuum. pulis Iuue. dicens. Velificat Athos: & quicquid graecia mendax Aude in historias. Fit etiam a velo. las. velito. tas. In alio autem fto velito velitas a velitu congressione formatum verbum est. Nam velites expediti erant ad pugnam milites. Ouid. de ibide. Nondum calfacti velitis hasta solui. sed et velitor deponens usurpat: teste Prisci. Unde Plau. in melechis ait Nescio quid velitu estis inter vos duos.

Velo. Regre in dictione vello

Velulum. Require in dictione velum.

Velum cum vnico l format diminutiuum vexillum: auctore Pompe. Vgu. tamen dicit quod facit per diminutionem velulum.

Veneo. Regre in dictione venio.

Veneror. aris. commune verbum: ex venia & orando componitur: teste Pompe. quod per somnia a Venere tractum cum Catholico tradit Vgu.

Veno venis quarta coniuga. & venio venis tercia declinauerunt antiqui: teste Marcel. Ennium inducete dicentem in hecuba. Senex sum: interim mortem oppetam: priusquam id veniat perueniat. vni a tercia coniugationis verbo format peritum veni: quom alias a verbo quarta secundum analogiam format in preterito veniui: quod ab usu cessit: & facit in futuro indicatiui modi veniam & venibo: teste Marcel. Pomponium referente dicentem Hominem beatum cui ille peruenibunt diuitiae. Veneo vanis pro eo quod est venundor: cum a diph. annotat: teste Apuleio: ut scilicet a secunda & tercia persona alterius verbi venis venit differat: & facit in pro de ante veniui: teste Priscia. in supino venitum: quod et protulit Sedulius: quom de Ioseph a fratribus venundato ait. Repulit ille famem venitus crimine fratrum. Quod tamen Diomedes dixit non esse comperit: sed venundatum aut venditum dicitur esse: quintum & venum dici potest: quod Luca. posuit. Veteres tamen etiam veneor protulere: teste Diomede Tyrianum referente dicentem libro ii. de agricultura. Nam id melius emittit quod veneatur. & Plautus ait. Egone illi veneor. Vendo & venundor similiter cum a diphtho. (ut idem tradit Apuleius) annotanda sunt.

Veno. Require in dictione venio

Venſica cū n poſt ſ & ſcribi & efferri debet: teſte Capro de latinitate ſic qdem dicta (vt ait) quia nō ſit ſine vento: neq; a vaſe deſcēdit: quali vaſ aque venſica dicatur: vt cum Catio. ſomnia/ uit Vgu. & pducit mediā ſyllabā. Hora. Et diſ ploſa ſonat quantū venſica pepedit. Hec apud Græcos ΚΥΣΤΗ cum g vocat cū i aut ΚΙΣΤΗ ciſta dicit: vt in ipſa dictiōe vidimus.

Ventilo. Require in dic. vellus.

Vepres teſte Phoca pſali tm nu. declinam? Ego aut etiā ſingulari nu. inuenio. Oui. li. Metam. viij. Aut lepori qui vepre latens hoſtilia cernit oracantū. Hiero. in Eſaia. ca. xxvij. Quis dabit viæ ſpinā & vepre. ſcēmi. gñis eſt: teſte Priſci. ſed & maſculini: vt Caper teſtaſt & Probus.

Vereor cōc verbū eſt: teſte Gellio lib. xv. noſti. atti. Dicim? em: vereor te: vereor abs te. vnde Aphrani. i. pſobriniſ ait. Maſit metui: q; vere/ ri ſe ab ſuis. Adm caſum poſt ſe regit: & qñq; dīm. vt vereor ſilio. i. ne aliqd mali ſilio eueni/ ar. Regit & nōnunq; gñm. Aphrani? in compi/ talibus. Si nō vereor: nemo vereat tui.

Ver. Reg. in dic. verres

Vergo. Require in dic. verro.

Verres cū duplicato r: ppiū viri nomē: facit in grō verris vel verri. ſicut Vlyſſes hui? vlyſſis vel vlyſſi: teſte Probo. Vñ Cice. Filiiq; Verri pro verris dixit. Verres item porcus dicit non caſtratus. Veru cū vnico r primā corripit ſylla/ bam. Virg. Pinguiaq; in verub terribim? ex/ ta columnis. Ver veris cū vnico r ſcribit: & pri/ mā pducit in obliquis ſyllabā. Virg. in Bucō. Quantū vere nouo viridis ſe ſubijcit alnus.

Verro verris cū gemino r: facit i pō verſi: teſte Ser. ſup li. i. ænei. Quinetiā verti: teſte Charifio Vñ Lycini? Macer p tuſcis ait. Hiſce etiā reli/ quias auerterit. & format i ſupi. verſum: teſte priſ. dicēte Vir. Verſa puluis inſcribit haſta. i. tracta: vt exponit Ser. Nā ſicut mūdare: ita & trahere verro ſcat: teſte Marcel. Vñ Virgi. lib. ænei. i. ait. Quippe ſerāt rapidi ſecū: vertātq; p/ auras. i. trahāt. Vergo gis: facit in pō verſi: in ſupi. verſum: teſte Priſ. Diomedes aut dicit: q; format pteritū verxi cū x. Verto vertis facit in pō verti. in ſupino verſum: teſte Priſ. non aut verſi: vt ſomniando tradidit Vgu. Verrunco verruncas cum duplicato r pro verro ponit: auctoriſ Marcello & Pompeio.

Verrunco. Regre in dictiōe verro.

Verſo ſas actiū eſt ybū. Hora. Vos exēplaria græca. Nocturna verſate manu: verſate diur/ na. Boetius. Rotam volubili orbe verſamus. Verſor aut pro cōuerſor deponēs eſt. Cice. In quibus ppter illas infanas ſubſtrūctiōes facile mille hominū verſabat

Verſor. Require in dictiōe verſo.

Verſus huius verſus vſ verſi declinari p̄r. Labe/ rius in lacu auerno. Verſorſi innumeror: nu/ mero ſtudiuimus. Valeri? in Phorm. Quid hic cū tragicis verſis & ſirma facis. Verſus & ver/ ſum ppoſitiōes ſunt. vñ aduerſus & aduerſum Vertebra ſcēmi. & vertebrū neutro gñe declina/ ri poteſt. quod etiā vertibulū Vguio appellat Græci iσΧίον vocant.

Vertebrum. Require in dictiōe vertebra

Vertex (inquit Caper de latinitate) capitis ē: vor/ tex yō fluminis. Virg. ænei. vi. Vorticib rapi/ dus: & multa flau? arena. Vertex itē paglone ponit: teſte Marcel. dicēte Virgi. geor. ij. Prefer/ tim ſi tempeſtas e vertice ſiluis incubuit

Vertibulum. Require in dictiōe vertebra

Verro. Reg. in dic. verro.

Veru. Regre in dictiōe verres.

Veru totū pſale habet. Verutus maſ. & verutū neutro gñe declinari p̄r & mediā ſyl. pducit. Marcel. Verutū telū breue eſt & anguſtū. Fe/ ſtus. Veruta pila dicunt: q; velut verua habeāt pfixa. Luca. lib. viij. Caſarſes cōpreſſa manu: pharioq; veruro. Veruti: populi ſūt Volſci: ſic teſte Probo cognoſcitur: quia dolonib in prēlio ſoliti ſunt vti: de gbus Vir. geor. ij. Aſtutūq; malo ligurem: volſcoſq; verutos

Veruti populi. Regre in dic. veru.

Verutū. Ibidē.

Verutus. Ibidē.

Vefcor riſ: pēdo es ponit: dicēte Vir. li. ænei. xi. Veſci? Aeneas ſiſ & troiana iuuētus. Et tā cū actō q; cū abltō pſtruit. Hiero. in Leuiti. c. xiiij. Vt offerat p ſe duos paſſeres viuos: quos veſci licitū eſt. Veſci: vii. Vir. Quid puer Aſcani? ſu/ perat: ne & veſci? aura Aetherea. Veſci item vi/ dere ſcat: teſte Marcello Acciū inducēte dicen/ tem in Athamante. Priuſq; infans eſſes facinus oculi veſcunt tui. id eſt vident.

Veſpa. Regre in dictiōe veſper.

Veſpera. Ibidem.

Veſperē. Ibidem.

Veſperi. Ibidem

Veſperna. Ibidem

Veſpertilio. Require ibidem.

Veſper pro ſtella maſcu. gñis eſt. Statius li. The/ baid. x. Sed veſper opacus: lunares iam ducit equos: ſed & ſcēmi. gñe veteres protulerūt: vt Caper teſtaſt & Probo. Hæc & veſperugo voca/ tur. Plau. Nec veſperugo: nec virgili? occidit. Dicit nōnunq; & veſperus ſiue heſperus: vt eſt apud Virgi. in ſine Bucoli. Ite domum ſaturæ (venit heſper?) ite capellæ. Hoc veſper. hoc ve/ ſperum. hæc veſpera ab auctoriſ vſurpatur. Hi veſperi & hæc veſperæ: licet a nōnullis hoc mō diſtinguant: q; veſperi officiū ipſum ſit, ve/ ſpera aut hora: qua officiū ipſum decantat: ab auctoriſ tñ pſundunt. Veſperna cæna vocat. Pompeius. Cæna apud antiquos dicebatur: qd nūc eſt prādiū: veſperna autē quā nūc cœ/

nam appellam⁹. Vespæ: paruū est volatile: api simile. Vespæ item & vespillo: auctore Pōpei. is dī: q̄ funerādis corporibus officium gerit. At enim Vespæ & vespillones dicunt^r qui funerādis corporibus officiū gerunt: nō a minutis illis volucribus: sed quia vespertino tempore eos efferūt: qui funebri pompa duci ppter inopiam nequeūt. Hi etiā vespulæ vocātur. Hec ille. Neq̄ a veho vehis: vel a veste & vi & spolio descendit: vt cū Catho. Vgu. sōniauit. Martia. Qui fuerat medicus: nūc est vespillo dialus Vespertilio mascu. gñis est. Varro in agathone Vespertilio factus sum: neq̄ in murib⁹ plane. neq̄ in volucris sum
 Vesperugo. Regre in dictione vesper.
 Vesperū. Ibidem Vesperus. Ibidem
 Vespilo. Require ibidem.
 Vespula. Require ibidem.
 Vetellus. Require in dictione vetus
 Veteranus. Require ibidem.
 Veterasco. Require in dictione vetero
 Vetro veteras. & veteror deponēs dici potest: vt est apud Psalmographum. Inueteraui inter omnes inimicos meos. Et iter⁹. Fili alieni inueteraui sunt. Inde fit veterasco: inter quod & vetustisco hoc distat: q̄ (vt tradit Nigidi⁹ li. x. & cōfirmat Marcel. Veterascere dicunt: quæ meliora sunt. vetustiscere autē: y deteriora efficiunt. Verū et quæ deteriora sunt: veterascere etiam dicunt: vnde in euangelio Lucę. c. xij. legi^r. Facite vobis sacculos qui non veterascūt
 Veteror. Require in dictione vetero
 Vetustisco. Require ibidem.
 Veto vetas facit in p̄terito vetui: in supino vetatum. vnde in apostolicis actionib⁹ legi^r cap. xvi. Transētes autē Phrygiā et Galatiæ regionem vetati sunt a spiritulācto loqui verbum dei in Asia. Antiqui etiā veto vetis tercia (teste Priscia.) cōiugatione declinabant: cuius p̄terito vetui: supino vetitum nunc vtimur.
 Veter. Reg. in dictione vetus.
 Veternosus. Ibidē Vetrnū. Ibidē.
 Veterosus. Ibidē. Vetrulus. Ibidem
 Vetus trium generū: & veter in recto declari potest: teste Capro. a q̄. s. veter fit superlatiue veterimus: teste Priscia. Accius in Hecuba. Veter fatore terminus sic iusserat. Et Enn⁹ ait. Quom veter occubuit Priamus sub marte pelafgo. In desit Vetustus: vetulus. vetellus: veterosus: veteranus. Hoc veternū morbo est intercutaneus Hora. in episto. Cur me phunesto properet arceret veterno. Et quoniā qui hunc patiunt^r morbo pigri efficiunt^r: ideo p̄ pigritia veternū nō nunq̄ ponit. Virgi. georg. i. Nectorpe graui passus sua regna veterno. Inde veternus & veternosus graui (vt inquit Festus) somno p̄-

sus. Et sicut veternum (vt diximus) intercus: B est hydrops vocatur: ita veternosus etiam hydropicus appellatur. Caro. Veternosus q̄ plurimū bibit tam maxime sitit.

Vetustus. Reg. i dic. vetus

Vexillum. Require in dictione velum.

V ante I

Vibex cū e in secūda syllaba: teste Prif. scribitur quod a magistro bene p̄ i vibix efferri p̄cipit Sunt autē vibices plage in humano corpore dīctæ: q̄ vi fiant auctore Pompeio: non autē a vi reo vel vimine: vt cū Catho. somniauit Vguriō: & p̄ducit in obliquis bi syllabā. Persi⁹. Si putela multa cautus vibice flagellas.

Vibix. Require in dictione vibex.

Vicia cū i latino vtrobiq̄ & c exili scemi. gñis a græco: quod illi neu. gñe βίκτιον dicunt deducitur: nō autē a vicio vel victoria: vt cū Catho. somniauit Vgu. sed nec a vice vt Gasparinus tradidit: gen⁹ est legumētū. Plin. xviij. nau. hist. Nascunt in vicia: & aliquando e terra cochleæ minuræ erodētes eā. Vicinū si a vincio descendit (vt Victorin⁹ voluit) cū scribitur: si autem (vt alijs placet) a vito vitas vitū cū scribere Viciū. Reg. in dic. vicia. (oportet.

Vicissitas. Require in dictione vicissitudo.

Vicissitudo & vicissitas in vna scatiōe dici pōt: teste Nonio Acciū inducēte dicentē in phoenissis. vicissitatēq̄ imperitū di tradidit.

Victus huius victus vel victū: vel more antiquo victus declinari potest. Plaur. in captiuis. Vidi quotidiani vtrum ad me afferas. Var. li. de vita patrū. iij. Primū de re familiari: secundo de victus consuetudine.

Video vides secūda: & vido vidis tercia cōiug. declinari potest. Quod patet p̄ compositum diuido diuidis. Persi⁹. Sed qd opus teneras mor daci radere vero: Auriculas: vide scis ne maior tibi forte: Limina p̄figant. Et illud. Hoc vide ne rursus leuitatis crimine damnes

Vido. Require in dictione video

Vio vies facit i p̄terito vieui: in supino. vietū. e syl. p̄ducta: & qñq̄ correpta. Lucre. li. iij. Nec sup caput eiusdē cecidisse vietū vestē sentimus. Teren. in Eunuchō. Hic est vietus veternosus senex. Hora. in Epodo. Quis sudor vietis: & q̄ malus vndiq̄ mēbris: crescit odor. Et interpretatur vietus s̄guid⁹: sine vi: & naturalib⁹ priuat virib⁹: vt exponit Fest⁹. Nā viere: vincere: ligare vel inflectere fecit. Et a vicio Viniā dicta sūt auctori b⁹ Dōato sup Terē. eunuchū & Festo nō autē a vireo: vt cū Catho. somniauit Vgu.

Vigilia. Regre in dictione vigil

Vigil huius vigilis: cōmunis gñis est: teste Prif. Hæc vigilia. & hoc vigiliū in vno scato declinari potest. Differūt autē vigiliæ ab excubijs:

autore Serui. hoc pacto: quod vigilię nocturnę sunt: excubię ꝑo diurnę. sed & nocturnas excubię dicim⁹. vñ Hiero. in ser. ad fratres de vigilię: scitrate ait. Hęc & hmoi tāta & talia. ideo sancti illi cecinerūt & scripta reliquerūt: vt nos eos: posteri parib⁹ excitaremur exēplis ad celebrādas etiā noctib⁹ salutis nostrę excubię

Vigiliū. Regre in dictione vigil

Villico. licas cū duplicato l: ꝑ bñ neutrale est. & villicor depo. teste Prif. Hiero. in Lucā. c. xvi. Nō ē vltra poteris villicare. Terē. in Ecyra. Hic villicor an vrbē: nūc rus eo. Est aut villica rirusticari vel villę pēsse. Vilito ras cū vnico l fcat vile facere: vꝑ reddere: teste Marcel. Turpi li. referēte dicēte. Et grat tua vitia q te vilitant.

Villicor. Req. in dic. villico

Vilito ras. Require ibidem

Villa. Require in dictōe villus.

Villum. Require ibidem. & in dic. vinū.

Villus cū dupli. l pilus dñ. Marr. Calfaciūt villi pallia vestra mei. Villa cū gemino l ab oibus scribi cōsuevit. etsi ab eo qd est vilis vile qd cū vnico l scribi deriuēt notū ē vocabulū: q noie locus qdā a latere occidēali Crete vocat: teste Pro. Villū etiā cū gemināto l dimiūtū ē a vino.

Vimen. Require in dic. Vico.

Vinalia. Req. in dic. vinū.

Vincio vincis facit i supi. vinctū. Vinco vincis format supi. vinctū. idē quod a viuoviuis

Vinco vincis. Require in dictione vincio.

Vindemia vini dēptio: pducit de syl. Vir. geor. ij. Nō eadē arborib⁹ pēdet vindemia nñs. Martia. lā prior ad fēcē: sꝑ A hęc vindemia venit. a vindemia fit vindemio: as ꝑ bñ: vt ē apd Pfall mographū. Vt qd destruxisti maceriā eius: & vindemiāt eā oēs q ptergrediunt viā. a vinde miatu supi. fit vindemiator: de syllaba pter na turā correpta metri grā. Hora. ser. xvij. Vinde miator & inuect⁹: cui sepe viator. At ꝑo Oui. antepenultimā syl. deraxit: vt de syllaba (q vt dixim⁹) naturaliter pducta est: etiā pducit pos set. Ait em in Fastis. At nō effugiet vindemia tor b qz causam. Virgindemia: virgag dem pto vocat: seu virgag apparat⁹: teste Marcel.

Var. i Agatho. Ideoq scapulę metuūt virgin/ Vindemiator. Req. in dic. vindemia. (demiā

Vindemitor. Require ibidem.

Vinellum. Require in dictione vinū.

Vinū habet pñale vina & vinis. Mart. Rhēfina/ ra bibis vina phalerna fugis. Oui. li. i. de arte. Et ven⁹ in vinis ignis i igne fuit. Vinū format dimiūtue villū & vinellū. A vino vinalia di/ cta sunt: tā secūdi q tertij ordi: teste i Saturna. Macrob. Vñ & Masuri⁹ ait. Vinalio: dies Io ui sacer est. Vinalia aut diē festū habebāt quo die vinū nouū Ioui libabāt: vt scripsit Pōpei⁹.

Virefco. Require in dictione virus;

Vires. Require ibidem.

Virga. Require in dictione virgo

Virgella. Require ibidem

Virgindemia. Require in dictione vindemia;

Virgo (vt tradit Prif.) fce. tm gñis est: sꝑ & mal. cōperit. Vñ Hiero. in plogo sup Ioānē ait. Et huic matrē suā pēdēs in cruce cōmēdauit de⁹: vt ꝑ ginē virgo serualet. Virgo a viridiore gra

te dicta ē. Vñ etiā mñes teste Ser. sup li. gñei. xi.

Virgines nōnunq appellant. Hic Vir. de Passi

phę loquēs ait. Ah ꝑgo infelix: q te dementia

cepit. Terē. i Ecyra. Nā vitiū ē oblatū virgini

olim abnefcio: q iprobo: & format dimiūtue

virgūcula. Virga vt tradit Beda sup Dōati ar

tē triplex hz dimiūtua: virgula: virgella: vir

Virgula. Regre in dic. virgo. (guncula.

Virguncula. Require ibidem.

Vir. Require in dictōe virus

Viritim. Require ibidem

Virosus. Require ibidem.

Virulent⁹. Require ibidem.

Virus teste Donato indecli. est. sed & vir⁹ huius

vir: sicut vulgus: pellag⁹ dediari pñ: testi. Mar

cel. Prif. Sergio & Ser. sup. i. geor. Vñ Lucre.

ait. Liquit em supra tætri vestigia viri: b est ve

neni tā boni: teste Ser. q mali: dicēte Vir. geor.

.i. Ille malū virus serpētib⁹ addidit atris. Malū

dixit ad dñam viri boni: sicut & Lucreti⁹ tētri.

Inde fit virosus & virulentus. Vir. li. pñato. Vi

rosaqz pōthus castorea. Vir⁹ itē. p ꝑtute natu

rali ponit: vt itēptat Marcel. illud Lucre. li. ij.

Cōcoctofqz suo cōtra dñ p dēre viro. Rursūm

vir⁹ p virore accipit: vt apud Sta. li. fil. i. Atqz

omē benigne virus odorifer⁹ arabū: qd crescit

in aruis. i. virore. b est oēs herbas virētes. Vir

huius viri: nō hois tm est significatio: sed & de

añalib⁹: autore Marcel. dñ. Vñ Vir. in Bucol.

ait. Vir gregis ipē caper. Mar. Et illud oleas qd

virī capellaz. Ab eo q est vir fit virosus prima

correpta syl. quē ab eo quod est virus pducta

est. Lucil. sary. vij. Venio ad venturā atqz viro

sam vxorē: cedam pot⁹ q castrem egomet me

Marcel. Virosē mulieres dicunt viros appetē

tes vel luxuriosē. Viritim fcat p singlōs viros

Festus. Viritim dñ dari qd dat p singlōs vi

ros. Marcel. Viritim dictū est sepatim: & p sin

gulos viros. Cicero de repub. li. ij. Ac primus

agros: quos Romulus bello ceperat diuisit viri

tim ciuib⁹. Caro. Preda quę capta ē viritim di

uisa. Sed & de vno viritim dici pōt: & pducit

ri syllabā. Curti. Si quis viritim dimicare vel

let. puocauit. Hora. in epist. Quod legēter: ter

reretqz viritim publicus vsus. Vires pñalitan/

tum numero dicimus: teste Prisciano. Inde fit

etiam virosus: teste Seruio: prima pducta syl

ba. A viribz item venit vireſco vireſcis verbū:
prima ſyl. pducta. Verrius in poematis. Hinc
crescunt animi: vireſcit vulnere virtus. hoc eſt
maiorz ſiviriū. Comperit etiā vireſco a vireo
vires: cuius prima ſyllaba corripit. Sta. lib. ſil
uag. i. Exiit atq; alios melior reuireſcit in an
nos. Columel. li. xi. Lubrica iam lapathos: iā
rhamni ſponte vireſcūt. Hec vis habet in noia
tuo pſali: actō: vtō: vis. teſt. b. Probo & Priſc.
Lucre. lib. ij. Vis multas poſſidet in ſe atq; po
teſtates. Saluſti. lib. hiſto. iij. Male iam aſſuetū
ad omnes controuerſiaz. Et (vt tradit Marcel
lus) vis violentiā fecit vel celeritatē: ſiue celerē
impetū: gnetiam virtutem & multitudinē: au
dore Seruio: dicēte etiam Salu. Secūda tempe
ſtate: ex ponto vis piſcium erupit. id eſt multi
tudo. Vix cū labore. Vir. lib. geor. ij. Vix hu
miles apibz: caſias roremq; miniſtrat. Vix: ſta
tim. Virg. lib. æneid. ij. Vix ea fatuſ eram: ge
mitu cum talia tradit.

Vis. Require in dictōe virus.

Viſcum. Require in dictōe viſcus

Viſcus huius viſci maſcu. gñis eſt: teſte Diome
de dicēte Hora. ſermo. xviij. Sumus & ego &
prope me viſcus thurinus. Sed & hoc viſcum
declinari poteſt: teſtibz Phoca & Seruio ſup. i.
georgicor. Vnde Seren⁹ ait. Proderit & man
ſum: quod traxeris arborē viſcū. Virg. li. enei.
vi. Quale ſolet ſiluis brumali frigore viſcum.
Fronde virere noua. In alio autē ſcato viſcus
terti⁹ ordinis eſt. Et teſte Seruio: non tm̄ in teſti
na: ſed q̄quid ſub corio eſt viſcera appellant.
Lucre. lib. i. Viſceribus viſcus gigni ſanguen
q; creari. Serenus. Aut nitidum ranæ: decoctū
viſcus oliuo.

Viſio. Require in dic. viſus

Viſus huius viſus in ſingu. nume. maſcu. gñis
eſt. in pſali vero maſc. & neutri. Nec cōperitur
apud Probū auctore hoc viſum ſingu. nume.
eſi Vgutio & Catho. hoc viſum declinari poſ
ſe p̄cipiant. Distinguunt tamē auctore Ser. vi
ſus & viſa hoc modo. Cum de his (inquit) lo
quimur qbus videmus: viſus maſcu. gñe dici
mus: vt nubecula obſtat viſibz noſtris. Si autē
neutro vtamur: ea que vident ſignificamus: vt
eſt apud Virg. Dij viſa ſecudent. Sed & maſ.
gñe p his quæ vident vtimur. Virg. li. æneid.
vñ. Rite ſecūdarēt viſus. Hierony. in lib. ij. Ma
chabeor. cap. vlt. Singulos aſit illor: armauit
non dypei & haſtæ munitiōe: ſed ſermonibus
optimis & exhortationibus: expoſito digna ſi
de ſomnio: per quos lætificauit. Erat autē hu
iuſmodi viſus. Hæc ille. Viſio: pro eo quod vi
detur etiam ponitur. Hieronym⁹ in Mattheo.
Nemini dixeritis viſionē hanc: donec filius ho
minis a mortuis reſurgat. Poſſet tamen & pro

viſu quo videmus viſio vſurpāri
Viterula. Require in dictōe vitis
Vitellus. Require in dictōe vitulus
Vites. Require ibidem.

Vitacula. Regre in dictōe vitis

Vitis cum i poſt t ſcribit. A qua ſit p diminutio
nē Vitacula: & cū e vites efferunt: cuius diminu
tiū erit vitacula. Hierony. in Ioāne. Ego ſum
vitis vos autem palmites. Virg. in diris. Dulci
nanq; tumet nondum vitacula Baccho. Nam
ſi dixiſſet vitacula: verſus ſtare non poſſet. Nec
eſt eadem ratio quare non poſſit poni vitacula
ti ſyllaba pducta: ſicut cuticula: canicula: regni
cula: cuniculus: quia vitacula primā producit
ſyl. & ex tribus primis ſyllabis optime daſty
lus cōfici poteſt: nō ſic in pſatis dictiōibz: quæ
prima ſyllaba correpta eſt: vt li. vlti. ſup regu
lam I c ſequente breuibz oſtendim⁹

Vitium. Regre in dictōe vitia

Vitulus notam habet ſignificatiōē. Vitellus tā
pſali q ſingu. nume. maſcu. gñis eſt: teſi Vgu.
neu. gñe pſali nume. declinari p̄cipiat. Horati.
ſermo. xiiij. Quatenus ima peti: voluēs aliena
vitellus. Martialis. Candida ſi cecocis circū
fluit vnda vitellos.

Vix. Reg. in dictōe virus.

Vlyſſes cum vnico l & y graeco & geminato ſ
ſcribit: quod graeci οδυσσεος dicunt. Sed
noſtri d in l mutauere. Sūt tamen q cū x Vlyſ
ſes ſcripſerunt: qd & fortaliſ fieri poteſt. Nam
x ex grecis accepimus. eſi Cathoſ. in dictōe
Criſtus: dicat inuentū fuiſſe Chriſti dei & ho
minis temporibz: vt ſcilicet crucis ipſius paſſio
nē p̄notaret: oridiculū hominē. Qd enim tu x
putas noſtrū: nō eſt x: ſed chi littera: quam gra
ci vocant: cui⁹ loco nos ch aſpirato vtimur. X
ergo lra duplex eſt: pro q modo cs: modo gs
geminato ſi (vt ſcripſit Plini.) primit⁹ vtēbant:
vt apex apex. grex grex ſimili mō (vt illi vo
lunt) vlyſſes vlyxes. Nam quod apud Doros
δις ος: quod eſt bina cum gemino ος ſcri
bitur ſepe δις ος ab Homero cum ꝑ ponitur.
Facit aut vlyſſes in grō vlyſſis vel vlyſſi. ſicut
Achilles hui⁹ achillis vel achilli. Vir. li. æneid. ij.
Et terrā altricem ſæui execramur vlyſſi. & fa
ci in vtō vlyſſes & vlyſſe. Oui. in. i. lib. heroi
dū carmi. Hanc tua Penelope lento tibi mittit
vlyſſe. Declinat nōnunq & vlyxeus in recto:
teſte Priſcia. Sicut Achilles & achilleus. Hora.
in. i. carmi. Nec curſus duplices p mare vlyſ
ſei. Neq; ex holon & exenos vlyſſes componi
tur: vt cum Cathoſ. ridiculus ſomniauit Vgu
tio. ſed dicit ab οδυσσεος: quod eſt iraſcor
Nam iraſcibilis fuiſſe perhibet.

Vilus vlla vllū: grō vllius. vel vlli vllā vlli: dō
vlli. vel vllō vllā vllō declinari p̄: teſte Priſci.

Plau. in truculento. Quasi vero corporis reliquis
potestate coloris vili capiendi.

Vls. p. vltra: referente Festo Caro posuit: sicut cis
dicit & citra. Vltro fecit sponte. Vltro insup.
Vir. aenei. ix. Viderit irrumpentē vltroq; inclu
serit vrbis: id est insup: vt exponit Seruius.

Vltra. Require in dic. vls. Vltro. Ibidē.

V ante M

Vmbra notā habet significatiōē. Vmbria re
gio quaedā est Italiae ab ομβροσ: qui est im
ber sic cognominata: de qua Luca. lib. ij. Iusq;
sui pulso iā pdidit Vmbria Thermo. Ab hac
Vmbri populi vocati sunt. Vmbro fluuius est
Insubria: qui alio nomine a Plinio lamber vo
catur. Ombrea vrbs est Mesopotamiae: teste Pro
lemæo. Ombrii populi quidā iuxta Illiricos.
Vmbria. Require in dic. vmbra.

Vmbri. Ibidem Vmbro. Ibidē.

V ante N

Vngo vngis: & vnguo vnguis: teste Prisci. effer
ri pōt: & facit in pō vngi & vngui: testib; Papi
riano: Niso: Pro. Inde venit vnguē: & vnguen
tū. Vir. aenei. iij. Et pinguis vngue caras.

Vnguella. Regre in dictiōe vnguis.

Vnguen. Require in dic. vngo.

Vnguentum. Require ibidem

Vnguicula. Require ibidem

Vnguis mascu. gñis: teste Prisci. & facit diminu
tiue vnguella: teste Diome. quinetiā vnguicula
dicēte Lucretio lib. vi. Corporis extremas q̄q;
partis vnguiculasq;. Cicero ad Lentulū. Sed p
stare eum qui mihi a teneris (vt gr̄ci dicunt)
vnguiculis est cognitus. Vngula autē (vt dicit
Priscia.) diminutiū nō est: & si diminutiū h
bere formā videat. Vngulum Ostorū lingua
anulus vocat: teste Pompe. quod Vgu. mascu.
genere hic vngulus declinari pr̄cipit.

Vngula. Require in dictiōe vnguis.

Vngulum. Require ibidem.

Vngulus. Require ibidem.

Vnicornis masc. ge. & hoc vnicorniū declinari
pōt: animal est vnicū i fronte cornu gerens: als
Monoceros appellatus.

Vnus vna vnū: gr̄o vnus vel vni vnā vni: dō
vni vel vno vnā vno: teste Prisci. declinari pōt
Cice. Hoc iudiciū si expectatur: vt non vnā rei
statui: sed omnibus constitui putet.

V ante O

Vocifero. as. & vociferor deponēs vsurpat: qđ
tamē Priscia. tradit esse cōmune.

Volo. as. prima: & volo lis. tertiā cōiuga. decli
nari pōt: teste Pompe. in dictiōe auolūt. In alio
autē scato: volo vis vult dicimus.

Vomer & vomis in recto declinari pōt: teste Pri
scia. & mascu. generis est. Luca. lib. vi. Pinguis
Bebrycio discessit vomere sulcus.

Vomis. Require in dictiōe vomer.

Vortex. Regre in dic. vertex.

V ante R

Vrbum. Reg. in dic. vrbs.

Vrbs (teste Ser.) ab orbe dicta est: quia antiquae
ciuitates in orbes fiebant. Hoc vrbū curuatura
aratri dicit: quod ab Vgu. mascu. ge. hic vrbs
declinari pr̄cipit. a q̄ (vt Varroni placet) vrbs
dicta est: quia vrbū in cōdenda vrbe adhiberi
soleret. Inde fit vrbo vrbs verbū: qđ fecit ara
tro diffinire: auctore Pompei.

Vrbum. Require in dictiōe vrbs

Vrina nō venit ab vro vris: vt Vgu. & Catho.
tradidere: sed gr̄cū vocabulū est ab οὔρο:
qđ est meio deductū. Vnde οὔρο gr̄ce vris
na latine. Lorū dicit a supino lorū: lo syll. tñ
pter naturā primitiui correpta. Neq; solū p ea
aqua quē quotidie eñt: vrina accipit: sed & p
genitali spermate Plini⁹ lib. viij. naturā. histō.
Incōtinens asinae vterus vrinā genitālē reddit
ni cogat in cursum verberib; a coitu. Ioue. Au
rib⁹ atq; oculis cōcepta vrina mouet. Inde vrin
no. nas. & vrinor. Varro de lingua lati. Vrinā
dicē: q̄ vrinant in aqua hauriēda. Vrinari em̄
(vt pgit) est mergi in aquā. Cic. Academicog
li. ij. Si quādo em̄ vos dimerimus: vt qui vrin
nant. Ex quo pstat: q̄ vrina nō venit ab vrgeo:
vt cū Catho. somniauit Vgu. sed ab vrinō: vt
auctor est Varro. Vrus nō venit ab vro vris:
vt cū Catholi. Vgu. somniauit: sed οὔρο τω
id est a montib; teste Ser. sup. ij. geor. Sunt autē
vri agrestes boues: q̄ in Pyreneo mōte nascunt
inter Gallias & Hispanias posito: de quib; Vir
gi. lib. p̄fato. Siluestres vri assidue. Macro. vō
in faturna. dicit vros boues gallicā esse vocem
qua feri boues significantur.

Vrino. Require in dictiōe vrina.

Vrinor. Require ibidem Vrina. Ibidem.

Vrfa. Require in dictiōe vrfus.

Vrfellus. Require ibidem.

Vrficulus. Ibidem

Vrfulus. Ibidem.

Vrfus triplex habet diminutiū: vrfulus: vrfell⁹
vrficulus. & habet scemi. vrfas: quod i dō plu
rali & abltō facit vrfabus: vt tradit Prob⁹: qđ
tñ Beda sup Donati artē improbat: tā p scemi
na q̄ p mare vrfus dici pr̄cipiēs.

Vrus. Regre in dictiōe vrina

V ante T

Vter: vtra: vtrum: gr̄o vtrius vel vtri vtrā vtri.
dō vtri vel vtro vtrā vtro declinari pōt: sicut
Neuter: gr̄o neutrius vel neutri. Hic vter huius
vtris: genus est vasis. Vterus & vter hui⁹ vteri
declinari pōt: teste Marcel. Cæciliū referente di
centē in vmbriis. Nunc vter crescit: non potest
celari. Proprie vterus mulierum est.

Vterus. Require in dictiōe vter.
 Vinā: & vt p vtinā ponit: teste Priscia. dicente
 etiā Hora. lib. ser. ij. Iuppiter vt pereat positum
 rubigine ferrū: id est vtinā pereat.
 Vt. Require in dictiōe vtinam
 Vtor vteris cōmūge verbū est: testibz Gellio lib.
 xv. noct. atti. & Priscia. Neuius in liciaria. Sup
 pellex qua vtitur: emi tñ. Plaut. in Asinaria.
 Vbi illa quæ dedi ante abusa. Varro. V tile vta
 mur potiusq̃ ab rege abutamur. Horatius:
 Abusis iā omnibz locis. Et tā aēō q̃ abltō iun
 gi pōt: & si Alexander cū abltō solū cōstrui pos
 se tradiderit: dicēs. Dignor cū potior: fungor:
 vefcor: fruor: vtor. Et careo iungo casu tñmo
 do sexto.

V ante V

Vulgaris & vulgarius declinari pōt: teste Mar
 cel. qui & Turpiliū refert dixisse in transilione.
 Nō est mediocris res: nec vulgaria fallacia hęc.
 Et Aphranus in priuigno ait. Dehinc temeritā
 tem repudiū vulgarium.

Vulgarius. Require in dictiōe vulgaris.

Vulga. Require in dic. vulgus.

Vulgus neu. gen. est: dicēte Virgi. geor. iij. Dira
 p incautū serpent cōtagia vulgus. & ænei. xij.
 Et vulgus inermū. Inualidiq; senes: turres ac te
 cta domorū Obsedere. Potest etiā declinari hic
 vulgus: testibz Donato: Pro. Priscia. Ser. sup. li.
 i. & ij. gnei. Cice. Saturnū maxime colūt vulgi
 Hiero. in Iob ca. xxiiij. Vim fecerūt depredātes
 pupillos: & vulgū pauperē spoliauerūt. Ar. yō
 Sergius in Donatū: neutri & scemi. ge. esse vul
 gus tradidit: nō autē masculu. dixitq; Virgiliū sic
 protulisse. ij. æneid. In vulgū ambigua. Vñ &
 Donatū ipm carpsit: q; scilicet hac in parte nō
 recte senserit. Quod tñ Serui. sic legit. Spargere
 voces In vulgū ambiguas. Exempla ergo quę
 supra attulimus Hieronimi & Cicer. tā Sergij
 opinioni: si tamē vera est: q̃ Dona. Pro. Prisci.
 Serui cōferre pōt. Veteres etiā (teste Prisci.) hic
 vulgus hui⁹ vulgus quarta declina. declinabāt
 Hęc vulga capacitas dici vel sinus cū laxitate:
 vt scribit No. Lucil. lib. iij. In vulgā penetrare
 pilosam.

Vultur huius vulturis: & vulturius declinari pōt
 Ennius. Vulturis in siluis miserū mādebat ho
 monē. Pompe. Alites volatu auspicia facientes
 istę putabant: buteo: aquila: vulturius. Plau. in
 truculento. Iam quasi vulturij triduo prius p
 diuinant: quo die esuri fient: Vultur item (teste
 Acronē) mons est Apulix: dicēte Hora. iij. car.
 Me fadulosæ vulture in apulo. Vulturinus ven
 tus quidā est: & fluuius Campanix: qd & hoc
 vulturū declinari pōt: testibz Capro & Pro.
 Syllius li. viij. Fluuiūq; sonorū Vulturū. Vul
 turnū itē oppidū est Campanorū: teste Prole.

Vulturis. Regre in dicti. vultur.

Vulturum. Require ibidem.

Vulturinus. Require ibidem.

Vulturius. Require ibidem.

X anie A

Anto cū t exili: Oceani et
 Thethyos filia fuit: cuius
 meminit Virg. geor. iij. cū
 ait. Drymoq; Xantocq;
 Xanth⁹ cū th aspirato: flu
 uius fuit Troianus: de q̃
 Virgi. ænei. v. Hecoreos
 amnes Xanthū & Simoē
 ta videbo. Est et eodē noīe
 vrbs mediterranea Lycix: teste Prole. Xanthus
 itē eadē litteratura: pprū fuit viri Troiani no
 mē: a Diomede in bello occisi: teste Homer. li.
 Iliad. v. Rursū Xanthus eadē scriptura: nomen
 fuit cuiusdā equi Hectoris: teste Hom. Ili. viij.
 Xanthij etiā cū th aspirato & i latino: populi q̃
 dā sunt in Asia: teste Hero. lib. histo. i.

Xanthij. Require in dictiōe. xantho

Xantippe. Require in dictiōe. xantippus.

Xanthippus cū th aspirato & i latio & gemino
 p. pprū fuit viri nomē: de quo Syllius li. ij. Le
 dæis veniēs victor Xantippus. Amydis. Xan
 tippe eadē scriptura vxor fuit Socratis q̃rula:
 teste Laertio.

Xanthus. Require in dictiōe. xantho

Z ante E I

Elo zelas & zelor deponēs
 vsurpat. Psalmographus
 Noli æmulari in malignā
 tibi: neq; zelaueris faciēs
 iniquitatē. Hiero. i Zacha
 ria cap. i. Zelatus sum Hie
 rusalē et syon zelo magno
 Idem in li. iij. Regū ca. xix.
 Zelo zelatus sum p domi
 no exercitiū. Idē in Iohēle. cap. ij. Zelatus est
 dominus terrā suā. Græci Ζηλω dicunt.

Zelor. Require in dictiōe Zelo.

Zizania cū i latino vtrobiz: scemi. gñee & ziza
 niū neutro declinari pōt. Hier. Zizaniū mixtū
 est tritico. Genus est herbæ.

Zizanium. Req. in dictiōe Zizania.

¶ Nestoris Dionisij Nouariensis: De octo partibuloracionis: & quarundam dictionū: orationum eleganti compositione: cum expositione earundē: alijsq; varijs bene notandis: Liber incipit.

¶ De p̄prijs nominibus in eis diphthongum: & in ius terminatis.

Propria noia in eis diphthongū terminata: vt Theſeus: Orpheus: Tydeus: Peleus: Aegæus: Perſeus: suū in eu formant vocatiuū: teste Priscia. vt Theſeu: Orpheu Tydeu Peleu: Aegæu: Perſeu. Tamen scdm analogiā (vt tradit Probus) formare possunt etiā vocatiuum in e: vt Theſee: Orphee. Mutamus nōnunq̄ eis diphthongū in es in ntō: vt Perſes: Tydes: Peles Orphes: teste Priscia. Propria autē noia terminata in ius: de vsu faciūt vocatiuū in i: vt Virgili: Serui. Vetusſimi tamē (vt scribit Priscia.) etiā in e vtm̄ terminabāt vt Virgili: Seruie. Liuius in odyſſea. Neq; em̄ te oblitus sum Laertie noster: p̄ Laerti. Et Laus referente Priscia. ait. Nunc Laertie para ire. Et vt Priscia. placet: penultima vocatiui in i terminati: eorū scilicet nominū quæ antepenultimā in ntō corripit̄ (nā de alijs nulla est dubitatio) om̄ino acui debet: & si alias ipsius syllabæ quātitas: hoc est penultimæ in vocatō correpta sit: vt est apud Martialē. Nō amo te Sabidi: nec possum dicere quare. Hora. i. car. Mercuri facū de nepos Adan tis. Idem in eodem. Nulli flebilior q̄ tibi Virgili. Luca. li. viij. Iam magni deseris arma: Successor Domiti sine te iā bella gerunt. Arator tamē penultimā p̄duxit: quom̄ ait. Publica libertas sanctissime papa Vigili. Nā Vigilius ab eo qui est vigil huius vigilis formāt: vbi gi syllaba correpta est: dicente Statio lib. thæba. v. Ite age & obfessis vigilē circūdate flāmā. Filius appellatiuū nomē in i & in e format vocatiuū. Tul. Quāq; te Marce fili annū iam audiēte Crathippū. Liuius Andronicus (referēte Priscia.) inquit. Pater noster Saturni filie. Et notandū q̄ (vt scribit Priscia.) ntō pro vtō: siue euphoniæ siue metri grā nōnunq̄ vtunt̄ auctores: vt Deus pro dee: filius p̄ fili vel filie: chorus p̄ chore: agnus p̄ agne: populus pro popule: fluuius p̄ fluuie. Luca. lib. i. Degenero populus vix secula longa deorum. Virgi. lib. ænei. iij. Corniger hesperidū fluuius regnator aquarum.

¶ De proprijs nominibus desinentibus in On
¶ Propria noia græca in on terminata: plerūq;

latini i o trāſſerūt: vt Tarcho p̄ Tarchon: Rhapsio pro Rhaphon: Agammenno p̄ Agamēnon. Virgi. lib. ænei. viij. Hinc Tarcho & Tyrrheni ruita tenebāt. Idē lib. ænei. x. Parthenūq; Rapho & prædurū viribūſ Orſen. Stati. in Achillaide: Cōclāmant Danai: ſtimulatq; Agamēnon volentes. Ediuerso græci: teste Priscia. propria noia latina terminata in o traduceret̄ in on: vt Cicero: Cato: qd̄ nos dicimus: illi Κεῖκερον Κεῖ Τωρ transferūt.

¶ De nōnullis nominibus p̄prijs primæ & tertie declinationis: & de quibūſdā creſcētibus vna ſyllaba in genitiuo.

¶ Declinari poſſet (teſte Priscia.) Achates huius Achatis vel Achatæ. Tigranes huius Tigranis vel Tigranæ. Simili mō Timarchides: Orestes: Heracles: Drances: Thucydides: Mithridates: Alcibiades: Miltiades: Calliphades: Philistides: Herculides: Aristides: Anticles: Philonides: Sotades: Simonides: Agathargides: Aſclepiades: Herodiades: Mneſides: Comiades: Euripides: & alia prope plurima. Hæc autē quo ad tertiam declinationē faciunt vtm̄ in es & in e: teſte eodē Priscia. Præterea Chremes huius Chremis vel Chremetis. Thales hui⁹ Talis vel Thaleris. Sic Laches: Pheres: Dares: Apdles: Agelles: Gages: Hermes Rhamnes: qd̄ Tortel. in orthographia: hic Rhamentes declinat. Adonis hui⁹ Aionis vel Adonidis. Anubis hui⁹ Anubis vel Anubidis. Sic & Buſiris: Acis: Paris: Agis: Serapis: & multa alia. Decapolis hui⁹ Decapolis vel Decapoleos. Sic Neapolis: Pentapolis: Nicopolis: Conſtantinopolis. Hæreſis hui⁹ hereſis vel hæreſeos. Iris herba hui⁹ iris vel ireos. Sic geneſis: memorpholis. Pallas huius Palladis vel Pallados. Sic Dorcas: lampas: diſpas: hebdomas.

¶ De compositis a capite & a corde

¶ Composita ab eo qd̄ est caput. vt præceps: anceps: biceps: triceps: ſcdm analogiā in cipis ſingularē formāt gr̄m: teſte Priscia. Ennius annaliū xv. Occumbunt multi lætū ferroq; lapicq; Aut intra muros: aut extra præcipe: p̄ præcipiti: lapī p̄ lapide. Liuius. Seq; in alta maria præcipē dedit. Quod autē nunc in cipitis gr̄m faciūt: id p̄cedit ex eo q̄ antiqui ancipes & præcipes in recto p̄ferēbāt. Vnde Plau. in cōmorientib; ait. Saliam in puteū præcipes. Idem in Rudente. Poſt altrinſec⁹ eſt ſecuricula ancipes. Cōpoſita ab eo qd̄ eſt cor vt excors: vecors: ſecors: cōcors: dicors. ablata ſ littera: & addita diſ ſyllaba ſuū format gr̄m ſingularē: vt excordis: væcordis. Veteres tñ (teſte Priscia.) ſolebant grō ſimilē in his proferre ntm̄. Cælius in Cratino. Modo ſit obſequens: hilaris comis: cōmunis: cōcordis. Pomponi. in ſatyra. Blanda: fallax: ſuperba: impotens: diſcordis.

S ij

De his dictionibus: quæ in e & in i ablatiuum singularem terminant

Nomina terminata in uis: vt auis: ciuis: clauis peluis: nauis. In guis: vt anguis: vnguis. In gnis: vt ignis. In ctis: vt lactis: vectis. In mnis: vt amnis: & alia fere omnia: quorū extrema syllaba in is desinit: a duabus incipiens consonantibus: quæ sci licet nō crescūt in grō: vt febris: testis: postis (teste Priscia.) formāt ablatiū singulārē in e & in i. præterq̃ vestis & pestis: quæ solū in e ablatiū faciunt: apud quem exempla sunt plurima. Alexander autē excepit etiā testis: dicens. Testis cū peste p e fit: iuncta sibi veste. Sunt qui etiā addunt noīa in rs terminata: q̃ scilicet in e & in i mittant ablatiū: vt ars: mors: pars: fors. Lucreti. lib. v. Et libella aliqua si ex parti claudicat hīlum: Omnia mēdose fieri & obstyra necellum est. Virgi. georg. iij. Sunt quibus ad portas cecidit custodia fortis. Vbi nōnulli datiuū esse volūt pro ablatiō positū. Comparatiua etiā: teste eodē Priscia. faciunt ablatiuū in e & in i: quia antiqui neutrum genus in or proferebant. Vnde Valerius Antias. xi. anna lium ait. Prior bellū quod cū his gestū erat. Idē in eodem lib. Cōmemorat Gracco fœdus prior pompeianū nō esse seruatum.

De dictionibus in genitiuo plurali sincopatis
Poetæ & Oratores eas dictiones quarū gr̃tis pluralis in ium vel in orum scđm analogiā formatur cōcidere solēt: vt nummū pro nummorum pro deorū: virum pro virorum: libellum pro libellorū: denarium pro denariorū: focium pro sociorū: talentum pro talentorū. Similiter adiectiua quoq̃ concidunt: vt senum pro seniorū: denum pro denorum: quadragenū pro quadragenorū: paruū pro paruorum: magnanīmū pro magnanimorū. Plinius lib. xxxvi. naturalis histo. Atq̃ adeo duodequadragenū pedum Lucillei marmoris in atrio Scauri collocari. Duo dequadragenū dixit pro duodequadragenorū: hoc est triginta & octo. Sta. lib. thæba. i. Portas in biuio: lateri duo corpora paruū Dependēt. pro paruorū. Virgi. lib. æneid. iij. Magnanimū quondā generator equorū: pro magnanimorū Idem fit in pronomini: meū: tuum: suum: nostrum: vestrū. Plaut⁹ in trinu. Ve rem patriā gloriam maiorū meum: pro meorum. Idem in pœnulo. Et quod meministi tuū parentū nomina: pro tuorū. Idem in menæchinis. Auertit prædā ab hostibus nostrū salute focium: pro nostrorū fociorū. Simili quoq̃ modo omnia in ans vel i ens terminata participia cōcidi possunt: vt amātum pro amantū: legentū pro legentū. Virgi. lib. æneid. iij. Vinda recusantū & fera sub nocte rudentum: pro recusantū & rudentium. Parens cōmunis generis parentū facit scđm analogiā:

teste Prisci. Tullii inducēte dicentē de supplicijs. Nam viuos p̃fectos sine vlla causa de cōplexu parentū suorū hospitū ad mortem cruciatūq̃ rapuisti. Frequētius tamē per syncopā parentū dicimus q̃ parentū. Pari modo manum pro manum: currum pro curruū: duum pro duorum proferimus. Noīa quoq̃ terminata in as scđm analogiā: teste Priscia. formāt gr̃m pluralem in ium: & si p̃ concisionē frequentissime in um effertur: vt penas penatū: pro penatū: ciuitatū pro ciuitatū: probitatum pro probitatū. Sic & alpestrum enunciamus pro alpestrū: terrestrum pro terrestrium: cælestum pro cælestū. Oui. in fastis Frigida cælestum matres Arethusa vocauit. Sic etiā cælicolum ruricolū: agricolum: chresticolū pro cælicolarū: agricolarum: chresticolarū dicimus. Syllius lib. ij. Cælicolū magnas voluebat conscia curas: Similiter vatū pro vatium: & nō nunq̃ sedum pro sediū: mensum pro mensū: teste Prisciano: Tullii referente dicentē pro Sextio. Vestrarū sedum templorumq̃ causa: pro sedium. Et Oui. li. metamor. xi. ait. Et quos subitui his mensum quinq̃ labores: pro mensum.

De nōnullis dictionib⁹: quæ in ium & in orū pluralem mittunt gr̃m.

Luminibus: luminum. Nomina quæ datiuū plurale in bus mittunt: nunq̃ genitiuū eiusdem numeri syllaba creuisse patiunt: sed aut totidem habet: vt monilibus monilium: aut vna syllaba minus est: vt carminibus carminū. Sic ergo saturnalibus rectius saturnaliū q̃ saturnaliorū: sed qui saturnaliorū dicunt: auctoritate magnorum muniuntur virorū. Nam & Salust. in. iij. histo. bacchanaliorū dixit. Et Masurius: vinaliorum (inquit) dies Ioui sacer est. Verrius Flaccus in eo bello qui Saturnus inscribit: saturnaliorū (inq̃) dies apud gr̃cos quoq̃ festi habent. Et Iulius Modestus de ferijs ait. Antias Agonaliorū repectorem Numā Pompiliū refert. Hec em̃ nomina quæ sunt festorū dierū neutralia: carentq̃ numero singulari: diuersę conditionis esse voluerunt ab his nominibus quæ vroq̃ numero figurantur. Compitalia em̃ & bacchanalia & agonalia & vinalia: & reliqua his similia: festorū dierū nomina sunt: nec singulariter nominant: aut si singulari numero dixeris: nō idem significabis: nisi adieceris festū: vt bachanale festum: agonale festum: & reliqua: vt iam non positiuū sit: sed adiectiuū: qđ gr̃ci ἀγιστήριον vocant. Animati sunt ergo ad faciendā discretionē in grō casu: vt ex declinatione exprimerent nomē solennis diei: scientes in nōnullis sepe nominib⁹ dō in bus exunte: nihilominus gr̃m in orum finire: vt duob⁹ duorū: ambob⁹ amborū. Ita & viridia quom̃ & vtieπιθου accipiunt: gr̃m in ium faciunt: vt

viridia prata: viridiū pratorū. Quomodo ipſam loci viriditatē ſignificare volumus viridiorū dicimus: ut quomodo dici formoſa facies viridiorū. Tunc enim viridia poſitiuū ponitur: nō adiectiuū. Tanta autē apud veteres fuit licentia huius gr̃i: ut Aſinius pollio veſtigialiorū frequenter uſurperet: cū veſtigal nō minus dicat q̃ veſtigalia. Sed & cū legamus: leuaq; ancille gerebat: tamē & ancilliorum relatū eſt. Videndū ergo: ne magis uarietas delectauerit q̃ ut adamuſſim uerū ſit feſtorum dierū nomina ſic uocata. Ecce enim & præter ſolenniū dierū vocabula alia quoq; ſic declinata reperimus: ut præcedens ſermo patefecit viridiorum & veſtigialiorū & ancilliorū. Sed & ipſa feſtorū nomina ſcđm regulā declinata apud ueteres reperio. Siquidē Varro feriā diem ait a ferendis in ſepulchra epulis dici: non dixit ſerialiorū. Et alibi floraliū: nō floraliorū ait: cū idem non ludos florales illic: ſed ipſum feſtū floralia ſignificaret. Maſurius dicit (inquit) eam noctem deinceps quæ in ſequentē diem qui eſt lucarium Nō dixit lucariorū. Itemq; liberaliū multi dixerunt: nō liberaliorū. Vnde pronunciandū eſt ueteres indulſiſſe copiæ per uarietate: ut dicebant exanimos exanimos: inermes inermos: tū ilaros atq; ilares. Et ideo certū eſt licito & ſaturnaliū & ſaturnaliorū dici: cū alterū regula cū auctoritate alterū: & ſi ſola: ſed multoq; defendit auctoritas. Hæc omnia Macrobius in ſaturna. Sic & Marcell. ait. Bacchanaliorū pro bacchanaliū dicebāt ſicut veſtigialiorū: compitaliorū: noualiorū: uulcanaliorū. Saluſti. hiſto. lib. iij. Curio vulcanaliorū die ibidē moratus. Iuue. Incipit oprare & totis quinquatribus optat: cuius gr̃i erit quinquarium. Et Hora. in epiſto. At potius puer ut feſtis quinquatribus olim. Cice. in epiſto. Ita tu multuoſæ conciones: ita moleſtæ quinquatris afferebantur: cuius gr̃i erit quinquatriorū. Gelius lib. iij. noctiū atti. Hoc ius ſponſaliorū obſeruatum dicit Seruius Sulpicius: ad id tempus: quo ciuitas vniuerſa Latio lege Iulia data eſt.

De hiſ diſtionibus quæ in is & in es: pluralē accuſatiuū faciunt

Omniū nominū quæ gr̃m ſimilē habent nō ſingularē pluralis accuſatiuus in es: & frequē in is terminari ſolet. Simili quoq; modo actiū formant eiūſdē formæ ſemp pluralia: ut Virg. lib. ænei. iij. Tris ageo in certos cæca caligine ſoles Erramus pelago. Idem lib. ænei. iij. Aut manes credis curare ſepultos. Hanc regulā tradidit Serui. & poſt Seruiū Prifcia. In er quoq; delinencia: quæ in i ſingularē termināt abſolū pari mō: & quidē frequentius in is: rarius in es actiū pluralem faciunt. Virg. lib. ænei. xij. Spargitq; ſalubris Ambroſiæ ſuccos: ubi ſalubris (interpretate Prifcia.) accuſatiui caſus eſt: licet et gr̃ ſingularis

eſſe poſſet. Idem Virg. lib. ænei. xi. Metuenſq; moneret Acris eſſe viros. Imber etiā quia habet abſolū ſingularē: nō modo in e (ut eſt apud Virg. & pulſatus & imbr̃i) format cū ſuis compoſitis actiū pluralē in is ſicut in es. Virg. lib. ænei. xi. Quomodo fremit ad caulas: ventos perpeſſus & imbris. Hora. in epiſto. Me quæ uide ſciat: nunc impleuiſſe decembris. Eodē modo actiū termināt pluralē in ns & in rs delinencia. Virg. geor. ij. Aggredior ſanctos auſus recludere fontis. Idem ænei. xij. penitusq; cauernas Ingentis: utrumq; armato milite complent. Teren. in Heauton. Pe to parentis meos: ut cōmonſtres mihi. Marcus Manilius in primo ſui operis carmine. Carmine diuinas artis & conſcia fati Sydera: diuerſos hominū uariantia caſus. Cæleſtis rationis opus deducere mundo Aggredior. Virg. lib. ænei. vij. Hic locus eſt ptis ubi ſe uia ſindit i ambas. Plus etiā & lis: teſte Prifcia. tam in is q̃ in es actiū formant pluralē. Hora. in epiſto. Quomodo tibi ſol rapidus pluris admouerit auras. Cice. in ſumētia. Sed aſti etiā litis illorum.

De gr̃o ſingulari & datiuo nominū quartæ et quintæ declinationis.

Antiqui (teſte Gellio li. iij. noctiū atticarū) nomina masculina & ſcēmini. quarti ordinis: hoc modo declinare ſolebāt: ſenatus: fluctus: domufanus: gr̃o hui⁹ ſenatus: fluctus: domuis: anuis. dr̃o hui⁹ ſenatu: fluctu: domu: anu. Qd̃ & Var. & Nigidius & Prifcia. lib. vij. tradiderūt. Vnde idē Varro rerū ruſticarū lib. ij. ait. Eius enim ſaluū eſſe fruſtus ueneno. Idē in Tampheminihippo. Porrexit in interiores partes domus. Idē de uita patrum lib. i. Primū de re familiari: ſecundo de uictus cōſuetudine. Caro de liberis educādis li. ij. Quæſtus cauſas deridebant res ſuas pueris. Teren. in Heauron. Eius anuis cauſa (ut opinor) quæ erat mortua. Caro de liberis educādis. Eam nutrice oportet eſſe adoleſcētē. Anuis enim ut ſanctus deterior: ſic & lac. Cæſar in anticatone. Minus arrogantiæ ſupbiaq; dominatq; p dominatui. Virg. ænei. i. Parce metu Cytherea. Idem in geor. Quod nec cōcubitu indulgēt: p cōcubitu. Lucil. Quod ſumptū acepulas uictu pponis honeſto. Veteres etiā: teſtib⁹ Marcel. in diſtichib⁹ p genij & pernicij: & Gel. li. vij. no. atti. noia qnre decli. hoc mō declinabant: facies: fames: dies. gr̃o hui⁹ faci⁹: famij: dij. Quinetiā teſtib⁹ eodē Gel. li. pſaro: & Caſelio gr̃o hui⁹ faci⁹: fames: dies dicebāt. Tull. p Sextio. Equites nō daturos illi⁹ dies pœnas: p diei. Ennius annaliū. xvi. Poſtremē lō ginq; dies cōfecerat æras: p poſtremæ diei. Vir. Munera læticiāq; dij: p diei: qd̃ impatiōres legunt dei. Caro in oratiōe de bello Carthaginēſi. Pueri atq; mulieres extrudebant fami cauſa: p famei. Siſenna lib. hiſto. vi. Romanos inferendg

S iij

pernicij causa venisse. Pacuvius. Pater supprime nostræ progenij patres: p progeniei. Gnaeus li. Iliados. xiiij. An maneat specij simulacrū in morte silentiū. Idē li. Iliad. xxi. Altera pars acij vitassēt fluminis vndas. Gracchus de legibz p mulgatis. Ea luxurijs causa aiūt institui. Alio item mō declinare solebāt vetustissimi: facies huius facie: dies huius die. Lucil. i. satyris. Primū facie qd honeste tātis accedit. Idē in. viij. Qui te diligit ætatis facie qz tuæ se fautorē ostēdat. Salu. in Iugurtha. Vix decima parte die. Idem lib. histo. i. At inde nulla munitionis aut requie mora pcessit ad oppidū: pro requie. Qui. li. meta. iij. Prima fide vocis qz rate tentamina sumpsit: pro fidei. Idem li. meta. vi. Vtqz fide pignus dextris vtriusqz poposcit: pro fidei. Virg. geor. ij. Libra die somniqz pares vbi fecerit horas: p diei. Hoc aut mō postremo quintæ dedina. noia declināda esse putat Cæsar lib. de analogia.

De nominibz terminatis in ius

Magnificus: honorificus: munificus nō ex se gignūt compatiuos: suplatiuos: sed ex alijs quæ in vsu nō sunt: ac ne pnt quidē esse magnificens: honorificēs: munificens. Mirificus tñ mirificor format & mirificissimus. Terē. Mirificissim⁹ est patrius tuus. Beneficus etiā beneficior facit: teste Priscia. & beneficissimus. Caro cōtra Thermū. De Prolemæo rege optimo atqz beneficissimo. Idem Festo referēte: munificior protulit & munificus. Et Accius lib. ij. didascalico ait. Atqz magnificissimo excellentissimoqz honore. Oia ergo sic a facio cōposita hāc regulā sequitur: mirific⁹ benefic⁹ malefic⁹: venefic⁹: terrific⁹: horrific⁹: vulnific⁹: tabific⁹: lucrific⁹: pacific⁹: morbific⁹: sacrific⁹: astitic⁹qz compatiuū suplatiuūqz habēt: vt magnificētor magnificētissimus: munificētor munificētissim⁹. aliqñ aut & suū compatiuū suplatiuūqz: vt supra dixim⁹. Sūt & eiusdē naturę cōposita a dico & a loquor vt benedic⁹: maledic⁹: fatidic⁹: veridic⁹: falsidic⁹: iuridic⁹: magniloqu⁹: altiloqu⁹: vaniloqu⁹: multiloqu⁹: fatiloqu⁹: grādiloqu⁹: doctiloqu⁹: versutiloqu⁹: dulciloqu⁹: suauiloqu⁹. Nā hęc in entior compatiuū: & in enusissimus suplatiuū mittūt: vt maledicētor maledicētissimus: magniloquētor magniloquētissim⁹. Verū horū positiua pnt esse tū picipia: tū noia aut maledicēs maledicus: magniloquēs & magniloquus: qd in compositis a facio nō fit quę picipia esse nō pnt: cū hęc fuerit futura vera vox magnificēs: beneficiēs: honorificēs: quod nusqz lectum est.

De Relatiuo quādoqz cū antecederet: qñqz cum sequēte iuncto: & dealio quodam loquendi genere.

Relatiuū respōdet antecederet. Valerius Maxi.

lib. v. Antea senatus assiduā stationē eo loci pangebatur: qui hodie senaculū appellat. Aliqñ nō respōdet antecederet: neqz in gñe neqz in numero: cū reflectit eius sentētia ab antecederet ad sequēs substantiuū. Salusti. Locus est in carcere: qd Tullianū dicit. Liuius. Auxur fuit: q nūc Tarachynæ sunt. Quinti. Relistā his q omīssa rerū (qui nerui sunt) in causis diligētia quodā inani circa voces studio senescūt. Vir. Nec partē posuere suis quæ maxima turba est. Et in ep̃la ad Gallatas. vi. ca. legi. Nō dixit: & seminibz qsi in multis: sed qsi i vno & semini tuo q est xps. Diuersum huic gñs est: quom respōdet antecederet: cū deberet rñdere se quēti substantiuo. Terē. Ecyra est huic noie fabulæ. Et hoc p nīm. Per grm. Salu. Cui nomē obliuionis cōdiderāt. Per dīm. Liui. lib. xxij. Scipio cui aphricano fuit cognomē. Vir. At puer Ascanius: cui nūc cognomē Iulo. Idē i geor. Plurim⁹ alburnū volitat: cui nomē asilo. Idē. Est etiā flos in pratis: cui nomē amello. Aliqñ sine relatiuo: Liui. lib. i. Faustulo fuisse nomē ferūt. Solin⁹ de mirabilit. Lapis iste in aq mollis est: humo durat exēptus. Nunq duo simul repiunt inde vni onibz nomē dat. Per actm. Vir. Aeneadasqz meo nomē de noie singo. Rñdet etiā relatiuū qñqz se quēti substantiuo. Quinti. Nomē est qd Glyconi acciderit cui Spiridion fuit cognomē. Ali⁹ loqñ di modus. Tul. in rhetoricis. Supplicio cui paulo ante oia credebāt eū breui spacio nō mō viuere: sed etiā sepeliri phibuerūt. Idē in Salu. Nunq quos prulit Scipioēs & Metellos añ fuerūt: aut opinionis aut gloriæ. Hora. Quis nō malax q amor curas habet: Hęc inter obliuiscit. Ouidi⁹. Cecidere manu quas legerat hærbas.

De nōnullis cōstructionibz

Teren. in Adelphis. Aperite aliqz aditū hostiū. Vir. Viuite scēlices: quibz est fortuna pacta iam sua. Hic loquendi modus inauditus est: nec vsq alias lectus. Neqz em hic sua p eo qd est propria accipi pōt. Nō em pprie dicim⁹ est mihi aut est tibi suus scribēdi mos: cū tñ dicam⁹: est mihi: aut est tibi pprie scribēdi mos. Alias cōgrue dici pōt. qd & Terē. ptulit in Phormi. Quot homines tot sentētiæ: suus cuiqz mos est. Vir. Trahit sua quęqz voluptas. Hiero. in li. iij. Regū ca. iij. Vade & vēde oleū: & redde creditori tuo: tu aut & filij tui viuite de reliquo. Hęc vel similem cōstructionē in regulis suis Gaspari. improbat: quale est etiā illud Alexādrī. Cūqz tuis focis orate sacer Dionisi. Sed Hieroni. haud dubiū pualet auctoritas: & Virg. dicētis. Egregiā yō laudē & spolia ampla refertis Tuqz puerqz tuus. Plau. in casina. Edā ne habet Calina gladium: habet: sed duos quib⁹ altero te occisurū ait: altero villicū. Alius dixisset: quorū nō quibus. Occisurū aut b in loco futurū est infinitiui modi: vt cito edoce

bimus. Hora. Tu qd ego & populus mecū desi-
deret audi. Boet. Nihil imbecillius hoīe: q̄s mor-
sus muscularū necat. Vir. Pars arduus altis Pul-
uerulētus egs furit. Idē. Pars grādia trūdūt Ob-
nixæ frumēta humeris. f. formicæ. Idē æncid. ij.
Pars hoīm validi turres & mœnia scādūt. Hor.
Iactamus iā pridē oīs te roma beatū. Nā hic oīs
roma ntū casus est. Quinq̄gesimo q̄q̄ anno iubi-
læū esse dicūt: q̄ oīm quinq̄gesimo anno. Quo-
tusquisq̄ homo dicūt pro quot hoīes.

De quodā loquēdi gñe.

Dicimus vndeuginti: duodeuginti: vndetri-
ginta: duodetriginta: vndecētū: duodecentū: hoc
est vno aut duobus demptis de viginti: de trigin-
ta: de cētū. Hic loquēdi modus: vt scribit Pōpei.
a gr̄cis tractus est. In legēda s̄cti Martini legīt.
Cū factus esset annorū duodeuginti: hoc est de-
cē & octo. Quo quidē locutionis gñe vti possu-
mus etiā p denotatiua tā gñi q̄ ablti casus. Plini⁹
xxxvi. natu. hist. Atq̄ adeo duodequadrageñū
pedū Lucullei marmoris in atrio Scauri colloca-
ri. Duodequadrageñū dixit. p duodequadrage-
norū: hoc est triginta & octo. Liui. lib. i. Duode-
quadragesimo ferme anno: ex q̄ regnare cœpat
Targnius. i. octo & trigesimo. Var. rex huma-
li. vi. Mortu⁹ est anno duodeugesimo primo. i.
decimo & nono. Cato li. iiii. originū. Deide duo-
deugesimo anno post dimissū bellū: qd̄ quatuor
& viginti annos fecit: Carthaginēses sextū de fe-
dere decernere. Gel. lib. x. no. atti. Idēq̄ in princi-
pio libri dixisse Cœliū & quadrigariū Claudiū
in lib. vndeugesimo: hoc est lib. x. & ix.

¶ Casus pro casu positus

¶ Gr̄tis casus p nō nōnunq̄ ponit. Tull. li. i. de
diuinatione. Quom illi⁹ dici mihi venit in mentē
Gr̄tis p abltō. Tul. in r̄tho. Oratoris officiū est
de his rebz posse dicere q̄ res ad vsū ciuile mori-
bus ac legibz cōstitutæ sunt cū assēione auditorz
quoad ei⁹ fieri potuit. i. q̄tū ab eo. Dr̄tis p abltō
Tul. in philippicis. Quis em̄ audeat luci & mili-
tari via: p luce. Vir. Nemo ex hoc numero mihi
nō donatus abibit: p a me. Actūs p nō. Vir. Vr-
bē quā statuo vestra est. Hiero. in loāne. Sermo
nē quē audistis nō est meus. Et iterū. Et hūc quē
habes nō est tuus vir. Ntūs p vtō. Plī. li. vij. Sal-
ue primus oīm parēs patriæ appellatæ. Vir. Na-
tæ meæ vires: mea magna potētia solus. Ntūs p
actō. Terē. in Andria. Quæ sese op̄auit inhōne-
ste parare hic diuitias: q̄ i patria paup̄ honeste vi-
uere. Oui. met. xij. Sed em̄ q̄ retulit Aīax Esse lo-
uis p̄nepos.

¶ De gr̄to cū alijs casibz.

¶ Cice. in Gabiniū & Pisonē. Dico mea vnus
opa rēpub. esse liberatā. Et in Euāgelio Lucę. Et
ip̄⁹ animā p̄rāsibit gladius. Hiero. in li. iij. Re-
gū ca. iij. Tulit filiū meū de latere meo ācillæ tug-
dormiētis. Boet. Solanī mæsti nūc mea facta se-

nis. Oui. de tristibz. Et mea defuncte da molliter
ossa cubare. Idē alibi. Et flesti: & nostros vidisti
fletis ocellos. Nā fletis hic gr̄i casus est singlaris.
Neq̄ exponi pōt fletis p fientes: cū tis syl. cor-
repta sit. Nōnunq̄ etiā p vtrūq̄ gñm loquimur
Cice. ad Curionē. Eā aut vnus tui studio me as-
sequi posse cōfido. Plau. Duorū labori hominū
parfisse libēs: mei te rogādi & tui mihi r̄ndēdi
Dicimus etiā: mea soli⁹ interest: tua vnus refert:
sua illius filia: suū istius iumentū: suo bñficio in-
genio Ciceronis. Virg. in bucco. Et me Phœbus
amat: Phœbi sua sp̄ apud me Munera sūt lauri.

¶ De affinitate gr̄i & ablti casus: & acti &
ablti & dū & acti.

¶ Plin. li. vij. natura. histo. Gentē vocāt siluestre
stridoris horrēdi: hirtis corpibz: oculis glaucis:
dētib⁹ caninis. Nōnunq̄ etiā absq̄ adiectiō. Cice.
in R̄tho. Dolus cōsumit in pecuniā: pollicitatio
nē: dissimulationē: maturationē: mentionē: & cæ-
teris rebz de quib⁹ magis idoneo tpe loq̄mur.
Hiero. i. li. i. Machabeor. ca. xv. Hęc eadē scripta
sunt Sicyoni & Carīæ & Samū & Pamphylīā.

¶ De adiectiō cū dictiōibz singulari ca-
rentibus numero: vel diuersi generis, vel
diuersæ significationis iuncto.

¶ Dicimus harū nuptiarū vnæ bonæ: alteræ la-
chrymabiles. Teren. Ex vnīs nuptijs fecisti mihi
geminas. Nōnunq̄ etiā cū his q̄ hñt singularē nu-
merū. Cice. Duplices similitudines esse debēt: vnæ
rerū: alteræ verborū. Cōgrue tñ (fateor) dixisset
vna & altera. Vir. ænei. ij. Satis vna supq̄ Vidi-
mus excidia. Luca. Tortūq̄ i p̄tibz vnīs Bellorū
fecere nephas: qd̄ quidā exponunt vnīs: hoc est
vnus animi vel vnus volūtatīs.

¶ De regimine nōim criminalitū p̄naliūq̄.

¶ Si quis fureē iē sacrā de p̄phano: tenet ne sa-
crilegij: an furti: an vtroq̄q̄: nō aut vtriusq̄. Qui
sustulerit rē suā de sacro: furti ne tenet: an sacrile-
gij: an neutro: nō aut neutrius. Accusare hūc po-
tes vel furti vel sacrilegij: v̄ de vtroq̄q̄: vel de am-
bobus: nō aut vtriusq̄q̄ vel amborū. Cōdēnare
nō licet de vtroq̄q̄: sed de altero: vel furti v̄ sacri-
legij. Cur ita sit vt demus varios casus eidē v̄bo
p̄sertim cū cōiunctiōibz: quę eodē cōiungere ca-
lus debēt. Nēpe q̄ nōiā p̄ctōr: cū hmōi v̄bis idē
valēt i gr̄to qd̄ in abltō p̄ p̄positionē hñte vel nō
hñte: nō idē in ceteris. Neq̄ hoc in his mō noib⁹
q̄ certū p̄ctm̄ f̄cāt & speciale: sed in his etiā q̄ ge-
nerale & incertū. Cie. Anno intelligis primū: q̄s
hoīes & q̄les viros mortuos sūmi crimis argu-
as. Per hęc verba tātū & quātū licebit p̄ gñm. Li-
uius li. xlvij. Sed nequaq̄ tantū relictū est: q̄ntæ
sūmæ dānatus fuerat. Hęc Lauren. Rex gr̄to &
abltō iūgit. Cōstatinus imp̄ator. Sic sp̄ n̄ra p̄tra-
hostes certamina in p̄lijs stetit nūcupat: vt reus
cēt legibz: & capitali p̄cna puniret q̄cūq̄ aliquē

S iij

occidisset infantē. Et paulo post. Ne simus legibus rei: q̄ pugnādo fideliter de oibz gentibz meruim⁹ esse victores. Vir. Cōstituā ante aras voti reus.

¶ De singulari numero cū plurali iuncto
Antiqui: testibz Donato in Teren. & Marcel. singularē numerū cū plurali iūxerūt: vt p̄sente p̄ p̄senti: absente p̄ absentibz: q̄ fortassis (vt idē dixit Marcel.) nōn oportet formę ablti sunt. Teren. in Eunu. Neq̄ quid p̄fecto absēte nobis turbatū est domi. Pompo. Quid em̄ apud forū p̄sente testibz mihi vendidit. Sine ergo istac p̄sente amicis det cenā. Næui⁹. Medicato volum⁹ dona donare p̄nte omibz. Accius in Menalippo. Et res aliq̄: q̄ p̄sente his prius matura institit. Plaut. in Amphitrione. Nec nobis p̄sente aliq̄ quisq̄ nisi seruus. Amphranius in actiōe. Adest: sic hāc absente nobis inuertit puer.

¶ De quibz dā nōibz quæ grō iungunt
Oīa nōia quæ obtineri vel desiderari aliquid ostēdūt: vt copiosus: opulētus: capax: tenax: auidus: avarus: studiosus: teste Prisci. in minori volumie: grm̄ requirūt. Sili mō timidus: dubi⁹: expers: nescius: ignarus: cupidus: rapidus: doctus: peritus: pdigus: fidus: grm̄ expostulāt. Hora. i. carm. Regulū & Scauros aīaq̄ magnæ pdigū. Vir. enei. xij. Præterea regina tui fidissima dextra Occidit ipsa sua. Dicim⁹ tñ & iure sicut iuris perit⁹. Fidus itē tā drō q̄ grō iūgi pōt: sic comis: socius: comes: ignarus: cōsanguine⁹: affinis: par: si milis: ppinquus: vicinus: equus: amicus: cōmilito: cōtubernalis: cliēs: ancilla: patronus: seruus: famulus: dñs: herus: rex: dux: impator: fatelles: armiger: miles: tyrānus: fili⁹: pater: auus: frater: soror: nepos: patruus: auūculus: nouerca: amita & alia ppe plurima: q̄ tā dīm q̄ dīm regere p̄nt.

De pauper: egenus: inops: diues: plenus: refer tus: oneratus: vacuus: anceps: præceps

Pauper. egenus: inops: diues: plenus tā grō q̄ abltō iungi p̄nt: vt exemplorū plena sunt omia Refertus etiā & oneratus grm̄ regūt: nō abltū mō. Cicer. p lege Manlia. Referto p̄donū mari. Var. de vita patrū lib. iij. Ipsa Italia oppida sūt vastata: q̄ prius fuerūt hoīm referta. Et Pacui⁹: referēte Marcel. air. Postq̄ est oneratus frugum. Vacuus etiā tā grm̄ q̄ abltū regere pōt: et si Lauren. lib. elegā. abltō solū iūgi debere tradiderit. Hora. ij. ferm. Sic vacuū cerebri populū phæaca putauit. Salusti. in Iugurtha. Ager aut aridus & frugū vacu⁹. Sili mō cū abltō cōstruunt anceps & p̄ceps & cū grō. Virg. enei. ix. Et p̄ceps animi Mars & Mauortius heros: p̄ p̄ceps animo.

De Id genus

Id genus p̄ eius generis (qd̄ fere simile nomē exprimit) pulchre & vltate dici: vt multa sūt id genus monstra: & de multis id genus rebus loquunt. Quod etiā tetigit Laurē. lib. elegā.

De mutatione litterarum

Antiqui: teste Priscia. p̄ferebāt amploti pro amplecti: animaduorti p̄ annimaduerti: aduorsus p̄ aduersus: vortex pro vertex: carnufex pro carnifex: lubēs pro libēs: pessumus pro pessim⁹: plostrū pro plaustrū: cotes pro cautes: austrū p̄ ostrū. ausculū pro osculū: faciundū legundū: dicundū: repetundū: & cetera a tertia cōiuga. gerū dia: quæ & a modernioribz eadē nōnunq̄ prolacione efferuntur.

De dictionibus concisis

Qd̄ nūc dici primas: opimas: Rauēnas: Capenas: Aquinas ab antiquis: teste Priscia. declinabāt hic & hæc Rauēnatis & hoc Rauēnate: Capenatis Capanate. Vñ Titinnius referēte Marcel. ait in psaltria. Ferētūnis populus græcię stude Et in legēda sancti Leonis papæ habet. Restituta est ecclesia Rauēnatis sub ordinatione sedis apostolicæ.

De accusatiuo pro grō

Dicimus (teste Priscia.) Latonas pro Latonæ familias: æscas: monetæ: terras: fortunas: vias: pro familiæ vel familiarū: æscæ vel æscarū: monetæ vel monetarū: terrę vel terrarū: fortunę vel fortunarū: viæ vel viarū. Salusti. in Catilina. Si filij familiarum: quorū nobilitate maxima pars erat: parētes interficerēt. Brutus de officijs. Itaq̄ patres familię domini sum⁹. Cice. in frumētaria Qui digni sunt patribz familias viris bonis atq̄ honestis. Laber⁹ in odysea. Atq̄ æscas habem⁹ mentionē: pro æscæ vel æscarū. Idē. Nā diuina monetæ filiā docuit: pro monetæ vel monetag. Idem. Cuncq̄ filios Latonas: pro Latonæ. Næuius in carmine belli punici: filij terras dixit: pro terræ. Idem. Venit in mentē hominū fortunæ: fortunæ. Quale est illud Cicero. lib. i. de diuinatiōe. Quom̄ illi⁹ diei mihi venit in mentē: hoc est genitiuus pro nō: illi diei pro ille dies. Enn⁹ an. naliū. xvij. Dux ipse vias pro vię vel viarū. His adiūgere possumus custodia sp̄ custodię vel custodiarū: vt est apud Salustiū. Catella custodias thesaurorū: pro custodiæ vel custodiarū: vt exponit: Asper & Serui. sup lib. xi. ænei.

De quibz dā nominibz geminatis: & de gsc & vterq̄.

Quantusquantus pro quantuscunq̄ diei: sic qualisqualis pro qualiscunq̄: quotquot pro q̄rcunq̄: quotusquisq̄ homo pro quot homines: quisq̄ pro quicunq̄. Virg. lib. ænei. xij. Dant sonitum spumosi amnes & in æquora currunt. Quisq̄ suū populatus iter: populatus singulari numero: sed plurali numero populati meli⁹ dixisset Virg: si versus stare potuisset: vt in eodē lib. Pro se quisq̄ viri summa nuntur opum. vt Liuius. Ausi sum⁹ cū parentibz certare quæq̄ ciuitas suis. Ouid. de reme. Vtraq̄ formosæ Paridi

potuere videri. Idē alibi. Miscuimus lachrymas
mæstus vterq; suas. Hora. Legati magnis missi
de rebus vterq;.

De in auro & in æs

In marmore incisæ sunt litteræ in gemma &
lapide: in auro magisq; in marmor: in gemmam
in lapidem: in aurum. Ediuerſo in æs (ait Laurē-
tius) magisq; in ære: dicente Cicerone. Sed tantū
modo dictis acta Cæsari firma egunt: quæ ille in
æs incidit. Liuius li. iij. Leges in æs incisas in pub-
lico pposuerunt. Verū & in ære Laurenti. dici
posse tradit. Vnde Oui. lib. Fastor. i. ait. At bo-
na posteritas pupim formauit in ære.

De nonnullis nominibus reciprocis & auersis
Formidolofus: teste Gellio lib. viij. nocti. att.
is dicitur qui formidat: & qui formidatur. Inui-
diosus qui inuidet & cui inuidetur. Suspiciosus
qui suspicatur & qui suspectus est. Ambitiosus qui
ambit & qui ambis. Gratiſus qui adhibet gra-
tias & qui admittit. Laboriosus qui laborat &
qui laborari est. Apud quē multū exemplorum
inuenies. His addi potest operosus q; scilicet ope-
ratur: & qui in opere est. Ouid. heroid. i. Fallere
credentē non est operosa puellā Gloria. Idem li.
præfato. Viginſi fuluos operoso ex ære lebetes
Simili modo (teste eodē Gellio) Ignarus is dicitur
qui ignorat & qui ignoratur. Infestus qui malū
infert & cui impendit malū. Sic nescius qui igno-
rat & qui ignorat: teste Seruio. Sic æmulus qui
aliū æmulatur & quem æmulatur alius. Hora. in
epist. Rapuit hiarbitā Timagenis æmula lingua
pro æmulata. Simili modo falsus qui fallit & q;
fallit. Salusti. Ambitio multos mortales falsos
fieri coegit. Passiue autē. Teren. Carine falsus est
id est deceptus.

De terminatis in bundus

Nomina in bundus ex similitudine ethymo-
logiā trahere dixit Scaurus antiquus grāmaticus
Cuius opinionē securus est Seruius sup. v. vi. &
x. ænei. & Lactantius grāmaticus sup. v. thebai-
dos: & Priscia. vt vitabundus similis sit vitanti:
prædabundus similis prædanti: furibundus si-
milis furēti: ridibundus similis ridēti: populabundus
similis populanti: rubicundus p rubicūdus (teste Pri-
scia.) similis rubēti. Ar. y. o. Caselli p participiū
exponit in cōmentario lēctionū antiquitatū: ita
scribens. Ludibundus: errabundus: ridibundus
idem est qd ludens: errans: ridens. Simili quoq;
modo exponit Marcel. has præcipue dictiones:
vt moribundus dicat moriens: errabundus errās
deplorabundus deplorans: volutabundus vo-
lutans: vitabundus vitans. In hanc etiā sententiā
ducitur Gellius in noctib; atticis: & lucidius his

disserit omnibus. Nam terminata in bundus (vt
ait) vehementiā significant: qd idem est ac si dice-
ret: Idem significat qd & participia frequentati-
uorū: vt risitans: erratitans: populatitans. Lucre-
tius lib. vi. Versabundus em turbo descendit: &
illā diducit pariter lēto cū corpore nubem: id est
versans. Quod etiam Pompeius exponit aprius.
Ait em in dictionibus a clitterā incipiētibus. Ca-
sibundus: id est crebro cadens. Vnde Næuius: re-
ferente Varro. lib. i. de analogia ait. Risi egomet
me casibundū ire ebrium: hoc est crebro cadentē
interpretare (vt diximus) Pompeio. Hanc etiā opi-
nionē sequit Lauren. lib. elegan. & Tortel. in cō-
mentarijs orthographiæ: quæ (pace cōtradicen-
tium dixerim) firmior & certior est. Quod etiā
vno hoc exemplo probamus. Salusti. in lugur-
tha. Ipse quasi vitabundus per saluosa loca & tra-
mites exercitiū ducere. Hoc exemplū Seruius af-
fert in testimoniū sui erroris: quod haud dubiū
nostræ sententiæ magis confert q; suæ. Quid em
addidisset Salusti. quasi qd similitudinē imagi-
nemq; significat: si vitabundus per se similitudinē
significaret: Quid q; Priscia. nostrā etiā contra se
ipsum opinionē tueretur: Nam (vt diximus) rubi-
cundus (inquit) p rubicundus ponit. Nunquid
rubicundus rubenti similis dicitur: an rubēs cer-
te rubens. Vnde Virgi. in culice ait. Et rosa pur-
pureo crescit rubicunda colore. Calphurni. eglo-
ga. iij. Et potius glandes rubicūdaq; collige cor-
na.

De nonnullis dictionibus quæ in bonā et malā
partem accipi possunt.

Quæ (inquit Gellius lib. xij. noctiū atticarū)
facis nota sunt duas inter sese res contrarias signi-
ficare & capere: vt tempestas: valitudo: facinus:
dolus: gratia: industria. Hæc em fere iam vulgatū
est ancipitia esse. Periculū etiā & venenū & cōtra-
gium nō vt dicunt pro malis tm dicta esse. Mul-
tum exemplorū eiusmodi reperies. Sed honorē
quoq; mediā vocem fuisse: & ita appellatū esse:
vt etiā malus honor diceret: & iniuriā significat
Hæc Gellius. Vnde Virg. ait. Precipites atra ceu
tempestate columbæ. Idem. Vnde hæc tam clara
repente Tempestas. Cicero ad Terentiā. Valitu-
dinē tuā cura diligenter: id est languorē vel infir-
mitatem. Idem. Sed nunc valitudini tribuamus
aliquid: id est sanitati. Plaur. in Rudente. In dolo
malo instipulatus sis. In dolo malo dixit: quia
dolus vt malus: ita & bonus dicit: vt etiā testat
Pompei. Græcū est dolus vocabulū. Neq; a do-
lore: neq; a deludo descendit: vt cum Catholico
Vgutio somniauit. Salust. in Catelina. Præclari
facinoris: aut artis bonæ famam quærit. Simili-
ter virus vt malum: ita & bonum vocatur: teste
Seruio: dicente Vir. geor. i. Ille malum virus ser-
pentibus addidit atris. Fama etiam & famosus

non solū in bonā: sed & in malam partē accipi potest. Virg. lib. æneidos. iij. Neq; spe famaue mouetur: id est infamia: interprete Nonio. Cice. li. ij. de oratore. Nam me ad famosas vetuit mater accedere: id est infames. Hieronim⁹ in Iudith cap. viij. Hæc erat in omnibus famosissima: qm̄ timebat deum valde: nec erat qui diceret de illa verbum malum. Deliberare significat definire: quinetiam dubitare: teste Nonio. Vnde Teren. in Phormione ait. Ego amplius deliberandū cenfeo: id est dubitandū. Exornare: ornare: ac etiam foedare fit: teste Non. Terē. in Heau. Ego ne si viuo adeo exornatū dabo: vt dū viuat meminerit mei: id est foedatū. Demerere vel demereri in bonā & malā partē accipit. Quintilianus. Vt pleni ori obsequio demereret amantissimos mei: id est bene merere. Celebris itē singularis: vnicus: nobilis: præditus: insignis: notabilis: eximius: sacer obstinatus: in bonū & malū sumunt. Nā & celebrē meretricē: & singularē improbitatem: & vnicā turpitudinē dicimus. Liuius. Nobilis illa clade Romana locus. Cicero p Sylla. Me singulari immanitate & crudelitate præditū. Quintil. Macie notabilis: pallore deformis: solaq; impatientia tuæ fabula notus. Hiero. in Matheo cap. xxvij. Habebāt em̄ tunc vnū vincitū insignē qui dicebatur Barrabas. Cicero verrinarū. iij. Sui hāc vos in rege tam eximiā iniuriā: tam acerbā neglexisse. Vir. Quid nō mortalia pectora cogit Auri sacra fames: id est execrabilis. Et in legēda Thebaorū habet. Cū hæc & alia Maximianus audisset: & in fide christi obstinatos cerneret animos virorū: id est stabiles: quod nusq; alibi me legere memini. Perfidus producta media syllaba. ille dicitur cui valde fidendū est: & a fido fidis deriuatur. Correpta autē media syllaba perfidus is est qui fidē violat. Precor deprecor imprecor tā de malo q̄ de bono dici pōt: vt precor tibi bonū illi malū: deprecor liberationē: deprecor poenā illam vt potior: hanc vt vitem. Oui. lib. i. de pōto. Sæpe precor mortē: mortem quoq; deprecor idem. Ne mea Sarmaticū cōtegat ossa latus. Deprecor dixit: quasi precor mortē nō dari mihi in Sarmatia. Quintili. Nō imprecamur debilitates naufragia: morbos. Hiero. in Genesi capi. xxij. Dimiserunt ergo eam & nutricem illius: seruūq; Abraam: & comites eius: imprecātes prospera sorori suæ. Obesum pingue significat. Vir. geor. iij. Argutumq; caput: brevis aluus: obesaq; terga: id est crassa. Hora. in obeso. Quid melius turdo: id est pingui. Obesum item circūosum: exile gracilentum significare habet: auctorib; Nonio & Seruio. Vnde Neuius in carmine belli punici ait. Corpore pectoreq; vndiq; obeso: ac merito exeso: tradi ingenio senis. Quare Laurentiū desciuisse dixerim: qui dū Raudensem confratrē meū

obesum gracile interpretantē: aut dius carpit: pingue (inquit) dicere debuit: scilicet ignorans obesum vtrumq; significare vti pingue: ita & gracile. Antiquius vetus interpret: antiquior vō nō veterior modo (vt est apud Hiero. in Iob ca. xxxij. Iunior sum tēpore: vos autē antiquiores) verū etiā melior dicit. Cicero de amicitia. Hoc qdē p̄p̄riū est amicitia: sed antiquior & pulchrior est magis a natura ipsa p̄fecta: id est melior: interprete Nonio. Lacesso et prouoco in bonā etiam partē accipi p̄nt: nō in malā modo. Cicero Tusculanarū. v. Tuis me amantissimis libris lacessi si. Idem ad Brutum. Tuis litteris amantissimis sum prouocatus. Cōiurare & cōspirare hoc distant: teste Acronē sup illud Horatiū. i. carminū. Coniurata tuas rumpere nuptias: q; conspirare interdū bonorū est: cōiurare malorū. Vnde ad Cæsarem Cicero pro Ligario: fratrū conspirationem dixit & vnanimitatē. Sed quasi in bonum Cōiurare accipi posse contēderim: si honesta causa cōiuratio fiat. Vnde Mutius Scæuola ad Porcennā regem inquit. Trecenti cōiurauimus principes iuuentutis Romanæ: vt in te hac via grassaremur. Prosequor: persequor: afficio in bonum etiā & malū accipi solent: vt prosequor te oculis charitate: odio: honore: verbis: cantu: cōiitijs. Persequor inimicos: hoc est infestor. persequor pacem: id est vsq; in finē sequor: vt est apud Plafmographū. Inquire pacem: & persequere eam. Afficio te iniuria vel cōiudijs: illum magnis honoribus. Sic Zelus & emulatio tam in bonū q̄ in malum vsurpant. Præscientia etiā vt de malis: ita & de bonis habetur: vt pulchre concludit Magister lib. i. sententiarū. Do das: condico: insiigo: deuoueo: populo vel populor: defungor: exulto: maecto: præuerto vel præuertor: refragor: obseruo: subijcio: lauo: dāno: ancipitia hæc verba sunt. Virg. Dabis improbe poenas: id est lues pariere vel sustinebis. Hiero. in Iob capi. ij. Con dixerant em̄ sibi: vt pariter venientes visitarent eum & cōsolarent. Idem in prologo actionum apostolicarū. Obijt plenus spiritu sancto: quo in stigantein Achaia partibus euangelii scribens: Græcis fidelibus domini incarnationē fidei narratione ostendit. Virg. lib. ænei. xij. Quorum se deuouet aris: id est noto cōmendat. Idem libro ænei. i. Præcipue inscelix pesti deuota futura. In malam hic partem sonat. Pacuius. Atq; vt promeruit pater mihi patriā populauit meam: id est amorem populi conciliauit interprete Nonio. Virg. lib. ænei. vi. Defunctaq; corpora vita: hoc est mortua corpora. Idem in eodem. O tandem magnis pelagi defuncte periclis: id est libertate. Idem lib. æneidos. xij. At medias inter acies exultat Amazon. Tul. de repub. ij. Quæ sanguine alit q̄ oēs crudelitātē sic exultat vt vix hoim acerbis

funeribus faciet. i. scilicet: vt exponit Nonius. Accius in Antenoris. Qui aut illorū copias fundat: aut inanes vestras: aut castra mactabo in mare. i. precipitabo. Idem lib. i. didascalon. Pater honeste rem mactauit aurea. i. honorauit. Tulli. de republica li. ij. Ferūt laudibus: mactāt honoribz id est magis augment. Virg. lib. geor. iij. Et nigrā mactabis ouē: lucumq; reuises: id est imolabis. Has huic verbo interpretationes omnes Nonius tribuit. Plau. in Amphitrione. Illuc redeundū ē mihi: ne me vxorē p republica puerisse dicam. hoc est ante vertisse: vel ante potuisse. Vir. gnei. i. Volucricq; fuga pueritū hebrū. i. puerit vel trāsit Plau. in Amphitrione. Me prauertit metus acuro vt scia quid velit. i. reuocat. Sifenna li. hist. xxij. Multi populi plurimæ cōcionis: dictaturā omnibz animis & studiis refragauere. i. dictaturā suffragati sunt: interpretat Nonio. Alias pro resisto refragor ponit. Teren. in Andria. Obserues filii quid agat: id est callide aduertat. Virg. geor. iij. Et ingens Lydia nec populi parthorū: aut Medus Hydaspes. Obseruant. i. venerantur. Plau. in Aulularia. Nec me obseruare possis: qd rerū gerā: hoc est oculis animoq; custodire. Vir. ænei. ij. Et vestigia retro obseruata sequor: id est cognita: vt exponit Nonius. Virg. geor. iij. Terriāma ad summā tecti subiecta reluxit. i. sursum iacta. Idē geor. iij. Et ramca costis subijciūt fragmenta: hoc est subitus iaciūt. Vir. geor. iij. Lauit ater vulnera sanguis: id est polluit. Idem æneid. xij. Quē damnet labor: aut quo vergat pondere lœrū: id est liberet. Idem in bucco. Damna bis tu quoq; votis: hoc est liberabis. Procul vi longe: ita & prope significare habet: testibz Acronē & Seruio. Confidentia interdū in mala: interdū in bona significatione ponit: auctoribz Marcell. & Donato sup Andriā Terē. Placitū a placeo: placencia dicit a placitor aut: litigū vel cōtrauersia vocat. Læuū & sinistrū nō tm aduersum: sed & prosperū significare habet. Vir. Si mens non læua fuisset: id est aduersa vel sinistra. Idē geor. iij. Si qua numina læua sinūt auditq; vocat? Apollo: hoc est prospera. Læuus nō venit a leuo uas. vt cū Catholi. somniauit Vgu. sed græcū est vocabulū: quod apud illos λαιος cū cū diphthō. annotat: quā nostri in æ vertentes & v consonā tē interponētes (vt etiā in his dictōibz: ouis: ouū æuum: nauis sit) læuus dicit. Vir. geor. i. Arboribusq; sanisq; notus pecoricq; sinister. i. noxius. Idē. Ante sinistra caua non uisisset ab illic cornix: hoc ē propicia. Nā (teste Seruio) sinister pspere interpretat: dictū a sinendo quantū ad augures pertinet: eo q nos aliquid agere sinet. Piaculum culpa vel peccatū dicit. Virg. ænei. vi. Distulit inferam cōmissa piacula morē. Piaculū itē p expiatione culpæ ponit. Virg. ænei. xij. Duc primas

pecudes ea prima piacula sunt: id est expiationes Religio notā habet significationē: sed & nōnūq; pro metu vel sollicitudine accipit: teste Seruio dicente Virg. lib. ænei. viij. Iam nunc religio pauidos terrebat agrestis Dira loci. Inde religiosus tā in malā q in bonā partē vsurpat: auctoribus Nigidio: Nonio: Gellio lib. iij. octū anticarū: vt est etiā apud Tullū ad Atticū. Itaq; aliter religiosos etiam nunc dies: id est infames vel infavstos. Metus timor: pauor dicit: & nōnūq; p religione ponit: testibus Seruio & Nonio. Vnde Virg. lib. ænei. xij. ait. Multosq; metu seruata p annos: hoc est religione. Superbū significat: auctore Nonio: vitabile: elatū: iniquū: & nōnūq; ornatum. Virg. lib. æneid. ij. Barbarico postes auro spolijsq; superbi. Superbū item opulentū interpretat. Virg. lib. ænei. viij. Simul & superbū Rhamnetē aggredit. Rursus superbum mortuum: teste Seruio. Vnde in Amphitrione Plautus ait. Faciam ego hodie te superbum: nisi hinc abis: id est mortuū. vt etiā interpretatus est Nonius. Supplicū: damnatio: poena vel tormentū vocatur: quin & supplicatio: auctoribus Agratio in Caprū & Nonio. Accius. Supplicis cælitum aras expleam: hoc est supplicationibus. Sallustius in Catilina. In supplicis deorū magnifici pro supplicationibus. Squalidū tā fulgēs q fordidum significare habet: teste Seruio: dicente Virgilio li. ænei. xij. Per tunicā squalentē auro latus haurit apertū: id est fulgentē. Vltimus vti nouissimus: ita & primus interpretatur. Cicero lib. iij de finibus. Eorum dico qui summū bonū quod vltimū appellant: in animo ponerent: hoc est primum. Virg. lib. ænei. viij. Tu sanguinis vltimū auctor: id est primus. Nouissimū non tm ab eo quod est nouū: significatū detinet: sed etiam pro vltimo ponitur. Summus altior omnibus dicit & quandoq; extremus. Virgilio lib. æneidos. ij. Venit summa dies & ineluctabile tempus. Cice. in Hortensio. Vixit ad summā senectutem valitudine optima: id est ad extremam senectutem: & dies extrema. Supremus modo summus: modo extremus dicitur: testibus Agratio in Caprū & Nonio: quintiā & maximus: auctore Pompeio. Profundū vti imum: ita & altum significare habet. Virg. lib. æneidos. i. Ni faciat maria ac terras cælumq; profundum: id est altū. Fastigium summa dicitur altitudo: ac etiam ima: teste Nonio: dicente Virgilio lib. georgicorū. ij. Forsitan & scrobibus quæ sunt fastigia quæras: hoc est imas altitudines. Peruicacia: libido: malicia: thesaurus: alacritas in bonum ac in malum accipi pnt: teste Nonio. vt sit peruicacia bonarū etiā res pseuerantia: & libido oē qd libuerit appellat Accius i Myrmidonibz. Tu puicacē esse Anuloche hāc p dicas: ego puicaciā a me vti volo. nā

peruicacē dicis me esse: & vincere p̄facile: pati
or pertinacē. Hoc fortis sequit̄: illā indocti pos-
sident. Tu addis quod vicio est: demis quod lau-
dat. Salustius in Catilina. Magisq; in decoris ar-
mis & militarib; equis: q̄ in scortis atq; cōuiuijs
libidinē hebetant. Plau. in Aulularia. Te ciuem
summā animi malicia. Nam in bonā hic partē
malicia accipit̄. Idem ad Amphitriōnē. Qui do-
mī vxorē meā in pudicitia impediuit: teneo the-
saurū stupri. Cicer. in Tusculanis. Vir igit̄ tem-
peratus constans sine metu: sine ægritudine: sine
alacritate: vlla libidine nō vexatus. Elegans: ver-
sus: disciplinosus: aduersus in bonā et malam
partē vsurpant̄: vt tradit Nonius. Cice. in Clo-
dium et Gurionē. Tu elegans: tu solus vrbānus
quē decet mulieris ornatus: quem incessus. Hic
em̄ elegans vicio est: vt vult Nonius. Ego autē
puto ironice dictū: qd̄ & patere potest per illud
quod sequit̄: tu solus vrbānus. Nā cū in malā
partē vrbānū nō sonet: constat Ciceronē ironice
locutum fuisse. Plau. in Aulularia. Nec magis ver-
sus: nec qd̄ caueas ægrius. Versutū hac in pte
recte peritū dixeris: non ad malitiā callidū. Cato
de re militari. Quā gladiator disciplinosus. Di-
sciplinosus vtiq; hic in malū sonat. Cicer. lib. iij.
de finib;. Nec pietas aduersus deos: nec ista gra-
tia debeat. i. apud deos: vt exponit Noni;. Alias
contra fecat. Festus. Aduersus aut cōtrariū fecat:
aut idē qd̄ erga. Compos tā de malo q̄ de bo-
no dici pōt. Plaut. in Epidico. Cedo manū ærū/
narū & miseriarū compotē. Obitus mors dici
vel occasus: vt est apud Virg. georg. i. Nec fru-
stra signorū obitus speculamur: & ortus. Non
nunq̄ tñ & pro aduentu ponit̄: teste Non. Tur-
piliū referente dicentē. Et quis est qui interrum-
pit sermonē meū obitu suo: id est aduentu. Inau-
ditū: nō auditū dici. Inauditū irē q̄ non audiat
vt veterib; prudentibus lectū esse testat̄ Noni;.
quædā (inquiens) animalū: aliud alio carent: vt
a natura gignunt̄: aut inodora: aut inaudita: s̄
est non audiētia. Rursum inauditū auditū. Cice.
ad Pansam. Quorū erupit illa vox: de qua ego
ex te primū quidā inaudierā: p̄audierā. Impru-
dēs norū est quid significat: sed & valde prudēs
interpretat̄: vt est apud Virg. Nocuit nunq̄ im-
prudētib; imber: hoc est valde prudentib;. Sic
impotētia aliquādo p̄ valida potentia accipitur
non modo pro imbecillitate. Cice. Tuscula. v.
Qui nihil metuāt: nil agant: nil cōcupiscāt: nulla
impotentia efferant̄. Latens & absconsū aliquid
significat late patens: teste Agratio in Caprū: di-
cente etiā Virg. Et scuta latentia condunt: hoc ē
late patētia. Reos non solū culpæ & crimini ob-
noxios: sed etiā honesti vel voto debitores pro-
missi veterē (inquit Nonius) auctoritas dici vo-
luit. Sic & Macrobius in Saturnali. Reus (inquit)

vox propria sacrorum est: vt scilicet reus vocet̄:
q̄ suscepto voto se numinib; obligat. Vñ Virg.
lib. ænei. v. ait. Constituam ante aras voti reus.
Factio est malorū consensus & cōspiratio: necnō
& opulentia abundantiaq; & nobilitas: auctore
Nonio. Salustius in Catilina. Inter bonos amici-
tia: inter malos factio. Plaut. in Aulularia. Istas
magnas factiones dotes: dapniles: id est opulen-
tias. Cæcilius. Alta corū fama filiū occultabit fa-
ctio: hoc est nobilitas.

De Tertio & tertium consul

¶ Familiari meo cuipiam (inquit Gellius lib. x.
noc. att. i.) litteras Athenis Romā misi: in quib; a
me itā tertium consul scriptū fuit. Is autē ad me re-
scripsit petiuitq; vt orationē dicerē: cur tertium
ac non tertio scripsissem. Id enī ascripsit: vt quid
sup̄ illo quosq; mihi videre ē: se facere certior em̄:
tertium ne consul & quartū: an tertio & quarto di-
cendū esset: cū Romę doctū virum dicere audis-
set tertio & quarto consul: non tertium quartūq;
idq; in principio libri Cælium scripsisse: & Qua-
drigariū Claudii in li. vnde uigesimo. Mariū
creatū septimo consulem dixisse. Ad hæc ego re-
scripsi nihil amplius q̄ verba Marci Varronis
hominis (vt opinor) q̄ fuit Claudius cum Cælio
doctioris. Quib; verbis virumq; de quo ad me
scripserat: decideret. Nam & Varro satis aperte
quid dici oporteret edocuit. Et ego aduersus eū
qui doct̄ dicebat̄: litē meā facere absens nolui.
Verba Marci Varronis ex lib. disciplinarū. v.
hæc sunt. Aliud est quarto p̄torē fieri: & quartū
quarto: qd̄ tēpus fecat: & ter ante factū: quartū
autē locū significat: & tres ante factos. Igitur En-
nius recte qd̄ scripsit. Quintus pater quartū sit
cōsul: & Pompeius timide: q̄ in theatro ne ascri-
beret cōsul tertium aut tertio: extremas litteras nō
scripsit: quod de Pōpeio Varro breuiter & sub-
obscure dixit Tiro. Tullius Ciceronis libertus:
in epistola quadā enarratius scripsit: ad hūc ser-
me modū. Cū Pompeius (inquit) ædē victoriæ
dedicaturus foret: cuius gradus vice theatri esset
nomenq; eius & honores inscriberentur: quæri
cœptū est: utrū cōsul tertio inscribendū esset: an
tertium. Eam rem Pompeius exquisitissime reuoluit
ad doctissimos ciuitatis. Cumq; dissentirent: &
pars tertio: alijs tertium: scribendū cōtenderet: ro-
gauit Ciceronē Pompeius: vt qd̄ ei rectius vide-
ret̄: scribi iuberet. Tumq; Ciceronē (inquit) iudi-
care de viris doctis veritū esse: ne quorū opinio
nē improbasset: ipsos videret̄ improbasse. Per-
suasit igit̄ Pompeio Cicero: vt neq; tertio: neq;
tertium scriberet̄: sed ad secundū vsq; r̄ fieret litterę
videlicet: ter. vt verbo nō p̄scripto: res quidē de-
mōstraret̄: sed dictio tm̄ ambigua verbi lateret.
In Marci tamē Catonis lib. iij. originū ita p̄scri-
ptum est. Carthaginenses sextum de sedere de

cernere. Id verbū fecit quinquies: ante eos fecisse cōtra fecdus: nunc sextum.

¶ Q. indifferenter loquimur p actū & abltm tēporis interrupti & cōtinuati.

Quotienscūq; (inquit Marcel.) per actū an/ nos vel dies loquimur: iuges annos vel dies vo/ camus: quotiēs p abltm interiectis aliqb; annis vel dieb; frustra excogitata est hec differētia No/ ni Marcelle: & si tuā sententiā oēs q de hac locuti sunt ad nostrā vsq; ætatē pbare videant. Si em̄ p actū significaret tps cōtinuatū: nō oporteret: vel potius nō liceret addere cōtinuos: vt Cice. p lege Manlia. At herde aliquot annos continuos ante legē Gabiniā ille populus Roma. cui vsq; ad nostrā memoriā inuictū ī naualibus pugnis pmāserat: magna ac multo maxima parte: non mō vilitatis: sed dignitatis atq; imperij caruit. Vir. Hiciā ter centū toros dñabit annos. Idē ge/ orgi. ij. Septē illū toros phibēt ex ordine menses Fleuisse. Si igit p actū tps minime interruptū significaret: nō oporteret addere totos neq; exor/ dine: qd fecit sine intermissione. Dicēdū est ergo q indifferēter loquimur p abltm more latino: & p actū: instar græcorū. Nihilq; differt: si di/ cat (vt Cice. scripsi) quāq; te Marce fili annū iā audientē Crathippū: aut duob; annis audiui Pla/ tonē. Immo etiā p abltm: addēdo cōtinuis vel totis loqui possumus. Vñ in apostolicis actio/ nibus legitur: vltimo. Mansit autē Paulus biennio toto in suo cōductu disputās. Qui. lib. v. tristitū. Pene decē totis aluit Penatius annis. Teren. in Adelphis. Sex totis mēsb; olsecessem: q ille gcq; cōperet. Verū illud fortasse melius pperet: cū de parte: nō de toto tpe loquimur: non licere per actū loqui: sed p abltm: vt si dicas. Ego hoc an/ no ad te veniā. i. aliquo tpe hui; anni. Quod nō recte diceret p actū: ad te hūc annū veniā.

¶ De compatiuo cū q

¶ Curtius. Maiorē q p magnitudie siluæ redde/ bāt sonū. Laus mea maior est q laus patris mei: congrue dicit: vel maior est laude patris mei: vel maior patre meo. Quinti. de apib; paupis. Vñ rogo ne cui minor vestra dignitate videat causa/ litis meæ. Hæc & Lauren. tetigit.

¶ Quō loqui possumus: mō in singulari modo in plurali numero

¶ Virg. O Melibce deus nobis hæc oia fecit. Nāq; erit ille mihi semp deus: illius arā. Sæpe te ner nostris ab oculibus imbuet agnus. Ille meas errare boues. Hic em̄ dese loquēs Tityrus: nūc singulari: nūc plurali nume. vii. Quinti. in egro redempto. Vñā hoc saltē mihi sero fata pstarēt vt residuū laborantis animæ in tuo poneremus amplexu. Quod & Lauren. ipse tradidit.

¶ De quid p cur: vel in quo: vel in aliquo

¶ Quid p cur vel in quo vñ in aliquo ponit. De

primo. Qui. heroidū. Quid facis Oonone: quid mandas semina arenæ. i. cur cōmendas. De lectū do. Quint. Quid tibi tantū mali feci: quid offēdi id est in quo. Cicero in Lelio. Quid em̄ indiges Aphricanus mei: hoc est in quo. Et in Lucē euan/ gelio Zachē ait ad Iesum. Ecce dimidiū bonoꝝ meorū dñe do pauperib; & h qd aliquē defrau/ dauit: reddo quadruplū: p in aliquo.

¶ De supposito qñq; deficiente in oratione.

¶ Deficit qñq; in oratione suppositū. Cic. ad he/ reniū. Offuere plurimū eo tpe reipub. cōsulū: si/ ue stulticiā: siue maliciā: siue vitijq; dicere oport/ ter. Hoc & Lauren. lib. elegā. tetigit.

¶ Quom venuste verba: aut defunt: aut redundant.

¶ Defunt nōnunq; verba in orōne: sed non sine gratia. Hiero. i. Esaia ca. i. Quo mihi multitudinē victimarū vestrarū: id est ad qd multitudinē of/ fertis mihi victimarū: Quinti. Quo p fidē diuici/ as cæco. Hora. Quo mihi fortunā: si nō pmitis vitij. Aliqñ p vnde. Hora. Vnde mihi lapidē q̄r sum est opus: vnde sagittas: supple putes vel di/ cas mihi esse. Quinti. Vñ hūc illi animū. Iuuen. Vñ tibi frontē libertatēq; parentis. Qñq; p nūm Quinti. Vñ miseræ tūc: vñ somnus. i. erat. Ali; loquēdi modus. Plin. nepos. Studes: an piscaris: an venaris: an simul oia. i. facis: Marti. Nil aliq̄ bulbis q satur esse potes. i. nil aliud potes facere. Ennius. Præclare Anaxagoras: fortiter Scipio: prudēter Fabius. i. dixit aut fecit. Et p cōpatiū. Quint. Tu melius vxor: q facturū retinebas. i. fecisti. Nōnunq; tñ apponit verbū. Ouid. meta. vij. Dñ meliora velint. Alius itē modus. Quint. Sequit q̄stio: an valis rhetoricæ. Nā quidā in eā vehemēter iuehere solēt: & (qd sit indignissimū) in accusatione oratiōis vtunt orādī virib; eloqñ tiā em̄ esse: quæ poenis eripiat scelestos: cui; frau/ de damnent interim boni: cōsilia ducant in pei;: supple dicit em̄ eloquentiā esse. Cice. Caput em̄ esse ad bene viuendū securitatē. i. dicit esse secu/ ritatē. Et de his in elegā. suis Laurē. bñ differuit.

¶ De verbis ad noticiā pertinentibus.

¶ Nō me fugit: nō me fallit: nō me præterit: nō me latet: clā me nō est: nō me capit: non ignoro: nō sum nescius. Hæc oia in vno fæto dixeris.

¶ De nōnullis verbis deponētib; seu cōib;

¶ Multa sunt verba in or terminata: quæ ab anti/ quis (teste Priscia.) rā actiua q passiua significati/ one plata inueniunt: quæ nihilominus Priscia. ipse enumerat: vt infra.

Auxilior	Dignor	Antestor
Architector	Solor	Conspicor
Despicor	Ementior	Fertaris
Aspernor	Contestor	Vador
Confiteor	Adminiculor	Abominor
Adhortor	Assequor	Arbitror

T

Consolor	Cōminifcor	Demolior
Exporior	Meditor	Affector
Confector	Venor	Vociferor
Auguror	Consequor	Miror
Argumentor	Machinor	Complector
Dominor	Frustror	Obluifcor
Amplexor	Carnifcor	Detector
Tueor	Adorior	Amplector
Aggredior	Reor	Blandior
Calumnior	Depeculor	Polliceor
Metor	Testor	Stripulor
Veneror	Adipifcor	Abutor
Exordior	Vereor	Dilargior
Hortor	Tutor	Adulor
Execror	Velifcor	

Hæc plerumque esse deponētia affirmant: ideo quia frequēter vltus eorū significatiōis est actiue Cōmunia pro esse defendit tā natura ipsi sensus quā veterū nō improbāda auctoritas: a quibz quæ potuimus (vt ait Prisc.) diuersis colligere libris exempla pferimus. Lucil. A me auxiliatus si est. Caius. Adulatiq; erant ab amicis & adhortati. Varro. Tribunitio auxilio adminiculati. Lucil. Certe quæ res augurant. Caius Faunus. Hæc adi pscunt. Verrius. Scuitiaq; eorū abominarent ab hominibz. Orbilius. Quæ vix ab hominibz cōsequi pnt. Petronius. Animā nostrā amplexā in pectore. Lucil. Quin amplexet qui velit: ergo nō sinam me amplectier. Cice. p Roscio. Quō vno maleficio scelera oīa amplexa videant. Aureli. Ab his Gallos esse adortos. Var. Vtile vtamur potius quā ab rege abutamur. Hortensi. Abusis iā omnibz locis. Caninius. Turpe est ppter venustatē vestimentorū admirari. Cicer. Publicis lris testata. M. Liuius. Impubius libripēs esse nō pōt neq; attestari. Cato lib. iij. originū. Duos exules lege publica execrari. Salu. lib. iij. histo. At Lucullū regis cura: machinata fames: breui fatigabat. Metellus Numidicus in orōne q ad populū rñdit. Nā vt alijs plerūq; obuēniēt magistratu ob metū statuæ polliceant. Cice. ad nepotē. Hoc restiterat: vt etiā a te fictis aggredierer donis. Gracchus in eodē. Qui est asper aspernat. Ennius. Assectari omēs cupiūt. Aufustius. Oīa argumenta noīe argumentata. Coelius. Ex scriptis eorū qui veri arbitrant. Asinius pollio. Sed cū ob ea quæ sperauerā dolebam: cōsolabar ob ea quæ timui. Varro. Paupertas em hęc cū nō est nutrita conspiciatur. Apicius. Amicū quom vides obliuiscere miserias: inimicus si est cōmentus cæcos. Varro. Perunt incognita: cōsecuta negligunt. Aufidius. Si quis alio vocitat noīe. tñ cū vltu cōtestat. Verrius. Blādiorq; labor. molli curabit arte. Labe- rius. Vxorē tuā & meā nouerā a populo lapidibus cōsectari. Staberius. De portione non esse positiones regulę: a quibz interdū analogia calū-

niat. Sisenna. Vitā cū dolore & insigni cruciatu carnificatus amisit. Cice. in economicis. Homo ex eo numero hominū: qui apud nos hoc noīe dignant. Curio. Pater nūq; demolit: nūq; exoneratur pecunia. Teren. in Phorm. Meditata sūt mihi oīa mea incōmoda. Nigidius. Omē pecus indomitū habet quiddā in se ferū: sed tñ ea natura est: vt curari & dominari possit. Lucius. Vbi senatus intellexit populū depeculari. i. deuastari. Gracchus. Aerariū dilargit Rom. po. Memius. Quā stulte conficta: q apte sunt emētia. Cice. in Antonii. Quē ipse ementis auspicijs vitiolum fecerat. Visellius. Bonæ res pillos a raro initio exorsæ ad summū puenerūt. Nigid. Experienda ratio est. Asinius pollio. Cuius expta virtus bello Germaniæ traducta ad custodiā Illirici est. Fe- nestella. Frustratus igit a spe: deuictus in castra se recepit. Varro. Ab amicis hortare. Suero. Fasti dies sunt quibz ius satur. Plau. in Rudente. In do- lo malo instipularus sis. Hora. i. car. Bellaq; ma- tribz detectora manēt. Idē. ij. car. Nulla decēpedis metata priuatis. Opacā portic excipiebat arcō.

Vetustissimi etiā teste Capro: multa sic cōfusa terminatione protulisse inuenti sunt: vt Adiutor pro adiuto Dispolior p dispolio Anhelor pro anhelio Depropor p depropo Dispensor p dispenso Dilapidior p dilapido Præterea plurima apud vetustissimos (ait Pri- scia.) inueniunt: quæ vel actiua pro passiva: vel pro actiua passiva habent terminationē: vt hæc quæ subscribuntur.

Testo pro testor	Auspicio pro auspicio
Luctio pro luctitor	Medico pro medicor
Auxilio pro auxiliior	Heiulo pro heiulor
Aucupo pro aucupor	Consolo pro cōsolor
Execro pro execror	Horto pro hortor
Cōuiuo pro conuiuior	Molio pro molior
Ludifico pro ludificor	Opino pro opinor
Cōmento p cōmētor	Luxurio p luxurior
Amplexo p amplexor	Auguro pro auguror
Lucto pro luctor	Alterco pro altercor
Cōmoro pro cōmoror	Epulo pro epulor
Largio pro largior	Cōtemplo p cōtēplor
Digno pro dignor	Misereo p misereor
Conto pro contor	Crimino p criminor
Læto pro lætor	Amplecto p amplector

Passiua quoq; pro terminationibus actiuis vel neutralibus: teste Capro: proferebāt antiqui vt sunt infra scripta verba.

Careo pro careo	Cōperior p comperio
Bellor pro bello	Nutrior pro nutrio
Calleo pro calleo	Copulor pro copulo
Obsonor pro obsono	Nutricor pro nutrico

Multa similiter (inquit Priscia.) incipiti termi- natione: in vna eadēq; significatione veteres pro- tulerunt: quæ videlicet subscribuntur.

Mereo & mereor Meto & metor
Partio & partior Progredio & pgredior
Preco & precor Modulo & modulator
Soloro & solaror: hoc est in altū ædifico.
Vlisco & vliscor Meridio & meridor
Manduco & māducor Modero & moderor
Pignero & pigneor Quieto & quietor
Potesto & potestor Scisco & scisor
Prælagio & prælagior Reutereo & reutereor
Vocifero & vociferor Mentio & mentior
Rimo & rimor Opino & opinor
Perconto & pcontor Vto & vtor
Prælio & prælior Murmuro & muror.
Præuatico & præuator Palpo & palpor
Obuerso & obuersor Tumultuo & tumultuor
Præuerto & præuor Velito & velitor
Sortio & sortior Mutuo & Mutuor
Minito & minitor Quadruplo & quadruplor
Sequo & sequor Assentio & assentior
Stabulo & stabulor Scruto & scrutor
Rumino & ruminor Iurgo & iurgor
Tuto & tutor Dissentio & dissentior
Adorio & adiorior Porio & porior
Mino & minor Prædo & prædor
Oscito & oscitor Tolero & toleror
Pacifico & pacificor Vago & vagor
Secto & sector Munero & muneror
Recordo & recordor Mando. dis. & mador
Reminisco & reminiscor Socio & socior
Vilico & vilicor

Nequito & nequitor: hoc est nequiciā exerceo.

Quirito & quiritor: hoc est Romanizo

¶ Sūt & alia: teste Priscia, quæ cū sint actiua pri-
mæ cōiugationis transeūt in neutra absoluta si-
ue reciproca secūde cōiuga. vt fordido fordidas
(habet em̄ passiuū fordidor) & fordeo sordes:
a quo fordesco. Albo. bas. vñ albor passiuū: &
albeo. bes: vñ albescor. Duro. as. duror passiuū
& dureo. res: vñ durefco. Denso. sas. & passiuē
denfor: & denseo. ses. vñ densescor. Lēto. as. cui⁹
passiuū est lentor: & lenteo. es. vñde lentescor. Hu-
meo: & passiuē humeōtor: & Humeo. mes. a q̄
humesco. Noto notas: & notor passiuē: & notel
vñ notescor. Nigro. ras. & nigror passiuū: & ni-
greo nigres: vñ nigresco. Lacto. etas. & passiuē
lactor: & lacteo. etes. vñ lactescor. Lasso lassas: &
lassor passiuē: & lassco lassēs: vñde lassescor.

Inueniunt quoq; (vt idē pgit Priscia.) ex aliarū
cōiugationū verbis quædā siles deriuatiōes: sed
in paucis: vt pendo pendis (habet em̄ passiuū pē-
dor) & pēdeo pēdes. Iacio iacis: & passiuē iacior
& iaceo es. Acuo is. et acuor passiuū. & aceo es.

¶ Sūt & alia: vt idē subdit auctor: q̄ in cōpositi-
one mutāt terminationē: vt eo is it neutrale ver-
bū: a q̄ cōposita in o: & passiuē in or plerūq; ter-
minant: vt adeo adeor: subeo subeor: obeo obe-

or: intereo intereor. Qui. li. fastos. v. Sol aditus
quē quæris ait. Iuue. sat. vi. Qd̄ li subeunt p̄spe-
ra castra. Clau. Pugna acriter cōmissa: ac multis
vtrinq; interitis. Vir. ænei. x. Morte obita q̄lis
fama est volitare figuras. Facio q̄z q̄i cū p̄posi-
tionib; cōponit plerūq; passiuū habet: vt afficio
afficior: officio officior. Lucre. li. ij. Officiunt vti
cogan̄ tard⁹ ire. Deficio etiā quom̄ p̄delinquo
ponit actō iungit: & habet passiuū deficior. A
p̄ficio q̄z p̄ficiat impersonale Sta. vsurpauit: quō
dixit lib. thæba. iij. Proficiit bello. Nā & antiqui
passiuē facior p̄tulerūt: vt alibi docuim⁹. Sili q̄z
mō p̄posita a venio terminationē aliqñ mutāt:
vt cōuenio cōuenior: inuenio inuenior. A sedeo
etiā sit obsideo & obsideor. Ajuerto & reuerto:
& reuertor: p̄uerto & p̄uertor in vna eadēq; si-
gnificatione. Verso quoq; actiuū: vñ cōtrouer-
sor deponens. Cice. in ptagora. Vt inter vos de
huiusmodi reb; cōtrouerlem̄ini: nō cōcertetis.

¶ Sūt etiā multa neutra: ait Priscia, quæ p̄teriti
p̄cipiū hñt: vt prædeo prandi & pransus sum:
cœno cœnaus & cœnatū sum: Soleo solui & so-
litus sum: audeo ausi & ausus sum: gaudeo gau-
si & gauisus sum: placeo placui & placitus sum:
mereo merui merit⁹ sū: nubo nupli & nuptus sū
odi & osus sum: iuro iuravi & iuratus sū: careo
carui & cassus sum: pateo patui & passus sū: titu-
bo titubauī & titubatus sum: sic & Sueo sueni et
suetus sum: teste Charisio. Poto potavi & potus
sum. Terē. in Ecy. Qd̄ agis cū virgine vna adu-
lescēs tribuerit plus potus. Iuuen. passiuē p̄tuler:
quom̄ ait. Epotaq; flumina Medo prandēte. Iu-
ratus etiā tā passiuē q̄ actiuē p̄fert: sic titubatus:
cassus: passus. Cice. Verrina. ij. Malo em̄ iurato
suā q̄ iurato: aliorū tabellas cōmittere. Vir. ene.
vi. Vestigia p̄sso Haud titubata solo. Idē gnei. iij.
Nunc calum lumine lugent. Idē in eodē. Et pater
Anchises passis de littore palmis.

¶ De nōnullis verbis in tertia p̄sona passiuīs

¶ Quædā sunt verba neutra: quæ (Priscia. teste)
in tertia p̄sona passiuē ab auctorib; vsurpan̄: vt
currit spaciū: cœnat rhombus: prædeit turtur: sic
& ætas viuūt. Qui. meta. xij. Iā tertia viuūt ætas.

¶ De p̄terito imperfecto indicatiui modi

¶ Veteres teste Prisci. q̄rtæ cōiuga. verba in p̄tō
imperfecto indicatiui modi declinabāt: hoc mō:
muniebā audebā venebā: p̄muniebā audiebā
veniebā: ita vt in añpenultima syll. e. in penultima
y o i ponerēt: nūc aut̄ in añpenultima i. in penul-
tima y o syl. e locare cōsueuim⁹: vt seruiebā hau-
riebā: exceptis ibā & quibā: & ab his cōpositis: i
quib; post i. e minime ponit: vt adibā nequibā.
Poetæ etiā metri gr̄a plerūq; e vocalē abijciūt.
Proper. Atq; inuli pellis totos opibat amātes: p̄-
opiebat. Vir. Tū mihi prima genas vestibat flo-
re iuuetus: p̄ vestiebat. Idē æneid. viij. Certatim

T ij

squamis serpentē auroq; polibant: p poliebāt.

¶ De verbis indefinite sumptis

¶ Cicero oratione. v. in Verrē. Sed quocunq; venerit hanc rem sibi præsidio sperant futurum Gracchus in oratione cuius titulus est: Qu. Pom pilio. Credo ego inimicos meos hoc dicturum. Cato lib. v. originū. Illi polliciti sunt sese facturū omnia p ecclipsim esse. Leo papa in sermo. dñice infra octauā epiphaniæ. Tres itaq; viri fulgore insoliti syderis diuinitus incitati: præuiū micātis luminis cursū sequunt: existimātes se significatū puerū Hierosolymis ciuitate regia reperiū: vbi calchographi reperturos impresserūt. Claudius Quadrigarius annaliū. xij. Speremus deos bonis benefactorū. Vale. Antias li. xxiiij. Haruspices dixerūt omnia ex sentētia pcessurū esse. Plau. in Casina. Et iam ne habet Casina gladiū: habet sed duos: quib; altero te occisurū ait: altero villi cum. Laberius in gemellis. Nō putauī hoc eam facturū. Lucil. lib. xvij. Nupturā te nupta negas Syllas lib. i. reg. suarū. Ad summā perniciē rem publicā peruenturū esse. Hic loquēdi modus cōgruus est: restib; Gel. lib. i. noct. atti. & Prisci. qui (vt idē dicit Gell.) neq; in numeros: neq; in tpa: neq; in genera distrahit: sed omnia istæc vna eademq; declinatione completū: sicuti Cice. dixit futurū nō viril: gñe: neq; neutro (solæcismus foret plane) sed verbo vsus est: ab omni necessitate generū absolutio.

¶ De factū iri: & factū itur: & similibus

¶ Dicimus: teste Gel. lib. ix. noct. atti. & quidem cōgrue: audio illi iniuriā factū iri: cōtumelia vel iniuria factū itur. M. Cato pro se cōtra Cassium In hac contumelia: quæ mihi p huiusce petulantiam factū itur: rei quoq; publicæ mediūssidius miserear. Sicuti em cōtumeliā factū iri: fr iri ad contumeliā faciendā: id est operā dari q̄ fiat contumelia: ita & factū itur casu tñ mutato idē dicit

¶ De incumbo: interdico: subeo: vaco.

¶ Dicere possumus: Incumbo studijs: & in studiā & ad studiā. Lucil. lib. sary. xvij. In gladium incumbat: ne cælū viuat. Cice. Pergite adulescentes & in hæc studia: in quib; estis incumbite. Idē alibi. Quare incumbamus O noster Tite ad illa præclara studia. Virgi. ænei. v. Colligere arma iubet: validisq; incumbere remis. Interdico tibi aq̄ & igni. tibi interdictū est aqua & ignis: aqua & ignis tibi interdictus est: vel interdicta sunt: & interdico tibi aquā & ignem. His quattuor modis loqui cōgrue possumus: postremo tñ praro: vt est apud Augustinū li. xix. de ciuitate dei: ca. viij. Quā si quis phibet prohibeat si pōt amica colloquia: interdicit amicabilem societate. Subijit mihi: id est in mentē venit: vel succurrit mihi: quæ idē significat. Nōnunq̄ iungit actō: vt est apud Curtium. Sera penitētia subijit regē. Est aut subire in

memoriā: vel (vt dicim⁹) in mentē venire. Vir. lib. ænei. ij. Subit deserta Creusa. Subire itē subdere: supponere. Vir. ænei. x. Aeneq; subit mucro nē ipsumq; morando sustinuit. Subire ingredi. Virgi. lib. ænei. viij. Hæc (inquit) limina victor Alcides subiit. Subire succedere. Varro lib. lx. in quarū locū subierūt inquilinæ: impietas: p̄idia: Impudicitia. Subire nasci feruescere. Vir. geor. i. Ne subeat hærb;: neu puluere victa fatiscat. Subire respondere resistere. Cice. in verrē. Diuiniatōe poteris ne orationē eius subire: hoc est orationi eius poteris ne respondere vel resistere. Has huic verbo interpretationes Marcell. tribuit. Vaco sapientia: do operā sapientia: vaco p̄urbatione: p̄urbatione carco. Aliq̄ cū p̄positiōe a v̄ab: vt vaco a labore: vaco ab omni molestia. Et p̄ impersonale: vt mihi nō vacat. i. ips non suppetit. Vacat item vacuum est.

¶ De dono: augeo: cōduplico impartio: accumulo

¶ Dici pōt: Dono tibi hoc munus: & dono te b munere. Plau. in Amphitrione. Verū ita animatus fui: itaq; nunc sum: vt ea te patera donem. Et passiuē. Virgi. Nemo ex hoc numero mihi non donatus abibit. Teren. Plurimā salute Parmeno nē suū impit Gnatō nato. Et itā in cæteris quæ diximus: augeo: cōduplico: accumulo.

¶ De doleo: reuertor: exeo: egredior.

¶ Dicere possumus: Doleo caput. & dolet mihi caput. Terē. Doler dictū adulescētis. Salu. in Catilina. Quasi dolēs eius casum. Reuertor domū: & ad domū congrue dicit: exeo castra & castris: egredior Romā & Roma. Hora. Egressum magna me cepit Aricia Roma.

¶ De Appello: appello: amitto: admitto: amoueo: admoueo: auerto: aduerto.

¶ Appello apellis tertie cōiuga. cū vnico p̄ amouere fcat: vt est apud Vir. Apullus ab vrbe. Priscia. autē tractatu de p̄positione dicit p̄ eo qd̄ est amoueo: asello scribi debere: componiq; vult ex ab & pello pellis: quēadmodū ex ab & porto fit Asporto asportas. Appello appellis aut cum gemino p̄ fcat. pprie ex pelago ad litus accedere teste Dona. sup Andriā Terē. Luca. li. viij. Qui vcat externas terras appellere classes. Virg. Huc me digressum vestris deus appulit oris. At vero Appello apellas eadē scriptura primæ cōiugati. aduocare fcat. Amitto cū vnico m post a: id est perdo: vt est apud Virgi. Amisit verū vetus Albulā nomē. Aliud tñ fr apd̄ Ouid. heroidū: vbi ait. Hic lacer amissos terruit Hector equos: hoc ē laxis dimissos habenis. Idē li. de pōro. Nec nocet amisso subdere calcar equo. Admitto cum d. recipe fcat & peccare. Iuue. sary. ij. Iā fas est: admitte viros: hoc est assume. Idē in eadē. Quod Psecas admisit: quæ nā est cui culpa puellæ: id est

peccauit. Amoueo cū vnico in post a remouere fecat. Admoueo aut cū d. applicare siue appone re. Vir. ænei. iij. Hyrcanæq; admouit hubera tigris; p. admouerūt: hoc est apposuerūt. Auerto absq; d: vt auerto oculos: aut mentē: id est aliquid de oculis aut mentē cōuerto. Aduerto aut cū d: vt aduerto oculos mentē: id est aliquo oculos mentē cōuerto. Auersus item terga ostendens dicit: aduersus vero oppositus: veluti opposito pectore atq; obiecto. Cice. Aduersus & auersus impudicus es. Rursum auertere p. amouere ponitur vel expellere. Virgi. Nec posse Italia Teu-
crorum auertere regem.

De verbis actiuis quartæ maneriaci

Verba quæ ad induendū: exuendū: vestiendū: calciandū: cingendū spectant: duos a pte post accusatiuos regūt diuersos: vel actiū cū ablatiuo Induo tamē (vt alibi in verbo ipso vidim⁹) post actiū regit quādoq; ditiū.

De accuso: incuso: excuso.

Accusare (inquiunt Ser. Vgu. & nonnulli alij) est maioris de minore. Incusare aut est minoris de maiore: vel paris de pari. Vellē ego scire: vbi ab aliquo auctoriū traditio hæc obseruata sit: nā apud veteres adulescētuli solebāt pbitatis simul & eloquētiæ laudē capessere: ex magnorū viro-
rum accusatiōe. Quin (vt ait Quintilia.) crediti sunt etiā clari iuuenes ob fidem reipublicæ dare malorū ciuiliū accusatiōē. Nunquid Demosthe-
nes quum tutores suos adulescentulus in mediū vocauit: aut Cicero quum Verrem reum fecit: prætorij viri ipse quæstorib; nō accusauit. Ma-
le ergo locutus est dicens accusatiōē suā semp: nunq; incusatiōē: immo perite. Vir. Quem nō incusauit amens hominū deumue: dñ quidem Aenea maiores sunt: homines p Troiani mi-
nores: & tamē dixit: quē non incusauit hoim. Di-
cendū est ergo: q; accusare est vñ apud iudices: vñ apud aliū quēuis: etiā apud illū ipsum quē accu-
ses significare atq; ostēdere aliquē peccasse. Incu-
sare p est repñdere mores alterius: & plerūq; cū qrela: q; ab illo iniuria affectus sis: & ita apud Virgi. accipiendū est: vt est etiā apud eundē lib.
æneid. xij. Aeneas magnāq; incusat voce latinū:
hoc est magno clamore repñdit. Vnde etiā Cæ-
sar cōmētario. i. ait. Hoc cū animaduertisset Cæ-
sar cōuocato cōsilio oimq; ordinū: ad id cōsiliū
adhibitis centurionib; vehemēter eos incusauit.
Sic etiā intelligendū est illud Terē. vbi ad Clyti-
phonem filiū pater loquēs ait. Quid me incusas
Clytipho: Excusare aut dicim⁹ crimē obiectū. Et
quoties id qd in causa fuit: vt peccaremus afferi-
mus in excusatiōē. Dicimus etiā excusare pro
accusare: Luca. li. viij. Litusq; malignū Excusat.
Quintilia. Tu tñ si interpellatus tempestatibus
seri⁹ venisses: excusares mare & ambiguos casus

De metuo: timeo: formido: vereor.

Metuo: timeo: formido: vereor regunt a pte post accusatiū: & nōnunq; ditiū: vt est apud Te-
ren. Metuo Pamphilo: id est ne aliquid mali eue-
niat Pamphilo. Vir. geor. i. Atq; inopi metuēs
formica senectæ. Hiero. in parabolis capi. xxxi.
Nō timebit domui sug a frigo: ibus niuis. Regūt
& post actiū: aliqñ datiuū: vt est apud Virgi. Et
quæ sibi quisq; timebat. Nōnunq; post actiū re-
gunt gtiū. Quintili. lib. iij. Libētissime patronū
audit: quū iusticiæ suæ minime timet. Vereor tñ
nō tñ actiō siue datiuo (vt diximus) iungit: sed
etiā grō. Aphranius in compitalibus. Si non ve-
reor: nemo vereatur tui.

De emo: vendo: cū grō tanti & quanti

Nullæ dictiones quē in grō casu adiūgi his
verbis: emo: vendo: vāundo: vāneo: mereor:
comparo: raxo: liceo: addico: distraho: meior p
æstimo: cōstiat: cōduco: loco: sceneror: pacifcor:
pango pepigi: cōdemno: postulo: pterq; in his dē
ctionibus tanti & quanti cū cōpositis tantidē &
quantidē: tanticūq; quanticūq; tantiliber quan-
tiliber: & pterq; in his duob; compatiuis pluris
& minoris. Neq; em audiuius vnq; dici: vēdi-
dit hic patriā auri: aut Achilles vendidit corpus
Hectoris auri. sed p ablatiū sic: Vendidit hic auro
patriā. Et iterū. Exanimūq; auro corpus vende-
bat Achilles. Quanti p o & tāti cæteraq; vt dixi-
mus: gtiū nō mutāt: vt Terē. in Eunuchō. Quid
agis nisi vt te redimas captū quanti queas mini-
mo: & si nequeas paulo. Cur nō dixit quāto: vt
cōgrueret cū illis minimo & paulo: aut minimi
& pauli: vt cōgrueret cū hoc quātū: nisi qā tāti et
quātū mutare nō licet: & ab eis quē dixim⁹ cōpo-
sita. Quintili. in pastu cadauerū. Hoc vnū supat
vt deuectū tantidē venderes. Et in Verrē Cicero
aiebat. Tanti æstimassem quātū sacerdotē. Luue.
Quanticūq; domus cōstet. Idē. Balnea sexcentis:
& pluris porticus empta. Cur nō dixit & pluri:
vt copularer cōiunctio eosdē casus? Liui. li. xliij.
Mācipia minora annis. xx. q post pxiū lustrū
decē milib; æris auri: aut pluris venissent: ea q;
decē tāto pluris q; quātū essent æstimarent: adeo
vt interrogati p eundē sepe casum rñdere neque
amus. Hora. Quanti empta: puo. Quanti ergo
ostuslib; heuheu. Plau. in Epidi. Quātū eā emitte
vili. q; minis: q; draginta minis. Neq; illd te mo-
ueat Cice. Quātū addidit: mille nūmū. Nō em est
illd mille gtiū: s; ablati casus: q; si millenario nūmū
p nūmoge: vt idē in Phillip. Inuētus ē q. L. Anto-
nio mille nūmū ferret expēsū. Idē p Milo. In qb;
ppter illas ifanas substructiōes: facile mille hoīz
pabat: q; lia exēpla multa repeterē: nñ Var. pce-
prio satis ē: q; i li. de ana. ingt. Quū puētū fuerit
ad mille denariū assumit singulare neut; a q; in fti-
tudis fit milia denariū. Et hæc qdē interrogatio qti
T iij

addictus: vel quâti emptæ est p genitiu: respon
sio autē per ablatiuum. Aliquando ediuerso: vt
emisti ne istū equum decem nummis: immo plu
ris. Nonnunq̃ hi duo casus iuxta idem verbum
hærent: vt emisti istum equū decem nummis: an
pluris. Qd̃ si aduerbia forent (vt nōnulli putāt)
cur poti⁹ dictū est tanti & q̃ti: pluris & minoris:
nō tāto & quāto: pluri & minori: cū hmōi yba
viciq̃ abltm desiderent. Cur non idē fit in cæteris
comparatiuis: quæ palā aduerbianē. Nō em̃ di
citur: Emi equū vilioris cariorisue q̃ tu: aut vilio
ri cariorisue q̃ tu: sed vilius q̃ tu: aut carius. Neq̃
vendidisti ædes melioris peiorisue q̃ ille: sed me
lius peiusue q̃ ille. Cur deniq̃ hæc ipsa quæ nomi
nauius: quociens substantiuis maritant: formā
naturalē ac legē cōstodiūt: excepto tātidē: quia ē
substantiuū qd̃ dñm abltm: nō agnoscit tātodē
solasq̃ has voces habet tantidē & tantundē. Di
cēdūq̃ erit. Quāta pecunia istū equū emisti: sicut
q̃t minis. Iuue. Quāto metiris p̃cio. Liui. li. xxij.
Hic miles magis placuit: cū p̃cio minore redimē
di captiuos copia fieret. Itaq̃ genitiuos illos: tāti
emi equū quāti potui: sic exponere nō possum⁹:
tanti precij: sed sic: tanto p̃cio quanto potui. Et p
compatiū: vt illud Cice. Nō pluris vēdo q̃ ali
fortasse etiā minoris. Idēq̃ sic exponas: pluris. i.
pluri p̃cio. minoris: minori p̃cio. Hæc omnia
Lauren. Ego autē hos abltōs tanto & quāto: etiā
substantiuis nō maritatis p̃dictis verbis iungi pos
se cōtenderim: auctoritate diuini Hiero. frætus: i
Leuiti. ca. vltimo sic dicētis. Si statim ab anno in
cipientis iubilæi vouerit agrū quāto valere pōr:
tanto æstimabit. Hoc insup addim⁹: q̃timo etiā
cū alio ab his: de quibz Laurē. tractat: grō iungi
posse: nō cū abltō mō. Catul. Viuamus mea Les
bia: atq̃ amem⁹. Rumoresq̃ senū seueriorū Oēs
vni⁹ æstimem⁹ assis. Qd̃ Laurē. ipse nō aduertit
Præfatis verbis addi pōt & doceo: qd̃ etiā cū p̃
dictis grīs iungit. Plin. lib. xxxv. natu. histo. Ne
minē docuit minoris talento: minoris. i. minori
p̃cio. Iuue. saty. vij. Tenta Chrysogonus quāti
doceat: vel pollio quanti Lautorū pueros: artē
scindens Theodori.

De supino

Do venū ædes: do filiā nuptū: spectatū admit
timur: supina hæc latent in se motum fiant vel
obtinēt. Teren. Datur ne illa Pamphilo nuptū.
Hora. in arte poetica. Spectatū admisit risum te
neatis amici.

De gerundio & constructionibz p illud
Gerundia: testibus Diome. & Priscia. actionē &
passionē signāt. Vir. iij. geor. Vritq̃ vidēdo Fe
mina. i. q̃ vider. Actiue idē Virgi. Pacēq̃ ab rege
petendū. Idem ænei. ij. Quis talia fando Myrmi
donum. Actiue hic: passiue autē: vt idē lib. p̃faro.
Fando aliquid si forte tuas puenit ad aures. Idē

in bucco. Cantando tu illū: & hoc actiue. Passiue
autē: vt est apud eundē in bucco. Frigidus in pra
tis cantando rumpit anguis. At yō Lauren. nō
om̃ia gerundia actionē & passionē significare vo
luit: sed illa dūtaxat actiue pariter & passiue ex
ponēda esse dixit: quæ a verbis actionē & passio
nē significatibz descendunt. Vado ad cōfitendū:
sum in cōfitendo: vado ad capiendū hostē: & in
capiendū hostē. Cicer. pro Milone. Huius ergo
interfeetor si esset in cōfitendo. Pompeius. Infe
rium vinū id dicebat: qd̃ in sacrificādo infra pa
teræ labrū ponebant. Internauigandū: interlegē
dum: interagendū frequēter vsurpant auctores.
Virgi. Et interagendū Occurrat capro: id est in
agendo: vel dū ago: vel agerem. Quintilianus.
Sed ratio recte scribendi iuncta cū eloquendo est
Idē. Pauperi soluendo nō sumus. Cice. ad Apū
Cum soluendo ciuitates nō essent. Liui. lib. xxi.
Nō vereor ne quis hoc in me vestri adhortandi
causa magnifice loqui existimet. Vestri dixit plu
rali: adhortādi singulari numero. Cice. libro. ij
de diuinatione. Dolebas tantum stoicos nostros
epicureis irridendi sui facultatē dedisse.

De declinatione participij

Participia in ans & in ens terminata: ad simili
tudinē & regulā nominū in ans & in ens desinē
tium declinant: vt quadrans abiecta s littera: &
addita tis fit grō quadrantis: gens: mens: dens.
genituo gentis mentis dentis. Sic amans genitō
amantis: docens docentis: legens legentis: audiē
audientis. Ab hac regula excipiunt participia quæ
nascuntur a verbis quartæ cōiugationis in eo de
finitibus: quorū genitiuus format in euntis: vt
iens genituius: quens: quentis. Ambiens
autē (vt Alexander tradit) ambientis facit: quod
Priscianus omisit. Horū autē gerundia in eundi:
eundo: eundū terminant: vt adeundi nequeundi
Plautus tamē abiendi p abeundi protulit: quū
in Amphytrione ait. Abiendi nunc tibi occasio
est: quod etiā Priscia. annotauit. Simili fortassis
modo ambiendi ab ambio dici possit: cū in grō
participiū ambientis faciat. Idēq̃ notandū est: qd̃
hæc participia pro nominibus quādoq̃ ponū
tur: & genitiuū regunt. Salusti. in Catilina. Ap
petens alieni: sui profusus. Luca. Omnisq̃ pote
stas Impatiens consortis erit. Virgi. lib. ænei. ij.
Obtulerat frdens anitri inter vtrumq̃ paratus.
Idem in bucco. Quā diues pecoris niuei q̃ lactis
abundans. Et per superlatiuū. Cice. pro Marcel.
Clarissimi ac fortissimi: patriq̃q̃ amantissimi. Si
mili quoq̃ modo ea quæ videntur frequentati
ua: pro nominibus posita genituius iunguntur.
Terenti. in Phormione. Liberalis est & fugitans
litium.

De participio preteriti tpis significare actionē
& de præsentis passionem.

Participia quædā in voce passiua actionem: quædā in actiua passionē significāt: vt excretus: circūspectus: consideratus: disertus: cautus: argutus: cōtentus: profusus: fluxus: discretus: cōplacitus: exoletus: defectus: adultus: falsus: tacitus: scitus: ignotus: tutus: qd& passiue accipi pōt: vt tutus sum ab hostibz. i. munitus. Ignotus qui ignorat dicit: nō qui ignorat modo. Quinti. Ne quis tñ erret ignotus: nō est filij mei nouerca: sed mater. Ignotus dixit pro ignorās: nō p ignoratus. Falsus qui fallit & q fallit dici pōt. Terē. Censent me aliquā causam fictā: falsam: ineptā saltē potuisse proloqui. i. fallentē. Idē. Carine falsus ē. i. deceptus. Tacitus: taciturnus q tacet actiue accipit: & nōnunq passiue: vt est apud Virg. Quis te magne Cato tacitū: aut quis te Cossē relinquit? Salu. Alieni appetēs: sui p̄fusus. i. profusus sui. Idē. Diuitiarū & formæ gloria fluxa & fragilis habet: p̄fluens. Scitus is dicit qui sciēs est: vt est apud Terē. Scitū quoz hominē: nisi accipe velimus passiue: vt est apud eūdē. Scitus puer nat⁹ e Pamphilo est: qñ scite & doctē factus. Sic complacitus: sic ab excreto excretus: vt est apud Virg. Excretos hædos. Sic exoletus ab exoleo. Nā cū adiectiue ponit: adultus interpretat: quū autē substantiue: sortū masculū fecit. Plau. Reliqui domi exolētā virginē: Sic adultus ab adoleo. Defectus quozq qui deficit & qui defect appellat. Marti. Dulcia defecta modular carmina lingua: hoc est deficere lingua. Hæc quidē actiue significat: onis in voce passiua. Pauciora autē sunt passiue significationis in voce actiua: vt euidens negociū: qd videt aperte & intelligit. Indulgentior facies apud Quintilia. p pulchra: hoc est cui alij indulgeant: nō quæ indulgeat alijs. Vnde & Statius. ait. Pulchrior haud illi triste ad discrimen ituro Vultus & egregiæ tāta indulgētia formæ. De quibz etiā Laurē. differuit.

De participio iuncto cū verbo vel gerūdio Participia iuncta cū infinitis dicuntē seruare vim participiorū: iuncta ꝑo cū noīe vim nominū: vt timēs navigare vel nauigādī: cupiens discere vel discendī: peritus cantare vel cantādī: assuetus ludere vel ludēdi: quod etiā Lauren. tradidit.

De præpositionibus: In: clam: procul: sub: pro: p̄ter: tenus.

In præpositio quum componit: vt indoctus: iniustus: insipiens: manifestā reddit dictiōis significationē: sed & nōnunq vim sui augēt cōpositi: vt est apud Virg. ænei. vi. Agnosco crines. inca nact⁹ mēta. i. valde cana. Idē alibi. Nocuit nunq imprudētibz imber: hoc est valde prudētibz. Sifenna lib. historia. iij. Sublatus læticia nimia: aut impotentia animi cōmotus: p̄ valida potentia. Cice. Tufcula. v. Qui nihil metuāt: nil agant: nil cōcupiscāt: nulla impotētia efferant. i. valida po-

tentia. Clam tā actō q̄ abltō p̄ponit: auctoribus Dona. & in Donatū Sergio & Seruio. At vero Priscia. Donatus cognomento minor: abltō tm̄ præponi voluerūt. Procul abltō deferuit ac etiā accusatiuo: vt est apud Curtiū: Procul vrbē. Et tam prope q̄ longe significare habet: testibz Ser. Acronē: Agræcio in Caprū. Sub accusatiuo & ablatiui casui præponit: actō quidē: quum ips notat. Virg. Sub noctē exportant calathis. Sub id est ante: & actō deferuit. Virg. lib. ænei. ij. Postesq̄ sub ipsos Nitunt gradibus. Sub. i. pro: & accusatiuū postulat: Virg. lib. ænei. i. Vrit atrox luno: & sub noctē cura recurat. Sub. i. in: & tñ ablatiui q̄ actō præponi potest. Virg. lib. ænei. v. Quo deinde sub ipso Ecce volat. Cice. ad Plancum. Sub eas autē redditæ sunt: id est in eis litteris Pro in significato p̄prio est: quum dicit: Pro deo mortē æquanimiter feram. Quandoq̄ ponit p̄ in: vt sedet pro tribunali: id est in tribunali. Nōnunq accipit p̄ ante: vt est apud Virg. lib. ænei. viij. Stabat pro templo: & capitalia celsa tenebat id est ante templū. Pro itē interiectio est: & aspirationē in fine respuit: teste Prisciano. quia nō est apocopata dictio. Scribēdū est igit̄ hac scriptura cū: nō autē pro aspiratiōe prohi: vt inepte Gasparinus annotari præcipit. Luca. Pro si remeasset in vrbem Cæcilius. Pro dij imortales vnde pro respicit truo. Præter actō deferuit: & nōnunq ablatiui: vt est apud Salustii in Catilina. Præter regē capitaliū cōdemnatis: p̄ cōdemnatos. Præter itē pro ante vel per ponit: teste Marcel. Cice. Verri narū. ij. Præter oculos soli ferebāt. Varro in Eumenidibz. En domū præter matrē domū ædem exaudio cymbalorū sonitū. Tenus ablatiui singulari deferuit: vt hætenus: quatenus: oretenus: verbotenus. Virg. Hac celebrata tenus. Juvena. Cruretenus medio tunicas succingere debet. In plurali vero abltō etiā & grō seruire pōt. Ouidi. metamor. v. Pectoribusq̄ tenus molles erectus in auras. Idem i eodē. Pectoribusq̄ tenus media sublimis in æde. Lucre. Laborū tenus interea p̄potet amarū. Virg. ænei. x. Exterrēs freta cui laterū tenus hiaspida nanti Frons hominū pfert. Idē alibi. Et crurū tenus amēto palearea pendēt. Quinti. li. xij. Sed ille vir bonus q̄ hæc nō vocibz tm̄ sibi nota: atq̄ noībz auribz tenus i vsū lingua p̄cipit. Coelius. Nā illi rumores de comitis transpadanorū Cumanorū tenus caluerūt. Curtius. Pauci hostiū tenus exacti penetraruere ad portū.

De sup: supra vel supera: infra vel infera intra: coram: scdm: iuxta vel iuxim.

Super accusatiui & abltō casui seruit: supra vero accusatiui tm̄: testibus Priscia. & Donato: cognomento minore. Et licet inerūdite dicant. Quod super est tangit: quod supra distat ab illo. Nulla mihi videt in significato differētia. Quin.

Nec vlla est supra terras adeo rabiosa bellua: nō dixit sup. sed supra: & tamē bellua dū terrā calcatur agat necesse est. Liui. xliij. Vbi circa muros supra superq; terrā p dies. xxv. pugnatiū est. Lucre. li. iij. Nec supra caput eiusdē cecidisse vietū vestē sentimus. Si em super dixisset: versus stare nō posset. Et Lucret. ca. xv. legi. Dico aut vobis: q̄ ita gaudiū erit in cælo sup vno peccatore pœnitentiā agere. Neq; em hic de tactu intelligi pōt. Quādoq; sup. p deponit: vt est apud Virg. lib. ænei. i. Multa sup Priamo: rogat̄s sup Hectorē multa: id est de Priamo: de Hectorē. Super item fecit valde: teste Ser. Virg. ænei. iij. O mihi sola mei sup Astyanactis imago. Antq; etiā supera pro supra. ptulerūt: teste Priscia. tractatu de ppositione Tullii inducēte dicentē in Arato. Toru⁹ draco serpit subter superaq; retorquēs sese. Idē in eodem. Huic supera duplices humeros affixa videt̄ Stella micās. Infra: vel antiquorū mora infera: teste Capro: ad dignitatē & locū referri debet: vt hoc infra dignitatem meā est: infra vires meas: infra testū. Errant aut̄ minores: quum ex cōsuetudine dicūt: infra hebdomadā: infra mensem: infra annū: cū potius intra: non infra dicere debeant. Nam infra ad numerū & spaciū referi: vt intra viginti dies: intra muros. Deniq; intra habet relatiuū extra vel extera: vt (teste Capro) vereres dixerūt. Infra autē habet relatiuū supra vel supera. Rursum ab Infra vel infera formatur Infer in recto: vel inferus infera in ferum: testib⁹ Capro & Priscia. Coram ablatō pponit̄: & qñq; aduerbiū est: vt est apud Virg. lib. i. ænei. Corā quē queritis adsum. Scdm accusatiū deseruit: & nōnunq; p iuxta ponit̄ vel prope. Virg. Dulcibus illa quidē illecebris: aut plena scdm Fluminatid est iuxta flumina plena: interpretate Seruio. Iuxta actō præponit̄: & qñq; aduerbiū est: vt est apud Psalmographū. Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde. Comperit̄ etiā iuxtim p iuxta: teste Marcel. Sisennā referente dicentē. Iuxtim Numiciū flumē obtruncantur.

De Ad præpositione: proprijs & appellatiuis nominibus iuncta.

Dicere possumus: Pergo Romā: & ad Romā vado ad fortū: eo rus. Cice. Ea die Verres ad mē sanā venit. Hiero. in Thobia capi. i. Hic solus fugiebat cōsortia hoīm: & pergebat ad Hierusalē: ad templū domini. Vir. Lauinaq; venit Littora Thessalig. & alibi. Deuenere locos. Teren. in Eunuchō. Dū rus eo cœpi egomet. Quandoq; perdatiū loquimur: teste Marcel. vt est apud Terē. i Andria. Interea mulier quādā ab hinc triennisi ex Androgō migravit huic vicinā: vbi Donat⁹ ait. Huic vicinā: huic scilicet loco: vel locorū.

De ppositione cū aduerbijs iuncta

Omnes (inquit Marcel.) artem secuti: negant

ppositionē aduerbijs addi oportere: sed auctortas veterū præponi iubet. Et inducit Titiniū: Ennium: Aphraniū Cæciliū: Acciū: Noniū: Claudium: Pomponiū: Turpilliū: Lucretiū: Terentium. Ex quibus breuitatis causa posrema duo afferemus exempla. Lucre. lib. ij. Vm cupidam tam de subito iū mens habet ipsa. Teren. in Ecy. Ita corripuit de repente tacitus se ad filiā. At yō Dona. de repente (inquit) vna pars orationis est. Aduerbijs em ppositiones non addunt. Nam si separaueris: non est latinū de repente. Hæcille.

De nōnullis aduerbijs

Antiqui: testib⁹ Prisci. & Marcel. Plauti: Claudium: Catonē: Pacuuiū: Lucre. Pompo. Titiniū Sisennā: Næuiū: Enniū: Acciū: Cæciliū: Aphraniū: Teren. Turpilliū: Varro. Casim: Salustii: Tullii: Lucillium: Laberii: Catullū inducētib⁹: hæc aduerbia vsurpabant: vt infra.

Amariter p amare	Toruit̄ pro torue
Amiciter pro amice	Verecūditer p verecūde
Ampliciter p ample	Perplexim p perplexe
Benigniter p benigne	Exquisitim p exquisite
Blanditer pro blande	Furtim pro furtiue
Celere pro celeriter	Indiscrinatū p indrūter
Rariter pro raro	Paulatim p paulatine
Rusticatim pro rustice	Tholutim p volubilit̄
Strictim pro stricte	Efflicat̄ p vehemēt̄
Restrictim pro restricte	Cōmunis p cōiter
Simulter pro similiter	Sublime p sublimiter
Simitu pro simul	Hilare pro hilariter
Immensum p immense	Memore p memoriter
Facile pro facilliter	Mutuit̄ pro mutuo
Difficile pro difficiliter	Longinque p longiter
Caduciter pro caduce	Longiter pro longe
Prosperiter p prospere	Mesit̄ pro meste
Suaue pro suauiter	Munditer pro munde
Celeraum pro celerāter	Miseriter pro misere
Celerāter pro celeriter	Probit̄ pro probe
Cōtempnim p p̄tēnt̄	Publicitus p publice
Cautim pro caute	Puriter pro pure
Dubitatum p dubitāter	Asperiter pro aspere
Duriter pro dure	Superbiter p superbe
Enixim pro enixe	Dulce pro dulciter
Aequiter pro æque	Graue pro grauit̄
Fortunati p fortunate	Moderāter p moderate
Fastiditer p fastiduoſe	Perspicace p p̄spicaciter
Festiuiter pro festiue	imortalit̄ p immortal̄
Firmit̄ pro firme	Abundanter p abūdē
Fidele pro fideliter	Inane pro inaniter
Festinatim p festināter	Cogitatim p cogitate
Futile pro inutiliter	Disertim pro diserte
Humanit̄ p humanit̄	His adūgere possum ⁹
Humaniter p humane	Parciter pro parce
Insanū pro insane	Torniter p torpenter
Insaniter pro insane	Dapsile p dapsiliter
Immane p immaniter	Propriū p proprie

Iactuose p iactanter
 Inimiciter p inimice
 Ignauiter p ignaue
 Largitus p largiter
 Largiter pro large
 Propatim p ppanter
 Properiter p prope
 Primitus pro primū
 Rareriter pro rare
 Sollēniter p sollēniter
 Simpliciter p simpfr
 Seueriter pro seure
 Seueriter pro seue
 Sæuū pro sæuiter
 Saniter pro sane
 Temeriter p temere

Proteruiter p pterue
 Præclariter p pclare
 Priuatim p priuate
 Separatim p separate
 Segregati p segregate
 Dissimulati p dissifant
 Dissimulant p dissifate
 Minutatim p minutate
 Semotim p semore
 Remotim pro remote
 Simulati p simulater
 Simulater p simulate
 Raptim p festinanter
 Cursim pro currendo
 Saltim pro saltando
 Saltem cōiunctio est

Statim prima sill. correpta fecit cito: prima autē pducta: pseueratē vel æqualiter. Terē. in Adelphis. Bina talēta capiebat statim. Plautus in amphitryōe. Nec recedit loco: quin statim rem gerat.

De quibusdā nōibz p aduerbijs positis
 Sunt pleræq; nōia appellatiua: quæ in grō p aduerbijs proferunt: teste Prisci. tractatu de aduerbio: quæadmodū & ppria locorū nōia primi & secundi ordinis: vt humi: belli: domi militiæ: sicut Nouariæ: Mediolaniqu: Quæ autē tertiæ sunt declina. locorū ppria p abliū pferunt: vt sum Carthagine. Inueniūt etiā appellatiua quædā p dīm p abliō plata: vt ruri: luci: vesperi.

De nō: nec: neq; ni: nisi: nunq; & de duabus & tribus negationibus

Dicere possumus: timeo. metuo: vereor: ne hic moriat vel vt moriat: vel vt ne moriat: p vt nō moriat. Hieron. in genesi ca. xxvii. Timeo ne putet me sibi voluisse illudere. Cicero Metuo vt ne periat. Terē. Apprime i vita vti le: vt ne quid nimis: p vt non quid. Sili quōq; mō dici pōt: caue facias hoc: vel caue vt facias hoc: vel (qd Lauren. improbat) caue ne facias hoc. Proper. Tu caue ne tristi capias pugnare puella. Hora. sermo. xiiij. Tu caue ne minuas tu ne magis facias id. Non veni: & ne veni utroq; modo loquimur. Vir. Neseui magna sacerdos. Et rursum. Ne quæso abstinate ferro Nōnunq; ne ponit p valde: testibz Dona. sup Andriā Teren. & Prisci. tractatu de aduerbio qd tñ Lauren. improbat. Quādoq; ne p neq; accipit vt Cice. in inuestiuis. Ne dici qd opus est quāta diminutione ciuiū. Luca. lib. i. Nese Roma ferēs p neq; Aliquādo ne p an dubitatie sumit: vt est apud Vir. Iusticiæ ne prius mirer belluū laborū. Aliqñ interrogatiue sif et dubitatie. Teren. Datur ne illa hodie Pam hulo nuptū. Nōnunq; ne fecit id qd vtiq; sed

tunc cū æ diphthong. annotat pducta quidem naturaliter. Hora. Clarus erit fortis: iustus sapiens: nā etiā rex. Vbi calchographi litterarū ignari quæ p nā impulerūt: sed cadices manu scripti nā hnt: qd eū Priscia. annotauit. Qd aut hrc correpta ponit: hoc sit ppter sequentē vocalē. Nā diphthongus pfa p lynamæpham abijcit. Vir. tñ corripuit: quū ait. Tāta nā me tenuit vidēdi nate voluptas: id est vtiq; inter præte Ser. Rursum ne: nec: neq; p saltē ponit: teste Priscia. tractatu de cōiunctione: cui exem plū est. Nec vnā horā avarus negligit lucrū: & neq; pius iusticiā: hoc est saltē vnā horam avarus lucrū negligit: & saltē vnā horā pius negligit iusticiā. Salustius in Catilina. Quippe secundæ res sapientissimū aīos fatigāt: ne illi corruptis moribz victoriæ iparēt. i. saltē iparēt. Necne q; p annō: Prisci. tract. de cōiunctiō. vsur pat: cui exēplū est. Vt sit sensus in morte: nec ne pdest recte viuere. Ni p nisi. Vir. Iāq; dies ni fallor: adest quē semp acerbū: semp hono ratū: sic dñ voluistis: habebō. Nientā p ne ponit: teste in Vir. Donato sup illū locū. Nū tunc ant cursum. Nunq; fecit nōnunq; & qñq; pro nō ponit: teste Dona. in Teren. dicte etiā Vir gi. Nunq; oēs hodie moriemur inulti: p non. Cōgrue dici pōt. Nescis nec in pace: nec in bello viuere: vtiq; nec in pace: nec in bello scis viuere. Duæ negatiōes inquirunt grāmatici: vnā faciūt affirmationē: ait Marcel. cū Mar. Var. duas p vna negationes posuerit: quū dixit li. de vita patrū. ij. Qua abstinentia viri mulierel q; Romanæ fuerint: q; a rege munera eorū voluerit nemo accipe. Rursum tres negatiōes: teste Dona. sup Andriā Terē. p vna ponunt: id ēte in eodē Teren. Neq; tu haud dicas tibi nō pdictū: hoc est tu neq; haud nō tibi pdictū dicas. Salu. Haud impune neq; inultus occidit.

De Pridie & postridie

Pridie & postridie grō iungunt & addō. Cice. ad Lentulū. Iā illā sententiā Bibuli de tribu legatis pridie ei diei fregeram. Idē ad Celiū Proficiscebam inde pridies nonas quirtiles. Idē ad Appiū. Hæc scripsi postridie eius dici cum castra haberē Molestiæ. Liui. li. vi. Eū postridie idus supersederi iussit. Neq; fecit postridie post tres dies: vt Vgu. & Catholi. merudite interpretati sunt. sed (teste Ser.) postridie dicit p syncopā: quasi postera die: hoc est qd sitas nō p̄sentis die: sed cuiusdā alterius: aut præteriti: aut futuri: vt postridie q pater obiit epulū feci Terenti. in Andria. Venit Chremes postridie ad me clamitās. Augusti. de ciu. dei. li. xij. ca. xij. Ipse deniq; primus homo: vel postridie: vt eodē die posteaq; factus est potuit ingreere: cur non ante sit factus.

V

Denōnullis comparatiuis suplatiuisq;
aduerbijs actō seruientibus

Compatiua aduerbia & suplatiua præter
suā cōstructionē abtū casus: & grō: vt scribo
melius te: & optime oīm. aliqñ actō deferuit
vtiq; ea quæ a ppositionib; veniūt: qd̄ etiam
Laurentius tradit. Cice. ad Octavianū. Cum
castra medio itinere lōg⁹ aduersariorū castris
& ppius vrbē mouerent. Gell. lib. xv. noctū
attū. Quercū vidit p̄xime viā: patulis in parte
ramis hiantē. Salusti. Proxime Hispaniā mau
ri sunt. Nec hæc regere dēm p̄nt: vt Priscia. in
erudite & inepte voluit: qualem dicte esse illud
Vir. Propius stabulis armēta teneret. Hic em̄
datius nō natura compatiui regit: sed ipsius
nois: nō aliter q̄ si dicas. Nauigo te p̄pinqui⁹
terræ.

¶ De diequarti & diequartæ.

¶ Dicere possumus: teste Gell. li. ix. nocti. attū.
& hoc frequēter vsurpāt auctores: diecraftini
& diecraftine: diepristini & diepristine: diepro
ximi & dieproxime: dietertij & dietertie: dieq̄r
ti & diequarte: diequinti & diequinte: Pro die
craftino: pristino: proximo: tertio: quarto: qn
to: & id quidē (vt ait) p̄ aduerbio copulate di
ctū est: secūdaq; in eo syl. corripit. Verū Ma
crobius in saturna. hoc differētiā esse dixit: q̄
dicēdo diequarto de p̄tō intelligat: diequarte
autē vel diequarti de futuro: vt est ap̄d Catonē
i originib;. Mitte Romā me cū equitatu diegn
ti in capitolio tibi cœna cōcta erit. Idē & Mar
cellus confirmauit.

¶ De Alias & partim

¶ Dicimus oēs ciues alias boni alias mali: nū
q̄ eisdē sunt morib;. Dicim⁹ etiā (teste Gell. in
noc. attū) partim hoīm venerūt. & est idē qd̄
pars hoīm: hoc est quidā hoies. Nā (vt ait) p̄
tim hoc loco aduerbiū est: neq; inclināt casus:
sicut & cū parum hoīm dici pōt. i. cū q̄buscū
q̄ hoīb; & q̄li quadā pte hoīm. Sed hoc nūc est
splendidius: quū in cōfōne fuerit additū: vt est
illud Cice. ad Valeriū iuriconsultū. Quāq; q̄
istuc veniūt partim te supbū esse dicūt q̄ nil re
spōdeas: p̄m cōtumeliosum q̄ male rñdeas.
Et q̄ ciuitatib; p̄sunt p̄m nobiles sūt p̄m po
pulares. i. aliq̄ nobiles sunt: aliq̄ populares.

¶ De age: agedū: agite.

¶ Age: agedū: agite rā plurale q̄ singularē nu
merū desiderāt: & si Laurē. sing. im̄ age: agite
autē solū plu. expetere dixerit. Vir. Eia age rū
pe moras: variū & mutabile sp̄ Fœmina. Idē
geor. i. Ergo age terræ Pingue solū primis ex
tēplo a mēib; anni Fortes inueniāt iauri. Sta.
li. thæba. x. Ite age & obsessis vigilē circūdate
flāmā. Vale. Flacc⁹ li. iij. Vos age phunereas
ad liuora voluite filuas. Syllus lib. xij. Ergo

age qua liui: q̄ ducūt bella sequamur. Hora.
sermo. xij. Tu cessas agedū sume hoc p̄sana
riū oryza. Cice. Agedū cōferte nūc cū illis vi
tā. Vale. Flaccus lib. ij. Quare agite o focij mi
cat i mutabile cœlū. Luca. li. viij. Quare agite
eorū comites properemus in orbē.

¶ De En & ecce: & o prolata vel omīssa.

¶ En & ecce nō vel actō iūgi p̄nt. Vir. En Pri
amus: sunt hic etiā sua p̄mia laudi. Iuuen. En
habitū: q̄ te leges & iura ferēt. Hiero. in Elai.
Ecce ego mitte me. Et in actib; ap̄lōg. Anania
At ille ait. Ecce ego dñe. Virgi. Ecce duas tibi
Daphni: duoq; altaria Phœbo. O qñq; p̄ferē
quādoq; nō: & nō & actō iūgi. Luca. li. vñ.
O fœlix li te vel sic tua Roma videret. Vir. O
fortunati quorū iā mœmia surgūt. Horati. in
arte poe. O ego leuis Qui purgo bilē sub ver
ni t̄pis horā. Et ad Roma. ca. vñ. legi. Infelix
ego homo: quis me liberabit de corpore mortis
huius? Cice. O variā voluerēq; fortunā. Idē.
O miserā cōditionē administri cōsularis.
Qui. meta. x. Me miserā q̄ nō nasci mihi cōi
git illic. Cice. in Antonij. Indignū facinus: &
hominē nequā: q̄ nō dubitaret vñ in foro alca
ludere. Vale. Maxi. li. iij. Sine vllis imaginib;
nobilem animū.

¶ De ac & atq; p̄q; & de ac & acsi p̄
tanq; & de æque p̄ita vel tam

¶ Atq;: teste in nocti. attū. Gell. cōiunctio est cō
nexiua: & nōnunq; p̄ aduerbio q̄ ponit: vt si
dicas. Aliter ego feci atq; tu. i. q̄ tu. Cice. ad Cu
rionē. Sed aliter atq; ostēderā facio. i. aliter q̄
ostēderā. Terē. in Phor. Sili vtamur fortuna
atq; vñ sum⁹. Vir. ænei. iij. Haud secus ac iussi
faciūt. Ac & acsi p̄ tanq;: vt si dicas. Veneror
hūc ac vñ acsi patrē. i. tanq; patrē. Acque telau
do ac Ciceronē: vt Cice. ipse ad Curionē. Me
certe habebis: cui charus æque sis & piucun
dus: ac fuisi patri.

¶ Ce coniunctione vel

Vel cōiunctio est disiunctiua: vt vel scribā vel
ad te veniā. qñq; copulatiua: vt maxime me
tibi amicū facit vel virtus vel doctrina tua. ali
qñ p̄ etiā ponit. Terē. in Eunu. Vel rex sem p̄
mihi maximas gratias agebat: p̄ etiā. Virgi.
Vel Priamo miserāda manus: p̄ etiā. Nōnunq;
diminutionē fecit. Luca. li. vñ. O fœlix si te vñ
sic tua Roma videret. Quādoq; p̄ valde acci
piur: teste Priscia. Cice. p̄ Muræna. Vel maxi
mū bellū populū romanū cū rege Antiocho
gessisse: pro valde maximū.

Nestoris Dionysij Nouariensis De quantitate syllabarum liber scilicet incipit.

Composita cum γενοσ qd apud nos gen⁹ indicat: ge syllabā corripit. Hora. ser. iij. Vt quis ta cet Hermogenes: cantor tñ: atq. Marti. in xenijs. Mātile e mensa surripit Hermogenes. Aufoni⁹.

Dio genes obijt: nō obijt: sed abijt. Cū i latino scribit. Vir. in buceo.

Nō tolit Antigēnes: & erat tñ dignus amari.

Cum t exili & i latino scribit. Martia. Meno genē omni tū licet arte velis. Iuue. Tū corpe sano Aduocat Archigēnē. Cū ch aspirato & i latino scribit. Iuue. saty. iij. Protogenes aliq vel diphilus aut erimātus. Hic & si p proprio viri nōiē nō accipiat: fuit tamē pictoris eximij ppiū nōmē: teste Gel. lib. xv. cū t exili scribit. Quare errauit Petrus Riga: quū dixit in Luca no. Scripsit Origenes q nō tenebrosa fuerunt.

Origenes cū i latino scribit.

Composita cū βῆτις qd est ambulās: ba syllabā corripit. Oui. heroidū. Eurybati da ra sum Talthybioq. comes. Cū y græco scri bitur. Iuue. saty. iij. Augur schcenobates me dicus magnus omnia voluit. i. funambulus. Cū ch aspirato & æ diphthongo annotat.

Composita cū τελοσ qd apud nos finē signare habet: te syllā. corripit. Oui. in libro qui de vetula inscribit: si tñ codex non menti auctore. Inquit Aristoteles græcorū philoso phorū. Iuue. saty. ij. Si qs Aristotelē. Carolus Arrētinus ad Cyriactū. Pyrgotelē gēmis Mē toraq. in pateris. Cū y græco scribit. Antoni⁹ Panormita. Aemula Praxitelis quā tulit apta man⁹. Carolus Arrētinus. Praxitelesq. Cnidi rursus te marmore signet. Cornelius Gallus. Praxitelis manib. viuū iterū Niohe. Papiniū li. siluarū. iij. Praxiteles quod ebur pisæo pol lice rasum.

Composita cū σαῆνοσ qd cū th aspirato scribit: & apud nos robur fcat siue valentiā. si the syllabā corripit. Iuue. saty. x. Eloquium aut samā Demosthenis & Ciceronis.

Composita cū κρῆτοσ qd cū c & t exili scribit & apud nos robur dicit siue imperiū: cra syll. corripit. Macer de virib. hærbaz. Xenocra tes scripsit totidē cessare diebus. Papi. li. sil. iij.

Parthenope clari genus ecce Menecratis auget Martia. In somnis medicū viderat Hermocra tes. Idē. Os hoīs mulsum me rogat Hippocra tes. Cū i latino & gemino p scribit. Catullus. crates Vxorē: ac parū reddidit Harpocratē. Lucil.

lib. xvij. Villicū Aristocratē: mediastinū atq. bubulcū.

Composita cū σπατοσ qd fcat exercitū: tra syl. corripit. Marti. Sum fceor: semp. q. fui Callistrate paup. Cū gemio l & i latio scri bit. Martia. Quadringēta tibi nō sunt Chære strate semp. cū ch aspirato & æ diph. scribitur Marti. A Sinuessanis cōiua Philostratus vn dis. cū ph & i latino & vnico l scribit. Iuue. sa ty. x. Prandēte & madidis cantat quæ Softra: tus alis.

Composita cū σωπορ qd apud nos donū fcare habet: do syl. pducit. Iuue. saty. vi. Tō foris tantū damno rapit Heliodorus. Horat⁹ ser. v. Hospitio modico rhexor comes Helio dorus. Quare errauit Pantheon: cū dixit. Cor pus Heliodori fodiūt: abeūtq. latenter. Virg. æne. iij. Nā Polydorus ego. Euterū. Polydo rū obitūcat Hydaspes. Cū vnico l & y græco scribit. Iuue. saty. vñ. Lautorū pueros artē scin dens Theodori. Martia. Pteros vatis Theo dori in flāma penates. Cū th aspirato scribit. Martia. Calliodorus habet censum: qs nescit equestre. Idē. Pinxisti venerē colis artemidore Minerū. Idē Artemidorus amat: Calliodor⁹ Artemi arat. Artemidorus cū t exili & i latio scribit. dorus Calliodorus cū duplicato l & i latio scribitur. Diodorus Ausonius languenti Marco dixit. Diodorus haruspex. Mart. Litigat & podagra Diodor⁹ Apol lo Flaccē laborat. Cū i latio scribit. Apollodor⁹ dorus aut vnico p & duplico l: do syllā. corripit: qa aliter heroico verū: aut e lōgo capi nō potest. Macer de virib. herbarū. Dicit acit Apollodo rus: q pellere possit abortū. Martia. Ante salu tabat rhetor Apollodorus: vbi chalcographi Apollonius impesserunt.

Alexander. E. de. præ. sc. cōponēs nō breui Equidem abis. Excipit equidē. Vir. i. geor. Semina vidi equidē multos medicare ferētes. Tibullus. Illa equidē orandi causas tibi diua relegat.

Alexāder. Reñcio: refert distat: dat re tibi lō gā. Corripies alij nisi duplex consona sublit. Reñcio ex re & iacio cōponit: & quū re syl. p ducit: cū duplicato ij scribit. Qñ vero corripit cū vnico i scribi debet. Sta. lib. theba. vi. Et pa tria vigil arte lacon hos reñcit tētus. Idē li. the. iij. Tæla manu reicitq. canes. Sūt tñ qui dicūt q trisyllaba dictio reicis reicit cōponit ex re et ico ias icit: & tūc cū vnico i scribi volūt: quū scilicet re syl. corripit. Qñ y o re pducit: cū du plicato ij scribit: & ex re & iacio ias cōponi p hibēt. Sed hæc mihi ex re & ico nō placet com positio: cū a ppro verbo deuiet significatio.

Retulo retulisti retulit: cū gemino t: & cū vnico t retuli retulisti retulit scribi pōt. Hora. i ar. po. Retuleris pānū refer: & sic viuit inept⁹ V ij

Composita cū σαῆνοσ qd cū th aspirato scribit: & apud nos robur fcat siue valentiā. si the syllabā corripit. Iuue. saty. x. Eloquium aut samā Demosthenis & Ciceronis.

Composita cū κρῆτοσ qd cū c & t exili scribit & apud nos robur dicit siue imperiū: cra syll. corripit. Macer de virib. hærbaz. Xenocra tes scripsit totidē cessare diebus. Papi. li. sil. iij.

Parthenope clari genus ecce Menecratis auget Martia. In somnis medicū viderat Hermocra tes. Idē. Os hoīs mulsum me rogat Hippocra tes. Cū i latino & gemino p scribit. Catullus. crates Vxorē: ac parū reddidit Harpocratē. Lucil.

lib. xvij. Villicū Aristocratē: mediastinū atq. bubulcū.

Composita cū σπατοσ qd fcat exercitū: tra syl. corripit. Marti. Sum fceor: semp. q. fui Callistrate paup. Cū gemio l & i latio scri bit. Martia. Quadringēta tibi nō sunt Chære strate semp. cū ch aspirato & æ diph. scribitur Marti. A Sinuessanis cōiua Philostratus vn dis. cū ph & i latino & vnico l scribit. Iuue. sa ty. x. Prandēte & madidis cantat quæ Softra: tus alis.

Composita cū σωπορ qd apud nos donū fcare habet: do syl. pducit. Iuue. saty. vi. Tō foris tantū damno rapit Heliodorus. Horat⁹ ser. v. Hospitio modico rhexor comes Helio dorus. Quare errauit Pantheon: cū dixit. Cor pus Heliodori fodiūt: abeūtq. latenter. Virg. æne. iij. Nā Polydorus ego. Euterū. Polydo rū obitūcat Hydaspes. Cū vnico l & y græco scribit. Iuue. saty. vñ. Lautorū pueros artē scin dens Theodori. Martia. Pteros vatis Theo dori in flāma penates. Cū th aspirato scribit. Martia. Calliodorus habet censum: qs nescit equestre. Idē. Pinxisti venerē colis artemidore Minerū. Idē Artemidorus amat: Calliodor⁹ Artemi arat. Artemidorus cū t exili & i latio scribit. dorus Calliodorus cū duplicato l & i latio scribitur. Diodorus Ausonius languenti Marco dixit. Diodorus haruspex. Mart. Litigat & podagra Diodor⁹ Apol lo Flaccē laborat. Cū i latio scribit. Apollodor⁹ dorus aut vnico p & duplico l: do syllā. corripit: qa aliter heroico verū: aut e lōgo capi nō potest. Macer de virib. herbarū. Dicit acit Apollodo rus: q pellere possit abortū. Martia. Ante salu tabat rhetor Apollodorus: vbi chalcographi Apollonius impesserunt.

Alexander. E. de. præ. sc. cōponēs nō breui Equidem abis. Excipit equidē. Vir. i. geor. Semina vidi equidē multos medicare ferētes. Tibullus. Illa equidē orandi causas tibi diua relegat.

Alexāder. Reñcio: refert distat: dat re tibi lō gā. Corripies alij nisi duplex consona sublit. Reñcio ex re & iacio cōponit: & quū re syl. p ducit: cū duplicato ij scribit. Qñ vero corripit cū vnico i scribi debet. Sta. lib. theba. vi. Et pa tria vigil arte lacon hos reñcit tētus. Idē li. the. iij. Tæla manu reicitq. canes. Sūt tñ qui dicūt q trisyllaba dictio reicis reicit cōponit ex re et ico ias icit: & tūc cū vnico i scribi volūt: quū scilicet re syl. corripit. Qñ y o re pducit: cū du plicato ij scribit: & ex re & iacio ias cōponi p hibēt. Sed hæc mihi ex re & ico nō placet com positio: cū a ppro verbo deuiet significatio.

Retulo retulisti retulit: cū gemino t: & cū vnico t retuli retulisti retulit scribi pōt. Hora. i ar. po. Retuleris pānū refer: & sic viuit inept⁹ V ij

lib. xvij. Villicū Aristocratē: mediastinū atq. bubulcū.

Composita cū σπατοσ qd fcat exercitū: tra syl. corripit. Marti. Sum fceor: semp. q. fui Callistrate paup. Cū gemio l & i latio scri bit. Martia. Quadringēta tibi nō sunt Chære strate semp. cū ch aspirato & æ diph. scribitur Marti. A Sinuessanis cōiua Philostratus vn dis. cū ph & i latino & vnico l scribit. Iuue. sa ty. x. Prandēte & madidis cantat quæ Softra: tus alis.

Composita cū σωπορ qd apud nos donū fcare habet: do syl. pducit. Iuue. saty. vi. Tō foris tantū damno rapit Heliodorus. Horat⁹ ser. v. Hospitio modico rhexor comes Helio dorus. Quare errauit Pantheon: cū dixit. Cor pus Heliodori fodiūt: abeūtq. latenter. Virg. æne. iij. Nā Polydorus ego. Euterū. Polydo rū obitūcat Hydaspes. Cū vnico l & y græco scribit. Iuue. saty. vñ. Lautorū pueros artē scin dens Theodori. Martia. Pteros vatis Theo dori in flāma penates. Cū th aspirato scribit. Martia. Calliodorus habet censum: qs nescit equestre. Idē. Pinxisti venerē colis artemidore Minerū. Idē Artemidorus amat: Calliodor⁹ Artemi arat. Artemidorus cū t exili & i latio scribit. dorus Calliodorus cū duplicato l & i latio scribitur. Diodorus Ausonius languenti Marco dixit. Diodorus haruspex. Mart. Litigat & podagra Diodor⁹ Apol lo Flaccē laborat. Cū i latio scribit. Apollodor⁹ dorus aut vnico p & duplico l: do syllā. corripit: qa aliter heroico verū: aut e lōgo capi nō potest. Macer de virib. herbarū. Dicit acit Apollodo rus: q pellere possit abortū. Martia. Ante salu tabat rhetor Apollodorus: vbi chalcographi Apollonius impesserunt.

Alexander. E. de. præ. sc. cōponēs nō breui Equidem abis. Excipit equidē. Vir. i. geor. Semina vidi equidē multos medicare ferētes. Tibullus. Illa equidē orandi causas tibi diua relegat.

Alexāder. Reñcio: refert distat: dat re tibi lō gā. Corripies alij nisi duplex consona sublit. Reñcio ex re & iacio cōponit: & quū re syl. p ducit: cū duplicato ij scribit. Qñ vero corripit cū vnico i scribi debet. Sta. lib. theba. vi. Et pa tria vigil arte lacon hos reñcit tētus. Idē li. the. iij. Tæla manu reicitq. canes. Sūt tñ qui dicūt q trisyllaba dictio reicis reicit cōponit ex re et ico ias icit: & tūc cū vnico i scribi volūt: quū scilicet re syl. corripit. Qñ y o re pducit: cū du plicato ij scribit: & ex re & iacio ias cōponi p hibēt. Sed hæc mihi ex re & ico nō placet com positio: cū a ppro verbo deuiet significatio.

Retulo retulisti retulit: cū gemino t: & cū vnico t retuli retulisti retulit scribi pōt. Hora. i ar. po. Retuleris pānū refer: & sic viuit inept⁹ V ij

Composita cū σαῆνοσ qd cū th aspirato scribit: & apud nos robur fcat siue valentiā. si the syllabā corripit. Iuue. saty. x. Eloquium aut samā Demosthenis & Ciceronis.

Composita cū κρῆτοσ qd cū c & t exili scribit & apud nos robur dicit siue imperiū: cra syll. corripit. Macer de virib. hærbaz. Xenocra tes scripsit totidē cessare diebus. Papi. li. sil. iij.

Parthenope clari genus ecce Menecratis auget Martia. In somnis medicū viderat Hermocra tes. Idē. Os hoīs mulsum me rogat Hippocra tes. Cū i latino & gemino p scribit. Catullus. crates Vxorē: ac parū reddidit Harpocratē. Lucil.

lib. xvij. Villicū Aristocratē: mediastinū atq. bubulcū.

Composita cū σπατοσ qd fcat exercitū: tra syl. corripit. Marti. Sum fceor: semp. q. fui Callistrate paup. Cū gemio l & i latio scri bit. Martia. Quadringēta tibi nō sunt Chære strate semp. cū ch aspirato & æ diph. scribitur Marti. A Sinuessanis cōiua Philostratus vn dis. cū ph & i latino & vnico l scribit. Iuue. sa ty. x. Prandēte & madidis cantat quæ Softra: tus alis.

Composita cū σωπορ qd apud nos donū fcare habet: do syl. pducit. Iuue. saty. vi. Tō foris tantū damno rapit Heliodorus. Horat⁹ ser. v. Hospitio modico rhexor comes Helio dorus. Quare errauit Pantheon: cū dixit. Cor pus Heliodori fodiūt: abeūtq. latenter. Virg. æne. iij. Nā Polydorus ego. Euterū. Polydo rū obitūcat Hydaspes. Cū vnico l & y græco scribit. Iuue. saty. vñ. Lautorū pueros artē scin dens Theodori. Martia. Pteros vatis Theo dori in flāma penates. Cū th aspirato scribit. Martia. Calliodorus habet censum: qs nescit equestre. Idē. Pinxisti venerē colis artemidore Minerū. Idē Artemidorus amat: Calliodor⁹ Artemi arat. Artemidorus cū t exili & i latio scribit. dorus Calliodorus cū duplicato l & i latio scribitur. Diodorus Ausonius languenti Marco dixit. Diodorus haruspex. Mart. Litigat & podagra Diodor⁹ Apol lo Flaccē laborat. Cū i latio scribit. Apollodor⁹ dorus aut vnico p & duplico l: do syllā. corripit: qa aliter heroico verū: aut e lōgo capi nō potest. Macer de virib. herbarū. Dicit acit Apollodo rus: q pellere possit abortū. Martia. Ante salu tabat rhetor Apollodorus: vbi chalcographi Apollonius impesserunt.

Alexander. E. de. præ. sc. cōponēs nō breui Equidem abis. Excipit equidē. Vir. i. geor. Semina vidi equidē multos medicare ferētes. Tibullus. Illa equidē orandi causas tibi diua relegat.

Alexāder. Reñcio: refert distat: dat re tibi lō gā. Corripies alij nisi duplex consona sublit. Reñcio ex re & iacio cōponit: & quū re syl. p ducit: cū duplicato ij scribit. Qñ vero corripit cū vnico i scribi debet. Sta. lib. theba. vi. Et pa tria vigil arte lacon hos reñcit tētus. Idē li. the. iij. Tæla manu reicitq. canes. Sūt tñ qui dicūt q trisyllaba dictio reicis reicit cōponit ex re et ico ias icit: & tūc cū vnico i scribi volūt: quū scilicet re syl. corripit. Qñ y o re pducit: cū du plicato ij scribit: & ex re & iacio ias cōponi p hibēt. Sed hæc mihi ex re & ico nō placet com positio: cū a ppro verbo deuiet significatio.

Retulo retulisti retulit: cū gemino t: & cū vnico t retuli retulisti retulit scribi pōt. Hora. i ar. po. Retuleris pānū refer: & sic viuit inept⁹ V ij

Aristocrates

Callistratus

Chære

stratus

Philostratus

Sofstratus

Heliodorus

Polydorus

Theodorus

Calliodorus

Artemi

dorus

Diodorus

Apol

llo

dorus

Equidem

Reñcio

Retulit

Retulit

Idē. Rettulit acceptos regale numisma Philip-
pos. Prop. Rettulit & q̄rulo inrgia nostra so-
no. Sueuius in edyllio qd̄ moretū inscribit. Fe-
ra plia bello In Persas retulere suo. Antonius
Panormita. in ep̄la ad Lamolā: Sensit amor
mentē nostrā retulitq; puellae. Catul. Si reditū
retulisset: aut in tempore longo.

Reppulit
Repulit

¶ Reppuli reppulisti: reppulit: cū duplicato p.
& vnico p repuli repulisti repulit: scribi potest
Tibul. Nā Ciconūq; man⁹ aduersis reppulit
vndis. Luca. Reppulit a libycis immensum fir-
ribus æquor. Oui. heroidū. Quēq; feros repu-
li doctis medicantib; ignes. Sylus. li. xvi. Nec
dū maturus ad arma Scipio restituit terras il-
læsus lberas Troiugenis repulit Pœnos.

Repperit
Reperit

¶ Repperi repperisti repperit cū geminato p.
& cū vnico p reperi reperisti reperit scribi potest
Et vtrūq; hoc disticho posuit Ausonius: dicēs
At qui cōdiderat: postq; nō repperit aurū. Ap-
tauit collo quē reperit laqueū. Propertius. Ah
pereat quicūq; meracas repperit vuas.

Redduco
Reduco

¶ Redduco redducis. cit. cū duplicato d: & cū
vnico d reduco. cis. cit. scribi potest. Lucre. lib. i.
Reducit venus. & reducit Dædala tellus. Ho-
ra. ser. xiiij. Dñ ubi dñt capta dāssim reducere
re Troia. Idē in ep̄sto. Palma negata maciū:
donata reducit opimū. Vir. ænei. iij. Electam
classē sociosq; a morte reduxi.

Relatus
Relatus

¶ Relatus. ta. tum. cū geminato l: & cū vnico
l relatus. ta. tum scribi potest. Terē. in Phor. Qd̄
ab illo allatū est: sibi esse id relatū puter. Quod
exponens Dona. ait. Prouerbiale est: qd̄ dedit
recepit. Et geminauit: vt reliquias Danaum.
Hæc ille. Lucre. lib. iij. Id rursum cœli relatū tē
pla recepāt. Luca. lib. iij. Densaturq; globus
quantū pede prima relato. Oui. meta. xv. Esse
fidem digitis ad frontē sæpe relatis.

Liqui

¶ Alexander. Omnia p̄terita ponēs disyllaba
longa. Excipit liqui p̄m a linquo: qd̄ primā
syllabā indifferentē habet. Vir. Nec tñ indeco-
rē tua te regina reliquit. Idē. Namq; sua patriā
liquerat tellure sepultam.

¶ Alexander. Omni p̄terito reperit imus bre-
uiādo. Si de omī p̄to indicatiui dūtaxat modi
intellexit Alexander: stabit eius regula. Si yō
tā de p̄to p̄fecto subiūctiui modi q̄ indicatiui
intelligere voluit: regula stare non poterit. Nā
(vt tradit Diome.) futurū qd̄ tps̄ subiūctiui
modi i prima & secūda p̄sona pluralis num.
syllabā corripit: quæ tñ differētiæ (vt ego pu-
to) causa: p̄m (vt ait) p̄fectū p̄ducit: vñ Vir. i

Dederitis

Priapea ait. Vtilis hæc arā si dederitis erit. En-
nius. Nō m̄saurū posco: nec m̄ p̄ciū dederitis
Oui. meta. v. Haustus aquæ mihi nectar erit.
vitāq; farebor Accepisse: simul vitā dederitis i
vndis. Idē lib. iij. de p̄oto. Cū gelidā Thracē:

& opertū nubib; Hemū. Et maris Ionij transi
eritis aquas. Et in eodē. Copia nec vobis vllō
phibēte videndi Cōsulis: vt limen cōtigeritis
erit. At yō a Virgi. rī syllā. correpta ponit. ait
cū. ænei. vi. Nāq; vt sup̄emā fallā inter gau-
dia noctē: Egerimus nosti. Sed vt dixit Ser. rī
syll. p̄ter naturā corripuit Virgi. metri gratia:
quia aliter stare nō poterat versus.

¶ Alexander. Partis cōpositū retinens in fine
prioris: Hæc breuiat medijs. Excipit tantūq;
quantūq; pleriq; vtriq; tā dñ casus singu-
laris numeri q̄ nū pluralis. Lucre. Quantūq;
domus cūcter. Marcus Manilius lib. ij. Omē
quidē signū sub qualicūq; figura: Part. bñ infi-
cit. Germanicus Cæsar in arato. Virgine erūt
pluuia: pleriq; in nube fragores. Martia. Pro-
misit pariter se Phyllis vtriq; daturā. Quod si
dixeris: hæc dictiones cōtinent sub illa regula.
Hæc de cōpositis teneas: q; sit tibi tanta Vo-
calis: quantā seruabit dictio simplex. Rñdetur
q; eadē ratio ibidē & vbiq; quæ ab hac reglā
eximunt: bi syllā. indifferentē habent: quā tñ
cōstat solū esse productā.

¶ Alexander. Vocalis brevis est: alia subēte:
sed inde Demi plura quēt: vt Zoilus: Troil⁹
Laertes: Stoicus: Tagerus: Chio: Chius: Pir⁹
Ceus: Ceus: gæometra: Aeacus: Phæax: Me-
on: Mæander: Læander: Ceyx: Halocus: Ty-
phoeus: Cyane: Cyaneg: Lageos: Lagois: Me-
otis: Diana: Achelous: Erous: Enyo: Amaltea
Thyas: Agea: Tros hui⁹ Trois: Heros herois
& oīa illa q̄ apud gr̄cos emittūt gūm in ω ω
cū ω mega: quia alias mutatiā ω magnū in o
micron corripit penultimū: vt ω ω aurora
vel dies: vbi in gr̄o ω ω ω in o: ω mutatiū est.
Quedā terminata in aus p̄pria noīa: vt Mene-
laus: Proteus. Quedā terminata in aon: vt
Aon ab Aonia: Chaon: Pharaon: Didymaō:
Amytaon: Lycaon: Lapithaon. Chremetaon
Machaon: Hicetaon: Parithaon: Imaon. Quæ-
dā terminata in ion: vt Echion. Orion: Arion
Amphion Hyperion: Pandion: Ixion. Produ-
cit etiā io. Quedā terminata in ia: vt Dia: Ar-
gia: Elegia: Langia: Lāpia: Hippodamia: Lao-
damia: Lebadia: Deidamia: Pædia: Moechia:
Magia: Thalia. Quædā terminata in ius: vt
Sperchius: Lycius. Quædā terminata in oius:
vt Troius Achelous. Quædā terminata i eius
vt Peneius a Peneo: Cybeius a Cybele: Phe-
beius a Phoebe: Rhodopeius a Rodope: Cithe-
reus a Cytherea: Phineius a Phineo. Nereius
a Nereo. Perseius a Perseo: Priameius a Pri-
amo: Baccheius a Baccho. Quædā terminata i
aia: vt Panchaia: Achaia. Quædā q̄ cū ei diph-
thō. apud gr̄cos scribunt in penultima. syll.
vt Galatea: Althea: Alexādra: Cytherea: Me-

Transieritis

Contigeritis

Egerimus

Tantūq;

Quantūq;

Qualicūq;

Pleriq;

Vtriq;

pea: Deiopea: Penelopea: Calliopea: Cassio-
pea: spondeus: alpheus pareas. Quædā q̄ cū x
apd' græcos scribunt: vt echenis: æneas. Que
dā que cū xi & oi diphthō. a græcis annotant
quas diphthongos nostri in æ & ce traducere
cōsueuerūt: vt Iudæa: Astypalea: Leneus: Lye-
us. Aegæo. Aegæon. Melibœus. Melibœa. Ste-
nobœa. Eubœa. Eribœa. Bocetia. Quædā ad
iectiua in ous: vt Myrtous. Gelous. Lesbous.
arctous. argous. sardous. & alia ppe plurima
Oui. de remedio. Quisquis es ex illo Zoile no-
men habes. Martia. Zoilus egrotat faciūt hac
Troilus stragula febrē. ppiū fuit viri nomē: qd' cū i la-
tino & vnico l scribit. Vir. ænei. i. Parte alia fu-
giēs amissis Troilus armis. Sta. lib. siluar. ij.
Troilon Hæmonia traiecit lancea dextrę. fili?
fuit Priami regis: qd' cū t exili & i latio & vni-
co l scribit. Ouid. heroidū. Laerteq; fatus p q's
Laertes comitata redire. pater fuit Vlyssis. Laerte hui?
Laerte laertes: vrbis est Cilicia: teste Prole. Hora. Stoi-
ce post damnū sic vides oia pluris. Marti. Qd'
Stoicus nimitū laudas chæremon stoice moriē. Stoici
cū t & c exilibz et i latio philosophi qdā fuerūt
a stoa porticus q̄ erat athenis cognōiati: restibz
Epircuro in eplis & Laertio. Luca. li. iij. Gelidi
q̄ inculta stuetus Taygeti. mōs est in Pelopō-
neso: & cū t exili vtrobzq; scribit: & y græco.
Taygetus Oui. v. fasto. Cliq; & curuæ scita Talia lyra
Clio Sta. li. siluar. i. Frōde verecūdo Clio mea lu-
dit Hetrusco. vna fuit musarū: & cū t exili & i
Chios latino scribit. Chios cū ch aspirato & i latino.
insula est in mari Aegæo: & chi lylla. corripit:
quā in deriuatiuo pducit. Luca. lib. viij. Quas
Alfine cautes: & q's Chios asperat vndas. Ho-
ra. lib. ij. ser. Cecuba vina ferēs Alcon Chium
maris experts. Martia. Acrior hoc Chius non
erat Aufidius. Tibul. Cōsulis & Chio soluite
Pierus vincla cado. Pierus cū i latino scribit: a q̄ Pieri
des dictas tradūt. Oui. mera. v. Pierus has ge-
nuit Pelleis diues in aruis. Coos cū c exili: insu-
la est in mari Aegæo: teste Igino. quā Prole. di-
cit esse in Myrtoo pelago: quæ pars est maris
Cous Aegæi: a qua fit Cous coa coum. Sed apd' gre-
cos cū o i prima syl. Kowσ insula scribit: apd'
quos prima corripit. In deriuatiuo autē cū ω
magno scribi necesse est: cū prima pducit. qd'
nostri etiā obseruauerē pœtæ. Theocritus edi-
lio: xvij. πείσας αἶψα πῶς εἶπεν τόκο-
ωσ' ἀλολολυγερδλοισα. Propter. Callima-
chi manes & Coi sacra Philetæ. Ouid. de arte.
Si Venerē Cous nūq̄ pinxisset Apelles. Iuue.
Spartana chlamys cōchyliæ Coa. Sta. in siluis
Hūc ipse Coō plaudere Philetas Callimachus
q̄ senex Vmbroq; ppertius antro Ambissent
laudare diē. Idē. Fama subit portus nec tū trās
lata Thoantē Fraterna regnare Coō. Substā-

tiuū est vtrobzq; apd' Statiū. Pōt etiā formari
cous coa coum a Co: quo noie etiā ea insula
quā Coon vocam⁹ appellata est: teste Strabo.
li. xix. Et fortasse melius a co cous q̄ a coos dē
qū co syl. pducit. Cous itē vrbis ē fcl cis Ara-
biæ: & eiusdē nois fluius a mōte Imao in in-
dū fluēs: teste Prole. Cæa cū æ & cū ce diphthō.
Cæa scrib. ppiū a Tortellio cū tū nulla apd'
græcos diphthōgo annotet: sed cū ē qd' corre-
ptū est Κεωσ scribit. Vtroq; etiā mō dedinat
Ceus & Cea. Vnde Apolloni⁹ argonauticor: Ccus
ij. ενδλε Κεωκα τερασσα το λα ον λε Cea
ρωρ. Insula est maris Aegæi: teste Strabo. li. x
cui⁹ tū primā Oui. pduxit: quom dixit in lib.
heroidū. Cingit Aegæo nomie Cea mari. Et a
Ceo Titani filio cognōiata est: cui⁹ etiā prima
syl. apud nostros pducta est. Ouidi. mera. vi.
Quoq; mō audetis genitā Titanida Ceo La-
tonā pferre mihi. Vir. geor. i. Ceuq; lapetūq;
creat: seuūq; Typhœa. Iuue. sary. iij. Grāmati-
cus rhetor ggometra pictor aliptes. Neq; hoc Gæometra
in loco legi pōt geometres: vt vidim⁹ in diti-
one aliptes. Nā pes terti⁹ spōdeus quartus da-
ctylus est. Proper. At si quis posita iudex fedit
Acacus vna: fuit Iouis filius ex Aegina: teste Acacus
Seneca in Hercule furēte dicēte etiā Oui. li. me-
ta. vij. Enopiā veteres appellauere: sed ipse Aca-
cus Aeginā genitricis noie dixit. Quare hac in
parte minime Seruio crediderim: qui sup li. vi
ænei. hūc eundē dixit fuisse filiū Iouis ex Euro-
pa. cū æ diph. & c exili scribit. Vir. ænei. i. Aeo-
liā venit hic vasto rex Aeolus antro. fuit Iouis Aeolus
filius: a quo Aeolia regio cognōiata est. Est Aeolia
aut duplex: vna quidē in Asia græcorū colo-
nia: media inter Mysiā quē Hellepōdū adiacet
vt ostēdit Pl. lib. v. natu. histo. & Ioniā q̄ ma-
gis ad occidentē vergit. Alia Aeolia ab æolijs
septē insulis in mari Siculo sic cognōiatis: te-
sub Solino & Plinio: vt quidā volūt: dicta est
Has dixit Serui⁹ nouē esse duas paruulas illis
septē cōnumerās: quarū cura apud Solinū &
Plinū nulla fuit. Aeolia cū æ diphthō. filia fuit Aeolia
Aeoli ex Lepatra cōiuge: teste Homero lib. x.
odyssæ. Pæan cū æ diph. pprie laus est Apol Pæan
linis: & abusiue oim deor: teste Ser. & nōnun-
q̄ p ipso Apolline ponit. Iuue. sary. vi. Parce
precor Pæan: & tu depone sagittas. Vir. lib. vi
ænei. Vescētes lætūq; choro Pæana canētes.
Pæon cū æ diph. fuit medicinæ artis peritissi. Pæon
mus: a quo Pæonia hærba cognōiata ascriūt. Pæontes
a qua hærba regio Pæonia dicta est: cui⁹ popu-
li Pæones vocati sunt iuxta Pangæū pmon-
tiū Emathia cōterminū ex latere septentriōis
inhabitantes: teste Herodoto lib. histo. vij. Sta.
in achilei. Præterit & didici quo Pæones arma
rotatu. Pœas cū ce diph. pater fuit Philoetæ Pœas
V ij

- quare Philoctetes ipse Poeātius dictus est. Ouidius lib. v. tristitū. Poene decem totis aluit Poeātius annis. Aëas huius Aëontis cū æ diphthongus est Epiri a Dirrhachij mœnib⁹ ex Macedonia prius defluens: & in mare Ionium cadens: dicente Lucano libro. v. Purus in occasu parui sed gurgitis Aëas Ionio fluit inde mari. Virg. lib. æneidos. ij. Protinus Aeneas phæa cum abscondimus arces. Iuuenalis. Iam vacui capitis populum Phæaca putauit. Phæaces cū æ diphthongo populi fuerunt Corcyrae sub ditione Alcinoi regis: ut late monstrauit Homer. Mæon merus diuersis in libris odyssæ. Mæon cū æ diphthongo scribitur. Virgilius libro. x. æneidos. Illa volans Clypei transuerberat æra Mæonis: & thoraca simul cū pectore rumpit. Marialis. Perlege Mæonio cantata carmine ranas hoc est homerico. Nam Mæonia regio Lydie est: testibus Ptolemæo & Herodoto lib. historiarū. i. Mæander cū æ diphthongo: fluuius est Phrygiæ: dicente Ouidio libro metamorpho. ix. Non secus ac liquidis Phrygius Mæander in vndis. Est etiā genus picturæ: testibus Pompe. & Nonio. Virgilius lib. æneidos. i. Qz pluri-
Mælibæa ma circū Purpura Mæandro duplici Mælibæa
Mæander cucurrit. Mæander item mons quidā est Indig ut Ptolemæus ostēdit. Martialis. Cum peteret dulces audax Leandrus amores. propriū fuit
Leandrus viri nomen: qui & Læander in recto declinat.
Leander Ceyx cum cexili & y græco: fuit Alcyones cōiunx. Ouidius in epistolis. Alcyones solæ me mores Ceycis amati. Halocus cū aspirato initio: & vnico l sequente o syllaba: & eus diphthongus. Fuit Titani ex terra filius. Lucanus libro. vi. Impius hic prolem superis immisit Halocus. Claudianus de laudib⁹ Stiliconis. Cū gemini fratres genuit quos asper Halocus Martē subdiderint vindis. Tiphocus cū t exili et y græco & o syllaba & eus diphthongo scribitur: sicut Halocus: non autē cū æ diphthongo: ut scribi præcipit Tortel. Nam eus apud græcos cū ω mega in media syllaba scribitur. Vnde Homerus libro Iliados. ij. αἰετοειδέος ὀϊσφάτος τυφώεωσ εἰμυεναι εὐρπᾶσ. Lucan⁹ libro. v. Conditur Inarimes germen mole Typhoeus. Ouidius li. metamor. v. Eiecit flammamq; fero vomitore Typhoeus. Neq; diuisa est diphthongus apud Ouidiū libro pfato: ut putat Tortellius: quia (ut diximus) cum ω syllaba: non cū o diphthongo annotatur Typhoeus a græcis. Neq; em in obliquis hui⁹ nominis: & similium vlla potest inesse diphthongus: nisi per synhæresin: ut est apud Virgiliū libro æneidos primo. Iam validam Ilionei nauem: iam fortis Achææ. Ait em Ouidi. Aethereas ausum sperare Typhœa sedes. Idē eodē libro. Emissumq; ima de sede Typhœa terræ. Neq; te moueat illud Virgilij in primo georgico. Cumq; lapetumq; creat seuumq; Typhœa. Et coniuratos cœlū rescindere fratres. Versus em hypermeter est: ut etiā paulopost ait. Decoquit humorē: Et solijs vndā repidi de spumat aheni. Nullum em est nomen secunde declinationis: quod accusatiū singularē in ea mittat: nisi habuerit eus diphthogū in fine: ut Orpheus: Tydeus: Peleus: Nereus: Halocus: Perseus. Apud Ouidiū tamē fit synhæresis in tertio metamor. vbi ait. Nec quo centimanū deiecerat igne Typhœa. Nūc armatur eo. Cyane cū c exili & y græco: nympa fuit Sicula: Cyane sociā conuersa in fontem sui nominis. Alia fuit eodē nomine Mæandri fluuij filia. Et cy syllabā indifferentē habet. Ouidius libro metamor. ix. Cognita Cyane præstanti corpore nympa. Idem libro secundo de ponto. Quaq; suis Cyanem miscet Anapus aquis Sic & Cyneæ primā producit syllabā: insulæ sunt in ponto: seu magis in Thracio Bosphoro: teste Ptolemo. Lucanus libro. ij. Cyaneas tellus emisit in æquora cautes. Ouidius libro primo tristitū. Transeat instabiles strenua Cyaneas. Virgilius in georgicis. Et passo psythia uulior: tenuisq; lagoos. Genus est vitis & hæba leporarij. Horatius sermone. xij. Nec scaurus: aut poterit peregrina iuuare. Lagois gñs est piscis & auis. Mæotis cum æ diphthongo: & t exili scribitur. & primā habet indifferentē. Iuuenalis. Tale quid excusat Mæotide sæuior ira. Ouidius libro tertio tristitū. Longior antiquis visa Mæotis hyems. Palus est Scythiæ. Diana cum i latio primā syllabā indifferentē habet. Horatius in quarto carminū. Infernis: neq; em tenebris Diana pudicū Liberat Hippolytū. Virgilius libro æneidos primo. Quallis in Eurotē ripis: aut per iuga Cinthi Exercent Diana choros. Iuuenalis. Pulchra gaudet Latona Diana. Lucanus libro. vi. Parua Mycenæ quantū sacrata Diana. Filia fuit Iouis ex Latona: eodem partu cum Apolline nata. Plures tamē Dianæ fuisse refert Cicero de natura deorum.
Achelous cum ch aspirato: & vnico l. Fur Achelous Oceani & Tethyos filius: teste Hesiodo in Iou-Theogonia. A quo fluuius eiusdem nominis a Pindo quidem monte oriens: & Aetoliā ab Acarnania regione diuidens dictus est: & generaliter Achelous: a qua dicebat: ut Macrobius testatur & Seruius. Statius libro thæbai. septimo. Iachus an te retro nosserq; Achelous abibunt. Erous cum vnico r: nomen fuit vni⁹ Erous

ex equis folis. Ouidius libro metamorpho. ij.
 Interea volucres Pyrois: Erous & Aethon.
 Enyo cum vnico n & y græco: dea belli vocat
 quam alias Bellonam appellat. Martialis. Ne
 te decipiat rautus naualis Enyo. Sylus libro
 decimo. Hæc inter veluti nōdū faciasset Enyo
 Iras sua truces. Tibullus. Quicquid Amal/
 thea: quicquid Marpesia dixit. Fuit Amalthea
 cum th aspirato: Iouis nutrix: quem vna cum
 sorore Melissa caprino lacte: & melle pauisse
 asserit Lactantius Firmianus libro primo. At
 vero Parmeniscus poeta græcus capram illam
 fuisse dixit quæ geminos hædos parere sole/
 bat: quæ etiam illo tempore enixa fuerat: quo
 Iuppiter ad regē Cretæ Melissum nutriendus
 missus fuerat: & filiabus eius in custodiam da/
 tus. Quæ cum tunc forte lacte carerent: illum
 ad capram Aethiam exposuerunt. Thyas cū
 th aspirato: & y græco sacrificula Bacchi dicit
 Virgilius. Thyas ubi audito stimulat trieteri/
 ca Baccho. Agea via est in naui dicta: vt scri/
 bit Pompeius: q̄ in ea maximæ quæq; res agi
 soleant. Lucilius. Multa foro ponens: ageaq;
 longa repletur. Tros huius Trois cum t exi/
 li. fuit rex Dardaniæ: a quo Troes Troiani di/
 cti sunt. Virgilius libro æneidos primo. Tro/
 as reliquias Danaum: atq; immitis Achilli.
 Idem ægloga septima. At simul Hæroum lau/
 des & facta parentis. Heros intelligitur apud
 nos vir fortis & seuerus: hoc est plus homine
 detinens: vt ait Hesiodus. Martialis. Ridet: he/
 roicos audit Menelaus amores. Frater fuit Aga/
 mennonis. Menelaus item insula est Marma/
 ricæ provincie mediterranea: teste Ptolemæo.
 Protefilaus. Ouidius heroidum. Bella gerant alij: Protefi/
 laus amet. Fuit Laodamiæ cōiunx: ab Hecato/
 re in bello occisus. Cum t exili & vnico f: & i
 latino: & vnico s scribitur. Virgilius in Sileno
 Aonas in montes: vt duxerit vna sororum.
 Aon rex fuit Aoniæ: quæ pars est Bocetiæ Mō/
 tana. Chaon cum ch aspirato: proprium fuit
 viri Troiani nomen: a quo Chaonia regio co/
 gnominata fuit: dicente Virgilio libro ænei/
 dos tertio. Chaoniamq; omnem Troianos
 Pharaon Chaone dixit. Arator. Neciam sua iura Pha/
 raon. Aegyptusq; tenet. Rex fuit Aegypti: in
 mari rubro cum omni exercitu summersus di/
 uino iudicio: vt sacræ scripturæ attestantur.
 Virgilius libro æneidos quinto. Et clypeum
 efferri iussit Didymaonis arte. Fuit armorum
 artifex eximius. & cum i latino in prima: & y
 græco in secunda syllaba scribitur. Amytha/
 on cum vno m & y græco & th aspirato: pa/
 ter fuit Melampodis. Virgilius georgicorum
 tertio. Phyllyrides Chiron Amythaoniusq;

Melampus. Lycaon cū c exili: fuit Thani & Lycaon
 terræ filius: in lupum scdm fabulas a Ioue cō/
 uersus: teste Ouidio libro metamorphoseos
 primo. Alius fuit eodem nomine Priami fili/
 us. Virgilius libro æneidos nono. Auratum
 mira quem fecerat arte Lycaon. Lapithaon
 cum vnico p: & i latino: & th aspirato. propri/
 um fuit pueri nomē. Statius libro thæbaidos
 septimo. Cōfudere modos: puerum Lapitha/
 ona nymphæ. Idem eodem libro. Phylæa fal/
 cato Chromin & Chremetona curru. Propri/
 um fuit viri nomē: & cum ch aspirato & t exi/
 li scribit. Machaon cū ch aspirato: fuit Aeku/
 lapij filius: teste Homero libro Iliados secun/
 do. Virgilius libro æneidos secūdo. Pelidesq;
 Neoptolemus primusq; Machaon. Propertius Machaon
 us. Tarda Philoetete sanauit crura Machaon. Hicetaon
 Hicetaon cū aspirato initio: & i latino: & c & t
 exilibus. proprium fuit viri Troiani nomen.
 Nicolaus in Homero libro tertio Iliados. Bel/
 lo præstans Hicetaon. Parthaon cum th aspi Parthaon
 rato: pter fuit Oenei. Ouidius. Accipe mege/
 nerum dixit Parthaone nate. Statius libro thæ/
 baidos. viij. Exuuas: aut si patrijs Parthaonis
 aruis. Imaon proprium viri nomen. Virgi/
 lius libro decimo æneidos. Audi illa deus:
 dum textit Imaona Aleus.
 Echion cū ch aspirato & i latino: nomen fuit Echion
 citharædi. Iuuenalis satyra sexta. Accipis vxor
 rem: de qua citharædus Echion. Orion cum i
 latino: fuit Neptuni filius ex Euryale filia Mi/
 nois: vt dixit Hesiodus in theogonia. Aliam
 tamen genēsim descripserunt Pindarus & Ovi/
 dius: vt super regulam. O super r brevis: mon/
 strauimus. Ouidius in fastis. Obstitit Orion:
 Latona nitentibus astris. Valerius Flaccus li/
 bro primo. Non meus Orion: aut seuus Plefa/
 de taurus. Hic & Aorion vocatur: ri syllaba
 correpta. Catullus. Proximus Hydrochoi ful/
 guret Aorion. Hydrochous autem aquarius
 interpretatur. Orion item eadem scriptura:
 auis est indica canora: teste Clitarcho. dicente
 etiam Statio libro siluarum primo. Noctibus
 hybernis & sydera terret Orion: scilicet canu/
 fonoro.
 Arion cum i latino: fuit Citharædus opti/
 mus ex insula Lesbos: cuius historiam Herodo/
 tus libro primo: Plinius libro nono: Gellius
 libro sextodecimo retulere. Virgilius in Da/
 ne. Orpheus in si vis inter delphinas Arion.
 Amphion cum i latino: fuit (testibus Seneca in
 Hercule: & Ser. in Alexim) Iouis ex Antiopa
 Lyci Thæbañ regis vxore fili: quā i forma
 satyri grauidauit. Alij dicunt fuisse Mercurij: a
 q̄ suscepta lyra adeo dulce canebat: vt saxa ad
 V iij

- struendos muros thæbanos traxisse dicatur: dicente in arte poetica Horatio. Dictus & Amphion Thæbang cōditor vrbis: Saxa mouere sono testudinis & p̄ce blanda Ducere q̄ vellet. Et Sta. li. thæba. i. Penitusq; sequar q̄ carmine muris Iusserit Amphio tyrios accedere mōtes Hic teste Plin. lib. vii. natu. histo. primus ratio nem musicā adinuenit. Hyperion cū aspiratio ne in initio: sequēte y græco: & vnico p & i latino in penultima syllaba: fuit (vt gr̄ci dixere) teste Lactantio grāmatico sup lib. iij. thæba.) Titani & terræ filius: solisq; & lunæ ac Auroræ pater: & apud poetas latinos p sole in vsu habetur. Ouidius fastorū. i. Placat equos Persis radijs hyperiona cinctum. Statius lib. thæbaidos. iij. Impulit eoo contantē Hyperiona ponto. Cicero in pronosticis. Vt quom luna means Hyperionis officit orbi. Stringunt radijs ceca caligine testū. Pandion cū i latino: rex fuit Athenarū: teste Eusebio. Oui. metamor. vi. Quem sibi Pandion opibusq; virisq; potētē. Martia. Quod nec Cecropiæ damnent Pandionis arcem. Pandion item regiūcula est Indiæ teste Ptolem. Ixion cū i latino vtrobicq; & x ab omnibus scribit̄: p̄terq; a Tortellio: qui cum s. Ixion scribi præcepit. Pater fuit centaurorum. Nā cū Iouis & lunonis secretarius esset: elatus officio ausus est lunonē de cōcubitu attentare Cui Iuno ex cōsilio Iouis nubē ex forma sua obiecit: cū qua concumbens Ixion: centauros progeniuit. Sed cū ob id a Ioue e celo pulsus: in terras iaceretur: iactaretq; se concubuisse cū lunone: a Ioue fulminat̄ et ad inferos truditur vbi sup rota serpentibus circūfusa ligatus: perpetua volatione deuoluūt: dicēte Tibullo. Illic lunonē tentare Ixionis ausi Versant̄ celeri nō xia membra rota. Hora. in arte poetica. Perfidus Ixion: Io vagar istis Orestes. Vbi Io primā syllabam etiā producit. Fuit Inachi Argi uorū regis filia. Io aut̄ vox bacehātis syl. corripit Oui. lib. iij. de arte amādi. Dicite Io Pæan & Io bis dicite Pæan. Decidit in casses præda Dia petita meos. Dia cū i latino: insula est Crete ad iacens: teste Ptole. Alia eodē nomine insula est in mari Tyrrheno: teste Strabone: quæ alijs nominibus Naxos & Strongylos cū y græco vocatur: de qua Ouidi. Qua breuis æquoreis Dia feritur aquis. Argia cū i latio: mulier fuit Argiuis quidē ne venerāda sacerdos. Alia eodem nomine fuit Adraſti regis Argiūorū filia & Polynicis Thæbani vxor cōuersa in fontē sui nominis: de qua Statius lib. thæbaidos. xij. Quærit inops Argia vias. Argia itē regio est in Achaia: teste Ptole. Elegia cū vnico l & i latino: dici potest miseria. Stati. lib. siluag. i. Quis inter multū petulans elegia propinquat. Mar-
tia. Detineat cultis aut elegia cōmis. Frater Ioannes scripsit cū ei diphthōgo ε λε γ ε ι α. qd̄ si sic est: diphthōgos ipsa per dihæresim apud Ouidiū diuidit̄ in lib. de remedio: vbi ait: Blanda pharetratos elegia nutrit amores. Idem li. iij. de sine titulo. Venit odoratos elegia nexa capillos. Langia cū i latino fons est in Nemea silua Arcadiæ. Statius li. thæbaidos. iij. Cultra ferunt: quos pigra vado Langia tacenti. Lampia cū i latino. fluuius est Arcadię. Statius lib. thæbaidos. iij. Pæne focer: cadensq; iugis Lampia niuosus. Hippodamia cū aspirato initio sequente i latino: & duplicato p: filia fuit Oenomaï Pise regis formosissima. Ouidi. heroidū. Venit vt i phrygios Hippodamia sinus. Proptertius. Quā si dotatæ regnū vetus Hippodamix. Laodamia cū i latino: mater fuit Sarpedonis: cōpressu Iouis grauida effecta: teste Homero lib. vi. Iliados. Virgili. lib. æneidos. vi. Euadnē & Pasiphaen his Laodamia. Lebadia cū i latino: vrbs est mediterranea Boetiæ: teste Ptole. Statius lib. viij. thæbaidos. In valles Lebadia tuas. Deidamia cū i latino vtrobicq; propriū mulieris nomen fuit. Propertius. Scyria nec viduo Deidamia viro. Statius in achilleide. Deidamia dolus cuius cū grātia primū Pædia cū æ diphthōgo in prima syllaba: apd̄ græcos in penultima cū ei diphthō. annotat̄: quā nostri in i productū tranſulere: dicit apd̄ nos (teste Gellio) eruditionē institutionēq; in bonas artes. Mœchia cū æ diphthō. dicitur adulterium. Magia nomen cantario. Et est apud græcos ei diphthō. in vtriusq; dictionis penultima. Thalia cū th aspirato & vnico l: & i latino scribitur. Verū apud græcos cū ei diphthōgo in penultima annotat̄. Vna fuit nouē musarū. Virgilius ægloga. vi. Nostra hæc erubuit siluas habitare Thalia. Ouidius libro. v. fastorum. Cliaq; & curuæ scita Thalia lyrae. Sperchius cum ch aspirato & i latino scribitur apud græcos autē cum ei diphthōgo in penultima annotatur. Fluuius est Thessalię: quē (vt ait Pomponius) Pælion mōs effundit. qui cū velocissimo cursu defluit in sinum tandem Maliacum cadit. Lucanus libro. vi. Maliacas Sperchius aquas. Statius libro thæbaidos. iij. Sperchiusq; minax centaureusq; Licormas. Lycius a Lycia cum y græco in prima: & cexi li & i latino in secunda a Sratio ci syllaba producta ponitur. Ait em̄ in thæbaido. Templa Lice dabis & ditia dona sacrat̄is Postibus. Ab alijs autē poetis omnibus ci syllaba correpta ponitur. Iuuenalis. Non Phryx: aut Lycius non a mangone peritus. Virgilius. & Lycius proceſſerat Agis. Vir. Troius Aeneas libicis ereptus ab vndis. Idē geor. i. Poculaq; inuētis

Achelois Acheloia miscuit vuis: hoc est aqua. Nam (vt diximus) Achelous pro aqua ponit. Vir. lib. geor. iij. Pastor Aristæus fugiens Peneia tēpe Ovi. lib. fastor. iij. De dea q̄ seite doctas Cybeleia nepres. Cū y græco scribit. Rufus Fest⁹ in Arato. Nec scindūt mediū Phœbeia lumina mensē. cū æ diphthō. annotat. Martia. Venit Rodopeus Ab orptheo cultor Rodopeus hemo. Germanicus Cæsar in arato. Quom sedē agoceri Cythereus attigit ignis. Cū y græco & th aspirato scribitur. Virg. ænei. iij. Phineia postq̄ Clausa domus. Cū i latino & vnico n scribit. Claudius anus de rapit Proserpine: etiā Nereia Glauco Neptunū gremio cōplectit Amphitrite. Ovi. met. v. Stheni & Menalus perleia castra secutus. Vir. O forlx vna ante alias Priameia virgo. Senentus. Vel pelagi latites simul & Bacheia dona. Cū primo cexili: secundo ch aspirato scribit. Panchaia cū ch aspirato: regiuncula ē Sabæe in Arabia. Vir. in geor. Toracurise Panchaia pinguis arenis. Achaia cū ch aspirato regio est Græciæ. Proper. Et q̄ Troia nuli vetus: & quor Achaia format. Ovi. hero idū. Ah quonies dices q̄ paup Achaia nostra est. Galatea cū vnico l & t exili scribit: sed apd græcos est ei diphthō. in penultima sylla. fuit vna nympharum Nerei & Doridis filia: teste Ovi. met. xij. Virg. æglo. i. Postq̄ nos Amarillis amat. Galatea reliquit. Idem. Huc ades o Althea. Althea cū th aspirato apud græcos ei diphthō. annotat. Mater fuit Meleagri. Ouid. met. viij. Cū videi extinctos fratres Althea referri. Alexandria etiā quia cū ei diphthō. a græcis scribit: & Alexandria penultima virobiz pducta syl. effert. Proper. Noxia Alexandria dolis apuissima tellus. Sic Nicea & Nicia Antiochea Antiochia. Brauiū palma bacchi⁹ Antiochea pes tribus cōstās syllabis: vna breui: duabus lōgis: gynæciū: de quo alibi diximus: scaphiū vas: q̄a cū ei diphthō. annotat: penultima pducta enūtiat. Scaphiū tñ penultimā corripit. Nā apud græcos duplici mō scribit σκαφί ei ov. f. cū ei diphthō. & absq̄ diphthō. σκαφί ov: & tūc phi syllaba corripit. Martia. In scaphiū mœchæ Sardanapale tuæ. Genus est valis: de quo alibi vidimus. Cythærea cū y græco & th aspirato scribit. Verū apud Græcos in penultima syl. est ei diphthō. venereis est cognomē. Vir. ænei. i. Parce metu Cytherea: manet immota tuor. Fata tibi. Medea etiā cū ei diph. apud græcos in penul. syl. annotat. Huius cū lafone nota est mulieris historia. Hora. in arte po. Ne pueros corā populo Medea trucidet. Deiopea cū i latino etiā apud græcos ei diphthō. annotat in penultima. Virg. georgi. iij. Atq̄ Ephyre atq̄ Opis ac Asia

Deiopea. Propriū fuit mulieris nomē: Penelo Penelopea a græcis etiā cū ei diph. scribit: quā quidā ex nostris in i longū: atq̄ in e pductū mutant. Virg. in Priapea. Mens erat in cunno Penelopea tuo. Vxor fuit Vlyssis. Sili mō Calliopea cū cexili & duplicato l. & i latio: ei diphthō. recipit in penultima. vna fuit nouē musarum. Ovi. lib. v. fastorū. Prima sui coepit Caliopea chori. Calliopea cū duplicato f. & i latio seq̄. te e. a græcis cū ei diph. in penultima scribitur Marcus Manilius lib. i. Ex simili dictū Cepheusq̄ & Calliopea. Vxor fuit Cephei æthiopū regis. Spondeus cū ei diph. in penultima apd græcos annotat. Pes est duabz syllabis pductis constans. Hora. in arte poe. Spōdeos stables in iura paterna recepit. Alpheus simili mō ei diphthō. in penultima apd græcos retinet. fluuius est Archadiæ: q̄ lōgo tādē cursu in Achaia demergit: & ibi a terra absorpt⁹ atq̄ subter mare defluens: ex græcia in fontem Arethusam apud Syracusam i Sicilia se attulit: & inde in mare Siculū cadit: dicte Vir. ænei. iij. Nomen dixere priores Ortygiā: Alpheū fama est huc Elidis amnē. Occultas egisse vias subter mare: qui nunc Ore Arethusa tuo Siculis confundit vndis. Stati. lib. thæba. i. Sicaniō lōge religēs Alpheus amores. At vō pro proprio viri nomine cū ei diphthō. apud græcos scribit: quā nostri in æ mutates Alphæus scribūt. Pareas: παρεισ genus est serpentis. Luca. lib. ix. Et contentus iter cauda fulcare pareas. Echeneis cū ch aspirato sequere e cū x in penultima syl. apud græcos scribit. Genus est piscis: Luca. In medīs echeneis aquis. Oppianus lib. i. θαύμα δολις τινυς ἐχένηϊς εἴρασσοντο. Similiter Aeneas cū æ diph. a græcis cū p in penultima scribit. Fuit filius Anchisæ: quē Venus peperit in nemorosis Idæ colibus: teste Home. lib. ij. Ilia. dicte etiā Virgilio primo gnei. Tu ne ille Aeneas: quē Dardanio Anchisæ Alma Venus Phrigiū genuit Simoentis ad vndā. Iudæa cū æ diphthō. puincia est Iudææ Palestinæ. Luca. Incerti Iudæa dei: immo certissimi omnium: qui falso dñj appellati sunt dei et domini. Astypalæa cū y græco & æ diphthō. Astypalæa insula est in mari ægæo vna ex cycladibus: de qua Ovi. lib. ij. de arte meminit: quom ait. Cintraq̄ piscosis Astypalæa vadis. Lenæus cū æ diphthō. in media syllaba cognomen est Bacchi deductū a ληνος quod est toreular. Vir. geor. ij. Huc pater o Lenæe veni. Lyæus cū y græco & æ diphthō. Bacchi etiā fuit cognomen: a λυνω quod est soluo derivatū. Ovid. lib. metamorpho. iij. Turaq̄ dant Bacchūq̄ vocant: Bromiumq̄ Lyæum. Actæon cū æ diphthō. filius fuit Aristæi ex

- Autonoe filia Cadmi: qui tandem a Diana in ceruum scdm poetarū fabulas cōuersus: a suis canibus dilaceratus fuit. Oui. lib. metamor. iij. Adæon ego sum domini cognoscite vestrū.
- ægeon** Aegæon cū æ diphthō. in prima & secūda syl laba nomē fuit p̄priū gīgātis interpretatū ter rigena: quē cēlicolæ Briarea vocāt. Vir. ænei. x. Aegæon qualis dicitur cui brachia centū. Melibœus & Melibœa cū vnico l & i latīo & ce diphthō. annotant. Vir. in bucco. O Melibœe de nobis hęc oia fecit. Pastor a poetis ponit & est quasi bouū curā gerat. Luca. li. vi. Præcioq; nefandæ Lampados Herculeis fortis Melibœa pharetris. Vrbs fuit littoralis Magnesiæ p̄pina Thessaliæ: teste Herodoto li. hist. vi. Sthenobœa p̄priū fuit nomen mulieris: de q̄ Iuue. saty. x. Nec Sthenobœa minus q̄ Cressa excidauit. Eubœa cū ce diph. insula est Aueig adiacēs: & eodē noīe ciuitas in ea: a qua fit adiectiue Eubœicus: & diuisa diph. græca Euboi cus. Eribœa cū i latīno & ce diphthō. dicit ab Home. li. v. Ilia. nouerca Mercurij. i. Iuno. Et interpretari p̄t̄lis bucculæ seu iuuenæ: q̄a sc̄z Ilim multa indignatiōe p̄sequuta fuit. Eribœa itē duarū est vrbiū nomē: vt Ptole. ostendit: q̄z vna est in Asia: alia in Macedonia. Bocetia cū ce diphthō. in secūda syl. scribit: & si Tortel. diuisa syllaba efferri p̄cipiat. Regio est Europę quā nōnulli sub Attica cōprehendī volūt: quę ab alijs olim sub Macedonia nomē deuenisse
- Bocetus** fert. a qua fit Bocetus & Bocetius. Horati. in Bocetius ep̄ls. Bocetū in crasso iurares sanguine natū.
- Bootes** Oui. Moenia secūda: Bocetiaq; illa vocato. At yō Bootes diuisa syllaba enuntiat: cui p̄prima correpta est. Iuue. saty. v. Frigida circūagunt pigri farrāca bootæ. Cice. in Arato. Sub pedi bus caudā p̄fert finita booti. Myrtou cam y græco & t exili: pelagus est pars maris Aegæi: qd̄a Myrtilo: q̄ teste Igino de astronomia po etica Mercurij fili⁹ fuit ex Clytia: & a Penolo pe in mare pietus nomē accepit: dicente Ger manico Cæsare i Arato. Seu Myrtoas demer sus in vndas Myrtilus. Oui. hero. Et qui Myr toas crimine signet aq̄s. Gela cū vnico l: vrbs est Sicilię: teste Ptole. a qua fit adiectiue Gelous Vir. ænei. iij. Apparet Camerina p̄cul Cāpic̄ Geloi. Lesbos a Lesbos Aeggi maris insula for ma. Horati. lib. i. car. Lesbou refugit tendere barbitō. Arctos cū et exilib: dicit a nostris vr sa: vnde adiectiue arctous. Stau⁹ lib. thæba. i. Qñ Italia nōdū Signa: nec arctos aūsim spe rare triumphos. Sta. lib. siluarū. iij. Argoos frāgebat brachia remos ab argo naue. Luca nus lib. iij. Bellaq; Sardoas etiam spargunt in oras. Oui. fastoq; iij. Sardoasq; regna sinistris Respicit a remis. A Sardinia Tyrrheni maris
- insula adiectiue Sardous forma: vel fortasse Sardous melius a Sardo Herculis filio: a quo e Lybia veniēte: & Sardinia occupante: teste Solino: in sula ipsa nomen assumpsit. Et datiuus ab is ea id: teste Prisci. monosyllaba dictio est: sicut cui & huic. Quod tñ (vt ait) differentiæ causa: ne s. interiectio putet: duarū quandoq; p̄ diuere sim syllabarū cōperit: vt est apud Iuue. saty. v. Iuuenes hortant: vt illā Ire viā pergā: & eide incumbere sectæ. Sed & apd̄ Lucr. in p̄lexis locis e syllā. p̄ducta legit: vnde lib. vi. ait. Soli cet & fluuius qui visus maxim⁹. Et in eodē. Fit quoq; vt pluiue forsan magis ad caput ei Nisi forte velim dicere Lucretiū n̄ duplicasse: antiquorū more: qui et̄us et̄ cū gemino n̄ scri bebāt. Quæ sane orthographia vlt̄ q̄ Cicero nis tempora in aliquib; dictioib; durauit: ita vt referat Quintilia. Ciceroni placuisse: an̄ aī: maniamq; cū geminato n̄ scribere. Qui for bendi modus postea ab vsu cessit: maxime cū ais primā corripiat syllabā: & ait. Placet etiā hoc loco de his dictioib; eodē: eadē: vtrāq; plariq; pauca annotare. Eodē. mediā syllabā indifferentē habet. Virgi. lib. ænei. xij. Quā & tartaræ nox intempesta Megræ Vno eodēq; tulit partu. Idē in Damone. Vno eodēq; ignis sic nostro daphnis amore. Propertius. Hoc eodē ferro stillet vterq; nitor. Et illud. Nō eodē cur su respondēt vltima primis. Sta. the. viij. Fara trahunt animas: & eodē pollice damnā. Eadē nominatiui casus singularis numeri: & nomi natiui & accusatiui pluralis mediā corripit syllabā: ablatiui autē singularis. mediā habet indifferentē. Virgi. geor. ij. Nō eadē arborū pendet vindemia nostris. Lucanus. O faciles dare summa deos: eadēq; tueri Difficiles. Oui. lib. metamor. iij. At nō duriciæ iaculū quoq; vicit eadē. Virgi. Vna eadēq; via sanguisq; animusq; feruntur. Calphurn. æglo. iij. Rupe sub hac eadē: quā proxima pinus obumbrat. Nicolaus in Homero lib. xxij. Iliados. Vna ea demq; ambo satorū forte creati. Vtrāq; cum ablatiui est casus: tra syllabā producit quādo yō accusatiui vlt̄ nominatiui pluralis siue sin gularis numeri: mediā syllabā correptā habet Virgili. lib. æneidos. v. Creber vtrāq; manu pulsar versarq; Dareta. Lucanus li. iij. Vtrāq; frugiferis est insula nobilis aruis. Idem dicen dum est de Plæraq; quod de vtrāq; scriptum est. Horatius in epistolis. Si quēdam nimis an tiquæ: si plæraq; duræ. Idem. Plæraq; differat & præsens in tempora omittat. Plæus (vt tra dit Apuleius) scribitur cum æ diphthongo: et a π λῆπος per conuersionē x̄ produci in æ diphthogū deducū dixit: vt de nōnullis alijs alibi differemus.

Alterius ¶ **Alexader.** Vt tua metra petūt dabit gūs in ius. Corripis alterius. Alteri rī syl. indifferētē habet. Luca. Harpen alterius mōstrī iā cāde rubentē. Terē. Secuplos vī vnā vincet alteri⁹ singulū. Est em̄ versus: teste Prisci. trochaicus septē cōtinēs pedes & syllabā. Nā primus pes scēdus: quartus: quintus: septimus trocheus est: tertī⁹ & sextus spōdeus: lum syllaba. Rius ergo pes sextus spōdeus est: qui duas syllabas productas continet.

¶ **Alexdeār:** Tendit eous: aer: platea: chorea. **Eous** primā syll. indifferētē habet. Nam & duplicē habet litteraturā: quō em̄ primā corripit: cū aspiratiōe inītiū annotat: & ab εωσ: q est oriens: qd̄ quidē cū aspiratiōe sequēte breui apud grecos scribit̄ deriuatiōē trahit. Vñ qd̄ nos Helperus: illi εωσ τ ερσ dicūt compositū quidē vocabulū ex εωσ qui est oriens & τ ερσ finis. Sic em̄ appellat̄ lucifer: sed quādo occidit. Qñ aut̄ orit: qd̄ latine lucifer grēce φωσφορος dicit̄. Qd̄ etiā tulit Martia. noster: quom̄ ait. Cāsariū aduētū Posphore redde diē. Salu. li. silua. ij. Quinta vis Phosphorus hora Rorantē sternerat equū. Eous autē prima p̄ducta: ab εωσ: quā est aurora deriuat̄. Quā quidē dictio cū x absq; aspiratiōe principij apud grecos scribit̄: quā littera a nostris: vel in æ diphthongū: vt tradit Apuleius: vel in e p̄ductū mutari cōsuevit. Sta. lib. thēba. iij. Impulit Eoo contantē Hyperiona ponto. Vir. geor. ij. Eoasq; domos Arabū p̄doscq; Gelonos. Idē in georg. Aut quom̄ solo nouo terras irrorat Heous. Luca. li. v. Hesperio tantū quātū sum motus heoo Cardie Paranasus. dici pōt oriētalīs. Platea nō iñ p̄ductā sed etiā correptā mediā habet: quē admodū et inferius hic auctor terigit: vt est etiā apd̄ Horatū in ep̄is. Puræ sunt plateę. Choreā cū ch aspirato: cū & diphthōgo in penultima syllaba apud grecos annotat̄. Quā diphthōn. a n̄is vel in e vel i virtūq; p̄ductū mutari cōsuevit. Sed in dictiōe choreā tā correptū & q̄ p̄ductū apud poetas compit̄. Vir. ænei. vi. Pars pedibus plaudūt choreas: & carmina dicūt. Propertius. Protinus & nuda choreas imitare suta Tibul. Hic choreę cātusq; vigēt: passimq; vagantes. Oui. meta. xiiij. Ad numerū motus pedibus duxere choreas. Martia. Nūc cōsul p̄toruē tenet: reducetq; choreā. Prop. Nec min⁹ assiduīs Edonis festa choreis. Simili nō

Platea **Chorea** **Malea** Malea cū vnico l Laconiæ: mediā syll. & correptā & p̄ductā habet. Virg. ænei. v. Ionioq; mari Maleaq; sequacib; vndis. Sta. li. thēba. i. Arripit exemplo Maleæ de valle refurgens. Lucan. lib. vi. Et ratibus longæ flexit Donare Maleæ. Proper. Præbeat hospitio sua Malea

suo. Rhomphæa cū aspiratiōe post r & æ diph Rhomphæa thon. in penultima syll. annotat̄: quā etiā ex natura p̄ducit. Vale. tamē Flaccus illā corripuit: quom̄ li. vi. dixit. Acquaq; nec ferro breuior: nec rhomphæa ligno. Genus est gladij. Alexander. Cū chiragra podagrā quidā breuiant: alij nō. Chiragra cū ch aspirato & i latino: & podagra: ex natura mediā syllabā correptā habet. Martia. Sed nil patrono porrigit hæc chiragra est. hoc est manū dolor. Nā cōponit ex χ εῖρ: quā est manus: & α γ ρ α dolor: atrocitas: vel aspera infirmitas. Sic & podagra ex π ο υ σ: qui est pes: & α γ ρ α atrocitas cōpositū vocabulū: hoc ē pedū dolor. Catullus. Illā affligit odore: ipse perit podagra. Martia. Liugar: & podagra Diodorus flaccē laborat.

¶ **Alexander.** Ante b fit breuis a: sicut scabo: tue scabelū. Et stabili stabulū dabo vel labo siue flabellū. Flabellū a flabro diminutiū est & primā producit syllabā. Proper. Et modo pauonis caudæ flabella superbæ.

Alexander. A c breuis. Excipit Trachyn: Trachyn Acis: macero maceras: cacabo: glacio. Pachynus. Luca. lib. vi. Flebile pieridū Trachyn: p̄ciumq; nefandū. Vrbis est Boetia: teste Sira. & cū t exili & ch aspirato: & y græco scribit̄. Nām τ ρ α χ υ σ græce: latine alperū interpretatur. Acis cū vnico c exili & i latino: fluuius est Siciliae hærbosus: dicente Oui. li. fasto. iij. Et ripas hærbifer Acis tuas. Macero primā syl labā indifferētē habet. Oui. heroidū. Maceror interdum. Et Germanicus cæsar de Terentio loquens ait. Lenibus atq; vñā scriptis adiuncta foret Vis comica: vt æquato virtus polleret honore. Cū Græcis neq; em̄ hac despecta parte iaceres. Vñ hoc maceror: & doleo ubi deesse Terenti. Hora. i. carmi. Quā lentis penitus maceret ignibus. Lucre. lib. iij. Macerat in uida ante oculos illū esse potētē. Calphurnius æ glo. vi. Te potiar Crotale: qua nunc ego maceror vna. Priscianus in perthegeſi. Frangitur hircino maceratus sanguine tantū. Macer de viribus herbarū. In caustio vino quo sit macerata soluto. Ouidius in lib. qui de Philomela inscribit̄. Cacabat hinc perdix: hic glaciōtat improbus anser. Cacabare perdicū est: cū voces edunt: glaciare vero anserū. Pachynus cum ch aspirato & y græco primā corripit syllabā. Virgilius libro æneidos tertio. Prestat Trinacrij metas lustrare Pachyni. Atq; Ouidius: vt primā positione produceret: cū c exili sequēte ch aspirato Pachynus scripsit: quom̄ dixit lib. metamor. xiiij. Equibus imbriferos versus Pachynus ad austros. Vñ est ex trib; Siciliae promontorijs: testib; Strabone & Plin.

Chiragra

Podagra

Flabellum

Acis

Macerō

Cacabo

Glacio

Pachynus

Pachynus

Quod ideo p modū exceptionis posui: vt literatura & quāritas syllabae scribi posset. Plia & em alia tā viros: q̄ locorū ppria noīa suis locis: hac ex causa ab Alexādrī regulis eximētur: de quibz tamē auctor ipse excusandus est. Neq̄ em oīa complecti possibile fuit maxime cū nō animo illius sederit de pprijs noībz quātitates differere: licet de paucis edisserit: quē: vt puto tūc illi memorię occurrebāt. Quare magis gratiarū actiōes q̄ rephēsiōes auctori debemus: quo quidē pulchriori ordīe syllabaz quantitates descripsit nemo.

Dacus ¶ Alexāder. Hinc acer. Tracus: faciūsus: machina: dacus: Produc. Dacus a Dacia: secundi ordinis primā: vt recte qdē hic auctor tradit: pducit syllā. Primā autē ordinis Dacus: da syllā corripit. Martia. Grande iugū domita Dacus ceruice recepit. Sta. lib. iij. siluag. Mandataq; fidus Signa tulit: cū prima truces amentia Dacos Impulit. Vir. ænei. viij. Indomitiq; Dacē & pontē indignatus Araxes. Luca. lib. vj. Et ventos errare Dacas in mœnia ducat.

Gradius ¶ Alexander. Ad corripies: tibi sint gradus: & vada testes. Excipit radix & clades: suadeo: spadix. Trado: traduco. Gradius primā syllā indifferentē habet. Virg. ænei. iij. Gradiūq; patrē Geticis qui præsider aruis. Sta. li. thæba. iij. Gradius quātas populis spoliauerit vrbes. Valerius Flaccus lib. iij. Indita Amazonidū magnoq; exorta gradiuo Gens ibi. Ouidius lib. meta. vi. Et genus a magno ducentē forte Gradiuo. Cognomē est Martis. Ladon etiā Archadiæ fluiuius: primā pducit syllabā.

Ladon Oui. lib. metamor. i. Donec arenosi placidum Ladonis ad amnem Venerat.

Sapphirus ¶ Alexander. Est sup̄ brevis a: sit sapphirus tamē extra. Sapphirus cū psequēte ph & i latino scribit. Et cū primā syllā. postidē pducit Nec sub hac reglā capit: nec sub illa exceptiōe continet: qua scribit. Apulus & papa: sapphir⁹ crapula: lapa. Lapis est nobilis & præciosus.

Agea ¶ Alexander. Ag brevis. Demit agea: tragula: cōtagiū: repagulū: coagulū: quę oīa cū vnico g scribunt. Neq; em aliter eximi possent. Ennius. Multa foro ponēs: ageaq; lōga repletur. Vta est in naui: dicta (auctore Pompeio) q; in ea maxime quęq; res agi solēat. Syllius

Tragula li. iij. Cui tragula semp Fulminē armabat celebratū missile dextrā. Lucill. Tū spara: tū tū miter portant: tragula porro. Tragula cum t exili: genus est tæli: dicta (vt scribit Pompei⁹)

Contagiū q; scuto infixā trahat. Cōtagiū ex con & tago tagis p rango tangis cōponit. Virg. geor. iij. Dira p incautū serpent cōtagia vulgus. Idē in bucco. Nec mala vicini pecoris cōtagia ledēt.

Contagio Sic & Cōtagio & contagēs tā syllā. pducunt.

Iuue. sati. ij. Cretice pelluces dedit hāc cōtagio labē. Lucre. lib. iij. Quę cōtagē sua palloribz omnia pingūt. Coagulū a cogo ex cō & ago descēdit. Calphurn. æglo. iij. Velcī: & nulla tre muere. coagula lacte. Repagulū ex re & pago pagis p pango pangis componit. Oui. meta. v. Rapraq; de dextro robusta repagula positi. Obices dici pnt. Vagio primā pducit syllabā Ouid. lib. meta. x. Reddit onus: vagitq; puer. Idē in heroidibz ep̄la Canaces ad Machareū. Vagitus dedit ille miser sensisse putares. In libro autē de philomela prima correpta est: vbi sic habet. Actepores vagiūt. Verū vt ego puto: Ouidij carmē: qdē de Philomela inscribitur nunq̄ tantus poeta somniauit: quicquid imitari affirmare audeant.

Calco ¶ Alexander. A sup̄ tardant dissyllaba. Excipit Cales. Vir. lib. ænei. vij. Aequora quiq; Cales linquit: amnisq; vadosi Accola Vltur ni. Oppidū est Campaniā: a quo & Cales denominati sunt. Cū exili scribit & effertur.

Halec ¶ Alexander. Hęc quibz est crescens grūs corripe: sicut Sal salis: atq; palus. Demit halec: q; vt in ipsa dictione vidimus: cū vnico l scribit Hora. Ego facem primus & halec. Primus & inueni piper albū: cū sale nigro. Martia. Cap paim: & putri Capas halece natastes. Genus est liq̄minis & piscis sic ab auctoribz vocitati.

Calo ¶ Alexander. Calo demit & ales. Calo cū c exili: primā syllā. indifferentē habet. Oui. lib. fastorū. iij. Per flammā salisse calones. Legi tū i quodā codice salisse calonos. Hora. Hūc pmixerūt calones atq; caballi. Callones militū erant serui: qui auctoribz Pompeio & Ser. calas: hoc est clauas ligneas vlt fustes gerebāt.

Aleto ¶ Alexander. Quę polysyllaba sunt breues. Excipit Aleto: palatiū. Aleto cū vnico l: & exili scribit. vna est ex tribus furijs infernalibz. Orpheus in argonautico. Τισίφοων Τεκεί αλκκτω Κείδισα ΜΕΥ αίρα. Syl. lib. xij. Nō ipsa Aleto: nec feta furore Megæra. Oui. in heroidibus ep̄la Philidis ad Demophoontē. Affuit Aleto breuibz torquata colubris. Vir. ænei. vj. Lucificā Aleto dirarū a sedefororū: Inferniq; ciet tenebris. Idē. lib. gnei. vj. Reginā Aleto stimulus agit vndiq; bacchi. Aleto hic accusatiui casus est. Nec est alius casus nisi grūs: qui teste Ser. Aleto facit. Palatiū (inquit Var. de lingua lati. quidā a balatu dictū putant. Vnde Neuius: vt idē auctor pgit: palatiū balatiū appellat. Et Pōpei. ait. Palatiū dictū est quasi balatiū: quia ibi romana in palatio pecus pascēs bellare cōsueuerat Vel (vt subdit) a palo. las deducit: quia scilicet ibi palare: id est errare pecudes solerent. Verū cū balo balas & palo. las: primā vt phabim⁹

syllabam pducāt: sic & palatiū. Syl. lib. xiiij. Lanigeræ balant stabulis. Oui. in libro qui de Philomela inscribit: si tamē codex non mentiē auctorē. Blaterat hinc aries: & pia balar ouis. Iuuenalis. Pecudē spondere sacello Balantē: & laribus cristā pmittere galli. Nō audet. Virgi. lib. ænei. ix. Et nūc balantes video: genitūq; cadentū. Sylius lib. xij. Quā ranti fuerint cadere ut palatia cernas. Sta. li. siluarū. i. Dū noua cōtētis surgāt palatia flāmis. Idē siluarū. iij. Sub ire noui palatia fāces. Martia. Inde sacro ueneranda petes palatia diuo. Idē. Astra licet ppius palatia lōgius essent. Idē. Sic fora mirent: sic te palatia laudent. Attamē poetē pro suo arbitrio pa syllabā etiā correptā poluere. Luca. Phœbea palatia complet. Sylius lib. i. Aspice mōtis apex: vocitata palatia regi. Idem in primo. Obsessa palatia vallo. Oui. de arte. Illic q; tulerant nemorosa palatia frondes. Idem lib. metamor. i. Haud timeā magni dixisse palatia celi. Virgi. georgi. i. Quæ Tuscum tyberim Romana palatia leruas. Valerius Flaccus li. ij. Iliaciq; lares tantūq; palatia regni. Iuue. saty. ix. Et aduectę secreta palatia matris. Propri. Atq; ubi nauali stant sacra palatia Phæbes. Idē. Cel sac; Romanis decerpta palatia tauris. Ut autē Varro dicit libro p̄fato. Nōnulli a Palantia Latina vxore palatiū dictū existimāt. Plin. autē a Pallante vel a pallantoe oppido dictū tradit: sed tunc cū duplicato l: palatiū scribi deberet: maxime cū primā producit syllabā: quod tñ Talea in scribendo a nemine obseruatur. Talea etiā producit primā. Serenus. Fraxinea i flammis quē fundit talea succū. Taleg dicunt p̄fegmi na siue putamina lignorū: v̄p̄exilice. Talia cōpe folliculū vocat: teste Festo.

Alexander. Balistaq; tolles. Alea: caligo: balenaq; salebra: squaler. Ballista cum duplico l scribit. nam a βαλλω: qd est iacio: vulnero: sagitta deriuat. Quod quidē apud græcos cū r post t βαλλιστρα effert: gen⁹ est tormētū muros cōcutientis. Ouid. lib. i. de tristib; Quā graue ballistæ moenia pulsat opus. Idē lib. me tamor. xi. Nec leuius pulsata sonat q̄ ferreus olim: Quom laceras aries: ballistaq; concutit arcēs. Nonius ballistā appellat: quā saxa maiora & grauiora iaciunt. Luca. autē pro instructo hastā quandā iaciēte: accipisse videt. ait em. Neq; em solis ex cussa lacertis Lancea: sed tenso ballistæ turbine rapta. Haud vnū cōiēta latus transire quiescit. Alia cū primā corripit syllā. cū vnico l scribit: ut est apud Lucanum. Quas Alia dades. At vero Virgi. ut primā produceret: vnū l interposuit. teste Ser. quom dixit sup lib. ænei. vij. Quosq; secans infaustū interluit Allia nomē. Hūc etiā imitatus est Sy

lius lib. viij. dicens. Maior & horrificis sese ex Allia tulit Allia ripis. Fluuiū est in tyberim defluēs: teste Lūio. Alea autē ludus cū vnico l: primā (ut recte quidē hic auctor tradit) syllabā pducit. Hora. in episto. Quē damnoſa Venus: quē praeceps alea nudat. Salebre primam corripit syllabā: nō illā producit: ut hic auctor voluit. Proper. Luna ministrat iter: demonstrat astra salebras. Martialis. Sed quæ p salebras altaq; saxa cadūt. Hora. in epist. Qui querit salebras & acerbū trigus et imbres. Gualfredus in arte poetica. Quo pede trāſcurras salebras: quā daue recludas: Hostia. Sunt salebræ lapides: sup quibus in vñs transit. Quin etiā (auctore Festo) incultræ oratiōes nōnunq; salebræ dicunt.

Alexander. A sup m tardant disyllaba. Excipitur Samos. Virgi. ænei. vij. Threiciāq; Samos mū: quæ nunc Samothracia fert. Insula est in mari Aegeo: Et dixit Virgi. Threiciā: ad differentia alterius insulæ Sami: quæ teste Prolem. Asiae adiacet ex opposito ad Ephesum. & Andro vicina est: de qua Iuue. sat. iij. Hic Andro ille Samo. Et Luca. lib. viij. Ephesumq; relinquens. Et placidi colophona maris spumantia parua: Radit saxa Sami. Same huius Same: Same vrbs est Thraciæ in Cephallenia: quæ & hęc Samos declinat: auctore Strabone lib. x.

Alexander. Quæ polysyllaba sunt breuiabis excipit Lamius. Lamius cū vnico m & i latu: Lamius no: mōis est loniæ: a quo Endymion etiā Lamius dictus est. Oui. li. iij. de arte. Lamius Endymion nō est ubi luna rubori. Idem lib. ij. de tristib; In Venerē Anchises: in lunā Lamius heros. Stati. lib. siluarū. iij. Cedar tibi Lamius vitro. Sunt tamē qui cū tm lacmius legūt. Lamia eadē scriptura: aial est faciē p̄teadens muliebri. Hiero. in threnis Hiere. Sed & lamig nuda uerūt mamas: lactauerūt catulos suos.

Alexander. A sup n longā faciūt disyllaba Manes plurali tm nūme. declinatur. & primā syllabā indifferentē habet. Vir. ænei. iij. Stant manib; aræ cæruleis meste vitis. Lucre. lib. iij. Et nigras maciāt pecudes manib; q; deisq;.

Alexander. Ni sint a longis polysyllaba curta locabis. Ganeo demat. Ganea foeminino & ganeum neu. genere declinari pōt: ut alibi doctum. primāq; apud Prudentiū corripit. Ait em in Plychomachia. Ima patitiā ganearū lege tueri. Et a Ganea Ganeo descendit. cui⁹ prima syllaba a Iuuenale producta ponit: dicte saty. xi. Sed laudē siliquas: occultus ganeo pulres: is est qui lustra frequet.

Alexander. A p breuis. Excipit apher aphra aphrum ab aphrica. Apis: Apocynus: Apida nus: saperda: lapo: laparthes. Virgi. georgi. iij. Omnia secū armentarius apher agit. Lucanus

- li. iij. Aut vagus Apher equos: vt primū emi sit in agmen. Neq; em ab illa regula demitur. Est sup f breuis a. Stati. lib. siluarū. iij. Mergat adoratus trepidis pastoribus apis. Oui. lib. ij. de sine titulo. Et comes in pōpa corniger apis erat. Luca. lib. ix. Et facer in cineres magni ma stabiit apis. Bos diq; lingua Aegyptia: & facit in grō apis vel apidis: & cū vnico p & i latino scribit. Pro paruo aut volatili primā corripit syllabā. Oui. lib. metamor. xiiij. Nō apis inde tulit collectos sedula flores. Apœninus cū vni co p: & œ diphthongo scribit: si Seruio credi: qui ab Hannibale Poeno nomē accepisse dixit.
- Apēninus** Hic tamē a græcis apenninus absq; diphthon. & cū duplicato n scribit & efferit. Persius saty. ij. Sic costā lōgo subduximus Apœnino. Vir gi. lib. ænei. xij. Vertice se attollens pater Apœ ninus ad auras. Mons est qui ab alpibus pfi tiscens: vniuersam Italiā vsq; in Sicilia diuidit
- Apidanus** teste Plinio. Apidanus cū vnico p & i latino: fluuius est Thessaliæ: teste Hero. lib. histo. viij. Propertius. Qualis in hærboso cōcidit Apida no. Lucan⁹. It gurgite rapto Apidanus: nunq; quæ celer nisi mixtus Enipeus. Valeri. Flaccus lib. i. Segnior Apidani vires vt sentit Enipeus.
- Saperda** Saperda a sapio sapis deduci: teste Marcel. & dici pōt quasi sapiens vel elegās. Varro in mo dio. Omnes videmur nobis esse belli festiui sa perda. Saperda item genus est conchæ malifa poris: auctore Pompe. & nōnunq; p sterquilio no ponit. Et primā pducit syl. Pers. saty. vi. Et quid agam rogitas: en saperdā adueho ponto Nec te moueat: q; sapio sapis: a q; saperda de scendit primā sylla. corripit: saperda vero pro ducit. Sunt em plæreq; dictōdes: quæ & si a pri mā corripientibus syl. deriuent: illā tamē pdu cunt: vt flabellū a flabro: ala ab alo alis: agea ab ago agis: lex legis a lego legis: vel (vt ali j volunt) a ligo ligas: latea a lateo lates: regula a rego regis: stypendiū a stype: regula a tego tegis: sedes a sedeo sedes: libella a libra: scabi/
- Sapo** dus a scabo scabis: vel a scribit. Sapo notū est vocabulū. Serenus. Attrito sapone genas pur gare memento. Lapat hos cum vnico p: & th aspirato primā corripit syl. Columella. lib. xi Lubrica iam lapathos iam rhamni sponte vi rescunt. Hora. sermone. xiiij. Et lapathi breuis hærbæ. Lapates eadē scriptura: genus est holeris. a Lapatho dictū: & primā apud Serenum syllabā producit: quom ait. Sæpe chelidoniā cū succo lapathis addis. Et Alexander nequā.
- Lapathes** Lapathes cibus est: & holus componit eundē. Alexander. Nisi papilio vel papulo. papo.
- Apulia** Apulus & pāpa: sapphir⁹: crapula: lapa. Map paq; cū rappa. Apulia Italiæ regio primā syl labā indifferentē habet: secundā vō productā
- Ediuerso Apulus ab Apulia primā productū Apulus & secundā corripit syllabā. Iuuenalis saty. iij. Prouincia tanti Vændunt agros: sed maiores Apulia vændit. Martia. in apophoretis. Velle ribus primis Apulia: parma secundis. Hora. sermo. v. Incipit ex illo montes Apulia notos Ostentare mihi. Idē. iij. carminū. Nutricis ex tra limen Apuliæ. Hic prima huius dictiōnis syllaba correpta est. Est em metrū quatuor pe dum: quorū primus spōdeus est: secundus & tertius choriambus: vltimus iambus. Sed & Pyrrhichius in fine locari potest: qui duabus syllabis breuib; constat. Choriambus autē quatuor syllabis conficitur: prima & vltima productis: duabus intermedijs correptis. Lu canus lib. v. Apulus Adriacas exit Garganus in vndas. Persius satyra. ij. Nec linguæ tantū sitiat canis Apula quantū. Apulū vrbs est Da cia: teste Ptole. Sapphirus cū p sequente ph & i latino scribit: primāq; syllabā (vt alibi dixi mus) positione producit. Mappa cū duplicato p primā positione pducā habet. Hora. in ser monibus. Vilibus in scopis in mappis in sco be quantus Constat sumptus neglectis flagi tium ingens.
- Alexander. A r breuis. Excipit Caria: Sarus** Larius: Larissa: Larisa: Arabia: Sagaragus: Arene: Baris: Bariū. Caria cū cexili & vnico r & i latino: regio est in minori Asia: inter Ly ciam & Ioniam: a Cara rege cognominata: q; auguria ex aubus primis comperit: vt scribit Plinius lib. viij. natura. histo. cuius populi Ca res vocant. & primā syllabā indifferentē ha bet. Marcus Manilius lib. iij. Arcades antiqui celebrataq; caria fama. Marti. Aere nec in va cuo pendētia mausolea. Laudibus immodicis Cares in astra ferant. Carolus Arretinus. Nūc Cares Caria antiquo fuerit spoliata sepulchro. Petr⁹ Riga in leuitico. Larus fluminis est habitator: Larus & incola terræ auis est: græcū quidē vocabu lum: quæ latine fulica dicit. Virgi. in geor. In sicco ludūt fulicæ. Homerus autē corripuit in quinto odissæ. Larius lacus est comensis in Insubria: a laro aue (vt quidā volunt) cogno minatus: quia hæc apud illū ipsū lacum a tus habundat: vt etiam in ipsa dictiōne aper te monstrauimus. Virgi. in Geor. Te Lati ma xime: req; q; e Fluctibus: ac fremitu assurgens Bænacæ marino. Inde fit Larius laria lariū. Catullus. Veronam veniat. Noui relinquens Comi mœnia. Lariumq; litus. Larissa cum vnico r. & i latino: & duplicato s. vrbs est in Thessalia: testibus Acrone: & Lactantiogrā matico super librū secūdū tha baidos. Ptole mæus autē duos in Macēdonia: hoc est Thes salia posuit: quarum vna est Pelasgiotū: alia

Phithiotidis. Rursum et aliā eiusdem nominis scripsit esse in Caphiotide Syriæ. Et a Larissa: Phithiotidis Achilles Larissæus cognominatus ē. Lucanus lib. vi. Atq; olim Larissa potēs: hæc est Phithiotica: de qua etiā Horatius oda prima. Nec tam Larissæ pūssit campus opimæ. Virgilius lib. æneidos. ij. Quos neq; Tytides: Larissa nec Larissæus Achilles. Larissa huius larissæ: & Larissæ Larissæ huius larissæ: cum vnico r & latino: & vnico f: vrbs est in Asia iuxta Cumam: a qua Larissæus Iuppiter Larissæus dictus est: vt Straboni placet. De hac Statius lib. thæbaidos. ij. Post habitata est Larissa iugis. Est & eodē nomine vrbs in Creta: in Peloponneso arx Argiuorū: villa in agro Attico ad Tralles: alia in finibus Hæmi. Larissus fluuius est Eleorū: ab Agro Dymā dīsterminās: ibiq; alia est Larissa: vt scribit Theopompus: Arabia cum vnico r: & duplicato r Arrabia scribi potest. Virgilius georgico. ij. Eoasq; domos Arabū pictosq; Gelonos. Propertius. Et domus intactæ te tremat Arrabiæ. Idem. Nec si qua Arrabio lucet bombyce puella. Priscianus in perihegesi. Arrabiæ populi celebres hi nomine clari. Idem in eadē. Arrabij cernes extremē litora pōti. Arrabia triplex est: vt docet Ptolemæus. Felix: Petræa: Deserta. Smaragdus primā syllabā indifferentē habet. Lucanus lib. viij. Terga sedent crebro maculis distincta smaragdo. Statius lib. thæbai. ij. Sudor vbi arcano florētes igne smaragdos cingit. Prudentius in psicomachia. Has inter species smaragdina gramine verno. Martialis Sardonycas: smaragdū: adamantas: iaspidas vno portat in articulo. Vbi nonnulli codices scriptum habent smaragdos. Sed nescio quo pacto stare possit versus: nisi fortassis antiquorum more: si littera cum vocali per eclipsim elidatur. Nam apud antiquos si littera quādoq; abijciēbatur sola: quandoq; etiā cū vocali: vt hoc vno Ennii versu cognosci potest. At em in annalibus. Interea fugit albus iubar Hyperionis cursum: vbi us abijcitur & i quē erat cōsonans: in vocalē per dihæresim mutatur: ita vt albi i: pes sit dactylus: vbi etiā iubar masculini generis est: cum alias neutri sit generis. Quod etiā Priscianus ipse annotauit. Sic Hyperionis solū amittit. Idem Ennius. Oua parere solet pennis genus condecoratū: vbi genus si litterā perdit. Lucilius satyrarū. v. Si tam corpus loco validum: ac regione maneret. Nam corpulo: detracta si littera: dactylus est. Idē Tullius in Arato. Toruus draco serpit subter: superaq; retorquens sese: vbi toruudra: amota si littera: dactylus est. Sic & Virgilius noster. Inter se cōisse viros: & decernere ferro: vbi dicat Seruius scum vocali per eclipsim supprimi

oportere: ita vt recte pes sit spondeus. At vō Seneca in quadam epistola dicit Virgiliū cernere posuisse pro decernere hoc modo inter se cōisse viros et cernere ferro. Et sic absq; eclipsi stabit versus. Sed apertum est Iuuenalis exenaplum illud vbi ait. Dispositis prædices hamis Nam cum hamus primam producat syllabā vt est apud virgilium lib. æneidos. v. Lenibus hinc hamis confertam auroq; trilicem necesse est si litteram cum e vocali abijci. Est igitur smaragdus lapis præciosus: & eiusdem nominis mons in Aegypto: teste Ptolemæo: vel in Maritima provincia: ab orientali parte. Baris cū Baris vnico r. & latino lingua Aegyptia cymbam significat: teste Diodoro. Proper. Baridos & contis rostra liburna sequi. Baris item: vrbs est mediterranea Phrygiæ Pisidiæ: & eodem nomine fluuius Indiæ: teste Ptolemæo. Baria Baria vrbs est Hispaniæ: vt idem Ptolemæus ostēdit. Barium oppidum est Aetolorum: Peucetio Barium rum teste eodem. Ptolemæo. quod etiam primam producit syllabam Horatius sermone. v. Postera tēpestas melior uia: peior adusq; Barimonia piscosi. Barhæ cum duplicato r. se Barheundo aspirato: & æ diphthongo populi quidam sunt indiæ vt idem Pto. docet. Barrhus Barrhus eadem scriptura: pro elephantō ponitur: a cuius ossis similitudine: dentes Barrhi dicuntur. Horatius. Quid tibi vis mulier nigris dignissima barrhis. Statius libro thæbai. iij. Aegion: Arenemq; & quas Theseia Troezen: vrbs est Arenē Messeniæ in Achaia. Arena autem primā cor Arena ripit syllabam. Ouidius Heroidū. Quid facis Oenone: quid mandas semina arenæ. Alexander. Quom subit a f. producit dissyllaba. Excipti Prason & Thassos. Prason græcè Prason cer: iacine porrū significat. Vnde prasinus prasinus sina prasinum. Mar. De nostra prasina synthesi empta toga: hoc est viridi: ad similitudinē coloris porrū. Thasos cum th aspirato: insula Thasos est Thraciæ: teste Herodoto libro historia. vi. quā Prole. dicit esse in mari Aegæo: & est vna ex cycladibus. Statius lib. siluarum. i. Nō huc admittit Thasos: aut vndosa Carystos. Inde fit Thasius thasia thasium. Virgilius li. georg. ij. Sunt Thasiæ vites: sunt & Mareoti. albæ. Alexander. Polissyllaba curta locabis. Exciptur Asia: & Asopus Virgilius. Et longa sonoros. Dant per colla modos: sonat amnis: & Asia longe palus quædā est Mysiæ: teste Seruius super lib. vñ. æne. Asia autē regio primā corripit syllabam. Virgi. iij. Georgi. Addam vrbes Asię domitas. Statius libro thæbai. vñ. iā ripas Asopæ tuas Boeta que ventum Ouidius de line utulo. Quid referā Asopon quē cepit Martia Thæbe: fluuiū ē Achaig: teste Ptole. X ij

- Blatero** ¶ **Alexāder.** At brevis: demitur blatero: Atella & Atina. Blatero primā syllabā indifferenter habet. Horatius sermōe. xvij. Audit quo modo magno blateras clamore: furisq;. Oui. de Philomela. Blaterat hinc aries: & pia balat ouis. De hoc verbo alibi vidimus. Atella cū vnico t exili: & gemino l: oppidū fuit Campaniæ mediterraneū: teste Ptole. a quo Atellani ludi dicti sunt. Iuuenalis saty. vi. Vrbicus exordio risum mouet Atellanæ. Syllius in. xi. lāq; Atella suos iamq; & Galogræcia adegit. Vbi calchographi impresserunt. Iamq; & Atella. Atina cū vnico t exili & i latino scribitur. Mar
- Atina** tialis. Quo ciue Prisca gloriatur Atina. Virg. lib. æneidos. vij. Tæla nouant Atina potens: Tyburq; superbi. Syllius lib. viij. Descendēs Anna aberat. Vrbis fuit iuxta Pontinas paludes Campaniæ: teste Seruio: quā Ptolemæus dixit fuisse Latinorū mediterraneā. Alia eodē nomine vrbs fuit in Boetia.
- Quattuor** ¶ **Alexander.** Et retrahatur Quattuor & fatū Quattuor ab omnibus cū duplicato t scribit: & primā syllabā positione producit. Virgili⁹ lib. æneidos. x. Quattuor hic iuuentoes: tidem quos educat Vpheus.
- ¶ **Alexāder.** Sed longa notabis Hæc: quibus in superest: aut r: muta præeunte. Excipit Matinus: matella: Crathis. Matinus cum t exili: & i latino: mons est Apuliæ. Lucanus lib. ix. Vulturis & calidi lucent buceta Matini. Horatius in primo carminū. Pulueris exigui ppe lituus parua Matinū. Matella cū t exili & gemino l. diminutiuum est a matula: quod quidem vas est vrinariū. Martialis. Dispeream si tu Piladi præstare matellam Dignus es. Crathis cum t exili & th aspirato & i latino: nomē est duorū fluuiorū: quorū vnus est Achivorū: teste Herodoto lib. historiariū primo. Alius est Calabria. Et ab Ouidio prima syllaba indifferenter ponitur. At em lib. de ponto. iij. Hic Lycus; hic Sagaris: Peneusq; Hypanisq; Crathisq;. De Achivo loquitur: De Calabro autē intellexit: quom dixit lib. metamor. xv. Crathis & hinc Sybaris nostris cōterminus oris. Eximere etiā ab hac exceptiōe auctor debuit composita cum τ ρ α τ ο σ: quod exercitiū significat siue imperiū: de quibus supius disseruim⁹. Vel saltem demi debuerunt ab illa regula de medijs syllabis. Quæ fiunt in tes sociatis: sicut Achates.
- ¶ **Alexander.** A super u brevis. Excipe Lauinum: quod primā indifferenter habet. Virgili⁹ Cernes vrbē & promissa Lauini Moenia. Idē. Profugus lauinaq; venit littora.
- ¶ **Alexāder.** Antē b sit brevis e: si nō duo consona præsint. Demitur Oebalia: Sebetus: Ebrius: Hebe: hebur: Trebia. Oebalia cum æ diphthongo: ea prouincia est quæ Laconia dicitur ab Oebalo Arguli filio: qui: teste Lactātio grāmatico rex Laconū fuit cognominata. Papin. in Achilleide. Soluerat Oebalio classē de litore pastor Dardanus. Aliā dixerunt quidam esse Oebaliā in Italia: iuxta Tarentum Calabria vrbem: ab Oebalo Telonis Caprearum regis filio denominatā: dicente Virgilio libro æneidos. vij. Nec tu carminibus nostris inductus abibis Oebale: quē generasse Telon Sebetide nympha Ferrur. De hac Oebalia idē Virgilius georgico. iij. inquit. Namq; sub Oebalia memini me turribus altis. Quæ niger humectat flauicia culta Galesus Coryciū vidisse senem. Alij autē quibus etiā assentire videtur Seruius: nō aliā fuisse dicunt in Italia Oebaliā: nec id quoq; Virgiliū intellexisse: sed quom dixit Sub turribus altis Oebalia: sic intellexit scilicet eorū: qui ex Oebalia Laconia in Italicā aduenere: & turres iuxta Tarentum edificauere. Papinius lib. siluarū. i. Euboīs & pulchra gaudet Sebetus alumna. Fluius est iuxta Neapolim Italij vrbem. ex cuius nymphā Telon Caprearū & Oebalum suscepit. Virgi. lib. æneid. vi. Nec tu carminibus nostris inductus abibis Oebale: quem generasse Telon Sebetide nympha Ferrur. Iuuenalis. Ebrius aut petulans qui nullum forte cæcidit: Hebe huius hebes: lunonis filia fuit & Herculis vxor: interpretaturq; pubertas. Vnde & Iuuenas appellata est: hoc est iuuentutis dea. Propertius. Ne si cælestē flagrans amor Herculis Heben Senfit. Ouid. lib. metamor. ix. Hoc illi dederat iunonia muneris Hebe. Valerius Flaccus lib. viij. Iam vacat & fessum iunonia sustinet Hebe. Pater etiā per compositū Ephebus. Nam ex τ η i præpositiōne: & η β x pubertas componitur: vt vidim⁹ in dictione cathedra. Vnde & pubes interpretatur. Iuuenalis satyra. ij. Armenius Zelotes cunctis narratur ephebis. Horatius in epistol. Quo pacto partes tutei amantis ephebi. Ebur primā syllabā habet indifferenter. Virgili⁹ lib. georgicorū. i. India mittit ebur: molles sua turra Sabæi. Catullus. Ebone Nysæo vertice Cæsariem: hoc est pectine eburno. Trebia cū t exili: & si ante vocalem duas habeat consonantes primā tamen syllabā corripit. Syllius lib. iij. Planiciem metuens Trebiam collesq; perebat Lucanus libro. ij. Tempore Cannarū fuimus Trebiæq; iuuentus. Fluius est Gallia Cispalpina: qui teste Strabo. Placentina per arua decurrit. Trebonius etiā & Trebatiū propria: primā corripit syllabā. Exempla sunt apud Horatium.

Lecythus ¶ Alexander. Ec brevis. Excipitur Lecythus: Oeconomus: Oechalia: imbecillus. Lecythus cum e exili & y græco & th aspirato scribitur. Homerus lib. odisse. viij. δὲ λῆκυνθον. Vas est olearium fœminini generis: dicite Aristophanē in Pluto. αἱ λῆκυνθοι μύρων γέμουσι. Hieronimus autē masculino genere protulit: quod dixit in lib. iij. regū: capitulo. xvij. Et lechytus olei nō est iminutus. Oeconomus cū ce diphthongo & c exili: vniuersę domus dispensator Tullio interpretare: dicitur. Componit autē ex οἶκος: quę est domus: & νομος lex. Sic & Parœcia parœcia cū ce diphthongo in secunda syllaba & c exili: & i latino: ex πᾶς & προpositio: qđ iuxta significat: & οἶκος: quę est domus componitur. Et dici potest incolatus: vbi scilicet domus contigę sunt. Quod quidē ab Vguriō & Catholico corrupta scriptura hęc patochia dicitur. Oechalia cum ce diphthongo: & ch aspirato: ciuitas fuit Laconię: ab Oechalio fluuiō: qui circa illam preterfluit: cognominata: teste Homero lib. iliados. ij. A qua etiā vrbe: ea Laconię pars quę Thessalię propinqua est: in qua eadē vrbs fuit Oechalia dicta est. Virgilius. Vt bello egregias idem disiecerit vrbes: Troiamq; Oechaliāq; Imbecillus vel imbecillis (viroq; eī modo declinatur) ex in & bacillum componitur. Horatius sermone. xij. Trahant mollius ætas imbecilla volet. Idem sermōe. xvij. Imbecillis: iners: si quid vis adde Popino. Lucretius lib. i. Adde qđ imbecilla nimis primordia fingit. Producent etiā primā: Recula Recula a res & Specula a spes.

Specula ¶ Alexāder. Anted protrahis: si sint dissyllaba. Et subdit. Pes pedis: & polysyllaba curra. Pedor (vt nonnulli volunt) a pede deducit: & tamē primā producit. Lucanus. Longusq; in carcere pedor. Statius lib. thæbaidos. iij. Obices exhaustos pedore & sanguine vultus: hoc est squalore vel putore. Hædus cū aspiratione in initio: & æ diphthongo: teste Varrone: annoratur. Vt autē scribit Apuleius: hædus lingua Sabinorū fedus dicebatur: vbi f digāma postea in asperationē conuersum fuit: pducit tamē primā syllabā. Virgilius. Sic canibus catulos similes: sic matribus hædos. Ab hædo fit per diminutionē hædiculus: hædulus: hædiculus. Iuena. Et Tyburtino veniet pinguis hædulus. Hædulus Plau. in Asinaria. Agnelum metuo: dic esse hædillum. Isidorus autem & Vguriō ab edo est: edum deducit tradit quod etiā absq; aspiratione & æ diphthongo scribi volunt. Quorum etiā opinionē non improbauerim. Nam cū primā quandoq; corripit syllabā: non inepte ab edo verbo deduci

potest. Manilius li. iij. Incipient eduli tremulū producere mentū. Dædalus etiā cum æ diphthongo (nā græco δαῖδ' αλός) primā producit. Virgilius lib. æneidos. vi. Dædalus ipse dolos tecti ambagesq; resoluit. Pater fuit Icarī & dici potest ingeniosus.

¶ Alexāder. Anteg fit breuis e. Excipit Aegæ & Rhegyum. Lucanus lib. iij. Mallos & extreme resonant naualibus Aegæ. Vrbs est Cilicię pluralis tantum numeri: & insula in mari Aegæo: teste Ptolemæo. Et cū æ diphthongo in vtraq; syllaba annotatur. Rhegyum cū alpi ratione post r: & y græco alibi scriptū annotauim⁹. Thomas. ἱεὺκος ἰταλός ετονος ουκεν μενος.

¶ Alexander. E super l longā faciunt. Excipit Helix huius helicis: Telon: Lelex. Theocritus edyllio. i. καὶ πωρὲ λῆξι λεί ται ἀγαλλομεν φονεῖ. Genus est hederæ. Telon proprium fuit nomen regis Caprearū. Virgilius lib. æneidos. vij. Oebale quę generasse Telon Sebetide nympha fertur. Telon autē longū: primā producit syllabā: & ab hoc composita telum: tela. Lelex. Lucanus. Mox lelegū dextra presum descendit aratrum.

¶ Alexāder. Sed breuiabis: Quę polysyllaba sunt. Demitur Pelamys: Pelum: Pelusium: Pelamys lignum. luuenalis. Siccus petasunculus: & vas Pelamydum. Genus est piscis: & cū vnico l & y græco scribit. Pelion cum vnico l & i latino primā syllabā indifferentē habet. Ouidius lib. fastorum. v. Pelon hæmonię mons est obuersus in austros. Lucanus li. vi. Pelion opponit radijs nascentibus umbras. Syllius libro. xij. Olfacq; cum Pelio: cūq; hæmo celsigit Othris. Mons est Thessalię: teste Herodoto lib. histo. vij. Pelusium cum vnico l: & vnico f: vnū est Pelusium ex hostijs Nili: teste Prole. iuxta quod eiusdem nominis stat ciuitas: vt ostendit Plinius nepos in vita Marci Antonij. Pomponius Mela li. i. Alexandria Aphricæ est contermina: Pelusiū Arabiæ. Et a pelusio fit Pelusius & Pelusiacus Propertius. Castraq; Pelusi Romano furruta ferro: pro Pelusij. Martialis. Accipe Niliacam Pelusia munera lentē. Virgilius georgicorum primo. Nec Pelusiacę curam aspernaberentis. Lucanus libro. vij. Et Pelusiaci tam mollis turba Canopi. Pelignum cū vnico l. vrbs est Pelignorū: teste Ptolemæo. Ouidius. Pelignę gentis gloria dicar ego.

¶ Alexāder. E super m brevis est. Cœmentū cum æ diphthongo a ποῖνον: vt quidā dicūt quasi Cœnimentū: vel (vt alij volunt) cum æ Cœmentū: a cædo cædis primā producit syllabam. Horatius in tertio carminū. Cœmentū dimittit redemptor. Sic & cœmiterium cū æ Cœmiteriū

Dædalus

Aegæ

Rhegyum

Helix

Telon

Lelex

Pelamys

Pelion

Pelusius

Pelusiacus

pelignum

Cœmentū

Cœmiteriū

X iij

DE QUANTITATE SYLLABARVM

diphthongo (vt in ipsa dictione vidimus) primā producit.

Alexander. Sed longis addere debes. E sup in solam; sed correptis emo iungam. Excipit emo emis quartę coniugationis: quod patet p compositū redimo. Virgilius in Copa. Copa Syrica caput Graia redimita mitella. In non nullis tamen Alexandri codicibus ita præscriptum legi: sed correptis emo iungā. Ac emio.

Emio Sed alterius additio fuit: non Alexandri positio.

Enipeus **Alexander.** E super n longa. Excipitur Enipeus: enio: xenium. Valerius Flaccus libro. i. Segnior Apidani vires vbi sentit Enipeus. Lucanus libro septimo. Sanguine Romano q̄ tur bidus ibit Enipeus. Fluvius est Thessaliæ: iuxta quem horrendū illud prælium fuit inter Põpeium & Cæsarem: quod totū concussit orbē. Et cum i latino & vnico p̄ scribitur: qui tamen a Tortellio cum ph annotari præcipitur. Fuit etiā Enipeus eadem scriptura: Hectoris auriga teste Homero libro Iliados. viij. Martialis. Nec te decipiat ratibus naualis Enyo. Dea belli dicta est: & cum y græco scribit. Martialis. Ois

Euyo in hoc gracili xeniorum turba libello: dici pōt munus hospitalitatis.

Bænacus **Alexander.** Si b vel g vel s tv̄u præiungit illi. Fit brevis: Demitur Bænacus & strenuus Bænacus apud græcos cū cī diphthongo annotatur: quā nostri in æ transferunt. Virgili⁹ georgicorū. ij. Fluctibus ac fremitu assurgēs Bænace marino. Lacus est Galliæ Cispalinæ.

Sirennus Horatius in epistolis. Sirennus & fortis caussisq; Philippus agendis.

Cephus **Alexander.** Ante p̄ fit brevis e. Excipit. Cephus: Epirus: hepar: æpolus: Aepy: Aepia. Cephus cū i latino & vnico si: fluuius est Boetia: dicente Lucano. Boeti coiere duces: quos impiger ambit Fatidica Cephus aqua. Ouidius libro metamor. iij. Iam vada Cephi Pa nopelq; euaserat arua. Hunc iuxta Lilæam vrbem nasci dixerunt Homerus libro. ij. Iliados & Plinius libro. iij. natura. histo. Quin & delphos præterfluere dicitur. Vnde & teste Homero: Phocesium fluuius ponit: ita vt vtrūq; verū esse habeatur. Epirus cum i latino & vnico r: regio est in Europa. Lucanus libro. ij. Pri mus in Epirum boreas agat. Ouidius lib. me tamor. viij. Rura petunt Epirus ab his: regnataq; vati. Bythrotos Phrygio. κπ̄ cū x̄ aspi rato apud græcos scribitur: hoc est: quos nos dicimus hepar: quam litteram in e productū: vel in æ diphthongū transferre consueuimus. Neq; ab επ̄ i præpositione descendit: vt cum Catholico Vgutio somniauit. Homerus i vn decimo odissæ. γυεμ̄χ̄υεσ̄λοσ̄ αφε̄ε̄χ̄

Epirus verū esse habeatur. Epirus cum i latino & vnico r: regio est in Europa. Lucanus libro. ij. Pri mus in Epirum boreas agat. Ouidius lib. me tamor. viij. Rura petunt Epirus ab his: regnataq; vati. Bythrotos Phrygio. κπ̄ cū x̄ aspi rato apud græcos scribitur: hoc est: quos nos dicimus hepar: quam litteram in e productū: vel in æ diphthongū transferre consueuimus. Neq; ab επ̄ i præpositione descendit: vt cum Catholico Vgutio somniauit. Homerus i vn decimo odissæ. γυεμ̄χ̄υεσ̄λοσ̄ αφε̄ε̄χ̄

Hepar dicimus hepar: quam litteram in e productū: vel in æ diphthongū transferre consueuimus. Neq; ab επ̄ i præpositione descendit: vt cum Catholico Vgutio somniauit. Homerus i vn decimo odissæ. γυεμ̄χ̄υεσ̄λοσ̄ αφε̄ε̄χ̄

TEVIOV ΠΑΡΕΚΕΙΡΟΝ: vbi hepar primā producit: quam tamē Macer de viribus hæbarū præter naturam corripuit: quom ait. Sumptū curat hepar. Aepolus cum æ diphthongo: & Aepolus vnico l: dici potest caprarius. Theocritus edyllo primo. στυτιο σίσυπτα λαί απ̄ιτω ω απ̄ο λειτ̄α. Aepy cum æ diphthongo: Aepy & y græco: vbi fuit sub ditione Nestoris. Statius libro thæbaidos quarto. In summis ingestum montibus Aepy. Aepia cum æ diphthō Aepia go & i latio: vbi fuit in Argo propinqua Pylo. Crepis huius crepidis: & ab accusatiuo græco Κρησ̄ς hæc crepida: apud latinos primā Corripit syllabam: apud græcos vero producit. Horatius in sermōibus. Chrylippus dicat sapiēs: crepidas sibi nunq; Nec soleas fecit. Persius satyra secūda. Non hic qui in crepidis graiorū ludere gessit. Theocritus edyllo quinto. παντᾱ χ̄ω̄ι σεωσ̄αυσᾱ χ̄λαμ̄ῡ σ̄κφο̄ εοῑ ᾱυσε̄: vbi patet: q̄ etiā pi syllā. ap̄ illos producit: quæ apud nostros correpta est. Ne de huius dictionis vepres prima syllaba dubi Vepres tes: accipe exemplum Horatij in sermonibus. Corna vepres: & pruna ferunt.

Alexander. Longa fit epacta: repoq; simul sociatur. Epacta primā corripit syllabā. Nam Epacta ε̄ω̄ᾱγ̄ω: quod est addo: ex ε̄ω̄ι & ᾱγ̄ω compositum descendit: vbi in prima est ε brevis. Repo (vt hic auctor tradit) resyllabam prudu Repo cir: sed vnde repens repentinus formatur: primā corripit. Tibullus. Et quæcūq; meo fur tim surrepit amori. Horatius. Verum opere in longo fas est irrepere somnum. Ouidius in fastis. Bina repēs oculis obulit ora meis. Virgilius. Quo ruitis quoq; ista repens discordia surgit.

Alexander. Ante q̄ fit brevis e. Excipitur Sequana: qui fluuius est Belgarum in Gallia: iuxta quem habitātes populi Sequanici dicti sunt testibus Ptolemæo & Strabone. Lucanus in. i. O prima gens flexis in gyrum Sequana, frengis Martialis. Hac tibi Sequanicæ pinguem texturicis alumnā.

Alexander. E super r brevis. Excipitur Neris. Beryllus: berythus: cerinthe: Eridanus Ne Neris reus: Frætus: Feronia. Thera. Neritos. Cærete. Sera Chærolus. Xerolophus. Statius thæbaidos. iij. Neris. & ingenti turrite mole Gleone. Mons est Argiuorum teste Lactatio grāmatico. Beryllus cum y græco & duplicato l Beryllus scribitur. Et si a Tortellio cum i latino scribi præcipiatur: & primam apud prudentium syllabam corripit quæ ab alijs producta ponit. Aut enim prudentius in psycomechia. Hinc sibi saphirum sociauerat: inde beryllū. Iuvena. Ipse capaces Heliadū crustas: & inæquales be

ryllos. Syllius libro. ij. Et solitum digito ber-
ryllō adderat ignis. Priscian⁹ in perichegesi. Be-
rylli gemmas glauci: nitidumq; adamantia: la-
pis est præciolus. Berytus cū y græco & t exi-
li vrbs est Syriæ Antiochiæ: teste Pomponio
Mela. quam Ptolomæus dicit esse Phœnices.
Priscianus in perichegesi. Antiquaq; Tyron.
Cerinthe Beryti & mœnia gratæ. Cerinthe hui⁹ Cerin-
thes cum c exili & i latino: & th aspirato: gen⁹
est hærbg. Virgilius Georgicorum. iij. Et ce-
rinthe ignobile gramen. Eridanus cum i lati-
no scribitur. Propertius. Quantum Hypanis
Venero dixisset Eridano. Lucanus lib. ij. Eri-
danus fractas deuoluit in æquora siluas. Flu-
uius est Italiæ: alio nomine Padus vocatus:
vt est apud Virgilium libro æneidos. ix. Siue
padi ripis Athelium seu propter amœnū. Hic
omnium fluuiorum maximus creditur dicen-
te de eodem Virgilio. Fluuiorum rex Eridan⁹
Quod tamen quidam intelligunt solū per Ita-
liam. alij (vt diximus) per totum orbem. Qd
etiā confirmare videtur Lucanus dicens. Nec
minor hic Nilo: scilicet Eridanus: si non p pla-
na iacentis Aegypti. Libicas Nilus stagnaret
arenas. Nec minor hic Istro nisi q; dum per-
meat ordem Ister casuros in quolibet æquora
fontes. Accipit & Scythicas exit non solus in
vndas. Hic Eridanus triginta flumina in mare
mergit celeberrima vt scribit Plinius quem ta-
men Istro minorem esse affirmat Strabo. Lu-
canus libro. ij. Hic rubuit primū ciuili sangui-
ne Nereus. Fuit teste Hesiodo in theogonia
marinus deus. Oceani & Tethyos filius: &
p mari ponitur. Virgilius libro æneidos. vij.
Eræti manus omnis: oliuifereq; Mutusq; Op-
pidum fuit Italiæ ab x f & q; q; luno dicitur ibi
cultu cognominatum: teste Seruio. Horatius
sermone. v. Ora manusq; tua lauimus Fero-
nia Lympha: vbi lauim⁹ præsentis temporis
est a lauo lauis tertie coniugationis. Virgilius
libro gneidos. viij. Pascenti cui tris animas Fe-
ronia mater. Horrendum dictū dederat. Sylli-
us libro. xij. Diues vbi ante omnes colit Fe-
ronia luco. Campaniæ nympa est: & liberto-
rum dea vocatur: teste Seruio: immo liberti-
norum: nō libertorum. Alius est em libertus:
alius libertinus. Est eodem nomine vrbs sub
monte foracite: teste Strabone. Rursus aliā ei⁹
dem nominis vrbs scribit Ptolomæus esse a
latere orientali Sardinia. Thera cum th aspi-
rato: a Callimacho Callisto appellata est. Ait
enim. Nomine Callisto fuerat: sed post modo
Thera: Dicta fuit tell⁹ vrbs origo meq. Stra-
scribit Theram vrbs esse circa parua syrtis
initium. Ptolomæus duas ponit: vnam Lydie
Mæoniæ ciuitatem: aliā insulam sub Eubæa.

Neritos cum i latino & t exili: mōs est. i. insula
Ithaca: ante Leucada: & Achaiam posita: teste
Plinio lib. iij. natura. histo. Sed a Virgilio p
tota insula poni videtur: quem ait lib. ænei. iij.
Dulichijq; Samosq; & Neritos ardua saxis.
Neritum eadem scriptura: oppidū est in Acar-
nania parte Epiri: quod postea Leucas vocatū
est: teste Plinio libro p̄fato. Aliud Ptolomæus
scribit esse Sallentinorum mediterraneum. Cē
rete huius Carætis: & Carēs huius Carætis: Carēs
declinari potest vt in ipsa dictione vidimus: &
cum æ diphthōgo annotatur. Oppidum fuit
Tusciæ: teste Igino de vrbus Italicis. Virgi-
lius lib. æneidos. viij. Est ingens gelidū lucus
prope Carætis amnem. Sera cum vnico r: pri-
mam syllabam indifferentē habet. Syllius lib.
xij. Tum cardine verso: Obnixi torquent obi-
ces munimina seræ. Vbi nonnulli legunt serar:
hoc est tarda. Sed Syllij codices seræ habent: nō
sera: & magis sententiæ conuenit. Neq; alibi
vsq; producta prima syllaba legitur. Quod si
Syllij codex est mendolus: sera primā tm cor-
ripit. Martialis. Ferrea perpetua claustra tuere
sera. Serra autē a seco secas cum gemino r scri-
bitur. Martialis. Et pingues tunicas serra seca-
re potest. Chœrulus diminutiuū: cum th aspi-
aro & æ diphthōgo: propriū fuit viri nomē:
& dici potest porculus. Nam Χοίρεος græce:
latine porcus interpretat. Horatius in episto.
Chœrulus incultus qui versib⁹: & male natis.
Xerolophus etiā primā producit. Nam græci Xeroloph⁹
cum χερρολοφος scribunt: & sicus umu-
lus interpretatur.
Alexāder. Longa vt super r. Excipitur ve-
rædus. Martialis in xenijs. Parcius vt aris mo-
neo rapiēte verædo: hoc est rædæ vectore siue
equo: siue auriga. Cū æ diph. in media syllaba
scribitur.
Alexāder. P quoq; pposita pones dissylla-
ba lōga. Spæra cū æ diph. vel (vt alij dicunt) Sphæra
sphæra: primā pducit. M. Manilius li. i. Ingēti
sphæra torū p̄cingit olympū. Pruden. y o pri-
mā corripuit: quō in psychomachia ait. Cui⁹
ad arbitriū spæra mobilis: atq; rotūda. Neq;
ab eo qd est spaciū sphæra descēdit: vt cū Ca-
tholi. Vgu. somniauit. Sed teste Eusebio Pam-
philo lib. ij. de euāgelica p̄paratione: sphæra di-
cta est: q̄si sephæra: hoc est corpus æthereum.
Alexāder. Lōga fit e sup. f. Excipit vesulus: Vesulus
vesulus: Mesana. Vir. ænei. x. Aētus aper mul-
tos Vesulus: quē pinifer annos: mōs est Lygu-
riæ: vbi Eridan⁹ fluuiorū Italiæ maxim⁹ ori⁹
teste Plin. lib. iij. natu. hi. Veseus primā indiffe-
rentē habet. Syl. lib. vi. Mōstrant Veseua iu-
ga: atq; i vertice sūmo Depasti flāmis scopuli.
Sta. li. iij. fil. Tibi nobile vulgus Crescit: & in
X iij

DE QUANTITATE SYLLABARVM

fani solatur damna Veseui. Mons est Campa
nia. Alium eiusdem nominis dicit Serui⁹ esse
montē Liguriæ: de quo (vt ait) intellexit Vir-
gilius Georgicorum. ij. quom dixit. Et vicina
Veseuo. Nola iugo. Sed fallitur Seruius. Naz
Liguriæ mons: non Veseus: sed Vesulus vo-
catur: vt supra vidimus. Vnde Probus super
præfatum Virgilij locum: Vesenum Campa-
niæ montem interpretatus est: quod etiam pa-
ter per id quod sequitur. Et vacuis Clanius nō
æquus Acertas. Clanius enim Campaniæ flu-
Vesuius uis est: idem Probus attestatur. Hic & Vesu-
Vesuius uis: vel per syncopam Vesuius appellatur: a
conflagratione qua conflagratus est. sic voca-
tus. Nam Vesuiæ fauillæ dicuntur. Sylli. Euo-
muit pastus per sæcula Vesuis ignes. Martial.
Hic est Pampincis viridis. modo Vesuius vni-
Mefana bris. Mefana græci μεσηνη. vrbs est testib.
Strabone. & Ptolomæo in Sicilia. Et primam
syllabam indifferentem habet. Sylli. lib. xiiij.
Incumbens Mefana freto. minimumq; reuul-
sa. Thomas Pindari interpres. ἰβυο ἰο. τὰ
λοσσὲ τοῦ τηγνυοῦ ἔξ μενοῦξε.
Alexander. Ante longa sit e. Excipitur ter-
Tetrinno trinno. tetigi præteritū a tago tagis. Tetricus
Getullus. Bettullus. Hetruscus. tetrarcha. tetē
di præteritum a tendo. Metaurus. Ouidius q;
de Philomela inscribitur. In fluuijsq; hatans
forte tetrinni anas. Virgilius libro æneid. viij.
Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni.
Tetigi Lucanus. Iam tetigit sanguis pollutos Cæsa-
ris enses. potest tamen contineri sub illa re-
gula præteritum geminans. Sic & tetendi. di-
dici. cœcidij. pupugi. de quibus in regulis suis
differemus. Persi⁹. Et tetrico viuunt tibi pesti-
ne chordæ. Ouidius in fastis. Non est tetricis
non est dea magna professis. Martialis. Dor-
miat. & tetrico cum cane pera rogat. Tetricus
Tetricus mons est Sabinæ asperimus. a quo tetrici. hoc
Getulus est tristes. dicti sunt. teste Seruio. Getulus a Ge-
tulia Aphricæ prouincia. cum æ diphthongo
& t exili primam syllabam indifferentem ha-
bet. Virgilius libro æneidos. iij. Aut captam
ducat Getullus Hiarbas. Martialis: Traducta
est Getulis. nec cepit arena nocentes. Hoc enī
modo perscriptum habent Martialis codices.
Hunc etiam Martialis locum ita annotatum ī
exemplū attulit Tortellius. & in Caprū Agre-
rius. & si Georgius in Domitium ita legendū
censeat. Traducta est Geticis. vel sic. Traducta
est Gyaris. vbi & Calcographi impresserunt.
Tradita Getullis. scilicet quæ ignorāt. omnia
peruerentes. Sicut enī ab Apulia pu syllaba p
ducta. fit Apulus media correpta. quid mirū
si & a Getulia Getulus mediaz corripit. quæ
samen (sateor) ab alijs producta ponitur. Sed
nec spernenda est Martialis auctoritas. Neq; te
moueat: q; diphthongū ipsam corripit Mar-
tialis: cum & Mœotis & Rhomphœa diphthō
gum tam correptam q; productā habeant: vt
vidimus super regulam: vocalis brevis est alia
subeunte. Betulus cum t exili: fluuius est Hispa-
niæ: cuius aqua ad ferri temperamenra q; apul-
sima esse dicitur. Betulum oppidū est Læta-
rum in Hispania: teste Ptolemæo. Virgili. lib.
æneidos. viij. Quicq; Rhipas: Betulumq; tenet:
atq; arua Celænæ. Quod Serui. oppidū dixit
esse Campaniæ. Hetruria cum aspirato initio:
& t exili: prouincia est Italiæ: quæ & si aliquo
terminis apud antiquissimos designabat: ab
Hetruscis tamen (nam ab Hetruria Hetruscus
formatur) & latinis: altero termino designata
fuit: dicente Liui lib. i. ab vrbe condita. Pax
inter Hetruscos & Latinos: ita conuenerat: vt
Hetruscis Latinisq; Albula: quæ nunc Tyber-
rim vocat: finis esset. Vnde Seruius super lib.
xi. æneidos: Virgilianū illud enarrans. Hetrus-
ciq; duces ait. Hetruria dicta est: q; eius fines
protenfi sunt vsq; ad primā ripam Tyberis.
Et subdit. Nam Hereon est alterum: & oros si-
nis vocatur. Roma enī (vt idē auctor pergit)
antea vnā tantū Tyberis ripam tenebat. Qd
etiā Iuuenalis confirmauit dicēs. Imperij fines
Tyberinū virgo natauit. Propertius. Nō tot
Achæmenijs armantur Hetrusca sagittis Spi-
cula. Ouidius lib. metamor. xv. Qui primus
Hetruscam Edocuit gentē: casusq; aperire furu-
ros. Statius lib. siluarum. i. Fronde verecundo
Olio mea ludit Hetrusco. Martialis. Muneris
hoc vtrumq; tui testatur Hetruscus. Virgilius
libro æneidos. viij. Gens bello præclara iugis
insedit Hetruscis. Et in eodem. Ergo omnis fu-
rijs surrexit Hetruria iustis. Ennius. iij. annaliū
Hac nocte fillo pendebit Hetruria tota. Hetero
ergo primā corripit cū suis compositis: vt He-
terogeneus: Heteroditus. Hesiodus. τὴν ἐτε-
λο τὴν ὑνεγεία τὸν ἕξεα βεχ. Tetrar-
cha cū t exili vtrobiq; & ch aspirato: is dicit
qui quartam regni partē detinet. Horatius ser-
mone. iij. Habebat sæpe ducentos. Sæpe decē
seruos modo reges atq; tetrarchas. Virgilius
libro æneidos. vi. Alacris palmas vtralsq; te-
tendit. Syllius libro septimo. Multaq; Hasdru-
balis fulgebat strage. Metaurus Fluui⁹ est qui Metaurus
de Piceni prouincia oriens: in Flaminiam de-
currit. Cetera etiā primā naturaliter corripit: vt
petra: metrum: retro: hetruria: tetrarcha: tetrici-
cus: tetrinno. Sic & Betula arbor: vt ego sane
puto: primā corripit.
Alexander. Deme metalum: & si p præuenit
Aut u. Excipitur pætus. Horatius in sermoni-
bus. Appellat pætum pater. Is dicitur qui obli-

Betulus

Betulum

Hetruria

Hetruscus

Heteroge-

neus

Heterodit⁹

Tetrarcha

Tetendit

Metaurus

Pætus

quatis oculis in altum respicit. Quod quidem cum æ diphthongo apud antiquos annotari consuevit.

Tethis Alexander. Thethys vos Tethim dabit: est q; Tethis Tethidisq; Tethys cū t exili i initio: & th aspirato in secunda syllaba sequēte y græco: primā syllabā indifferentem habet: & tunc facit in genitiuo Tethyos. Ouidius fastorū. v. Pars credidit esse Tethyos has neptes Oceani q; senis. Lucanus lib. ij. Occasus mea signa timet: Tethymq; fugacem. Qui ferit Hesperius post omnia flumina Bætis. Martialis versu secundo libri quinti. Cæsar & hinc triuiam prospicis inde Tethym. Virgi. ægloga. iij. Quæ tentare Tethym rariibus: quæ cingere muris Oppida. Fuit Cæli & Vestæ filia: teste Salustio Ouidius autē lib. v. fastorū videtur dixisse illā fuisse Titani filiam: quom ait. Duxerat Oceanus quodā Titanida Tethym. Vnde & Oceani vxorē illā fuisse constat: quod etiā confirmauit Hesiodus in Theogonia. & pro mari ponitur. Thetis huius thetidis cū th aspirato in prima: & t exili in secunda syllaba sequente i latio: primā corripit syllabā. Statius in achilēide. Peleus & nato socerū: & Thetis hospitiū iungunt. Virgili⁹ lib. æneidos. vi. Læua tenet Thetis & Melite Panopeaq; virgo. Fuit mater Achillis & vxor Pelei.

Tybur Alexander. Ante b corripis i. Excipitur Tybur: Libethra: viburnū: libella. Tybur cum c exili & y græco: vrbs est sex milibus passuum a Roma distans. Horati. Romæ tybur amant ventosum: Tybure Romā. Virg. lib. æneidos vij. Tela nouant Atina potens: Tyburq; superbum. Libethra cū i latino & th aspirato: teste Solino: mons est in Magnesia: & eiusdē nominis fons: qui a nonnullis singulari numero libethrus dicitur: iuxta quē musæ colunt: vt dixit Ser. vnde musas libethridas appellat. Apud tamē Lycophrona poetā: mons Macedoniae esse videtur: a quo musas ipsas libethridas dictas esse tradunt. Strabo autē scribit libethrum esse locū Thraciæ: ex quo cū nonnulli in Boetiæ partē migrassent: vbi est Parnasus: eodē nomine libethrum dicarunt: vnde & musæ libethrides vocatę sunt. Rufus in Arato. Et deuota virum tegeferent libethra peremptū. Virgi. in bucolicis. Nymphæ noster amor libethrides. Viburnū cū i latino breuissimū est virgultū. Virgilius in buccoli. Quantū lenta solent inter viburna cupressi. Libella a libra format. Lucret. lib. iij. Deniq; vt in fabrica si praua est regula prima. Normaq; si fallax: rectis regionibus exit Edilbella: aliqua si ex pte claudicat illū. Omnia mendose fieri: & obstypha necessum est.

Libella Alexander. Tribula dematur: hybernus: si

bula: scribo: Tibia: liburnū. Liburnū genus ē Liburnum vehiculū: cum i latino scribitur: & primā syllabā corripit. Iuuenalis saryra. iij. Diues & ingenti curret super ora liburno.

Icon Alexander. Ante c fit brevis i. Excipit Icarus Icarus Icaria: Icarus: Sichæus: Sicilia: Sicania: Icon. Icarus cum i latino in initio & c exili: fuit Dedali filius: qui cū patre a Creta fugiens: frætus alarū fiducia: ultra parentis iussa altius euolasset: & solis ardore cæra qua penne cōtinebant liquefacta esset: ita vt ab alis destueret: in mare decidit: quod est inter Miconē & Gyarum: quidē de suo nomine ab inde Icarium mare dictum est: dicente Ouidio lib. iij. de tristibus. Icarus immensas nomine fecit aquas. Idem libro metamor. viij. Icare dixit: vbi es: qua te regiō requiram? Icare clamabat. Tibul. Icarus vtpu Icaria to testatur sydera cælo. Lucanus lib. ix. Ipse p Icarig scopulos Ephesumq; relinquens. Insula est in Icario pelago: teste Prole. a qua Icarium Icarus mare cognominatū est: testibus Plinio: Solino & Strabone lib. x. Icarus cū i latino vtrobiq; & c exili: mons est in Attica regione: teste Plinio lib. iij. natura. hist. quo etiā nomine pater Penelopes vocatus est: quē alij Icarlotū dixerunt: vnde Penelope filia Icarionis dicit a Proptio: quom ait. Quæq; terunt fastus Icarionis tūos. Sichæus cū i latino & th aspirato: cōiunx Sichæus Sicharbas fuit Didonis: qui alio nomine Sicharbas dicebatur: teste Seruio. Et primā syll. indifferentem habet. Virgilius lib. ænei. i. Huic cōiunx Sichæus erat ditissimus agri. Ouidius heroidū. Nec consumpta rogis inferibor Elisa Sichæi. Sicilia cum i latino vtrobiq; & c exili a Græcis cum e in secunda syllaba Sicilia scribitur: a qua fit Sicelias. Nā a Sicilia sicelis latine formari nō potest: Primā syllabā indifferentem habet. Sappho ad Phaonem. Quid mihi cū Lesbos Sicelis esse volo. Virgi. in bucco. Sicelides musæ paulomaio ra canamus. Idem lib. æneidos. iij. Ore Areusa tuo siculis confundit vndis. Nam a Sicilia fit Siculus sicula siculum. Hæc insula etiā Sicania vocat: a qua fit Sicanus sicana sicanum: si syllaba indifferentem posita. Virgi. lib. æneid. iij. Sicano prætera sinu iacet insula cōtra Plem mirū vndosum. Idem lib. æneid. v. Fida reor fraterna ericys: portusq; Sicanos. Cū i latino: & c exili scribitur. Palladas in epigrammatis. Τῆ Κονὰ τὸν τὸς ἁφύσιον ἐκτεχέει. Dicci pōt & appellari Icon imago: siue effigies. **Icon** Alexander. Ante d lōga liti. Excipit didici præteritum a disco discis. Idume: Hypsades: Cydon: Fidena: Cnidus: Didymæ: Didymi. Papinius in Achileide. Præterit & didici: quo Peones arma rotatu. Idume huius Idumes cū i latino in initio scribitur: vrbs est in Idumæa Idume

- Idumæus** regione Syriæ: teste Plinio lib. v. natura. histo. a qua fit Idumæus Idumæa Idumæum: quod & pro epitheto palmarū poni a Virg. in. iij. georgi. quum ait. Primus Idumæas referā tibi Mantua palmas. Vale. Flaccus li. i. Fausta virū versam proles tua pandit Idumæ. Luca. lib. iij. Gazaq; & arbusco palmarū diues idumæ. Hy
- Hydaspes** daspes cū aspirato principio & y græco: fluuius est Indiæ. Luca. lib. vi. Qua rapidus Ganges & qua Nyfæus Hydaspes. Alius eodem nomine ponitur a Virgilio fluuius Mediæ in quarto georgicorū: vbi ait. Lydia nec populi Parthorū: aut Medus Hydaspes. Probus autē hunc eundē dixit esse fluuiū Indiæ. Sed (vt ait) ideo Medus dixit Virg. quia Medi duce Alexandro per eum regem Indorū: & ipsam Indiā subegerunt. Cydon cum y græco: proprium viri nomen primā syllabā habet indifferentē. Statius. Hæc regi promissā Cydon. Virgilius æneidos. x. Dū sequeris Clytium infelix no/ua gaudia Cydon. Fuit etiā eadem litteratura Cydon vrbs Crææ: teste Plinio lib. iij. natur. histo. Fidenæ huius fidenæ cum i latino: Fidenæ plurali tantū numero dedinari potest: teste Seruio super librū. vi. æneidos. Et primā syl. indifferentē habet. Luue. satyra. iij. Viuat Fidenis: & agello cede paterno. & in eadem. An Fidenarum Gabiorumq; esse potestas. Syllius. Modo Roma minatur Quondā Fidenæ. Vir. lib. æneidos. vi. Hic tibi nomen tū & Gabios: vrbsq; Fidenam. Vrbs est latinorū mediterranea: teste Prole. Cnidus cū exili & i latino: vna est ex quinque ciuitatibus Doricæ: Greciæ: teste Herodoro lib. historiarū. i. A qua fit Cnidus Cnidia Cnidium. Lucan⁹ lib. viij. Aura fluens Cnidon: inde fugit claramq; relinquit Sole Rhodon. Carolus Arrētinus. Praxitelesq; Cnidi rursus te marmore signet Pulchra venus: quo sit nobilis ipsa Cnidos. Horatius. ij. carminū. Vtputa nocturno renitet Luna mari
- Didyme** Cnidiusue Cyges. Didyme cum i latino in prima: & y græco in secunda: insula est in mari Siculo: vna ex Aeolijs: teste Prole. Ouidius lib. metamor. vij. Hydra etiam hidria: hidrus: hidros primam indifferentem habent: vnde ab Ὑδρῳ: quæ est aqua: quod apud græcos primā habet cōmunē: deriuant. Annon: Olearios
- Dedimi** Dedimiq; Dedimi eadē scriptura montes sunt scelicis Arabiæ: vt idem Prole. ostendit.
- Gygæus** Alexander. Anteg corripis i. Excipitur Gygeus. Propertius. Lydia Gygeō tincta puella lacu. Lacus est Lydiæ: teste Homero lib. Illiados. xx. Et cum y græco: & æ diphthongo an notatur Alexander. Vult fligoq; demi. Viginti: bi/gæ: triginta: frigora: pigæ: migro. Migro mi/
- gras mi syllabā naturaliter corripit. Marcus Migro Manilius lib. iij. Nascentū acciperent propias signisq; migrarent. Zozimas. Heu quid tentaui: quo: qualis: & vnde migraui.
- Alexander. Longa fit i super l. Excipitur pylos: Pylene: Ilerda: Lylibæum: lilæa: Miletos: Cylidrus. Pylos cū y græco oppidum est Mel Pylos seniæ: teste Ptolemæo: a Nelo Nestoris patre cōditū: vnde Nestor ipse Pylius dictus est. Sta Pylius lib. thæbaidos. iij. Mittit opes Danaasq; Pylos Neleia turmas. Nondum nora Pylos. Ouidius lib. i. de ponto. Crede mihi pylio Nestore maior ero. Idem li. iij. de sine titulo. Illius attractu Pylius iuuenescere posset. Pylene cum Pylene y græco: vrbs est Aetoliæ: teste Lactantio grāmatico. Statius lib. thæbaidos. iij. Belli fama viros senit scopulosa pylene. Lucan⁹. Alteq; ad moenia rursus Ilerdæ. Horatius in epistolis Aut fugies Vticā: aut vincus mitteris Ilerdā. Vrbs est Hispaniæ: teste Ptolemæo. Lilybæū cū i latino in prima: & y græco in secunda: & æ diphthongo: vrbs est iuxta quā Cephalis Boetiorum est Siciliæ: & eiusdē nominis vrbs: teste Ptolemæo. Syllius lib. xij. Cernit de uxas Lilybæum nobile chelas. Lilæa cū i latino: & æ Lilæa diphthongo: vrbs est iuxta quā Cephali Boetiorum fluuius nascit: teste Plinio lib. iij. naturalis histo. Ptolemæus autē duas eodē nomine vrbes ponit: quarum vna est Doridis: alia in Archadia. Statius lib. thæbaidos. vj. Corycriq; nemo propellentēq; lilæam. Miletos cū i latino & i exili: triū est vrbiū nomē: quarū vna est in Creta: teste Home. alia in Ionia: teste Plinio: alia in Lesbos. & primā syllabā indifferentem habet. Martialis. Nec Miletos erat vellere digna tuo. Arator. Mensibus hybernis tribus in regione Milet. Cylidrus cū exili & y græco virobiz: genus est serpentis: vt alibi vidimus. Lucan⁹. Chersidrus tractuq; via fuman te Cylidri. Cylindrus autē ab auctoribus eximitur.
- Alexander. Si præsitis aut t debes i breuiare. Excipitur Sylas: Thyle: Tilia. Sylas cū y græco & vnico l mōs est Lucanig: & silua in illo. Virgil. lib. æneidos. xij. Ac velut ingenti Sylas: sum moue Taburno. Thyle cum th aspirato & y græco & vnico l scribit: & si a Tortel. cū i exili & i latino scribi præcipiā. Nomen est duarū insularum: quarum vna est in Oceano alia in Aphrica contra sinū Carthagini. Virgilius georgicorū. i. Tibi seruiat vltima Thyle. Statius lib. siluarū. ij. Vis super Hesperiae vada caligantia Thyles. Syllius lib. decimosexto. Cæculus aut alter quom dimicat incola Thyles. Sunt tamen qui vertunt y græcum in u: & dicunt Thule. Neq; ab illa regula demit: V sup Thule

I breuēs. Philotriū etiā producit: genus est vni-
guenti ad depilandū corpus. Tilia cū t exili &
i latino vtrobiq; & vnico l. primā syllabā in-
differentem habet. Serenus. Fraxinia in flāmīs
quē fundit tilia succū. Virgi. geor. ij. Nec tilia
leues: nec torno rasile buxū. Oui. li. meta. viij.
Quoq; min⁹ dubites tilia cōtermina quercus:
Genus est arboris: & herbæ: quæ a græcis φιλ-
λινος dicitur.

Mimas **Mimas** Alexander. I sup m tardāt dissyllaba. Exci-
pitur Mimas. Mimas cū i latino mōs est in mi-
nori Asia. testibus Homero in hymnis: & Pto-
le. de quo Oui. li. meta. ij. Et tandē niuib; Rho-
dope caritura: Mimasq;.

Hymen **Hymenæus** Alexander. Simul his & hymē sociabis. Hy-
men cū y græco scribit. & primā indifferentē
habet. Hymengus autē primā corripit. Catul.
Hymen o Hymenæe. Ouid. heroidū. Turpia
famofas corpora iungit hymen. Diāus est de-
us nuptiarū: vñ carmē nuptiale. Significat etiā
apud græcos hymen id quæ est apud nos pel-
licula.

Thymus **Thimum** Alexander. Sed Thyma deme. Thymus et
thymū declinari pōt: & cū th aspirato ei y græ-
co scribit. Et primā indifferentē habet. Virgi.
Dumq; thymo pascenē apes: dū rore cicadæ.
Macer de viribus herbarū. Si desit Thymis p
thymo ponere thimbrū. Præcipiūt medici. Her-
ba est aromaticā apibus dulcissima.

Hymera Alexander. Quæ polysyllaba sunt: nisi simia
curta manebūt. Excipit Hymera fluuius chi-
merinos. Syli. lib. xiiij. Armare suos q̄ mer-
gitur Hymera ponto. Martia. Si daret autum-
nus mihi nomē oporinos esse. Horrida si bru-
mæ fydera chimerinos. Dicit pōt hiemalis: cū
th aspirato: & i latino vtrobiq; scribit. Simius

Simius **Simia** cum i latino vtrobiq; & simia (teste Sergio in
Donatū) epicena sunt. Nā appellatione simij:
scemina. & noīe simiæ masculus intelligi pōt:
cuius etiā prima syllaba indifferentē est. Iuena.
Cuius supplicio non debuit vna parari simia:
Nec serpens vnus: nec culeus vnus. Marti. Cal-
lidus enixas elidere simius hastas. Stati⁹ circa
finē vltimi librij siluarū. Infantē lingua simiū:

Simia salibusq; proteruū. Simiæ eadē scriptura plu-
ralis tm̄ numeri: insulæ quædā sunt in Carpa-
thico pelago: teste Prole.

Inula Alexander. Longa fit i super n. Excipit Inu-
la. Columel. lib. xi. Capparis & tristes inulæ:
ferulæq; minaces. Genus est herbæ: cū i latino
scribit. Linū apud græcos primā corripit syl.
quā tamē latini pducūt. Theocritus edilio. i.
κελεσνον τωσαυτα γεμινον παντα
λελειπει. Luca. lib. ix. Et rectū lino spargā
per vulgus Osirim. Virgi. geor. i. Vrit em̄ lini

Linus campū seges vrit auenæ. Linus autē propriū

virī nomen li syllabā corripit: vt in littera vi-
dimus.

Tinea Alexander. Tinea: linio: lino demis. Tinea
producit Petrus Riga. Tinea cū t exili & i latī
no primā syllabā habet indifferentē. Petrus ri-
ga i Luca. In terris vbi sunt erugo: tinea: fures
Serenus. Natura interno cū visere tinea serpēs
Macer de virib; herbarū. Lumbricos tali po-
tu: tinea: repellit. Oui. li. meta. xv. Agrestes
tinea: res obseruata colonis. Aufoni⁹. I tinea:
cariemq; pati te charta necesse est. Hora. in epi-
sto. Aut tinea: pascas taciturnus inertes.

Indino Alexander. Quæ c vel f aut m iungūt: sunt
breuianda. Excipit inclino: acclino: dedino: re-
clino: sinas: crinis: scriniū: mina: minotaurus.
Ouid. lib. metamor. ij. Inclinat rursus & easdē
circinat auras. Sinas oppidū est Phrygiæ: dicē
te Statio siluag. i. Purpura solo cauo Phrygiæ
quā synados antro. Si tamē ex sin & quod est
con componit: sub exceptione nō continetur.

Crinis Virgi. lib. ænei. vi. Sacra ferens: nosco crines:
incanæq; menta. Cum c exili & i latino scribit.
Martii. Plena laboretis habetas cū scrinia libris
Hora. in episto. Sole vigil calamū & chartas:
& scrinia posco. Cū c exili & i latino scribitur.

Mina Mina cū i latino: genus est pōderis: quod apud
græcos mna vna syllaba effertur. Quo etiam
modo protulit Hieronimus noster: quom ait
in Luca. Domine mna tua decē mnas acqui-
uit. Er paulopost. Domine mna tua fecit qnq;
mnas: inde in hoc significato mina primā p-

ducit syllabā. At minæ pro cōminationibus:
mi syllabā corripit: vt vtrūq; vnico versu Pe-
trus Riga ptulit: quom in libro Machabeorū
dixit. Ex auro clypeū minatū mille minarum

Expertē. Sunt etiā minæ mi correpta syllaba:
muroū eminentiæ: quas pinnas vocāt: teste
Seruio. Virgi. Pendēt opera interrupta ming

q;. Muroū ingentes. Minotaurus cū i latino
& t exili illius fuit Pasiphaes Minois vxoris
ex tauro media quidē parte hoīs: media par-

terauri effigē detinēs. Virgi. lib. ænei. vi. Mi-
xū quæ genus prolesq; biformis. Minotau-
rus inest Venerijs monumēta nefandæ. Cin-

Cinnamū namū cū c exili & i latino: & duplicato n apud
pœtas latinos scribit arbuscula est similis ci-
namomo: vel eadē quæ & cinamomum. vt
nōnulli volūt. Martia. Et fluere excusso cina-

ma fusa vitro. Ouidi. fastor. ij. Cinama tū
primū captiuāq; thura dedisti. Cinamomum
cū vnico n (primā em̄ corripit syllabā) frute-

rum est in Aethiopia: quod teste Solino: situ
breui nascit ramo: humili & depresso. Neq; a
canna deducit: vt cū Catho. somniauit Vgu.

Dionysius in perihegesi. κλον φυλλαφες
ρου α ακρη α ιων κιναμων.

Alex. Antep sit brevis i. Eximī stipendiū:
Typhō: pipo: gryps: gryphis. grypus. Ty/
phis. Rhiphei. scripulū. Stypēdiū cū exili. &
y greco. licz a stylo: teste Varrōe deriuēt. pri/
mā quidē sillabā corripit. tñ sty sillabā p/
ducit. Catull. Indomito nec dira ferēs supen/
dia tauro. Virg. ip diris. Dulci nanqz tūmet
nōdū vitecula bacca. Aut inter varios vene/
ris stipēdia flores Mēbra reclinarit. Tiphēus
Tiphon primā corripit. sed typhō idē q & Thyphoe
us illā pducit. Luca. lib. iij. Condit inarines
æterna mole Typhceus. Idē lib. vj. Antraqz
lœtiferi rabiē Typhonis anhelat: fuit Titā/
ni & terræ filius. Ouid. q de Philomela inscri/
bit. Accipiter pipat milu⁹hiāsqz lipit. Accipi/
trū est verbū: quom voces edūt. Pipio autē
pi sillaba cor. passerū. Ouidius. li. p̄fato. Pē/
lim⁹ ad passer tristia flēdo pipit. Virg. in Bu/
co. Iungenī iā gryphes eqs. inde grypus na/
sus gibbus: seu aquilinus. Seneca in medea.
Tiphys in primis domitor. pfundi: pprium
fuit viri nomē: q gubernādæ nauis prim⁹ ad/
micula instituit. Et cū exili sequēte i. latino &
y greco in secūdo scribit Riphæi cū aspirati/
one post r & i latino & æ dipht. montes sunt
Scytici. Virg. Geor. iij. Gēs effrena minis Ri/
Riphæ phæo tundiē euro Riphæ cū i latino & p: re/
ste Seruio sup nonū ænei. Mōtes sunt Archā/
dię. & apud Virg. prima correpta ē. Ait enī
Qui Rhiphas Betulūqz tenēt atqz arua Celæ/
Rhipes næ. Rhyphes cū y greco sequēte p populi sūt
Scrypus Achiuoz. Scrypus cū exili & y greco &
Scrypulū scrypulū declinari potest. Sunt tamē qui ver/
Scrypulū tētes y grēcū in v scrupulū enunciat Et habet
Scrupus primā indifferentem. Ouid. de medica faciei.
Quinqz parāt marathi scripula: myrrha no/
uē. Martia. Flamirisue togæ scrupula tota de/
cem. Macer de viribus herbarum. Quattuor
aut scrupulos mihi significare videt: gen⁹ est
ponderis. Neqz ab eo qui est scrupus: cui⁹ di/
minutiū est scrupulus: descēdit vt cū Catho/
Vgutio constanter somniavit.

Alexāder. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexāder. I sup r longat dissyllaba. Excipit
Tyros & quiris. Tyros cū exili & y greco: Tyros
Insula fuit: & vrbs eiusdē nominis: quæ nunc
sacra vocat. Propert. Et Tyros ostrinos p̄bet
Cadmea colores. Oui. meta. v. Fluctibz ambi/
tæ fuerāt Antissa pharolqz: Et Phœnissa Ty/
ros. Quiris cū i latino vtrobiz scribit. Prop.
Lumina sopitos turbant elata quirites. Militē
erāt hastā portātes. Syrax etiā pri. corripit.

Alexander. Quæ polysyllaba sunt breuiant
Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū lœtiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrenes cū exili & y greco: & Cyrenæ plu/
rali m̄ numero declinat. Luca. li. ix. Aphrica
Cyrenis etiā tūc bruma rigeat. Vrbs est Ly/
bies. Pyrene cū y greco: mons est inter Hispa/
nias & Gallias: teste Ser. sup. ij. geor. Iuue. fat.
x. Addit imperijs Hispania Pyrenēqz trāsilit:
vbi Tortellius Pyrenēū legit: sed falsū. Nam
Pyrenæus cū æ diphtōgo adiectiue declinat:
substantiue autē neutri generis est: & pducit
penultimā cū æ diph. annotatā. Vñ Dionis⁹
in perhiēgi ait. Τόιο Πενίπυρναιον ο
ροσ κοσσωατοκελτων. Lucan⁹ lib. i.
Nubiferos colles: atqz æream Pyrenē. Pirene
cū i latio: apud grecos cū ei diphtō. annotat.
Sta. li. siluarū. i. Nec conscia deī Pirene largos
poti⁹ mihi gurgēs in haustus. Mōs est & fons
apud Corinthū. Oui. Pyramus & Tisbe iuue
nū pulcherrim⁹ alter. Propriū fuit nomē ado/
lescentis. Est & fluuius Ciliciæ: teste Prole. Cū
y greco & vnico r scribit. Xēip: quæ est ma/
nus cū ei diphtō. apud grecos annotat: & in
compositiōe qñqz chi sylla. pducit: quādoqz
corripit. Martia. Chirurgus fuerat: nūc est ve/
spillo Diaulus. Idē. Sed nil patrono porrigit Chiragra
hæc chiragra est.

Alexander. Longa sit i sup f. Excipit Crisis
Bison: Pthisis: Philis: Sifer: Mera. Crisis cum c
exili & i latino vtrobiz dici pōt iudiciū: vnde
Catacrisis dijudicatio. Characresis aut cū ch as/
pirato & e in penultima: dici potest abusio: &
penultimā syl. pducit. Martia. Illicessit atrox
bubalus atqz Bison. Animal est qd⁹ mittit Ger/
mania: deforme quidē plixitate iubarū: & re/
liquo corpe: sed ferū. & facit in gō bisonis.
Vnde Martia. ait. Turpes effeda qz trahūt bi/
fontes. Pthisis cū ph in initio: sequēte th aspi/
rato: & i latino vtrobiz (nō aut hac scriptura
tis: vt scribi p̄cipit Vgu.) pulmonis est exul/
Pthisis

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexāder. I sup r longat dissyllaba. Excipit
Tyros & quiris. Tyros cū exili & y greco: Tyros
Insula fuit: & vrbs eiusdē nominis: quæ nunc
sacra vocat. Propert. Et Tyros ostrinos p̄bet
Cadmea colores. Oui. meta. v. Fluctibz ambi/
tæ fuerāt Antissa pharolqz: Et Phœnissa Ty/
ros. Quiris cū i latino vtrobiz scribit. Prop.
Lumina sopitos turbant elata quirites. Militē
erāt hastā portātes. Syrax etiā pri. corripit.

Alexander. Quæ polysyllaba sunt breuiant
Demī Sirius: Cyrene: Pyrene: Pyramus. Si/
rius cū i latino vtrobiz: stella est in ore canis
cælestis. Vir. gnei. iij. Tū steriles exurere sirius
agros. Lucan. lib. x. Rapidus qua sirius ignes
Exerit. Sta. lib. i. siluarū. Nec calido latrauit si/
rius astro. Sylius lib. xliij. Primū lœtiferos re/
pressit sirius æstus. Vale. Flaccus lib. i. Ira deū
& calabri populat sirius arui. Cyrene huius
Cyrenes cū exili & y greco: & Cyrenæ plu/
rali m̄ numero declinat. Luca. li. ix. Aphrica
Cyrenis etiā tūc bruma rigeat. Vrbs est Ly/
bies. Pyrene cū y greco: mons est inter Hispa/
nias & Gallias: teste Ser. sup. ij. geor. Iuue. fat.
x. Addit imperijs Hispania Pyrenēqz trāsilit:
vbi Tortellius Pyrenēū legit: sed falsū. Nam
Pyrenæus cū æ diphtōgo adiectiue declinat:
substantiue autē neutri generis est: & pducit
penultimā cū æ diph. annotatā. Vñ Dionis⁹
in perhiēgi ait. Τόιο Πενίπυρναιον ο
ροσ κοσσωατοκελτων. Lucan⁹ lib. i.
Nubiferos colles: atqz æream Pyrenē. Pirene
cū i latio: apud grecos cū ei diphtō. annotat.
Sta. li. siluarū. i. Nec conscia deī Pirene largos
poti⁹ mihi gurgēs in haustus. Mōs est & fons
apud Corinthū. Oui. Pyramus & Tisbe iuue
nū pulcherrim⁹ alter. Propriū fuit nomē ado/
lescentis. Est & fluuius Ciliciæ: teste Prole. Cū
y greco & vnico r scribit. Xēip: quæ est ma/
nus cū ei diphtō. apud grecos annotat: & in
compositiōe qñqz chi sylla. pducit: quādoqz
corripit. Martia. Chirurgus fuerat: nūc est ve/
spillo Diaulus. Idē. Sed nil patrono porrigit Chiragra
hæc chiragra est.

Alexander. Longa sit i sup f. Excipit Crisis
Bison: Pthisis: Philis: Sifer: Mera. Crisis cum c
exili & i latino vtrobiz dici pōt iudiciū: vnde
Catacrisis dijudicatio. Characresis aut cū ch as/
pirato & e in penultima: dici potest abusio: &
penultimā syl. pducit. Martia. Illicessit atrox
bubalus atqz Bison. Animal est qd⁹ mittit Ger/
mania: deforme quidē plixitate iubarū: & re/
liquo corpe: sed ferū. & facit in gō bisonis.
Vnde Martia. ait. Turpes effeda qz trahūt bi/
fontes. Pthisis cū ph in initio: sequēte th aspi/
rato: & i latino vtrobiz (nō aut hac scriptura
tis: vt scribi p̄cipit Vgu.) pulmonis est exul/
Pthisis

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōueniūt
liquidis: & liquida crassis. Liqueus cū i lati/
no fluuius est Venetiæ: teste Seruio sup lib. ix
ænei. a quo sit liqueus a um. Virg. lib. p̄fa/
to. Quales æreæ Liqueia flumina circū: vbi
imperitiores legūt liqueia: quod Serui⁹ ipse
improbat. Nescio tamē an a liquor liqueris
liqueus deriuetur & descendat.

Alexander. I q brevis excipit liquidus: & li/
quetius. Liquidus & a liquo liquas: qd⁹ pri/
mā corripit: & a liquor liqueris: qd⁹ li sillabā
producit (vt in ipsis dictionibz pbauim⁹) de/
duci potest: & ideo primā vt correptā: ita &
pductā habet: vt vtrūqz vnico versu ostēdit
Lucre. quom dixit lib. iij. Crassaqz cōuen

ceratio ex humorū concursu: & dici pōt latine
 Phthisis tabes seu corruptio. Nā a φθίω: qđ est cor-
 ruptio descēdit. Phthisis autē cū ph & th aspira-
 to: & y græco in prima dumtaxat syllaba dici
 pōt spūcio. Nā a φθύω verbo dorico qđ ē
 spūo deriuat. Et in hoc significato pōt etiā feri
 bi ptylis cū p in principio & t exili: sequente y
 græco: quod a πτωω cōmunis linguæ verbo
 id apud illos significante: qđ apud nos spūo:
 deducit. Sere. Si vero phthisis annosa sedet im-
 proba morbo. Iuue. Et phthisis & vomice pu-
 physis tres & dimidiū crus. Physis cū y græco in pri-
 ma dumtaxat syllaba. dici pōt natura. Alexāder
 nequā. Corruptit natura physim cursuq; ro-
 Sifer tato. Sifer cū i latino: gñs est herbæ. Columel.
 lib. xi. Iam sifer: Assirioq; venit quę semine ra-
 dix. Hora. ser. xviij. Peruelit stomachū sifer:
 alec: fercula Coa. Luca. li. i. Hi vada liquerūt
 Isara Isara: qui gurgite ductus. Fluius est Galliē in
 Rhodanū fluens: teste Sirabone.
 Alexāder I brevis ante t sit: demis Tityrus:
 Clitorius: Clitūnus: Cliton: Pituita: Scithonia
 Tityrus Bithynia: zyth^o Pythagoras. Tityr^o cū t exili
 vtrobiq; & i latino in prima: & y græco in se-
 cūda syllaba. p quodā pastore: lingua Laconū a
 Theocrito ponit & Virgi. qui apud nos: teste
 Probo: hircus transfert. Virgi. in initio bucco-
 licorū. Tityre tu patulæ recubās sub tegmine
 Clitorius fagi. Clitorius cū c & t exilibus: & i latio vtro-
 biq; fons est Archadiæ: qui semel potus: vini
 odiū facit: dicēte Oui. metamor. xv. Clitorio
 quicūq; sitim de fonte leuauit: Vina fugit. Clit-
 Clitūnus tumnus cū c & t exilibus: & i latino: fons est in
 valle Spoleti apud radices montis: cui Treuiū
 oppidū imminet: & fluiū ex se apd Beuanū
 & Spoletū effundit. Hūc Dion historicus pro
 fonte Vmbrię posuit: vt dicat Clitumnus: qđ si
 clitor amnis: hoc est inuitator: vt scribit Tor-
 tel. Quod certe nō placet. Nā si a κλητορ (vt
 idē tradit) descēderet: nō Clitūnus: sed Clitum-
 nus scribi deberet. Quare melius a κλειτορ
 qui est celebris deducit: qđ si celebris amnis Clit-
 umnus vocet. Ex hui^o aqua si bos biberit: &
 cōceperit: nō Toliū grandes tauros: sed penitus
 albos pducit: dicēte Virgi. geor. ij. Hinc alibi
 clitumne greges & maxima tauri Victimæ: sæ-
 petuo pfulsi flumina sacro: Romanos ad tēpla
 deū duxere triumphos. Syll. lib. iij. Et parulis
 Clitūnus in aruis: Candētes gelido pfudit flu-
 mine tauros. Hūc esse in phaiscis Plinius putat
 Cliton Cliton cū c & t exilibus & i latio: fluius est Ar-
 chadiæ: teste Lactan. grāmatico. Sta. li. theba.
 iij. Et rapidus cliton: & qui tibi Pytiæ ladon.
 Pituita Pituita primā pducit: vt sup regulā: est I prę t
 Scithonia brevis: clare probabimus. Scithonia cū i latino
 vtrobiq; & th aspirato: pars est littoralis Ma-

cedonia: in qua mons est Sithon vocat^o. Oui. Sithon
 Tū quoq; Sithonios vlulauit mēsta p agros
 Virgi. in bucco. Scithoniaq; niues hyemis sub
 eamus aquosq; Sithon eadē scriptura: dicta olī
 fuit Thracia: teste Gel. lib. x. noc. atti. Bithynia Bithynia
 cū i latio in prima sequēte th aspirato: & y græ-
 co in secūda syllaba. scribit: vt in ipsa dictioe vi-
 dimus: a qua fit Bithynus bithyna bithynum Bithynus
 bi syllaba. indifferenter posita. Manilius lib. iij.
 Cappadocū Armeniæq; iugis Bithynia diues
 Vale. Flaccus lib. iij. Dant cererē lætūq; pecus
 nec palmitē bachū: Bithyno phrygioue satū.
 Iuue. sary. viij. Quancq; & Cappadoces faciant
 equitesq; Bithyni. Zythus cū y græco & th al Zythus
 pirato: genus est porionis (vt dicitur) ex hordeo
 Columella lib. xi. Et Pelusiaci proritet pocula
 Zythi. Macer de viribus herbæ. Inter eas qđ
 Pythagoras laudauerat herbæ. Cū y græco et Pythagoras
 i latio scribit.

Alexander. Demas ambitus & itus. Italus Italus
 ab Italia: primā indifferentē habet. Proper. Ita-
 la p Gragio orgias ferre choros. Marria. Mu-
 tauere meas Italia regna comas. Sta. lib. siluag.
 iij. Socius procul itala rura Linqueret. Hora.
 iij. car. Princeps Aeoliū carmē ad Italos. Vir.
 ænei. ix. Cōiecto sternit iaculo: volat itala cor-
 nus. Idē ænei. viij. Hinc Augustus agēs Italos
 in plia Cæsar. Sta. lib. iij. sil. Apia quaq; Italo
 gemit Almone Cybelle. Hora. ser. viij. At græ-
 cus postq; est Italo pfusus aceto. Aufon^o. Flu-
 minibusq; italis præpollens sulphureus Nar.
 Persi. sary. vi. Mercibus hic italis submutat so-
 le recent.

Alexāder. Demas psitacus & titan. Psitac^o Psitacus
 cū i latino & duplicato t exili: & c nō aspirato
 scribit: primāq; positione pducit: & si Tortel-
 lius cū vnico t scribi præcipiat. Genus est auis
 articulata verba exprimentis. Persius. Quis ex
 pediuit psittaco fusi chære: græcū vocabulū ē
 nectamen a πωτω descendit: vt cū Catholico
 Vgu. somniauit.

Alexāder. M pūnte: vel r aut u: pducere de-
 bes. Excipiū Mitylene: mitra: mitilo: Britannia
 vitru. Mitylene hui^o mitylenes cū i latio in pri-
 ma syl. sequēte t exili: & y græco in secūda: &
 vnico l. Insula est in mari Aegæo: & eiūsdē no-
 minis vrbs in ea: teste Prole. quæ alias Lesbos
 appellata est: Marria. Cū tibi nō Ephesos: nec
 sit Rhodos: aut Mitylene. Hora. in epist. Inco-
 lumi Rhodos: aut Mitylene pulchra: facit qđ.
 Mitra cū i latino & t exili: barbara dictio est: et Mitra
 format diminutiue Mitella. Vir. i copa. Copa Mitella
 Syrisca caput Graia redimita mitella. Incuru^o
 erat Pileus quo Phrigij & Lydi utebant: teste
 Ser. sup. iij. ænei. Mitra etiā apud Persas pprie
 sol dicit: teste Lactan. grāmatico: quo etiā voca-
 Y

- bulo vsus fuit Stati. quom dixit versu vltimo lib. i. Theba. Indignata sequi torquentem cornua mitra. Ouidi. q. de Philomela inscribitur. Vere calere nouos coponit credula cantus. Matutinali tpe. tunc Mitilas. Luscinia cantantis verbum est. Britannia cum i latino utrobique: & t exili: & duplicato n scribitur. a qua fit Britan. na. n. bri syllaba indifferenter posita: & Britanni cus britanica britannicu. Iuue. Quatu delphinis balæna Britannica maior. Virgi. in Bucc. Et penit totos diuisos orbe Britanos. Lucre. lib. vi. Na quid Britanis celi differre putamus Vitruu cum i latino: & t exili scribitur. Virg. lib. aenei. vii. Tenemus Angiræ vitrea te Fucin vnda. Iuue. satyra. ij. At tollens oculos vitreo bibit illa Priapo. Martia. Et fluere excusso cinna mafa vitro. Criticus etiam & Fritillus primam corripunt.
- Mitillo**
- Britannus**
- Britannicus**
- Vitrum**
- Britones**
- Obex**
- Obhicio**
- Obolus**
- Obelus**
- Procuro**
- Focale**
- Alexa. Sed breues vitulu. Britones: ouicq vitellu. Britones cum i latino & t exili Britanice ppi sunt. estq: bri syllaba pducta. Iuue. saty. xv. Qua nec terribit Gimbri: nec Britones vnq.
- Alex. Ante b longa sit o: velut obex obitio q: Obex: ram maf. q fec. generis est. prima syl labā indifferenter habet. Syllus lib. xij. Tu car dine verso. Obnixa torquet obices. Idē lib. iij. Et fidos certat obices accrescere sylua. Vir. li. aeneid. x. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Obstaculu dicit. Obhicio quatuor sylla baru: prima positione pducit. Nam ex ob & iacio coponit: & cum duplicato i scribit. primo quide consonate: secundo vocali: ut sup regulā. Re hicio: refert distat: dar re tibi longā. diserui mus. Excipit ab hac regula obolus & obelus Macer de viribz herbaz. Plusq bis binos obolus vetat accipiendū: gen est pderis. Obelus est vnico l veru dicit: a cuius similitudine virgula quædā interpuncta etiā veru appellata est. Homerus lib. Iliad. i. μισ πύλλον τάρρα τὰ καὶ σμφοβε λοίστιν επείρου.
- Alex. O corripimus. Excipit pcuro. pcu ras: focale: phocis. Procuro primā habet indif ferentē. Accius in annalibz. Exerēt epulis lati famulosq: pcurēt. Ouidi. in fastis. Risi & has inquit facito mea tæla pcurēs. Syllus lib. v. Haud secus & stabulis pcurās oia pastor. Vir gil. Qd sup est læti bene gestis corpora rebz. Pro curate viri. Hora. in episto. Hæc ego pcurare & idoneus imperor & nō. Martia. Procurato rē vultu qui pferat ipso. Focale a faucibz dictū vbi au diph. in o tā breue q pductū conuersa est. Horat. sermōe. xij. Falsciolas cubitale foca lia potus. ut ille. Martia. Si recitaturus dederō tibi forte libellū. Hoc vocale tuas asserat auri culas: genus est leguminis ad fauces. Quintili. Focalia & ligamia aurū sola excusare potest
- valitudo. Luca. lib. v. Massiliaq: sug donatur libera phocis. Ouidi. meta. i. Separat Aonios Phocis Acteis phocis ab aruis: parua est græcorū re gio: teste Liuius. Phoe huius phoces oppidū ē Phoe Boetia: teste Ptolem. Phoea vrbs est minoris Phoea Phrygia: ut idē Ptole. ostendit. Phoca marin. Phoca vitulus dicit. Virgi. geor. iij. Sternit se somno diuerso in litore phocæ. Iuue. Eripit somnū Druso: vitulifq: marinis. Phoces Ionū popu li fuerūt: teste Herodoto lib. histo. i. Excipiunt etia ab hac regula procuro. pcurre: procedo Procuro procido: pculco: procudo: procumbo: q oia Procido primā producit. At fortasse dices: composita Proculco verba hæc sunt: & ideo excipi non debuerunt. Procudo Cur ergo nō sic procuro: de quo dixim. pocio Procumbo procis: proco procas: procello procellis: quæ Procio primā corripit. Intelligas procio: quom po: Proco scere seu perere scat. Na procire p prouocare: Procello pro syl. pducit. Cur deniq: excipit procerus. Alexander. Sed retrahat locundus. Cum u tā in prima q in secunda syl. iucundus scribitur Locundus Neq: em ab eo qui est iocus descendit: ut Ildo rus: Vgu Brito: Mamotresius: Catholi. tradi dere. Sed a iuuo iuuas deriuat: teste Gel. in no tibus atticis: ita ut iucundus quasi iuueudus dicatur.
- Alexander. Od productū dissyllaba. Exci pitur Rhodos. Marria. Cum tibi nō Epheseos: Rhodos nec sit Rhodos aut Mylene. Luca. li. viij. Cla ramq: relinquit sole Rhodū. Insula est Lycie: & eiusdē nois: vrbs in ea: teste Pompo. Mela: li. ij. & cum aspiratione post r annotat. Fuit etiā Rhodos filia Neptuni a Ioue dilecta: ut Home rus cecinit.
- Alexander. Polissyllaba curta manebūt. Ex cipit Zodiacus: Dodona. Ausonius. Quotq sup terrā sidera zodiaci: dic pōr animalis. nā a ζωv: qd est aial deriuat. Circulus is est si gnorū: quæ in forma animalū figurant. Vir gi. geor. i. Deficerēt siluæ: & visu Dodona ne garet. Idē lib. aenei. iij. Ingens argentū dodone osq: lebetas. Fuit Epiri oppidū ppinquū ha bens nemus. Demi etiā pnt prodeo: prodino: qd idē scat prodigo: produco. Idē sorte dictu rus es de his: qd de supius noiat prodeo: pido & c. Cur ergo excipit proderit.
- Alexander. O sup breuis. Excipit proficio: Proficio profore: profundo: proficisco. Martia. Prose cit potō Mithridates sæpe veneno. Oui. meta. x. Nil tñ emissi pfect acumine ferri. Hora. in episto. Quæ nocuere sequar: fugiā quæ pferre credā: hoc est prodesse vel profutura esse. Sed profundo atq: etiā pficiscor primā indifferēte habēt. Catul. Has postq: mæsto pfudit pecto re voces. Syl. lib. xi. Impia dementis vulgi: & vix tota profudit Cōsulta. Iuue. saty. vi. Pro
- Phoces
- Procuro
- Procedo
- Procido
- Procumbo
- Procio
- Proco
- Procello
- Locundus
- Rhodos
- Dodona
- Prodeo
- Prodino
- Prodigo
- Produco
- Proficio
- Profore
- Profundo
- Proficiscor

fectura domo Sicula nō Mitior aula. Proper.
Hec quoq; pfecto ludebat iafone Varro. Sta.
lib. Thebaid. xij. Huic ego te cōiunx ad debi-
ta regna pfectū. Virg. lib. æneid. vi. Arcades
his oris genus a Pallāte pfectū. Eodē fortassis
mō dices cōposita hæc sunt. ideo excepta non
fuere. Cur ergo nō sic pfectus: & pfectus: que
primā corripit syl. & pundo: & pficior:
que vt phabim⁹ p syl. correptā habet: nō p/
ductā modo: & que idē auctor ad pbendam
regulā testimoniū verba affert pfor. & pfu/
gus. Cur deniq; hæc excepit: dices. Profugio
dēpra: vel pfero: pfluit ossa: cū tñ pfugio p
syllabā corripit. M. Manilius lib. iij. Quom
Babylonicas submersa pfugit in vnda. Va/
leri. flaccus lib. vij. Cōtingit vix deinde mori:
& sic fata pfugit. Collumella lib. xj. Sed tepi/
dus pfugit chelas & spicula Phœbus. Hora.
in epodo. Nulla sit hæc potior sententia Pho/
ceos. Velut pfugit execrata ciuitas. Lucre. li.
iij. Sin ita sine ris mēbris ablata pfugit. Pro/
sper tñ: p syl. pduxit: quom ait. Vnū profu/
giū tui est deus ipse tui. Offa cū duplicato
f primā positione pducit: dicente Iuue. satyra
vi. Coctæq; filiginis offas. Ofella aut cū vni/
co f scribit. Marti. Parua tibi incurua craticula
ludet ofella. Excipit etiā scropha. Verum quia
(vt quidā volūt) græcū est scropha vocabu/
lū cōtineri pōt sub illa exceptiōe: quom cpreit
longa: scopulus: cophinus: copos extra.

Tmolus ¶ Alexan. L. curā facito. Excipito Tmolus:
Moli. Olearos: Olenos: Proluo: Prolongo.
Prolato: Proloqr. Prolabor: Prolatū. Tmo/
lus est i exili sequēte m mōns est in Cilicia. re/
ste Herodoto lib. histo. v. Virg. Georg. i. Mit/
tere nōne vides croceos vt Tmolus odores
Priscia. in perihēge. Et Tmoli colles fluuius
quib; aurifex exiit. Pætolus. Stat. lib. Theb. vij.
Te Tmolus te nisa ferax. Theseaq; Naxos.
Ouid. lib. methamōr. vi. Deseruere sui nym/
phæ vineta Tmoli. vbi spondeus quintū locū
detinet & secūda spondei syl. positione duarū
quæ sequunt cōsonantium t m pducitur: & si
Tortel. Tmoli trium videlicet sillabarū legē
dum tradiderit. vnde idē Ouidi. lib. metha. x.
ait. Iudice sub Tmolo certamē veit ad impar.
Apud Silliū tamē etiā trium legi sillabarū: nisi
codex est mendosus. Hic & Tmolius a Virg.
appellatus est. quom ait in Geor. Tmoli⁹ as/
surgit. quibus & rex ipse Phaneus. Moly cum
vnico l & y græco scribit. & si a Tortellio cū
t in initio. & i latino i fine. hac videlicet scriptu
ra Tmoli scribi pceptur. Ouidi. lib. metha.
xiiij. Moly vocant superi. nigra radice tenerur
Et Home. in odissea. ρίζη μεν μέλαν εσ/
κε γαλακτιδῃ ἐκ ἐλον σφοδρῶ μω

λυ εμπαλαεουσ θεοί. Genus est floris
vel hærbæ: quod apud Græcos facit in genit
uo molyos. Olearos cū vnico l insula sub Eu/
boea est iuxta Atticā: teste Ptole. Vir. li. ænei.
iij. Olearon niueamq; Paron. Ouidi. meta. vi.
At non Olearos didymēq; Olenos cū vnico l Olenos
vrbs est Aetoliæ: vt ostendit Home. lib. Ilia. ij
Aliā ponit Igin⁹ de astronomia poetica eodē
nomine vrbe in Boetia. Inde fit olenius olenia
olenium. Stat. lib. thæba. iij. Olenos Ionis &
fluctibus hospita portu. Ouidi. lib. fastor. v.
Nascit Oleniæ signū pluuiæ capellæ. Fuit etiā
Olenus Vulcani filius. Eadē forte ratioe dices.
Proluo: Prolongo: Prolato: Proloquor: pro/
labor prolatū: compositas dictiones esse: ideo Proluo
exipi nō debere. Cur ergo exemit plixus: nā Prolongo
sicut a regula O super f: dempsit profero: sic & Proloquor
ab hac ei⁹ verbi supinū prolatū excipe debuit Prolabor
Nola etiā Campaniæ vrbs: primā producit. Prolatum
Vir. geor. ij. Et vicina veseno Nola iugo. Nola
¶ Alexander. Excipe nolo: Pollypus & stola Pollipus
Apud Græcos cū o micron & vnico l & y græ/
co πολυπον scribit: apud quos prima syl.
corripitur. Phocylides. μοπερ ποφυν πο/
λυου κα ταχωρ ναμιβου. Scribit non
nunq; & apud græcos πολυου: hoc est po/
lyphus: & tunc prima syl. pducit: vnde Op/
rianus lib. i. ait. πολυου Κολιοί Κίκο
πολυοίαι. At vero latini nostri primam
contra naturā syl. producentes: metri gratia
vnū l interposuere ita vt Pollypus cū genio l
primā positione producat. Qui. metamor. iij
Vtq; sub æquoribus deprensus pollypus ho/
stem. Nicolaus vero in Hesiodo græcorū mo/
re primā syl. corripuit: quom ait. Tū polypo/
durū est gelidis habitare sub vndis. Hūc tamē
nequaquā hac in parte imitandū dixerim. Nā &
alios nōnullos errores admisit: quos vt puto:
emendasset: si nō inopinata morte præuentus:
obisset. Ait em̄ in Hesiodo. Hic tibi siluestris
ponat caro iuuenæ: quæ nondū enixa est. Et
in eodē. Hærens parietibus federatq; exponit
vrinā. Et in eodē. Ad gelidi loca nigra diuis si/
ne honore recessit. Idē in Home. lib. Ilia. v. Au/
reus ambitu duplici notant in aurū. Et i. xxiij
Quisquis acri cōfidit equo. Idem in. xiiij. Aet/
oliamq; deus veluti veneratur ab omni. Nam
caro ca syllabā corripit. Vrina primā produ/
cit. Dis diuis di syllabā productā habet. Am/
bitus masculini generis quarti ordinis: bi syl/
bam bruiat. Acer: acris: acre primā longam
habet. Aetolia secundā producit: dicente Oui/
dio lib. iij. de sine titulo. Nec rant Calydu: nec
tota Aetolia tanti. Virgilius lib. 9 æneidos. xi
Atq; hic legato. aetolia ex vrbe remissos. Pol/
lypus ergo cū duplicato l facit in geniuo pol
Y ij

Iypodis & pollypi. genus est piscis: cōpositū quidē vocabulū ex πολυ: quod multū signi-
ficat: & πους pes. Multos enī hic piscis ha-
bet pedes: vnde a nōnullis octopes appellatur
Et a pollypode pisce etiā in alio significato po-
lypus deriuatur: quare & eadē litteratura scri-
bi debet. Hora. in epodo. Pollypus an grauis:
hirsutus cubet hircus in alis. Idem sermon. iij.
Delectat veluti Balbinū Pollypus agnē. Idem
Pollydamas dici potest de hac dictiōe Pollydamas: quare &
si apud græcos cum vnico l & y græco scribit
Persius tamen contra naturā primā producēs
syllabā: a nobis cū duplicato l ostendit esse scri-
bendum: vt positione produci prima syllaba
possit. Ait enī Persius. Nec mihi Pollydamas:
& Troades Labeonem Præulerint. Propriū
fuit viri nomen. Sed hic pro tragœdia de Po-
lydamante ponitur. Neq; ab eo qd' est amans
deducitur: quasi multū amans Pollydamas di-
catur: vt cum Catholico somniabundus tradit
Vgutio. Sed ex πολυ qd' est multū: & δα/
μαζω domito componitur. Inde fit Pollyda-
teus
Stola
mauteus. Syllius libro. xij. Pollydamanteus iu-
uenis Pedianus in armis. Stola cum t exili: pri-
mam syllabā corripit: Ouidius li. ij. de tristib.
Quas stola contingi: viciaq; sumpta verat. Ti-
bullus. Impediat crines: nec stola longa pedes.
Hora: sermone. ij. Velatūq; stola: mea quēm
conferbuit ira. Idem in eodē. Ad talos stola de-
missa & circūdata palla. Statius lib. siluarū. i.
Hinc eques: hinc iuuenū quæstus: stola mixta
Srolatus
laborat. & a stola fit stolarus. Marialis. Quis
floralia vestit: & stolatū Permittit meretricib;
pudorem.
Momordi
Nomas
Alexander. O sup m lōgā facies. Excipitur
momordi pręteritū a mordē: & Nomas. Lu-
canus li. vi. Exiuit primus chalybem frenosq;
momordit. Syllius lib. v. Erumpit multusq;
Maces: Gramasq; Nomasq;. Nomades popu-
li sunt Aphricę: alias Numidę vocati. Bromi-
us etiā homelia. Home. Chromis corripunt.
Alexander. Sed homo demas: stomachum
vel omasum: & comedo: dominus: domus δο-
μος: & δωμα: græca sunt vocabula. Sed
δωμος primā corripit: δωμα aut illā pro-
ducit. Homer. lib. Iliados. i. υμῖν μενθεοί
σοῖενο λυμπία σοματέ εχοντες. Di-
onysius in perihelē. τοῖς σεκίπυρηναιο
νοροσ καὶ σοματά κελτῶν. Vomica
apud luenalet primā corripit: quā producit
Serenus.
Alexander. Esuper n breuis o. Et subdit. Si
d pel p præcedit longa notatur. Excipitur pro-
nepos proneptis: Donyfa: Donus. Ouidi. lib.
metamor. x. Est neptunus auus: pñepos ego
rogis aquarū. Persius. Iam reliqua ex amicis

pauclis: nulla p neptis. Virg. lib. æneid. iij.
Bacchantēq; iugis Naxon. viridēq; Donyfā. Donyfa
insula est in mari Aegæo: & cū y græco scribi-
tur. Lucre. At quom mēbra donus pñsit fri-
gida feruis. Donus quidā p dominus positū Donus
dicūt. Alij pñiū volūt esse viri nomen.

Alex. Op breuis. Excipiunt hæc verba: p. Propugno
pugno: ppalo: ppono: ppello: ppino: quod Propalo
si dixeris: hæc verba cōposita sunt demi nō de Propono
buerūt. Cur nō sic ppero ppontis. Propertius Propello
quę primā corripunt. Cur nō sic ppino: qd' Propino
quidē verbū primā habet indifferentē. Iuue.
Hiscere tanq; habes tria noīa qñ ppinat. Mar.
Cœnat: propinat: poscit: negat: innuit: vna est
Næuia. Est aut ppinare ad poculum inuitare
vel poculū porrigere: seu etiam (vt quidā vo-
lunt) aliquid aliud resculentū. Excipiunt etiam
Dropax & Plophis vrbs.

Alex. Sed opinio poppysma demis. Pop. Popyma
popyma cū o (qd' apud Græcos correptū est:
nisi duplex consonans sequat) & duplicato p
& y scribit: & si a Tortellio cū vnico p & i la-
tino scribi præcipiāt. Ideoq; primā positioe p
ducit. Sunt aut Popysmata pprie: teste Cy-
rillo græcorū vocabulorū interprete ea vocis
blandimēta. quę fiunt equis indomitis cum
tractatiōe manūū. vnde & quę manibus sit
palpatio interpretari potest: vt est apud Iuue.
Præbebit vati crebrū poppysma rogati: hoc
est crebrum manūū tractatiōe. cū quadā vo-
cis adulariōe. Nā a ποπυζω: quod est sibilo:
vel adulator descendit. Theocritus edyllio. v.
ακεῖ τρικὰ λαμασ σὺ λωρπωσες Σε-
ρεχοντι: quare & p eo sibilo vel sono poni-
tur: qui ex cōfricatione in coitu fieri consuevit
dicente Martiale. Quis redire potest fatui pop-
pysmata cūni. Quom sonat hic cui nō mentur
la mēsq; cadit. Sopitus primā producit. semi-
sopitus aut: so. sil. cor. ga aliter metro stare nō
potest. Virg. lib. æneid. i. Hūc ego sopitū som-
no sup alta Cythera. Ouidi. de amore purpu-
reo iacuit semisopita toro. Idē in lib. Heroidū
Thefea pressuras semisopita manus.

Alex. O sup r breuis. Excipiūt Corycus. Co-
rytus: Noris: Norici: Orithus: Dorion: Sora
Soraete: Orion: morā p moueram: Orithia.
Corycus cū cexili vtrobicq; & y græco. vrbs Corycus
fuit Cilicię: & portus. & mons optimū crocū
ferens. Corycus. Item eadē litteratura. aliq; est
collis apud Delphos. testib; Herodoto & Ho-
mero in hymnis. Ptole. autē scribit Corycon
montē esse. & eiusdē noīs vrbe in Creta. & a Corydius
Corico fit Coricius. a. um. Mar. Quod de Co-
rycio quę venitura croco. Virg. georgi. iij.
Nāq; sub Oedalię memini me turribus altis.
Qua niger humectat flauentia culta Galdus.

Corytus Corycium vidisse senem. Corytus cū c: & tex libus: & y græco: græcū est vocabulū: quod apud illos cum y initio: γωρὺ τος scribitur Neq; ab eo: quod est corium: deducitur: vt cū Cathol. somniauit Vgu. Virgil. lib. æneid. x. Corytiq; leues humeris: & loetifer arcus h̄ est sagittarū foruli. Nonius autem coryton leue missile interpretatus est in sagittarum modū.

Noris Noris vrbs est: & noricum Macedonię regio cū i latino scribit. Virgi. georgi. iij. Tum sciat aeræ alpis: & Norica si quis. Castella in tur mulis. Orithus cū i latino: & th aspirato vrbs est Epiri: teste Seruio: quā Herodotus lib. hist. v. inter Macedoniā & Epirum: esse dixit. Virgi. lib. æneid. x. Inclusum buxo: aut ori thia terebintho. Dorion cum i launo oppidū est Messenię: teste Strā. Home. lib. iliados. ij. καὶ Δωριόερα τε μουσὶ ἀντομειν βαμυρίν τορῶρι καπυσὶ ἀνκοισίησ Stati. lib. thæbai. iij. Getico: quos flebile vari.

Dorion Dorion. luue. Optima Soræ. Aut Fabrateriæ Sora domus. Syllius lib. viij. Ducebat simul exci ros: Soræq; iuuentus. Addita fulgebat tælis. Oppidum fuit agri. Volsci: quod teste Liuo lib. x. ab vrbe condita: postea Samnites posse derūt: quod Ptole. dicit esse Latinorum mediterraneū. aliud eiusdem nominis scribit idē Ptolemęus esse in Arabia: deserta iuxta Mesopotamiā. Soræ populi quidā sunt Mauritanie Cæsariensis: vt idem Ptole. ostendit. Sora æt cū & exilibus mons est Apulię: teste Acron: vel in phaliscis: vt scribit Porphyrio: quē Seruius super lib. xi. ænei. hirpinorum esse testatur. qui & masc. gñe Soractes declinari possunt: teste Probo: quin & hic Sorax dicit: teste Porphyrione sup lib. i. carmi. Horatij. Serui? Soractes mons est Hirpinorū: in flamina collocatus. Virgi. lib. æneid. xi. Sūme deū sancti custos Soractis Appollo. Idem lib. æneid. vij. Hi Soractis habēt arces. Syll. lib. viij. & sacrum Phæbo Soracte frequentār. Orion cū i latino primā indifferētē habet Ouid. in fastis. Obstitit Orion Lagona nitentib; astris. Valer. Flaccus. i. Non meus Orion aut sæuus pleiade taurus. Proper. Non hæc pleiades faciunt: nec a quoq; Orion. Hora. in epodo. Dum pecori lupus: & nautis infestus. Orion. Virgili. lib. æneid. i. Quom subito assurgēs fluat nimbo sus Orion. Hunc dixit Heliodus prima Theogonia: fuisse Neptuni filium: ex Euryale Minois filia. Pindarus aut aliā illius genesim descripsit: dicens in hunc modum. Hyrieus quidam fuit senex: qui cum insula Chio vel: vt refert Strabo apud Thæbas parui cultor esset agelli: & Iouē forte: ac mercuriū hospitio excepisset: perijt ab his: vt sibi aliquid liberorum

nasceretur. Dicebat em̄ se olim coniugē habuisse: ac illi promississe: non recepturum aliam: optaret tamen filium in heredem. Et vt hoc facilius impetrare posset: bouem eis immolauit atq; ad vescendum apposuit. Iuppiter vero & Mercurius post epulas ab eo corium de boue detractum poposcerunt: atq; in illud: quod fecerant vrinæ indulsere. Et referente Ouidi. qui huius opinionē sequitur. lib. v. fastorū. Tunc super iniecta texere madentia terra. lamq; decē menses: & puer ortus erat Tunc Hyrieusq; sit genitus: vocat Vriona: ab οὐροσ scilicet quę est vrina. Perdidit antiquū littera prima sonū. Nam apud antiquos Vrion dicebatur. Hic a nōnullis Aorion appellatur: eo q; ferat ensem. Nā ορ græce. latine ensis transferitur. Vnde Lucanus lib. i. ait. Ensisferi nimū fulget latus Orionis. Catullus. Proximus Hydrochoi fulguret Aorion. Hydrochous aquarius interpretatur. Strabo autē lib. x. ab Oreo Eubœę ciuitate: in qua Orion educatus fertur nomen accepisse affirmat. Oreus vero ab eo qui est ορ ποσ mōs denominatur. Hic deinde maxime excrescens venator magnus euasit: quē sibi comitem Delia fecit. Et vridē in fastis ait Oui. Ille deæ custos: ille satelles erat. Itaq; venandi artificio elatus: ausus est dicere nullum gigni posse animal: quod non ipse superaret. Ob qd volentibus dñs emisit terra paruum animal: scorpion scilicet: a quo superatus occubuit: dicente Lucano lib. ix. Ille minax nodis: & recto verberare sæuus: scilicet scorpium. Teste tulit cælo viti decus Orionis. Et dixit. teste cælo: quia & orion: & scorpium ille ad cælum tracti fuere Tentauit hic etiam Dianam vitare: teste Callimacho: an quod illū ab ea sagittis confixum dixit. Quod & Hora. tetigit. iij. carminū: quō ait. Tentator Orion Dianæ Virginea domū sagitta. Syllius lib. xi. Sidacinaq; bella remorunt. Virgi. ænei. iij. Baucalus Hyrcanæq; ad morunt vbera tigres. Nam sicut excepit norā ita & moram demere debuit. Virgi. ænei. xij. Quos ipsa dedit decus Orithyia. Cū i latio in secunda & th aspirato: & y græco sequente i latino scribit. Puella fuit pulcherrima: quā Boreas rapuit: teste Eusebio.

¶ Alexander. O sup s longa. Eximitur posuit: præteritum a pono ponis: Cosæ: prosymna: Osiris: Cosira. Virgi. lib. æneidos. v. Sed sinē imposuit pugnæ. Idem ænei. x. Quicq; vrberem liquere Cosas: quis tæla sagittæ. Vrbs est Tu scæ: teste Seruio. Statius libro thæbaidos. iij. Hinc armat arissa viros. hinc cessa Prosymna. Ciuitas est Argiuorū: teste Lactantio grāmatico. Si tamen dictio est composita ex π ποσ: quod est ad: & υ υ ποσ: quod est canicū vel

Aorion

Remorunt

Orithyia

Posui

Cosæ

Prosymna

Y iij

laus non continetur sub hac regula: quia prof
syllaba prima in s terminatur: non in o: vt prę
Osiris supponit regula. Osiris huius osiris vel osiri/
dis: cū i latino vtrobique: fuit Iouis filius ex Ni
obe filia Phoronei: et illum Aegyptiū fuisse
longo processu referat Diodorus lib. histo. i.
Lucanus lib. ix. Et cētum lino spargam p vul
gus Osirim. Horatius in episto. Licet illi plu
rima manet Lachryma: per sanctū dicat iura
tus Osirim. Tibullus. Primus aratra manu
sollerti fecit Osiris. Iuuenalis satyra. vi. Scilicet
& tenui popano correptus Osiris. Vbi Tor
tellius legit pepono pro penope: sed fallitur.
Nam popanum genus est placenta tenuis: vt

Cosira apud Græcos testis est Suidas. Cosira insula
est Aphricę: & eiusdem nominis vrbs in ea: te
ste Ptolemæo. Plinius tamen lib. iij. naturalis
historiæ: dicit esse insulam in mari Siculo. Et
primā syllabam indifferentē habet. Ouidius
libro fastorū. iij. Fertilis est Melite sterili vicina
Cosiræ. Syllius libro. xiiij. Et bellare Thabas
docilis: Cosiræq; parua.

Proseucha Alexander. Rosa demitur atq; proseucha:
Et dosis & prosa. Proseucha cum ch aspirato:
non continetur sub hac regula: quia prima syl
laba in s terminatur: vt de consimili diximus
dictione Profymea. Nam προσευχή dicit
apud Græcos oratio quæ ad deum funditur:
dicta quasi προσεχί: quia attentione opus sit
ωποσεχο em idem est quod attendo: inten
do vel adhibeo. A Iuuenale tamē videtur pro
eo loco poni: vbi precibus & obsecrationibus
aliqui a transeuntibus mendicabant: quom ait

Prosa satyra. iij. In qua te quero Proseucha. Prosa
apud Auloniū primam producit syllabā. Ait
em. Prosa Asię in causis numeros imitata cho
rorū. Gualfredus in arte poetica. Legibus ara
tur metrum: sed prosa vagat.

Alexander. O super t brevis est. Excipit lo
tos & notesco. Lotos huius loti: & lotis huius
Lotos laba: hoc est letos scribit: vt vocabulorū cor
Lotis ruptor scribi præcepit Vgutio. Sed neq; a λή
θη quæ est obliuio: quod cum th aspirato scri
bitur: cū t exili letos descendit: vt Vgutio som
niauit. Propriū fuit nymphæ nomen: in arbo
rem sui nominis conuersæ: teste Ouidio. Mar
ti. Nec plus lotos aquas: littora myrtus amat.
Ouidius libro metamor. x. Annicolęq; simul
salices: & aquatica lotos. Sapho ad Phaonem
Quem supra ramos expandit aquatica lotos.
Virgilius georgicorū. ij. Nec salici lotocq; nec
Idęis cyparissis. Dicitur (teste Seruio) faba Sy
riaca. Est autē arbor hæc tibis apulissima: qua
re a Propertio & Syllio pro tibia vsurparur.
Lotos item genus est hærbae. Vnde Plinius li

bro. xxij. naturalis historiæ ait. Qui arborem
tantū Lotum putant: Homero auctore: argui
possunt. Is em inter hærbas subnascentes: deo
rum voluptati lotum primam nominauit: &
masculino protulit genere: dicens οδυσσεα. iij.
ευρεος ωενιμεσ λωτος πολυς.
Hæc a nōnullis trifolium transfertur. Proper.
Nec minus hæc nostri notescet fama sepulchri
Lucanus libro. v. Cum varijs proiecta locis
a Cæsare possim. Vel fugiente rapi notescant
littora clari Nominis exilio. Idem lib. x. Hoc
opus: & sacras populis notescere gētes. Sic &
notifico primam syllabā producit. Ouidius
libro primo de ponto. Atq; modum pœnæ
notificare mæx.

Alexander. Sed demis dos dotis: potoz co
tis: Quotidie. Quotidie: teste Quinti. dictū est
quasi qota die. Et quia quotus primā corripit
syllabam: vt est apud Martialem. Scis quora
de Lybico littore pupis eat: quotidie. y o illā
producit: placuit auctoribus vnum t interpo
nere: vt prima positione geminati t produci
possit. Victorinus autē cum cin initio cotidie
scribi præcipit: hac (vt puto) ex causa: quia apd
antiquos q littera non erat in vsu. Vnde Nigi
dum Figulum comperimus: quantū ex Papy
riano haberi potest: nunq in suis cōmentarijs
k nec q fuisse visum.

Alexander. Producens etiā si præsit conso
na bina. Excipitur Crotalū & Croton. Crot
alum cum c & t exilibus: instrumentū est (vt in
terpretatur Tortellius) musicum: quo uteban
tur Aegyptij in solennitatibus deorū. Quod
etiā (vt ait) a quibsdā græcis p plausiro po
nit. Ar y o Domitius in Martiale: dicit crotala
esse grandiores margaritas ex cōchis: quæ ad
debantur auribus mulierū: vt sonitu delecta
rent. Virgilius in Copa. Copa Syrica caput
Graia redimita mitella. Crispum sub crotalo
docta mouere latus. Idem in Priapea. Cimba
la cum crotalis pruriginis arma Priapo. Syl
lius lib. xi. Patefacit amicas Alra Croton por
tas. Ouidius libro. xv. metamorphose. Nec
inhospita tecta Crotonis. Vrbs est in sinu Ta
rentino: teste Ptolemæo. & cum c & t exilibus
scribitur.

Alexander. Sed breuiare protos: & ab illo
sumpta solemus: Atq; proteruus. Itē Proton:
πρωτοϋ cum ω mega in prima syllaba: se
quente t exili apud Græcos scribit: apud quos
prima producit. Quod etiā obseruauit Mar
tialis dicens. Et faba fabrorū prototomiq; ru
des. Prototomi primi apellant caules qui suc
ciduntur. Vnde Columella lib. xi. ait. Sed iam
Prototomos tempus decidere caules. Iuuenia.
satyra. iij. Protogenes aliquis: v f diphilus: aut
Protogenes

erimantus: hoc est aliquis primi generis. Homerus in initio batrachomyomachiae. ἀρχο μένος πρωτόν μουρον χορόν ἐξέλικτο.

Prouoco **Prouoluo** **Proueho** **Alexander.** O super u breuius. Excipitur prouoco: prouoluo & Proueho. Nam sicut eximit prouincia: prouidus: prouentus: ita haec tria demere debuit. Lucanus. Nec placet incertum: qui prouocat equora delphin. Virgilius libro aeneidos. iij. Prouehor & fando surgentes demoror austros.

Subula **Alexander.** Ante b fit breuius u. Excipitur subula & iubiliū. Martialis. Quodq; tibi tribuit subula: sicca capit. Instrumentū est cerdonum Subuccula autē primā corripit syllabam. Horatius epistola prima. O cur rīderes: si forte subuccula pexae. Genus est vestimenti: teste Nonio. Varro de vita patrum. Posteaq; binas tunicas habere coeperunt: instituerunt vocare subucculam & indusium. Subuccula item genus est libi: teste Festo. Subulo lingua tusca tibicen vocatur: ut idem scribit Festus. Syllius libro. xiiij. Et laetus scopulis audiuit iubila cyclops. Iubilare proprie (ut scribit Festus) est rustica voce clamare: hoc est confuso clamore: qualis in castris fieri consuevit. Lubrico etiā (ut opinor) priusam producit. Prudentius. Lubricat incertus dubia sub imagine visus. Iuuenalis. Qui lacedaemonio pituitate lubricat orbem.

Lubrico **Alexander.** Excipias tuber: rubigo. Tuber neutri generis primā producit syllabā: masculini autē corripit. Iuuenalis. Fumat aper: post hunc raduntur tubera. Genus est fungorum: vel (ut Plinius scribit) Tubera vndiq; terra circūdata: nulliq; fibris nixa: aut saltem capillamentis: nec vtiq; exuberante: in quo gignunt loco aut rimam ingerente: neq; ipsa terrae cohaerent: cortice etiā includuntur: ut plane: nec terram esse possimus dicere: neq; aliud q; terrae callum. Martialis in apophoretis. Nō tibi de Lybicis tuberes: & apirina ramis. Genus ē pomorū. Et in vtroq; significato cum t exili scribitur. Rubigo ferri vitium est & segetum: ac etiā (ut dixit Seruius scdm Varronē) vitium obscenae libidinis: quod vlcus vocatur. Et primā syllabam indifferentē habet. Hora. in sermonibus. Iuppiter ut pereat: positum rubigine ferrum. Virgilius georgicorū. i. Exesa inuenies scabra rubigine pila. Pruden. in psycomachia. Condere vagina gladium: ne tecta rubigo. Martialis. Vteris ore aliter: nimiaq; rubine captus: Allatras nomē: quod tibi cūq; datum est.

Rubigo **Alexander.** Ante c longa fit u: ceu duco. Duco ducis tertiae coniugationis: primā quidem

(ut recte hic auctor tradit) producit syllabam Sed primae coniugationis duco ducas: du syllabam corripit. Virgilius libro aeneidos. vi. Educat syluis regem: regumq; parentē. Idem lib. aeneidos. vi. Quattuor hic iuuenes: totidē quos educat Vpheus. Mucro etiā primā naturaliter corripit.

Alexander. Et si praeponas n c aut r breuius. Excipitur cucurio & cucubo. Ovidius in libro qui de Philomela inscribitur. Cucurire solet gallus: gallina gracillat. Gallorū verbū est: quom voces edunt. Ovidius libro praefato Noctua lucifuga cucubat in tenebris. Noctuae voci accommodatū est verbū.

Alexander. Ante d longa fit u: excipit Tuder vel Tuderum: oppidum Italiae. Syllius libro. iij. Et gradiuicula celso de colle Tuderem. Contundo contundis tertiae coniugationis: ex con & tundo: facit in praeterito comudit syllaba indifferenter posita. Horatius epistolarum libro secundo. Speratum meritis duram qui cōdudit hydram. Ennius in annalib. viretq; valentes Cōdudit crudelis hyems. Qd etiam Priscianus ipse annotauit.

Alexander. Demes rudentes: Et cudo. Cudo cudis primā syllabam producit. Virgilius in georgicis. Excudunt caeras: & mella tenacia fingunt. Et facit in praeterito cudi: & cudi.

Alexander. V g produces. Rugio rugis (ut mea fert opinio) primā producit syllabā: sed in Ouidio de Philomela primā syllabam corripit: ubi sic habet. Tigres indomitae rancant: rugiuntq; leones. Verū (ut & alibi diximus) Ouidij versus: nō est Philomela. Buglossa etiā producit: & iuglans.

Alexander. V super l breuius. Excipitur Dulichium: Culus: Culeus: Pulex. Dulichium cū vnico l & i latino vtrobiq; & ch aspirato scribitur. Insula est in Maliaco mari: a quo fit Dulichius: Dulichia: Dulichium. Virgilius libro aeneidos tertio. Dulichiūq; Samosq; & Neriotos ardua saxis. Idem in Sileno. Dulichias vexasse rates. Culus cum vnico l scribitur: notū est quid significat. Martialis. Cui prestas cultū quem Labiene pilas: Virgilius in Priapea. Vt culum rugam non habuisse putes. Culeus (ut in ipsa dictione vidimus) cum vnico l scribitur. Iuuenalis. Cuius supplicio non debuit vna parari Simia: nec serpens vnus: nec culcus vnus. Pulex primam syllabam indifferentem habet. Ovidius in libro qui de pulice inscribitur: Si tamen codex non mentitur auctorem. Parua pulex: & amara lues: inimica puellis. Macer de viribz hēr. Nō metuet pulices istoq; fugant odore. Martialis. Defendit manus hęc scapulas

Y iij

- mordēte molesto Pulice: vel si quid pulice for-
didius.
- Rumex** *Alexander.* Longa sit u super m. Excipitur
rumex. Virgilius in moreto. Fecundusq; ru-
mex: maluae violaeq; virebant. Genus est her-
bae: ac etiā genus teli: ut scribit Festus: ut est
apud Luciliū. Tum spara: tum rumices por-
tant tragula porto.
- Cumae** *Alexander.* Si praesit n aut c vel t: debes bre-
uiare. Excipit Cumae pluralis numeri. Horat.
in episto. Non mihi Cumas est iter: aut Baias.
Iuue. Laudo tamē vacuis: q; sedem figere Cu-
mis Destinet. vrbs est Campaniae: teste Plinio.
- Cume** quae & cume huius cumes more graeco declina-
ri potest. Sta. lib. siluarū. v. Collis & Aufonij pri-
dem laris hospita Cume.
- Cuniculus** *Alexander.* V super n longa. Excipit Cuniculus
Martia. in apophoretis. Gaudet in effossis ha-
bitare cuniculus antris. Aial est lepori similis.
- Iuppiter** *Alexander.* V p corripit: sed Iuppiter excipi-
atur. Iuppiter cū duplicato p scribit: dictus q̄si
iuuans pater. Virgi. Pauci quos æquus ama-
uit Iuppiter. Nā quia iuuo uas primā corripit
syllabā: ideo vnum p interpositum est.
- Pupugi** *Alexander.* N praesit uel t aut p producere
debes. Excipit pupugi & scrupulū. Pupugi p-
teritū est a pungo: Alexandro ipso dicte. Pun-
go facit pupugi. Nicolaus in Home. lib. Iliad. v.
Aurea molliculā pupudit mala fibula dextrā.
- Scrupulum** Scrupulus & scrupulū declinari potest: primāq;
indifferentē habet: ut vidim⁹ super regulā. An-
tep longa fit i.
- Spurius** *Alexander.* V producat super r. Excipitur
Spurius: Cures: Curetes. Aufonius. Quicq; no-
tas Spurijs versib; apposuit. Spurius proprie-
tis dicit qui incerto patre natus est. Nā a σῦρῆ
p̄iv: quod est seminare descendit: quia scilicet
nihil aliud de patre q̄ semen affert. Neq; ab eo
qui est spurcus deducit: ut cū Catholico Vgu.
somniauit. Cures cū c exili: populi fuerūt Sabi-
norū. Persius. Diues arat Curibus quantū nō
miluus oberrat. Virgi. æneid. ix. Tatiosq; seni
- Curetes** Curibusue seueris. Curetes cū c & t exilib;: po-
puli fuerunt Cretae: qui vna & Corybantes in
sanctē Iouē aluere. Sed cū t̄pis successu religio-
nē pphanarent: ab ipso Ioue imbris delecti
sunt. Quorū templa cū deinde Iuppiter vacua
& sine honore cōspiceret: ex fungis pluvia na-
tis: illos restituit. dicte Oui. lib. metamor. iij.
Largoq; fatus Curetas ab imbri: vbi prima
producit: quae apud Lucanū correpta est. Sūt
& alij eodē noīe populi Aetolis cōuicini: qui
teste Home. Iliad. ix. cū ipsis Aetolis bellum
gessere. Alios dixit Lucan. feroces populos in
Dalmatia. Quos alit Adriaco tellus circūflua
ponto. Et primā (ut diximus) syllā. corripuit:
- quom ait. Illic bellaci cōfusus gēte Cūretū. De
Cretensibus intellexit Lucre. li. ij. dicēs. Dictae
os referunt Curetes.
- Alexander.* Longa sit u super f. Excipit Frusino
no huius Frusinonis: quod quidē oppidū est
Italię: iuxta quod Colas fluuius decurrit: teste
Strabone. Syllius lib. xij. Duris qua rupibus
haerent: Bellator Frusino. Iuena. saty. iij. Aut
frabateriae domus: aut Frusino paretur.
- Alexander.* Vt producat syllaba. Et subdit:
Quae pollisyllaba sunt cū prole sua breuiant.
Excipit Buteo. Oui. de Phylomela. Atq; palu-
diseris buteo bibit aquis. Genus est auis. Stru-
thius etiā primā producit. Nam apud grecos
cum oū diphthon. scribit.
- Alexander.* A brevis in medijs datur ante b
Excipitur Atabulus ventus. Horatius sermo.
quinto. Incipit ex illo montes Apulia notos
Ostētare mihi: quos torret Atabulus: & quos
- Alexander.* Ante c sit brevis a. Excipit me-
racus: sarracum: iracundus: pastinaca: portu-
laca: cochlaca: Bænacus. Persi. Anticyras me-
rior forbere meracas. Propert. Ah pereat q;
cumq; meracas repperit vuas. Hora. in episto-
lis. Expulit elleboro morbū bilemque meraco.
Dulce significat siue purgatoriū. Sarracum cū
duplicato r. genus est vehiculi. Iuue. satyra. v.
Frigida circūagunt pigri sarraca bootae. Sar-
raca nomē est duarum vrbiū: teste Ptolem.
quarū vna est in Media: alia in felici Arabia.
- Alexander.* Sarraca
Martialis. Non iracundis fecit grauis vngu-
bus vxor. Horatius in epistolis. Inuidus: ira-
cundus: iners: vinofus: amator. Macer de viri-
bus haerbarū. Et pastinacae virtus in semine tā
- Alexander.* Iracundus
tum. Radix est & genus piscis: qui alijs nomi-
nibus turtur & trigon vocatur. Macer de viri-
bus haerbarū. Andraginis graece: quae portu-
laca latine dicitur. Genus est haerbae. Cochlaca
cum c exili in prima & vltima: & ch aspirato
in media syllaba scribitur: quam & producit.
Exemplum tamen (fateor) metricum non inue-
ni. Sunt autē cochlaca (ut scribit Festus) lapi-
des ex flumine rotundi ad similitudinē cochle-
arum. Bænacus (ut alibi diximus) cū cō diph-
thongo: & k apud grecos scribitur. Virgili. georgicorū. ij. Fluctibus ac fremitu assurgens Bænacus
Bænace marino. Lacus est Venetię. Rosaceus
etiam Coriaceus: Violaceus: Maluaceus: Be-
racius: Pistacium: Mustacium: ci syllabā pro-
ducunt. Palladius. Quin & amygdaleos sube-
unt pistacia ramos. Iuuenalis satyra. vi. Cau-
sa nec est quare cœnam: & mustacia perdas.
Pittacium autē cum i latino & duplicato t. gre-
cum quidem vocabulum: tā syllabā corripit:
sicut Pittacus: ut est apud Iuuenalē. Vel Pitta-
con emit.

- Similax** Alexāder. Dematur oppaca: cloaca. Quod dat ulum iunges: obliquos addere debes. Exci-
pitur similaxis: Syphaxis: Pharnaxis. Similax huius similaxis cū i latino vtrobiq: græcū est vocabulum. Callicamus. $\sigma\mu\lambda\lambda\alpha\kappa\alpha\ \phi\theta\epsilon\iota\ \rho\omicron\upsilon\ \tau\alpha\ \xi\omega\alpha$. Arbor est quā Latini taxū ap- pellāt: teste Sextio. Alij dicūt esse genus hederg densis geniculatæ caulibus spinosis fruticosæ ramis: folio ceu hedera paruo: quā Plinius li. xvi. natura. histo. dixit: omnibus sacris & co- ronis esse insautā: quoniā sit lugubris: virgi- ne eius nominis: propter amorē iuuenis Cro- ci mutata in hunc fruticem: dicente Ouidi. lib. metamor. iij. Et Crocon i paruos versum cū
Syphax similace flores: vbi pes sextus proceleumaticus est. Syphax nomē barbarū: apud græcos cū y græco scribit: quos imitari opere præciū est. Fuit Numidarū rex: teste Liuiο lib. iij. de secū do bello punico. Et pha syllabā in obliquis in differentē habet. Proper. Hannibalis spolia & victi monumenta Syphaxis. Oui. lib. fasto. vi. Postera lux melior: superat Masanilla Sypha- cem. Claudianus. Compulsum durū Sypha cemq: tractūq: metellæ. Pharnax huius Phar- naxis: quæq: modū & Syphax huius Syphaxis: tam producta q̄ correpta in obliquis pha syl- laba enūciandū dixerim. Proprium fuit viri nomen: de quo Lucanus lib. ij. meminit dicēs. Tigranemq: meū: nec Pharnaxis arma relin-
Pharnax quas. Simili mō Candax (vt mea fert opinio) da syllabā in obliquis corripit: ea insula est: q̄ alias Creta dicit. Syrax enā: Dropax: Athax: Atrax secundā syllabā in obliquis corripit. Serenus. aut. syracē torques: aut duri vulturis alam. Vide vbi syrax. Martia. Psilortho faciē lauas & dropace caluā. Sere. Necnō apposito curantur dropace membra. Genus vnguēti.
Athax Athax fluuius est: prope Narbonam fluens.
Atrax Atrax fluuius est Aetoliæ: & vrbs macedonie Statius. i. thæba. Atracia ruber arte labor.
Dictamus Alexāder. M subeunte brevis erit a. Exci- pit dictamū. Virg. lib. ænei. xij. Dictamū geni- trix Cretæa carpit ab Ida. Sta. lib. siluarū. i. Di- ctami florentis opem quopq: anguis abundat. Seren. Reliquias partus dictami detrahāt hær- ba. Genus est herbæ medicinalis. Et cū i latino & et exilibz scribit: declinatq: Dictamus & di-
Dictamum ctamū. Dictamū item eadē litteratura: vrbs ē septentrionalis in Creta: teste Ptole.
Alexāder. A super n brevis: vt dibanus: tñ excipis illa: Quæ declinabit tibi tertia: sicut ina- nis. Vocali iuncta produci: Demit Sicanus et
Sicanus Cyane. Sicanus a Sicania cū i latino: & e exili: ca syllabā indifferentē habet. Vir. ænei. iij. Si- cano prætenta sinu iacet insula contra. Sylius li. xiiij. Sydera Eliseis aderat gēs Sicana votis.

Idē lib. xvi. Vtq: bibant Tirium bis quino se- ua p annos. Sicana nūc tellus: nunc littora be- ra cruorē. Oui. de ibide. Plurima qua flāmas Sicanus Aetna vomit. Cyane cum cexili & y Cyane græco: nymp̄ha fuit Sicula: Proserpinæ focia: cōuersa in fontē sui noīs. Alia eodē noīe fuit Mæandri fluuij filia. Et mediā syl. indifferentē habet. Oui. li. ij. de ponto. Quaq: suis Cyane miset Anapus aquis. Idē lib. meta. ix. Cogni- ta Cyane præstanti corpore nymp̄ha.

Alexāder. Sit aranea iuncta balano. Balan⁹ Balanus la syl. corripit. Hora. iij. carmi. Nec præssa tuis Balanus capillis. Martia. in apophoretis. Hoc ex vnguēto constat: & ex balano. Inde fit adie- ctive balanatus. Persi. Tū cū maxillis balana- rū gausape peētis. Gen⁹ est glandis. Acrō autē dixit hærba esse vnguētariā: & ab Horati. p vnguēto myrabolano positā. Balanus item vrbs est Epiri.

Alexāder. A sup p brevis. Excipit Mesap⁹: Anapus: Serapis. Virg. ænei. vij. At Mesapus equū domitor: Neptunia proles. Propriū fuit viri nomē: a quo Mesapia: hoc est Apulia: Ita- liæ regio: cognominata est: vt scribit Festus. Oui. lib. ij. de pōto. Quaq: suis Cyane miset Anapus aquis. Fluui⁹ est Sicilia. Serapis hui⁹ Serapis serapis vel serapidis: cū p. & cū ph Seraphis a nonnullis scribit. & ra syllā. indifferentē habet. Marti. Vincebāt: nec quē turba Serapin amāt Idem. Isæum Serapin: Ninus venerat Osirim: fuit cognomen Osiridis: qui primo Apis: teste Augusti. lib. xvij. de ciuitate dei: cap. v. dictus est: deinde Serapis p immutationē litterarum: cuius rationē Var. reddidit: in hęc verba dicēs Quia em̄ (inquit) arca in qua mortuus ponit̄ (quod omnes iam sarcophagū vocāt) græce σωποσ dictur: & ibi sepultū Apidē venera- ri cōeperūt: prius q̄ eius templū esset extructū velut Soror sapis: vel Sorapis primo: deinde vna littera (vt fieri solet) cōmutata: Serapis di- ctus est: σωποσ proprie græce is est qui apd nos acruus: siue cumulus dicit̄.

A brevis ante q: sit tanaquil tibi testis. Iuue. Ante tamē de te Tanaquil tua quando sororē Nomen est vxoris dictum. Hanc regulā Alex- ander omisit.

Alexāder. A super r brevis est. Excipitur ti- ara. Iuuen. Phrygia vestitur bucca tiara. Phry- gius pileus est: & cū t exili & i latino scribit: vt in ipsa dictione vidimus.

Alexāder. Quidā denariū breuiat: nō pri- mitiales: Immo etiā primiales (vt tuo ni fra- ter vtor vocabulo) na sillabā corripit ac etiā producit. Martialis. Denarijs tamē hanc non amo Basse tribus. Idem. Hanc volo quā redi- mit: totā denarius alter.

- Baccar** ¶ Alexander. Obliquos producit. Excipit bac-
car huius baccaris: & Lucar auis. Virg. in bu-
co. Baccare fronte Cingite: ne vati noceat ma-
la lingua futuro. Genus est hærba: & cū gemi-
no exili scribitur.
- Lapathes** ¶ Alexander. A t corripis a. Et excipiendo sub-
dit. Quæ sunt in es sociabis: sicut Achates. De-
mitur Lapares: Eurybates: Ichnobates: Pelates:
Schoenobates: Antiphates. Lapathes cū
th aspirato. hærba est ex qua cybus quidā cōfi-
citur lapathes cognominatur. cuius mediā syl-
labā Serenus corripuit: Alexāder vero nequā
producta ponit. Ait em Serenus. Sæpe cheli-
doniā cū succo lapathis addes. Alexander ne-
quā. Lapathes cybus est: & olus cōponit eun-
dem. Eurybates cū y græco & t exili: fuit (teste
Home. lib. Iliados. ij.) vir Itacus: quē Vlyxes
præconē semp habebat ad manū. Oui. heroi.
Nam simul Euribates: me Talthybiusq; vo-
carūt. Oui. meta. ij. Gnosius Ichnobates: Spar-
tana gente Melampus. Dicit potest p vestigia
ferarū incedens. Nā iXvoo vestigiū βάρτο
ambulās interpretat: & cū ch aspirato scribit
Oui. meta. v. air. Demere tentabat leui quoq;
robore postes: Cynnphæus Pelates. Proprius
- Schoenobates** fuit viri nomē. Schoenobates cū ch aspirato et
æ diphthong. & t exili: dicitur funambulus. Iu-
vena. saty. ij. Augur: schoenobates: medicus:
magus omnia nouit. Antiphates cū t exili vro
biq;: & i latino: propriū fuit viri nomen. Syl-
lib. xij. Post durū Antiphatae sceptrū & Cy-
clopea regna. Possit tamē his quattuor dicti-
onibus Euribates: Antiphates: Ichnobates: au-
tor excusari. Nā cū compositæ dictiones sint
sub illa possunt regula cōprehendi: quæ inci-
dit. At brēuis.
- Anas** ¶ Alexander. Iungis nomen in as obliquis: sic
probat abbas. Excipit anas huius anatis. Rufus
Festus in Arato. Latipedēq; antē cernes exce-
dere ponto. Martialis. Et anatis habes vropy-
gium macre. Macer de viribus herbarū. Anse-
ris aut anatis: mixta pinguedine tūri. Auis est
nota.
- Bathauia** ¶ Alexander. Longa fit a sup u. Bathauia cum
th aspirato: a βαθυ: quod apud nos altū dicit
descēdit. Prouincia est Germaniæ: a qua fit Ba-
thauus: Bathaua: Bathauū: tha syl. indifferen-
ter posita. Lucan. lib. i. Vangiones Bathauiq;
truces quos ære recuruo: Stridentes acuerē iu-
bæ. Iuue. satyra. viij. Hic petit Eufratū iuuenis
domitiq; Bathauī. Martialis. Et mutat latias spu-
ma Bathaua comas: hoc est sapo. Germanicus
Hæc aut prouincia alio nomine nunc Baueria
appellat. Pataviū cū t exili apud Virg. ita syl.
corripit quom ait lib. ænei. i. Hic tamē ille vr-
bem Pataviū: sedesq; locauit: pro pataviū. Vrbis
- est Italiæ: Titi Liuij patria. Aliā eodē nomine
ponit Prole. urbē in Bithynia Asiæ.
- ¶ Alexander. Antē b longa fit e. Excipit mulie-
bris: mulcebris: Fœnebris: cū æ diph. a phœ-
nōre: phunebris: scarabræ: terebra: palpebra: Fœnebris
celeber: illecebræ: tenebræ: latebra: vertebrum Phunebris
cerebrū: salebræ. Horati. in epistolis. Ita truces
inimicitias & phunebre bellū: hoc est cæditi:
siue mortale: a φονος: quod cedes vel mors
interpretat. Funus em exequiæ a funalib tra-
ctū est. Virg. geor. i. Saxa ciet: scatebrisq; aren-
tia temperat arua. Tibullus. Gentis Aquitanæ
celeber Messala triumphis. Hora. in arte poet
ca. Illecebris erat: & grata nouitate morandus
Idem. iij. car. Infernis neq; em tenebris Diana
pudicū Liberat Hipolitū. Virg. ænei. viij. De-
fendi tenebris & dono noctis opacæ. Luca. li. Tenebra
vi. Assuetumq; diu tenebris. Oui. meta. ij. Et
multis latebra oportuna fuistis. Virgilius lib. Latebra
ænei. x. Cōcinit in latebras: nec Turnus segni-
or instat. Hora. lib. ij. sermō. Sic vacuū celebri
populo Phæaca putauit. Idē lib. i. epistolarū.
Qui queritur salebras & acerbū frigus & im-
bres. Martialis. Sed quæ per salebras: atq; saxa Salebræ
cadunt.
- ¶ Alexander. Ante d produces e. Excipit Te-
nedos: Meedo: Axedra: Synedra: Cathedra. Tenedos
cū t exili: fuit insula i cōspectu Troie
dicta: teste Seruio a quodā: cui Tenes nomen
fuit: dicente etiā Cicerone in Vetrinis: Tenem
ipsum eius ex nomie Tenedos nominat. Hæc
& Trebula cognominata est: teste Seruio. Nec Trebula
nō & mutusce: vt est apud Virgiliū lib. ænei.
vij. Oliuiferæq; mutusce. Idē lib. ænei. ij. Est in
mutusce cōspectu Tenedos notissima fama: Oui. lib.
metamor. i. Et claros & Tenedos parareaq; re-
gia seruit. Luca. lib. vi. Cum tibi sacro Mace Macedo
do seruetur in antro. Arator tamē ce syllabā
produxit: quom dixit in actibus apostolicis.
Vir quippe Macedo in fornibus hæc visus ait.
Nam & græci nōnunq; ē in x mutare consue-
uerunt. Vnde Geminus ait in epigramatibus.
εργαμα κροτονισος εγχεσι κεκλι-
μενα. Sic & Ouidius protulit xij. metamor.
dicens. Qui dylpeo: gladioq; Macedoniaq; sa-
rissa. Macedones populi sunt in Europa: teste
Diodoro: qui & Macetæ vocantur: dicente in
Achilleide Papinio. Quo Macetæ sua tela ci-
tent: quo turbine cæstū. Exhedra ab ἐξ & ἐρ
ἀα quæ est sella composita: Sic synhedra ex
συν & ἐδρα. Cathedra ex κατὰ & ἐδρα.
Martialis. Illic æra sonant: ac circū pulpita no-
stra: Et steriles Cathedras: basia sola crepant.
Qd si dixeris has tres dictiones: quia compo-
siti sunt: sub hac regula nō cōprehēdi: fatchor
quidē: sed ab illa saltē eximi debuerūt q̄ incipit

Rex fuit Romanorū. Sta. li. thæba. iij. Olenos Ionij & fluētib' hospita portu. De hac vrbe alibi diximus. Oui. Cætera p socias Clymenē q; Aethramq; loquamur: propriū fuit mulieris nomen Helenæ comitis. Et cum c exili & y græco scribitur.

Asepus ¶ Alexander. Ante p rara fit e: moneo tñ hanc breuiare. Excipit Asepus. Hac em litteratura scribit ab Homero: Dionysio: Prole. Priscia. & si Tortel. cū æ diphthō. & a in media syll. hac videlicet scriptura Asepus scribi p̄cipiat. Fuit Troiani fluuij nomē: teste Home. li. Ili. xij. de quo Prisci. in perihegesi. Atq; malos le mures: qd' pellit munus Alepi. Iosepus etiam mediā producit: vt vidimus in errorib' Petri Rigæ. Sic etiā Asclepius p̄priū viri: secūda p ducit. Nā apud græcos est Ἀσκληπιοῦ. Ma cer. Nō modicū sanas Asclepius asserit illas.

Diequinti ¶ Ante qd' fit breuis e: diequinti sit tibi testis. vt lib. ix. tradit tibi Aulus Gel. Hāc regulā Alexander omisit.

¶ Alexander. R subeunte breuis datur e. Excipitur trieteris: machæra: abdera. arcæra: Neæra: Cythera: Cithæro. Trieteris cū t exili vtro biq; & i latino in viraq; syl. dici pōt trienniū Vnde trieterica sacra. Sta. thæba. iij. Ludus et atra sacra recolet trieteris Opheltē. Syl. lib. iij. Edonis: vt Pangæa sup trieteride motu. Vir. ænei. iij. Thyas vbi audito stimulat trieterica baccho. Erāt trieterica Bacchi sacra: quæ ideo sic dicta sunt: teste Ser. qui triennialia: hoc ē tertio quoq; anno sumptuosiora quotidianis orgijs agebant: dicēte Oui. metamor. ix. Vtq; tuo moto proles Semeleia thyrsō: Ismaria celebrant repetita triennia bacchæ. Machæra cū ch aspigato & æ diphthōn. scribit: vt in ipa dictione vidimus. Iuue. sati. vii. Ostendat ames nomē: victumq; machæra. Ennius. Succincti corda machæris. i. gladijs: hoc est crudelibus cogitationib'. Oui. d' ibide. Aut te deuoueat cer

Machæra ris Abdera diebus. Vrbs fuit Thraciæ: quam Diomedis soror cōdidit: & a se cognominauit testib' Solino & Pompo. Mela. Abdira vrbs est Aphricæ: inter Bragadā & Tritonē fluuij.

Abdera os: teste Prole. Abdara locus est Iberici maris: Arcæra vt idē Prole. oñdit. Arcæra cū c exili: & æ diph.

Abdira thon. plaustrū est vndiq; rectū. Neæra cum æ diph. mater fuit Phaetusa & lampetæ. Virgi. in bucco. Ipse Neæra Dū fouet. Tybul. Lygdamus hic situs est dolor hinc: & causa Neæra

Cythera Cythera cū c exili & y græco & thaspirato: Infula est: teste Prole. Pelopōneso adiacēs: & eiusdem nois vrbs i ea: pluralis tñ nu. Dionysius & Strabo infulā esse dixerūt contra Cretā: alij Cypri ciuitatē esse voluerūt. Virgi. ænei. x. Est paphos: Idaliūq; mihi sunt alta Cythera. Idē

ænei. i. Hūc ego sopitū somno sup alta Cythera. Cithæron cū c exili & i latino & thaspirato Cythæron & æ diph. vnū est ex iugis Parthi montis Boetiae. Sta. thēbai. i. Inde plagā qua molle sedēs in plana Cithæron. Oui. meta. iij. Vadit vbi Festus faciēda ad sacra Cithæron. Trieris etiā Trieris apud græcos mediā pducit: sic & poderis. Nā apud illos cū x i media syl. scribunt. Quod si aliter apud poetas compit: auctoritatis est: nō rationis. Nauis est trieris cū i latino vtrobiq; Poderia quā triremē vocant. Poderis vestis est talaris: quā camisiā sacerdotale appellant.

¶ Alexander. Tamē excipias rus in p̄prijs sicut Gualterus. Eximī Pierus: Craterus & Valerius. Vir. lib. x. Quē tamē haud experis Pierus rursus virtutis auitæ. Propriū ē viri nomē. Oui. meta. v. Pierus has genuit Pellæis diues in aruis. Pater fuit nouē picarū: quas nouē musæ canendo vicerūt: & cū i latino scribit. Horat. ser. xij. Non est cardiacus: craterū dixisse putato. Persi. Et quid opus Cratero magnos p̄mittere Craterus re montes. Propriū fuit viri nomē: & cū c & t exilibus scribitur.

¶ Alexander. Et deriuatū qd' rus determinat aut rum. Ex hoc austerus pducit. Excipit bucerus: & querquerus & posterus. Bucerus em a boue format. Querquerus aut a Κόκκος. Quenquer qd' græci dicunt: auctore Pompeio. Oui. meta. mor. vi. Lanigerosq; greges armenta q; buccera pavit. Lucil. Querquera consequit capitis q; dolores. Idē. Iactans me vt febris querqra: hoc est frigida. Vir. ænei. iij. Postera Phœbea Posterus lustrabat lampade terras. Alter: prosper: asper ex ter sub regula cōtineri p̄nt. Inferus & super ab illa exceptione: & deriuatū ab auctore excimuntur.

¶ Alexander. Corripis obliquos alios. Excipitur Byzeri: Ctemester: character: brachionifer: alter: phyferer: foter: flater: clyster: luter: q cū x apud græcos in secūda obliquorū syllaba scribunt: quæ quidē littera (vt alibi dicimus) aut in æ diphthōn. aut in e pduciū: a nostris mutari consuevit. Sic & prester. Luca. lib. ix. Percussit prester illi rubor igneus ora: serpentis genus est. Byzeres cū y græco: populi quidā sunt Byzeres qui a nōnullis y græco in u (vt fieri solet) mutati: Buzeres appellant. Priscia. in perihegesi. Buzeres primi: quod iuxta terra Bechiri. Valerius Flaccus li. v. Buzeresq; vagi. Ctemester cū t exilibus scribit. Sunt Ctemesteres nerui: a quib' testiculi pendēt. Character cū ch aspiato in initio: & t exilibus in vltima syl. inter pretari pōt signū: figura: stylus dicendi. Brachio Brachionifer cū ch aspiato & i latino vtrobiq; & t exister scribit: & dici pōt armilla. Marui. in apophoretis. Quid perētur fultio: fortes valere lacerti. Alter

Massa erat plumbea qua salientes utebantur.
Physeter Physeter cū y græco gen^o est piscis marini ad-
 mirabili magnitudie. Et a φῦς αἶς: quod est
 spiro vel sufflo: descēdit. Rufus Festus in Ara-
 to. Delphinos virides: & physeteras anhelos.
Soter Soter cū t exili: ppritiū fuit viri nomen. Et dici
Stater potest saluator. Stater cū t exili vtrobiq; tam
 apud græcos: q̄ latinos scribit: & si cū ch aspi-
 rato in secūda syll. scribi a Tortel. præcipiat.
 Neq; a sto stas descendit: vī cū Catholi. som-
 niavit Vgu. sed nec a δῶμα ἰζω: qd̄ est truti-
 no: deducit: vt tradit Tortel. ipse: quia tūc cū
 th aspirato in secūda syl. scriberet: quod neq̄
 a grecis nec latinis obseruat. Deriuat aut stater
 ab ἰδῶμα: quod est pōdero: xī cōuerso: quē
 admodū & ab ἰδῶμα: qd̄ est sto: fit δῶμα
 statio: x pari mō in α mutato. A cui^o quidem
 actō græco σῆμα: nostri hæc statera
 hui^o statere formauerūt. Stat. lib. iij. silua. Sed
Clyster certa velut æquus in statera. Clyster cū c & t
 exilib: & y græco aluū repugnare consuevit:
 cuius. quidē in obliquis secūda syl. præter na-
 turā corripuit Macer: quom ait lib. de virib;
 herba. Appositis digitis: aut intus Clystere fu-
Luter sus. Et a λῦζω: qd̄ est lauo deriuat. Luter
 genus est valis: quod apud græcos λουτήρ
 scribitur.
Mulier Alexā. Produc mulierē syl. cor. in obliq;
 vt apud Theren. legitur.
 Alex. E sup s breuis. Excipit inde hoc Car-
 chesium: Galefus: Halesus: Marpesus: Lyrne-
 sus: Milesius: Magnesia: Dæcelis: Synteris
Carchesium Synæcelis: quē cū vnico s scribit. Carchesiu
 cū c exili in initio: & ch aspirato in secūda syll.
 genus est poculi pcerū: & circa mediā partem
 cōpressum anasū mediocriter anis a summo
 ad infimū peringentib: vt scripsit Macrob. in
 saturn. Dictū est aut carchesium (vt putat Ascle-
 piades) a nauali re. Nā summā naualis veli p-
 tem carchesium noīabant. Virgi. Cape Mæon i
 carchesia bacchi. Sta. in Achilleide. Aequor &
 in celsa libāt carchesia puppe. Ouid. lib. metha-
 mor. vij. Tūc sup inuergens repidi carchesia
 lactis. Virgi. georgicor. v. Qua niger hume-
Galefus stat flauētia culta Galefus. Sta. lib. silua. iij. Et
 lacedæmonij pecuaria culta Galefi. scz flouij
 ppe Tarentū. Quare aut dixit. Lacedæmonij
 vide vbi Oebalia: de qua dixim^o sup regulam
 Añ b sit breuis e flouij est Calabrie: teste Li-
 uio lib. iij. de scdō bello punico. Columella
Halesus lib. xi. Et quē siccani flores legistis Halesi. Mar-
 pesus (teste Seruio sup lib. vi. ænei). Mons est
Marpesus & insula Paro: a quo fit Marpesius Marpesia
Marpesius Marpesiū. Virgi. Quam si dura silex: aut fiet
Lyrnesus Marpesia cautes. Lyrnesus cū y græco fuit (te-
 ste Herodoto lib. hist. v) Phrygiæ vrbs a qua

fit Lyrnesius lyrnesia lyrnesiū. Virg. lib. gneid. Lyrnesium
 xij. Lyrnesi dom^o alta: solo laurēte sepulchrū.
 Idē lib. æneid. x. Haud partē exigua montis
 Lyrnesius Agmō: idest phyx: vt expōit Serui-
 us. Lyrnesius autē cū y græco & duplicato s Lyrnesius
 vrbs fuit Thessaliæ: teste Home. li. iliados. ij.
 Miletos cū i latino: triū est vrbū nomē: vt vi-
 dimus sup regulā. Longa fit i sup l. Et a mile-
 to fit Milesius. a. um. Ouidi. lib. ij. tristitiū. Iun^o Milesius
 xit Aristides Milesia carmina secū. Virgi. ge-
 orgi. iij. Milesia vellerā nymphæ. Carphāt.
 Magnesia regio est Thessaliæ annexa: teste Pli Magnesia
 nio lib. iij. natur. histo. cui^o ppli magnesi v-
 citati sunt: q & Magnetes: dicēte Luc. li. vi. Et
 magnetes eqs. Et Minyæ cognita remis. Ma-
 gnesia itē duarū est vrbū nomen: teste Prole.
 quaz vna est in Caria: alia in Lybia Mæonia
 Est etiā pmonitiū Pelasgitōz in Macedonia
 vt idē dicit Prole. Dæcelis cū i latino & æ di-
 phihon. dici pōt gubernatio: dispositio: dispē-
 satio: iurisdicō: siue administratio. Neq; ex de:
 & cæsis cōpositū vocabulū est: q̄ decisio dica-
 tur vt cū cathol. somniabū tradit Vgu. Sed
 δῖος κῆρ: qd̄ est gubernō descendit. Synter-
Synteris relis cū y græco & t exili dici pōt attentio: seu
 pseruatio. Nā αἰσῶν τῆς ψυχῆς: quod est conser-
 uo deriuat. Ea est ps animæ: quē vitis aduer-
 situr: & sese semp immaculatā cupit a pēto ser-
 uare. Theorexis cū th aspirato dici pōt tripla
 tio. Synæcelis cū y græco: & æ diph: dici pōt
 cohabitatio. Pleurexis re syll. apud Macrū p-
 ducit: quom ait lib. de virib; herba. Costarū
Pleurexis quā pleuresim vocāt attica lingua. Dicit late-
 rū dolor: quē tñ græce πλεῦρις vocat.
 Alex. T subeūte dat e longa. Excipit vene-
 tus: Macetæ: Pyretrū: Pheretru: Pharetra: Tri-
 quetra: Panaret^o: Epithetō: Antitheron: Thay-
 getus: Lapet^o: Vietus: Chrysedetū. Chryfode-
 tum: Venetia puincia est in Italia. teste Prole. Venetia
 Erne syl. pducit: quia aliter metro stare nō po-
 test: nisi p ppeleumaticum. Vñ Franciscus pe-
 trarcha in epla ad Zenobiū Florentinum. ait.
 Atq; Adriæ imperitas alterq; Venetię mūd^o. Venetię
 Venetię plu. rantū nu. oppidū est Venetiæ no-
 bilissimū in mari sitū: inde fit venerus. a. um: Venetus
 ne syll. correpta. Proper. Quātū Hypanis Ve-
 neto dissidet Eridano. Marti. Rhēna Venero
 nec refecare luto. Sta. in Achilleide. Quo Ma-
 cetē sua tæla citet quo turbine cēstū. Popli sūt:
Macetē qui alias Macedones appellant. Pyretrū cū y
Macedones græco: & t exili genus est herbe. Macer de viri-
Pyretrum bus herba. Est pyretrū calidū: siccū quoq; q̄r-
 tus in istis. Est gradus. Virgi. lib. gneid. xi. Sed
 venit in mediū: pheretru Palanre reposito. Pro
Pheretrum cubuit sup. Grētū est vocabulū: test b; Seruio
 & Var. de lingua latina: & capulus irāffertur:
 Z

quo scilicet mortui esserunt. Phereu' i' i' l' e' q' erat in quo residentes captiui perinde ac mortui in capitolio agebant. Sylli⁹. Ante Syphax pheret'o residentes captiui premebat Lumina. Virgi. lib. ænei. viij. Ille mihi insignē pharetā Lyciasq; sagittas. Luca. Cura fuit lætis pharetas implere sagittis. Sagittarū cōditoriū siue repositoriū ē. Triquetra cū t exili vtrobicq; & i latino: insula est quæ alias Sicilia vtrius vocat: de qua Hora. Quid militibus pmissa Triquetra. Inde fit Triquetrus. tra. artū. Sylli⁹ lib. v. Hic Aetnæa cohors: Triquetris quā mi serat oris. Panaretus cū t exili: potest dici omniū virtutum cōtinens. Nā π α ν totum significat & ο π ε ρ η virtus interpretat' Hiero. in p logo sup parabolas Salomonis. Fertur & panaretos Iesu filij Syrac liber. Hinc Martia. ait. Arguto madidus pollice panaretus. Epithetō cū i latino sequēte th aspirato & t exili in vltima syllaba: dici potest impositū seu oppositū vt adiectiū. Syntheton cum y græco: & th aspirato in secūda: & t exili in vltima syllaba: dicit' compositū. Cacofyntheton cū c exili in vtracq; syllaba: mala compositio interpretat'. Antitheton Antitheton cū t exili in secūda & vltima: & i latino: & th aspirato in tertia syllaba: dici potest contrapositū. Et omnia the syllabā corripit. Persi. Librat in antithetis doctas posuisse figuras. Agonotheta cū th aspirato in penultima: & t exili in vltima: dici potest certaminis dispositor. hoc est munerarius. At si dixeris: cōpositæ hæc dictiones sunt: sub hac regula contineri nō possunt: fateror quidem: sed ab illa regula eximi debuerat. Antet lōga fit c. Taygetus cū t exili vtrobicq; & y græco: mons est in Pelopōneso: teste Ptole. Luca. lib. iij. Gelidicq; inculta iuuentus Taygeti. Taygete eadē scriptura: filia ius Agenoris: quo etiā noīe vna pliadum appellata est. Rufus Festus in Arato. Electra Altioneq; Celeno Taygeteq; Oui. lib. fasto. iij. Naian & Electrā Taygeteq; Ioui. Iapetus cū i latino in initio & t exili: fuit (Hesio. i. Theogonia) Titani filius ex Asia cōiuge. Oui. me tamor. i. Quā satis Iapeto mixtā fluuiatibus vndis. Vir. geor. i. Celūq; Iapetūq; creat: fūti qd; Typhoea. Vietus a vico vires: interpretat' a Festo languidus sine vi: hoc est naturalis priuatus viribus. Et mediā syl. indifferētē habet Lucre. lib. iij. Nec supra caput eiusdē cecidisse vietū Vestē sentimus. Horati. in epodo. Quis sudor vietus: & q̄ malus vndiq; mēbris Crescit odor: Marti. Si ridere potes miseri chrisen dera Cinæ. Chryfodetū cū th aspirato: & y græco: dici pōt in auro ligatū. Chryfodetum p̄o auro ligatum. Alexander. Obliquos breues. Noīa ppria in es terminata: quæ in etis mittit' gēsiūtiū: p̄e nultimā productū in obliquis. Virgi. ænei. v. Creber vtracq; manu pulsar' versatq; Daretā. Dares Hora. fer. x. Arguta meretrice potes Dauoq; Chremeta. Cū th aspirato & t exili scribit'. Lu Chremeta Tales ue. saty. iij. Nec mite Thaleis Ingeniū. Cū th aspirato & vnico i scribit'. Sta. lib. thgba. ix. In de Pheres iacerq; Tichus: sed casta Pheretis. Pheres Alexander. l. c sequente breuis. Excipit lumbricus: rubrica: pædico: multiciū: nouicius: redimiculi: quiculus: cuticula: canicula: tegeti cula: Craticula: Cunicularis: Numici⁹: Marica: Aricia: Pericul⁹: Labicū: Triuius: Vstica: na sica. Macer de viribus hærbarū. Lumbricos ventris hanc sæpe bibendo necabit. Serenus. Lumbrici quoq; terrestres nascunt' oliuo. Persius. Excepto: q; si Masuri rubrica notauit. Et Rubrica rursum. Nō secus est: si oculo rubricā dirigat vno. Hora. fer. xvij. Prælia rubrica picta: aut carbone: velut si. Martia. Qui vel pædicat Cāthare vel fuit. Cū æ diphtho. scribit'. Marti. Sed nec pædico es: nec tu Sextile fututor. Pue rarius dicit: qui scilicet pueros ad libidinē assectatur. Iuue. saty. ij. Quid faciāt alij: cū tu mul tricū sumas. Genus est vestis. Iuue. saty. iij. Te trauicq; nouicius horret Portheuma. Virgi. lib. ænei. ix. Et pulcher quiculus armis Sylli. lib. vñj. Rastisq; nouag equicula rura. Vbi etiā prima producta est: quæ apud Virg. corripit' Equiculi populi quidā sunt Tusciae: teste Sra. Iuue. saty. ij. Accipiet te paulatim qui lōga domi redimicula sumit Frontibus. Oui. meta. x Aureleues baccae: redimicula pectore pendēt. Redimiculi Vitæ erant ex posteriore parte mitræ pendent: sed generaliter dici pnt ornamenta. Persius saty. v. Semp & assiduū curata cuticula sole. Iuue. Quom bibet æstiuū cōtracta cuticula solem. Persius. Hem quid agis: ficas insana canicula menses. Martia. Dat tibi securos: vilis tegeti cula somnos. Idē. Parua tibi incurua craticula fudet ofella. Craticula cū primā pducatur syllabā: vt est apud Lucan. Perpetuo rupit de fesso milite cratē: rectius t i syl. corripere q̄ pducere deberet. Neq; em ea in mētro necessitate cogimur: quæ hæc dictiones: Redimiculi: tegeti cula: numicius: nouicius: cuticula: canicula: cunicularis: Aricia: quæ quidē metro aliter stare nō possunt: nisi proceleumaticus pes fieret. vn de Franciscus Petrarcha: ex tribu hui⁹ dictionis syllabis optime dactylum confecit: quom ad Clémentē papā ait. Craticulā: & gemino secundū martyre bustū. Martia. in apophoretis Gaudet in effosis habitare Cunicularis antris. Animal est lepori simile. Numici⁹ cū vnico m: & i latino: Sieliæ fluuius est. & mi syllabā indifferētē habet. Hora. in episto. Brundisiū

Numici melior via ducatur: an Api: Virgi. lib. aeneid. vii. Tyrrenū ad Thybrim: & fontis vada sacra Numici: pro Numicij. Ouidi. lib. metamor. iiii. In freta flumineis: vicina Numicius vndis Marica cū i latino: & c exili dea est littori. Minturnensiu. Fuit aut Fauni vxor dicēte virgi. lib. aenei. vii. Hūc Fauno & nympha genitū Laurente Marica. Accipim. Martia. Cæruleus nos Liris amat: quē silua Mariæ. Protegit. Luca. lib. ij. Carnis: & vmbrosæ Aricia Liris p regna Maricæ. Aricia cū i latino viro biq: & c exili: vrbs est iuxta Albā i Italia teste Seruio: quā Prole. scripsit esse Latinorum mēditeraneā. Virgi. lib. aeneid. vii. Virbius infignem: quē mater Aricia misit. Martia. Mittit præcipuos nemoralis Aricia porros. Hora. sermone. v. Egressum magna me cepit Aricia Roma Luca. lib. vi. Distat ab excelsa nemoralis Aricia Roma. Iuue. Passurus gestis æquanda pericula rebus. Persius in satyra. ij. Nil me pudet capiti nō posse pericula cano. Est autem periculum experimentū: ac salutis discrimin. Labicum Labicum cū i latino: & c exili: oppidū fuit via latina non procul ab vrbe: teste Strabone. a q fit Labicus. ca. cum. Syll. lib. xij. Iamq: adeo est campos ingressus: & arua Labici. Idē lib. vii. Atq: habiles ad aratra Labici. Virg. lib. aeneid. vii. Et sacræ acies: & picta scura Labici. Hora. sermone. v. Nisi nos vicina Truici villa. Vstica villa. Villa quædā est in Italia. Vstica cū i latino: & c exili: mōs est in Sabinis: vt dixit Porphyri. Prole. autē insulā esse dixit iuxta Siciliam: & eodē nomine urbem in ea. Hora. Valles: & Vstica cubantis Leuia personuere saxa Nafica cū vnicō s & i latino: & c exili: propriū fuit viri Romani nomen. Hora. sermone. xv. Filia Naficæ metuētis reddere solum. Ouid. in fastis. Nafica accepit: tēplū tūc extitit auctor. Nafica itē: vrbs est Indigē: teste Prole. Alex. In proprijs icus pducitur. Excipitur Milycus: Melicus: Rusticus: Monycus: Ibicus Amycus: Autolicus: Eutychus: Stoichus. Vrbicus: Garricus: & ea omnia: quæ a substantiuis: vel adiectiuis formantur addita cus syll. vt a fœdus fœderis fœderi. Fœdericus. ri. syl. correpta: a Theodorus Theodori Theodoricus. Sic dominic: Quiricus: Pacificus: & alia Milycus prope plurima. Syl. lib. iij. Milycus indigenis late regnarat in oris. Martia. Sola tibi fuerant Melicus sestertia Melice centū. Idē. Qui propter cenā Rusticus Rusticæ coquū. Iuue. Quantas iaculetur Monychus Monycus ornos. Oti. Heu dedecus ingēs Monycus excemat. Luca. lib. vi. Aspera te Phœloes frangēt Monychesaxa. Cū y græco: & ch aspirato scribitur. Thomas. ἰβυκος ἰταλός ἐκτοῦρρυθου κημεσχυκ. Cū y græco in secunda syllaba scribit. Et fortasse q ibyx: cuius in obliquis by syll. alibi produci diximus: illā corripit. Nam ab ibyce fit Ibicus Virgi. li. aenei. i. Nūc acris Oroni: Nūc Amycum: quo nō scēlicior aler Vngere tela manu. Oui. metamor. xij. Proinus Ophyonides Amycus penetralia donis. Valeri. Flaccus lib. iij. Iam veniet diros Amycus: qui tollere cæsius Imperet. Cū y græco: & c exili scribit. Oui. in metamor. Nascit Autolicus furtū in geniosus ad omne. Marti. Inter Baiānas rapuer occidit vndas Eutychus. Ille tuū Castrice dulce latus. Cū t exili & y græco & ch aspirato scribit. Iuena. Vrbicus ex odio risum mouet Atellang. Hora. Stoice post damnu sic vendas omnia pluris. Martia. Qd nimitū laudas Cheronem Stoice mortē. Cū t & c exilibus & i latino scribit. Martia. Saltē semissem Garrice solue mihi. Idē. Inuitas ad aprū Ponis mihi Gallice porcū. Vir. aenei. x. Massicus æratta princeps fecat æquora tigri. Iuuen. saty. xi. Articus eximie si cenat lautus habet. Idē saty. iij. Persi Persicus orbū lautilsimus. Idem saty. vii. Salue Getulicē: seu tu. Idem in eadē. Stemmata quid faciunt: quid prodest Pontice longo Sanguine censer pictos ostendere vultus: Proper. Dum tibi Cadmeæ dicunt Pontice Thæbæ. Iuuen. saty. vi. Ostēditq: tuū generose Britānice ventrem. Martia. Iā te rem faciā Bithynice credis habere. Cū i latino in prima sequēte th aspirato: & y græco in secunda syll. scribit. Martia. Dum tibi scēlices indulgent Castrice Baiæ. Idē Deseris vrbanas tua prædia Pannicēlites. Ouidi. lib. fastorū. i. Ecce tibi faustum Germanicē nūciat annū. Composita autē cū piki: quæ est victoria: ni syll. producitur: vt Polynices: Thessalonica: Beronice. Sta. li. thæbai. xij. Hei mihi nunquis adest chari polynicis ad ignes. Cum vnico l & y græco scribit. Thessalonica cū th aspirato & duplicato s: vrbs est metropolis in Macedonia. Beronice propriū fuit nōnullarū mulierū nomen: vnius quidē apud Valerium Maximū de vltione: Alius Ptolemæi Philadelphī matris: alius Antiochi vxoris: alius Agrippæ sororis: quā Titus Vespasiani filius iuuen de amauit: teste Suetoni. De qua Iuue. saty. vi. Grandia tollitur crystallina: maxima rursus Myrrhina: deinde adamas nonissimus: & Beronices. Indigito factus p̄ciosior. Et cum i latino in penultima: sequente c exili: hæc dictiones scribuntur. Alexāder. Lōga fiticis ab ix. Bebryx a Bebrycia: cum y græco: bry syll. in obliquis indifferenter habet. Vale. Flaccus lib. ij. Procul esset virtus Bebryci: & Scythici procul indē

DE QUANTITATE SYLLABARVM

- Hystrix** mentia saxi. Sylli. lib. iij. Possessus bacco saxua
Natrix Bebrycis in aula. Excipit etiā Hystrix: natrix
Larix larix: coxendrix: onyx: sardonix: quæ in gto
Coxendrix penultimā corripit: vt in ipsis dictionibus vi
Onyx dimus.
Sardonix Alexander. Sed ipas solus icis. Excipit san
Snadix dix: qui teste Priscia. mascu. gen. est: & si Vgu.
 fem. ge. esse tradiderit: spadix: Ceyx. Proper.
 Illaq; Plebeio: vel sit sandicis amictu. Hærb
 est breui caule & in alijs sceniculo similis: quæ
 a Græcis inter holera. siluestria ponit: vt dixit
 Plinius lib. xxij. natu. histo. Ex qua quidē hæ
 ba sit color sandycinus: teste Seruio sup illud
 Virgi. in bucco. Sponte sua sandyx: pascentes
 vestiet agnos: qui sane color ex sandarga & ru
 brica admixta conficit: teste Plinio li. xxxv. na
 tu. histo. Et cū y græco scribit. Spadix cū i la
Spadix tino genus est coloris: quæ sceniciatum vocat.
 Græci autē (teste Gel. li. ij. noct. atti.) auulsum
 palma termitē cū fructu: hoc est palmitē spadi
 ca vocat: cuius actō græco σπᾶδῖς Vgutio
Spadica hęc spadica huius spadica declinat. Vir. geor.
 iij. Luxuriaq; toris animosum pectus honestū
 Spadices glauciq; Ceyx cū y græco: fuit Lu
 ciferi filius: & Alcyones coniux in auct. conuer
 sus. Ouidi. in episto. Alcyones solæ memores
 Ceycis amati.
 Alexander. Mastycē pduc. Mastyx ideo ex
 cipit quasi masculini sit ge. Verū auctor fallit:
 nā femi. gen. est. & sit syl. in obliquis corripit
 Serenus. Rugarū sulcos letisci mastice tendes.
 Idem. Masticis addent frætæ iam milia farra.
 Idē. Pulleū abrotanū nitida cū mastice coctū.
 Inde sit Mastico cas. verbū sit syl. pari modo
 correpta. Macer de virto herbarū. Illud si pa
 tiēs ieiuno masticer ore. Idē. Aegilopā curat si
 quis cōmasticat illā.
Bombix Alexander. breuiādo Quod dedit ex. Demit
 Vibex: vt in ipsa dictione vidimus. Bombyx
 cū y græco scribit: nō bombex: vt auctor pu
 rat. Sic & lodix dicit: teste Priscia. nō lodex.
Lodix Fastidio Alexander. Dubi corripit i. Excipit Fastidio
Fastidio Cæcidi fastidis: & Cæcidi præteritū a cædo cædis: &
Trucido Trucido vnde cūq; veniat siue a trunco truncas
 siue a cædo. Virg. in buc. Inuenies ahū si te hic
 fastidit Alexis. Iuue. Squalidus in magna fasti
 dit compede fossor. Marti. Arrigis ad vetulas
 fastidis Basse puellas. Marfus. Si quos Orbili
 scutica ferulaq; cæcidit. Luca. lib. v. Terga fu
 ga donec venierūt castra cæcidit. Iuue. saty. iij.
 Ebrius ac petulās: qui nullū forte cæcidit. Vir
 gi. lib. ænei. ij. Et via vi rapiūt aditus primosq;
 trucidāt. Hora. in arte poe. Ne pueros coram
Crepida populi Medea trucidet. Crepida (vt diximus
 sup regula: Ante p sit brevis) apud græcos pi
 syl. pducit: quā latini corripuere: Plophus etiā
 producit. Sta. Plophidaq; celsam. vrbs est
 Arcadiæ teste Plinio.
 Alexander. Sed Abidus Excipies: & quæq; tri
 syllaba ponis in ides. Bacchides cū primo c ex Bacchides
 ili: secūdo ch aspirato: & i latino: quādo patro
 nymicū est a Bacho chi syl. (vt puto) producit
 Sed propriū viri nomen: de quo habet in lib.
 Mactabeor: apud Petrum Rigā chi syll. cor.
 habet. Ait. n. Petrus Riga super præfatum li
 brum. Alcimus hoc spacio rediens cum Bac
 chide pugnat.
 Alexander. Hicq; Coronidē iungi veteres volu
 ere. Recte quidā Coronidē patronomicum a Coronide
 Coroneo hic auctor exemit. Nā apud Ouidi.
 penultimā pducit syll. Ait em lib. fastoz. iij.
 Nulla Coronidæ causa doloris erat. Sed ex
 pere etiā auctor debuit Aristides: Lycorides:
 Promethides: Lycurgides. Dryanthes. Ari
 stides cū i latino vtrobiq; Thebanus fuit pi
 æor insignis quæ Appelli æqle dixit Pli. xxxv
 natur. histo. Alius eodē noie fuit Atheniensis
 Lyfimachi filius. Ouidi. lib. ij. de tristib. Iun
 xit Aristides Milesia carmina secū. Lycorides
 cū y græco in prima syl. sequēte c exili: & i lati
 no i penultia coniux fuit Acidice A lebe filie
 Ouid. de lbi. Stella Lycoridæ cui fuit æqua vi
 ro. Prometheus cū th aspirato filius fuit Iapeti
 teste Ouid. Ex Asia iōiuge. Hæc Asiā cōiuge
 Promethei fuisse scripsit Herodotus lib. histo.
 iij. Sed Hesiodus in Theogonia coniuge dixit
 fuisse Iapeti. Hinc Promethides patronymicū
 format. Ouidi. lib. metha. i. Vñ Promethide
 tacitis Epimethida dictis. Lycurgus cū y græ
 co & c exili fuit Lacædemonior: princeps: de
 quo valeri de ingrat: & Iustin lib. iij. & Ari
 sto. in politicis plura scripserūt. Ali⁹ fuit eodē
 noie Nemeæ regionis rex: q Hyphisylē Tho
 antis filiā nutrice p filio habuit. Alius itē fuit
 Thracū: siue vt alij volūt Macedonū rex. Hic
 format patronymicū. Lycurgides. Ouid. lib.
 de lbi. Vtq; Lycurgidē iactauit ab arbore
 natū. Dryanthe⁹ cū y græco. & th aspirato p
 priū fuit viri nomē: vñ Dryanthes patrony
 micū deducit. Ouid. de lbi. Vtq; Dryanti
 dæ Rho dopeia regna tenēt: hoc est Lycurgo
 Dryanthei filio. Sic & Pherecydes penultimā
 pducit ppriū viri nomen.
 Alexander. I dabo præ g breuē. Excipit veditgal.
 Hora. fmōe. xij. Iurgat verbis: ego veditgalia
 magna. M. Manili⁹ lib. v. Annonē q; vedit
 gal: mercesq; seqnt. Veditgal pprie est reipu
 blicę redit: vt dixit Porphyrio sup illd Hor.
 iij. carminū. Veditgalia porrigā. Nonnūq; iñ
 & p priuato reditu accipit. Vñ Paulus iuriscō
 sult⁹ ait. Cæfæ arūdinis: vñ pali cōpēdiū: si in
 eodē pfundo veditgal esse cōuenit: ad fructua

rium pertinet. Ex omni tamē prædio vefigal
est. Hecille. Cice. Ex meo tenui vefigali capio
ego ducenta.

Crocodilus

¶ Alexander. I super l breuies. Excipit Croco
dilus: Afilas: Afilus Massylus. Crocodilus cū
exili in vtraq; syllā. & i latino & vnico l scri
bit: & si cū duplicato l a Gasparino scribi præ
cipiat. & apud grecos cū ēi diph. Κροκοδῖς
λoσ annotat. Hora. in oda ad Canidiā. Ster
core phucatus crocodili: iamq; sub anno. Iuue
na. saty. xv. Aegyptus portēta colat: crocodi
lon adorat. Animal est quadrupes: qd' Nilus
gignit: forma fere per oīa dracontea videt: &
noctē totā agit in aquis: diei vero maiorē pte
quiescit i humo. Oua q̄si anserina edit: quē vi
cissim mas & fecmina in terra fouēt. Et (vt scri
psit Hero. li. histo. ij.) hic omniū quas nouim⁹
bestiarū ex minimo maximus sit. Nā pullus
iuxta oīū quantitātē nascit: qui quom ad cre
mentū puenit: sit septē & decē cubitorū: & ad
huc maior. Immo (vt Soli. dixit: & Plī.) repe
riunt frequēter viginti cubitorū. Hic dentibus
armatus est & vnguibus: tantq; est superioris
partis cutis duriciē: vt quis tergo pcutiat ictu
fortiū tormētorū nō lædat. Oculos habet suis
& obtuse in aqua: sed in terra acutissime videt.
Detinet oīes magnos ad corpis proportionē
quos (vt ait Apuleius lib. i. de magia) innoxio
hiatu ad purgandū pber. Hic (vt testat Hero.)
mensēs quattuor: qui magis hyemales sunt: ni
hil comedit: & sola bestiarū linguā nō habet.
Crocodilus item eadem litteratura: vrbs est in
Aegypto: teste Ptole. Vir. ænei. ix. Corynæū
sternit Afilas. Propriū fuit mulieris nomē. &
cū i latino scribit. Vir. geor. iij. Plurimus Al
burnū volitās: cui nomē Afilo. Volatile puū
est: alias tabanus vocatur. Asylū aut locū cō
fugij: cū y græco ab auctore eximif. Syl. lib. ij
Hic medius iuuenū Massylæ gentis in agmen

Afilas

Afilus

Afilum

Massylia

Conchylū

Conchyle

Echinus

¶ Alexander. I sup n breuis est. Excipit Echin⁹
Marta. Cortice deposito mollis echinus erit.
Genus est piscis: & cū ch aspirato & i latio scri
bit. Echinus itē eadē litteratura: gen⁹ est vasis:
De q̄ Hor. ser. vi. Pocula cū cyaro duo sustinet
astat echin⁹. Est etiā echinus vrbs Macedoniae
¶ Alexander. Tñ hinc festino camin⁹ Excipies
propriūq; simul iunges & erinnys. Si de pro
prijs virorū dūtaxat noīb intellexit Alexan.
eximi debuerūt Fuscinus: Lycinus: Cælinus:

Myrinus: Hebrinus: Morinus. Ab ista regula
etiā demi debuere Altinū: Perrinū: Casinū: vr
binū: Matinus: Lucrinus: Velinus: Arpinum:
Hirpini: Leontini: Volsini: Eschinus: Pachyn⁹:
Euxinus: Aquinū: & multa alia quæ apud au
ctores penultimā producūt. Si aut tā de ppijs
locorū q̄ virorū nominibus intelligere auctor
voluit: excipe debuit Vinū: Ticinū: Frusino:
Arminū: Fucinus: Cymynus: & nōnulla alia
quæ apud auctores penultima correpta syllā.
legunt: de quibus neq; mihi cura fuit: neq; em
omnia possumus oēs. Iuue. sat. xiiij. Plurima
Fuscine sunt: & fama digna sinistra. Propriū
viri nomē fuit. Hora. in arte poe. Tonfori Ly
cino cōmiserit. Propriū viri nomen fuit: & cū
y græco & exili scribit. Syl. lib. vñ. Cælinus
arreti Tyrrenis ortus i oris. Propriū viri no
mē fuit: & cū æ diph. & vnico l & i latino scri
bit. Martia. in xenijs. Nup cū Myrino pereret
missio læso. Propriū viri nomen fuit: & cū y
græco in prima dūtaxat syl. scribit. Syl. li. xiiij
Troianusq; hebrinus structis qui noīa muris.
Propriū viri nomē. Sylli. Et morinū pugnas
æris stridore cientē. Propriū fuit viri nomen.
Sunt etiā Morini populi quidā in finib Gallie
de quib Vir. lib. enei. viij. Extremiq; hominū
Morini: Rhenusq; bicornis. Martia. Aemula
Baianis Altini littora villis. Oppidū est Vene
tiæ. Hor. in epist. Sinuæssanūq; Petrinū. Villa
est Sinuæssana in Italia. Syl. lib. iij. Mittebant
saxa & nebulosa rura Casini. Mōs est in Italia
cū villa eiudē noīs. Vrbīnū vrbs ē Italiae. Lu
ca. li. ix. Vulturis & calidi lucēt buceta Marti
Mons est Apuliæ. Virg. geor. ij. An memorē
portus Lucrino q̄ addita saxa. Lacus est Cam
paniæ. Locrinus aut mons est in Baurijs. Syl.
lib. iij. Et te sub gelido nutritū Tulle Velino.
Lacus & villa est in Italia. Martia. Syl. Arpi
no tandē succurrit agello: Villa est in Italia: Ci
ceronis patria. Hirpini: Leontini: Volsini: op
pida sunt Italiae. Iuue. Hirpini si rara iugo vi
ctoria sedit. Idē sat. iij. Et positus nemorosa in
teriuga Volsinis: aut simplicibus Gabijs. Le
ontini (teste Plin.) oppidū est Siciliae. Siliter p
ducūt penultimā Antinus: Apenin⁹: Lauinū:
Sallentinū: Sontinū oppidū Venetiæ. Echin⁹
vrbs est Macedonia: teste Ptole. & aīal spinosū
Est aut duplex: vnū qd caninū vocāt: alterum
porcinū appellāt. Est & vasis & piscis gen⁹: vt
alibi dixim⁹. Pachynus cū ch aspirato & y græ
co: chy lyl. indifferentē habet. Virgi. ænei. iij.
Præstat Trinacriē metas lustrare Pachyni. Pri
scia. in perihegesi. Procurreus Pachyno longe
claustrisq; Pelori. Idē in eadē. Qui procul efflu
sis Pachyni distēdit oris. pmōtorū est Siciliae
teste Plini. ab aeris crassitudine: teste Seruio: sic

Fuscinus

Lycinus

Cælinus

Myrinus

Hebrinus

Morinus

Morini

Altinum

Petrinum

Casinum

Vrbīnum

Matinus

Locrinus

Velinus

Arpinum

Leontini

Volsini

Hirpini

Echinus

Pachinus

Euxinus cognominatus. Nā & ὠκεὺς ἑλληνικῶς: late pingue & crassum interpretatur. Euxinus mediā syl. indif ferentē habet. Luca. lib. ix. Euxinūq; ferēs puo ruit ore p̄p̄ōis. Priscia. in perihegefi. Post hoc Cyrcē: iuxta quod Euxinus altis. Id mare est: quī & pontus vocat̄: qđ antea Axenus voca: bāt: teste Plī. li. vi. n̄xu. histo. Qđ etiā cōfirma uit Oul. lib. tristiti dīcēs. Frigida me cohībent Euxini littora ponti. Dīctus ab antiquis Axi/ nus ille fuit. Græci scribūt cum ēi diph. εὐξει νος. Iuue. saty. i. Et quotiēs te Roma tuo ppe rantē reddet Aquino. Vrbs est Latinorū mē/ diterranea: teste Prole. & Iuuenalis patria. Vti nū oppidū est Foroiuliense noui quidē nois: qđ nec in Gotthorū: nec Longobardorū: neq; p̄p̄inquirorib; grati nostrę rebus gēstis inuenit̄ Ticinū cū i latino vtrōbq; vrbs est insubrig: teste Prole. a fluuio eiusdē nois sic cognomina ra. Apud Syl. tñ tū pducta tū correpta ci syl. pleriq; i locis legi. Verū (vt dixit Phile.) Syl/ līj text⁹ vbiq; qđ ci syl. pducta ponit̄ a quodā deprauatus fuit: vt carmen suū in quo Ticinū media pducta syl. locauerat: Syllīj licet deprauati auctoritate defenderet: qđ quia vbiq; tex tū nō corruptus eius fallacia dep̄nsa est. Syllī. lib. xi. Fert cōcitus inde iuga celsa gradū. Du ris qua rupib; hæret Bellator Fruscino. Oppi dū est Italiæ: iuxta qđ Cosas fluuius decurrit: teste Stra. Luca. lib. i. Vicinūq; minax inuadit Ariminū & ignes. Vrbs est Italiæ: & eiusdem nois fluuius apud eandē. & cū i latino scribī. Syl. li. xvi. Prima Leontinos vastatū prælia campos. Fucinus duplex est Italiæ lacus: vnus Marforū: alter Volscorū. Martia. Fucinus & pigri taceant stagna Neronis. Virg. ænei. vii. Tenem⁹ Angirig vitreæ Fucinus vnda. Syl. lib. iij. Viridī quæ Fucinus antro Nutrierat. Cyminus cū cexili sequēte y græco scribī. nā a κυμινος: qđ est fluuius vel exæstuo deriuat̄. Lacus est Hetruriæ: teste Apiano: etuf dē nois mōti suppositus. Vir. ænei. vii. Et Cy mini cū mōte lacū luecolq; Capenos. Syl. viij. Stagna tenēt Cyminiq; lacū. Erinnys absq; as pirato principio & cū i latino in secūda sequē/ te duplicato n & y græco in vltima syl. mediā pōsitione pducit̄. Luca. lib. i. Ingens vrbe cin gebat crinnys. Furia est infernalis. ¶ Alexāder. Iunge ciminū: siue carinū: siue sa linū. Et deruati: tibi sit p̄ teste quirinus. Exci piū diutius: pristinū: hornōtinū: qđ Prisci. teste penultimā corripunt. Demit̄ etiā quatinus p̄ quia. Nā sicut exemit protinus: sic & quatinus excipe debuim̄ Iuue. Quatin⁹ hic nō sunt & ve nales dep̄hātī. i. ga: vt in ipsa dīctiōe vidimus Demit̄ etiā chrystallinus: prafin⁹: amygdalin⁹: glaucinus: myrrhinus: coccinus: smaragdīn⁹: iantinus: apirinus: crocin⁹: oporinus: chimiri/ nos. Martia. Et turbata breui questus chrystal lina vitro. Cū cexili & y græco & duplicato l scribī. Idē Martia. De nostra prafina synthetis empta toga. i. viridi. Serē. Fertur amygdalin succus nucis esse bibendus. Cū y græco & vni co l scribī. Mar. Pallia donauit Glaucina. Cos me tibi. Iuue. saty. vi. Grandia tollunt cristalli na maximas rursus Myrrhina: deinde adamas notissimus. Cū y græco & duplicato r secūdo aspirato scribī. Iuue. sat. iij. Atq; mero ferēs. cauet hūc quæ coccina læna. i. purpurea: vī (vt vulgus dicit) coloris granati. Cū duplicato e scribī. Smaragdinus penultimā indifferētē habet. Pruden. in p̄sychomachia. Has inter spēs smaragdina gramine verno. Gualfredus i ar te poe. Lucelmaragdina vī syderis instar ocel li. Petrus Riga in lib. Hester. Seq̄ smaragdinus miscet vtriq; nitor. Martia. Coccina famosæ donas: & ianthina mœche: id est violacea: ab illo quæ est viola. Mar. Nō tibi de Libicis trū beres & apirina ramis. Poma quēdā sunt. Pro per. Et crocino nares murrheus vngat onyx. De hoc alibi diximus. Martia. Si daret autum nus mihi nomen oporinos. effem. Horrida si brumę sydera chimerinos. Oporinos dici pōt autumalis: Chimerinos aut̄ hyematis. Cū ch aspirato: & i latino scribī. ¶ Alexāder. Crastinus esto breuis: simul hęc cinæ: nundinæ iungis. Protinus his acinumq; Perendino iungis: & quæ Ex oleo: bysso: dā formas. Clādestinus sū syl. pducit̄: nō aut̄ cor ripit: vt auctor hic: Vgu. magister Bene. Brito Mamotreatus: Catholi. Torrel. in dīctiōe Hia cinthus tradidere. Vellē em ego ex p̄lū affer rent: in q̄ poetarū: quos ego nihilominus oēs evolui: clādestinus penultima correpta lege rint. Qđ cū nō inuenerint: neq; em qđ nequaq; est inueniri pōt: cōiectēat. Meo igit̄ piculo sū syl. pducta clādestinus effera: poetiæ nihī/ lominus cū auctoritatī: tū rationi ipsi inimicis Nā sicut mediastini medio astu: id est vrbe ha bitantes dicti sunt: teste Ser. sic clādestinus clā de astu: hoc est vrbe dictus est. Vbi aut̄ vna est compositio seu deriuatio: ibi eadē syllabę quā titas seruāda est: p̄ter q̄ in paucis suis locis an/ notaris. Lucr. li. ij. Naturā clādestinā cęcāq; adhibere. Idē in eodē. Significat clādestinus. cæcolq; subesse. Syll. lib. vii. Ceu clādestino traheret fœdere bellū. M. Manilius li. i. Et clā destinus surgētia fraudib; arma. Sic mediastin⁹ (vt diximus) qđ recte quidē sub auctoris ex ceptione cōphendi pōt: sū syl. pducit̄. Hora. in episto. Tu mediastinus racia p̄cē rurā pe rebas. Mediastini vt scribit Marcel. nō tñ bal/ nearorū: sed & ministri: & curatores adū vo.

- Seriphus Iuue. saty. vi. Contigit & tandē parua caruisse Seripho. Oui. lib. metamor. v. Tu tamē o par uæ rector Polydectæ Seriphi. Statius in achil leide. Cydadas hinc sprete Myconosq; humi lisq; Seriphos. Insula est i mari Aegæo: vna ex Cycladibus. Seriphū vrbs est Syphni: insulæ vnus ex Cycladibus: teste Ptole. in qua (teste Herodoto li. histo. iij.) argentifodinæ & auri fodinæ multæ erāt. Neq; ab illa regula demit I super raro ponis. Cū i latino scribit. Sariphi cū a post f & i latino: montes sunt Margianæ prouinciæ: vt Ptole. ostendit.
- Epirus Alexander. I super r breuis est. Excipit Epi rus: magirus: Collyriū: Cosira: Camiros: Ca pyrus: Corcyra: Cercyra: Tenthrya. Epirus cū i latino: regio est in Europa. Lucanus li. ij. Primus in Epirū boreas agat. Ouid. lib. meta. xij. Rura petunt Epirus ab his regnataq; vati Bythrotos Phrygio. Magirus cū i latino scri bitur: Apud græcos tamē est ei diphthong. Is apud illos dicit: qui apud nos coquus. Vnde archimagirus principalis coquus. Neq; a ma chæra deduct: vt cū Catholi. somniauit Vgu rio. Iuue. Finxerūt pariter librarius archima giri. Idem. Et prurit frictus ocelli. Angulus in specta geneti collyria poscit. Horat. sermo. v. Hic oculis ego nigra meis collyria lippus. Me dicamentū est oculorū: & cū y græco in secu da syllaba scribit. Oui. fasto. iij. Fertilis est Me lite sterili vicina Cosiræ. Insula est in mari Si culo: teste Plinio lib. iij. natura. histo. Camirof cū cexili & i latino: vrbs est in Rhodo: teste Pō ponio Mela. Home. ilia. ij. λίνδιον ἢ λυον τέκαια γυίον τὰ καμειρόν. Vbi apd Græcos est ei diphthong. Cypirus cū y græco in prima: & i latino in secunda: vbi apud græ cos est ei diphthong. arbor est (teste Plin. lib. xij natu. histo.) quæ in Italia (vt ait) Ligustrū vo catur. Apud Theocritū tamē & Homerū legi hærbā esse: quæ & Cypirus & Cypirū dedi nari pōt. Cuius tamē mediā Macer corripuit: Cū trito validū Cypiro si iūgis acetū. Ait em Theocritus edyllio primo. ερπε ποτὰ γχι σὺν τῇ νεί δρυος ὠλέκον πεῖρον. Ho merus odissæ. iij. εὐρεος πενί μερ λω τοσπολυς ἐν δέκον πεῖρον. Hæc arbor a nōnullis cū cyperus effert. Nam cū sit apd græcos ei: non inepte in e productū transferri potest. Et producit fructū semen quasi corian dri candidū & odoratū: vt scripsit Plin. instar vixæ vel racemi. Ideo dixit Hieroni. in canticis capi. i. Botrus Cypri dilectus meus mihi in vi neis Engadi. Nam & Ascalone Iudææ crescit: & in Aegypto: teste Plin. Vbi tamē indocti le gunt: botrus Cypri. Corcyra cum cexili vtro biq; & y græco: insula est Dalmatiæ adiacens
- teste Ptole. & est in mari Ionio. Luca. lib. ij. In portus Corcyra tuos seu leua paratur. Cercy Cercyra cū cexili vtrobiq; & y græco: fuit olim Co Corinthus rinthi nomen: alias Ephyre cū y græco cogno Ephyre minata: teste Strabone. Ptole. autē dicit esse in sulam Epiro adiacentē: & eodē nomine vrbē in ea. Tenthrya cū t exili in initio: & th aspirato in secunda syllaba: sequente y græco: plura lis tm̄ numeri: thy syllabā in differentē habet. Ouidi. Saltus Tenthrya petenti. Iuue. saty. pe nultima. Qui vicina colunt vmbrosē Tenthrya palmæ. Vrbs est in Aegypto: testibus Stra bone & Ptole.
- Alexander. Tamen excipis inde butyrum. Butyrum cū t exili & y græco: apud Macrīū Butyrum syllā. corripit. ait em. Cum butyro modicoq; oleo decocta tumorē: quā tm̄ græci pducit. Alexander. Sic delyrus erit. Delyrus cum y Delyrus græco ly syllā. corripit. Lucr. lib. i. Quod fa cit hic idem pdelyrus esse videt. Vide vbi lya Alexander. I super s breuis est. Excipit: Larisa: Amethysus: Cephusus: Aruifium: Donisa: Amphisa: Amphrysos: Cambises: Elisa: quæ omnia cū vnico scribunt. Stati. lib. thæba. ij. Posthabita est larissa iugis. Ciuitas est Aecoliæ teste Lactatio grāmatico. & cū i latino scribit. Amethysus cū th aspirato & y græco sequente fabscq; t scribit: non autē cum i latino & si: hac videlicet scriptura amethysus: vt scribi præci pit Tortell. Nā componit ex α quod negatio nem indicat: & μεθυσος: qui est ebrius. La pis em est contra ebrietatē valens. Archias in epigrammatis. α λιδος εσ τ α μεθυσος εγ ω λιο ποτ α σ λυον υ σ ο σ. Cephusus cū i latino: fluuius est Boetiæ: dicte Luca. Boeti co iere duces quos ipiger ambit Fatidica Cephusus aqua. Aruifium cū i latino vtrobiq; pmon toriū est insulæ Chii: a quo fit Aruifius sia sū Nā inde Aruifia vina dicta sunt: teste Plī. xiiij. natu. histo. Vir. in Daphnide. Vina nouū fun dā Calathis Aruifia nectar. Donyfa cū y græ co: insula est in mari Aegæo. Vir. ænei. iij. Bac charāq; iugis Naxō: viridēq; Donyfam. Am phisa cū i latino: vrbs est phocidos: teste Stra. quā Ptole. dicit esse Locrorū Ozolorū medi terraneā. Luca. li. iij. Phocaias amphisa man? Amphrysos cū y græco: fluuius est Thessaliæ Luca. lib. vi. Et flumine puro Irrigat Amphri sos famulātis pascua Phœbi. Vir. geor. iij. Pa stor ab Amphryso: vos siluæ amnetq; Licæi. Luca. li. x. Cābises lōgi populos puenit ad qui Propriū fuit nomē regis: q alio noīe Nabuco donosor dictus est. & cū y græco scribit. Oui. hero. Nec cōsumpta rogis iscribar Elisa sichei Didonis fuit cognomen: & cū i latino scribit. Alexander. Est i præ t breuis. Excipit Cory

thus: idolothytus: valitudo. Vir. ænei. x. Co-
Corytus ryticq leues humeris & lætifer arcus. Cū c & t
 exilibus & y græco scribit: vt vidimus sup re
Idolothyt gulā: O super r breuis. Idolashytus cū th aspi-
 rato in penultima syllā. sequente y græco: & t
 exili in vltima scribit: dici pōt immola: us ido-
 lo seu sacrificatus: vt legi in apocalipsi cap. ij.
 Fornicari & manducare de idolothytis. & in
 prima epistola ad Corinthios ca. viij. Nonne
 consciētia eius cū sit infirma ædificabit ad cō-
Valitudo medendū idolothytā: Valitudo dicta est p sin-
Valitudo copā a validus: q̄li valitudo: sicut ab acris acri-
 tudo: ab habitus habitudo. Hora. sermo. xij.
 Diuā valitudo iciderit seu tarda senectus. Sū
 tamē qui cū e valetudo volūt scribendū esse.
 ¶ Alexander. Quæ sunt in ta pprio de noīe
 sumpta: Siue loci ppriaq̄ simul producere de-
 bes. Si auctor hic dicēdo propria: tā de pprijs
 locorū q̄ virorū nominibz intellexit: excipi de-
Corythus buit Corythus. Virgi. lib. ænei. vij. Hinc illū
 Corythi Tirrhena a sede profectū. Idem lib.
 ænei. ix. Nec fatis extremas Corythi penetra-
 uir ad vrbes. Oppidū est Hetrurix sup paruo
 colle eiusdē nominis positū: a rege Corytho
 conditū: teste Ser. Et cū exili in initio & y græ-
 co & th aspirato scribit: & si a Tortel. cū i lati-
 no & t exili scribi p̄cipia. Si aut de proprijs
 dumtaxat virorū nominibz in hac exceptione
Berytus intelligere auctor voluit: a reglā eximi debuit
 Berytus. Priscia. in perihgesi. Antiquaq̄ Ti-
 ron Beryti & mœnia græcæ. Vrbs est Syriæ
 Antiochiæ: teste Pompo. Mela. Et cū y græco
 & t exili scribitur.
 ¶ Alexander. Vt placet est Pituita. Petrus dixit
Pituita Polymita. Pituita (vt nōnulli volūt) primam
 syl. & penultimā indifferentē habet. Persius sa-
 ty. iij. Somnia pituita qui purgatissima mittit
 Macer de viribus hærbatū. Cū multa bibitū
 pituitæ noxia soluit. Hora. sermo. xij. Stoma-
 choq̄ tumultū Lenta feret pituita vides vt pal-
 lidus omis. Idē in epistola prima. Nisi quom
 pituita molesta est. Alij dicunt: q̄ pituita pdu-
 cit tñ primā syl. & penultimā corripit. & apd
 Hora. Tuitau & tuitamo: p̄ceumaticū vo-
 lunt pedē esse: qui quatuor syllabas breues cō-
 tinet. Nos aut primā huius dictionis syllā. &
 penultimā pductas esse dicimus: q̄ hoc ende-
 casyllabo Catulli metro p̄bamus. Ait em ad
 Furiū. A te sudor abest: abest salua: mucusq̄
 & mala pituita nasci. Nā hic pituita dictio est
 tetrasyllaba: primāq̄ & penultimā pducit. Et
 apud Persiū: Macrū & Horatiū fit synhæresis
 apud quos pituita trisyllaba dictio est: nisi q̄s
 dicat (& forte melius) primā syllā. indifferentē
 esse: penultimā vero productā. & solū apud
 Persium synhæresim fieri: quod magis placet.

Morbus est ex catarrho proueniens. Et cū i la-
 tino virobiz & t exili in vtracq̄ syllaba scribit
 De Polymita diximus in verbo lineo: in erro-
 ribus Petri Rigæ.

¶ Alexander. Itus si detur a nomine longus ha-
 betur: & sic ex censu census dicere debes. Ser-
 uus curat itus: aduerbia sic breuiamus. Fortu-
Fortius itus: fortuita: fortuitū penultimā syllā. indiffe-
 rentē habet. Statius lib. thæbaidos. xij. Acqua
 & fortuito ductæ quater aggere pinnae. Iuue.
 Nō quasi fortuitus ne ventorū rabie: sed. Ho-
 ratius. Nec fortuitum cernere cæspit. Nā for-
 tuitū hoc in loco penultimā producit syllabā:
 teste Seruio super lib. vi. ænei. vbi de hoc Ho-
 ratij exemplo disserit.

¶ Alexander. Et producat lecythus & herma-
 phroditus. Lecythus non producit mediā: sed
 corripit. Home. odissæ. viij. δλωγε χυμ-
 λε κερμο νεϊος. Vas est oleariū. Errauerūt
 etiā hac in parte Gasparinus cū Catholico: dū
 penultimā huius dictiois productā tradidere.

¶ Alexander. Ante est brevis o: tamē obliqui
 retrahant. Excipit Cappadox grō cappadocis
 & præcox grō præcoci. Luca. lib. vi. Cappa-
 docū montana cohors. Idem lib. ij. Cappa-
 docēs mea signa timēt. Hora. Mancipijs locuples
 eget æris Cappadocū rex. Marti. Cappadocū
 iæuis Anustius occidit oris. Cappadocia cū
Cappadox exili virobiz & duplicato p: pars est minoris docia
 Armeniæ: vt scribit Apianus. Ptole. autē v
 detur velle Cappadociā ipsam minorē Arme-
 niā esse. Et a Cappadocia (vt diximus) fit Cap-
 padox: & Cappadocus Cappadoca Cappa-
Cappadoc docum. Columella li. xi. Hæc sua Cappadocæ
 seruat cognomina gentis. Martia. Nec de Cap-
 padocis eques cataltis. Calphurnius æglo. ij.
 Insita præcocius surrepere persica prunus: id
 est præcoquis: vt alibi diximus.

¶ Alexander. Ante corripis o. Excipit erodius
 vel erodio: vtroq̄ em mō declinat. Nā apud
Præcox Græcos cū ω mega exω sio in secunda syllā.
 scribit: quæ pducta est. Orodes itē. Vir. Iacet
 altus Orodes. Propriū fuit viri nomen.
 ¶ Alexander. O sup i fiat brevis. Excipit Ido-
 lum: Aetolla: Paetolus: Cimolus: pharmacopola:
 bibliopola: geolophus. Idolū est i latino
Idolum i initio scribit: apud græcos tñ est ei diph. Ho-
 me. ilia. xxij. τῆ λεμε εἰγουι ψυχῶν εἰ
 χαμὸν τωv. Quare etiā alio in loco auctor
 hic errauit quom dixit. Idola dic longū: tamē
 inuenies idolatra. Peccauit & Pru. quom ait in
 psycomachia. Quosq̄ viros nō ira fremēs: nō
 idola bello. Simili errore claudicat Petri Rigæ
 versus sup lib. numerorū dicentis. In terram
 sanctam deus imperat idola tolli. Et ab ido-
 lum & latia fit idololatia hexasyllaba dictio

- Idolatria** quæ ab indoctis pentasyllaba esset idolatria.
- Actolia** Actolia cū æ diphthō. & t exili: vrbs est: teste Prole. Actolia in hellade: & est regio contigua Acarnaniæ Phocidicę: & Locris. A qua fit Actolus: la: lum: Ouid. iij. de sinexiculo. Nectari Calidon: nec tota Actolia tantu. Vir. ænei. xi. Non erit auxilio nobis Actolus & Arpi. Paz
- Actolus** Actolus cū æ exilibus: fluuius est a Tmololo Cirolia mōte oriens: dicente in perihegeli Prutia. Et Tmolio colles fluuius quibz aurifer exit Paz Actolus. Vir. ænei. x. Exercentq; viri: Paetolusq; irrigat auro. Iuue. Quod Tagus & Rutia Panis: vrbs est Actolia. Amydon cum y græco: vrbs fuit Pæonia seu Macedonia: nō lōg ab Axio fluuiio. Iuue. saty. iij. Hic alta Sicyone ē hic Amidone relicta. Vir. lib. ænei. iij. Caulon Amydon nīq; arces & naufragū Scylacū. Mōs est Caulon labria: teste Ser. Luca. li. viij. Ephesumq; relin quens: Et placidi Colophona maris spumant. Colophon
- Cimolus** Cimolus voluit arena. Cimolus locus est: a quo (vt quidā volūt) Cimolia terra dicta est. Oui. li. meta. viij. Hinc humilē Myconon: cretosaq; rura Cimoli. Torrel. autē ab vrbe Campanię quæ græce Ὑμμή: latine vero Cumæ vocat: Cymoliā terrā dictā tradit: ideo cum y græco scribi debere. Cimolis vrbs Galatiæ a Prole. ponit. Cemolis insula est Crete adiacēs: vt idē
- Cemolis** Prole. ostendit. Horati. Ambubaiaſū collegia
- Pharmacopola** pharmacopolæ. Marria. Nō habeo: sed habet bibliopola Tryphon. Si autē dixeris: hæc dicti ones composiæ sunt: sub hac regula compræ hendi nō possunt: demi respondebo debuerūt ab illa regula: L. curā facit o. Vide vbi Biblio
- Bibliopola** pola. Theocriti edyllio. i. εἰ τοῦτον φωνο γεωφον. ἀπὸ τοῦ: dici pōt terræ cumulus.
- Geolophus** Alexander. O sup m breuis est. Demit Ithome. Statius li. thæba. iij. Planaq; messene Mō tanaq; nutrit Ithome. Horner? lib. Iliados. iij. οἱ εἰς Χοῦν θίπευετ' ἰθὺ μὲν μὲν αὖ αὖ. Arx est messenes Messenię vrbs: teste Strabo. & cū i latino: & th aspirato scribit.
- Aponus** Alexander. Longa fit o sup n. Excipit Aponus: Myconos: coctona: Geryones: con. Luca. lib. vi. Colle sedēs Aponus terris vbi fumi ger exit. Vicus est Venetiæ: vbi balneæ sunt.
- Miconos** Myconos. cū y græco & c exili: insula est vna Cycladū. Sta. in Achil. Cydadas: hinc spretæ
- Coctona** Myconosq; humilisq; Seriphos. Coctona cū æ exilibus: pluralis tū nu. quæ quēdā ficus sūt: teste Pl. Mar. Paruaq; cū canis venerūt cocto na prunis. Iuue. Aduetus Romā quo pruna: & coctona vento. Geryones cū y græco penul timā syl. indifferētē habet. Vir. ænei. viij. Geryone extinō Tirynthius attingit arua. Lucretius lib. v. Quidue tripectora tergimini vis Gerione: vbi spōdeus qnū locū detinet. Propriū
- Icon** fuit viri Hispani nomē. Icon hui? iconis (græci εἰκὼ. εἰκὼ) dici pōt effigies siue imago. Paladus in. epigrammatis. εἰὼν τὸν λῶδ ὅς ἐστι εἰχῆ Plinius lib. xxxiij. Eorū vero qui ter ibi vicissent: ex mēbris ipsorū similitudine exp̄ssa quas iconas vocant: scilicet statuas dicari mos
- Aedon** erat. Aedon etiā triū syllabarū do syl. corripit
- Auis est luscinia.
- Alexander. Sed syndonis excipiat. Et subdit Ac obliquos propriorū: Quæ loca designant prædictis addere debes: Quom p̄p̄riū sit on. Excipit Croton: Pleuron: Amidon: Caulon: Colophon: Edon: Ancon: Babylon: Sicyon: Saron: Helicon: Cithron: Nafamon: Cydon: Peteon: Triton: Chromion: Ladon: Lacon: Orion: Aegæon: & alia prope plurima. Oui. lib. metam. xv. Nec inhospita tecta Crotonis. Croton
- Vrbs est Italiae in Tarentino sinu: teste Prole. & cū c & t exilibz scribit. Pleuron hui? pleuro nis: vrbs est Actolia. Amydon cum y græco: vrbs fuit Pæonia seu Macedonia: nō lōg ab Axio fluuiio. Iuue. saty. iij. Hic alta Sicyone ē hic Amidone relicta. Vir. lib. ænei. iij. Caulon Amydon nīq; arces & naufragū Scylacū. Mōs est Caulon labria: teste Ser. Luca. li. viij. Ephesumq; relin quens: Et placidi Colophona maris spumant. Colophon
- Prolemæus dixit esse insulā in Icario pelago. Edonus huius edonis: & Edon hui? edonis de Edonus dinari pōt: pro monte Thraciæ. Neq; aspira Edon tionē recipit in initio: vt inrudite Galparinus tradit: sed neq; cū æ diphthō. annetat: vt p̄cepit Torrel. Nā ap̄d græcos ἔδωνος scribit. Vir. ænei. xij. Ac velut Edoni borez quū spūs alto Insonat Aegæonēq; qz ad littora fluctus. Ab eo q est Edon format Edonis: q sacrificula Bacchi dicit. Proper. Nec minus affiduis Edonis fessa choreis. At vero Luca. do sylla. corri puit: quū dixit lib. i. Edonis Oigigio decurrit plena Ligo. Hac em litteratura edonis hūc Lucani locū Dona. allegauit: cui & si Ser. illū er rasse dixerit: hac i parte ego magis crediderim maxime cū omnes Lucani codices Edonis p̄ scriptū habeāt: nō edoni: vt Seruius ipse legē dū p̄cipit. Sic etiā protulit Syll. lib. iij. dicens: Edonis vt Pangæa super trieteride motu. Edonis item insula est Aphricæ Aegypto adiacēs teste Prole. Catul. Quæ sanctū Idaliū: Thuriolq; apertos. Quęq; Ancona Cnidumq; are nosam colis. Vrbs est Picenī: Plinio teste. Babylon cum y græco: vrbs est Persidis: dicente Propertio. Persarū statuit Babylona Semiramis vrber. Sicyon cū i latino in prima syllā Sicion ba: & c exili sequēte y græco: vrbs est Achaig: testibus Prolemæo: & Plinio lib. iij. naturalis histo. de qua Statius lib. thæbai. iij. Qui Drepani scopulos: & oliuiferā Sicyonis. Ouidius de Ibide. Aut vt oliuifera quondam Sicyone profecto. Est eodem nomē insula in mari Aegæo: teste Plinio. De qua Iuue. saty. iij. Hic alta Sicyonē ast hic Amydone relicta. Et ab hac Sicyonū calciamēti gen? acceptū ē. Lucre. iij. Vnguēta & pulchra i pedibz Sicyonia ridēt. Luca.

Epēdibus læua sicyonia demit honesta. Syl.
Adriaci fugite infauti Sauonis arenas. Insula
est in adriatico mari siue in mari Ionio: vt scri
psit Ptolem. Est autē inter Epirū & Brundisiū
medio interuallo: vt refert Strabo: cui⁹ & me
minit Luca. li. ij. quom ait. Spumoso Calaber

Safon p̄fundit equore Safon. Safon itē mons est ger
manic⁹: a quo Safones Germanic⁹ populi vo
citati sunt: de quib⁹ Luca. li. i. Et Bituri lōgic⁹
leues Safones in armis. Sunt & ali⁹ eodē noīe

Helicon populi Scythiæ: vt Ptole. ostendit. Helicon cū
aspiratione in initio: & vnico l & i latino: & c
exili scribit⁹. Neq; ab elicio elicis deducit⁹: vt cū
Catholi. somniauit. Vgu. sed ab Helicone p̄
prio viri noīe cognominat⁹ est. Vñ quidā cō
mētator sup Heliodū: Lysimachū nihilomin⁹
inducēs Cyrenæū in primo de poetis dicit He
licona & Cithærona denotatos fuisse ab Heli
cone & fratrib⁹: qui illic singulari certamine
pugnauerūt. Vir. Pandite nūc Heliconæ dex:
cantusq; mouere. Iugū est Parnasi montis Bo
cetia: alio noīe Cirrha vocatū. Martia. Quid
tibi cū Cirrha: quid cū Permissidos vnda: Ci
thæron cū exili & i latīo: & th aspirato & æ
diphthō. vñ est ex iugis Parnasi mōtis Boce
tiæ. Proper. Saxa Cithæronis Thæbas agita
ta p̄ artē. Syl. li. vi. Exanimū Nafamona Ty
ran sup ipse iacebat. Luca. Naufragijs Nasa
mones habet. Populi quidā sunt Lybiæ: teste
Ptole. Luca. lib. vij. Illuc & Lybiæ Numidas
& Creta Cydones. Populi sunt Cretæ: & cū t
exili & y græco scribit⁹. Petcon cum t exili: fuit
Boetia ciuitas: teste Home. lib. ij. Illa. de qua
Sta. lib. thæba. vij. Et sulco Peteona domant:
refluūtq; meatu. Triton cū t exili vtroiq; &
i latīo: fluuius est in Lybia defluens: id est in
lacū grandē seu paludē Tritonidis: deinde in
mare Libycū. Fuit etiā Triton marinus deus
Neptuni fili⁹. Et a Tritone Tritones dicti sūt.
Vir. lib. ænei. v. Tritonesq; citi Phorciq; exer
citus omnis. Chromion cū th aspirato & i la
tīo: teste Ptole. vrbs est in Cypro. Oui. meta.
vij. Quodq; suā securus arat Chromiona co
lonus. Ladon fluuius est Arcadiæ. Sta. thgba.
ix. Ante diē gelidas ibat Ladonis ad vndas.
Idem lib. thgba. vi. Tandē insperatus nuda de
plebe Laconū. Populi sunt Laconic⁹. Orion cū
i latīo: penultimā in obliquis indifferētē ha
bet. Luca. lib. i. Ensiferi nīmīū fulget latus Ori
onis. Idē li. ix. Teste tulit cælo victi decus Ori
onis. Oui. lib. metamor. vij. Aut helicē iubeo
nitidūq; Orionis ense. Idē. xij. Diuersasq;
vrbes nitidūq; Orionis ense. Sta. li. thæba.
vj. Atq; auro rude fulmen habent Orionis al
ti. Neq; efficax est ratio Papiæ dicentis: Orion
declinari posse instar græcorū: & in obliquis

penultimā syllabā corripī debere: & Orio mo
re latinorū: Orionisq; penultimā productam
esse. Nā Oriona actūs græcus est ab eo qui est
in recte Orion: cui⁹ tñ penultima pducit Vir.
li. ænei. ij. Armatusq; auro circūspicit Oriona
Oui. lib. v. fastor. Nunc Hyrieus qua sit genī
tus: vocat Oriona: Perdidit antiquū littera pri
ma sonū. Rufus Festus in Arato. Circulus axe
means rutilū secat Oriona. Simili quoq; mō:
Aegæon penultimā in obliquis syl. indifferen
tem habet. Sta. in Achilleide. Audierat duos
laxantē Aegæona nexus. Claudia. lib. ij. de ra
ptu Proserpinæ. Hæ centū gemini fractos Ae
gæonis enses. Oui. meta. ij. Balænatumq; pre
mentem. Aegæon suis immania terga lacertis
Propriū fuit gigātis nomē: qui a poetis centū
habuisse brachia describit⁹: dicēte Vir. ænei. x.
Aegæone qualis dicūt cui brachia centū. Cum
æ diphthō. in vtraq; syll. scribit⁹: hunc Cæ
licolæ Briarea vocāt. Syl. li. xij. Centenis sue
tus Briareus recludere palmis. Lucan. lib. iij.
Aut Titius Briareusq; ferox cæloq; pepercit.
Ponit nōnūq; Aegæon pro mari ægæo. Sta.
lib. thæba. v. Dīs pelagi: venisq; & cicladas
Aegæoni: Amplexo cōmendo patrē: hoc est
mari Aegæo: qd̄ cicladas amplectit⁹.

Alexāder. Subeunte breuis o fit. Excipit hi
sopum: Sinope: Sinopis: Dolopes. Hisopus et
Hisopū declinari pōt: & cū aspirato initio & y
græco (teste Apuleio) scribit⁹. Et cū primā apd
nostros corripiat syll. cū vnico scribi necesse
est. Apd græcos tñ cū duplicato s̄ σ σ π τ ο v
scribit⁹. Sed puod apud illos in nōnullis dictio
nibus consonas geminat: a nostris vnica scri
bitur. Nā qd̄ illi κ ρ α β β τ ο σ cū duplicato
b: nostri cū vnico b grabatū dicūt. Vir. in mo
reto. Membra leuat vili sensim demissa graba
to. Sic qd̄ illi σ υ π π α κ υ σ κ cū gemino r: no
stri cū vnico Syracusa scribunt. Sylli. lib. xij.
Ipa Syracusē patulos vrbs iclita muros. vrbs
est Sicilia: testibus Strabo. & Plin. Pari modo
ab illis Gothia: hæc est Dacia: cū t exili: sequen
te th aspirato scribit⁹: vt est apud Iulianū in epi
grammatis. ο υ π ω θ ρ η κ η σ ε π ι β η σ θ
τ α ι ε θ ρ ε α γ ο τ θ ω ν. A nostris absq; t: hoc
est th solū annotat⁹: dicēte Aulo. Huc possem
victos inde referre Gothos. Sili. mō: qd̄ illi cū
gemio κ λ α κ κ ο σ: nos cū vnico elacus dici
mus. Ouid. in fastis. Præmia de lacub⁹ p̄xima
musta tuis. Hiero. in. ij. regū. iij. ca. Et disputa
uit sup lignis a cedro q̄ est i libano: vsq; ad hi
sopū q̄ egredit⁹ de pariete. Alan⁹ li. iij. Se cælū
terre cōformat: cedrus hisopo. Nā apd græcos
cū ω mega i media syl. scribit⁹: q̄ pducta ē: & si
Macer p̄ter naturā corripuerit dicēs. Est hiso
pū siccū: calidū q; terū illi Est i viroq; grad⁹

Aegæon

Briareus

Hisopus

Hisopum

Cithæron

Nafamon

Cydon

Peteon

Triton

Chromion

Ladon

Lacon

Orion

DE QUANTITATE SYLLABARVM

- Quo etiā errore dauidicat Petri Rige versus in lib. regū dicētis. Aut hisopus signat humiles: cedrusq; supbos. Sinope hui⁹ sinopes cū i lati no: vrbs est Capadociae: teste Pompo. Melata Sinopis qua Sinopis terra quāda rubea: nomē assum p̄st: teste Plin. lib. xxxv. natura. histo. Priscia. in perihesi. Alterius Sirix que tendit ad usq; Sinopē. Vale. Flaccus lib. v. Affirios cōplexa sinus stat opima sinope. Prole. aliā eodē noīe vrbē ponit in Gallia. Dolopes populi qdā Aphricae sunt: & lo syl. indifferēter ponit. Luca. li. iij. Aut Dolopes: Numidæq; vagi. Syl. lib. v. Tālū ingens perq; arma Dolopis. Pro ductū etiā penultimā Crotopus propriū viri nomē: conops hui⁹ conopis culex: vnde cono peum: Cidlops huius cidlopi: hidrops huius Conopeum hidropis: vnde hidropicus. Sta. thæba. i. Per hidropicus quirens nostri tecta aut opulenta Crotopi. Iu ue. saty. vi. Vt testudineo tibi Lētule conopeo. Virgi. li. ænei. iij. At genus ex siluis Cyclopū & montib; altis. Excitū ruit ad portus: & luto ra cōplet. Vulcani faber fuit: & cū c exili vtro biq; & y græco scribit. Hora. in episto. Si no les sanus cures hidropicus: & p̄ cū y græco & co mega apud græcos scribit. Quā syl. præter naturā Macer corripuit: quū dixit lib. de har bis. Hidropicis sic humores desiccat aquosos.
- Diores** Alexander. O sup r brevis est. Eximū Diō res: Anthores: Helorus & Cytorus. Vir. enei. vi. Regi⁹ egregia Priami de stirpe Diore. Pro priū fuit viri nomē: & cū i latino scribit. Vir. ænei. x. Herculis Anthorē comitē qui missus ab argis. Propriū fuit viri nomē: & cū th aspi raro scribit. Virg. Exupero p̄pingue solū stag nantus Hglori. Fluui⁹ est Siciliæ: teste Plin. lib. iij. natu. histo. & eodē noīe vrbs: vt Prole. ostēdit.
- Cytorus** Cytorus cū c & t exil bus: & y græco scribit. Virg. geor. ij. Et iuuat vndantē buxo spectare Cytorū. Mons est minoris Asiæ in Paphlago nia: teste Solino. Proby aut dicit esse oppidum ponticum.
- Alexāder. O sup s longa. Demit ambrosia. Virg. ænei. xij. Spargitq; salubris Ambrosiæ succos. Qui. Nectar & ambrosiam: latices epu lasq; deorū. Genus est hærbe.
- Alexāder. Ante b fit brevis u. Demit Anu bis. Vir. ænei. vi. Omnigenūq; deū mōstra & latraror Anubis. Vocabulū est Aegyptiū: id apud illos indicans: qd est apud nos canis. Ne q; ab ea quæ est nubes descēdit: vt cū Catholi. Vgu. somniauit. & facit i grō anubis vel anu bidis. Qui. li. i. d sine nulo. Per tua sacra p̄cor p Anubidis Ora: verēdi cognomē ē Mercurij.
- Alexander. V c p̄rahimus quonēs a v fus subit: aut um: vt fce stuca: lactuca: caducus. Cē pannucius tera corripies. Excipit Pannucius: pānucia: pā nucium a panno: hoc est vilis pannosus. Persi. saty. iij. Dū ne deterius sapiat pānucia Baucis.
- Alexāder. Ante d lōga fit u. Excipit tutudi: Tutudi præteritū a tundo tundis cū u.
- Alexāder. Præ g lōga fit u. Excipit pupugi p̄m a pingo pinguis. Vnde alibi idē auctor. Pungo facit pupugi. Nicolaus in Home. lib. lltados. v. Aurea molliculā pupugit mala fi Pupugi bula dextram.
- Alexander. Sugo pducit: sed sanguisugam breuiabis. Sanguisuga et sanguisugia dici pōt Sanguisuga teste Acrone sup vltimum illud poeticæ artis Sanguisuga Horatij carmē: Nō missura cutē nisi plena cru oris hirudo. Qd vocabulū cū nūq; metro Je Hirudo dūm sit: & sugo verbū a quo deducit: primā producat syllā. rectius u syl. tā pductā q cor reptā habet: iuxta illā regulā. Hec de cōpositis teneas: q sit tibi rāta Vocalis quantā seruabit dictio simplex. Genus est vermis: alias hirudo vocata.
- Alexander. V sup l brevis. Excipit Peculū Peculium Gæulus: Apulia: cuculus: Hora. in arte poe. Herugo & cura peculi p peculū. Vir. Nec sp̄s libertatis erat: nec cura peculi. Peculū (vt scri bit Festus) seruorū est dictū a pecore: sicut pecunia nobiliū. At p̄o Ser. peculū (inquit) pa trimoniū est. Ita em (vt p̄git) maiorē dicebāt a pecoribus: in quibus cōstabat vniuersa eorū substantia: vnde etiā pecunia a peculio dicta est Qd p̄prie iū seruorū est: peculū dicimus: li cet & abusiue p̄ patrimonio ponat. Hæc ille. Cice. in paradoxis. An eorū seruitus dura est qui cupiditate peculij nullā cōditionē recusat durissimæ seruitutis. Vlpian. Peculū (in gr) di ctū est: quasi pusilla pecunia: siue patrimoniū pusillū. Et Pom. ait. Peculū est nō id cuius ser nus seorsum a dño rationē habuit: sed qd ipse separauit suā a seruī ratione discernēs. Labeo aut ita diffinit. Peculū est qd seru⁹ dñi pmissu separatim a rationib; dominicis habet: deducto inde si qd dño debet. Ex quo variē vidēt esse de peculio iuriscōsultorū sentētiæ. Ego aut pu ro peculū dici quicqd p̄prie aliquis est. Gætu lus a Gerulia: cū æ diph. & t exili: tu syl. indiffe rentē habet. Vir. ænei. iij. Destruat aut capra ducat Gæulus Hiarbas. Martia. Traducta est Gæulus: nec cepit arena nocentes. Vide ea que diximus sup regulā: Ante r lōga fit e. Luue. fa. iij. Prouincia rāi Vāndit agros: sed maiores Apulia vēdit. Mar. in apophoretis. Vellerib; primis Apulia Parma secūdis. Hora. ser. v. In cipit ex illo mōtes Apulia notos Ostentare mi hi. Prouincia est in Italia: a qua fit Apulus. la. Apulus lum. pu syl. correpta. Luca. li. v. Apulus adri acas exit Garganus in vndas. Cuculus cū vni co l: & cum duplicato l Cucullus scribi potest Cuculus Cucullus

sicut Cybele & Cybelle. Martia. Quāuis pplu
res cuculus cantauerit annos. Hora. serm. vij.
Cui saepe viator Cessisset: magna compellans
voce cucullū. Aus est nora. Cucullus itē eadē
litteratura: genus est vestis. Iune. saty. vj. Sume
renosurnos meretrix angusta cucullos.

Alexander. V dābimus sup m tibi longū.

Irrumo Excipit irrumo irrumas. Martia. Quā faciat:
duo sunt: irrumat aut futuit. Siue em cōponat
ex in & ruma: vt vult Domiti⁹. siue ex in & ri
ma: vt tradit Georgius. cū neq; ab illa regula
excipiat: Longa fit u sup m: neq; ab illa: l sup
m tardant dissyllaba: hoc saltem in loco eximi
dabit.

Tugurium Alexader. V sup r longa. Excipit tuguriū:
& Bituri: & camurus. Vnde alibi idem auctor
ait. V g pduces: tugurizq; tamē memor esto.

Bituri te culmen: pro tuguriū. Bituri cū i latio & t exi
li: populi quidā sunt Galliae: de quibus Luca.
lib. i. Et Bituri longisq; leues Sasones in armis
Virg. geor. iij. Pes etiā & camuris hirtis sub
cornibus aures. i. curuis vel obtortis.

Alexander. Excipe verba: quibus meditatio
cōuenit: & quāe sūt formā similis: vt luxurio

Scaturio sociabis. Excipit scaturio & ligurio. Prudenti⁹

Ligurio Petra dei iussu potū largita scaturit. Hora. ser.
xiiij. Trahauit calicē manib; dū furta ligurit.
Est autē pprie ligurire: teste Dona. sup Teren.
Eunuchū: elegāter & more senū: mltō fastidio
suauiora quāq; degustare: tractū (vt ait) ver
bū: α πο τ i λ i γ v: qd grāci suaue appellant.

Lemures Alexader. Mercuriūq; notes: lemures cum
centurione. Lemures: lemuria dici pnt: sed mu
syl. in dictōe lemures corripit: in lemuria autē
quia aliter in metro stare nō pōt: nisi p proce
leumaticū pducta est. Hora. in episto. Noctur
nos lemures: portētaq; Tēssala rides. Ouid. in
fastis. Ritus erat: veteris nocturna lemuria sa
cri. Nocturnae quaedā erant quiritū visiones.

Præputium Alexander. Præ longa fit u: tamē arbutus
est breuiāda. Cōpositiua notes. Præputiū pu
syl. indifferentē habet. Petrus Riga in Exodo.
Nato præputiū mox aufert Sephora dicens.
Arator. Præputia ferro Circūcide libēs. Iuue.
saty. vi. Impatiensq; moræ pauet: & præputia
ducit.

Frustra Alexader. Vocis fini dabis a lōgū. Frustra
stra syl. indifferentē habet. Luca. li. iij. Frustra
q; rogatus: Vt Libicas metuat fraudes. Virg.
geor. i. Nec frustra signorū obit? speculamur
& ortus. Iuue. saty. iij. qd nudū ac frustra rogā
tē. Nemo cybo: nemo hospitio: rectoq; iuuā
bit.

Alexader. E correpta dat. Et subdit. Nomē
longa dabit aduerbia: si tū apte Cōparat. Ap

prime me syl. indifferentē habet. Macer de viri
bus herb. Apprime sumptis. Zodoarā obfita Apprime
reuenenis affirmāt. Virg. in geor. Flos appri
me tenax. idest valde.

Alex. Me te se. lōgis. Te acti & ablti casus p
ducit: sed qn cōponit cū tu: te syl. corripit. En
nius. O tite tute tati tibi tāta tyrāne tulisti. Lu. Tute
cre. lib. i. Accipe pterea q; corpa tute necesse est
Sciendū est q; teste Prif. tu met nō dicimus: &
si alijs casib; met syl. iungat: vt tuimet: tibimet
remet. ne. s. dicēdo tu met verbū putet. Sed p
tu met tute dicebat antiq; & nōnunq; tute met:
vt est apud Lucre. li. p̄fatio. Tutamet a no
bis iā quis tempore vatum.

Alexan. Vt tua metra petūt o ponis. Exci
piunt nōia in o termiata q; emittūt gūm in vs
vt Sappho Māto Alecto: q; tā in actō q; i nūo
pdu. Itē nōia in os termiata: q; tertia declina.
antica in obliq; vltimā in o syllā. pducunt vt
Athos Atho: Androgeos Androgeo Apol
los Apollo. Sylli. lib. xij. Nō ipa Alecto: nec
fecta furore Megæra. Virg. lib. æneid. vij. Ale
cto toruā faciē & furialia mēbra. Exiuit. Or
pheus in argonau. τ i σ i φ ο ν η τ ε κ α i α λ η κ
τ ω κ α i δ i α μ ε γ α i ρ α. Furia est infernalis.

Ouid. fasto. v. Olioq; & curuæ scita thalia li. Clio
rae. Virg. lib. iij. geor. Drymoq; Xantoq; Drymo
Ligeaq; Philodoceq; Vbi etiā q; primā spō Xanto

dei secūdi pedis syl. præter naturā pdu. Græ
cor; more: q; syl. naturaliter cor. seqntē vim
duplicis psonātis habēte nōnunq; producit: vt
est apd Home. lib. ilia. i. τ i σ τ ε α ρ σ φ ω ε ε
ο υ σ ε ρ i χ i. Virg. lib. æneid. vij. Nūc age q
reges Erato q; tpa rerū. Legi tū apd Lactan. Erato

Firmi. huiuscemodi versū recitāt. Clotho
colū baiulat: Lachesis ner: & Atropos occat:
vbi tho syl. corripit: q; apd Sylli. lib. iij. pdu
cta ē quom ait. At nō dabat vltia Clotho. Du

ra lacus. Iuno autē cū latinū sit vocabulū & fa
cit in grō Iunonis nō p̄tinet sub exceptione: &
ideo tā correptā q; pductā no syl. habet. Sta.
lib. the. ij. Iuno venit q; tēdit iter. Virg. li. gnei.

vi. In forib; lœtū Androgeo: p Androgei A
polloni⁹ argonau. i. κ α i γ ε ν i ο μ ε ν ο i α θ ω
α ν ε φ α i ν κ ο λ γ η id est mane autē p̄fiscenib;
Atho videbat vertex. Qd autē Virg. apoco
patū actū gnte declin. Athotho correpta syl.

ptulit. Aut Athō: aut Rhodopē: b̄ factū est p Athon
pter seqntē vocalē: vt ē apd etiā geor. i. Ter
conatū sūt iponere Peliō Ossā. Nam apd Græ
cos declinari pōt Athos & athō: vt etiā testat

Suidas. Apd latinos tū nūq; Athō i recto le
ctū ē: nisi apd Cice. vt i ipa dictōe vidim⁹. Iti
dē dicēdū ē de hac dictōe Apollo & Apollos Apollo
& Apollō Græcor; more declinari in recto po Apollos
test ppter acm gnte decli. apocopatū. Apol/ Apollon
&

lo: vt etiā alibi docuimus. Vnde legi in epist.
ad Titum cap. vltimo. Zenam legisperitū &
Apollo sollicito premitte: vt nihil illis defit p
Apollona: sicut Atho pro Athona. Sciēdum
tamen q̄ vocalis etiam produci potest sequē
te vocali: vt est apud Ouid. lib. meta. iij. laeta
ri quos cernis in Ioniō immenso. Excipit etiā
modo. quod do syll. tantum corripit: dicente
Festo. Modo quomodo per o correptum dici
tur significat tempus: vt veni modo & nōnū
q̄ pro tū ponitur: vt tace modo. Sed si produ
cta posteriore syll. enuntietur: datius vel ab
latius est casus ab eo: qui est modus. Hec ille
Virgi. in bucco. Tu modo nascēti puero quo
ferrea primum. Desinet Ouidi. in epist. Herus
ad Leandru. Vos modo venando modo rus
geniale colendo. Ponitis in yatia tempora lon
ga mora. EY cum ω mega apud grēcos se
cundam producit: apud Latinos autem indif
ferentem habet. Virgi. Ille ego qui quondam
gracili modularis auena. Ouid. Sed quid ego
reuoco dictis his omen abesto. Stati. lib. thae.
iij. Sed qd ego fessos optatū demoror undis.
Alexander. R breuiādo locas. Nomina grē
ca terminata in xē: ab auctoribz confundunt.
Nā aer: gther: crater. pducūt vltimā: pater aut
& mater corripit. Imber aut corripit: nō (vt
auctor tradit) secūdā. pducit. Vir. Vnde hoim
genus & pecudes: vnde imber & ignes. Noia
etiā graca in or terminata: vt Castor: Nestor:
Hector: cū ω mega. pducēte syl. apud illos in
recto scribunt: quā in o micron i obliquis mu
tāt. Latini aut in or syllā. corripit: vt est apud
Oui. metamor. xij. Decimū delatus in annum
Hector erat.

Alexander. Is breuius. Excipiunt dictiōes ille
in is terminatæ: quæ faciūt grm in entis: quæ
scilicet apud gracos cū ēi diphthōn. in vltima
recti syl. annotant: vt ωυτοει: iμοει: ποει:
Pyrois hoc est Pyrois: Simois: Opois. Oui. meta. ij. In
Simois terea volucres Pyrois: Erous: & Aethon. Co
lume. lib. xi. Nec stirius ardor Sic micat: aut ru
tilus Pyrois aut ore corusco Hesperus. Nomē
fuit vnus ey equis solis: & cū y graco in pri
ma syl. scribit. Et facit in grō pyroentis. Vale.
Flaccus lib. v. Et formidantē patrios pyroēta
dolores. Palladas poeta in epigrammatis. οω
υτοει. Simois cū i latino: fluui⁹ est Phry
giæ: dicitur Vir. li. ænei. i. Alma Venus genuit
Opois phrygi Simoentis ad vndā. Opois hui⁹ opo
entis: vrbs est helladis: teste Probo. Nicolaus i
Home. lib. xviij. ilia. Hinc ego te infelix Opo

Opus enta reducere ad vrbe Pollicitus. Hæc ab Oui.
Trapezus Opus hui⁹ opuntis declinat: sicut Trapezus
Cerasus hui⁹ trapezitis: Cerasus hui⁹ suntis. Amath⁹
Amathus hui⁹ thuntis. Ouid. de ponto. Facta cæde puer

Patroclus Opunta reliquit.

Alexander. Os longū ponis: tū excipiat os
ossis. Rectus in os graci: ceu Delos habet bre
uiari. Excipiunt noia terminata in os: quæ ter
tia decl. attica emittit grm in o: vt Cos: Apol
los: Athos: Androgeos. Eximunt itē termina
ta in os noia: quæ apud gracos in ωo faciunt
grm: apd nos aut in ois: vt Minos: heros: tros
quæ oia os syl. in recto pducit. Vir. ænei. xij.
Quantus Athos: aut quātus Erix. Vale. Flac.
lib. ij. Cōgeminatqua primus Athos: & pon
tus & ingens. Mons est Macedoniæ: teste Pro.
Vir. ænei. ij. Androgeos offert nobis socia ag
mina credens. Nā si dixisset Androgeus: non
faret versus. Propriū fuit viri nomē. Vir. lib.
ænei. xi. Tros Italusue mihi pariter det sangui
ne pœnas. Oui. li. meta. vij. Et auro Heros gfo
nrius potitur Idem meta. viij. Doleo q̄ Minos
hostis amanti est. Sylli. lib. vij. Hinc genus or
ditur Minos: inuisa q̄ tauro. Palisphæ.

Auctores quos ad ea quæ scripsim⁹ pban
da: pro oportunitate induxim⁹: hic in fine
opis p alphabeti ordinē annotari placuit.

Apollonius	Aemilianus Scipio
Aristarchus	Aemilius orator
Aretus	Aemilius Probus
Antimachus	Aemilius Asper
Aristoteles	Agrætius
Anaxagoras	Apicius
Aeschilus	Alanus
Asclepiades	Aufustius
Aristophanes	Arhacinus Var.
Appion	Antonius panor
Appianus	Brutus
Archias	Boetius
Apollodorus	Beda
Aurelius	Callimachus
Aurelius Augusti.	Cyrillus
Apus	Clitarchus
Arator	Curtius
Asconius	C. Flaccus
Auristius	Caius Faunius
Aufonius	Caius Caesar
Albinus	Caesar Germa.
Alexander	Caesar Strabo
Alexander neq̄	Cassiodorus
Afinius	Curio
Acron	Caninius
Ausidius	Caper
Apuleius	Catullus
Apulegius	Cornelius Cel.
Aphranus	Cornelius Tacitus
Accius	Cornelius Severus
Ambrosius	Cornelius Gallus

Caelius	Ioannes Iseacius	Plato	Trucidides
Cæcilius	Iosephus	Ptolemæus	Theophrastus
Cato	Iulianus græcus	Philocherus	Theopompus
Cato Censorinus	Iulianus sedicus	Porphyrius	Thomas græcus
Claudianus	Iuba	Porphyrio	Theocritus
Claudius quadriga	Isidorus	Pacuvius	Theodorus Gaza
Callius	Iginus	Piso	Tito
Clæmens	Iustinus	Palladius	Turpillius
Collumella	Iuuenalis	Plinius	Tutinius
Casellius	Lycophron	Paulus	Tyrianus
Calphurnius	Lysimachus	Paulus iurifcon.	Terentius
Cnæus. M.	Laertius	Pomponius Mela.	Terentianus
Constantinus	Liuius Andronicus	Pompon. us iurifcon.	Trogus Pompeius
Capito	Lucanus	Parthenius	Tullius
Carolus	Lucretius	Pulex	Tibullus
Dionysius	Lucilius	Perfius	Tortellius
Demosthenes	Lycinius Macer	Propertius	Tobias
Diodorus	Laberius	Plautus	Titus Liuius
Diocles	Lucius	Prudentius	Virgilius
Dion	Leo papa	Papyrianus	Varus
Diafcorides	Leonardus	Plinius nepos	Valgius
Diomedes	Lactantius	Petronius	Virbius
Donatus	Laius	Phocas	Verrius
Donatus minor	Laurentius	Priscianus	Vulpianus
Domitius	Marbodeus	Petrus Riga	Vgannius
Eratoftenas	Marullus	Petrus magistri sen.	Victruuius
Ephorus	Marcus Varro	Prosper	Victorinus
Eustachius	Marcus Manilius	Petrarcha	Vifellius
Epicurus	Metellus	Philadelphus	Valerius Probus
Eusebius	Memius	Papias	Valerius Marria.
Ennius	Masurius	Ruphus Festus	Valerius Antias
Fabius Quintilianus	Mutius Scevola	Remius Palemon	Valerius maximus
Fabius pictor	Meccenas	Romulus	Valerius Flaccus
Fronto	Macer de herbis	Simonidea	Vgutio
Fenestella	Martialis Capella	Sirabo	Zozymas.
Festus Pompeius	Macrobius	Suidas	
Florus	Modestinus	Sextius	
Florentinus	Nigidius	Serapion	
Geminus Græcus	Numa Pompilius	Stadius Papinius	
Gracchus	Nisus	Stadius Tulianus	
Gregorius	Neuius	Sylla	
Gellius	Nonius	Sempronius	
Gualfredus	Novius	Sedulius	
Gasparinus	Orpheus	Suetonius	
Hesiodus	Orpianus	Seruius	
Hesychius	Ouidius	Sergius	
Homerus	Orbilius	Sisenna	
Herodorus	Pindarus	Salustius	
Hippocrates	Pollux	Seneca	
Herodianus	Piutharcus	Solings	
Horos Milesius	Polycrates	Staberius	
Helius	Pronapides	Scaurus	
Hortensius	Parmeniscus	Sucuius	
Hieronymus	Palladas	Syllus	
Horatius	Phocilides	Serenus lyricus	
Hoftilius	Græcus Pausani	Serenus Physicus	

¶ Nestoris Dionisij
Nouariensis de quan-
titate syllabarū Liber
explicit.

& ij

EMENDATIO SVLPITII

QDV M VLTIMVS NOSTRI OPERIS
lib. calchographiæ artificio imprimere: Sul-
piti de quantitate syllabarum libellum offen-
di: quæ cum accurate legerẽ: nõnullos errores
deprehendi: quos etiã vt versificatoribz cõsule-
rem breuiusculo annotatos cõpendio: nostro
huic operi impressos apponi feci.

Aratrum

RATRVM RA SYL

la. naturaliter corri. non
pducit. Nã apud Græ-
cos cũ o micron i media
α. ρ. τ. ρ. ο. v. scribitur. Pe-
trus Riga in aurora. No-
stre carnis humi erucis
hoc aratro quasi sulcant

Reñeis

Reñeis

Reñeis reñeis: abñcis abi-
cis: & c. a iacio cõposita: quom triũ sũt syl. pri-
mã cõmunẽ habet: diximus sup regulã. Reñ-
cio: refert distat: dant re tibi longã. Luca. i. viij

Profundo

Propino

Proficiscor

Elegia

Lumentum

Cur obicis magno mūdũ. Profundo: ppino:
pficiscor: p syl. vti correptã: sic & pducã ha-
bent. Profugio nõ pducit primã. sed cor. Ele-
gia primã & secundã syl. correptas habet: nõ
pducã. Lumentũ nõ venit a iuuo as. sed a iu-
gãdo dictũ est g littera attrita: auctoribz Mar-
cel. & Var. d' lin. la. Nem? nõ deducit a nemo
sed græcũ est vocabulũ: vt in ipsa dictiõe do-

Nemus

Liqui

Flabellum

Scaber

Strabo

Macero

cuimus. Liqui pteritũ a linquo: li syl. indifferẽ
tem. habet. Flabellũ primã pducit nõ corripit.
& Scaber et Strabo primã correptã habet: nõ
pducã. Virg. geor. ij. Et tophus scaber: & ni-
gris exela cylindris. Hora. Nõ fastidisse stra-
bonẽ. Macero as primã habet pmunẽ: nõ cor-

Bacca

Padus

Quadrupes

Tragœdia

reptã modo. Bacca cũ gemino c exili primam
positione pducit. Virg. Et baccas semp fron-
dẽs acanthi. Padus nõ pducit primã: sed cor.
Virg. Siue padi ripis: Athelium seu ppter am-
moenũ. Quadrupes primã naturaliter cor. nõ
pducit. Virg. xnei. vij. Sauci? at qdrupes no-

Calo

Salebra

Lamentum

dia & sus. Calo hº calonis primã indifferẽ ha-
bet: nõ pducã mō. Salebra nõ pducit primã
sed cor. Lamentũ: lamia amitto: amẽtũ primã
pducã habet: nõ cor. Stat. in. iij. Achil. Lamẽ-
ta & notas accepit pectore voces. Ouid. li. me-
ta. x. Ecce cruor gelido ceu quondã lamia can-
dẽs. Tincta lacu stridet. Virg. Amisit vox ve-

Lamina

Amitto

Amentum

rus Albula nomẽ. Qui. meta. vij. Dũ mea: dũ
digitos amẽtis addere tẽto. Apulia primã indis-

Apulia

Napys

Napus

ferẽtẽ habet: nõ pducã mō. Napys hº napys
cũ y græco. & nap? hui? napi declinari pōt: si-
cut Phorcis & phorcus: primãq; nõ pducã:
sed correptã habet: sicut & napea apud poetas
latinos nusq; legit. Sed nec apd græcos vsq; le-

gere memini. Cappadox: mappa sapphirus p Cappadox
mã positioẽ pducunt. Luca. Cappadoces me Mappa
signa timet. Hora. Vilibz in scopis in mappis i Sapphirus
scobe qñtus. Prudẽ. in Pfycomachia. Hic tibi
sapphirz sociauerat inde berillũ. Aurucus cũ Auruncus
au: quã pducit diphthogo scribit: nõ Arucus

Virg. Actorz Auruci spoliũ. Caria. ca. syl. cõ Caria
munẽ hẽt. Pharos primã cor. nõ pducit. Ouid. Pharos
Fluctibz ambitã fuerat amissa Pharosq; Rhe Rhedina

sina cũ aspiratiõe post r seqñte e: vel (vt Apu-
leio placet) seqñte æ diph. annotat (nam apud
græcos cũ x in pma) nõ rhælina scribit. Mar.
Rhælina Veneto nec refecare luto Seren? Rhe

sinã misces & saxis hordea fracta. Bractea nõ Bractea
bractea scribit: & primã positioẽ pducit. Virg.
Illice sic leni crepirabat bractea vëto. Catus ta

cũ primã corripit. Aufoni? Doct? hylas cæstu:
Phiegias catus arte palæstræ. Catus aut p mu-
sico vel murilego primã positione pducit: &
tã scemi. q. mal. genere declinat: recte Ser. sup

v. æcid. Sic hici & hæc Gallus testecodẽ loco Gallus
pfato. Sil. mō hic & hæc lupus: vt idẽ sup. viij
tradit. Blatio blatis primã corripit nõ pducit

vt etiã in verbo ipso autoritate Plauti x batũ
est. Quattuor & blattia geminati positione p
ducit primã. Virg. Quattuor hic iuuenes to-
tidẽ qẽ educat Vpheus. Martia. Aut inopem

metuat for dida blattia. Hora. in ser. Cui Blattia
stragula vestis Blattar: actinear: epulæ Pur-
trescat in arca. Latro siue verbũ sit siue nomẽ: Latro

statera statũ a sto supinũ primã corri. nõ pro-
ducit. Hora. Vt iugulẽt hoies surgunt de no-
cte latrones. Statius lib. sil. iij. Sed certa velut
æquus in statera. Luca. li. x. His ascriptis ags

quorũ statera tpa status. Hebræus & febris pri-
mã ex natura cor. habet: non pducã.

Alexan. Atq; p am ppria qdã ponũt he-
bræa. Macer de viribz herb. Vna qqs die fe-
bri vexabit ager. Stema cũ gemiato m pri-
mã positioẽ pducit. luue. Stemara qd faciunt

qd pdest pōtice lōgo. Sanguine celsi pictos
oñdere vult. Femur primã nõ pducit: sed cor.
Vir. Attollit i egrũ se femur. Femur aut (vt

nõnulli volũt) cũ æ dip. annotat: quã tñ Vir
corripuit: quũ ait xnei. x. Oci? ense Aeneas

viso Tyrrheni sanguie lætus: Eripit a fœmie
Sic em legit Ser. sz Prisci. vi. a fœmore legẽdũ
tradit: qd magis placet. Teneo. nes primã cor

reptã habet: nõ pducã. Epacta nõ pducit pri-
mã: sed corripit. Cerritus cũ duplicato r (vt in
ipsa dictiõe vidim?) primã positione pducit

Perio vnde descẽdit peritus: pe. sil. corripit: nõ
pducit. Hora. Agricola laudat iuris legĩq; pe-
ritus. Iesus triũ syl. est: & mediã pau. Nã apd
græcos cũ x i media in o o scribit: qẽ imitari Iesus
opæprecũ est: vñ Alexã. versus ille claudicat

Dat Ielus um quarro. Fibra a fiber descendit; auctore Pom. nō autem ab eo qui est phœtv, vt cū Catho. somniauit Vgu. & primā ex na-
 Libanus tura corri. nō pducit. Libanus: li. corri. nō p-
 Gibbus ducit in dictione Tiasus: Græca auctoritate p-
 Idolum bauimus. Gibbus cū geminato b primā posi-
 Idolatria tionel long. habet. Mar. Non aliter ridei Atlas
 Fringuilla cū cōpare Gibbo. Idoli & idolatria gngz syl
 guilla cū duplici consonante post i primā po-
 Migro sitione longam habet. Mar. Nunc sturnos in-
 Phrygia opes fringuillaqz qrelas. Migro. as. & phry-
 Thymia gia primā ex natura breuē habent nō produ-
 Scyphus dam. Manilius. Nascentē acciperent proprijs
 qz em phrygies) ite p alta Dindyma. Thym^o
 Simia & Simia primā indifferentē habent. Scyphus
 Scyphus primā corri. nō pducit. Virg. Et facer imple-
 uit dextras scyphus ocyus omis. Meqz absqz
 scyphus pducta prima vsqz lectū est: & si Tor-
 telli. ita legendū precipiat illud Virgi. ænei. viij
 Hoc pater Anchises cypho libabat ad aras.
 Nā codices sic perscriptum habent. Hoc pater
 anchises auro libabat ad aras. Verū (vt puto)
 interlineari glosa deceptus est Tortel. Nam &
 ipse in vetustissimo Virgilio emēdatissime scri-
 ptō sic Regi. i. in cypho.
 Hoc pater Anch-
 ses auro libabat ad aras. vbi scriptor: vitio p
 Cipros scypho in glosa cypho scriptū est. Cypros &
 Cyprius Cyprius primā naturaliter breuiant nō pro-
 ducunt. Hora. in. i. car. Sperne dilectā Cypro
 & vocatis. Ouid. meta. x. Telluris Cyprię ps
 Hippotades optia quę mihi Prisci. Sacra uere senes. Hippo-
 Hippomades & Hippomanes cū duplicato p primā
 positione producit. Stati. Theb. viij. Perfor-
 rar hippotades: truncis sua mēbra remittit. Ti
 bull. Hippomanes cupidæ stillat ab inguine
 Hippocrita equæ. Hippocrita nō pducit primā: sed corri.
 Bithinia Bithynia primā cōmunē habet. Lito. as. Vi-
 Lito rum. Scythia & Scyta primā non producit:
 Vitrum sed breuiant. Luca. in. i. Neqz em tibi sum eli-
 Scythia rau. Iuppiter hoc sacru. Mar. Et fluere excussio
 Scyta cinnama sula vitro. Ouid. heroi. Hic Ephyrē
 bimarē: Scythiā tenet ille niuosam. Luca. lib.
 x. Nō Scyta nō fixo qui ludit in hospide Mau-
 rus. Psitacus cū gemino i primā positione pro-
 Probrum du. Probrū: pro syll. naturaliter corri. nō pro-
 Foco ducit. Hora. ser. ij. lib. li. Opprobrijs dignū la-
 trauerit integer ipse. Foco focas verbū ab eo
 Profugio q est focus (li tū cōperit) vnde focillo. as. pma
 Pollyppus corr. habet nō produ. Profugio: p syl. longā
 pollydamas nō habet: sed breuē. Manilius Cum Babylonī
 Opportun^o acas sūmerfa profugit in vndas. Pollypus: &
 Opperior pollydamas cū gemino i primā positione pdu-
 Popysma op portunus: opperior: popysma cū duplica-

to p. primā (vt alibi diximus) positione pdu-
 habent: sic & Siloppus cū gemino p. primam Silopus
 positione protrahit. Persius saty. pe. Nec silop
 po tumidas intēdis rumpere buccas. Poples: Poples
 po. syl. naturaliter nō produ. sed breuiat: teste
 Ser. super. ix. æneid. Rosa primā corr. nō pro
 ducit. Oui. lib. i. de arte. Caltaqz pestanas vin-
 cat odore rofas. Botrys huius botrys: & bo-
 trus hui^o botri declinari potest: sicut Phorcys
 & Phorcus: & primā ex natura cor. habet: &
 nō pductā. Nam apud græcos cū omicron
 Botrys Botrys
 Botrys
 Quotidie
 Rubrica
 Ruber
 Rubigo
 Lucundus
 Pulex
 Iuppiter
 Supparum
 Scrupulus
 Murus
 Nutrio
 Alerius
 Siphax
 Pharnax
 Chiragra
 Podagra
 Abesalon
 Apidanus
 Rhodanus
 Eridanus
 Drapanum
 Hypanis
 Baccar
 Lucar
 Anas
 Tepefacio
 Tepesio
 Eremus
 Origenes
 Iosephus
 Mulier
 Vbicūqz
 Vbiqz
 Ibidem
 Virgilius
 Mercurius
 & iij

QUANTITATVM ET VOCVM INDEX

De syllabarū quantitate
Vocū & rerum Index

Bdara. fo. cxxix
colū. 3.
Abdera
Ibidem
Abdira.
Ibidem
Abesalō
fo. cxxx
viij. columna. 1.
Achāia. fo. cxvi. column. 1.
achelous. Ibidem
achelous. fol. cxiiij. column. 4.
acis. fol. cxvij. column. 2.
actæon. fo. cxvi. column. 2.
Adamantæus. fo. cxxxiij. co. 1.
adamantinus. Ibidem
adamas. Ibidem
Aeacus. fo. cxiiij. column. 2.
æas. fo. cxiiij. column. 3.
ædon. fo. cxxxiij. column. 3.
æidamia. fo. cxx. column. 2.
æga. fo. cxvi. col. 3. & fo. cxxxv. column. 2.
æneas. fo. cxvi. column. 2.
æola. fo. cxiiij. column. 2.
æolia. Ibidem
æolus. Ibidem
æpy. fo. cxx. column. 4.
æpya. Ibidem
æpolus. Ibidem
ætolus. fo. cxxxiij. column. 3.
ætolia. Ibidem
Aganōthera. fo. cxxx. co. 3.
agea. fo. cxv. co. 1. & cxvij. c. 3.
Ajax. fo. cxxxiij. column. 1.
Alea. fo. cxvij. column. 2.
aleto. fo. cxvij. colū. 4. & fo. cxxxvi. column. 2.
alia. fo. cxvij. columna. 1.
allia. fo. cxvij. column. 2.
alexandrea. fo. cxvi. column. 1.
alexandria. Ibidem
alpheus. fo. cxvi. column. 2.
alpheus. Ibidem
althea. fo. cxvi. column. 1.
alter. fo. cxxix. column. 4.
alterius. fo. cxvij. colū. 1. & fo. cxxxiij. column. 1.
aluminum. fo. cxxxiij. column. 2.
Amalthea. fo. cxv. column. 1.
amathus. fo. cxxxvi. column. 3.
amentum. fo. cxxxiij. colū. 2.

amethysinus. fo. cxxxiij. co. 1.
amethysus. fol. cxxxiij. colū. 4.
amydon. fo. cxxxiij. colū. 4.
amythaon. fo. cxv. column. 1.
amycus. fo. cxxxi. column. 2.
amygdalinus. fo. cxxxiij. co. 4.
amitto. fo. cxxxiij. column. 2.
amphion. fo. cxv. column. 3.
amphyfa. fo. cxxxiij. column. 4.
amphryfos. Ibidem
Anapus. fo. cxv. viij. column. 2.
anas. fo. cxxxiij. co. 3. & cxxxviij. column. 1.
ancon. fo. cxxxiij. column. 4.
androgeo. fo. cxxxvi. colū. 2.
androgeos. fo. cxxxvi. co. 4.
anthores. fo. cxxxv. column. 3.
antigenes. fo. cxiiij. column. 1.
antiochea. fo. cxvi. column. 1.
antiochia. Ibidem
antiphates. fo. cxv. viij. colū. 3.
antitheton. fo. cxxx. column. 3.
Aon. fo. cxv. column. 1.
aorion. fo. cxv. co. 2. & cxxviij. columna. 2.
Apher. fo. cxv. viij. co. 2.
apceninus. fo. cxv. viij. column. 3.
apenninus. Ibidem
apidan. Ibidem. & cxxxiij. c. 1.
apirinum. fo. cxxxiij. column. 4.
apis. fo. cxv. viij. column. 1.
apollo. fo. cxxxvi. column. 2.
apollodorus. fo. cxiiij. colū. 2.
apollon. fo. cxxxvi. column. 2.
apollos. Ibidem
aponus. fo. cxxxiij. column. 3.
apprime. fo. cxxxvi. column. 1.
apulua. fo. cxv. viij. co. 3. & cxxxv. col. 4. & cxxxiij. colū. 2.
apulū. fol. cxv. viij. colū. 4. & cxxxv. column. 4.
apulū. Ibidem.
Aquinum. fo. cxxxiij. colū. 3.
Arabia. fo. cxix. column. 1.
archimagirus. fo. cxxxiij. co. 3.
arrabia. fo. cxix. column. 1.
aratum. fo. cxxxiij. column. 2.
arcera. fo. cxxxix. column. 3.
arcous. fo. cxvi. column. 3.
arretinus. fo. cxxxiij. column. 1.
argia. fo. cxv. column. 3.
argous. fo. cxvi. column. 3.
arena. fo. cxix. column. 2.
arene. Ibidem.
aricia. fo. cxxxi. column. 1.
ariminū. fo. cxxxiij. column. 3.

arion. fo. cxv. column. 2.
arpinum. fo. cxxxiij. column. 2.
aristides. fo. cxxxi. column. 3.
aristocrates. fo. cxiiij. column. 2.
aristoteles. fo. cxiiij. column. 1.
artemidorus. fo. cxiiij. col. 2.
aruisium. fo. cxxxiij. column. 4.
Asepus. fo. cxxix. column. 3.
asia. fo. cxix. column. 2.
asilas. fo. cxxxiij. column. 1.
asilus. Ibidem.
asylum. Ibidem
asina. fo. cxxxiij. column. 2.
asine. Ibidem
asopus. fo. cxix. column. 2.
astypalea. fo. cxvi. column. 2.
Arabulus. fo. cxxxiij. colū. 4.
athax. fo. cxxxiij. column. 1.
atrax. Ibidem.
atella. fo. cxix. column. 3.
atticus. fo. cxxxi. column. 2.
atina. fo. cxix. column. 3.
athion. fo. cxxxvi. column. 2.
athos. fo. cxxxvi. co. 2. & 4.
Auruncus. fo. cxxxiij. colū. 2.
autolicus. fo. cxxxi. column. 2.
autores. fo. cxxxiij. colū. 4. & fo. cxxxiij. column. 1.
Axenus. fo. cxxxiij. column. 3.

B

B Abilon. folio. cxxxiij. column. 4.
Bacca. folio. cxxxiij. column. 2.
baccar. fol. cxxxiij. column. 3. & cxxxiij. co. 1.
baccheius. fo. cxvi. column. 1.
bacchides. fo. cxxxi. column. 4.
balanus. fo. cxxxiij. column. 2.
ballista. fo. cxv. viij. column. 1.
barthe. fo. cxix. column. 2.
barrhus. Ibidem
baris. Ibidem.
barium. Ibidem.
bathauia. fo. cxxxiij. column. 3.
bathauus. Ibidem
baueria. Ibidem
Bebryx. fo. cxxxi. column. 2.
bænacus. fo. cxx. column. 3. & fo. cxxxiij. column. 4.
berillius. fo. cxx. column. 4.
berytus. cxxi. co. 1. & cxxxiij. column. 1.
betulum. fo. cxxi. column. 4.
betulus. Ibidem.

& iiij

QUATITATVM ET VOCVM INDEX

beronice. fo. cxxi. column. 2
 Bibliopola. fo. cxxi. colū. 3
 bizeres. fo. cxxix. column. 4
 bifon. fo. cxxij. column. 4
 bithynia. fo. cxxij. colū. 2. &
 fo. cxxv. column. 4
 bithynicus. fo. cxxi. column. 2
 bithynus. fo. cxxij. col. 2
 bituri. fo. cxxvi. column. 1
 Blatta. fo. cxxv. column. 3
 blatero. fo. cxix. column. 3
 blatio. fo. cxxv. column. 3
 Boetia. fo. cxvi. column. 3
 boetius. Ibidem
 boetes. Ibidem
 boerus. Ibidem
 bombicinus. fo. cxxij. co. 1
 bombix. fo. cxxi. column. 1
 botris. fo. cxxv. column. 4
 borrus. Ibidem
 Brachionifer. fo. cxxix. col. 4
 bractea. fo. cxxv. column. 3
 brauium. fo. cxvi. column. 1
 briareus. fo. cxxv. column. 2
 britannicus. fo. cxxij. colū. 3
 & fo. cxxi. column. 2
 britannus. fo. cxxij. column. 3
 britones. Ibidem
 Bucerus. fo. cxxix. column. 4
 buzeres. Ibidem
 buteo. fo. cxxv. column. 4
 butyrum. fo. cxxij. col. 4
 butirum. fo. cxxv. co. i

C

Cacabo. fo. cxv. col. 2
 cacolyntheton. folio.
 cxx. column. 3
 cales. fo. cxv. column. 4
 calliodorus. fo. cxij. column. 2
 calliopea. fo. cxvi. col. 2
 callistratus. fo. cxij. column. 2
 calo. fo. cxv. colū. 4. & cxx
 v. column. 2
 cambifes. fo. cxxij. column. 4
 camiros. fo. cxxij. column. 3
 candax. fo. cxxv. column. 1
 canicula. fo. cxx. column. 4
 cappadocia. fo. cxxij. co. 1
 cappadocus. Ibidem
 cappadox. Ibidem. & cxxv. column. 2
 carchesium. fo. cxx. column. 1
 cares. fo. cxv. column. 4
 caria. Ibidem. & cxxv. col. 3
 cassiepeia. fo. cxvi. co. 2
 casinū. fo. cxxij. column. 2

Castricus. fo. cxxi. column. 2
 cathedra. fo. cxxv. column. 4
 catina. fo. cxxij. column. 2
 catine. Ibidem
 catus. a. um. fo. cxxv. co. 3
 caulon. fo. cxxij. column. 4
 Cea. fo. cxxij. column. 2
 cecidi. fo. cxxi. column. 3
 ceyx. fo. cxxij. column. 3
 ceber. fo. cxxv. column. 4
 celinus. cxxij. column. 2
 cementū. fo. cxx. column. 2
 cæmiterium. Ibidem
 cemolis. fo. cxxij. column. 3
 cephus. fol. cxx. column. 3. &
 cxxij. colū. 4
 cerasus. fo. cxxvi. column. 3
 cercyra. fo. cxxij. column. 4
 cerebrum. fo. cxxv. colū. 4
 ceres. fo. cxxi. column. 2
 cerete. Ibidem
 cerinthe. fo. cxxi. column. 1
 cerritus. fo. cxxv. column. 3
 cæus. fo. cxxij. column. 2
 Chaon. fo. cxv. column. 1
 character. fo. cxxix. column. 4
 cherefratus. fo. cxij. column. 2
 cherulus. fo. cxxi. column. 2
 chymirinos. fo. cxxij. col. 4
 chios. fo. cxxij. column. 1
 chiragra. fol. cxv. colū. 2. &
 cxxij. co. 4. & cxxv. co. i
 Chorea. fo. cxv. column. 1
 Chremes. fo. cxx. column. 4
 chremetaon. fo. cxv. column. 2
 chrysendetū. fo. cxx. colū. 3
 chryfodetum. Ibidem
 chromion. fo. cxxv. colū. i
 Cyane. fo. cxxij. co. 4. & folio
 cxxv. column. 2
 cybale. fo. cxxix. column. 3
 cybele. Ibidem
 cybeleus. fo. cxvi. col. i
 cybeles. fo. cxxix. column. i
 cidops. fo. cxxv. column. 3
 cydon. fol. cxxij. column. 3. &
 cxxv. column. i
 cymbalum. fo. cxxix. colū. 2
 cyminus. fo. cxxij. column. 3
 cimolis. fo. cxxij. column. 3
 cimolus. Ibidem
 cinnamū. fo. cxxij. column. 2
 cinnamomū. Ibidem
 cypirus. fo. cxxij. column. 3
 cyprius. fo. cxxv. column. 4

cypros. fo. cxxv. column. 4
 cyrenes. fo. cxxij. column. 4
 cyrenæ narū. Ibidem
 cythera. fo. cxxix. column. 3
 cythereus. fo. cxvi. column. 1
 cithæron. fo. cxxix. column. 4
 & cxxv. column. 1
 cytorus. fo. cxxv. column. 3
 clandestinus. fo. cxxv. co. i
 clandestinū. fo. cxxij. colū. 4
 elio. fo. cxxij. co. i. & cxxvi.
 column. 2
 elifer. fo. cxx. column. 1
 eliton. fo. cxxij. column. 1
 elitorius. Ibidem
 eliumnus. Ibidem
 eloto. fo. cxxvi. column. 2
 Cnidus. fo. cxx. column. 3
 cnidius. Ibidem
 Coagulum. fo. cxv. colū. 4
 cochlea. fo. cxxv. column. 4
 coccinus. fo. cxxij. column. 4
 coctona. fo. cxxij. column. 3
 collyria. fo. cxxij. column. 3
 colophon. fo. cxxij. column. 3
 conchyle. fo. cxxv. column. 3
 conchylium. Ibidem
 cætopcum. fo. cxxv. colū. 3
 contages. fo. cxv. column. 4
 contagio. fo. cxv. colū. 3
 contagium. Ibidem
 contigeritis. fo. cxij. column. 4
 contundo. fo. cxxv. column. 2
 corcyra. fo. cxxij. column. 3
 coricius. fo. cxxv. column. 4
 coricus. Ibidem
 corinthus. fo. cxxij. colū. 4
 corithus. fo. cxxij. column. 1
 corytus. fo. cxxvi. column. 1. &
 cxxij. column. 1
 coronides. fo. cxxi. column. 4
 cosira. fo. cxxvi. column. 3. &
 cxxij. column. 3
 cottidie. fo. cxxvi. column. 4
 cou. fo. cxxij. column. 1
 coxendix. fo. cxxi. column. 3
 Craterus. fo. cxxix. colū. 4
 crathis. fo. cxix. column. 3
 craticula. fo. cxx. column. 4
 crepida. fo. cxx. column. 4. &
 cxxi. column. 3
 crepis. fo. cxx. column. 4
 crinis. fo. cxxij. column. 1
 crisis. fo. cxxij. column. 4
 cristallinus. fo. cxxij. colū. 3
 crocinum. fo. cxxij. column. 4

QUANTITATVM ET VOCVM INDEX

crocodilus. fo. cxxxij. colum. 1.
crotalum. fo. cxxvi. colum. 4.
croton. Ibidē. & cxxxij. co. 4.
crotopus. fo. cxxxv. colum. 3.
cremester. fo. cxxix. colum. 4.
Cucubo. fo. cxxxvij. colum. 2.
cucullus. fo. cxxxv. colum. 4.
cuculus. Ibidem.
cudo. fo. cxxxvij. colum. 2.
culeus. Ibidem
culus. Ibidem
cumæ. fo. cxxxvij. colum. 3.
cume. Ibidem.
cuniculus. Ibidem
cures. fo. cxxxvij. colum. 3.
curetes. Ibidem.
cuticula. fo. cxxx. colum. 4.

D

Daca. fo. cxvij. colū. 3.
dacus. Ibidem.
dares. fo. cxxx. col. 4.
Dedalus. fo. cxx. colum. 2.
dederitis. fo. cxij. colū. 3.
dedimi. fo. cxij. colum. 3.
deidamia. fo. cxv. colum. 4.
deiopa. fo. cxvi. columna. 1.
delyrus. fo. cxxxvij. colum. 1.
& cxxxij. colū. 4.
demosthenes. fo. cxij. colum. 1.
denarius. fo. cxxxvij. colum. 2.
Dia. fo. cxv. colum. 3.
diana. fo. cxij. colum. 4.
dictamum. fo. cxxxvij. colū. 1.
didymaon. fo. cxv. colum. 1.
didyme. fo. cxij. colum. 3.
diequinti. fo. cxxxix. colum. 3.
diocelis. fo. cxxx. colum. 2.
diodorus. fo. cxij. colum. 2.
diogenes. fo. cxij. colum. 1.
diores. fo. cxxxv. colum. 3.
diutius. fo. cxxxij. colum. 3.
Dodona. fo. cxxxij. colum. 4.
dolopes. fo. cxxxv. colū. 3.
donyfa. fo. cxxxv. colum. 4. &
cxxxij. colum. 4.
donus. fo. cxxxv. colum. 4.
dorion. fo. cxxvi. colum. 1.
Drepanum. cxxxvij. colū. 1.
dryantides. fo. cxxxi. col. 4.
drymo. fo. cxxxvi. colum. 2.
Duco. fo. cxxxvij. colum. 1.
dulichium. fo. cxxxvij. colū. 2.

E

EAdem. fo. cxvi. col. 4.
Ebrius. fo. cxix. col. 4.
ebur. Ibidem

Echeneis. fo. cxvi. colum. 2.
echinus. fo. cxxxij. colū. 1. & 2.
echion. fo. cxv. colum. 2.
Edon. fo. cxxxij. colum. 4.
edonis. Ibidem.
edonus. Ibidem
edulus. fo. cxx. colum. 1.
Egærimus. fo. cxij. colum. 4.
ego. fo. cxxxvi. colum. 3.
Ei. fo. cxvi. columna. 4.
ej. Ibidem
eidem. Ibidem
Elegia. fo. cxv. colū. 3. & fol.
cxxxvij. colum. 2.
elegeia. fo. cxv. colum. 4.
elisa. fo. cxxxij. colum. 4.
Emio. fo. cxx. colum. 3.
emo. fo. cxv. co. 1. & cxx. co. 3.
Enipeus. fo. cxx. colum. 3.
Eodem. fo. cxvi. colum. 4.
eous. fo. cxvij. colum. 1.
Epacta. fo. cxx. colū. 4. & fol.
cxxxvij. colum. 3.
ephebus. fo. cxix. colum. 4.
ephyre. fo. cxxxij. colum. 4.
epirus. fo. cxx. co. 3. & cxxxij
columna. 3.
epitheton. fo. cxxx. colum. 3.
Equiculus. fol. cxxx. colum. 4.
equidem. fo. cxij. colum. 2.
Erato. fo. cxxxvi. colum. 2.
eremus. fo. cxxxvij. colum. 1.
erynnis. Ibidem. & fo. cxxxij.
colū. 3. yrinns in fine
eribcea. fo. cxvi. colum. 3.
eridanus. fo. cxxi. colum. 1. &
cxxxvij. colum. 1.
erodius vel erodio. fo. cxxxij
colum. 2.
erous. fo. cxij. colum. 4.
Eubcea. fo. cxvi. colum. 3.
eubœicus. Ibidem
euribates. fo. cxij. colum. 1. &
cxxxvij. colum. 3.
euphrosina. fo. cxxxij. colū. 2.
eutichus. fo. cxxxi. colum. 2.
euxinus. fo. cxxxij. colum. 3.
Exhedra. fo. cxxxvij. colum. 4.

F

FAc. fo. cxxxvij. colū. 2.
fastidio. fo. cxxxi. co. 3.
Febris. f. cxxxvij. co. 3.
foemen. Ibidem
muefr. Ibidem
fenebris. fo. cxxxvij. colum. 4.
feronia. fo. cxxi. colum. 1.

Fibra. fo. cxxxvij. colum. 3.
fidena. fo. cxxij. colum. 3.
fidene. Ibidem
fiscina. fo. cxxxij. colum. 2.
Flabellū. fo. cxvij. colum. 2. &
cxxxvij. colū. 2.
Focale. fo. cxxxij. colum. 3.
foco. fo. cxxxvij. colum. 4.
fortuitus. fo. cxxxij. colum. 2.
Fretus. fo. cxxi. colum. 1.
fringuilla. fo. cxxxvij. colū. 4.
fruscino. fo. cxxxij. colum. 2.
frusino. fo. cxxxvij. colum. 4.
frustra. fo. cxxxvi. colum. 1.
Fucinus. fo. cxxxij. colum. 3.
fuscina. fo. cxxxij. colum. 2.
fucinus. fo. cxxxij. colum. 2.

G

GAlatea. fo. cxvi. col. 1.
galeus. fo. cxxx. col. 1.
gallic. fo. cxxxi. co. 2.
gallus. fo. cxxxvij. colum. 3.
ganea. fo. cxvij. colum. 2.
ganeo. Ibidem
ganeum. Ibidem.
garricus. fo. cxxxi. colum. 2.
gaufapina. fo. cxxxij. colū. 2.
gelous. fo. cxvi. colum. 3.
geolophus. fo. cxxxij. co. 3.
geometra. fo. cxij. colum. 2.
germanicus. fo. cxxxi. colū. 2.
geriones. fo. cxxxij. colum. 3.
getulicus. fo. cxxxi. colum. 2.
getulus. f. cxxi. co. 3. & cxxxv
colum. 4.
Gibbus. fo. cxxxvij. colum. 3.
gigæus. fo. cxxij. colum. 3.
Glacito. fo. cxvij. colum. 2.
Gradius. fo. cxvij. co. 3.
gripes. fo. cxxxij. colum. 3.
gripus. fo. cxxxij. col. 3.

H

HAlec. fo. cxvij. colū. 4.
halceus. fo. cxij. co. 3.
haleus. fo. cxxx. col. 1.
Hebe. fo. cxix. colum. 4.
hebraeus. fo. cxxxvij. colū. 3.
hebrinus. fo. cxxxij. colum. 2.
hector. fo. cxxxvi. colum. 3.
hediculus. fo. cxx. colum. 1.
hedillus. Ibidem
hedulus. Ibidem
hedus. Ibidem
helicon. fo. cxxxv. colum. 1.
heliodoros. fo. cxij. colum. 2.
& v

QVATITATVM ET VOCVM INDEX

helix. fo. cxx. colum. 2
helorus. fo. cxxxv. co. 3
heous. fo. cxvij. colum. 1.
hepar. fo. cxx. colum. 3
hermaphroditus. fo. cxxxiiij.
columna. 2
hermocrates. fo. cxij. colū. 1
hermogenes. fo. cxij. colum. 1
heros. fo. cxv. co. 1. & cxxxvi
colum. 4
heteroditus. fo. cxxi. colū. 4.
heterogeneum. Ibidem.
hetruria. Ibidem
hetruscus. Ibidem
Hiacinthus. fo. cxxxij. co. 1.
hicraon. fo. cxv. colum. 2.
hidaspes. fo. cxij. colū. 3.
hidropicus. fo. cxxxv. colū. 3.
hymen. fo. cxxxij. colum. 1
hymenæus. Ibidem.
hymera. Ibidem
hipanis. fo. cxxxvij. colum. 1.
hyperion. fo. cxv. colum. 3
hippocrates. fo. cxij. colum. 1.
hyppocrita. fo. cxxxvij. col. 4
hyppodamia. fo. cxv. colū. 4.
hyppomanes. f. cxxxvj. co. 4
hyppotades. Ibidem
hirpini. fo. cxxxij. colum. 2
hirudo. fo. cxxxv. colum. 4.
hyfopum. fo. cxxxv. colum. 2
hyfopus. Ibidem
hyftrix. fo. cxxxi. colum. 3.
hornotinus. fo. cxxxij. colū. 3

I

I Anthinus. folio. cxxxij.
colum. 4.
Iapetus. fo. cxxx. colū. 3
Ibicus. fo. cxxxi. colum. 2
Icaria. fo. cxxij. colum. 2
icariotus. Ibidem
icarius. Ibidem.
icarus. Ibidem
ichnobotas. fo. cxxvij. colū. 3
icon. fo. cxxij. co. 2. & cxxxij
colum. 3
Idolatria. fo. cxxxij. col. 3. &
fo. cxxxvj. colum. 3.
idolothitus. fo. cxxxij. colū. 1
idolum. fo. cxxxij. colū. 2. &
cxxxvj. colum. 3
idume. fo. cxxij. colum. 2
idumæus. fo. cxxij. colum. 2
Iesus. fo. cxxxvj. colum. 3.
Illecebre. fo. cxxvij. colum. 4.

ilerda. fo. cxxij. colum. 4
lmaon. fo. cxv. colum. 2
imbecillis. fo. cxx. colum. 1.
imbecillus. Ibidem
imber. fo. cxxxvi. colum. 3
Inclino. fo. cxxxij. colū. 2
inula. fo. cxxij. colum. 1
Io. fo. cxv. colum. 3
io. undus. fo. cxxxij. colum. 4
iosephus. fo. cxxxvij. colū. 1
iosephus. fo. cxxix. colum. 3
Iracundus. fo. cxxvij. colū. 4.
irrumo. fo. cxxxvi. colum. 1
Isara. fo. cxxxij. colum. 1
Italus. fo. cxxxij. colum. 2
Iubilare. fo. cxxvij. colum. 1.
iubilum. Ibidem
iucundus. fo. cxxxij. colum. 4
iudæa. fo. cxvi. colum. 2.
iumentū. fo. cxxxvj. colum. 2
iuppiter. fo. cxxvij. colū. 3. &
fo. cxxxvij. colum. 1
Ixion. fo. cxv. colum. 3.

L

L Abicū. fo. cxxxi. col. 1.
laboriosus.
laceffo
lacon. fo. cxxxv. colum. 1
ladon. f. cxvij. co. 3. & cxxxv.
colum. 1
laerte. fo. cxij. colum. 1.
laertes. Ibidem
lageos. fo. cxij. colum. 4
lagois. Ibidem.
lamentum. fo. cxxxvj. colū. 2
lamia. fo. cxvij. colum. 2
lamina. fo. cxxxvj. colum. 2
lamius. fo. cxvij. colum. 4
lampia. fo. cxv. colum. 4
langia. Ibidem.
laodamia. Ibidem
lapathes. fo. cxvij. colū. 3. &
cxxxvj. colum. 3.
lapithaon. fo. cxv. colum. 2
lapithos. fo. cxvij. colū. 3. vel
lapathos.
larifa. fo. cxix. colum. 1. & fol.
cxxxij. colum. 4
lariffa. Ibidem.
lariffe. fo. cxix. colum. 1
lariffæus. Ibidem
larifeus. Ibidem
lariffus. Ibidem
larius. fo. cxxvij. colum. 4
larix. fo. cxxxi. colum. 3
larus. fo. cxvij. colum. 4
larebra. fo. cxxvij. colum. 4
latro. fol. cxxxvj. colum. 3
Leander. fo. cxij. colum. 3
leaudrus. Ibidem.
lebadia. fo. cxv. colum. 4
lecythus. fo. cxx. colum. 1. &
cxxxij. co. 2. & cxxxvij.
columna. 1
lelex. fo. cxx. colum. 2.
lemures. fo. cxxxvi. colum. 1
lemuria. Ibidem
leontini. fo. cxxxij. colum. 2
leontinus. fo. cxxxij. colum. 3.
lefbous. fo. cxvi. colum. 3
Libanus. fo. cxxxvj. colum. 3
libella. fo. cxxij. colum. 1
libethra. Ibidem
liburnum. fo. cxxij. colum. 2
lycaon. fo. cxv. colum. 2.
lycinus. fo. cxxxij. colum. 2
licius. fo. cxv. colum. 4.
lycorides. fo. cxxxi. colum. 4.
lycurgus. Ibidem
lyeus. fo. cxvi. colum. 2
ligurio. fo. cxxxij. colum. 1. &
fo. cxxxvij. colum. 2
lile. fo. cxxij. colum. 4
lilybeum. Ibidem
linum. fo. cxxxij. colum. 1
lineus. fol. cxvi. colum. 2
liquefacio. fol. cxxix. co. 1
liquefio. Ibidem
liquetius. a. um. fo. cxxxij. co. 3
liqui. fo. cxxij. colum. 3. & fol.
cxxxvj. colum. 2
liquidus. da. dum. fo. cxxxij.
colum. 3
lirnefius. a. um. fo. cxxx. co. 2.
lirneffus. Ibidem
lirneffus. fo. cxxx. colum. 1
lico. fo. cxxxvj. colum. 4
Locrinus. fo. cxxxij. colū. 2
lodix. fo. cxxxi. colum. 3
lotis. fo. cxxvi. colum. 3
lotos. Ibidem
Lubrico. fo. cxxvij. colum. 1
lucar. fo. cxxxvij. colum. 1
lumbricus. fo. cxxx. colum. 4
lupus. fo. cxxxvj. colum. 3
luter. fo. cxxx. colum. 1

M Aædo. fo. cxxvij.
colum. 4.
macedones. f. cxxx
colum. 2

QUANTITATVM ET VOCVM INDEX

macero. fo. cxvij. colum. 2. &
cxviiij. colum. 2
machao. fo. cxv. colum. 2
machæra. fo. cxxxix. colum. 3
macera. fo. cxxx. colum. 2
magia. fo. cxv. colum. 4
magirus. fo. cxxxij. colum. 3.
magnesia. fo. cxxx. colū. 2.
malea. fo. cxvij. colum. 1.
manes. fo. cxvij. colum. 2.
mappa. fo. cxvij. colum. 4. &
fo. cxxxvij. colum. 2
marica. fo. cxxxi. colum. 1.
marpesius. fo. cxxx. colum. 1
marpesus. Ibidem
massicus. fo. cxxxi. colum. 2
massilia. fo. cxxxij. colum. 1
matella. fo. cxix. colum. 3.
matinus. Ibidem. &. cxxxij.
colum. 2
Maender. fo. cxij. colum. 3
mcechia. fo. cxv. colum. 4
mediastinus. fo. cxxxij. col. 4.
melibœa. fo. cxij. colum. 3. &
cxvi. colum. 3.
melibœus. fo. cxvi. colum. 3
melicus. fo. cxxxi. colum. 1.
menecrates. fo. cxij. colum. 1
menelaus. fo. cxv. colum. 1
menogenes. fo. cxij. colum. 1.
mæon. fo. cxij. colum. 3
mæotis. fo. cxij. colum. 4
mæracus. fo. cxxxvij. colum. 4
mercurius. fo. cxxxvij. colū. 1
mesana. fo. cxxxi. colum. 3
mesapus. fo. cxxxvij. colum. 2
metaurus. fo. cxxxi. colum. 4.
Miconos. fo. cxxxij. colū. 3
migro. fo. cxxij. colum. 4. &
cxxxvij. colum. 4
milesius. fo. cxxx. colum. 2.
miletos. fo. cxij. colum. 4.
milycus. fo. cxxxi. colum. 1
mina. fo. cxxij. colum. 2.
minas. fo. cxxij. colum. 1.
minos. fo. cxxxvi. colum. 4.
minotaurus. fo. cxxij. colū. 2
myrinus. fo. cxxxij. colum. 2
myrrhinus. fo. cxxxij. colū. 4
mirroum. fo. cxvi. colum. 3
mitella. fo. cxxij. colum. 2
mitylene. Ibidem
mitullo. fo. cxxij. colum. 3
mitra. fo. cxxij. colū. 2.
Modo. fo. cxxxvi. columna. 3
& cxxxvij. colum. 2

moly. fo. cxxv. colum. 1.
momordi. fo. cxxv. colum. 3.
monychus. fo. cxxxi. colum. 1
morini. fo. cxxxij. colum. 2
morinus. Ibidem.
Mulcebris. fo. cxxxvij. colū. 4.
muliebris. Ibidem.
mulier. fo. cxxx. colū. 1. & fo.
cxxxvij. columna.
multicium. fo. cxxx. colū. 4
murus. fo. cxxxvij. colum. 1
mutusca. fo. cxxxvij. colum. 4

N

N Apys. cxxxvij. co. 2.
napus. Ibidem
nasamon. fo. cxxxv.
columna. 1.
nasica. fo. cxxxi. colum. 1.
natrix. fo. cxxxi. colum. 3
Nemus. fo. cxxxvij. colum. 2.
neera. fo. cxxx. colum. 3
nereius. fo. cxvi. colum. 1. vel
nereus. fo. cxxi. colum. 1
neris. fo. cxx. colum. 4
neritos. fo. cxxi. colum. 2
neritum. Ibidem.
niceia. fo. cxvi. colum. 1.
nicia. Ibidem.
Nola. fo. cxxv. colum. 2.
nomas. fo. cxxv. colum. 3
noricum. fo. cxxvi. colum. 1.
noris. Ibidem
notesco. fo. cxxvi. colum. 4
notifico. Ibidem
nouicius. fo. cxxx. colum. 4.
Numitius. Ibidem.
nutrio. fo. cxxxvij. colum. 1

O

O Belus. fo. cxxij. co. 3
& cxxix. colum. 1.
obex. fo. cxxij. co. 3.
obnicio. fo. cxxij. colum. 3
obitus. Ibidem.
obolus. Ibidem
Oebalia. fo. cxix. colum. 4.
cebalus. Ibidem
œchalia. fo. cxx. colum. 1.
œconomus. Ibidem
Offa. fo. cxxv. colum. 1
offella. Ibidem.
Olearos. fo. cxxv. colum. 2
olenus. Ibidem
Onyx. fo. cxxxi. colum. 3.
Opperior. fo. cxxxvij. colū. 4
opois. fo. cxxxvi. colum. 3

oporinos. fo. cxxxij. colū. 4.
opportunos. fo. cxxxvij. co. 4
opus. fo. cxxxvi. colum. 3
Origenes. fo. cxij. colum. 1. &
cxxxvij. colum. 1.
orion. fo. cxv. columna. 2. &
cxxxvi. col. 1. & cxxxv. co. 1
orithya. fo. cxxxvi. colum. 2
orithus. fo. cxxxvi. colū. 1.
Osiris. fo. cxxxvi. colum. 3
P

P Achinus. fo. cxvij. co
lū. 2. & cxxxij. co. 2
pactolus. fo. cxxxij.
colum. 3
padus. fo. cxxxvij. colum. 2.
pellatium. fo. cxvij. colum. 1
pararetos. fo. cxxx. colū. 3
pandion. fo. cxv. colum. 3
panchaia. fo. cxvi. colum. 1.
pannicus. fo. cxxxi. colum. 2.
pannucius. fo. cxxxv. col. 3
parthaon. fo. cxv. colum. 2
parcecia. fo. cxx. colum. 1
pastinaca. fo. cxxxvij. colum. 4
paraulum. fo. cxxxvij. colū. 3.
patina. fo. cxxxij. colum. 2
Pæan. fo. cxij. colum. 2
pæas. Ibidem
peculium. fo. cxxxv. colum. 4
pædia. fo. cxv. colum. 4.
pædico. fo. cxxx. colum. 4.
pedor. fo. cxx. colum. 1
pelamis. fo. cxx. colum. 2
pelates. fo. cxxxvij. colum. 3.
pelignum. fo. cxx. colum. 2
pelion. Ibidem
pelusiacus. Ibidem
pelusum. fo. cxx. colum. 2
pelusius. Ibidem.
peneius. fo. cxvi. colum. 1
penelopea. fo. cxvi. colū. 2
pæon. fo. cxij. colū. 2
pæones. Ibidem
periculum. fo. cxxxi. colum. 1
periselis. fo. cxxix. colū. 2
peritus. fo. cxxxvij. colum. 3.
perseus. fo. cxvi. colum. 1
persicus. fo. cxxxi. colū. 2
peteon. fo. cxxxv. colum. 1.
petrinum. fo. cxxxij. colū. 2.
petus. fo. cxxi. columna. 4.
Pharnax. fo. cxxv. colum. 1. &
cxxxvij. colum. 1.
pharaon. fo. cxv. colum. 1.
pharetra. fo. cxxx. colum. 3

QVATITATVM ET VOCVM INDEX

pharmacopola. f. cxxxiiij. co. 3
 pharos. fo. cxxxvij. colū. 3
 phæax. fo. cxiiij. column. 3
 phœbeius. fo. cxvi. column. i.
 pheres. fo. cxxx. column. 4
 pheretrum. fo. cxxx. column. 2
 philostratus. fo. cxiiij. column. 2
 phineius. fo. cxvi. column. i.
 physter. fo. cxxx. column. i.
 physis. fo. cxxxiiij. column. i.
 phoca. fo. cxxxiiij. column. 4.
 phoce. Ibidem.
 phocæa. Ibidem
 phoces. fo. cxxxiiij. column. 4
 phocis. Ibidem.
 phrygia. fo. cxxxvij. colū. 4.
 phthisis. fo. cxiiij. column. 4 &
 cxxxiiij. column. i
 phunebris. fo. cxxxvij. colū. 4
 Pierus. fo. cxiiij. column. i. &
 cxxxix. column. 4.
 pylene. fo. cxiiij. column. 4
 pylus. Ibidem.
 pylos. Ibidem.
 pipio. fo. cxiiij. column. 3.
 pipo. Ibidem.
 pyramus. fo. cxxxij. column. 4
 pyrene. Ibidem.
 pyretum. fo. cxxx. column. 2
 pirgoteles. fo. cxiiij. column. i.
 pyrois. fo. cxxxvi. column. 3
 pythagoras. fo. cxxxiiij. colū. 2
 pituita. fo. cxxxiiij. column. i. &
 fo. cxxxiiij. column. i.
 Pleraq. fo. cxvi. column. 4
 pleriq. fo. cxiiij. column. 4
 platea. fo. cxvij. column. i
 pleurefis. fo. cxxx. column. 3
 pleuron. fo. cxxxiiij. column. 4
 Podogra. fo. cxvij. colū. 2. &
 cxxxvij. columna. i.
 poderis. fo. cxxxix. column. 4
 pollydamas. fo. cxxxv. colū. 3.
 & cxxxvij. column. 4
 pollydamanteus. f. cxxxv. co. i
 polydorus. fo. cxiiij. column. 2.
 polymita. fo. cxxxiiij. colū. 2.
 & cxxxvij. column. i.
 polynites. fo. cxxx. column. 2.
 polypus. fo. cxxxv. column. 2
 polyppus. fo. cxxxvij. colū. 4
 ponticus. fo. cxxxi. column. 2.
 poppisma. fo. cxxxv. column. 4
 & fo. cxxxvij. column. 4
 poples. fo. cxxxvij. column. 4.
 porfena. fo. cxxxix. column. 2.

posterus. fo. cxxxix. column. 4
 posui. fo. cxxxvi. column. 2
 Prasinus. fo. cxix. column. 2. &
 cxxxij. column. 4.
 prafon. fo. cxix. colū. 2
 praxiteles. fo. cxiiij. column. i
 præcox. fo. cxxxiiij. column. 2
 prenestinus. fo. cxxxiiij. col. i.
 preputiū. fo. cxxxvi. colū. i.
 priameus. fo. cxvi. column. i.
 pristinus. fo. cxxxij. colū. 3
 probum. fo. cxxxvij. colū. 4.
 procedo. fo. cxxxiiij. column. 4
 procello. Ibidem.
 procido. Ibidem
 procio. Ibidem
 proco. fo. cxxxiiij. column. 4
 procudo. Ibidem.
 proculco. Ibidem
 procumbo. Ibidem.
 procuro. fo. cxxxiiij. column. 3
 procurro. fo. cxxxiiij. column. 4
 prodeo. Ibidem
 prodigo. Ibidem.
 prodino. fo. cxxxiiij. column. 4
 produco. Ibidem.
 proficio. Ibidem
 proficifcor. Ibidem. & cxxxvij.
 columna. 2.
 profore. fo. cxxxiiij. column. 4.
 profugio. fo. cxxxv. colū. i. &
 cxxxvij. column. 4
 profundo. fo. cxxxiiij. column. 4
 & cxxxvij. column. 2.
 prolabor. fo. cxxxv. column. 2
 prolato. Ibidem
 prolatum. Ibidem.
 prolongo. Ibidem.
 proloquor. Ibidem.
 proluo. Ibidem
 promethides. fo. cxxxi. col. 4.
 proneptis. fo. cxxxv. colū. 3.
 pronepos. Ibidem.
 propalo. fo. cxxxv. column. 4.
 propello. Ibidem.
 propino. Ibidem. & cxxxvij.
 column. 2.
 propono. fo. cxxxv. column. 4
 propugno. Ibidem
 profa. fo. cxxxvi. column. 3
 profucha. Ibidem
 profymna. fo. cxxxvi. column. 2
 prothelitus. fo. cxv. column. i.
 prothogenes. fo. cxiiij. colū. i.
 & cxxxvi. column. 4.
 proton. fo. cxxxvi. column. 4.

protoromi. Ibidem
 proucho. fo. cxxxvij. column. i
 prouoco. Ibidem
 prouoluo. Ibidem.
 Plithacus. fo. cxxxiiij. column. 2
 & cxxxvij. column. 4.
 Pulex. fo. cxxxvij. column. 2. &
 cxxxvij. column. i
 pupugi. fo. cxxxvij. column. 3. &
 cxxxv. column. 4.

Q Vadupes. f. cxxxvij
 columna. 2
 qualicunq. fo. cxiiij.
 column. 4.
 quanticunq. Ibidem
 quatinus. fo. cxxxij. column. 3.
 quattuor. fo. cxix. column. 3. &
 cxxxvij. column. 3.
 querquerus. fo. cxxxix. colū. 4.
 quis. fo. cxxxij. column. 4
 quotidie. fo. cxxxvi. column. 4.
 & cxxxvij. column. 4.

R Ecula. fo. cxx. column. i
 redimiculum. fo. cxxx
 column. 4
 reduco. fo. cxiiij. column. 3.
 redduco. Ibidem
 reñcio. fo. cxiiij. column. 2
 reñcis. fo. cxxxvij. column. 2
 reicis. Ibidem.
 relatus. fo. cxiiij. colū. 3.
 rellaus. Ibidem.
 remorunt. fo. cxxxvi. column. 2
 repagulum. fo. cxvij. colū. 4
 repo. fo. cxx. column. 4.
 repens. Ibidem
 reperi. fo. cxiiij. colū. 3
 repperi. Ibidem
 repuli. Ibidem.
 reppuli. Ibidem.
 retuli. fo. cxiiij. column. 2
 rettuli. Ibidem.
 Rhegium. fo. cxx. column. 2.
 rhelina. fo. cxxxvij. column. 3
 Rhodos. fo. cxxxiiij. column. 4
 rhodanus. fo. cxxxvij. colū. i
 romphea. fo. cxvij. column. 2.
 Riphe. fo. cxxxij. column. 3
 riphei. Ibidem.
 rhyes. Ibidem.
 Rodopeus. fo. cxvi. column. i.
 rosa. fo. cxxxvij. column. 4.

QUANTITATVM ET VOCVM INDEX

Rubigo. fo. cxxvij. colum. 1.
& cxxxvij. colum. 4.
rubrica. fo. cxxx. colum. 4. &
cxxxvij. colum. 4.
ruber. fo. cxxxvij. colum. 4.
rumex. fo. cxxvij. colum. 3.
ruspina. fo. cxxxij. colum. 2.
rusticus. fo. cxxxi. colum. 1.

S

S Alebra. fol. cxxxvij.
columna. 2.
salebre. fo. cxvij. co. 2
& cxxxvij. columna. 2.
same. fo. cxvij. colum. 2.
samos. Ibidem.
sandicinus. fo. cxxxi. colum. 3.
& cxxxij. columna. 1.
sandex. fo. cxxxi. colum. 3.
sanguifuga. fo. cxxxv. colū. 4.
sanguisugia. Ibidem.
saperda. fo. cxvij. colum. 3.
sapphyrus. fo. cxvij. colū. 3. &
cxvij. colum. 4. & cxxxvij
colum. 2.
sapo. fo. cxvij. colum. 3.
sarraca. fo. cxxvij. colum. 4.
sarracum. Ibidem.
sardonix. fo. cxxxi. colum. 3.
sardous. fo. cxvi. colum. 4.
sasina. fo. cxxxij. colum. 2. &
sifina. Ibidem.
sason. fo. cxxxv. colum. 1.
Scaber. fo. cxxxvij. colum. 2.
scatebre. fo. cxxxvij. colum. 4.
scarurio. fo. cxxxvi. colum. 1.
& cxxxvij. colum. 2.
schœnobates. fo. cxij. colū. 1.
& cxxxvij. colum. 3.
scyphus. fo. cxxxvij. colum. 4.
scytha. Ibidem.
scrypulum. fo. cxxij. colum. 3.
scrypus. Ibidem.
scrupulum. Ibidem. & cxxxvij
colum. 3.
scrupulus. Ibidem.
scrupus. fo. cxxij. colum. 3.
scruthius. fo. cxxxvij. colum. 4.
Sebetus. fo. cxix. colum. 4.
semele. fo. cxix. colum. 2.
sepelio. fo. cxix. colum. 1.
sequana. fol. cxx. colum. 4.
sequanus. Ibidem.
sera. fo. cxxi. colum. 2.
sera. Ibidem.

seraphis. fo. cxxvij. colum. 2.
serapis. Ibidem.
seriphi. fo. cxxxij. colum. 3.
seriphum. Ibidem.
seriphus. Ibidem.
Sibina. fo. cxxxij. colum. 2.
sicania. fo. cxxij. colum. 2.
sicanus. fo. cxxvij. colū. 1.
sicelia. fo. cxxij. columna. 2.
sicelis. Ibidem.
sicharbas. fo. cxxij. colum. 2.
sicheus. Ibidem.
sicilia. Ibidem.
sicion. fo. cxxxij. colum. 4.
sicionium. Ibidem.
syla. fo. cxxij. colum. 4.
simia. fo. cxxij. colum. 1. &
cxxxvij. colum. 4.
simia. fo. cxxij. columna. 1.
simius. Ibidem.
similax. fo. cxxvij. colum. 1.
simois. fo. cxxxvi. colum. 3.
sinas. fo. cxxij. colum. 2.
synœcesis. fo. cxxx. colum. 2.
sinope. fo. cxxxv. colum. 3.
sinopsis. Ibidem.
sinthetra. fo. cxxvij. colū. 4.
syntheresis. fo. cxxx. colum. 2.
syntheton. fo. cxxx. colum. 3.
syphax. fo. cxxvij. colum. 1.
& cxxxvij. colum. 1.
syrius. fo. cxxij. colum. 4.
sifer. fo. cxxij. colum. 1.
sithon. fo. cxxij. colum. 2.
sithonia. folio. cxxij. colum.
na. 1.
Smaragdus. fo. cxix. colum. 1.
smaragdinus. folio. cxxij. co
lumna. 4.
Sophrosina. folio. cxxxij. co
lumna. 2.
sora. fo. cxxxvi. colum. 1.
sore. Ibidem.
soraete. Ibidem.
soraetes. Ibidem.
sorax. Ibidem.
soter. fo. cxxx. colum. 1.
Spadica. fo. cxxxi. colum. 3.
spadix. Ibidem.
specula. fo. cxx. colum. 1.
spera. fo. cxxi. colum. 2.
sphaera. Ibidem.
sperchius. fo. cxv. colum. 4.
spondeus. fo. cxvi. columna. 2.
spurius. fo. cxxxvij. colum. 3.
Stater. fo. cxxx. colum. 1.

statera. Ibidem. & fo. cxxxvij
colum. 3.
statina. fol. cxxxij. colum. 2.
statine. Ibidem.
statum. fo. cxxxvij. colum. 3.
stemma. Ibidem.
stypendium. fo. cxxij. colū. 3.
stoycus. fo. cxxij. colum. 1. &
cxxxi. colum. 2.
stola. fo. cxxxv. colum. 3.
stolatus. Ibidem.
strabo. fo. cxxxvij. colum. 2.
strenuus. fo. cxx. colum. 3.
Subucula. fo. cxxxvij. colum. 1.
subula. Ibidem.
subulo. Ibidem.
supparū. fo. cxxxvij. colū. 1.

T

T Aygete. fo. cxxx. co. 3.
taygetus. Ibidem. &
cxij. colum. 1.
talea. fo. cxvij. colum. 1.
tanaquil. fo. cxxvij. colum. 2.
tanticunq. fo. cxij. colum. 4.
tarentinus. folio. cxxxij. colū
na. 1.
Tegeticula. fo. cxxx. colum. 4.
telon. fo. cxx. colum. 2.
tenebrae. fo. cxxvij. colū. 4.
tenedbs. Ibidem.
teneo. fo. cxxxvij. colum. 3.
tenhyra. fo. cxxxij. colū. 4.
tepefacio. folio. cxxxvij. co
lumna. 1.
tepefio. Ibidem.
terendit. fo. cxxi. colum. 4.
tethis. fo. cxxij. colum. 1.
terigi. fo. cxxi. colum. 3.
terrarcha. fo. cxxi. colum. 4.
tetricus. fo. cxxi. colum. 3.
tetrinno. Ibidem.
Thales thalētis. folio. cxxx.
columna. 4.
thalia. fo. cxv. colum. 4.
thasius. fo. cxix. colum. 2.
thafos. Ibidem.
theodorus. fo. cxij. colum. 2.
theorelis. fo. cxxx. colum. 2.
thera. fo. cxxi. colum. 1.
thessalonica. folio. cxxxi. co
lumna. 2.
thyle. fo. cxxij. colum. 4.
thyas. fo. cxv. colū. 1.
thymele. fo. cxxix. colum. 2.

QVATITATVM ET VOCVM INDEX

thymus. fo. cxxij. colum. i.
 thimus. Ibidem. & cxxxvij.
 colum. 4.
 thimum. fo. cxxij. colum. 1
 Tinea. fo. cxxij. colum. 2
 tiara. fo. cxxvij. colum. 2.
 tibur. fo. cxxij. colum. 4.
 ticinum. fo. cxxxij. colum. 3.
 tilia. fo. cxxij. colum. 1
 typhus. fo. cxxij. colum. 3. &
 cxxij. colum. 3.
 tiphis. fo. cxxij. colum. 3.
 tiphon. Ibidem.
 tyros. fo. cxxij. colum. 4.
 tityrus. fo. cxxij. colum. 1
 Tmolus. fo. cxxv. colum. i.
 Tmolus. Ibidem.
 Torcular. fo. cxxvij. colū. 2
 trachyn. fo. cxxij. colum. 2.
 tragoedia. fo. cxxvij. colū. 2.
 tragula. fo. cxxij. colum. 3.
 transferitis. fol. cxxij. colum. 4
 trapezus. fo. cxxvi. colum. 3
 trebia. fo. cxix. colum. 4.
 trebula. fo. cxxvij. colū. 4.
 trieris. fo. cxxix. colum. 4.
 trieteris. fo. cxxix. colum. 3.
 triginta. fo. cxxvij. colū. 2.
 triquetra. fo. cxxx. colum. 3.
 triquetrus. Ibidem.

triton. fo. cxxxv. colum. 1
 triuicius. fo. cxxxi. colum. i
 troes. fo. cxv. colum. 1.
 troilus. fo. cxxij. colum. 1
 troius. fo. cxv. colū. 4.
 tros. fo. cxxxvi. colum. 4. &
 fo. cxxvij. colum. 2
 truido. fo. cxxxi. colum. 3.
 Tuber. fo. cxxvij. colum. 1.
 tugurium. fo. cxxxvi. colum. i
 tule. fo. cxxij. colum. 4
 tute. fo. cxxxvi. colum. 2.
 tutemet. Ibidem.
 tutudi. fo. cxxxv. colū. 4.

V

V Agio. fo. cxvij. col. 4.
 valeudo. cxxij. c. i.
 Valitudo. Ibidem
 Vbiq; & vbiq; fo. cxxvij
 colum. 1.
 Vestigal. fo. cxxxi. colum. 4
 velinus. fo. cxxxi. colum. 2
 veneficus. fo. cxxix. colum. 1
 veneria. fo. cxxx. colum. 2
 venetie. Ibidem.
 venetus. Ibidem
 vepres. fo. cxx. colum. 4.
 veredus. fo. cxxi. colum. 2.
 vesulus. Ibidem.

veseuus. Ibidem.
 vesuius. fo. cxxi. colum. 3.
 vesuius. Ibidem
 Viburnum. fo. cxxij. colum. 1
 vitrum. fol. cxxij. colū. 3. &
 cxxxvij. colū. 4.
 vietus. fo. cxxx. colum. 3.
 virgilius. fo. cxxvij. colū. 1
 Volini. fo. cxxxi. colum. 2
 Vrbicus. fo. cxxxi. colum. 2.
 vrbium. fo. cxxxi. colum. 2.
 Vstica. fo. cxxxi. colum. i
 Vtinum. fo. cxxxi. colum. 3.
 vtraq; fo. cxvi. colum. 4.
 vtriq; fo. cxxij. colum. 4.

X

X Antho. fo. cxxxvi. co-
 lum. 2
 Xenium. fo. cxx. col. 3.
 Xenocrates. fo. cxxij.
 columna. i
 Xerolophus. fo. cxxi. colū. 2

Z

Z Ythus. fo. cxxij. col. 2.
 Zodiacus. fol. cxxij.
 colum. 4
 Zoilus. fo. cxxij. columna. i.
 FINIS

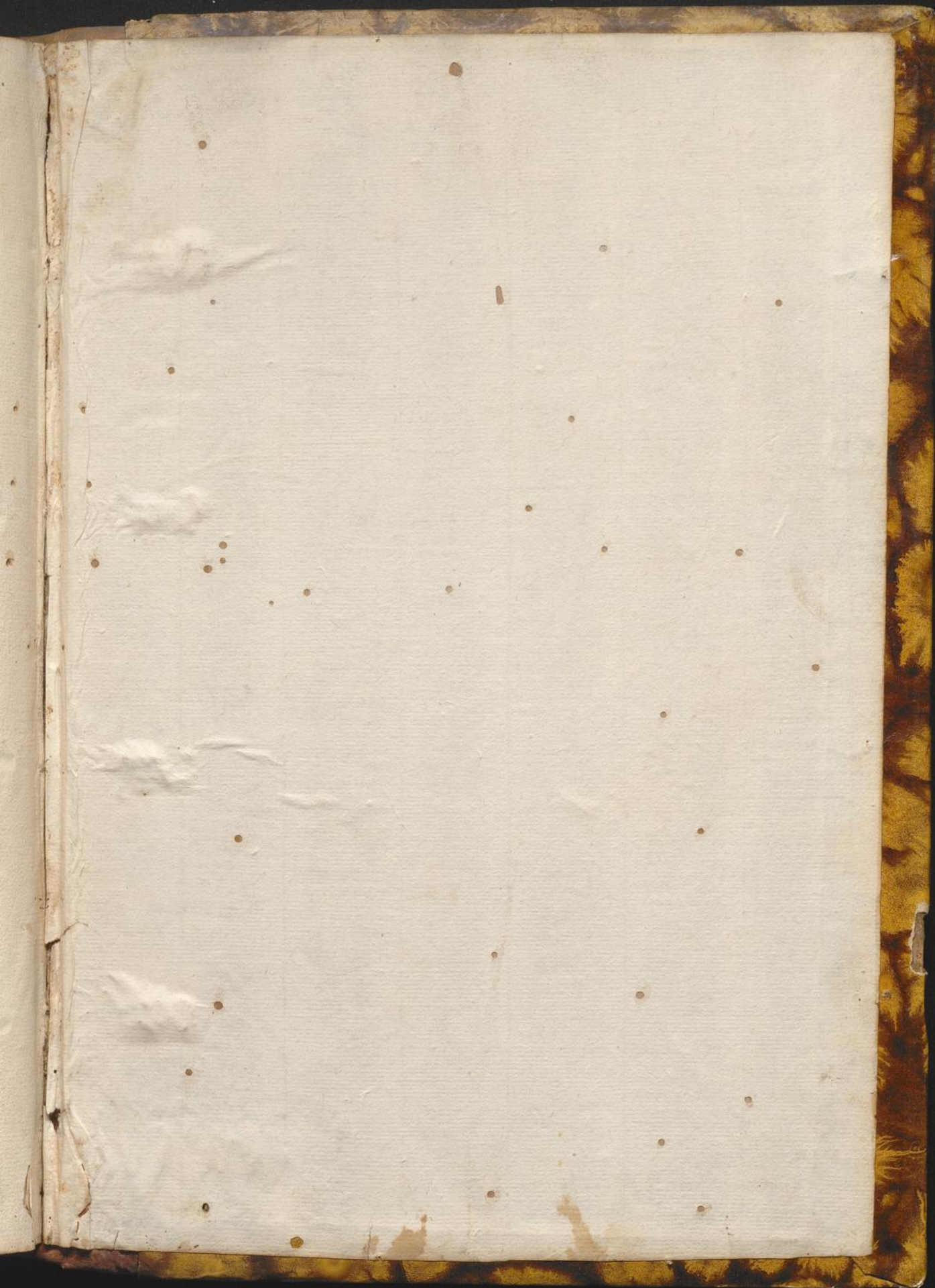
C Carmina ad exhortandos ad religionē
 iam conuersos in statu quē professi sunt

Religione sacra fratres gaudete Minores:
 Mandantes operi cunctos promissa p annos
 Egregios hinc iamiam animos ad regna leuate
 Caelica: & o superi faueant ad vota secundi
 Non retrahant cœptis perituri gaudia mundi
 Non caro: nō propria suscepti sponte labores
 Velifero en nauis malo: ventisq; secundis
 Optatum vndisono portum petet eruta ponto
 O q̄ suauē iugū: & leue onus portasse iuuabit
 Quom exutos curas: signate hoc cordib; ois
 Vultibus oblectis tradent de more sepulchris
 Vmbraq; splendifica foelix conscēdet ad astra:
 Angelicis comitata choris: gemmisq; nitenti
 Regnatura sine finē altitonantis in aula.
 Quis stupor era eia: q̄ gloria: quisue triūphus:
 Quom vexilliferis cælos lustrabit in armis:
 Francisci coetus ubi iam crucifixus: & orbis
 Eia age magnanimi vestigia sancta professi

Petridæ: exemplis acres bella paternis.
 Hostis in insidiis vigilēs: insigne trophæum
 Sacrae ferte crucis: aspiremuscq; futuris
 Dilecti fratres: ad præmia tanta vocati
 Torpemus: sacrosancta pcor p stigmata mecū
 Durate: æthereas rapiemus laude coronas.
 Qd nobis: mihiq; astriferi fabricator olimpi
 Dec: metra qui hæc tabulis clausi Diony. istis.

B Bonum est igit nos hic esse (ait Bernardus)
 scilicet in religione: quia in ea homo viuit pu-
 rius: cadit rarius: surgit velocius: incedit cauti-
 quiescit securius: irroratur frequentius: purgat-
 citius: mori confidentius: præmiat copiosius.

Ioannes Prüss Ciuis Argentinus: in
 ædibus suis Lustri: vulgo: zum Thier
 garten: Anno salutis. M. CCCCXVII.
 II. Idus Martij: Impleuit.

Th
1370a